

BIBLIOTHECA INDICA ;
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

New Series, Nos. 559, 589, 602, 618, 642, 655, 687, 699, 743.

THE KÚRMA PURÁNA,

SYSTEM OF HINDU MYTHOLOGY AND TRADITION

EDITED BY

NÍLMANI MUKHOPÁDHYÁYA

NYÁYÁLANKÁRA M. A., B. L.

PROFESSOR OF SANSKRIT, PRESIDENCY COLLEGE, CALCUTTA ;
FELLOW OF THE CALCUTTA UNIVERSITY, AND
MEMBER OF THE ASIATIC SOCIETY
OF BENGAL.

CALCUTTA :

PRINTED BY SÁSIBHÚSHAÑA BHATTÁCHÁRYYA, AT THE GIRÍSA-
VIDYÁRATNA PRESS,
24, GIRÍSA-VIDYÁRATNA'S LANE, UPPER CIRCULAR ROAD.
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 57, PARK STREET.

1890. //

~~40.115~~

Indk 212.106

1886, March 2 - 1890, June 4.

Gift of the Society.

कूर्मपुराणम्

श्रीलक्ष्मी

वह्नदेशीयासियाटिकसमितेरनुच्छया

कलिकाता-प्रेसिडेंसीकलेज-संस्कृताभापट्टेन

श्रीनौलमणिमुखोपाध्याय-

न्यायालङ्घारेच

संशोधितम्

कलिकाताराजघान्याम्

२४संस्कृते निरित्त-विद्यारथ-बर्मसे

गिरिश-विद्यारथ-यन्त्रे

श्रीशश्मिभूषणभट्टाचार्येच

सुद्धितम्

१८८०

NOTICE OF MSS.

The Kúrmapurána is edited from a collection of MSS. such as is not often available for the publication of old Sanskrit works. Considering that it contains very little that is new and that whatever it contains can be found elsewhere in a more attractive and elaborate form, and considering also that the book is seldom read and cited as an authority for any religious practices that obtain now-a-days, it is a wonder that so many well-written MSS. in a well-preserved state should have been received from different quarters for the purpose of collection.

I have received eight MSS. for my use ; they are named respectively A, B, C, D, E, F, G and H.

I have been indebted to M. M. Maheśachandra Nyáyatratna for the loan of MS. A, from the library of the Sobhábázár Ráj Family. It is the best MS. in my collection. It is written in the Devanágri character with a neat hand. The copy was made at Benares in A. D. 1777.

The scribe adds the following colophon—

वास्त्रा विन्दुमाचवस्त्रियी संवत् १८१४, ज्येष्ठे १६२२ । जीवकसंबद्धरे उत्तरावचे शिक्षातौ । पालनुन यदि ६ बुधे समाप्तिमयमत् ।

For B also I am under obligations to the above-named gentleman who has procured it from the library of the late Sivanáráyana Ghosha of Páthuriágháta. It is written in the Bengali character, and abounds in inaccuracies, omissions, variations of readings, transpositions of stanzas, and, now and then, interpolations. As this is the only MS. prepared in Bengal, for MS. A, though belonging to a native of that province, was transcribed at Benares, I suspected in the first instance that B must represent a different recension of the Kúrmapurána. But on a close examination I had to change that opinion. B contains no colophon, but its age cannot be longer than 50 years. C, D

and F follow B now and then, and serve as checks on it. The remaining six MSS. are all written in the Devanagri character and have been received from the Asiatic Society of Bengal.

C is complete but here and there rubbed up and illegible. It contains the following at the end—संवत् १८६६ * * * माइमासि लक्षणपदे ।

D is only a fragment. It breaks off in the midst of the fiftieth chapter of Part I (पूर्वविभाग) ।

E is received from the Deccan College. It forms No. 342 of the Viśrāmabāg collection. It is complete and generally agrees with A, but is too often incorrect and full of *lacunae*.

F is incomplete and breaks off in the midst of the forty-fourth chapter of Part I. It has been received from the same place as E, and forms No. 1154 of the above-mentioned collection.

G is the oldest MS. in my possession. It bears date संवत् १४१५, corresponding to 1559 A. D. It is generally well preserved and compares well with A in correctness and neatness of writing. The colophon runs thus : संवत् १४१५ दशम्यां तिष्ठी रविदिलेऽये ह श्रीठडगवरे * * * वासन्नाः * * * दामोदरेऽखितमिदम् ।

It belongs to the Govt. Collection 1881-82, and is numbered 41 in the Deccan College Library.

H was purchased from Jasalmere and deposited in the Deccan College constituting, No. 16 of the Government Collection 1873-74. At the end is written,—संवत् १६२२ वर्षे नाथ बनी खितमिति । This MS. ranks next to G in point of seniority, being junior to it by seven years only.

Of the above eight MSS., only A, G and H contain a table of contents, which is called चतुर्कामचिका ।

PREFACE.

The word Puráṇa means 'what has occurred before,' hence something that is simply ancient. The vast body of Sanskrit literature which is known under the general appellation of Puráṇa, is so named, not because it was composed and compiled in remote ages, but because it records ancient traditions and customs which have governed the Hindus from times immemorial, both in their worldly and spiritual concerns.

The definition of a Puráṇa given by Amara Simha is found in the body of the Puráṇas with little or no variation. Wilson says that the great lexicographer, being one of the gems at the court of Vikramáditya, must have flourished 56 years B. C.* But, according to the calculation made by Colebrooke, which seems to be better founded, the age of Amara Simha falls in the tenth century of the Christian era,† so that the oldest Puráṇas such as the Vishṇu, the Brahma, the Padma &c., must have been in existence before that time. That a change was subsequently introduced into the composition of the Puráṇas is, however, evidenced by what is narrated on the subject at the end of the Brahma-vaivarta. Wilson considers that Puráṇa to be of a recent origin and with very good reason. According to it, the five characteristics of a Puráṇa described by Amara Simha are to be attributed to what are called Upa-puráṇas or minor Puráṇas ; but to a Mahá-puráṇa, such as the Vishṇu, the Brahma, &c., belong ten characteristics ; viz , 1 Primary creation, 2 Secondary creation, 3 Growth of the world, 4 Its preservation (by incarnations of Hari), 5 Transmigration of deeds through their consequences,

* In the preface to his dictionary, Wilson abandons this hypothesis and places Amara in the 5th. century, as a contemporary of Varsha-mihira.

† See preface to his edition of the Amarakośa.

**6 Narration of Manu's reigns, 7 Description of dissolutions,
8 Determination of final liberation, 9 Eulogistic description
of Hari, 10 That of the gods. ***

The first, the second, and the sixth, in the above list, are the same as the Sarga, Pratisarga and Manvantara of Amara, and consequently should have been omitted. The ninth is given in conformity with the sectarian character of the Purāṇa. Under the fifth and sixth heads are to be included all those later additions, the Māhātmyas (eulogistic descriptions of holy places &c.), the Vratas (periodical fastings and offerings), Prāyaśchittas (expiations) &c., &c.

That new matter, under various names, has been incorporated into the Purāṇas from time to time admits of very little doubt ; and one can separate the new from the old material by applying the two standards supplied by Amara and the Brahma-vaivarta, respectively.

All the Purāṇas give a list of the eighteen Purāṇas, and some, such as the Matsya, the Bhāgavata, the Brahma-vaivarta &c., even specify the number of stanzas contained in each. This circumstance has given rise to the belief that the Purāṇas are the production of one author, viz., Kṛishṇa-Dvaiḍayana, alias Vyāsa. There are abundant proofs, however, in the varying style, scope and contents of these Purāṇas themselves to

* स्फटिषापि विद्विषोत्तिसेषाच्च पालनम् । कर्मणा यासना वाचा मनुषाच्च
क्रमेत्यच । दर्शनं प्रलयानाच्च सौचस्य च निष्पत्तम् । उत्कौर्तव्यं हरेरेव देवानाच्च
पृथक् पृथक् । दशाधिकं खद्याच्च महतां परिकीर्तितम् ॥ In the Bhāgavata there is
a different specification of the ten characteristics of a Mahā-Purāṇa, thus—
1 Sarga or cosmogony, 2 Visarga or secondary creation, 3 Vritti or
growth of the world, 4 Rakṣā or incarnations of God Hari, 5 Reigns of
Manus, 6 Vaṁśa or descent of Brahma's sons, 7 Vaṁśānucharita or
narration of their deeds, 8 Dissolution, 9 Hetu or souls existing before
creation, 10 Upāśraya, the Supreme Spirit.

discredit such a belief. True it is that the internal evidence supplied by language is not always satisfactory. But it is only credulous ignorance and superstitious bigotry that would discard all evidence, internal and external, and cling to the belief that the Vishnu, the Bhágavata, and the Brahma-vaivarta are creations of the same brain. The Puráṇas generally affirm that, that sage has communicated this or that Puráṇa to his disciples, and that it was revealed to him by some higher authority. But in a passage in the Matsya Puráṇa it is asserted that Vyásā Deva was the author of the eighteen Puráṇas which had a priority over the Mahábharata.* Similar passages are not wanting in the Puráṇas, but, such as they are, they might be considered interpolations inserted to support the popular belief. The disciple of Vyásā who was made by him the depositary of the Puráṇas was Súta, who acquired the title of Loma-harshaṇa by virtue of his having so regaled his preceptor with the recital that his hair stood on end. The son of Súta was Ugraśravas, alias Sauti, alias Lomaharshani, who figures as a reciter of the Puráṇas at the holy place of the Naimisháraṇya in Oude, where the great sage Saunaka, entitled Kulapati, lived in his hermitage with a host of many thousand disciples.

But Súta is a generic name. Those who were born of a Kshatriya father and Bráhmaṇí mother formed a separate castet,

* अदाद्व पुराणानि इता सबवतीस्तः । भारतास्यानमखिखं चक्रे तदपश्चहितम् ॥
See p. 223, Chap. 53, Jívánanda's edition.

+ ब्राह्मणा चनियात् स्तः । Another version of the story is given in the Puráṇas :—वै हि स्याथभुवे यज्ञे सुलाहे वितते सति । सधूतः संहिता यज्ञं स्त्रांशेन पुष्टवीतम् ॥ See Kúrma Puráṇa, Chap. I., p. 2. Again—वैष्णवस्त वितते पुरा येतानहे भवे । स्तः पौराणिको यज्ञे मायारूपः स्त्रयं इरिः ॥ प्रवक्ता सर्वज्ञास्त्राचा चर्क्षणो गुरुवस्तः । तं मां वित्त सुनिवेष्टा; पूर्वोद्धरं सनातनम् ॥ अथिन्द्रन्दनरे व्यासः क्लव्यहेपायनः स्त्रवम् । आवद्यामास मां प्रीत्या पुराचपुरुषो इरिः ॥ मदन्ये तु ये सूताः सधूता वेदवर्जिताः । तेषां पुराचवकूलं उत्तिरासीदवाशया ॥ See Chap. 14, p. 151.

and their vocation was either that of charioteers or reciters of sacred stories. Though the Súta-caste, by reason of their superior mothers and inferior fathers, was considered a Prati-loma játí, or a mixed caste of perverted parentage, still on account of their sacred calling, they were invested with superior sanctity. Indeed Baladeva, after having killed Sauti in a fit of anger, considered himself guilty of Bráhmaṇicide and imposed upon himself a severe mode of expiation.* As these Sútas had the privilege of being the depositaries and reciters of the Puráṇas, they did not scruple to enhance the dignity of their profession by engrafting on them additions from time to time and from generation to generation. In the course of time such additions became crystallised and came to form part and parcel of the original text. It is no wonder, therefore, that interpolations should abound in all the Puráṇas to a more or less extent. Now-a-days, it is the Bráhmaṇas who, under the different appellations of Páthakas and Kathakas, have the exclusive right to recite the Mahábhárata, the Harivamśa, the Káśī-khaṇḍa from the Skandapuráṇa, the Rámáyaṇa of Válmíki and the Adhyátma Rámáyaṇa. The Súta caste has long been extinct, but the time when they began to be replaced by the Bráhmaṇas in their peculiar vocation, and die out, it is very difficult to trace. It must have taken place at some period before the Mahomedans conquered India, and after the successive accretions had been fossilized in the body of the different Puráṇas.

* ब्राह्म स्वानं गती श्वेष यकूती विनिपातितः । तथा श्वेते दिक्षाः सर्वे मासदेव्य विनिपत्ता । श्रीरस्त च मि नव्यी लोहस्येवासुखावहः । आत्मानसामन्तकामि ब्रह्मज्ञ-मिद कुपितम् । विगमयं तथा मद्यमतिमानमभीष्टताम् । वैराविष्टेन सुमहत् मद्या पापमिदहतम् । तत्थयार्थं चरित्वामि व्रतं शादश्वार्पिकम् । स्वकर्मस्थापयं कुर्वन् प्रायविनामगुणम् ॥ See Márkaṇḍeya Puráṇa, Chap. 6, p. 58.

Every Puráṇa begins with a salutation to a particular deity in its own peculiar style and fashion, and contains some mention or other of the great Vyásá ; but very few of them claim him as their author directly. The successive authors of the Puráṇas studiously kept themselves in the back-ground, and in their anonymous character perpetrated a sort of pious fraud by encouraging the popular belief in the universal authorship of Vyásá, and thereby enhancing the sanctity of their own works. The Puráṇas were composed and compiled to serve more or less sectarian purposes; it is no wonder, therefore, that their authors should have vied with each other in strictly keeping their incognitos and merging themselves into the gigantic personality of the author of the Mahábhárata, the son of the great sage Parásara, the father of the self-enlightened Śuka, the progenitor of the Páñdavas, the arranger of the Vedas, and the propounder of the Brahma-sútras. Such an instance of combined and absolute anonymity is unique and unparalleled ; but the facts stated above are inexorable, and they all militate against the hypothesis of Vyásá's universal authorship and tend to demolish it.

Some of the Puráṇas not only contain a list of the eighteen Puráṇas but also a list of the Upa-puráṇas ; there is, however, some uncertainty as to the number of these last. The Matsya Puráṇa enumerates only 4 Upa-puráṇas ;* the Brahma-vaivarta says that, there are 18 Upa-puráṇas, but does not mention any by name ; while the Kúrma-puráṇa recounts 18 Upa-puráṇas. †

* Nárasimha, Nandipuráṇa, Sámba and Áditya. See Chap. 53.

† 1 Sanatkumároktá, 2 Nárasimha, 3 Skanda, 4 Sivadharmaśkhyá, 5 Durvásasokta, 6 Náradíya, 7 Kapila, 8 Vámana, 9 Uáanasokta, 10 Brahmáṇḍi, 11 Varuṇi, 12 Kálikáshkhyá, 13 Maheśvara, 14 Sámba, 15 Saura, 16 Parásarokta, 17 Máricha, 18 Bhárgava.

On looking through the shelves of the Sanskrit College Library, in

But nowhere is given either the number of stanzas that each Upa-purána consists of, or the grand total which they all together aggregate. Both the Matsya and the Kúrma content themselves with stating that the minor Puráñas are mere abridgments, compiled from the principal ones, which contain no less than four hundred thousand stanzas.

The insertion of the names of the minor Puráñas furnishes an additional proof of the extent to which interpolations have been interspersed in the body of the principal Puráñas. Yet there are pàñjis who go to the length of ascribing the authorship of these Upa-puráñas also to Kriñña-Dvaipáyana !

The Puráñas are the store-houses in which are collected the traditions of many by-gone ages. Stories and legends touching the sages that are interspersed throughout the Upanishadas and Árañyakas are also therein amplified and embellished.

They are replete with repetitions, and abound in exaggerations ; but the language is always easy and smooth though diffuse, and everything is couched in a form which is popular, and as free from vedic archaism on the one hand, as from the terseness of the Samhitás and the sententious gravity of the Sútras on the other. From the Samhitás or Dharma-sástras,

addition to these I find several others not included in the above list—Ádi-purána, Átma-purána, Kalki-purána and Gañéśa-purána. Compare with the lists given by Wilson.

Raghunaudana, called the Smárta, professes to give in his Malamásatattva a list of Upa-puráñas from the Kírma, but his list does not tally with the above. He says—1 Sanatkumároktta, 2 Nárasimha, 3 Váyavíya, 4 Sivadharmákhya, 5 Durvásasokta, 6 Náradíya, 7 Nandikeśvara-purána, 8 Vrihat-Nandikeśvara-purána, 9 Uśanasokta, 10 Varuna, 11 Kapila, 12 Sámba, 13 Káliká-purána, 14 Maheśvara, 15 Padma, 16 Deví-purána, 17 Máricha, 18 Bháskara.

the Puráṇas have gathered materials bearing on the usages of the fourfold stages or Áśramas and of the fourfold castes or Varcas ; also on various forms of expiations (Práyaśchittas) recommended for the cleansing of sins.

Among the different schools of philosophy or Darsanas, the Sáṅkhya supplies the cardinal doctrine which pervades the Puráṇas. The duality of Prakṛiti and Purusha, by which the followers of Kapila understand nature and soul, or matter and mind, has been eagerly seized upon by the Puráṇas which have interpreted them into the creative principle (Sakti) and the Supreme spirit (Paramátman). Kálidáss, in conformity with this modified interpretation of the Sáṅkhya doctrine, puts the following stanza into the mouth of Vṛihaspati, the spiritual guide of the gods, when, oppressed by the demon Tárakásura, they sought the protection of Brahman :—“They declare that thou art the Prakṛiti engaged in bringing about fruition and liberation, as desired by the Purusha ; and thou also art the Purusha who witnesses her doings unconcerned.”* With this modified form of the Sáṅkhya doctrine, the Puráṇas have intermixed the pantheistic theory of illusion (Máyá) taken from the system of Vedántism. They affirm that, the Supreme Spirit exists in everything, and everything exists in Him ; that the universe has emanated from Him, and into Him it will be absorbed at the time of dissolution or Pralaya. In some of the Puráṇas, such as the Kúrma, the Brahma, &c., the mysticism of the Yoga school has found favour, and prominence has been given to the practice of mental abstraction, and such postures and bodily exercises as come under what is called the Hatha-yoga.

It will thus be seen that, the material, which the Puráṇas

* त्वामामन्ति प्रकृतिं पुरुषार्थं प्रवर्तिनीम् । तद्विद्यनसुदासौ न त्वामेव पुरुषं विदुः ॥
See Canto 2, Kumára Sambhava.

have borrowed and collected from the Upanishads, the Dharma-śāstras and the Darsanas, is varied and abundant. But what has been engrafted upon the old material is out of all proportion to the old material itself. The Purāṇas, as has already been stated, have been composed more or less to serve sectarian purposes. To enforce their particular dogmas they have multiplied the *Vratas* which are religious observances attended with fasting, feasting the Brāhmaṇas, and the worship of particular deities.

These *Vratas* are repeated from year to year till they are concluded with a grand ceremony. Sometimes, as in the case of the Sávitri and Ananta *vratas*, these religious observances are carried on for 14 years. There are *vratas* even, that are enjoined to be observed through life; such as the Janmāśṭamī or Kṛiṣṇa's birth-day festival, the Mahāśṭamī or the second day of the Durgā-pújā festival, the Síva-chaturdaśī or the 14th. day of the dark fortnight sacred to Síva, the Rámanavamī or Ráma's birth-day festival, &c. *Vratas* occupy a considerable portion of the majority of the Purāṇas, but by far the greater space is allotted to what are called the Māhātmyas, which are the eulogistic descriptions of sacred places or Tírthas, religious observances, religious books, &c. These Māhātmyas sometimes assume vast proportions and constitute altogether separate works. The Kásíkhaṇḍa, the Utkalakhaṇḍa of the Liṅgapurāṇa, and the Adhyátma Rámáyaṇa of the Brahmáṇḍa* are remarkable instances under this head.

Like *Vratas* and Māhātmyas, there also abound in the Purāṇas, legends bearing witness to the efficacy of particular

* It is said that, the Adhyátma Rámáyaṇa was composed by Saṅkaráchárya and included in the Brahmáṇḍa Purāṇa to impart to it additional sanctity.

forms of faith inculcated by them. These legends are peculiar to the Puráṇas ; they are never found in earlier works, the Upanishads and Áraṇyakas. They are either inventions or embodiments of loose traditions floating in the atmosphere of Hindu mythology.

The really interesting and historical element in the Puráṇas consists in the description and enumeration of kings of the solar and lunar races who flourished after Ráma and Paríkshit, respectively. To preserve the sanctity and ancient character of the Puráṇas, these descriptions are given as predictions, but they are necessarily meagre and loose, and do not warrant any convincing conclusions touching ancient history and chronology.

Be that as it may, the Puráṇas form an important portion of the religious literature of the Hindus, and, together with the Dharma-sástras and Tantras, govern their conduct and regulate their religious observances at the present day. The Vedas are studied by the antiquarian, the Upanishads by the philosopher ; but every orthodox Hindu must have some knowledge of the Puráṇas, directly or vicariously, to shape his conduct and to perform the duties essential to his worldly and spiritual welfare. The form of faith enjoined by the Vedas, is, element-worship ; and that sanctioned by the Samhitás is, ancestor-worship ; while the Puráṇas advocate hero-worship and image-worship, and the Tantras inculcate devotion to the creative principle called Sakti, and enjoin oblations to her various forms after the example and in imitation of the Puráṇas. These different forms of worship are blended into one harmonious whole, and constitute the cardinal doctrines which regulate the religious observances of the orthodox Hindu at the present day : bigotry and sectarianism are now-a-days at a discount, especially amongst the higher classes.

THE KÚRMA PURÁÑA.

This Puráña is named Kúrma, because it was communicated by the divine Kúrma or the tortoise incarnation of Hari to those Rishis who sang his praise at the churning of the Ocean.

The Kúrma Puráña, says Súta, has existed in four distinct forms or Samhitás (collections) which are called Bráhmí, Bhágavatí, Saurí, and Vaishnaví. It is the Bráhmí Samhitá that was recited by Súta to the ascetics of the Naimisha-forest. It consists of six thousand stanzas. But the Bhágavata Puráña says that, the Kúrma has 17000 ślokas, while the Matsya and Brahma-vaivarta concur in holding that it contains 18000. The eight MSS. that I have received from different quarters represent only the Bráhmí-Samhitá. It is, therefore, probable that this collection, together with the other three collections which have perhaps become extinct, must have altogether comprised 17 or 18 thousand stanzas, as stated by the above authorities.

There are three channels referred to at the end, through which the descent of this Puráña is to be traced.

1. Nírada, the son of Brahmá, received the Kúrma-puráña from Náráyaña, and communicated it to Gautama, who again imparted it to Paráśara. The last in his turn narrated the Puráña to a number of Rishis at a place called Guṇgádvára. The second channel consists in Brahma imparting it to Sauaka, Sanaka to Devala, and Devala to Pañchaśikha. Brahma also communicated the Puráña to Sanatkumára, another of his mind-begotten sons, Sanatkumára to Vyása, and he to Lómaharshaña. This is the third medium of descent.

The Kúrma Puráña, as it is now edited, forms a consistent whole and does not seem incomplete in any of the essential parts of a Mahá puráña. Not only does it conform to the simple

definition of Amara-Simha, but it also tallies with the ten characteristics laid down by the Bhágavata and the Brahma-vaivarta. It is, therefore, reasonable to conclude that, this Purána must have been composed after the time of Amara in the 10th. century and before the age of the Bhágavata, which, according to one theory, was, written by Vopadeva, the grammarian, who flourished towards the end of the 12th. century of the Christian era.

The comparatively modern origin of the Kúrma-purána might be inferred from its having mentioned one of the Tantras by name (Yámala), and alluded to a class of devotees who are called the left-handed (Vámáchárf). * But one cannot help demurring to the way in which the above conclusion is sought to be corroborated on the ground of its having referred to the practices of the Yoga system of philosophy. There is no reason to question the antiquity of that school, whose founder is reckoned one of the Rishis, and must have flourished before the Christian era. Similarly, exception might be taken to another argument advanced in favour of the belief in the recent origin of the Kúrma-purána which is based on the circumstance that this Purána advert to that sect of heretics who are known as Jains. Now the Jains, though heretics from the orthodox religion of the Hindus, are, as a sect, older than the Christian era. I have seen lists of Jaina Tírthañkaras, called Jaina-pattávalí, in which the birth of the first Tírthañkara is dated Samvat 4, i. e., 52 B. C.

The Kúrma is a Saiva Purána; it is not, as might be inferred to its title, one of that class of Puráñas which are consecrated to the advocacy of a faith in Hari. Though Saiva in its character, it is not intolerant in its spirit. It glorifies Śiva above all others, but manifests no prejudice against the votaries of Vishṇu.

* See Chap. 12, p. 137.

The Kúrma-puráṇa consists of two sections, Púrva-vibhága and Uttara-vibhága. The former comprises 58, and the latter 45 chapters.

SECTION I.

At the outset there is a point of some interest which requires explanation. The list of Puráṇas given at page 3 names 19, instead of 18 Puráṇas, though immediately after, it is mentioned that the Brahmáṇḍa, the last named, is the 18th, and that the sages having 'heard the 18 Puráṇas, succinctly recounted the Upa-puráṇas.' This difficulty might be obviated by reading अथादेव in the place of अथापेत्य. But the adoption of the former reading would lead to absurdities. In the first place, it is incorrect and occurs only in three out of the eight MSS. I have in my possession, viz., C, E and F. Dr. Hall in his edition of Wilson's Vishṇu-puráṇa says that, it occurs in Wilson's MS.,* but is wanting in the four MSS. that he consulted. In the second place, even if अथादेव were corrected into अथीदेव or अथ देव, there would still occur another difficulty not easy to get over. At p. 4, the Kúrma-puráṇa is styled as the 15th.; and it is so ranked in every other list that I have seen. But, if the reading अथीदेव be adopted and the Agni-puráṇa left out, the Kúrma will take the fourteenth and not the fifteenth place in the above list.

The above considerations have induced the present editor to prefer the other reading अथापेत्य! But the question, though extricated from one horn of the dilemma, is yet entangled in the other. For the list, as it stands in the present edition, apparently contains nineteen instead of eighteen Puráṇas, viz.,

* On the strength of this single MS. Wilson says that, there is no mention of the Āgneya in the list given by the Kúrma. But it should be noted, that, that Puráṇa is mentioned in every other list which I have seen, and is nowhere omitted.

1 Bráhma, 2 Pádma, 3 Vaishṇava, 4 Saiva, 5 Bhágavata,
 6 Bhavishya, 7 Náradíyaka, 8 Márkapñdeya, 9 Ágneya,
 10 Brahma-vaivarta, 11 Laiṅga, 12 Várāha, 13 Skánda,
 14 Vámana, 15 Kaurma, 16 Mátṣya, 17 Gáruḍa, 18 Váyavíya,
 19 Brahmáñda. Wilson attempts to identify the Saiva with
 the Váyavíya on the ground that, as on the one hand the list
 given by the Bhágavata, the Vishṇu and the Márkapñdeya,
 mentions the Saiva but leaves out the Váyavíya, so on the
 other in the list supplied by the Ágneya and the Mátṣya, the
 Váyavíya occurs while the Saiva does not; and that to both of
 the Puráṇas, Saiva and Váyavíya, are assigned 24,000 stanzas.
 This seems to be a mere beating about the bush. The Váyavíya
 has been edited by Rájá Rájendralála Mitra C. I. E. under the
 auspices of the Asiatic Society of Bengal, and the Saiva by
 Ganapat Krishṇa of Bombay. I have compared the one with
 the other, and found them to be two entirely different works,
 as has all along been held to be the case.

Wilson, however, supplies the data * to solve the difficulty

* See his preface to the Vishṇu-puráṇa, p. 86.

The copy of the Brahmáñda I have procured turns out on comparison to be an entirely different work from the Váyavíya. I have a strong suspicion, that the book I have in my possession is not a Mahá-puráṇa, but an Upa-puráṇa. Both the Kúrma-puráṇa and the Revá-khanḍa make mention of an Upa-puráṇa of that name. The MS. of Part II. of the Brahmáñda-puráṇa which I have seen in the shelves of Calcutta Sanskrit College Library corroborates the remarks of Wilson on the Brahmáñda as a Mahá-puráṇa. The omission of the Váyavíya in the Bhágavata, the Vishṇu and the Márkapñdeya-puráṇas stands to reason, as it is included in the Brahmáñda. But the Ágneya and the Mátṣya are doubly inconsistent, firstly in rejecting the Saiva, and secondly in including both the Váyavíya and the Brahmáñda as two separate works. In the first place, it will not do to say that, the Saiva is an Upa-puráṇa and, therefore, should not be included in a list of Mahá-puráṇas. For under that name there are two

above adverted to. He says that, god Váyu is the teacher or narrator of the first section of Brahmáñda-purána, which is identical with what is known by the name of the Váyavíya-purána. It is, therefore, clear that the word Váyavíya in the text does not stand for a new work, but qualifies the expression Brahmáñda and means "narrated by Váyu"; so it seems that, in avoiding Scylla, the editor runs no risk of falling into Charybdis, and that in rejecting the reading वायु वाय्य, he is not in danger of overstating the number of the Mahá-puráñas.

The Kúrma Purána opens with the great sages singing the praises of the divine Tortoise, the incarnation of Vishnu who bore the weight of Mount Mandara at the churning of the ocean. When the goddess Srí or Lakshmí issued forth from the ocean, Vishnu took her as his consort and imparted to the Rishis a knowledge of her who was the all creating, all-sustaining, and all-destroying energy of the Supreme spirit. It was that lotus-dwelling goddess, continued the divine narrator, who appeared to the Bráhmaṇa Indradyumna as he was engaged in propitiating Mahádeva, the lord of all beings, by penances, fastings and oblations into the fire. Indradyumna had been a king* in his previous birth. Having built a city and governed the earth, he was born a Bráhmaṇa in his next birth through his devotion to Hari. When the goddess appeared to him, he sang praises to her and sought from her the way to a knowledge of that omnipotent lord of the universe,—Mahádeva. Having revealed to the suppliant Bráhmaṇa the secret that such a

work, one a Mahá-purána, and the other an Upa-purána. In the second place, there is no authority in support of the contention that what goes by the name of the Brahmáñda-purána is a conglomeration of two works, the first constituting the Váyavíya, and the second the Brahmáñda proper.

* Indradyumna was a king of Avantí in Málava and built the temple of Jagannátha at Niláchala, as Puri was then called.

knowledge must be communicated by none other than Vishṇu, she disappeared. He then propitiated Vishṇu, who exhorted him to worship Mahádeva with his whole heart, so as to secure the blessings of salvation. The Bráhmaṇa then renounced the world, and took to contemplative devotion. Having at last attained the powers which are sought by those who strive after final liberation, he, once upon a time, at the advice of the Sun, journeyed through the air to the mountain to the north of Lake Mánasarovara in order to see god Brahman. He now beheld the god and attained that imperishable state, which is called Moksha or beatitude.

In order to impart, to the sages assembled in the nether world, that true knowledge based on righteousness which he had revealed to the ascetic Indradyumna, the divine Kúrma commenced to narrate the Kúrma-puráṇa.

This episode of Indradyumna is apparently introduced to exalt a faith in Mahádeva and to enhance the value of contemplative devotion which is the essence of the Yoga-school of philosophy. The Kúrma-puráṇa does not breathe a spirit of intolerance ;* it sings praises to Vishṇu and Brahman alike, and advocates only a preferential, and not an exclusive, devotion to Mahádeva.

The second chapter contains a succinct description of the four castes, Bráhmaṇas, Kshatriyas, Vaiśyas and Súdras, and their several occupations, as also of the four stages, or Áśramas, with the duties incumbent on each. These things as stated are in complete accord with the spirit and language of the Mánava Dharma-sástra. The fourfold objects of life,—virtue, riches, enjoyments, and beatitude,—are also briefly adverted to. Then in Chap. III, the efficacy of knowledge when combined

* See Chap. 2, p. 32.

with acts, (penances, oblations &c.) and the desirability of making over the fruits of such acts to the Supreme spirit are touched upon, much in the style of the Bhagavadgītā.

In Chapter IV the creation of the Universe is described, generally in conformity with the evolution-theory of the Sāṅkhyas. Here and there are mixed up with it scraps of the doctrine of the primordial mundane egg from the Manusamhitā, and of the Vedantic theory of air evolving from ether, light from air, water from light, and earth from water.

Chapter V gives the subdivisions of time from the minutest to the grandest cycles of Manvantaras and Kalpas.*

Chapter VI adverts to the Earth being raised from the Ocean by the Boar incarnation of Vishṇu, who is here described as identical with Brahman, and also to the levelling of the earth and planting it with mountains.

Chapter VII continues the first characteristic of a Purāṇa, Sarga or cosmogony. From the Supreme spirit, wrapped in a state of unconsciousness, first emanates darkness, then come mountains, then animals and the rest, then gods, and lastly man.

The above order is not however maintained when Brahman,

* 15 Twinklings are equal to a Kāshṭhā, 30 Kāshṭhās=a Kalā, 30 Kalás=a Muhūrta, 30 Muhūrtas = a day, 30 days = a Māsa or month, 6 months = an Ayana, 2 Ayanas = a Year or a day of the gods, 12000 celestial years = 4 Yugas (Satya, Tretā, Dvāpara and Kali), 71 cycles of 4 Yugas = a Manvantara, 14 Manvantaras or 1000 Cycles of 4 Yugas=a Kalpa or a day of Brahman, 360 Kalpas=1 year of Brahman, 100 years of Brahman = 1 Parárddha.

A minor dissolution, or Khanḍa-pralaya, of the world takes place during each night of Brahman's life, as a creation during the day. But at the end of Brahman's life, which endures 100 years, the grand dissolution, or Mahá-pralaya, takes place, when the whole universe, with the gods, Brahman, Vishṇu and Mahádeva, is dissolved into nature (Prakṛiti).

being in a state of consciousness, creates,—first matter, secondly the elements, thirdly the organs of sense, fourthly immovables (mountains, trees &c.), fifthly animals and birds, sixthly the gods, seventhly man, eighthly spirits, and lastly his will-be-gotten sons.

Creation is then considered in another aspect, inasmuch as the birth of the Asuras is assigned to the first day, of the gods to the second day, of the manes to the third, of man to the fourth, and lastly of the lower animals, plants &c. to the fifth day.

Chap. VIII deals with creation in further details much in the strains of Mānu, describing how Brahman, dividing his body into twain, made a male from one and a female from the other half; and how from this couple the race of man multiplied.

In Chap. IX, it is described how Brahman was born in the lotus of Viṣṇu's navel, and how he insisted on the duality of godhead and denied its trinity, when the three-eyed Mahādeva, the lord of beings, appeared on the scene in his full glory; whereupon Brahman, disabused of his illusion, sought Mahādeva's protection; and Mahādeva, granting him a boon, declared that there existed a perfect identity between Viṣṇu and himself, and that no ascetic shōuld find grace with him unless he had previously sought the protection* of the former.

The greater portion of Chapter X is taken up in Brahman chanting hymns in praise of Mahādeva, and in his receiving encouragement and promises of help from the latter in furtherance of his work of creation.

Chap. XI touches upon Mahādeva's dividing his body into two parts, male and female; from the former of which eleven

* See p. 85.

Rudras were born, whilst from the latter numerous Saktis or Vibhútis sprang. It is then mentioned that there is no difference between Sakti and Saktimat ; as one is the goddess that is enjoyed and the other is the god (Mahádeva) who is the enjoyer. This is followed in Chapter XII, by the description, how Himavat and his wife Mená obtained, through penances, the privilege of begetting goddess Sakti as their daughter, how a long protracted dialogue followed between the father and the daughter, how the former sang her praises and the latter imparted to him a knowledge of her identity with Mahádeva, and, lastly, how Himavat, at the request of Brahman, married her to Mahádeva.

The above is apparently a digression, and might have a fitting place in a book intended for inculcating a faith in Sákta worship.

Chap. XIII touches upon the progeny of Bhṛigu and several other patriarchs.

Chap. XIV gives a genealogy of Manu, the son of Svayambhú. From this royal line was born Suśíla, who was initiated into the mysteries of Siva's worship by the sage Śvetáśvatara. Daksha, one of the will-born sons of Brahman, was for his arrogance cursed by Rudra and became in his second birth a great-grandson of Suśíla.

In Chapter XV is mentioned, how Daksha commenced a sacrifice under the protection of Vishṇu, inviting all the gods except his daughter Satí and her husband Mahádeva. Whereupon Mahádeva in a rage created Vírabhadra, who struck the gods with paralysis, put out the eyes of their king Indra, pulled out the teeth of the Sun, hurled down the Moon with his toes, cut off the hands and tongue of Fire, kicked the sages on the head, pierced Vishṇu with sharp arrows, stopped his weapon Sudarśana, and drove Garuḍa away. At last Mahádeva with his consort appears on the scene, when the

gods with Daksha chant praises to him and are pardoned. Several incidents, as mentioned here in connection with the sacrifice of Daksha, appear to be new, and fit in with the sectarian character of the Purâna.

Chap. XVI makes mention of the sixty daughters of Daksha and their progeny ; of the two sons of Diti, the demons Hiranyaksha and Hiranyakâśipu ; of Vishnu's assuming the incarnation of Nrisimha, half man and half lion, to slay the latter ; of the installation of Prahlâda, the son of Hiranyakâśipu, through his devotion to Hari ; and lastly of Prahlâda's subsequent renunciation of the world. Then Andhakâsura ascends the throne and attempts to carry off Pârvatî, the consort of Mahâdeva, and is slain by him.

In this chapter it is stated that Rudra and Vishnu conjointly invented certain sciences for deception, such as Kapâla, Nâkula, Vâma, oriental and occidental, Pañcharâtras, Pâśupata and many thousands of a like nature. Mention is made of certain Brâhmaṇas who had lost the privilege of studying the Vedas through the curse of the sage Gautama, and who were directed by the above gods to write on and teach other sciences of a perverted character, showing their utility for the confounding of the wicked,* and thereby find a way to the expiation of their sins. It is not easy to describe what those sciences were, but one thing is clear, that all this means a covert attack aimed at the schisms consequent on that nascent spirit of innovation exhibited in the various forms of Sâkta, Vaishnava and Saiva worship, which sprung up in medieval India, after Buddhism had been stamped out.

Chap. XVII and Chap. XVIII continue the genealogy of Prahlâda and advert to the Dwarf incarnation of Vishnu, by

* See Chap. 16, p. 184—85.

whom his grandson Bali was punished, and Indra was reinstated in his celestial realm.

Chap. XIX begins with the marriage of Pulastya, one of the patriarchs, from whom the Rákshasas, Rávaṇa, Kumbha-karṇa &c., were descended; and concludes with a description of Vasishṭha, who married Arundhatí. Vasishṭha begot Śakti, Śakti begot Paráśara the omniscient ascetic, and Paráśara begot the incomparable Kṛishṇadvaitapáyana, whose son was no less a personage than Suka, an incarnation of god Saṅkara himself.

Chapters XX and XXI give a list of the kings of the solar race down to the fourteenth descent from Ráma, Śrutáyu being the last king of that line.

The lunar race with its several branches is described at a greater length in Chapters XXII—XXVII, the last three Chapters being devoted to Śrīkṛishṇa, the incarnation of Vishṇu, who belonged to the Yádava branch of that line.

A point of considerable interest to devotees is dwelt upon in pp. 239—42.

Amongst the five sons of Kártavíryya, a famous king of the Haihaya branch of the lunar dynasty, a quarrel broke out as to the preferential claim for worship of a particular deity. The dispute was referred to the Seven Rishis (Pleiades), who then laid down the following canons of worship for the guidance of the princes.

1. That every one is to follow the bent of his inclination in worshipping a deity.
2. That particular deities are to be worshipped for the attainment of particular objects.
3. That princes shall worship specially gods Vishṇu, Mahádeva and Purandara.
4. That Bráhmaṇas shall worship specially gods Fire, Sun, Mahádeva and Brahman.

5. That to the gods are assigned for worship Vishṇu and Mahādeva.

6. That to the Gandharvas and Yakshas is allotted the god Moon ; to the Vidyādharaś, Sarasvatī, the goddess of speech ; to the Siddhaś, the all-powerful Vishṇu ; to the Rākṣasaś, Rudra ; to the Kinnaraś, Párvatī ; to the Rishiś, Brahman and Mahādeva ; to women, the goddess Umā, Vishṇu, Mahādeva and the Sun ; to house-holders, all gods without distinction ; to Brahmachārīś (students of the vedas), Brahma (veda)* ; to ascetics, the Sun ; to anchorites, Mahādeva ; and, lastly, to Bhūtaś (spirits), Brahman.

But the tolerant and liberal exposition of devotional worship adverted to above is somewhat neutralised † by the statement that Kṛishṇa, the incarnation of Vishṇu, had himself to practise austerities to propitiate Mahādeva, in order to have a son for his favourite wife Jím̄avatī. Mahādeva was propitiated, and himself took birth in the womb of Kṛishṇa's wife. He was known by the name of Sāmba.‡ While Kṛishṇa was practising penances, the sage Márkaṇḍeya came to him and asked the reason for his doing so. In reply to him, Kṛishṇa expatiated on the efficacy of worshiping Mahādeva in his symbolic representation, the great Liṅga, and incidentally touched upon the origin of phallic worship.

With Kṛishṇa ended the line of the Yádava branch of the lunar race. No mention is made of the Kauravaś and Páñdavaś, the most famous branch of the above line, except that Arjuna, while wending his way back after performing the last rites to

* वेदसर्वं तपोव्रता इष्मरः ।

† See p. 262—94.

‡ There is an Upa-purāṇa of that name in which Sāmba figures as the chief interlocutor.

Krishṇā, his relative and friend, met the renowned Krishṇa-dvaiḍyāya. This is the purport of the short chapter that follows.

In Chapters XXIX and XXX, the sage relates to Arjuna the characteristics of the Kali-yuga or iron age which, as he foretells, is coming on apace. The Purāṇas, as a rule, take a pessimist view of the fourth Yuga and expatiate on its evil propensities and evil doings. Every thing is said in the tone of prophecy ; as it is supposed that, the Purāṇas, or rather the chief interlocutors who figure in them, flourished before the advent of Kali. After shortly depicting the characteristics of the Satya, or the golden age, the Tretā or the silver age, and the Dvāpara or the copper age, Krishṇa-dvaiḍyāya draws a picture of the Kali-yuga in glowing colours. He says,——
“In the Satya yuga righteousness exists in its perfect state ; in the Tretā it progresses ; but being mixed up with evil in the Dvāpara, it dies in the Kali-yuga.”*

“In the iron age, there shall occur epidemics, famines, droughts, and revolutions.” “Men shall be devoid of virtue, possessed of slender powers, irascible, covetous, and untruthful.” “The Brāhmaṇas shall not study the Vedas, perform ablutions, offer oblations, repeat hymns, give alms, and worship the gods.” “They shall associate with the Sūdras, and join with them in the performance of religious rites.” “Princes, surrounded with the Sūdras, shall persecute the Brāhmaṇas.” “People shall speak disparagingly of Mahādeva, the Brāhmaṇas, the Vedas, the Sāstras, and the Purāṇas.”

“The Brāhmaṇas shall not cling to their religion ; the Sūdras shall occupy higher seats than the Brāhmaṇas, and princes shall insult them.”

* See p. 202—11.

"There shall be a large number of beggars amongst the people ; short life, lassitude, disease, and misery shall prevail as consequences of sin and ignorance."

"Both the Bráhmaṇas and the Kshatriyas shall take to the practices of the Vámas, the Páśupatas, and the Pañcharátrikas."

"In the iron age, even Mahádeva, the lord of all beings, the god of gods, shall be no divinity to man." "But that bestower of blessings shall have his many incarnations * for the good of his devotees, and the re-establishment of rites, sanctioned by revelation and tradition, Śruti and Smṛiti."

"Though the Kali-yuga is tainted with many vices, there is one merit in it, for one can attain to a state of blessedness with no great trouble."

"In this age, the worship of Mahádeva makes amends for all demerits ; hence, leaving other deities, who are powerless, one should devote oneself to the great lord Mahádeva, if one should aspire to the highest place." "Alms-giving, penances, and sacrifices shall be of no avail to those who do not in this Yuga worship Rudra, who is worshipped by the gods."

After having thus dwelt on the characteristics of the different Yugas and of the Kali-yuga in particular, the sage launches forth into a description of the sacred place, Váráṇasí,† to which the next five chapters are devoted. Váráṇasí is peculiarly sacred to Mahádeva and stands pre-eminent among the holy places of India. This city bestows beatitude on those that die in its precincts, for Mahádeva himself whispers to their dying ears that immortality-giving name, called Táraka-

* See Chap. 53.

† Benares. अयोध्या मधुरा मावा काशी काशी अवनिका । पुरी इरावती ऐज
कोटा गोदावरिका ॥

Brahma. The god never leaves the place, whence it goes by the name of Avimukta or undeserted.

Several secret emblematic representations or Liṅgas of Várāṇasi are described with the traditional accounts associated with them, but they cannot now be identified. Pilgrims cannot now trace where Oákáreśvara on the bank of the Matsyodarī was ; or ascertain if such places as Kṛittiváseśvara, Kaparthíśvara, and Madhyameśvara are still in existence.

In the four subsequent Chapters, the māhātmya of Prayága or modern Allahabad is related. In connection with Prayága a few places of peculiar sanctity are mentioned, such as Kambaláśvatara on the southern bank of the Yamunā, Abāṭa, Sarva-samudra, Pratish्ठána on the east side of the Ganges, Hamṣa-prapatana to the north of Pratish्ठána, Urvash-pulina, Sandhyávāṭa, and, lastly, Tripathá that abounds in many ghats and hermitages. But no trace of all these places, which were considered peculiarly holy by the writer of the Kúrma-Puráṇa, can be found now. It is also worthy of note that, in describing places of interest both in Várāṇasi and in Prayága, no mention is made of those spots which are now-a-days considered holy and resorted to by pilgrims.*

The next eleven chapters (from Chapter XL to Chapter L) are devoted to, what may be called, transcendental geography and transcendental astronomy. Here and there, however, the chaff may be separated from the corn, and the truth disentangled from imaginary descriptions and false assumptions.

Some peculiar sanctity is attached to number seven.† For

* See p. 320.

† It would be interesting to quote here an extract from Mr. Gladstone's address at Oxford delivered to the Union Debating Society on Wednesday morning, the 5th of February, 1890. "Then as to the use of number seven, the only prominent one in Homer was the description

the earth is divided into seven continents surrounded by seven oceans. The heaven is divided into seven spheres, and the nether world into seven regions.

Fanciful diameters and distances are given to the different planets. The distance of the sun from the earth is given as eight hundred thousand miles ; that of the moon from the sun is also asserted to be the same. The distance of Mercury from the sphere of the asterisks, that of Venus from Mercury, of Mars from Venus, of Jupiter from Mars, and of Saturn from Jupiter are all given as 1,60,000 miles. At the distance of 8,00,000 miles from Saturn is the great Bear, and at a similar distance from the latter is the polar star, where the almighty Vishnu, the embodiment of righteousness has his abode.

The diameter of the sun is only 72,000 miles, and its circumference is three times its diameter ; the diameter of the moon is twice that of the sun ; Venus's circumference is one-sixteenth of that of the moon, Jupiter's three-fourths of Venus's, those of Mars and Saturn are both three-fourths of that of Jupiter, and Mercury's three-fourths of that of either of them.

The above is, I presume, a fair specimen of what I mean by transcendental geography and transcendental astronomy.

Chapter LI advertises to the seven Manvantaras, of which six are past and the seventh, called Vaivasvata, is the current one ; and concludes with a eulogium on Vishnu.

The next chapter speaks of Vyāsa and his 25 incarnations in the different Dvípara-yugas of the Vaivasvata Manvantara.

of Thebes, and its seven gates ; then there were the seven winds. Again as to the flood legend, its duration was of seven days, as is the description of cosmogony in Genesis. Then the war in heaven was carried on by seven spirits ; also the under-world was shut in by seven gates."

Then are mentioned his five disciples, of whom Paila was appointed as teacher of the Rigveda, Vaiśampáyana, of the Yajurveda, Jaimini, of the Sáma-veda, Sumantu, of the Atharva-veda, and Súta of Itihásas and Puráṇas.

In imitation of the foregoing description but in perfect keeping with the sectarian character of the Puráṇa, the concluding chapter of Section I mentions by name twenty-six incarnations of Mahádeva and of his one hundred and six disciples. In every incarnation the god had four disciples who were all initiated into the practice of Yoga or mental abstraction, had a contented mind, and were distinguished by self-restraint and reverential attachment to their respective lords. They were remarkable for purity, devotion, knowledge and meditation. To do good to the Bráhmaṇas and to re-establish the authority of the Vedas, these disciples can have incarnations of their own, at the command of their respective masters, the different incarnations of Mahádeva. It is enjoined that those Bráhmaṇas who always meditate upon, bow to, gratify and worship these disciples of Mahádeva, shall obtain the knowledge of the Supreme spirit.

SECTION II.

The second Section is also called the Vyása-gítá, as at this stage of Súta's narration Vyása appears on the scene, and relates, at the request of his disciple, in *propria persona*, the occult knowledge of contemplative devotion and other transcendental themes to the assembled sages of Naimisháraṇya. This very secret knowledge was originally revealed by Mahádeva, at the desire of Vishṇu, to a number of Rishis who were practising austerities at the celebrated shrine of Vadariká-śrama. The first eleven Chapters of Section II are taken up

with Vyāsa's propounding these themes of high import in the words and style of Mahādeva himself ; and, hence, they constitute what is called Iśvara-gítá.

The next eight chapters (from XII to XIX) deal with various directions as to the way in which a Brāhmaṇa should conduct himself. The directions descend to the minutest details of his daily life, such as, his ablutions, meals, sleeping, reading, repeating prayers &c. &c.

Chapters XX—XXIII describe the several ways of offering oblations to the manes under different circumstances. In chapter XXIII, the directions for the observance of mourning are specified.

Chapter XXIV deals with the worship and cherishing of the fire, Chapter XXV with the means of livelihood allowable to a Brāhmaṇa, and Chapter XXVI with various kinds of gifts and merits attached to them.

The foregoing fifteen Chapters all refer to the duties of a house-holder or Gṛihastha.

Chapter XXVII touches upon the mode of embracing and practising asceticism and the duties connected with it. This is the third stage, called Vánaprastha Áśrama.

The following two Chapters are taken up in describing what is called Yatidharma or the duties of an anchorite at the last stage of life.

The next five chapters, XXX—XXXIV, treat of various kinds of expiations for the cleansing of sins. This subject is concluded with a dissertation on chastity, enlivened with the story of Sítá, who was saved from the hands of the evil-minded Rávaṇa by the god of fire.

The above twenty-three chapters supply a code of morals with penalties attached to violations thereof, and extend to the minutest and most trivial details. As, for instance, when

bitten by a dog one is subjected to an expiation ; even the touching of liquor or the body of a Chāṇḍāla is attended with penalties. The materials of these chapters are drawn from the Samhitás, chiefly from the Manusamhitá, though there are additions here and there.

Chapters XXXV—XLIII are devoted to the description of holy places throughout India. This subject, it will be remembered, has already occupied a considerable space ; for the description of the two greatest Tírthas, Váráṇasí and Prayága, extends over nine chapters in the first section of the work.

Chapter XLIV adverts to the dissolution of the Universe. The next chapter begins with a dissertation on the greatness of Mahádeva and the mode of worshiping him, either directly or indirectly, through Brahman, or Váyu, or Agni, or Indra. Having thus brought his theme to a conclusion, the divine Kúrma stopped, and the sages chanted praises to him. After this Súta makes a brief recapitulation of the whole Puráṇa, describing the merit attached to its recital, and concludes with an invocation to Vyása, his preceptor, and to the divine Kúrma "from whom everything emanates and into whom everything merges."

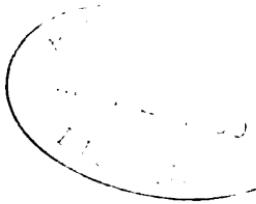
अनुक्रमसिक्ति ।

प्रियः	पृष्ठे	प्रियः	पृष्ठे
श्वारथः	१	यदुवंशे छाचोत्पत्तिः	२६२
देववतारः	१००	यदुवंशशतपद्मरचे	
गौरीनामसहस्रकाम्	१०८	खददर्शनम्	२७०
हिमवतो देव्युपदेशः	१३६	छाचमार्कज्ञेयसंवादे	
सूखादीनां सर्गकथनम्	१४६	लिङ्गमाहात्म्यम्	२८४
राजवंशानुकीर्तनम्	१४८	वंशानुकीर्तनं समाप्तम्	२८४
दद्यवद्विघातः	१६५	व्यासार्जुनसंवादे छत-	
दद्यपुत्रीर्थां स्मृतिः	१७१	चेताहापरयुगानु-	
देवानां सञ्चवः	१७२	कीर्तनम्	२८६
हिरण्यकश्चिपुवधः	१७८	व्यासार्जुनसंवादे कलि-	
शक्षकपराजयः	१८३	युगस्तरूपम्	३०३
वामनप्रादुर्भावः	२०८	हरगौरीसंवादे छतचेता-	
वाचस्पुरदाहः	२१२	हापरे ईश्वरमाहा-	
वक्षपसुतानां कथनम्	२१४	त्म्यम्	३१३
वक्षरासितयोः पुलस्वस्य		वाराणसीसंवादे मध्यमे-	
स प्रजाकथनम्	२१६	श्वरमाहात्म्यम्	३३४
सोमवंशानुकीर्तने जय-		उमाव्याससंवादः	३४२
ध्योपास्थानम्	२३८	प्रयागमाहात्म्यम्	३४४
सोमवंशे दुर्ज्यवचरितम्	२४७	बुधिष्ठिरसंवादः	३४६

विषयः	पृष्ठे	विषयः	पृष्ठे
गङ्गामाहात्म्यम्	३५४	ब्रह्माण्डस्वरूपम्	४२६
प्रथोगमरणमाहात्म्यम्	३५६	महादेवावताराः	४३८
यमुनामाहात्म्यम्	३५८	कल्पी तच्छब्दकथनम्	४४०
भुवनविद्यासे सप्तहीपातां		ईश्वरगीतासु ऋषिप्रश्नः	४४६
कथनम्	३६२	साङ्घर्योगप्रशंसा	४५२
भुवनविद्यासे स्तर्यादि-		ईश्वरध्यानप्रशंसा	४५४
यहाणां रथस्वरूपम् ३८२		ईश्वरनर्तने मुनिप्रशीता	
भुवनविद्यासे सप्तलोक-		खुतिः	४७२
सप्तपातालानां		ईश्वरमाहात्म्यम्	४७७
व्यवस्था	३८६	सर्वभूतेष्वीश्वस्य प्राधान्य-	
जन्म्बूद्धीपपर्वतानां		कथनम्	४८४
कथनम्	३८८	गुह्यतमज्ञानकथनम्	४८८
ब्रह्मणी लोकपातालानाच्च		ईश्वरज्ञानम्	४८२
कथनम्	३८५	प्रधानज्ञानम्	४८६
भारतवर्षस्य नवहीपस्य		अष्टाङ्गयोगयुक्तिः	४८८
कथनम्	४०३	ब्रह्मचारिधर्मः	५१८
जन्म्बूद्धीपे वर्षपर्वताना-		व्यासगीतासु आचमनादि-	
मुपरि देवतावास-		शौचविधिः	५२८
कथनम्	४०६	ब्रह्मचर्याचारकथनम्	५३५
प्रब्रह्मीपादिसहितं अते-		गृहस्थधर्माध्यायः	५४८
हीपर्वर्णनम्	४१५	आचाराध्यायः	५५३

विषयः	पृष्ठे	विषयः	पृष्ठे
भस्त्राभस्त्रनिर्णयः	५६७	पतिव्रतोपास्यागम्	६८६
नित्यकर्मविधिः	५७४	कालस्त्ररतीर्थे कालवधः	७११
मोजनविधिः	५८८	पुण्यायतनवर्णनम्	७१५
हानधर्माः	६२४	खद्रदेवदारुवनप्रवेशः	७२१
वानप्रस्थधर्माः	६४३	मार्कण्डेययुविष्टि- संवादः	७४४
चिदण्डियतिधर्माः	६४८	नर्यांदामाहाम्बागम्	७४७
वतिभिक्षाविधिः	६५२	अमरकण्ठकमाहाम्बागम्	७४८
ईश्वराराधनम्	६५७	शक्तीर्थांदिसर्वतीर्थानां माहाम्बागम्	७५६
ब्रह्महत्याप्रायस्त्रितम्	६६०	नैमित्तारण्यमाहाम्बागम्	७६६
कपालमोचनमाहाम्बागम्	६६२	जप्येश्वरमाहाम्बागम्	७६८
सुरापानादिमहापातक- प्रायस्त्रितानि	६७५	योगस्त्रूपकार्यनम्	७८४
अगम्यागमनम्	६७८	समाप्तम्	८००
चित्यादिसर्वसत्त्वानां वधप्रायस्त्रितम्	६८१		

—

कूर्मपुराणम् ।

प्रथमोऽच्यायः ।

ओ नमो गणेशाय ।

नमस्त्वाप्रभियाय विष्णवे कूर्मरूपिदे ।
पुराणं संप्रवस्थामि यदुक्तं विश्वयोनिना ॥
सचान्ते* सूतमनवं† नैमिषेया महर्षयः ।
पुराणसंहितां पुस्त्रां पगच्छूरोमहर्षणम् ॥
त्वया सूत महावृष्टे भगवान् ब्रह्मवित्तमः‡ ।
इतिहासपुराणार्थं व्यासः सम्युगुपासितः ॥
तस्य ते सर्वरोमादि वचसा इषितानि यत् ।
देवावनस्य तु भवांस्ततो वै रोमहर्षणः ॥

* सदानन्द इति B.

† सूतमनवा इति D.

‡ ब्रह्मसंबुद्धः इति A and E.

भवन्तमेव भगवान् व्याजहार स्वयं प्रभुः ।
 मुनीनां संहितां# वलुं व्यासः पौराणिकौं पुरा ॥
 त्वं हि स्वायभुवे यज्ञे सुल्वाहेऽ वितते सतिः‡ ।
 संभूतः संहितां वलुं स्वांशेन पुरुषोत्तमः ॥
 तस्माइवन्तं पृच्छामः पुराणं कौर्म्मसुक्तमम् ।
 वलुमर्हसि चाक्षाकं पुराणार्थविशारद ॥
 मुनीनां वचनं शुल्वा सूतः पौराणिकोत्तमः ।
 प्रणम्य मनसा प्राह गुरुं सत्यवतीसुतम् ॥

रोमहर्षण उवाच ।

नमस्तत्त्वं जगद्योनिं कूर्मरूपधरं हरिम् ।
 वस्ये पौराणिकौं दिव्यां कथां पापप्रणाशिनीम् ॥
 यां शुल्वा पापकथापि गच्छेत्सु परमाइतिम् ।
 न नास्तिके कथां पुराणिमिमां शूयात्वदाचन ॥
 अहधानाय शान्ताय धार्मिकाय द्विजातये ।
 इमां कथामनुशूयाक्षाक्षाक्षारामणिताम् ॥

* संहितां वलुं व्यासः पौराणिकौः पुरा इति E.

† सबादी इति B. सक्षाहे इति C. सुल्वाहे सुल्वा यज्ञाये चानं तस्माः अहः तथिन् ।

‡ इहि इति E.

§ गच्छेत इति आर्यमात्रमेपदम् ।

सर्गं च प्रतिसर्गं च वंशो मन्त्रवत्तरादि च ।
 वंशानुचरितस्त्रैव पुराणं पञ्चकषणम् ॥
 ब्राह्मं पुराणं प्रदमं पाण्डं वैश्वदेवी च* ।
 गैवं भागवतस्त्रैव भविष्यं नारदीयम् ॥
 मार्कण्डेयमवान्नेयं ब्रह्मदेवत्तमिव च ।
 सैङ्गं तथा च वाराहं† स्त्रान्दं वामनमिव च ।
 कौन्तं माल्यं गारुडः‡ वायवीयमनन्तरम्§ ।
 अष्टादशं समुद्दिष्टं ब्रह्मार्थमिति संचितम् ॥
 अन्यान्युपपुराणानि सुनिभिः कथितानि तु ।
 अष्टादशं पुराणानि शुल्का संखेपतो हिंजाः ॥
 आद्यं सनलुमारोत्तं नारसिंहमतःपरम् ।
 द्वतीयं स्त्रान्दसुद्दिष्टं शुमारेण तु भावितम् ॥
 चतुर्थं शिवघर्मास्त्वं साक्षात्कन्दीशभावितम् ।
 दुर्बाससोक्त्रमादर्थं नारदीयमतःपरम् ॥
 कापिलं वामनस्त्रैव तथैवोश्नवेदितम् ।
 ब्रह्मार्थं वारवस्त्रैव कालिकाह्नयमिव च ॥

* वैष्णवसुचते इति D.

† वराहः इति C.

‡ माल्यस्त्र वरुणम् इति C.

§ मनुषमन् इति D.

माहेश्वरं तथा शास्त्रं सौरं सर्वार्थसच्चयम् ।
 पराग्निरोक्तं मारीचं तथैव* भार्गवाङ्गयम् ॥
 इदनु पञ्चदशमं पुराणं कौर्ममुक्तमम् ।
 चतुर्द्वा संस्कितं पुष्टं संहितानां प्रमेदतः ॥
 ब्राह्मी भागवती सौरी वैष्णवी च प्रकीर्तिताः ।
 चतुर्द्वा संहिताः पुष्टा धर्मकामार्थमीष्वदाः† ॥
 इदनु संहिता ब्राह्मी चतुर्वेदैत्यु समिता ।
 भवन्ति षट् सहस्राणि छोकानामव संस्कृया ॥
 यत्र धर्मार्थकामानां मीष्वस्य च मुनीश्वराः ।
 माहाक्षमस्तिं ब्रह्म ज्ञायते परमेश्वरः‡ ॥
 सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ।
 वंशानुचरितं पुष्टा दिव्या प्रासङ्गिकी कथा ।
 ब्राह्मणादैरियं धार्या धार्मिकैर्वेदपारग्नेः§ ।
 तामहं वर्णयिष्यामि व्यासेन कथितां पुरा ॥
 पुराणतार्थं दैतेयदानवैः सह देवताः ।
 मन्यानं मन्दरं क्षत्वा ममन्युः चीरसागरम् ॥

* पराग्निरोक्तमपरं मारीचम् इति A, C and D.

† सर्वपापमाश्रमाः इति A and E.

‡ वज्रन् ज्ञायते पारमेश्वरम् इति E, F and H.

§ ब्राह्मणस्त्वैरिति A, D, E and H.

मथमाने तदा तस्मिन् कूर्मरूपी जनार्हनः ।
 वभारक्ष मन्दरं[†] देवो देवानां[‡] हितकाम्यया ॥
 देवाच तुषुवुदेवं नारदाद्या महर्षयः ।
 कूर्मरूपधरं दृशा साक्षिणं विश्वमव्ययम् ॥
 तदन्तरेऽमवहैवी श्रीनारायणवज्रभा ।
 अग्राह भगवान् विश्वस्तामेव पुरुषोत्तमः ॥
 तेजसा विश्वमव्यक्तं नारदाद्या महर्षयः ।
 मोहिताः सह शक्रेण श्रेयोवचनं^{||} महुवन् ॥
 भगवन् देवदेवेश नारायण जगत्प्रय ।
 कैवा देवी विशालाक्षी यथावद्गृहि पृच्छताम्^{**} ॥
 श्रुत्वा तेषां तदा वाक्यं विशुद्धानवर्महनः ।
 ग्रोवाच देवीं संप्रेक्ष नारदादीनकास्त्रवान् ॥
 इयं सा परमा शक्तिमन्त्रयी ब्रह्मरूपिणी ।
 माया मम प्रियानन्ता ययेदं धार्यतेऽनां जगत् ॥

• दधार मन्दर देवी श्रीकालाम् इति D.

† It is supposed to be the mountain so named in Bhagalpur, which is held sacred.

‡ श्रीकालामिति F and H.

§ तदन्तरे तत्र च वक्ताच्च तदा इत्यर्थः ।

¶ तेजसा च व्यक्तं दुर्दर्शेन व्योतिष्ठा च स्तृष्टदृष्टमित्यर्थः ।

|| श्रेयोवचनं श्रेयः प्रधानं वचनं प्रशस्तात्मं वचनमित्यर्थः ।

** यथावद्गृह्णमहंसि इति D. पृच्छतां नः, सम्बन्धविवाचार्यां पठो ।

†† मोहितमिति A, C, D, F and H.

अनयैव जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ।
 मोहयामि हिजन्त्रेष्ठा यसामि विष्टजामि च ॥
 उत्पत्तिं प्रलयच्छैव भूतानामागतिङ्गतिम् ।
 विद्यया वीक्ष्य चालानं तरटिं विपुलामिमाम्* ॥
 अस्यास्त्वंशानधिष्ठाय शक्तिमन्तोऽभवन् चुराः† ।
 ब्रह्मोशानादयः सर्वे सर्वशक्तिरित्यं मम ॥
 सैषा सर्वजगम्भूतिः प्रकृतिञ्जिगुणामिका ।
 प्रागेव मत्तः संजाता श्रीः कल्पे पश्चवासिनी‡ ॥
 चतुर्भुजा शङ्खचक्रपद्महस्ता स्वगच्छिताः§ ।
 कोटिसूर्यप्रतीकाशा मोहिनी सर्वदेहिनाम् ।
 नालं देवा न पितरो मानवा वासवोऽपि च ।
 मायामेतां समुक्तर्थं ये चान्ये भुवि देहिनः ॥
 इत्युक्ता वासुदेवेन सुनयो विष्णुमहृवन् ।
 ब्रूहि त्वं पुण्डरीकाञ्च यदि कालचयेऽपि च ॥

* विज्ञायान्वीक्ष्य चालानं भवति इति B. विज्ञायोदीक्ष्य इति C. विज्ञाय वीक्ष्य इति D.

† दिग्ग्राः इति B, D, F and H.

‡ पश्च जल्यवासिनी इति A, F and H.

§ शभानिता इति B and D. सुकामिका इति C.

¶ यदि कालचयेऽपि सः इति B. येन सा तारिता पुरा इति C. यथा काल-
चयेऽपि च इति D.

अदीवाच दृष्टीकेशो सुनीकुनिगच्छार्चितः# ।
 अस्मि हिजातिप्रवर इन्द्रयुज्ज इति चृतः ॥
 पूर्वजननि राजासावधृतः शशरादिभिः ।
 दृष्टा मां कूर्मसंखानं चुला पौराणिकीं+ स्यम् ॥
 संहितां मचुख्षाहिष्वां पुरस्त्वल सुनीक्षरान् ।
 ब्रह्माच्च महादेवं देवांशान्धान् स्वशक्तिभिः ॥
 मचुख्नी संस्थितान् उद्धा मामेव शरण्यृतः ।
 सभावितो मया चाषङ्गे विप्रयोनिङ्गमिष्यसि ॥
 इन्द्रयुज्ज इति स्थातो जातिं अरसि पौर्विकीम् ।
 सर्वेषामेव भूतानां देवानामप्यगोचरम् ॥
 वल्लव्यं यदुद्धृतम् दास्ते ज्ञानं तवानघ ।
 सञ्च्चा तत्त्वामर्कं ज्ञानं मामेवान्ते प्रवेश्यसि ॥
 अंशान्तरेणुं भूम्यान्तं तत्र तिष्ठ सुनिवृतः ।
 वैवस्तेऽन्तरेऽतीते कार्यार्थं मां प्रवेश्यसि ॥
 मां प्रवेश्य पुरीं ज्ञत्वाणा पात्रयामास मेदिनीम् ।
 कालधर्माङ्गतः कालाच्छेतदीपे मया सह ॥

- सुनीनां पुरतः प्रसुः इति C.
- + पौराणिकाच्चमिति G and H.
- ‡ स चोदितो मया चेष्ट इति D.
- § अदीवतारे इति F, G and H.
- ¶ नला इति F and H.

भुक्ता तान् वैष्णवान्* भोगान् योगिनामप्यगोचरान् ।
 मदाज्ञया सुनिश्चेष्ठा जग्ने विप्रकुले पुनः ॥
 ज्ञात्वा मां वासुदेवाख्यं यत्र हे निहितेऽन्धरे ।
 विद्याविद्ये गूढ़रूपं† यज्ञाद्वा परमं विदुः ॥
 सोऽर्ज्यामास भूतानामाश्रयं परमेष्वरम् ।
 ब्रतोपवासनियमैर्हीमैर्ब्राह्मणतर्पणैः ॥
 तदाश्रीस्तत्त्वमस्त्वारस्तनिष्ठस्तत्परायणः ।
 आराधयमहादेवं योगिनां इदि संखितम् ॥
 तस्यैवं वर्त्तमानस्य कदाचित्परमा कला ।
 स्वरूपं दर्शयामास दिव्यं विष्णुसमृद्धवम् ॥‡
 दृष्टा प्रणम्य शिरसा विष्णोर्भगवतः प्रियाम् ॥
 संस्कूय विविधैः स्तोत्रैः क्षताज्ञलिरभाषत ।
 इन्द्रद्युम्न उवाच ।
 का त्वं देवि विश्वालाञ्छि विष्णुचिङ्गाङ्गिते शुभे ।
 याथातथेन वै भावं तवेदानीं ब्रवीहिंशा मे ॥

* विपुलान् इति F and H.

† गूढ़रूपे इति C and D.

‡ शोकोऽयं B पुस्तके नालि ।

§ प्रभानिति F, G and H.

¶ चार्णः प्रयोगः, ब्रूहि ।

तस्य तदाक्षमाकेस्यं सुप्रसन्ना सुमङ्गला ।
हसन्ती संचारन्* विशुं प्रियं ब्राह्मणमवीत् ॥
श्रीकवाच ।

न मां पश्यति मुनयो देवाः शक्रपुरोगमाः ।
नारायणाभिकामेकां मायाहं तत्त्वी परा ॥
न मे नारायणादेहो विद्यते हि विचारतः ।
तत्त्वाहं परं ब्रह्म स विशुः परमेष्वरः ॥
येऽर्द्धयत्कीह भूतानामाश्रयं† सुखोक्तमम् ।
आनेन कर्मयोगेन न तेषां प्रभवाम्यहम् ॥
तत्त्वादनादिनिधनं कर्मयोगपरायणः ।
आनेनाराधयानन्तः‡ ततोमोक्षमवाप्तयसि ॥
इत्युक्तः स सुनिश्चेष्ठ इन्द्रधुक्तो महामतिः ।
प्रत्यक्ष शिरसा देवीं प्राञ्छतिः पुनरब्रवीत् ॥
कवं स भगवानीयः शास्त्रो निष्कलोऽच्युतः ।
आतुं हि शक्षते देवि ब्रूहि मे परमेष्वरि ॥
एवसुक्ताव विप्रेष्टु देवी कमलवासिनी ।
साक्षात्तारायणो आनं दास्यतीत्याह तं सुनिम् ॥

* चार्णः प्रवीनः । संचारन्ती ।

† भूतानामाश्रयम् इति C and D.

‡ आनेनाराधयेश्वानम् इति A, F and H.

§ एवसुक्ता गु देवेन इति B.

उभाभ्यामध इस्ताभ्यां संसृष्ट्य प्रखतं सुनिम् ॥
 कृत्वा परात्परं विष्णुं तच्चैवान्तरधीयत ॥
 सोऽपि नारायणं इष्टुं परमेष्ठ समाधिना ।
 आराधयद्वृषीकेशं प्रखतार्त्तिप्रभञ्जनम् ॥
 ततो बहुतिथे काले गते नारायणः स्वयम् ।
 प्रादुरासीतः महायोगी पीतवासा जगत्प्रबद्धः ॥
 दृष्टा देवं समायान्तं विष्णुमाकानमध्ययम् ।
 जानुभ्यामवर्णी गत्वा तुष्टाव गद्धिध्वजम् ॥
 इन्द्रद्युम्न उवाच ।

यज्ञेशाच्युत गोविन्द माधवानन्द केशव ।
 द्वाण विष्णो इष्वीकेश तुर्यं विष्णाकने नमः ॥
 नमोऽसु ते पुराणाय हरये विष्णमूर्तयेऽ ।
 सर्गस्थितिविनाशानां हेतवेऽनन्तशङ्कये ॥
 निर्गुणाय नमस्तुर्यं निष्कलाय नमोनमःपा ।
 पुरुषाय नमस्तोऽसु विष्णरूपाय ते नमः ॥
 नमस्ते वासुदेवाय विष्णवे विष्णयोनये ।

* एष झीकार्डः D पुस्तके नालि ।

† आद्यं परं इष्वीकेशम् इति C. प्रखतार्त्तिप्रभञ्जनम् इति B, E, F and H.

‡ आविरासीत् इति E, F and H.

§ विष्णवे विष्णयोनये इति B.

¶ निष्कलायामकाने इति C, D, E, F and H.

आदिमध्यान्तहीनाय ग्रानगम्याय ते नमः ॥
 नमस्ते निर्विकाराय निष्प्रपञ्चाय ते नमः ।
 मेदामेदविहीनाय नमोऽस्तानन्दरूपिणी* ॥
 नमस्ताराय शास्त्राय नमोऽप्रतिहतामने ।
 अनन्तमूर्तये तुभ्यममूर्ताय नमोगमः ॥
 नमस्ते परमार्थाय मायातीताय ते नमः ।†
 नमस्ते परमेशाय ब्रह्मये परमामने ॥
 नमोऽस्तु ते सुसूक्ष्माय महादेवाय ते नमः‡ ॥
 नमः शिवाय शुद्धायृ नमस्ते परमेष्ठिने ॥
 ल्वयैतस्तुष्टमस्तिलंगं ल्वमेव परमा गतिः ।
 ल्वं पिता सर्वभूतानां ल्वं माता पुरुषोत्तम ॥
 ल्वमधरं परं धाम चिकारं व्योम निष्कस्तम् ॥ ।
 सर्वस्वाधारमव्यक्तमनन्तं तमसः परम् ॥

* नमस्तानन्दमूर्तये इति C and D.

† ‘नमस्ते निर्विकाराय’ इत्यारभ्य ‘मायातीताय ते नमः’ इत्यन्तं E, F, G and H पुस्तकेषु न दृश्यते ।

‡ मायातीताय ते नमः इति D and G.

§ नमस्ते ब्रित्वर्पाय इति D.

¶ ल्वयैतस्तुष्टमस्तिलंगं इति B, D, E, F and H.

|| व्योमसंस्तितम् इति C.

प्रपश्नन्ति परामानं# ज्ञानदीपेन केवलम् ।
 प्रपद्ये भवतो रूपं# तद्विष्णोः परमं पदम् ॥
 एवं सुवर्त्तं भगवान् भूतामा भूतभावनः ।
 उभाभ्यामय इस्ताभ्यां पर्यर्थं प्रहसन्निव ॥
 स्तृष्टमात्रो भगवता विच्छुना मुनिपुङ्गवः ।
 यथावत्परमं तत्त्वं ज्ञातवांस्त्वप्यसादतः ॥
 ततः प्रदृष्टमनसा प्रखिपत्य जनाईनम् ।
 ग्रीवाचोन्निद्रपद्माद्यैः पीतवाससमच्युतम् ॥
 त्वयसादादसन्दिग्धमुत्पन्नं पुरुषोत्तम ।
 ज्ञानं ब्रह्मैकविषयं परमानन्दसिद्धिदम् ॥
 नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय वेधस्तु ।
 किं करिष्यामि योगीश्वा तत्त्वे वद लग्नशय ॥
 श्रुत्वा नारायणो वाक्यमिन्द्रशुक्लस्य माधवः॥ ॥
 उवाच सम्मितं वाक्यमशेषं जगतो हितम्** ॥

- प्रविश्वन्ति महामान इति A, प्रपश्नन्ति महामान इति E, F and H.
- + प्रपद्यन्ते ततो रूपम् इति C and D.
- ‡ ग्रीवाच तं स पश्चाचम् इति C and D.
- § इत्येऽस्ति A, D, E, F and H.
- ¶ योगेन इति E, F and H.
- || धीमतः इति H, धीमतेः इति E and F.
- ** मशेषजगतो हितमिति E, F and H.

श्रीभगवानुवाच ।

वर्षाश्रमाचारवतां पुंसां देवो महेश्वरः ।

आनेन भक्तियोगेन पूजनीयो न चान्यथा ॥

विज्ञाय तत्परं तत्त्वं विभूतिं कार्यकारणम् ।

प्रवृत्तिस्थापि मे आत्मा मोक्षार्थीम्बरमर्श्येत् ॥

सर्वसङ्कान्परित्वच्य आत्मा मायामर्यं जगत् ।

अहैतं भावयामानं द्रष्टव्ये# परमेश्वरम् ॥

निविष्ठां भावनां ब्रह्मन् प्रोक्ष्मानां निबोध मे+ ।

एका महिषया तत्र हितीया व्यक्तसंश्याः ॥

अन्या च भावना ब्राह्मी विज्ञेया सा गुणतिगा ।

आसामन्यतमाच्छाय भावनां भावयेहुधः ॥

अशक्तः संश्वेदाद्यामित्येवा वैदिकी श्रुतिः ॥

तथामर्श्वप्रयत्ने तत्रिष्ठस्तप्त्वरायणः ।

समाराधय विश्वेशं ततो मोक्षमवाप्नयसि ॥

इत्यद्युक्त उवाच ।

किन्तत्परतरं तत्त्वं का विभूतिर्जनार्दन ।

किञ्चार्थं कारणं काल्पं प्रवृत्तिस्थापि का तत्र ॥

* आवनेपदमार्णम् ।

+ निवामय इति A, E, F and H. मया मह इति D.

‡ चाचर्तुश्या इति E, F, G and H.

चीभगवानुवाच ।

परात्परतरं तस्यं परं ब्रह्मैकमव्ययम् ।
नित्यानन्दमर्यः ज्योतिरधरं तमसः परम् ॥
ऐश्वर्यं तस्य यत्रिल्ल विभूतिरिति गीयते ।
कार्यं जगद्याव्यक्तं कारणं शुद्धमधरम् ॥
अहं हि सर्वभूतानामन्तर्यामीश्वरः परः ।[†]
सर्वस्थित्यन्तकर्तृत्वं प्रहृतिर्मम गीयते ॥
एतद्विज्ञाय भावेन यथावद्विलं द्विज ।
ततस्यं कर्मयोगेन शाश्वतं सम्यगर्षय ॥

इन्द्रद्युम्न उवाच ।

के ते वर्णाश्रमाचारा यैः समाराध्यते परः ।
आनन्द कीटृष्णं दिव्यं[‡] भावनाचयसंस्थितम्[§] ॥
कथं सृष्टमिदं पूर्वं कथं संक्षियते पुनः ।
कियत्यः सृष्टयो लोके वंशा मन्महाराष्ट्रि च ॥
कानि तेषां प्रमाणानि पावनानि व्रतानि च ।
तीर्थान्वर्कादिसंख्यानं पृथिव्यायामविस्तरम् ॥

* नित्यानन्दं परम इति A, D, E, F and H.

† अहं हि सर्वभूतानामीश्वरः प्रसुरव्यवः इति D. अन्यर्थीति G.

‡ पुराणं इति C.

§ निश्चितम् इति D.

¶ पृथिव्या आवासो हैवे विकारे विकारत्वं क्वयोः समाहारः वत् । The whole length and breadth of the earth, विकारे इति A.

कति हीपाः समुद्रात् पर्वतात् नहीनदाः ।
ब्रूहि मे पुरुषरीकाच् यदावदधुना पुनः# ॥
त्रीकूर्म्य उवाच ।

एवमुक्तोऽयं तेनाहं भक्तानुग्रहकात्म्यया ।
यदावदस्तिलं सम्यग्बोच्चर्णं मुनिपुंगवाः ॥
व्याख्यायाशेषमेवेदं यत्पृष्ठोऽहं द्विजेन तु ।
अगुण्यज्ञ च तं विप्रं तचैवात्महिंतोऽभवम् ॥
सोऽपि तेन विधानेन मदुक्तेन द्विजोत्समाः ।
आराधयामास परं भावपूतः# समाहितः ॥
त्वक्ता पुत्रादिषु चेहं निर्दद्वो निष्परिग्रहः ।
स व्यस्तुं सर्वकर्माणि परं वैराग्यमात्रितः ॥
आत्मन्यामानमन्वीक्ष सामन्येवाद्विलं जगत् ।
संप्राप्य भावनामन्त्यां ब्राह्मीमधरपूर्विकाम् ॥
अवाप्य परमं योगं येनैकंष परिप्रस्तति ।
यं विनिद्राजितस्त्रासाः॥ कांचने मोक्षकांक्षिणः ॥

● वरावदस्तिलं मन इति B.

† सर्वमवोचम् इति A, C, D, E, F and H.

भावैः सदभिप्रावैः पूत इत्यर्थः । भावयुक्तः इति B and D.

‡ संचल इति B and D.

¶ येनैव इति A and E.

|| विनिद्रया अनात्मजेन जितो वशीव्रतः चासी वैसथीकाः ।

ततः कदाचिद्योगीन्द्रो ब्रह्मार्थं द्रष्टुमव्ययम्* ।
जगामादित्यनिर्देशाचानसीतरपर्वतम्† ॥
आकाशेनैव विप्रेन्द्रो योगैष्वर्थप्रभावतः ।
विमानं सूर्यसहार्थं प्रादुर्भूतमनुतमम् ॥
अन्वगच्छन्देवण्डा गन्धर्वास्तरसां गणाः ।
दृष्टान्वेषः पथि योगीन्द्रं सिद्धा ब्रह्मवर्णयो यथुः ॥
ततः स गत्वानुगिरिं विवेश सुरवन्दितम् ।
स्थानं तद्योगिभिर्जुषं यत्तरसे परमः पुमान् ॥
संप्राप्य परमं स्थानं सूर्यायुतसमप्रभम् ।
विवेश चान्तर्भवनं देवानां दुरासदम् ॥
विविन्दयामास परं भरत्यं सर्वदेहिनाम् ।
अनादिनिधनं चैवृद्धं देवदेवं पितामहम् ॥
ततः प्रादुरभूतस्त्रिन् प्रकाशः॥ परमाङ्गुतः॥ ॥
तथाच्चे पुरुषं पूर्वं‡* मपश्यत्परमं पदम् ॥

* द्रष्टुमयतः इति D.

† मानसीतरपर्वतम् मानससरसः उत्तरस्यादिति खिं पर्वतं मेषभित्यवृद्धः ।

‡ हटीवैः पथि योगीन्द्र इति E, F and H.

§ देवमिति B, C, D, E, F and H.

¶ प्रकाशः अवितिरित्यर्थः ।

|| परमाङ्गुतः इति B and C.

** सर्वं इति A, E, F and H.

महावं तेजसो राशिमगम्यं ब्रह्मविद्वाम् ।
 चतुर्मुखः[#] सुदाराङ्गमर्चिर्भिर्दपशोभितम् ॥
 सोऽपि योगिनमन्वीक्षं प्रथमन्तमुपस्थितम् ।
 प्रत्युहम्य खयं देवो विश्वामा परिष्वजे ।
 परिष्वक्षस्य देवेन हिजेन्द्रस्याथ देहतः ।
 निर्गत्य महती ज्योत्स्ना विवेशादित्यमण्डलम् ॥
 ऋष्यशुः सामसंज्ञं तत्पवित्रममलं पदम् ।
 हिरण्यगर्भो भगवान् यथास्ते हव्यकव्यभुक् ॥
 द्वारं तद्योगिनामाद्यं वेदान्तेषु प्रतिष्ठितम् ।
 ब्रह्मतेजोमयं श्रीमद्भट्टार्णं चेव मनीषिणाम् ॥
 दृष्टमाक्रो भगवता ब्रह्मस्यार्चिर्भयो मुनिः ।
 अपश्चदैश्वरं तेजः श्वानं सर्ववर्गं शिवम् ॥
 स्वामानमक्षरं व्योम यद्र विश्वोः परं पदम् ।
 आनन्दमचक्षुः[†] ब्रह्मस्यानं तत्पारमेश्वरम् ॥
 सर्वभूतामभूतस्यः[‡] परमैश्वर्यमास्थितः ।
 प्राप्तवानाक्षरो धाम यत्त्वोच्चात्म्यमव्ययम् ॥

* चतुर्मुख इति D.

† श्रीमद्भिष्ठा इति B and C. यत्ता देवमणीविष्वाभिति D.

‡ आनन्दमपरभिति C and D.

§ श्रवः सः इति B.

तस्माक्षर्वप्रयत्नेन वस्त्राचमकिवौ स्थितः ।
 समाश्रित्वान्तिमं भावं मायां वस्त्रैं तरेषुधः ॥
 स्त्रत उवाच ।
 व्याहृता हरिणा लिवं नारदाद्या महर्षयः ।
 शक्तेण सहिताः सर्वे प्रपञ्चुर्गदृष्ट्वज्ञम् ॥
 उत्तमय चतुः ।
 देवदेव इषीकेश नाथ नारायणाययः ।
 तहदाशेषमस्त्राकं बदुत्तं भवता पुरा ॥
 इन्द्रद्युम्नाय विप्राय ज्ञानं धर्मादिगोचरम्⁺ ।
 शश्वत्सुखाययं शक्तः सखा तव जगत्य ॥
 ततः स भगवान् विष्णुः कूर्मरूपी जनाईनः ।
 रसातलगतो देवो नारदाद्यैर्महर्षिभिः ॥
 पृष्ठः प्रोवाच सकलंकृष्ण पुराणं कौर्मसुत्तमम् ।
 सत्त्विधौ देवराजस्त तद्वज्जे भवतामहम् ॥
 धन्यं यशस्मायुषं पुर्वं मोक्षप्रदं दृष्णाम् ।
 पुराणश्चकर्णं विप्राः कथनं विशेषतः ॥

* नारायणामङ्ग इवि B and C.

† धर्मादिगोचरम् इवि C and D.

‡ भगवान् इति E, F and H.

शुला चाध्यायमेवैकं सर्वपापैः प्रमुच्छते ।
 उपास्थानमदैवैकं* वा ब्रह्मलोके महीयते ॥
 इहं पुरार्थं परमं कौर्म्मं कूर्मस्त्रपिण्डा ।
 उक्तं वै देवदेवेनां अक्षात्यन्यं हिन्दातिभिः ॥

इति श्रौतूर्क्षुराचे इष्टद्युष्मनोचे प्रथमोऽध्यायः ।

* मण्डवम् इति A, E, F and H.

† देवाधिदेवेन इति B.

द्वितीयोऽध्यायः ।

क्रम्भूतवाच ।

शृणु अस्त्रयः# सर्वे यत्पृष्ठोऽहं जगदितम् ।
 वस्त्रमाणं मया सर्वमिन्द्रशुभ्राय भाषितम् ॥
 भूतैर्भव्यैर्भवन्निष्ठां चरितैरपवृंहितम् ।
 पुराणं पुण्यादं नृणां मोक्षधर्मानुकीर्तनम् ‡ ॥
 अहं नारायणो देवः पूर्वमासक मे परम् ।
 उपास्य विमुखां निद्रां भोगिग्रथां समाचितः ।
 चिन्तयामि युजः स्फृटं निश्चालं प्रतिबुध्य तु ॥
 ततो मे सहस्रोत्पक्षः प्रसादो मुनिपुण्यवाः ।
 चतुर्मुखस्ततो जातो भ्रष्टा लोकपितामहः ॥
 तद्वत्तरेऽभवत्क्रोधः कर्माचिक्षारथात्तदा ।
 आत्मनोणा सुनिश्चार्द्धलासान् देवो महेश्वरः ॥

* अष्टार्थं सुनयः इति B.

+ भूतैर्भव्यैर्भवन्निष्ठिः इति A, E, F and H. भवन्नि इति मया: मया एव
मया: वर्तमानाः । यद्यपि भवन्निष्ठः भविष्यदेवं रद्दसवाप्यव तद्वित-य-प्रब्रव्यचित्तदया
न तद्वैर्भवन्निष्ठः ।

‡ मोक्षधर्मानुवर्त्तिम् इति D.

§ अहं पूर्वमाणं, मे परं ननः अन्यत् किञ्चित् न आसौदिति वेषः ।

¶ आत्मना इति B and C.

रद्दः क्रोधाक्षको जग्ने शूलपारिस्त्रिलोचनः ।
 तेजसा सूर्यसहायस्त्रैलोक्यं संदृश्यिव# ॥
 तदा श्रीरमवैष्णवी कमलायतसोचना ।
 शुभ्या सौम्यवदना मोहिनी सर्वदेहिनाम् ॥
 शुचिभिता सुप्रसन्नां मङ्गला महिमासदा ।
 दिव्यकान्तिसमाशुक्ळा दिव्यमात्मोपशीभिता ॥
 नारायणी महामाया शूलप्रब्रतिरव्यया ।
 स्वधाक्षा पूरयक्षीदं मत्पार्श्वं समुपाविश्वत् ।
 तां दृष्टा भगवान् ब्रह्मा मामुवाच जगत्पतिम् ।
 मोहायाग्रेष्मूतानां नियोजयः कुरुपिणीम् ॥
 येनेवं विपुला स्फुर्तिर्वर्तीदु मम माघव ।
 तथोऽहं त्रियं देवीमनुवंशं प्रहसन्निव ॥
 देवीदमस्तिं विश्वं सदेवासुरमागुषम् ।
 मोहित्वा ममादेशाक्षंसारे विनिपातय ॥

* निहृष्टिव इति B, संहरत्रिव इति C.

† सुसम्पदा इति E, F, G and H.

‡ नव्रियोगान्त्रियोक्त्य इति A, E, F and H.

§ वर्तते इति A and H.

¶ नषोक्तः स त्रियं देवीमन्त्रीत् इति C, F and H.

आनयोगरतान्धान्तान् ग्रन्थिष्ठान् प्रस्त्रवाहदिनः* ।
 अक्षीधनान् सत्यपरान्दूरतः परिवर्जय ॥
 ध्यायिनो निर्भमान् यान्तान्धार्चिकान्वेदपारगान् ।
 याजिनसापसान्विप्रान्दूरतः परिवर्जय ॥†
 वेदवेदान्तविज्ञानसंहिताशेषसंशयान् ।
 महायज्ञपरान्विप्रान्दूरतः परिवर्जय ॥
 ये यजनि जपैर्हेमैर्हेवदेव महेश्वरम् ।
 स्वाध्यायेनेष्यदा दूरान्तान् प्रथलेन वर्जय‡ ॥
 भक्तियोगसमायुक्तानीष्वरार्पितमानसान् ।
 प्राप्यायामाद्विदु रतान्दूरात्परिहरामसान् ॥
 प्रश्वासक्तमनसोद्वच्छयपरायणान् ।
 अवर्बंशिरसोऽ वेदृग्ना धर्मान् परिवर्जय ॥
 बहुनाम किमुत्तेन स्वधर्मपरिपालकान् ।
 ईश्वराराधनरतान्वियोगान् मोहव ॥

* आन्धार्चिकान् वेदपारगान् इति A, E, F and H.

† अक्षीधनान्विप्रान्ध सार्वेषविकाः A, E, F and H उक्तवेतु नासि ।

‡ दूरात्प्रथलेन विवर्जय इति C and D.

§ An epithet of महापुरुष when masculine. Williams. अवर्बः द्विरद्व
न्वियाप्रतिपादकतया वेदलात् स्वनामस्याते अवर्वेष्यनिष्ठेदे । वाचस्पति ।

¶ अवर्बंशिरसोऽवेदृग्न् इति B, आलेष्विरतान्वीरान् इति C, आलाहिरता-
न्वीरान् इति D.

एवं मता महामाया प्रेरिता हरिवस्तुभा ।
 यथादेशं चकारासौ तथाकर्षीं समर्चयेत् ॥
 त्रियं दशति विषुकां पुष्टि भेदां यशो बलम् ।
 अर्धिता भगवत्पत्नी तथाकर्षीं समर्चयेत् ॥
 ततोऽसूजक्ष भगवान् ब्रह्मा लोकपितामहः ।
 चराचराचि भूतानि यथापूर्वं ममाङ्गया ॥
 मरीचिसूम्बहिरसं पुखर्खं पुखहं क्रतुम् ।
 दद्मनिं वसिष्ठसं सोऽसूजयोगविद्यया ॥
 नवैते ब्रह्माः पुणा ब्राह्मणाः# ब्राह्मोत्तमाः ।
 ब्रह्मवादिन एवैते मरीचायासु साधकाः ॥
 ससर्वं ब्राह्मणायक्षात् चन्द्रियांशं भुजाहिभुः ।
 वैश्यान्मूरुदवाहेवः पद्मां शूद्रान् पितामहः ॥
 वद्वनिष्पत्तये ब्रह्मा शूद्रवर्जं ससर्वं ह ।
 शुष्ये सर्वदेवानां तेभ्यो यज्ञो हि निर्बभी ॥
 ऋचो शब्दूषि सामानि तदैवादर्वदानि च ।
 ब्रह्माः सहजं रूपं नित्येषा शक्तिरव्यया ॥
 अनादिनिधना दिव्या वागुमृष्टा स्थयभुवा ।
 आदौ वेदमयी भूता यतः सर्वाः प्रहृतयः+ ॥

* ब्रह्मवा इति E, F and H. ब्रह्मवा वपुषा ब्राह्मणोत्तमा इत्यर्थः । “वेदसर्वं वपोऽसूज” इत्यर्थः ।

+ माता एताः पूर्वाः प्रहृतयः इति D.

अतोऽन्यानि हि* शास्त्राणि पृथिव्यां यानि कानिचित् ।
 न तेषु रमते धीरः पाषण्डी रमते बुधः† ॥
 वेदार्थविक्षमैः कार्यं यत्कृतं सुनिभिः पुरा ।
 स ज्ञेयः परमो धर्मो नान्यशास्त्रेषु संस्थितः ॥
 या वेदवाङ्माः स्मृतयो यात्र काश कुट्टष्यः ।
 सर्वास्त्रा निष्कलाः प्रेत्य तमोनिष्ठा हि ताः स्मृताः ॥
 पूर्वकल्पे प्रजा जाताः सर्ववाधाविवर्जिताः ।
 शुद्धान्तःकरणाः सर्वाः स्वधर्मपरिपालकाः‡ ॥
 ततः कालवशास्तासां रागहेषादिकोऽभवत् ।
 अधर्मोसुनिश्चार्दूलाः स्वधर्मप्रतिबन्धकाः ॥
 ततः सा सहजा सिद्धिस्तासां नातीव जायते ।
 रजोमात्रानिकासासां सिद्धयोऽन्यास्तदाभवन् ॥
 तासु क्षीणास्तशेषासु कालयोगेन ताः पुनः ।
 वार्तीपार्यं पुनस्त्रुहस्तसिद्धिश्च कर्मजाम् ॥
 ततस्तासां विशुः§ ब्रह्मा कर्माजीवमकल्पयत् ।
 स्वायभुवो मनुः पूर्वं धर्मान्वीवाच सर्वदृक् ॥

* अथावानि तु शास्त्राणि इति D. अन्यानि हि शास्त्रानि इति G.
अन्यान्यपि हि शास्त्राणि इति E, F and H.

† पाषण्डी तेन जायते इति B, C and H, पाषण्डी जायते पुनः इति D, E and F, पाषण्डी रमते पुनः इति G.

‡ स्वधर्मनिरताः सदा इति B.

§ पिता इति D.

साधाव्यापतेर्मूर्तिर्निरुद्धा ब्रह्मणो हिताः॥
 सम्बादवस्थाहनाच्छुला धर्मानयोचिरे ॥
 यजनं यजनं दानं ब्राह्मवस्त्र प्रतिप्रहः ॥
 अध्यापनं चाध्यवनं षट् कर्त्तादि हितोत्तमाः ॥
 दानमध्यवनं यज्ञो धर्मः चत्विवैश्वयोः ।
 दण्डोऽप्युद्य चत्विर्वैश्वस्त्र ग्रस्ते ॥
 शशूषैवाऽ हितातीनां शूद्राणां धर्मसाधनम् ।
 कारकर्त्ता तदाजीवः पाकयज्ञादि धर्मतःऽः ॥
 ततः स्त्रियेषु वर्णेषु स्वापयामास चात्मान् ।
 यहस्त्र वनस्त्र भिन्नु ब्रह्मचारित्यम् ॥
 अमयोऽतिविभूष्या यज्ञो दानं सुरार्थनम् ।
 यहस्त्र समादेन धर्मोऽप्युंगवाः ॥
 हीमोमूलफसाग्निलं साध्यायस्त्रय एव च ।
 संविभानो यदाव्यायं धर्मोऽप्युं वनवासिनाम् ॥
 भैषामनस्त्र मौनिलं तपो भ्वानं विशेषतः ।
 सम्बरज्ञानस्त्र वैराम्यं धर्मोऽप्युं भिन्नु भूते भूतः ॥

• ब्रह्मणा रिताः इति A, E and F. ब्रह्मणः पुरा इति C.

† शशूषा इति A, E and F.

‡ चत्विवैश्वादि कर्त्तव्यवर्त्त तथा इति A, E and F.

भिद्वाचर्या# च यन्मूषा गुरोः साध्याय एव च ।
 सन्ध्याकर्मान्विकार्यच्च धर्मीयं ब्रह्मचारिणम् ॥
 ब्रह्मचारिवनस्थानां भिद्वकाशां हितोत्तमाः ।
 साधारणं ब्रह्मचर्यं प्रोवाच कमलोद्धवः ॥
 ऋतुकालाभिगमित्वं सद्वरेषु न चायतः ।
 पर्ववर्जं यद्यस्य ब्रह्मचर्यमुदाहृतम् ॥
 आगर्भधारणादाद्वा कार्या तेनाप्रमादतः ।
 अकुर्वाणसु विप्रेन्द्रा भूषहा दृपणायते ॥
 वेदाभ्यासोऽन्वहं शत्रुघा आदृशातिविपूजनम् ।
 यद्यस्य परो धर्मी देवताभ्यर्चनं तदा ॥
 वैवाह्यमन्विमिव्यीतः क्षायं प्रातर्यथाविधि ।
 देशान्तरगतो वाच यतपदीक एव च ।
 नयाणामान्वमाणान्तु यद्यस्तो शोणिदृष्टते ।
 अन्ये तस्यपञ्चीविति तस्माच्छेवान् यद्यान्वमी ॥
 ऐकाचर्यं यद्यस्य चतुर्णां चृतिदर्घनात् ।
 तस्माहार्दस्यगमेवेकं विज्ञेयं धर्मसाधनम् ॥

* भिद्वाचर्य इति D.

† भूषहा तु प्रायायते इति B. भूषहा शीपकायते इति D.

‡ मन्त्रीत इति C, मासीत इति D.

परिलक्षेदर्दकामो यौ सातां धर्मवर्जितौ ।
 सर्वसोकविहृष्ट धर्ममप्याचरेत् तु ॥
 धर्माक्षंजायते द्वार्थो धर्माळ्कामोऽभिजायते ।
 धर्म एवापवर्गाद्य तस्माद्धर्मं समाचयेत् ॥
 धर्मचार्यव कामच्च चिवर्गस्त्रियो मतः ।
 सलं रजस्तमसेति तस्माद्धर्मं समाचयेत् ॥
 अहं गद्धन्ति सत्यस्ता अधो गद्धन्ति तामसाः ॥ *
 यद्यगुणवृत्तिस्ता अधो गद्धन्ति तामसाः ॥ #
 यक्षिभृत्यसमायुक्तौ द्वार्थकामी व्यवस्थितौ ।
 इहकोटि सुखी भूत्वा प्रेत्यानन्त्याय कल्पते ।
 धर्माक्षंजायते भोक्तो द्वार्थाळ्कामोऽभिजायते ।
 एवं साधनसाध्यत्वं चातुर्विधिः प्रदर्शितम् ॥
 य एवं वेद धर्माद्वार्थकाममोक्षसः मानवः ।
 माहात्म्यं चातुर्विधिः सचानन्त्याय कल्पते ॥

* 'अहं गद्धन्ति सत्यस्ता अधो गद्धन्ति तामसाः' इति द्वीकाहं F पुस्तके न
इत्यवे । 'यज्ञे विहृष्टि रामसाः यद्यगुणवृत्तिस्ता' इति चंशस A, E, F and H
उपर्युक्त वाचि ।

+ चातुर्विधि इति A, B, E, F and H. चतुर्विधि विद्याः—चात्नीचिकी-चथी-
शार्णा-स्त्रीवैवाहिकी एव चातुर्विधि तत्त्विन् इत्यर्थः ।

‡ चर्चं चर्चं चासृष्ट तैः सहिती नीचस्त्रय इति विद्यः ।

§ चात्नीपदमार्थम् ।

तत्त्वादर्थस्त्र कामस्त्र त्वक्षा धर्मं समाचयेत् ।
 धर्माक्षंजायते सर्वमित्याहुर्ग्रन्थवादिनः ॥
 धर्मेण धर्यते सर्वे जगत्सावरजडमम् ।
 अनादिनिधना गत्त्वा सैषा ब्राह्मी हितीत्तमाः ॥
 कर्मणा प्राप्यते धर्मो ज्ञानेन च न संग्रयः ।
 तत्त्वाज्ञानेन सहितं कर्मयोगं समाचयेत्* ॥
 प्रहृतस्त्र निहृतस्त्र हिविधं कर्म वैदिकम् ।
 ज्ञानपूर्वं निहृतस्त्र साप्रहृतस्त्र यदतोऽन्यथा ॥
 निहृतस्त्र चेवमानसु याति तत्परमं पदम् ।
 तत्त्वाचिहृतस्त्रं संसेव्यमन्यथा संसरेत्युनः† ॥
 चमा दमो दया दानमलोभस्थाग एव च ।
 आर्जवं चानस्या च तीर्थानुसरणं तथा ॥
 सत्यं सन्तोषधःमास्तिकम् तथा चेन्द्रियनियहः ।
 देवताभ्यर्थनं पूजा ब्राह्मणानां विशेषतः ॥
 अहिंसा प्रियवादित्यमपैशून्यमकल्पताः‡ ।
 सामासिकमिमं धर्मं चातुर्वर्ष्येऽप्रवीचतुः ॥

* समाचरेत् इति B and D.

+ सच्चरेत्युन इति F.

‡ सन्तोषनिति क्लीवलमार्घम् ।

§ मकल्पता इति B, मवकलता इति C, मकल्पमा इति D.

प्राजापत्यं ब्राह्मणानां अृतं स्वानं क्रियावताम् ।
 स्वानमैन्द्रं चक्रियादां संग्रामेष्वपश्चायिनाम् ॥
 वैश्वानां मारुतं स्वानं स्वधर्ममगुवर्त्तताम्* ॥
 मास्वर्वं शूद्रजातीनां परिष्वारेष वर्तताम्# ॥
 अष्टाश्रीतिसहस्राचाष्टवीचामूर्धरेतसाम् ।
 अृतं तेषान्तु यत्स्वानं तदेव गुरुवासिनाम्† ॥
 सप्तर्षीश्वान्तु यत्स्वानं अृतं तदै वनीकसाम् ।
 प्राजापत्यं यहस्यानां स्वानसुक्ष्मं स्वर्यभुवा ॥
 यतीनां जितचित्तानां व्यासिनाः‡मूर्धरेतसाम् ।
 हैरस्यमर्भं तत्स्वानं यस्माद्वावर्तते पुनः ॥
 योगिनामस्ततं स्वानं व्योमास्त्वं परमचरम्\\$ ।
 आनन्दमैश्वरं धाम सा काण्डा सा परा गतिः ॥

ऋषय ऊचुः ।

भगवन्देवतारिज्ञं हिरण्याच्छनिष्ठूदन ।
 चत्वारो इत्यात्माः प्रीता योगिनामेक उच्चते ॥

* चत्र चाक्षेपदितेऽपि शब्दराणः ।

/ † गुरुवासिनाम् इवि A. गुरुवे दासने चाक्षानमर्पयन्ति वे तेषाम् । चत्र शोकज्ञ ब्रेषादेष्वपरद्वीक्षक च प्रथमादेष्व E, F and H पुक्षकेषु नाति ।

‡ व्यासिनां सव्यासवतामिल्लयः ।

\\$ परमाचरमिति B, E, F and H. यत् स्वानं परमचरमिति C. यत् स्वानं पारमेश्वरमिति D.

कूर्म उवाच ।

सर्वकर्माणि संन्वस्य समाधिभवत्तु त्रितः ।
 य आस्ते निष्ठलो योगी स सम्मासी च# पञ्चमः ॥
 सर्वेषामाश्रमात्मानु इविष्वं श्रुतिदर्शितम् ।
 ब्रह्मचार्युपकुर्वाणो नैषिको ब्रह्मतत्परः ॥
 योऽधीत्य विधिवदेहान् यद्यस्याश्रममावजेत् ।
 उपकुर्वाणको ज्ञेयो नैषिको मरणान्तिकः ॥
 उदासीनः साधकश यद्यस्यो हिविषी भवेत् ।
 कुटुम्बमरणायतः साधकोऽसौ यद्यी भवेत् ॥
 करणानि द्रीख्यपाकत्वः त्वक्ता भार्याधनादिकम् ।
 एकाकी यस्तु विष्टरेदुदासीनः स मौत्तिकः ॥
 तपस्याति योऽरस्ते यजेहेवान् शुद्धोति च ।
 स्वाध्याये चैव निरतो बनस्पत्यापसोमतः ॥
 तपसा कर्षितोऽत्यर्थं यस्तु धानपरो भवेत् ।
 साम्यातिकः स विज्ञेयो वानप्रस्ताश्रमे स्थितः ॥
 योगाभ्यासरतोऽ नित्यमारुहुर्जितेन्द्रियः ।
 ज्ञानाय वर्तते भिष्णुः प्रोत्तते पारमेष्ठिकः ॥

* न इति B, D, E and H.

† इविष्वं श्रुतिदर्शनमिति B and G.

‡ योऽस्तुपाकत्व इति B, योऽस्तुपाकत्व इति C.

§ योगमध्यहते इति D.

यस्वामरतिरेव स्वाच्छिल्दस्तो महासुनिः ।
 सम्बन्धनसम्बन्धः स योगी भिष्टुरचते ॥
 ज्ञानसम्बासिनः केचिदेहसम्बासिनोऽपरे ।
 कर्मसम्बासिनः केचिलिंगिविधाः पारमेष्ठिकाः ॥
 योगी च चिकित्षो ग्रीवो भौतिकः[‡] सांख्य एव च ।
 द्वितीयो ज्ञात्रमी प्रीक्षी योगमुक्तममाच्चितः ॥
 प्रब्रह्मा भावना पूर्वे सांख्ये लघुरभावना ।
 द्वितीये चान्तिमा प्रीक्षा भावना पारमेष्ठरी ॥
 तत्प्रादेतदिक्षानीच्छम्[†] आत्ममार्द्वं चतुष्टयम् ।
 सर्वेषु वेदशास्त्रेषु पञ्चमी नोपपत्तये ॥
 एवं वर्त्तमान् उद्घा देवदेवो निरप्तनः ।
 दद्वादीन्नाह विश्वामा उजांश्च विविधाः प्रजाः ॥
 ब्रह्मो वदनात्पुत्रा दद्वाद्या सुनिसत्तमाः ।
 अस्त्रजन्त प्रजाः सर्वे देवमातुष्पूर्वकाः ॥
 इत्येवं भगवान् ब्रह्मा स्त्रृत्येषु संब्दवस्तिः ।
 अहं वै पास्यामीदं संहरिष्यति यद्यद्यत् ॥

* वैदिक इति D.

† विजायीवादिति C.

‡ चाक्षेपदमार्द्व ।

§ उद्देशनिति C and D.

तिस्रखु मूर्तयः प्रीत्ता ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
 रजःसुलतमोयोगात्परस्य परमात्मनः ॥
 अन्योन्यमनुरक्षास्ते द्वान्योन्यमुपजीविनः ।
 अन्योन्यप्रणतास्तैव लीलया परमेश्वराः ॥
 ब्राह्मी माहेश्वरी चैव तथैवाक्षरभावना ।
 तिस्रखु भावना इदे प्रवर्तने सततं द्विजाः ॥
 प्रवर्तने मध्यजस्तमादा त्वचरभावना* ।
 हितीया ब्रह्मणः प्रीत्ता देवस्त्राक्षरभावना ॥
 अहं चैव महादेवी न भित्रः परमार्थतः ।
 विभूत्य खेच्छयाक्षानं सोऽन्तर्यामीक्षरः स्थितः ॥
 चैलोक्यमखिलं खष्टुं सदेवासुरमातुष्म ।
 पुरुषः परतोऽव्यक्तो ब्रह्मलं समुपागमत् ॥
 तत्त्वाद्विद्वा महादेवी विष्णुर्विश्वेश्वरः परः ।
 एकस्तैव चृतादिस्त्रसाहित्यार्यवशाप्तमोः ॥
 तत्त्वात्मर्वप्रयुक्तेन वन्धाः पूज्याः विशेषतः ।
 यदीच्छेदचिरात्त्वानं यत्तत्त्वोक्तात्मव्ययम् ॥
 वर्षात्मप्रयुक्तेन धर्मेण प्रीतिसंयुतः ।
 पूजयेद्वावयुक्तेन यावज्जीवं प्रतिज्ञया ॥

* चाचरभावना इति A, E, F and H. प्रवर्तने मध्यजस्तमाक्षरमात्मनः इति B.

चतुर्षीमात्रमात्रान् प्रोक्तोऽयं विद्विद्विजाः ।
 आत्रमो वैस्वां ब्राह्मो इरात्रम् इति व्रयः ॥
 तस्मिन्धारी नियतं* तद्वज्ञनवस्तुः ।
 आयेद्वार्चयेदेतान् ब्रह्मविद्यापरायणः ॥
 सवषामेव भक्तानां शशोर्लिङ्गमनुप्रस्तुम् ।
 सितेन भस्त्राना कार्यं सखाटे तु त्रिपुङ्ककम् ॥
 यस्तु नारायणं देवं प्रपदः परमं पदम् ।
 धारयेकर्वदा शूलं सखाटे गन्धवारिभिः ॥
 प्रपदा ये जगदीर्जं ब्रह्मायं परमेष्ठिनम् ।
 तेषां सखाटे तिख्यकं धारणीयन्तु सर्वदा ॥
 योऽसावनाद्विर्भूतादिः† कालाक्षासौ धृतो भवेत् ।
 उपर्युक्तोभावयोगान्तिपुङ्कस्तु धारणात् ॥
 यस्तद्वानं चिगुणं ब्रह्मविज्ञुयिवाक्मकम् ।
 इतन्तु शूलः‡धरणाद्वव्येव न संशयः ॥
 ब्रह्मतेजोमयं शूलं यदेताद्वक्त्वा रवेः ।
 अवत्येव धृतं सातमैश्वरं तिख्यके ज्ञाते ॥

* सततमिति B.

† भवेत् इति D.

‡ शूलं चिगुणं इति C.

तस्माल्कार्यं चिशूलाङ्गे^{*} तथा च तिक्खां शुभम् ।
 आयुषस्त्रापि भक्तानां चयाचां विधिपूर्वकम् ॥
 यजेत् शुद्धयादग्ने अपेह्याज्ञितेन्द्रियः ।
 शान्तो दान्तो चितक्रीष्टो वर्णश्चमविधानवित् ॥
 एवं परिचरेहेवान् यावज्जीवं समाहितः ।
 तेषां स्वखानमचक्षन्ति[†] सोऽचिरादविगच्छति ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे वर्णनवर्णने नाम इतीयोऽन्तः ।

* क्लीवत्तमार्यम् ।

† तत्त्वान्तस्त्रानमचक्षन्ति D.

दृतीयोऽव्यावः ।

ऋषय उचुः ।

वर्षा भगवतोऽहिष्टाश्वलारीऽप्याश्रमाश्वदा ।

इहानीं ऋग्मन्त्राक्षमाश्रमाश्वां वह प्रभो ॥

कूर्म उवाच ।

अश्वारी अहस्तश वानप्रस्तो यतिस्तदा ।

ऋग्मैश्वाश्रमाः प्रोक्ताः कारणादन्वदा भवेत्* ॥

उत्पत्त्वानविज्ञानो वैराग्यं परमं गतः ।

प्रवजेऽह्मचर्वातु† बदीच्छेत्परमां गतिम् ॥

दारानाह्नत्वं विधिवदन्वदा विविधेर्मखैः ।

यजेदुत्पादयेत्पुत्रान् विरक्तो यदि संन्यवेत् ॥

अनिष्टा विधिवद्यज्ञैरनुत्पाद्य तथाक्षान् ।

न गार्हस्य अही ल्वक्ताः‡ संन्यसेदुद्धिमान् द्विजः ॥

अथ वैराग्यवेगेन स्थातुं नीत्सहते अहे ।

तत्रैव संन्यसेऽहिष्टाननिष्टापि द्विजोक्तमः ॥

* कारणादन्वदा इति D, E and F.

† अश्वर्णाश्वा इति D.

‡ यज्ञीला ए इति B. अतीलै॒ इति E, F, G and H.

तथापि* विविद्यैर्ज्ञैरिद्धा वनमयाच्चवन्[†] ।
 तपस्त्रिंश्च तपेयोगाहिरतः संन्यसेहिः[‡] ॥
 वानप्रस्थाश्च मं गत्वा न यहूँ प्रविशेत्पुनः ।
 न सश्वासी वनस्थाश्च ब्रह्मचर्यस्त्रिंश्च साधकः[§] ॥
 प्राजापत्याच्चिरूपेष्ठिमान्मेयीमयवा हिजः ।
 प्रब्रजेत्पुण् यहौ विद्वान् वनादा चुतिचोदनात् ॥
 प्रकर्तुमसमर्थोऽपि लुहाति यजति॥ क्रियाः ।
 अन्धः पङ्कुर्द्दिग्द्रो वा विरतः संन्यसेहिजः ॥
 सर्वेषामेव वैराग्यं संन्यासे तु** विधीयते ।
 यतत्वेवाविरलो यः^{††} संन्यासं कर्तुमिष्टति ॥

* अथवा इति B. अथापि इति E, F and H.

† वनमयाच्चवेत् इति B. वनमयावेत् इति D.

‡ संन्यसेद्यदि इति B, C, E, F, G and H. संन्यसेष्यति: इति D.

§ असप्तरासी वनस्थाश्च ब्रह्मचर्यांशुसाधकः इति B. न संन्यासी वनं चाच ब्रह्म-
चर्यस्त्रिंश्च साधकः इति C. न संन्यासी वने वाचे ब्रह्मचर्ये न साधकः इति D. ब्रह्मचर्ये न
साधकमिति E, F and H.

¶ प्रब्रजेत् इति E, F and H.

|| अपति इति E, F and H.

** संन्यासाश्च इति B. संन्यासे तु विभाग्यते इति D.

†† एतत्वेवो विरलो या इति E, F, G and H.

एकस्मिन्दद्वा सम्बन्धते तामरसान्तिकम्* ।
 अहावानात्रमे शुक्लः सोऽवृतलाय कल्पते ॥
 आशागतधनः† शान्तो ब्रह्मविद्यापरायणः ।
 स्वधर्मपादको नित्यं ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
 ब्रह्मस्थाधाय कर्माचि निःसङ्कः कामवर्जितः ।
 प्रसन्नेनैव मनसा कुर्वन्ते याति तत्पदम् ॥
 ब्रह्मव दीयते देयं ब्रह्मवे संप्रदीयते ।
 ब्रह्मैव दीयते चेति ब्रह्मार्पणमिदं परम् ॥
 नाहं कर्ता सर्वमेतद्ब्रह्मैव कुरुते तथा ।
 एतद्ब्रह्मार्पणं प्रोक्ष्यविभिस्त्वदर्थिभिः ॥
 प्रीक्षातु भगवानीशः कर्माचानेन शाश्वतः ।
 करोति सततं दुष्टाग्नं ब्रह्मार्पणमिदं परम् ॥
 यहा फलानां‡ संन्यासं प्रकुर्यात्परमेष्वरे ।
 कर्माचानेतदप्याहुं ब्रह्मार्पणमनुत्तमम् ।
 कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं सङ्कवर्जितम् ।
 क्लियते विदुषा कर्म तद्वेदपि मोक्षदम् ॥

* मरणाहितः इति B.

† आवाचनगतः इति G. आवेन अप्यन् भगवान् भगवान् गतः प्राप्तः, आवेन दत्त-
 रक्षेन दत्तर्क्षः ।

‡ पर्वाणैः इति B.

अथवा# यदि कर्माणि कुर्यादित्वान्यपि हितः ।
 अत्थात्वा फलसंन्यासं बधते तत्फलेन हु ॥
 तत्त्वात्कर्मप्रयत्नेन त्वज्ञा कर्माश्रितं फलम् ।
 अविद्यानपि कुर्वीत कर्माप्रीति चिरात्पदम् ॥
 कर्मणा चीयते पापमैहिकं पौर्विकं तथा ।
 मनःप्रसादमन्वेति ब्रह्मविज्ञायते नरः ॥†
 कर्मणा सहिताऽन्नानात् सम्यग्योगोऽभिजायते ।
 ज्ञानं च कर्मसहितं जायते होषवर्जितम् ॥
 तत्त्वात्कर्मप्रयत्नेन यच तत्त्वमे रतः ॥‡
 कर्माशीखरतुर्धर्यं कुर्यान्वैक्षर्यमाप्नुयात् ॥
 संप्राप्य परमं ज्ञानं नैकर्मणं तथसादतः ।
 एकाकी निर्भयः ग्रान्तो जीवन्वेदुं विमुचते ॥
 दीक्षते परमात्मानं परं ब्रह्म महेश्वरम् ।
 नित्यानन्दी निराभासः॥३ तत्त्विवेद सर्वं ब्रजेत् ॥

* अथवा इति B, C and D.

† मनः प्रसादमन्वेति ब्रह्म विज्ञायते ततः इति B, C and D.

‡ कर्मणा सहितादित्वादि सार्वेषांश्चेत्चः C युस्मते न हम्बते ।

§ जीवदपि इति C and D.

¶ नित्यानन्दं निराभासं इति C and D.

तस्मात्वेवेत सततं कर्त्तयोर्गं प्रसन्नत्वीः* ।
 ट्रस्ये परमेश्वरं तत्पदं याति शास्त्रतम् ॥
 एतदः कवितं सर्वं चातुराश्रम्यमुत्तमम्† ।
 न इतमतिक्रम्य सिद्धिं विन्दति मानवः‡ ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे चातुराश्रमद्वर्णे नाम दतीयोऽध्यायः ।

- * प्रसन्नत्वीः इति C and D.
- † चत्वर्थाश्रममुत्तमम् इति B.
- ‡ विन्दन्ति मानवाः इति B and C.

चतुर्थोऽव्यायः ।

सूत उवाच ।

शुलात्रमविधिं क्षत्त्वद्वयो छष्टचेतसः* ॥

नमस्त्रात्म द्वषीकेशं पुनर्वचनमभृतवन् ॥

सुनय उच्चुः ।

भाषितं भवता सर्वं चातुरात्रम्यमुत्तमम् ।

इदानीं श्रोतुमिष्ठामी यथा सञ्चवतेर्ण जगत् ॥

कुतः सर्वमिदं जातं कर्मिंश्च लयमेष्टति ।

नियन्ता कश्च सर्वेषां वदस्तःप्तः पुरुषोत्तम ॥

शुला नारायणो वाक्यद्वयीणां कूर्मरूपष्टक् ।

प्राह गच्छीरया वाचा भूतानां प्रभवोऽव्ययः ॥

कूर्म उवाच ।

महेश्वरः परोऽव्यक्तः† चतुर्थूहः‡ ग सनातनः ।

अनन्तशाप्रभेयश्च नियन्ता सर्वतोमुखः ॥

* छष्टमानसः इति B, C and D.

† चार्बमात्रवेपदम् । प्राप्तर्बंश्चले तु वैकल्पिकमात्रवेपदं भवति ।

‡ वदस्त इति चाक्षनेपदमार्बंश् ।

§ परोऽव्यक्तात् इति A, E, F and H.

¶ चत्वारः व्यूहा चदस्तानभेदा यज्ञ तथोऽप्तः । चातुर्विष्टव्य इष्टभीममस्त्वा-
संहतभेदाद् । तदाच—“तिष्यम्बृतिर्दद्धः स्मात्, भीगीऽन्वाऽन्तिरेष च । मस्त्वा-
सर्वतोऽप्तिः, इष्टम्बृतिर्संहतः” । यद्यपि व्यूहपदं कैवरचनादां इदं तदाच्च महेश्वरम्
सर्वम्यापित्वात् सर्वावस्थामयत्वेन स चतुर्थूह इत्युच्ते ।

चव्यतं कारवं चत्तविल्बं सदसदामकम् ।
 प्रधानं प्रखतिचेति वमादुसात्तचित्तकाः ॥
 गन्धवर्षश्चरसैर्हीनं शब्दसर्वविवर्जितम् ।
 अवर्णा भ्रुवमध्यं नित्यं सामन्यवस्थितम् ॥
 वगदोनिर्महाभूतं परज्ञाः सनातनम् ।
 विद्यहः सर्वभूतानामाकानाचिठितं महत् ॥
 अनादन्तमजं सूक्ष्मं त्रिगुणं प्रभवाव्यवन् ।
 असाम्यतड्डमविचेयं ब्रह्माये समवर्तत ॥
 गुरुसप्तमे तदा तच्चिन् पुरुषे वाक्यनिष्ठ स्थिते ।
 प्राक्षतः प्रखयो चेद्यो वावहिक्षसमुद्घवः ॥
 ब्राह्मी राचिरिवं प्रोक्षा इहःस्फटिः॥ददाहता ।
 अहर्न विद्यते तस्य न राचिर्हुपचारतः** ॥
 निशाक्ते प्रतिदुद्दोऽसौ जगद्ददिरजादिमान् ॥
 सर्वभूतयोऽव्यतादन्तर्यामीक्षरः परः ॥

* वर्णः उपनिषद्यः ।

† चमुचम् इति B. चचरम् इति D.

‡ परनिति E, F and H.

§ चसाम्रतं सम्प्रविं न भवम्, चिकासम्यापि ब्राह्मतमित्यर्थः ।

¶ चाक्षनि इति B, E, F and H.

|| चहःस्फटिरिति E, F and H.

** राचिरुपचारतः इति C and D.

†† जगद्ददिरजामयः इति B.

प्रकृतिं पुरुषं चैव प्रविश्यादु महेश्वरः ।
 शोभयामास योगेन परेण परमेश्वरः ॥
 यथा मदो नरस्तीर्णं यथा वा माधवोऽनिलः ।
 अनुप्रविष्टः शोभाय तथासौ योगमूर्तिमान्* ॥
 स एव शोभको विमाः शोभस्त्र परमेश्वरः ।
 स संकीचविकाशाभ्यां प्रधानत्वे व्यवस्थितः ॥
 प्रधानात्क्षोभ्यमानाच्च तथा पुंसः पुरातनात् ।
 ग्रादुरासीमहदीजं प्रधानपुरुषालक्ष्म ॥
 महानामा मतिर्बद्धाण् प्रदुष्मिः स्थातिरीख्यरः ।
 प्रज्ञा इतिः सृतिः संविदेत्यादितिः तत्कृतम् ॥
 वैकारिकसैजसच्च भूतादिच्चैव तामसः ।
 चिदिधोऽयमहंकारो महतः संबभूत इ ॥
 अहंकारोऽभिमानच्च कर्ता मन्त्राः च स सृतः॥
 आला च मत्परो॥ जीवो यतः सर्वाः प्रदृश्यः ॥

* पुरुषोत्तमः इति C.

† गतिबृंडा इति B and C.

‡ संविदैचरचेति C and D.

§ इतर्ण इति C and D.

¶ संज्ञत इति G. संशृत इति H.

|| पुरुष इति B. प्रवल इति C. पुरुष इति F and H. पुरुषः परमाहरणः ।
पुरुष इति G.

पञ्चभूतान्यहंकारात्माताविच च जग्निरे ।
 इन्द्रियाविच च सर्वाविच* सर्वं तस्मामजं† जगत् ॥
 मनस्वव्यक्तजं प्रोत्तं विकारः प्रथमः स्मृतः ।
 वेनासी‡ जायते कर्ता भूतादीशागुपश्चति ॥
 वैकारिकादहंकारामगो वैकारिकोऽभवत् ॥
 तैत्रसानीन्द्रियाविच स्वुईवा वैकारिका दश ॥
 एकादशं मनस्वत्त्वं स्वगुणेनोभयामकम् ।
 भूततत्त्वात्मावसर्गोऽयं भूतादेरभवहिजाः ॥
 भूतादिसु विकुर्वाणः शब्दमात्रं सप्तर्ज ह ।
 आकाशमोणा जायते तस्मात्तत्त्वं शब्दो गुणो मतः ॥
 आकाशसु विकुर्वाणः स्वर्णमात्रं सप्तर्ज ह॥ ॥
 वायुरुत्पद्यते तस्मात्तत्त्वं स्वर्णं गुणं विदुः ॥
 वायुशापि विकुर्वाणो रूपमात्रं सप्तर्ज ह ।
 अतिरिक्तपद्यते वायोसाद्वृपगुणमुच्चते ॥

- इन्द्रियाविच तथा देवाः इति B and C.
- † तस्मामकम् इति B, D, E, F, G and H.
- ‡ एतत्त्वादिति A, E, F and H.
- § सर्वो वैकारिकोऽभवदिक्षारभ्य भूततत्त्वाविचयते C पुस्के न दृश्यते ।
- ¶ आकाशं उद्धिर्व तस्मादुत्पद्यं शब्दस्वव्यक्त इति B.
- || आकाश इत्यारभ्य सप्तर्ज हेत्यनः शीकः C पुस्के न दृश्यते ।

ज्योतिषापि विकुर्वाणे रसमाचं ससर्वं ह ।
 सभवन्ति ततोऽभासि रसाधारापि तानि च ॥
 आपसापि विकुर्वाणाः गन्धमाचं ससर्विरे ।[†]
 सहातो जायते तस्मात्स्य गन्धो गुणो मतः[‡] ॥
 आकाशं शब्दमाचं तु सर्वमाचं समाप्तयोत् ।
 हिगुणसु ततो वायुः शब्दसर्वाभिऽभवत् ॥
 रूपं तथैवाविश्वतः शब्दसर्वौ गुणादुभौ ।
 चिगुणः स्यात्तो बङ्गः स शब्दसर्वरूपवान् ॥
 शब्दः सर्वस्य रूपस्य रसमाचं समाविश्वत् ।
 तस्माच्चतुर्गुणा आपोऽु विज्ञेयासु रसाभकाः ॥
 शब्दः सर्वस्य रूपस्य रसो गन्धं समाविश्वत् ।
 तस्मात्पञ्चगुणा भूमिः स्थूला भूतेषु शब्दतेषा ॥
 यात्ता चोराद्व भूदाद्व विशेषास्तेन ते अृताः ।
 परस्परानुप्रवेशाद्वारयन्ति परस्परम् ।
 एते सप्त महालानो द्वन्द्योन्यस्य समाच्ययात् ।
 नाभ्युवन् प्रजाः स्वष्टुमसमागम्य छत्त्वग्नः ॥

* विकुर्वत्व इति A, C, E, F and H.

† आपसेपदमाचं ।

‡ गन्धो गुणो मत इत्यारथ इपं तथैवाविश्वत इत्यनं C पुस्तके न हम्मते ।

§ गुणास्ताप इति C. गुणास्ताप इति D.

¶ शब्दते इति C, E and F. पञ्चते इति D.

पुरुषाधिष्ठितलाक्ष अवस्थागुणहेतु च ।
 महदाद्यो विशेषान्ता छक्षमुत्पादयन्ति ते ॥
 एकवालसमुत्पद्मं जलतुदुदवच्च तत् ।
 विशेषेभ्योऽखमभवद्वृहत्तदुदक्षयम् ॥
 तथिन् कार्यस्त्र करचं* संसिद्धं परमेष्ठिनः ।
 प्राञ्छतेऽखे विहृते हु वेदश्चो ब्रह्मसंग्रहितः ॥
 स वै शरीरी प्रथमः स वै पुरुष उच्यते ।
 आदिकस्त्री स भूतानां ब्रह्माभे समवर्त्तत ॥
 यमाङ्गः पुरुषं हंसं प्रधानात्परतः स्थितम् ।
 हिरण्यगर्भं कपिलं छस्योमूर्च्छं सनातनम् ॥
 मिरवस्त्रांमभूतस्य जराशुशापि पर्वताःः† ।
 गर्भोदकं समुद्राश्च तस्वासन्परमान्ननः ॥
 तथिनद्वज्जेऽभवद्विश्चं सदेवासुरमानुषम् ।
 चन्द्रादित्यो सनक्षत्रौ सथग्नौ सह वायुना ।
 अग्निर्गुणाभिश्च वाय्मतोऽखं समावृतम् ।
 आपो दग्धगुणेनैव तेजसा वाय्मतो छताः ॥

* कार्यस्त्र कारचं तथिन् इति A, E, F and H.

† उक्तं नर्वेष्टनचर्चं ।

‡ जरायुष महोधराः इति D.

तेजोदशगुणेनैव वाञ्छतो वायुना दृतम् ।
 आकाशेनाहृतो वायुः स्तं तु भूतादिना दृतम्* ॥
 भूतादिर्महता तद्दद्वयस्तेनाहृतो महान् ।
 एते लोका महामानः सर्वैः तत्त्वाभिमानिनः ॥
 वसन्ति तत्त्वं पुरुषासदाभानो व्यवस्थिताःः† ।
 ईश्वरायोगधर्माणी ये चान्ये तत्त्वचिन्तकाः‡ ॥
 सर्वज्ञाः शान्तरजसो नित्यं सुदितमानसाः ।
 एतैरावरणैररुद्धं प्राक्षतैः सप्तभिर्वृतम् ॥
 एतावच्छक्षते वल्लुं मायैषा गहना हिजाः ।
 एतब्राह्मानिकं कार्यं व्यक्षया वीजमीरितम् ॥
 प्रजापतेः परा॥ मूर्त्तिरितीयं वैदिकी श्रुतिः ।
 ब्रह्माण्डमेतत्सकलं सप्तलोकवलान्वितम्** ॥

* आकाशेनाहृतो वायुरित्यादि लोकार्दं D पुस्तके न हस्तते, परन्तु “वायुर्दश-
 गुणेनैव आकाशेनाहृतो इहिः । भूतादिना दशगुणेनाकाशो विहराहतः ॥” इति लोको
 हस्तते ।

+ सर्वतत्त्वाभिमानिनः इति A, E, F and H.

‡ नमःस्तिः इति A, E, F and H.

§ वीजचिन्तकाः इति B.

¶ पूर्वमीरितम् इति B.

|| पुरा इति D.

** सप्तलोकतत्त्वान्वितम् इति B and C. सप्तलोककुषान्वितम् इति D.

हितीयं तस्य देवस्य शरीरं परमेष्ठिनः ।
 हिरण्यगर्भो भगवान् ब्रह्मा वै कनकारुजः ॥
 द्वितीयं भगवद्गूपं प्राहुर्वैदार्थवेदिनः ।
 रजोगुणमयं चान्यद्गूपं तस्यैव धीमतः ॥
 चतुर्मुखसु* भगवान् जगत्कृष्टौ प्रवर्तते ।
 स्तु चां पाति सकलं विश्वामा विश्वतोमुखः ॥
 सत्यं गुरुमुपाञ्चित्वं विष्णुर्विष्णवरः स्त्यम् ।
 अक्षकाले स्त्यं देवः सर्वामा परमेष्वरः ॥
 तमोगुणं समाञ्चित्वं रुद्रः संहरते जगत् ।
 एकोऽपि समहादेवस्त्रिधासी समवस्थितः ॥
 सर्गरथालयगुच्छैनिर्गुच्छोऽपि निरक्षनः ।
 एकधा स द्विधा चैव विधा च बहुधा गुच्छैः‡ ॥
 वीरेष्वरः शरीराणि करोति विकरोति च ।
 नानाद्वितीक्रियारूपनामवक्ति स्त्रीलया ॥
 हिताय चैव भक्तानां स एव ग्रसते पुनः ।
 विधा विभज्य चामानं चैलोक्ये संग्रवर्तते ॥
 स्त्रजते ग्रसते चैव वीक्षते च विशेषतः ।
 वस्त्राम्बृहाशुभ्राति ग्रसते च पुनः प्रजाः ॥

* चतुर्मुखः स इति B and C. चतुर्मुखश इति D.

† सदृश इति C.

‡ उच्च इति E, F and H.

गुणामकलाचैकार्थे* तस्मादेकः स उच्चते ।
 अये हिरण्यगर्भः स प्रादुर्भूतः सनातनः ॥
 आदिल्वादादिदेवोऽसावजातत्वादजः† चृतः ।
 पाति यस्माप्नेजाः सर्वाः प्रजापतिरिति चृतः ॥
 देवेषु च महादेवो महादेव इति चृतः‡ ।
 छृष्टाच्च चृतो ब्रह्मा परत्वात्परमेष्वरः ॥
 वशिल्वादप्यवश्यत्वादीष्वरः परिभाषितः ।
 चक्रिः सर्वं च गत्वेन इरिः सर्वं हरो यतः§ ॥
 अगुत्पादाच्च ए पूर्वत्वात्स्वयं भूरिति स चृतः ।
 नराणामधनं यस्मात्सेन नारायणः चृतः ॥
 हरः संसारहरणादिभुव्याहिष्टुरुचते ।
 भगवान्सर्वविज्ञानादवनादोमिति चृतः॥ ॥
 सर्वज्ञः सर्वविज्ञानाकर्वः सर्वमयो यतः ।
 शिवः स्यानिर्भूती यस्मादिषुः सर्वगतो यतः ॥

* गुणामकलाचैकार्थे इति B and D.

† आतत्वादज इति E, F and H.

‡ देवेषु चिति शीक्षार्थे D पुस्के नाक्षि ।

§ सर्वगुरुरिति A, E, F and H.

¶ अगुत्पादाच्च पूर्वत्वादिल्वारभ्य सर्वः सर्वमयो यतः इत्यनं E, F, G and H पुस्के शु नाक्षि ।

॥ देवनादेवता चृतः इति D.

तारणास्वर्बदुःखानां तारकः परिगीतते ।
 बहुनाऽन् किमुक्तेन सर्वं ब्रह्ममयं* जगत् ॥
 अनेकमेदभिवस्तु ब्रीहते† परमेष्ठरः ।
 इत्येष प्राक्तः सर्गः संवेपाल्यितो मया ।
 अनुविपूर्वकां‡ विप्रा भास्त्रीं स्फृटि निबोधत ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे प्राक्तसर्गे नाम चतुर्थोऽध्यायः ।

* विच्छुमयं इति B.

† आवनेपदमार्चम् ।

‡ अनुविपूर्वकां नास्ति ब्रह्मः भहस्तस्य पूर्वां प्रथमा यत्र तदीक्षाम् । प्राक्तसर्गे तु शब्दम् ब्रह्मतेमंहाम्, ततो महीोऽहारः, इत्येवम्यकारेष्व ऋगेषु सर्गेण समति । भास्त्रे तु सर्वे न तदा इति विवेषः ।

पञ्चमोऽध्यायः ।

कूर्म उवाच ।

खयभुवी निवृत्सस्थ# कालसंख्या हिजोत्तमाः । †
 न शक्षते समाख्यातुः बहुवर्णरपि खयम् ॥
 कालसंख्या समाखेन परार्द्धयक्तिता ।
 स एव खात्परः कालस्तदन्ते सृज्यते पुनः§ ॥
 निजेन तस्य मानेन चायुर्वर्षशतं छ्रूतम् ।
 तत्परार्द्धं तद्वै वाग्म परार्द्धमभिधीयते ॥

* खयभुवोऽपि इति इति B.

† इतः परम्

अतुपादाश पूर्वचात् खयभुरिति स छ्रूतः ।

नराचामयनी यज्ञारेन नारायणः छ्रूतः ॥

इरः संसारहरणादिभूलाहिष्वद्यते ।

भगवान् सर्ववित् आगादवनादीमिति छ्रूतः ॥

सर्वज्ञः सर्वविज्ञानात्सर्वः सर्वमयो यतः । इति E, F and H पुस्केषु

इत्यते ।

‡ मध्याख्यातुं इति C.

§ तदन्ते प्रतियज्ञते इति B. तदन्ते परियज्ञते इति C. तदन्ते प्रतिस्त्रव्यते इति D.

¶ तत्परार्द्धं तद्वैष्व इति B. तत्परार्द्धं तद्वैष्व इति C and D. तद्वैष्व
 इति E and F. तद्वैष्वा इति H.

काषा पञ्चदश स्थीता* निमेषा दिजसत्तमाः ।
 काषात्तिंश्ट कला चिंश्टकला मीहर्स्तिकी गतिः ॥
 तावक्षैरहोराचं मुद्धतैर्मार्गुषं खृतम् ।
 अहोरात्राचि तावन्ति मासः पञ्चदश्याम्बकः ॥
 तैः षड्भिरयनं वर्षे हेऽयने दक्षिणोत्तरे ।
 अग्रनं दक्षिणं रात्रिदेवानामुत्तरं दिनम् ॥
 दिव्यैर्वर्षसहस्रैसु छतचेतादिसंचितम् ।
 चतुर्युगं हादशभिस्तहिभागं निबोधत ॥
 चत्वार्याहुः सहस्राचि वर्षाणां तलृतं युगम् ।
 तस्य तावच्छती सन्ध्या सन्ध्याश्रव छतस्य तु ॥
 त्रिशती द्विशती सन्ध्या तथा चैकशती ऋमात् ।
 अंशकं षट्शतं तस्माल्कृतसन्ध्याशकैर्विना ॥
 त्रिदेवकधा च साहस्राणां विना सन्ध्याशकेन तु ।
 चेता हापरतिष्ठावाचां‡ कालज्ञानेऽ प्रकीर्तितम् ॥
 एतहादशसाहस्रं साधिकं परिकल्पितम् ।
 तदेकसप्ततिगुणं॥ मनोरन्तरमुच्चते ॥

* पञ्चदशाच्चातु इति D.

† निर्देशकसाहस्रनिति इति B and C. निमिदेशसहस्राचानिति D.

‡ निषादानिति G. निषापनिति E and F.

§ खीकशाने इति H.

¶ परिकीर्तनिति A, E, F and H.

|| तदेकसप्ततिगुणनिति D.

ब्रह्मणो द्विवेचि विप्रा मनवस्तुं चतुर्दश ।
 स्वायम्भुवादयः सर्वे ततः सावर्णिकादयः ॥
 तैरियं एथिवी सर्वां सप्तश्चीपा सपर्वता ।
 पूर्णं युगसहस्रं वै परिपास्या नरेष्वरैः ॥
 मनवन्तरेण चैकेन सर्वाख्येवान्तराण्य वै ।
 व्याख्यातानि न सन्देहः कल्पे कल्पे न चैव हि ।
 ब्राह्मणेकमहः कल्पस्थावती रात्रिरिष्टते ।
 चतुर्युगसहस्रं तु कल्पमाङ्गुर्भनीषिणः ॥
 चीणि कल्पशतानि स्युस्थाव वष्टिर्हिजीत्तमाः ।
 ब्रह्मणो वल्लरखज्ज्ञैः कथितो वै हिजीत्तमाः ॥
 स च कालः शतगुणः परार्थं चैव तद्दिदुः । †
 तस्यान्ते सर्वसत्त्वानां स्वहेती प्रकृतौ लयः ॥
 तेनायं प्रोच्यते सङ्गिः प्राकृतः प्रतिसंचरः ।
 ब्रह्मनारायणेश्वानां चयाणां प्रकृतौ लयः ।
 प्रोच्यते कालयोगेन पुनरेव च सभवः ।
 एवं ब्रह्मा च भूतानि बास्तुदेवोऽपि शङ्करः ॥
 कालेनैव तु सूच्यन्ते सएव असते पुनः ।
 अनादिरेष भगवान् कालोऽनन्तोऽजरोऽमरः ॥

* मनवः सुरिति B. मनवस्तु इति C.

+ ब्रह्मणः कथितं वर्णं परार्थं तत्र तप्तरम् इति B. ब्रह्मणः कथितं सर्वे परार्थं तप्ततं विदुः इति C and D.

सर्वगत्वात्सत्यत्वात्पर्वामत्वाभैश्वरः ।
 ब्रह्माणो बहवो रुद्रा इन्द्रे* नारायणादयः ॥
 एको हि भगवानीशः कालः कविरिति श्रुतिः ।
 एवमन्त्र व्यतीतं तुङ् पराह्न ब्रह्माणो हिजाः ॥
 साम्यतं वर्त्तते लर्वं तस्य कल्पोऽयमयजःऽः ।
 योऽतीतः सोऽन्तिमः कल्पः पार्वत्य इत्युच्छते दुष्टैः ।
 वाराहो वर्त्तते कल्पस्तस्य वच्चामि विस्तरम् ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे कालसंख्याकथनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ।

* तत् इति B. येष्व इति C.

† एवमन्त्र व्यतीत तत् इति B.

‡ कल्पोऽयमयजः इति C and D.

§ पञ्च इति E, F and H.

अथ षठोऽध्यायः ।

कूर्म उवाच ।

आसीदेकार्णवं द्वीरमविभागं तमोमयम् ।
 शान्तवातादिकं सर्वं न प्राज्ञायत किञ्चन ॥
 एकार्णवे तदा तस्मिन्बैष्टे स्थावरजड्जने ।
 तदा समभवद्वद्वा सहस्राद्धः सहस्रपात् ॥
 सहस्रशीर्षा पुरुषो रक्षवर्णो द्वृतीन्द्रियः ।
 ब्रह्मा नारायणास्त्वं सुचाप सलिले तदा ।
 इमं चोदाहरन्वयनं ज्ञोकां नारायणं प्रति ।
 ब्रह्मस्वरूपिणं देवं जगतः प्रभवाव्ययम् ॥
 आपी नारा इति प्रोक्ता आपी वै नरस्तनवः* ॥
 अयनं तस्य ता यस्मात्तेन नारायणः चृतः ॥
 तुस्य युगसहस्रस्य नैश्चं कालसुपास्यत् सः ।
 शर्वर्यन्ते प्रकुरुतेः‡ ब्रह्मलं सर्गकारणात् ॥
 ततसु सलिले तस्मिन् विज्ञायान्तर्गतां महीम् ।
 अनुमानात्तदुद्धारं कर्त्तुकामः प्रजापतिः ॥

* नारा पूर्वं इति चुतः इति B. नारा पूर्वमिति चुतिः इति D, E, F, G and H.

† अपास इति H.

‡ सर्वयनेन कुरुते इति D.

जसक्रीडासु रचिरं वाराहं रूपमास्तिः ।
 अधृष्टं मनसाप्यन्वैर्वाञ्चयं# ब्रह्मसंग्रितम् ।
 पृथिव्युद्धरणार्थाय प्रविश्य च रसातलम् ।
 दंड्याभ्युज्जहारैनामाकाधारो धराधरः ॥
 दृष्टा दंड्यायविव्यसां शृणी प्रथितपौरुषम् ।
 असुवच्छनलोकस्थाः† सिद्धा ब्रह्मवयो हरिम् ।

ऋषय उत्तुः ।

नमस्ते देवदेवाय ब्रह्मये परमेष्ठिनेः‡ ।
 पुरुषाय पुराणाय शाश्वताय जयाय च ॥
 नमः स्वयभुवे तुम्यं स्मृते सर्वार्थवेदिने ।
 नमो हिरण्यगर्भाय वेदये परमाक्षने ॥
 नमस्ते वासुदेवाय विष्णवे विष्णयोनयेः ।
 नारायणाय देवाय देवानां हितकारिये ॥
 नमोऽसु ते चतुर्वर्णशार्ङ्गक्रासिधारिये ।
 सर्वभूताक्षभूताय कूटस्थायण नमो नमः ।
 नमो वेदरहस्याय नमस्ते वेदयोनये ।
 नमो बुद्धाय शुद्धाय नमस्ते ग्रानरूपिये ॥

• ब्रह्माये: इति D.

† अग्नबोक्षस्थाः अग्नगमकम्भुयग्नवर्तिनः इत्यर्थः ।

‡ ब्रह्मे परमेष्ठिने इत्यारभ्य नमस्ते वासुदेवाय इत्यन्ते B पुस्तके न दृश्यते ।

§ विष्णवे विष्णवीयन्वे नारायणाय देवाय—एष मागः C पुस्तके न दृश्यते ।

¶ कूटस्थाय—“एकरूपतया तु यः कालस्थापी स कूटस्थः” तथे इत्यर्थः ।

नमोऽस्वानस्त्रपाय साचिष्ये जगता नमः# ।
 अनस्ताधाप्रभेयाय कार्याय कारणाय च ॥
 नमस्ते पञ्चभूताय पञ्चभूताभ्यने नमः ।
 नमो मूलप्रकृतये मायास्त्रपाय ते नमः ॥
 नमोऽस्तु ते वराहाय नमस्ते मत्स्त्रपिष्ठे ।
 नमो योगादिगम्याय नमः संकर्षणाय ते ।
 नमस्त्रिमूर्तये तुभ्यं चिधाक्षे दिव्यतेजसे ।
 नमः सिद्धाय पूज्याय गुणवयविभागिने ।
 नमोऽस्वादित्यस्त्रपायां नमस्ते पद्मयोनयेः ।
 नमोऽमूर्त्याय मूर्त्यायः माधवाय नमो नमः ॥
 त्वयैव छष्टमस्त्रिलं त्वयैव सकलं स्थितम् ॥
 पालयैतत्त्वगम्भीर्व चाता त्वं शरणं गतिः॥ ॥
 इत्यं स भगवान् विष्णुः सनकाद्यैरभिष्टुतः ।
 प्रसादमकारोन्तेषां वराहवपुरीम्बरः ॥

• नमोऽस्वानस्त्रपाय साचिष्ये जगता नमः इति B.

† आदित्यवर्णाय इति E, F and H.

‡ विश्वयोनये इति G.

§ शाकाय इति E, F and H.

¶ खयमेष्टति इति B and C.

|| शरणं गतः इति B. शरणवतान् इति D.

ततः स्वस्त्रानश्च मानीय शुद्धिवर्णं पृथिवीधरः ।
 सुमोच रूपं मनसा धारयिला धराधरः ॥
 तस्मोपरि जलोवस्त्रं महतो नौरिव स्थिता ।
 विततत्वाश्च देहस्त्रं न मही याति संद्रवम् ।
 शुद्धिवर्णं सह समीक्षात्यं पृथिव्यां सोऽचिनोहिरीन् ।
 प्राक् सर्गदध्यानस्त्रिलान्तः सर्गेऽदध्यानः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे पृथिव्यादरे षष्ठोऽध्यायः ।

- * संस्कारमिति E, F and H.
- † प्रब्रापदिः इति B.
- ‡ पीनल्बाष्ट्रेव इति B and C.
- § तु इति B and C.

सप्तमोऽध्यायः ।

क्रूर्व उवाच ।

रुष्टिं चिन्तयतस्तस्य कल्पादिषु यथा पुरा ।
 अबुचिपूर्वकः सर्गः प्रादुर्भूतस्तमोमयः ॥
 तमो मोहो महामोहसामिस्तस्यसंनितः ॥
 अविद्या पञ्चमी तेषां प्रादुर्भूता महाक्षनः ॥
 पञ्चधावस्थितः सर्गो धायतः सोऽभिमानिनः ।
 संठतस्तमसा चैव वीजकुम्भवदाहृतः ॥
 वहिरन्तसाप्रकाशस्तस्यो निःसङ्ग एव च ।
 मुख्या नगा इति प्रोक्ता सुखसर्गसु स चृतः ॥
 तं दृष्टाऽसाधकां^३ सर्गममन्यदपरं^५ प्रभुः ।
 तस्याभिध्यायतः सर्गं तिर्यक्‌स्त्रोतोऽभ्यवर्तत ॥
 यस्मात्तिर्यक् प्रहृतः स तिर्यक्‌स्त्रोतः ततः चृतः ।
 पञ्चादयस्ते विख्याता उत्यथयाहिणीण हिजाः ॥
 तमप्यसाधकं ज्ञात्वा सर्गमन्यं सप्तर्षं ह ।
 ऊर्द्धस्त्रोत इति प्रोक्तो देवसर्गसु सात्विकः ॥

* तामिको अन्यसंचितः इति B and C.

+ पञ्चपर्वते इति A, C, E, F and H. पञ्च सर्वेषां इति B.

᳚ असाधकं न सर्वार्थप्रतिपादकम् असम्पूर्वमित्यर्थः ।

᳛ नमन्यत परं इति B. अमन्यदिक्षार्थम् ।

᳜ तत्पर्याहिष्ठः इति B.

ते सुखप्रीतिबहुला वहिरन्तस्वनाहताः ।
 प्रकाशा वहिरन्तस्व स्वभावादेवसंप्रिताः ।
 ततोऽभिज्ञायतस्वस्य सत्त्वाभिज्ञायिनस्तदा* ।
 ग्रादुरासीतदा व्यक्तादर्वाक्षोत्तु साधकः† ॥
 तत्र प्रकाशबहुलास्तमोद्रिक्षाः‡ रजोऽधिकाः ।
 दुःखोल्कटाः सत्त्वयुताः§ मनुष्याः परिकीर्तिताः ॥
 तं दृष्टा चापरं सर्गममव्यक्तगवानजः ।
 तस्माभिज्ञायतः सर्गे सर्गो भूतादिक्षोऽभवत् ॥
 ते परिप्रहितः सर्वे संविभागरताः पुनः ।
 स्वादिनस्वाप्यशालाद्याभूताद्याः परिकीर्तिताः ।
 इत्येति पञ्च कथिताः सर्गो वै हिजपुंगवाः ।
 प्रथमो महतः सर्गो विज्ञेयो ब्रह्मणसु सः ॥
 तस्माचाचार्यां हितीयसु भूतसर्गो हि संस्मृतः॥ ।
 वैकारिकास्त्रृतीयसु सर्ग ऐन्द्रियकः स्मृतः ॥

* सञ्चाभिज्ञायिनस्तदा इति D.

† खोतः स साधक इति E, F and H. स सर्गः साधकः सञ्चार्थप्रतिपादक-इवादः ।

‡ तमःप्रका इति B.

§ दुःखोल्कटः सत्त्वयुता इति E and F.

¶ शोत्राच इति E, F and H.

|| स अृतः इति B, C, E, F and H. तथा अृतः इति D.

इत्येष प्राक्षतः सर्गः संभूतो बुद्धिपूर्वकः ।
 मुख्यसर्गचतुर्थसु भुख्या वै स्यावराः अृताः ॥
 तिर्थक्लौतसु यः प्रोक्षस्तिर्थयोन्यः स पञ्चमः ।
 तथोर्हक्लौतसां षष्ठो देवसर्गसु स अृतः ॥
 ततोऽर्वाक्लौतसां सर्गः सप्तमः स तु मानुषः ।
 अष्टमो भौतिकः सर्गो भूतादीनां प्रकीर्तिः ॥
 नवमश्वैव कौमारः प्राक्षता वैक्षतास्त्विमि ।
 प्राक्षतासु चयः पूर्वे सर्गास्ते बुद्धिपूर्वकाः ॥
 बुद्धिपूर्वे प्रवर्त्तन्ते सुख्याद्या मुनिपुण्गवाः ।
 अये सप्तर्षे वै ग्रह्या मानसानामनः समान् ॥
 सनकं सनातनं चैव* तथैव च सनन्दनम् ।
 क्रतुं† सनल्कुमारं च पूर्वमेव प्रजापतिः ॥
 यस्तैते योगिनो विप्राः परं वैराग्यमाश्रिताः‡ ।
 ईश्वरासत्तमनसो न स्फौ इधिरे मतिम् ॥
 तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकस्थौ प्रजापतिः ।
 मुमोह मायया सद्यो मायिनः परमेष्ठिनः ॥
 संबोधयामास च तंडु जगम्यायो महामुनिः ।

* 'सनकं सनातनं चैव' इति नवमिरचरेरपि लचिदगुटुप् मतिः ।

† विभुं इति B. क्लभुं इति C and D.

‡ आश्रिता इति B.

§ तं योधयामास सुतं इति C and D.

नारायणो महायोगी योगिचित्तानुरच्छनः ॥
 वीभितस्तेन विश्वामा तताप परमं तपः ।
 स तथ्यमानो* भगवान् किञ्चित्प्रत्यपद्यत ॥
 ततो दीर्घेण कालेन दुःखात्क्रोधोऽभ्यजायत ।
 क्रोधाविष्टस्य नेत्राभ्यां प्रापतनश्चुविन्दवः ॥
 शृकुटीकुटिलात्स्थ ललाटात्मरमेष्ठिनः ।
 समुत्पद्मो महादेवः शरस्यो नीलसोऽहितः ॥
 स एव भगवानीशस्तेजोराग्निः सनातनः ।
 यं प्रपश्यन्ति विद्वांसः खामस्यं परमेष्वरम्† ॥
 अंकारं समगुच्छूल्यं प्रणम्य च क्षताच्छलिः ।
 तमाह भगवान् ब्रह्मा द्वजेमा विविधाः प्रजाः ।
 निशम्य भगवहाक्षं‡ शंकरो धर्मवाहनः ।
 आबनाः४ सदृशान् दद्रान् ॥ ससर्ज मनसा शिवः ।
 कपर्दिनो निरातङ्गांस्त्रिनेत्रामीलक्ष्मीहितान् ॥

* संतप्तमान इति A.

† परमेष्ठिनम् इति B.

‡ भगवान् वाक्यम् इति E, F and H.

§ शामना इति E, F and H.

¶ पुत्राव् इति B and C.

तं प्राह भगवान् ब्रह्मा जन्मस्त्युयुताः प्रजाः ।
 सृजेति सोऽब्रवीदीशो नाहं सृल्युजरान्विताः ।
 प्रजाः स्त्रस्ये जगद्राथ सृज त्वमशुभाः प्रजाः ॥
 निवार्य स तदा रुद्रं सप्तर्ज कमलोऽवः ।
 स्थानाभिमानिनः* सर्वान् गदतस्तान्निबोधतः† ॥
 आपोऽन्निरन्तरिक्षं च द्योर्वायुः पृथिवी तथा ।
 नद्यः समुद्राः शैलाद्य द्विष्टा वीरुध एव च ।
 लवाः काष्ठाः कलास्वैव मुद्भृत्ती दिवसाः चपाः ।
 अर्द्धमासाद्य मासाद्य अयनाद्युगादयः‡ ।
 स्थानाभिमानिनः सृष्टा साधकानसृजत्पुनः॥
 मरीचिभृत्यङ्गिरसः पुलस्यं पुलहं क्रतुम् ।
 दक्षमत्रिं वसिष्ठं च धर्मं संकल्पमेव च ॥
 प्राणाद्विष्टासृजहशं चकुर्भ्यां च मरीचिनम् ।
 शिरसोऽङ्गिरसं हेवो॥ छदयाद्युगुमेव च ।
 नेचाभ्यामचिनामानं धर्मं च व्यवसायतः ।

* आनाभिमानिनः इति B.

† तेषामिति E, F and H.

‡ निबोध मे इति C.

§ अयनस्य युगादयः इति B.

¶ प्रभुः इति B.

|| चैव इति D.

संकल्पं चैव संकल्पाक्षर्वलोकपितामहः ।
 पुलस्त्वं च तथोदानाद्गानाच्च# पुलहं सुनिम् ।+
 अपानात् क्रतुमव्यर्थं समानाच्च वसिष्ठकम् ।
 इत्येति ब्रह्मणा स्थाः साधका गृहमेघिनः ॥
 आख्याय मानवं रूपं धर्मस्तैः संप्रवर्त्तितः ।
 ततो देवासुरपितृन्# मनुष्यांश्च चतुष्टयम् ।
 सिद्धचुर्भगवानीशः स्तमामानमयोजयत् ॥
 शुक्लामनस्तमोमात्रा शुद्धित्ताभूत्यजापते ।
 ततोऽस्य अघनात्पूर्वमसुरा जग्निरे सुताः ॥
 उक्तसर्वासुरान् स्वद्वा तां तनुं पुरुषोत्तमः ।
 सा चोक्त्वा तनुस्तेन सद्यो रात्रिरजायत ॥
 सा तमोबहुला यस्तात्प्रजास्तस्यां स्तपन्त्यतः ॥
 सत्त्वमात्राभिकां देवस्तगुमन्यां गृहीतवान् ॥ ।
 ततोऽस्य सुखतो देवा दीव्यतः संप्रजग्निरेण# ॥

* वद्यापानाद्गानाच्च इति D.

+ मनुं इति C and D.

‡ उदानाद् इति D.

देवात् वतोऽसुरपितृन् इति C.

¶ विद्युत्तमंगवानेतान् स्तमामानमयूयुत् इति C and D.

|| अग्नहव इति B, C and D.

** दीविस्तमः प्रजग्निरे इति D.

त्वक्ता सापि तनुस्तेन सत्त्वप्रायमभूहिनम् ।
 तस्मादहो धर्मयुक्ताः* देवताः समुपासते ॥
 सत्त्वमाचार्मिकामेव ततोऽन्यां जग्हते तनुम् ।
 पितृवस्त्रमन्यमानस्य पितरः संप्रजन्मिरेण† ॥
 उक्तसर्ज पितृन् दृष्टा ततस्तामपि विश्वदृष्टकृष्ण‡ ।
 सापविद्धा तनुस्तेन सद्यः सन्ध्या व्यजायतर्दु ॥
 तस्मादहैवतानां रात्रिः स्थाहैवविद्धिषाम् ।
 तयोर्मध्ये पितृणां तु मूर्तिः सन्ध्या गरीयसी॒॑ ॥
 तस्मादैवासुराः सर्वे सुनयो मानवास्तदा ॥ ।
 उपासते सदा** युक्ताणां रात्रयङ्गोर्मध्यमां तनुम् ॥
 रजोमाचार्मिकां ब्रह्मा तनुमन्यां ततोऽब्रजत्३४३५ ।
 ततोस्म जन्मिरे पुत्रा मनुष्याः रजसाहृताः ॥

* धर्मयुक्ता चार्मिका देवताः सर्वादीन् समुपासते इत्यर्थः ।

† पितृवस्त्र जन्मिरे इति D.

‡ विश्वदृष्टक् इति B and C.

§ सन्ध्यायायावत् इति D.

¶ महीयसी इति D.

|| मनवी मानवास्तथा इति B. मनवी मानवाः सदा इति C.

** तदा इति C.

†† युक्ता अवहिता इत्यर्थः ।

‡‡ तनुमन्यासमग्रहत इति B and C.. रजोमाचार्मिकामन्यां ब्रह्मा तनुमन्यासमग्रहत इति D.

तामधाषु^{*} स तत्वाज ततुं सदः प्रजापतिः ।
 ष्वेष्ट्वा सा चाभवहिप्राः प्राक्सन्ध्या याभिष्वीयते ॥
 ततः स भगवान्ब्रह्मा संप्राप्य हिंजपुंगवाः ।
 मूर्त्तिं तमोरजःप्रायां[†] पुनरेवाभ्यपूजयत्[‡] ॥
 अभ्यकारे द्वधाविष्टा रात्रसास्त्र जप्तिै ।
 पुचास्तमोरजःप्राया बलिनस्ते निशाचराः ॥
 सर्पा यद्यास्तथाऽ भूताणा गन्धर्वाः संप्रज्ञिरे ।
 रजस्तमो॒न्यामाविष्टास्तोऽन्यानस्त्रज्जप्तुः॥ ॥
 वयांसि वयसः स्त्रष्टा अवीन्वै वज्रसोऽस्त्रजत् ।
 मुख्तोऽजान् सप्तर्णान्यान्[§] उद्दराजात् निर्वैमि ॥
 पद्मां चास्त्रान्समातङ्गाद्रासभान्[¶] गवयामृगान् ।
 उद्गानश्चतरांसैव अरबेष प्रजापतिः^{||}^{||} ॥

* तामधाषु इति C and D.

† इतः परं चरणचतुष्टयं D पुस्तके ग डशते ।

‡ चपूजयत् इति B. पुनरेव अयुयुजत् इति H.

§ तत इति C.

¶ सर्पा भूतास्तथा यद्याः इति B.

|| पुनः इति A, E, F and H.

||| सप्तर्णां इति A, E, F and H.

||+ रजसः इति C. पद्मांसैवाशमातङ्गान् रजसः इति D.

||+ चरूनश्चां जातव इति E, F and H.

श्रीष्ठः फलमूलानि* दीमभ्यस्तस्य जग्निरे ।
 गायत्रं च कृत्वस्त्रैव† चिह्नत्स्तोमं रथन्तरम्‡ ॥
 अग्निष्टोमं च यज्ञानां निर्ममे प्रथमामुखात् ।
 यज्ञूषि त्रैष्टुभं कृत्स्तोमं पञ्चदशं तथा ॥
 छहस्त्राम तथोक्थस्त्र दक्षिणादस्त्रजमुखात् ।
 सामानि जागतं कृत्स्तोमं§ सप्तदशं तथा ।
 दैरुपमतिरात्रं च पश्चिमादस्त्रजमुखात् ॥
 एकविंश्मधर्वाणमासीयमाणमेव चण ।
 अनुष्टुभं सवैराजसुत्तरादस्त्रजमुखात् ॥
 उच्चावचानि भूतानि गात्रेभ्यस्तस्य जग्निरे ।
 ब्रह्मणो हि प्रजातर्गं स्त्रजतसु प्रजापतेः॥ ।
 यज्ञान् पिशाचान् गन्धर्वांस्त्रैवास्त्ररसः शुभाः ॥

* मूलिक्य इति E, F and H.

† कृत्वस्त्रैव इति D.

‡ औद्दानस्त्रैव विद्वास्त्राम रथन्तरम् इति C.

§ जगतीकृत्स्तोमं इति B.

¶ मासीयमाणमेव च इति B, D, E, F and H.

|| अनुष्टुभनिवारभ्य प्रजापते इत्यनं C पुत्रके नामि ।

सूक्ष्मा चतुष्टयं सर्वं देवर्विपिण्डमानुषम्* ।
 ततोऽसूक्ष्मां भूतानि स्थावराणि चराणि च ।
 नरक्षित्वररक्षांसि वयः पशुष्टगोरगान् ।
 अव्ययं च व्ययं चैव इयं स्थावरजडम् ॥
 तेषां ये यानि कर्माणि प्राक् सुष्टेः प्रतिपेदिरे ।
 तात्त्वेव ते प्रपद्यन्ते सूक्ष्मानाः पुनः पुनः ॥
 हिंस्त्राहिंस्ते सृदुक्त्रूरे धर्माधर्मवृतान्ते ।
 तप्त्वाविताः‡ प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्स्य रोचते ॥
 महाभूतेषु नानात्वमिन्द्रियार्थेषु मूर्तिषु ।
 विनियोगं च भूतानां धातैवृ॒ व्यदधात्त्वयम् ।
 नामरूपं च भूतानां प्राकृतानां प्रपञ्चनम् ।
 वेदशब्देभ्य एवादौ॥ निर्यामे स महेश्वरः ॥

* देवर्विपिण्डमानवम् इति B. सदेशासूरमानवम् इति C. देवर्विपिण्डमानवान् इति D.

† ततोऽसूक्ष्मत इति A. ततोऽसूक्ष्मस इति D.

‡ उडाविता इति C.

§ तत्त्वेव इति C and D.

¶ डट्टानां प्रपञ्चम् इति B. लक्ष्मानां प्रपञ्चम् इति C. दृष्टां ये पशु-
 भूतानां प्राकृतानां प्रपञ्चम् इति D.

|| वेदशब्दापश्चद्दी च इति A, E, F and H.

आर्षाणि चैव नामानि यास वेदेषु स्तुयः# ।
 गर्वर्यन्ते प्रसूतानां+ तान्येवैभ्यो इदात्यजः ॥
 यावन्ति प्रतिलिङ्गानिः‡ नानारूपाणि पर्यये ।
 हृश्यन्ते तानि तान्येव तथा भावा युगादिषु ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे सप्तमोऽध्यायः ।

- हृष्य इति A, C, E, F and H.
- + द्वर्वर्यन्ते च भूतानाम् इति B.
- ‡ यथार्तांडतुलिङ्गानि इति E, F and H. यथा स्तौ नानारूपाणि स्तु-
लिङ्गानि सन्ति तानि तानि पर्यये पुनर्वस्तुरात्मे हृश्यन्ते च इत्यर्थः ।

अष्टमोऽध्यायः ।

कूर्म उवाच ।

एवं भूतानि सृष्टानि स्वावराणि चराणि च ॥
 यदास्त ताः# प्रजाः सृष्टा न व्यवहृत्त धीमतः ।
 तमोमाचाहतो# ब्रह्मा तदाशोचत दुःखितः ॥
 ततः स विद्धिः दुष्प्रियनिष्ठयगामिनीम् ॥
 अथाक्षनिः समद्राचीत्तमोमाचां नियामिकाम् ।
 रजः सल्वं च संहृतं वर्तमानं स्वधर्मतः ।
 तमसु व्यनुदत्यसाइजः सलेन संयुतःग ।
 तत्तमः प्रतिगुञ्च# वै मिथुनं समजायत ॥
 अधर्माचरणो# विप्रा हिंसा चाशुभलचणा ।

* यदा तस्म इति B. यदा चास्म इति C.

† तमोमकीडतः इति B.

‡ संविद्धे इति B.

§ तथाक्षनि इति A, E, F and H.

¶ संडतः इति B.

|| प्रतिक्षम इति B प्रतिभागुशमिति D.

** अधर्माचरणमेव इति अधर्माचरणः । सामेष च । “क्षिति स्वाधिका:
 प्रजावितो विद्वचनाम्बितिवर्त्तने” राजसवत् इति सम्यम् ।

स्वां ततुं स ततो* ब्रह्मा तामपीहत भास्वराम्† ॥
 हिधाकरोत्पुनर्हेहमर्वेन पुरुषोऽभवत् ।
 अर्वेन नारी पुरुषोऽविराजमस्तजप्रभुः ॥
 नारीं चृद्य शतरूपाख्यां योगिनीं सम्भवे शुभाम् ।
 सा दिवं पृथिवीं चैव महिष्मा व्याप्य संस्थिताम् ।
 योगेष्वर्यबलोपेता ज्ञानविज्ञानसंयुता ॥
 योऽभवत्पुरुषात्पुरुषो विराङ्गव्यताजमनः ।
 स्वायंभुवो मगुर्हेवः सोऽभवत्पुरुषो मुनिः ॥
 सा देवी शतरूपाख्या तपः क्षत्वा सुदुष्टरम्॥ ।
 भर्त्तारं दीप्तयशसं** मगुमेवान्वपद्यत ॥
 तस्माच्च शतरूपा सा पुच्छयमस्यत ।
 प्रियव्रतीक्ष्मानपाहौ कन्याइयमगुस्तम् ॥
 तयोः प्रसूतिं दक्षाय मनुः कन्यां दरेणां† पुनः ॥

* सततं इति B.

† भास्वरामिति C and D.

‡ पुरुषात् इति B.

§ तां नारीमिति C and D.

¶ तिष्ठति इति B.

|| सुदुष्टरम् इति B.

** ब्रह्मचः पुरुष इति B.

†† ददी इति B.

प्रजापतिरवाकूतिं मानसी* जग्हे रुचिः ।
 आकूत्या मिथुनं जडे मानसस्तु रुचेः शुभम्† ।
 यज्ञस्तु दक्षिणा चैव याम्यां संवर्द्धितं जगत्‡ ॥
 यज्ञस्तु दक्षिणायां च पुत्रा द्वादश जन्मिते ।
 यामा इति समाख्याता देवाः स्वायंभुवेऽन्तरे ॥
 प्रसूत्यां च तथा दक्षस्तस्मी विश्वतिं तथा ।
 ससर्वं कन्या नामानि तासां सम्यक् निबोधत ।
 अहा लक्ष्मीर्धृतिसुष्टिः पुष्टिमेधा क्रिया तथाः ॥
 दुष्कर्मव्या वपुः शान्तिः४ सिद्धिः कीर्तिस्त्रयोदशी ।
 पद्मर्थं प्रतिजग्राह धन्वां दाक्षायणीः शुभाः॥ ॥
 ताम्यः शिष्ठा यवीयस्तु एकादश सुखोचनाः ।
 स्वातिः सत्यस्तु संभूतिः दृतिः प्रीतिः अमा तथा ।
 सन्ततिशानसूया** च उर्ज्जी स्वाहा स्वधा तथा ॥

* मनसा इति C and D.

† सुतः इति C and D.

‡ रुद्र शोषार्द्दं D पुत्रके नाति ।

§ तथा क्रिया इति B, C and D.

४ शान्तिः इति B.

॥ प्रसूरिति D.

** सन्ततिशानसूया इति B.

भगुर्भवो* मरीचिष्व तथा चैवाङ्गिरा मुनिः ।
 पुलस्त्वः पुलाहृषैव क्रतुः परमधर्मवित् ।
 अचिर्विसिष्ठो वङ्गिष्व पितरस्तां यथाक्रमम् ।
 स्थात्याद्या जग्नुः कन्या मुनयो ज्ञानसत्तमाः ॥
 अद्याया आकृजः कामो दर्पीं सक्षीमुतः अृतः ।
 इत्याख्य नियमः पुत्रसुष्टुपाः सम्मीष उच्चते ॥
 पुष्टुपा लाभः‡ सुतसापि मेधापुचः अमस्तादा ।
 क्रियायाद्याभवभुवो दण्डस नय एव चई ॥
 बुद्धगा बोधः सुतसाह्वप्रमादोऽप्यजायतगा ।
 लज्जाया विनयः पुचो वपुषो व्यवसायकः ।
 चेमः शान्तिसुतसापि सिद्धः॥ सिद्धेरजायत ।
 यशः कीर्तिसुतसाह्विते धर्मसूनवः ।
 कामस्त इर्षः पुचोऽभूदेवानन्दोऽप्यजायत** ।
 इत्येष वै सुखोदर्कः सर्गो धर्मस्त कीर्तिः ॥

* भग इति B.

† पतयस्त इति G.

‡ खीभ इति C and D.

§ क्रियायामसवत् पुचो दण्डः समव उच्चते इति C and D.

¶ व्यजावत् इति B.

|| सुखनिति C and D.

** पुचो वै वेदानन्दी व्यजावत् इति B.

जग्ने हिंसा त्वधर्माहै निष्ठतिं चावृतं सुतम् ।
 निष्ठते#स्तनयोर् जग्ने भयं नरकमेव च ॥
 माया च वेदना चैव मिथुनं त्विदमेतयोः ।
 भयाज्ञेऽथः कै माया स्तुलं भूतापहरिशम् ॥
 वेदना च सुतं चापि दुःखं जग्नेऽथ रौरवात् ।
 स्त्वोर्बाधिर्जराशीकौ दृष्टा क्रोधश्चै जग्निरे ॥
 दुःखोत्तराः छ्रृता छ्लेति सर्वे चाधर्मकाश्चाः ।
 नैषां भार्यास्ति पुत्रो वा सर्वे ते छ्रृद्धिरेतसः ॥
 इत्वेष तामसः सर्गो जग्ने धर्मनियामकः ।
 संचेपेष मया प्रोक्ता विष्ट्रिमुनिपुष्टवाः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे सुखादिसर्वकथने चष्टमोऽध्यायः ।

* निष्ठव्याकु सुत इति C and D.

† निष्ठव्यवदयोः इति B.

‡ जग्ने जनवामास इत्यर्थः, चत्राक्षभूतः प्रेरणार्थः, यवा तुमारसर्वे “चतुर्यहं उच्चरणप्रहतं, इत्यानि संवर्तितुमाङ्गवा ते” इति ।

§ व्याधिजराशीकौ दृष्टा क्रोधाच इति B.

नवमोऽव्यायः ।

सूत उवाच ।

एतच्छुला तु वचनं नारदाद्या महर्षयः ।
 प्रणम्य वरदं विशुं प्रपञ्चुः संश्यान्विताः ॥

मुनय ऊरुः ।

कथितो भवता सर्गो मुख्यादीनां जनाईन ।
 इदानीं संथयं चेममस्माकं क्षेत्रमहर्षसि ॥

कथं स भगवानीशः पूर्वजोऽपि पिनाकधृक् ।
 पुच्छमगमच्छंभुव्र्णेणोऽव्यक्तजन्मनः ॥

कथं च भगवान्नज्ञे ब्रह्मा लोकपितामहः* ॥

अरुषतोऽपि जगतामीशस्त्रियो वक्तुमिहर्षसि ॥

कूर्म उवाच ।

शृणुध्वस्थयः सर्वे ग्रहस्यामितीजसः ।
 पुच्छत्वं ब्रह्मणस्तस्य पद्ययोनित्वमेव च ॥

अतीतकल्पावसानेः तमोभूतं जगन्नयम् ।
 आसीदेकार्णवं चोरुः न देवाद्या न चर्षयः॥

* क्षमवस्थयः इति B.

† अस्त्रजः इति E, F and H.

‡ क्षमापत्रै इति C and D.

§ सर्वं इति B, C and D.

¶ नारदाद्या महर्षयः इति D.

तत्र नारायणो देवो निर्जने निरुपद्धवे* ।
 आश्रित्वं शेषशयनं सुखाप पुरुषोत्तमः ॥
 सहस्रशीर्षा भूत्वा स सहस्राच्छः सहस्रपात् ।
 सहस्रबाहुः सर्वज्ञविन्द्यमानो मनीषिभिः ।
 पीतवासा विशालाच्छो नीलजीभूतसन्धिभः ।
 ततोऽविभूतियोगाक्षा योगिनां तु द्यापरः‡ ॥
 कदाचित्तस्य सुप्रस्थं लीलार्थं दिव्यमङ्गुतम्§ ।
 चैलोक्यसारं विमलं नाम्या पहचानुभौ ।
 अतयोजनविस्तीर्णं तदवादित्यसन्धिभम् ।
 दिव्यगन्धमयं पुरुषं कर्तिकाक्षेत्रसराव्वितम् ॥
 तस्यैवं सुचिरं कालं वर्तमानस्य शार्ङ्गिष्ठः ।
 हिरण्यगर्भो भगवांस्तं देशमुपचक्रमे ॥
 स तं करेष्व विश्वाक्षाक्षा समुत्थाप्य सनातनम् ।
 प्रोवाच मधुरं वाक्यं मायथा तस्य मोहितः ॥
 अस्मिन्देवकार्यवे घोरे निर्जने तमसाहृते ।
 एकाक्षी को भवांश्वेते ब्रूहि मे पुरुषर्वभ ॥

* निर्जने निरुपद्धवः इति B.

† महा इति B, C and D.

‡ योगिनां इदवाच्यः इति B, C and D.

§ दिव्यमङ्गुतम् इति B and D.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा विहस्य गद्धुध्वजः ।
 उवाच देवं ब्रह्माणं मेघगम्भीरनिःस्ननः ॥
 भी भी नारायणं देवसोकानां* प्रभवाव्ययम् ।
 महायोगीश्वरं मां वै† जानीहि पुरुषोत्तमम् ॥
 मयि पश्य जगल्कृत्वं त्वं च सोकपितामहः‡ ।
 सर्पवत्तमहादीपं समुद्रैः सप्तभिर्वृतम् ॥
 एवमाभाष्य विद्वाभ्या प्रोवाच पुरुषं हरिः ।
 जानन्वपि महायोगी की भवानिति वेदसम् ॥
 ततः प्रहस्य भगवान् ब्रह्मा वेदनिधिः प्रभुः ।
 प्रत्युवाचाम्बुजाभावं सम्प्रितं ज्ञात्या गिरा ॥
 अहं धाता विधाता च स्वयम् प्रपितामहः ।
 मव्येव संस्थितं विश्वं ब्रह्माहं विश्वतोमुखः ॥
 श्रुत्वा वाचं स भगवान्विश्वः§ सत्यपराक्रमः ।
 अनुब्राप्याथण योगीन प्रविष्टो ब्रह्मवस्तुनुम् ॥

* देवं खोकानां इति B, E, F and H.

† त्वं इति B.

‡ त्वा च सोकपितामहम् इति B and D.

§ शुलेत्वं भगवान् विश्वः सत्यः सत्यपराक्रमः इति D.

¶ अनुब्राप्याथ इति E, F and H.

दैत्योक्तमेतत्कलां सदेवासुरमानुषम् ।
 उहरे तस्य देवस्य दृष्टा विअयमागतः# ॥
 तदास्य वज्राचिक्राम्य पञ्चगेन्द्रनिकेतनः ।
 अथापि भगवान्विष्णुः† पितामहमथान्नवीत् ॥
 भवानप्येवमेवाद्य शास्त्रं हि ममोदरम् ।
 प्रविश्य लोकान्यस्तैतान्विचित्रान्युरुषर्वभ ॥
 ततः प्रज्ञादिनों वार्षीं शुत्वा तस्याभिनन्द्य च ।
 श्रीपतेरहरभूयः प्रविवेश कुशध्वजः ॥
 तानेव लोकान्गर्भस्थानपश्चत्यविक्रमः ।
 पर्यटित्वाधः‡ देवस्य दृष्टेऽन्तं न वै हरेः§ ॥
 ततो हाराणि सर्वाणि पिहितानि महाकला ।
 अनाईनेन ब्रह्मासौ नाभ्यां हारमविन्दत् ॥
 तत्र योगबलेनासौ प्रविश्य कनकाञ्जः ।
 उच्चहाराकनो रूपं पुष्कराच्छतुराननः ॥
 विरराजारविन्दस्थः¶ पद्मगर्भसमद्युतिः ।
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवास्त्रगद्योनिः पितामहः ॥

* विष्वमानमत् इति B.

† चत्रातश्चुर्भुगवान् इति B.

‡ पर्यटित्वा पर्यन्त्य इति साधु । आर्षः यप्रव्ययाभावः ।

§ दृष्टे तत्र वै हरेः इति B.

¶ विरराजारविन्देऽनिन् इति D.

स मन्यमानो विश्वेशमाक्षानं परमं पदम् ।
 प्रोवाच विश्वं पुरुषं मेघगच्छीरया गिरा ॥
 क्षतं किं भवते हानीमाक्षनो जयकांश्याः ॥
 एकोऽहं प्रबलो नान्यो मा वै कोऽभिभविष्यति ॥
 त्रुत्वा नारायणो वाक्यं ब्रह्मणोक्तमतन्द्रितः ॥
 साक्षपूर्वमिदं वाक्यं बभाषे मधुरं इरिः ॥
 भवान्धाता विधाता च स्वयंभूः प्रपितामहः ।
 न मास्यांभियोगेन॒ द्वाराणि पिहितानि मे ॥
 किन्तु लीलार्थमेवैतत्र लां वाधितुमिष्ट्या ।
 को हि वाधितुमन्विष्ट्वैवदेवं पितामहम् ॥
 न हि लं वाध्यसे ब्रह्मन् ॥ मान्यो हि सर्वथा भवान् ।
 मम च मत्त्वं कास्याणः ॥ यस्यापद्धतं तत्र ॥

* भवते वाय लक्ष्मी जयकाङ्क्ष्या इति D.

+ मां हि कोऽभिभविष्यति इति B. समानी॑पि च विद्यते इति D.

‡ ब्रह्मणो लीलार्थमिष्टः इति D. ब्रह्मः परमेष्ठिनः इति G. मन्विष्टः परमेष्ठिन-इति E, F and H.

§ लक्ष्माक्षांभियोगेन इति D.

¶ श्वीकोऽयं D पुक्षके नाक्षि ।

|| न तेऽन्यथावसमन्वयमिति B, C and D.

** मम मर्वय कल्प्याणं यस्यापहतं तत्र इति B and G. सर्वमन्वयकल्प्याण-मिति C. सर्वधर्मैककल्प्याण इति D.

अस्माश कारणाद्विन्दुपुंशो भवतु मे भवान् ।
 पद्मयोनिरिति स्थातो मयियाथं अगच्छय ॥
 ततः स भगवान्देवो वरं दत्ता किरीटिने ।
 प्रहर्षमतुलं गत्वा पुनविष्णुमभाषत ॥
 भवान्सर्वामकोऽनन्तः सर्वेषां परमेष्वरः ।
 सर्वभूतान्तरामा वै परं ब्रह्म सनातनम् ॥
 अहं वै सर्वलोकानामामालोको महेष्वरः* ।
 मन्त्रयं सर्वमेवेहं ब्रह्मणः पुरुषः परः† ॥
 नावाभ्यां विद्यते द्वन्द्यो लोकानां परमेष्वरः ।
 एका मूर्तिर्द्विधा भिक्षा नारायणपितामहौ‡ ॥
 तेनैवमुलो ब्रह्माणं वासुदेवोऽब्रवीदिदम् ।
 इवं प्रतिज्ञा भवतो विनाशाय भविष्यति ॥
 किं न पश्चसि योगेन्द्रं ब्रह्माधिपतिमव्ययम् ।
 प्रधानपुरुषेश्वरानं वेदाहं परमेष्वरम् ॥
 यं न पश्चन्ति योगीन्द्राः सांख्या अपि महेष्वरम् ।
 अनादिनिधनं ब्रह्म तमेव शरणं ब्रज ॥

* नामा लोकपितामहः इति B.

† ब्रह्माहं पुरुषः परः इति B. ब्रह्माच्च पुरुषर्वम् इति C and D.

‡ एकोऽस्तीति दिवा भिन्नो इति E, F, G and H.

§ योनेष्वभिति B. देवेष्वभिति D.

ततः कुरुते इमुजाभासं ब्रह्मा प्रेवाच केशवम् ।
 भगवन्नूनमामानं* वेद्यि तत्परमाष्वरम् ॥
 ब्रह्माणं जगतामेकमामानं परमं पदम् ।
 नावाभ्यां विद्यते त्वन्यो लोकानां परमेष्वरः ॥
 संत्वच्य निद्रां विपुलां स्वमामानं विलोकय ।
 तस्य तत्क्रीधजं वाक्यं शुल्वापिण् स तदा प्रभुः ॥
 मा मैवं पदं कञ्चाण्य परिवाहं महामनः ।
 न मे इविदितं ब्रह्मन् नान्यथाहं वदामि ते ॥
 किन्तु मोहयति ब्रह्मनन्ताः पारमेष्वरी ।
 मायाशेषविशेषाणां हेतुराक्षसमुद्धवा ।
 एतावदुक्ता भगवान्विष्णुस्तूषीं बभूव ह ।
 ज्ञात्वा तत्परमं तस्यं स्वमामानं सुरेष्वरः§ ॥
 कुतो इपरिमेयाभा भूतानां परमेष्वरः ।
 प्रसाहं ब्रह्मणि कर्तुं प्रादुरासीततो हरः ।
 लक्षाटनयनो देवोणा जटामण्डलमण्डितः ।
 विशूलपाणिर्भगवान्तेजसां परमो निधिः ॥

* भयाद्र नूनमामानं विन्देत परमेष्वर इति B and D.

+ शुल्वा विचुरभाषत इति B, C and D.

‡ भवत्तमिति B, C and D.

§ महेष्वरमिति B, C and D.

¶ इमत्वा इति B, C and D.

विद्याविद्यास#गच्छितां ग्रहैः सार्केन्दुतारकैः ।
 मालामत्वद्भुताकारां धारयन्पादसम्बिनीम् ॥
 तं दृष्टा देवमीश्वानं ब्रह्मा लोकपितामहः ।
 मोहितो मायथात्मवं पीतवाससमब्रवीत् ॥
 क एष पुरुषो नीलः^१ शूलपाणिस्त्रिलोचनः ।
 तेजोराघिरभेयाक्षा समायातिः जनाहैन ॥
 तस्य तद्वचनं शुला विशुर्दीनवमहैनः ।
 अपश्शदीश्वरं देवं ज्वलनं विमलेऽच्छसिः ॥
 आला तं परमं भावमैश्वरं ब्रह्मभावनः^२ ।
 ग्रीवाचोत्थाय भगवान्देवदेवं पितामहम् ॥
 अयं देवो महादेवः खयं ज्योतिः सनातनः ।
 अनादिनिधनोऽचिन्त्यो लोकानामीश्वरो महान् ॥
 शहरः शशुरीश्वानः सर्वाक्षा परमेश्वरः ।
 भूतानामधिपो योगी महेश्वा विमलः ग्रिवः ॥

१ दिव्या विद्याका गच्छितामिति C and D.

२ पुरुषीनन्त इति B and D.

३ समावातः इति D.

४ अटिलं तमवाश्चसि इति D.

५ ग्रजमावितः इति B.

एव धाता विधाता च प्रधानप्रभुरव्ययः* ।
 यं प्रपश्यन्ति यतयो ब्रह्मभावेन भाविताः† ॥
 सुजल्येष जगल्कृत्यं पाति संहरते तथा ।
 कालो भूत्वा महादेवः केवलो निष्कलः शिवः ॥
 ब्रह्माणं विद्धेष पूर्वं भवन्तं यः सनातनः ।
 वेदांस्त्र प्रदद्वै तुभ्यं सोऽयमायाति शङ्करः ॥
 अस्यैव चापरां भूर्तिं विश्वयोनिं सनातनीम् ।
 वासुदेवाभिधानं भामवेहि प्रपितामहः ॥
 किं न पश्यसि योगेशं ब्रह्माधिपतिमव्ययम् ।
 दिव्यं भवतु ते चहुर्येन इश्वर्यि तत्परमः‡ ॥
 सरध्वा चैवं तदा चहुर्विष्णोलोकपितामहः ।
 दुरुषे परमः§ ज्ञानं पुरतः समवस्थितम् ॥
 स लब्ध्वा परमं ज्ञानमैश्वरं प्रपितामहः ।
 प्रपेदे शरव्यं देवं तमेव पितरं शिवम् ॥
 ओऽहारं समग्रमृल्य संस्कृत्याकानमाक्ना ।
 अथर्वशिरसा देवं तुष्टाव च छताच्छतिः ॥

* पुरुषेन्द्रः इति B, C and D.

† भवितुमिति C and D.

‡ तत्पदम् इति B.

§ परमोक्तानमिति B, परमेकानमिति C and D.

संसुतस्तेन भगवान्# ब्रह्मणा परमेश्वरः ।
 अवाप परमां प्रीतिं व्याजहार आयतिवां ॥
 मक्षमस्त्वं न सन्देहो वक्ष भक्षश्च मे भवान्॒ः ।
 मयैवोत्यादितः पूर्वं खोक्षष्टपर्वमव्ययः ॥
 त्वमाक्षा इदिपुरुषो मम देहसुद्धवः ।
 वरं वरय विष्णामन्वरदोऽहं तवानघ ॥
 स देवदेववचनं निश्चय कमलोद्धवः ।
 निरीक्ष विष्णुं पुरुषं प्रश्न्योवाच शहरम्॒ ॥
 भगवन्भूतभव्येश भहादेवात्मिकापते ।
 त्वमेव पुच्छमिच्छामि त्वया वा सदृशं सुतम् ॥
 मोहितोऽस्मि भहादेव मायया सूखया त्वया ।
 न जाने परमं भावं याद्यात्येन ते शिवण ॥
 त्वमेव देव भक्षानां माता भाता पिता सुद्धत् ।
 प्रसीद तव पादाङ्गं नमामि शरणागतः ॥
 स तस्य वचनं शुत्वा जगत्वाद्यो हृषध्वजः ।
 व्याजहार तदा पुर्वं समालोक्य जनाईनम् ॥

* देवेन इति B.

† आवदिव वितं कुर्वत्रिव इत्यर्थः । आयतिवां आवमानः ।

‡ भहादेव वतो भवान् इति B.

§ प्रश्न्याह हृषध्वजमिति B.

¶ तेऽनघ इति B.

यद्विर्तं भगवता तल्लरिष्यामि पुचक ।
 विज्ञानमैश्वरं दिव्यमुत्पद्धति तवानघम्* ॥
 लभेव सर्वभूतानामादिकर्ता नियोजितः ।
 कुरुष्व तेषु देवेशाण्मायां शोकपितामह ॥
 एष नारायणो मस्तोऽः भभेव परमा ततुः ।
 भविष्यति तवेश्वरन् योगदेवमहोऽ हरिः ।
 एवं व्याहृत्य इस्ताभ्यां प्रीतः सप्त परमेश्वरः ।
 संस्कृत्य देवं ब्रह्माण्म्॥ हरिं वचनमब्रवीत् ॥
 तुष्टोऽस्मि सर्वथाहं ते भक्तस्त्वं च** जगन्मय ।
 वरं छणीस्व नावाभ्यामन्दोऽस्मि परमार्थतःपाण्म् ॥

* उत्पद्धतोश्वर चामनेपदमार्घम् । तवानघ इति B.

† तथा कुरुष्व देवेश इति B, C and D.

‡ नारायणोऽनन्त इति B.

§ योगदेवमहः—प्रत्यक्षस खाली योगः, व्यवस्था परिरक्षणं सेमं तयोर्निर्वाहक शब्दः ।

¶ श्रीताला इति B.

|| ततो नारायणः साचादिति D. अतः पूर्वे श्रीकार्वद्यं D पुक्षके नाति ।

** भक्ता तव इति B.

†† न आदा विभिन्नौ परमार्थतः इति B.

त्रुत्वात् देववचनं विष्णुर्विश्वमयं अगतः ॥
 प्राह प्रसन्नया वाचा समाख्योक्तं च तत्पुरुषम् ॥
 एव एव वरः ज्ञात्यो यदहं परमेष्वरम् ।
 पश्यामि परमामानं भक्तिर्भवतु मे त्वयि ॥
 तथेत्युक्ता भृष्टदेवः पुनर्विष्णुमभाषत ।
 भवान् सर्वस्य कार्यस्य कर्त्ता हमधिदैवतम् ॥
 त्वयायं मत्तयं चैव सर्वभेतत्त्वं संशयः ।
 भवान् सोमस्त्वहं स्त्रीयो भवात्राचिरहं दिनम् ॥
 भवान् प्रद्वितिरव्यत्तमहं पुरुषेव च ।
 भवान् आनमहं आता भवात्मायाहमीक्षरः ॥
 भवात्मिकाऽप्तिः शक्तिः शक्तिमानहमीक्षरः ।
 योऽहं स निष्कसो देवः सोऽसि नारायणः प्रभुः ॥
 एकीभावेन पश्यन्ति योगिनो ब्रह्मवादिनः ।
 त्वामनात्मित्वा विष्ण्वाक्त्वं योगी मासुपैष्यति ॥
 पालयैतज्जगल्युत्त्वं सदेवामुरमागुषम् ॥

* विश्वबन्धयः इति B, C and D.

† समाख्योक्तं चतुर्षुखमिति C and D.

‡ कर्त्ता हमधिदैवतमिति C and D.

§ चिदात्मिका इति D.

¶ लामगाड्य इति D.

इतीद्युक्ता भगवाननादिः
 स्वमायथा मोहितभूतभेदः ।
 जगाम जन्मद्विविनाशहीनं*
 धामैकमव्यक्तमनन्तशक्तिः ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे पश्चोऽवप्रादुर्भावे नवमीऽचावः ।

* जन्मस्थितिगाम्भौतिकिति C and D.

दशमोऽध्यायः ।

कूर्म उचाच ।

गते महेश्वरे देवे भूयएव# पितामहः ।
 तदेव सुमहत्पद्मं भेजे नाभिसमुत्थितम् ॥
 अथ दीर्घेष्व कालेन तत्त्वाप्रतिमपौरुषौ ।
 महासुरौ समायातौ भ्रातरौ मधुकैटभौ ॥
 क्रोधेन महताविष्टौ महापर्वतविश्वहौ ।
 कर्णान्तरसमुद्भूतौ देवदेवस्स शार्ङ्गिषः ॥
 तावागतौ समीक्षाह नारायणमजो विभुः† ।
 चैलोक्यकर्णकावेतावसुरौ हनुमर्हसि ॥
 तदस्स वचनं श्रुत्वा हरिनारायणः प्रभुः ।
 आङ्ग्रापयामास तयोर्वधार्थं पुरुषावुभौ ॥
 तदाग्रया महद्युधं तयोर्स्त्राभ्यामभूहिजाः‡ ।
 व्यजयलैटभं जिष्ठुः विष्ठुस व्यजयमधुम् ॥
 ततः पश्चासनासीनं जगद्वाथः पितामहम् ।
 वभाषे मधुरं वाक्यं चेहाविष्टमना हरिः ॥

* सौऽविवाचनिति B and C. स विश्वाखनिति D.

† नारायणमधो विष्ठुः इति G.

‡ तयोरासीन् समाः शतम् इति D.

अस्त्राभयोद्धमानस्वं पश्चादवतर प्रभो ।
 नाहं भवन्तं शक्तीमि वीढुं* तेजोमयं गुरुम् ॥
 ततोऽवतीर्य विश्वामा देहमाविश्व चक्रिषः ।
 अवाप वैष्णवीं निद्रामेकीभूतोऽथां† विष्णुना ।
 सह तेन तथाविश्वधः‡ शङ्खचक्रगदाधरः ।
 ब्रह्मा नारायणस्थोऽसौ सुखाप सत्तिले तदा ॥
 सोऽनुभूय चिरं कालमानन्दं परमामनः ।
 अनाद्यनन्तमदैतं खामानं ब्रह्मसंज्ञितम् ॥
 ततः प्रभाते योगामा भूत्वा देवस्तुर्मुखः ।
 सप्तर्ष्य स्फुटिं तद्वपां वैष्णवं भावमात्रितः ॥
 पुरस्त्रादस्तजहेवः सनन्दं सनकं तथा ।
 कटभुं सनक्षुमारं च पूर्वजं तंडुं सनातनम् ॥
 ते हन्तमोहनिर्मुक्ताः परं वैराग्यमात्मिताः ।
 विदित्वा परमं भावं ज्ञाने विदधिरे मतिमण ॥

* सोढुमिति D.

† मेकीभूयाय इति B.

‡ सहस्रशीर्षनवन इति B and C. सहस्रशीर्षसमय इति D.

§ पूर्वजन्तु इति B.

¶ न स्फुटी दधिरे मतिमिति B, C and D.

तस्येवं निरपेक्षेषु स्तोकस्त्रौ पितामहः ।
 बभूव नष्टचेता वै मायथा परमेतिनः# ॥
 ततः पुरात्पुरुषो जगम्भूतिं सनातनः ।
 व्याजहारामनः पुर्वं मोहनाश्चाय पद्मजम् ।
 विष्णुरुक्ताच ।

कश्चिद्गुणं विष्णुतो देवः शूलपाणिः सनातनः ।
 यदुक्तो वै पुरा शशुः पुचले भव शङ्खरः# ॥
 अवाप संज्ञांशु गोविन्दात्पश्चयोनिः पितामहः ।
 प्रजाः स्त्रां मनस्त्री तपः परमदुस्तरम् ॥
 तस्येवं तप्यमानस्य न किञ्चित्प्रसवर्त्तत ।
 ततो दीर्घेव कालेन हुःखात्क्रोधोऽध्यजायत ॥
 क्रोधाविष्टस्य नेत्राभ्यां प्रापत्तश्चुविन्दवः ।
 ततस्त्रेभ्यः समुद्भूताः॥ भूताः प्रेतास्त्रामवन् ॥
 सर्वांस्त्रानप्ततो छहा ब्रह्माकानमविन्दत** ।
 अहौ प्राचांश्च भगवान् क्रोधाविष्टः प्रजापतिः ।

- परिवेदित इति B.
- + कश्चित्त इति B, C and D.
- # बद्धुरुक्तानामनोऽसी पुचले तद ब्रह्मरः इति B.
- § प्रयुक्तवान् मनो योऽसी पुचलेन तु ब्रह्मरः । अवापसंज्ञः इति D.
- ¶ प्रजाः स्त्रुमनासेपे तपः परमदुस्तरम् इति B.
- || ततस्त्रेभ्योऽचुविष्णुभ्य इति B.
- ** मविन्दत इति D.

तदा प्राप्यमयो रुद्रः प्रादुरासीवभोर्मुखात् ।
 सहस्रादित्यसङ्गाशो युगान्तदहनोपमः ॥
 रुद्रोह सुखरहोरं देवदेवः स्वर्य शिवः ।
 रोहमानं* ततो ब्रह्मा मा रोहीरित्यभाषत ॥
 रोहनाद्वृद्ध इत्येवं सोके स्थाति गमिष्यति ।
 अन्यानि सप्त नामानि पश्चीः पुचांश्च ग्राहतान् ॥
 स्थानानि तेषामष्टानां द्वौ सोकपितामहः ।
 भवः शर्वस्यथेशानः पशूनां पतिरेव च ।
 भीमशोधी महादेवस्तानि नामानि सप्त वै ॥
 स्थर्यो जलं मही वक्षिर्वायुराकाशमेव च ।
 दीक्षितो ब्राह्मणस्तद्वेता अष्टमूर्तयः ।
 स्थानेष्वेतेषु ये रुद्रान्यायन्ति प्रशमन्ति च ।
 तेषामष्टततुर्द्वौ† ददाति परमं पदम् ॥
 सुवर्चसा तथैवोमाः‡ विक्षेपी च शिवा तथा ।
 स्वाहा दिशम् हीक्षा च रोहिणी चेति पश्चयः§ ॥
 शनैश्चरसद्या शुक्रो सोहिताङ्गी मनोजवः ।
 स्कन्दः सर्गोऽथ सन्तानो दुधसैषां सुताः आृताः ॥

* चार्वनामनेपदिलं भीमादित्यलच्छ ।

† माद्या तत्त्वरिति E and F.

‡ शोषा इति E and H.

§ पश्चयः इवार्थम् ।

एन्द्रकारो भगवान्देवदेवो महेश्वरः ।
 प्रजा धर्मच्च कामच्च त्वं त्वा वैराग्यमात्रितः ॥
 आत्मन्याधाय चाकानमैश्वरं भावमात्रितः ।
 पीत्वा तद्द्वयं ब्रह्म याप्ततं परमामृतम् ॥
 प्रजाः सुजेति चादिष्टो ब्रह्मणा नीतिसोहितः ।
 स्वाक्षरा सहश्रावुद्वान्* ससर्वं मनसा शिवः ॥
 कपर्हीनो निरातहासीलकण्ठान् पिनाकिनः ।
 चिंशुत्वहस्तानुद्रित्तान् सहानन्दास्त्रिलोचनान् ॥
 जरामरणनिर्मुक्तान् महावृषभवाहनान् ।
 वीतरागांश सर्वज्ञान् कोटिकोटिशतान्प्रभुः ॥
 तान्दृशा विविधावुद्वाविर्वासीलखोहितान् ।
 जरामरणनिर्मुक्तान् व्याजहार हरं गुरुः ॥
 मा स्वाक्षीरीदृशीर्हेव प्रजा सृत्युविवर्जिताः ।
 अन्याः सृजस्त्राणं भूतेश जन्मसृत्युसमन्विताः ।
 ततस्तमाह भगवान् कपर्हीं कामशासनः ।
 नास्ति मे तादृशः सर्गः‡ सृज त्वं विविधाः§ प्रजाः ॥

* सहश्रान् पुचानिति B.

† आत्मनेपदमार्थम् । सृजस्त्र देवेन इति B.

‡ तादृशी अक्षिरिति D.

§ सृत्र लमश्वमाः इति B.

ततः प्रभृति देवोऽसौ न प्रसूते शुभाः प्रजाः ।
 स्वाक्षर्यैरेव# तैरुद्ग्रैर्निर्वाक्या इतिष्ठतन् ।
 स्वाणुलं तेन तस्यासीहेवदेवस्य शूलिनः ॥
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं चमा धृतिः ।
 द्रष्टृत्वमाभ्यसंबोधो इधिष्ठात्रत्वमेव च ।
 अव्ययानि दशैतानि नित्यं तिष्ठन्ति शङ्करे ॥
 एवं स शङ्करः साक्षात्पिनाकी परमेश्वरः ॥
 ततः स भगवान् ब्रह्मा वीर्यं देवं चिलोचनम् ।
 स हैव मानसैरुद्ग्रैः प्रीतिविस्फारत्तोचनः ।
 ज्ञात्वा परतरं भावमैश्वरं ज्ञानचक्षुषा ।
 तुष्टव जगतामीशं ज्ञात्वा शिरसि चाक्षलिम् ॥
 ब्रह्मोवाच ।

नमस्तेऽसु महादेव नमस्ते परमेश्वर ।
 नमः शिवाय देवाय नमस्ते ब्रह्मरूपिणे ॥
 नमोऽसु ते महेश्वाय नमः शान्ताय हेतवे ।
 प्रधानपुरुषेश्वाय योगाधिपतयेः नमः ॥
 नमः कालाय रुद्राय महाग्रामाय शूलिने ।
 नमः पिनाकहस्ताय चिनेत्राय नमोनमः ॥

* आक्षरेपि इति B.

† अतिष्ठत इति B.

‡ यशाधिपतये इति D.

नमस्त्रिमूर्तये तुम्हं ब्रह्मणेः जनकाय ते ।
 ब्रह्मविद्याधिपतये ब्रह्मविद्याप्रदायिने ॥
 नमो वेदरहस्याय कालकालाय ते नमः ।
 वेदान्तसारसाराय नमो वेदान्तमूर्तये ॥
 नमो तुष्टाय दद्राय योगिनां गुरवे नमः ।
 प्रहीषश्चोकैर्विवैर्भूतैः परिवृताय ते ॥
 नमो ब्रह्मस्थदेवाय ब्रह्माधिपतये नमः ।
 चरम्बकायादिदेवाय नमस्ते परमेष्ठिने ॥
 नमो दिव्याससे तुम्हं नमो सुखाय दण्डिने ।
 अनादिमलहीनाय ज्ञानगम्याय ते नमः ॥
 नमस्तारायृ तीर्थाय नमो योगर्विहेतवे ।
 नमो धर्मादिगम्याय योगगम्याय ते नमः ॥
 नमस्ते निष्ठुपञ्चाय निराभासाय ते नमः ।
 ब्रह्मणे विश्वरूपाय नमस्ते परमात्मने ॥
 त्वयैव स्फृतमस्तिलं त्वयैव सकलं स्थितम् ।
 त्वया संक्षियते विश्वं प्रधानायं जगत्प्रय ॥

* ब्रह्मो जनकाय इति C and D.

+ वेदान्तमूर्तये इति B, C and D.

‡ तुष्टाय इति B, C and D.

§ ताराम—तारयतीति तारः, पशायच्, तस्मै । नमस्ताराय इत्यारभ्य योगगम्याय
ते नमः इत्येतदन्तं G and H पुत्रक्षेत्रोनाति ।

त्वमीश्वरो महादेवः परं ब्रह्म महेश्वरः ।
 परमेष्ठी शिवः शान्तः पुरुषो निष्कलो इतः ॥
 त्वमेष्वरं परं ज्योतिस्त्वं कालः परमेष्वरः ।
 त्वमेव पुरुषोऽनन्तः प्रधानं प्रकृतिस्थाया ॥
 भूमिरापोऽनक्षो वायुवर्धीमाहश्चार एव च ।
 यस्य रूपं नमस्यामि भवन्तं ब्रह्मसंज्ञितम् ॥
 यस्य वौरभवचूर्ध्वं पादौ पृथ्वी दिशो भुजाः ।
 आकाशमुदरं तस्मै विराजे प्रणमात्यहम् ॥
 सन्तापयति यो नित्यं स्वभाभिर्भासयन् दिशः* ॥
 ब्रह्मतेजोमयं विश्वं तस्मै सूर्यामने नमः ॥
 हव्यं वहति यो नित्यं रौद्री तेजोमयी ततुः ।
 कव्यं पिण्डगणानां च तस्मै वक्ष्यामने नमः ॥
 आप्याययति यो नित्यं स्वधाना सकलं जगत् ।
 पीयते देवतासौख्यस्कै चन्द्रामने† नमः ॥
 विभर्ख्येषभूतानि यान्तश्चरति सर्वदा ।
 शक्तिर्घाहेश्वरी तुभ्यं तस्मै वायूमने नमः ॥
 स्वजन्यशेषमेवेदं यः स्वकर्मागुरुपतः ।
 आमन्यवस्थितस्कै चतुर्वक्षामने नमः‡ ॥

* सन्धाययति यो नित्यं स्वधाना सकलं जगदिति D.

† सोमामने इति B.

‡ चतुर्वक्षाय ते नम इति C.

यः शेति शेषश्यने विश्वमाहत्य मायथा ।
 स्वामानुभूतियोगेन तस्मै विष्णुवामने* नमः ।
 विभर्ति शिरसा निल्यं द्विसप्तभुवनामकम् ।
 ब्रह्माखं योऽस्तिलाधारस्तस्मै शेषामने नमः ॥
 यः परान्ते† परानन्दं पीत्वा देव्यैकसाक्षिकम्‡ ।
 दृत्यनन्तमहिमा तस्मै रुद्रामने नमः ॥
 योऽन्तरा सर्वभूतानां नियन्ता तिष्ठतीश्वरः ।
 तं सर्वसाक्षिणं देवं नमस्तेः§ विश्वतस्तानुम्¶ ॥
 ये विनिद्रा जितखासाः सम्मुष्टाः समदर्शिनः॥ ।
 च्छोतिः पश्चन्ति मुम्प्नानास्तस्मै** योगामने नमः ॥
 यथा सन्तरते मायां योगी संक्षीणकालमषः ।
 अपारतरपर्यन्तानां† तस्मै विद्यामने नमः ॥

* विचाक्षने नम इति E, F and H.

† परान्ते अवतां चरमे प्रलये इत्यर्थः ।

‡ देहैकसाक्षिण इति E and F.

§ नमस्ते नमः क्षरोनि । आर्मामनेपदम् ।

¶ विश्वतस्तवी यस्त अट्मूर्तिनिवर्यः । वस्त क्षेत्रु जीमूता नद्यः सर्वाङ्गसम्बिषु ।

अुच्ची समुद्रावत्तारस्तस्मै तीव्रामने नमः ॥ इत्यतिरिक्तं D पुस्तके दृष्ट्वा ।

|| समवतिन इति C.

** मुम्प्नाना यीमं कुर्वात्वा इत्यर्थः ।

†† अतिवर्येन अपारः अपारतरः पर्यन्तः यस्तासाम् ।

यस्य भासा विभात्वेऽ महो यत्तमसः# परम् ।
 प्रपद्ये तत्परं तत्त्वं तद्गूपं परमेष्वरम् ॥
 निलानन्दं निराधारं निष्कलं परमं शिवम् ।
 प्रपद्ये परमात्मानं भवन्ति परमेष्वरम् ॥
 एवं सुत्वा महादेवं ब्रह्मा तद्वावभावितः ।
 प्राञ्जलिः प्रथतस्तस्यौ गृणन् ब्रह्म सनातनम् ॥
 तत्तस्य महादेवो दिव्यं योगमनुस्मम् ।
 ऐश्वरं ब्रह्मसद्गावं वैराग्यं च ददौ+ हरः ॥
 कराभ्यां सुशुभाभ्यां च संस्कृत्य प्रथतार्त्तिहा ।
 व्याजहार अयन्नेवः# सोऽनुग्रहा पितामहम् ॥
 यत्त्वयाभ्यर्थितं ब्रह्मन् पुचत्वे भवता मम ।
 क्षतं मया तत्त्वकलं कृजस्य विविधं जगत् ॥
 चिधा भिन्नोऽस्माहं ब्रह्मन् ब्रह्मविष्णुहरात्मया ।
 सर्गरक्षालयगुणैर्निष्कलः परमेष्वरः ॥
 स त्वं ममायजः पुचः कृष्टिहेतोर्विनिर्मितः ।
 ममैव दक्षिणादक्षाहामाहात्पुरुषोत्तमः ॥
 तत्त्वं देवाधिदेवत्य ग्रन्थोर्हृदयदेशतः ।
 सम्बूद्धावश रुद्रो वा सोऽहं तत्त्वं परा ततुः ॥

* विभातीदमहर्थं तमसः परमिति B, C and D.

+ वैराग्यं प्रददौ इति B.

खयं देव इति B.

ब्रह्मविष्णुशिवा ब्रह्मन्* सर्गस्तित्यत्त्वेततः ।
 विभज्यात्मानमेकोऽपि स्तेष्वया ग्रह्यरः स्तितः ॥
 तथान्धानि च रूपाचि मम मायाकृतानि च ।
 अरूपः† केवलः स्त्रीया महादेवः स्त्रभावतः ॥
 य एव्यः परतोऽ‡ देवस्त्रिमूर्तिः परमा ततुः§ ।
 माहेश्वरी चिनयना योगिनां शान्तिदा सदा ॥
 तस्या एव परां मूर्तिं मामवेद्विष्णु पितामहं ।
 शास्त्रैश्चर्यविज्ञानं तेजोयोगसमन्वितम् ॥ ॥
 सोऽहं यसामि सकलमधिष्ठाय तमोगुरुम् ।
 कालोभूला न मनसा मामन्योऽभिभविष्यति** ॥
 यदा यदा हि मां नित्यं विचिन्तयसि पश्चत् ।
 तदा तदा मे साविष्यं भविष्यति तवानघ ॥
 एतावदुक्ता ब्रह्माण्डं सोऽभिवन्धु गुरुं हरः ।
 सहैव मानसैः पुचैः¶ चणादन्तरधीयत ॥

* ऐति इति D. ब्रह्मविष्णुशिवासम्बिन् इति E, F and H.

† नीरुप इति C and D.

‡ एव्यः परतः इति B, C and D.

§ परमामानः इति B.

¶ एवापरा मूर्तिसंस्मैव हि इति C.

|| तपोबोवेति D.

** भूला न तमसा सामाचीहि भविष्यतीति C, E, F and H.

†† दद्वैरिति B.

सोऽपि योगं समाख्याय सक्तं विविधं जगत् ।
 नारायणास्यो भगवान्यथापूर्वं प्रजापतिः ॥
 मरीचिभृष्णश्चिरसः पुलस्यं पुलहं क्रतुम् ।
 दद्मनिं वसिष्ठस्य सोऽस्त्रज्योगविद्यया* ॥
 नव ब्रह्माण इत्येते पुराणे निषयो मतः† ।
 सर्वे ते ब्रह्मणा तुस्याः साधका ब्रह्मवादिनः ॥
 सहस्रच्छैव धर्मस्य युगधर्माश्च शास्तान् ।
 स्थानाभिमानिनः सर्वान्यथा ते कवितं पुरा ॥
 इति श्रीकूर्मपुराणे दद्मस्तिर्णाम दद्मसोऽज्ञावः ।

एकादशोऽव्यायः ।

कूर्म उवाच ।

एवं सदा मरीचादीन्द्रेवदेवः पितामहः ।
 सहैव मानसैः पुच्छस्ताप परमं तपः ॥
 तस्यैवं तपतो वक्षाहुद्दः कालाभिसर्वः‡ ।
 चिशुलपाणिरीशानः प्रादुरासीन्निलोचनः ॥

* नायथा इति D.

† निषयङ्गताः इति B, C and D.

* कालाभिसर्वः इति B, C and D.

अर्द्धनारीनरवुः# दुष्प्रेस्त्रीऽतिभयहरः ।
 विभजामानमिल्लुङ्गा ब्रह्मा चान्तर्हिते भवात् ।
 तष्ठोऽस्त्री विधा स्त्रीलं पुरुषलं तथाकरोत् ।
 विमेद पुरुषलच्च दशधा चैकधा पुनः ॥
 एकादशैते कथिता रुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः ।
 कपालीशादयोर् विप्रा देवकार्ये नियोजिताः ॥
 सौम्यासौम्यैस्तथा शान्ताशान्तैः स्त्रीलच्च स प्रभुः ।
 विमेद बहुधा देवः स्वरूपेरसितैः सितैः ।
 ता वै विभूतयोऽः विप्रा विश्रुताः शक्तयो भुवि ।
 स्वस्त्रगादयो यदपुष्टाः॒ विश्वं व्याप्तोति शाहरी ॥
 विभव्य पुनरीशानी स्वामांशमकरोहिजाः॥
 महादेवनियोगीन पितरमहसुपस्थिता ॥
 तामाह भगवान् ब्रह्मा दक्षस्य दुहिता भव ।
 सापि तस्य नियोगीन प्रादुरासीवजापतेः ।
 नियोगाद्विष्णो देवीं दद्वी रुद्राय तां सतीम् ।
 हार्ची॥ रुद्रोऽपि जग्राह स्वकीयामेव शूलमृत् ।

* अर्द्धनारीनरवुरिति B.

† आपालिकादय इति D.

‡ ते वै चित्तयतः इति D.

§ वामिरोद्धा इति B.

¶ आकान बहरादिभीः इति B., स्वामांशमकरीदिभीः इति E, F and H.

|| दचात् इति C and D.

प्रजापतिविनिहैशालासेन* परमेश्वरीं ।
 मेनायामभवत्पुणी तदा हिमवतः सती ॥
 स चापि पर्वतवरो दद्वौ रुद्रायः पार्वतीम् ।
 हिताय सर्वदेवानां॒ चैलोकस्यामनो हिजाः॑ष ॥
 शैषा माहेश्वरी देवी शङ्करार्द्धशरीरिषी ।
 शिवा सती हैमवती सुरासुरनमस्तुता ॥
 तस्माः प्रभावमतुलं सर्वे देवाः सवासवाः ।
 वदन्ति॥ सुनयो वेति शङ्करो वा स्वयं हरिः** ॥
 एतद्वः कथितं विप्राः पुत्रत्वं परमेष्ठिनः ।
 ग्रन्थः पश्योनित्वं शङ्करस्यामितीजसः ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे दिव्यदत्तारे एकादशोऽचायः ।

* कोपेन इति D.

† विभव्य पुनरोद्धारो चात्मानं शङ्करादिभीरिव श्रीकाढे B पुस्तके डम्पती ।

‡ शर्वाय इति B.

§ सर्वेषीकामामिति B and D.

¶ चैलोकस्यामनोऽपि च इति B and D.

|| विदन्ति सुनयोवेतीति E. विदन्ति सुनयोवेतीति F and H.

** हरिः स्वयमिति B.

द्वादशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

इत्याकर्षीय सुनयः कूर्मरूपेण भाषितम् ।
विश्वना पुनरेवेमं^{*} पप्रच्छुः प्रणता हरिम् ॥

कृष्ण उच्चुः ।

कैषा भगवती देवी शहरार्दशरीरिणी ।
शिवा सती हैमवती यथावद्गूहि पृच्छताम् ॥
तेषां तद्बनं चुला मुनीनां पुरुषोत्तमः ।
प्रल्युवाच महायोगी ध्यात्वान् सं परमं पदम्[†] ॥

कूर्म उवाच ।

पुरा पितामहेनोत्ते भेदपृष्ठे सुशीभने ।
रहस्यमेतदिज्ञानं गोपनीयं विशेषतः ॥
साङ्गानां परमं साङ्गं ब्रह्मविज्ञानमुत्तमम् ।
संसारार्द्धवमन्नानां जन्मूनामेकमोचनम् ॥
या सा माहेश्वरी शक्तिर्जनरूपातिलालसा ।
ब्योमसंज्ञाः परा काष्ठा सेयं हैमवती मता ॥
शिवा सर्वगतानन्ता गुणातीतातिनिष्कलाण ।

* पुनरेवेम इति B. पुनरेवेत्तमिति D.

† ज्ञात्वेदमिति D.

‡ स परमास्तदमिति B.

§ ब्योमङ्गपा इति A.

¶ त्रिवाक्षीरा तु निष्कला इति C, D, E, F and H.

एकानेकविभागस्याः आनरूपातिलालसा ॥
 अनन्या निष्कले तस्य संस्थिता तस्य तेजसा ।
 स्वाभाविकी च तस्यूला प्रभा भानीरिवामला ॥
 एका माहेश्वरी शत्तिरनेकोपाधियोगतः ।
 परावरेण्यं रूपेण क्रीड़ते तस्य सञ्चिधौ ॥
 स्येयं करोति सकलंऽत तस्याः कार्यमिदं जगत् ।
 न कार्यं नापि करणमीम्बरस्येति सूरयः ॥
 चतस्यः शक्तयो देव्याः स्वरूपत्वेन संस्थिताः ।
 अधिष्ठानवश्यास्याः शृणुष्वं मुनिपुष्टवाः ॥
 शान्तिर्विद्या प्रतिष्ठा च निष्पत्तिरेतिः ताः सृताः ।
 चतुर्व्यूहस्तो देवः॥३ प्रोच्यते परमेश्वरः ॥
 अनन्या परया देवः स्वाभावनदं समन्वयते ।
 चतुर्व्यपि च वेदेषु॥४ चतुर्मूर्तिर्महेश्वरः ॥
 अस्यास्वभादिसंसिद्धमैश्वर्यमतुलं** महत् ।
 तस्यन्वयादनन्तैषाण्यं रुद्रेण परमामना ॥

* एवं नानाविभागस्या इति A.

† परापरेच इति B, C and D.

‡ सहस्रं इति C and D.

§ निष्पत्तिरितोति B.

¶ चतुर्व्यूहः यमो देवः इति B.

|| देवेषु इति C and D. भेदेषु इति E, F and H.

** समख्यिति D.

†† तस्यन्वयादनन्ता या इति B, E, F and H.

सैषा सर्वेषां री देवी सर्वभूतप्रवर्तिका ।
 प्रोक्षते भगवान् कालो हरिः* प्राणो महेश्वरः ।
 तत्र सर्वमिदं प्रोतमोत्सैवाच्छिलं जगत् ।
 स कालान्निर्हरो देवो† गीयते वेदवादिभिः ॥
 कालः सृजति भूतानि कालः संहरतिः‡ प्रजाः ।
 सर्वे कालस्य वशगा न कालः कस्यचिह्नशः§ ॥
 प्रधानं पुरुषस्तत्त्वं४ महानामा लहृतिः ।
 कालेनान्यानि तत्त्वानि॥ समाविष्टानि** योगिना ॥
 तत्स सर्वजगभूर्त्तिः†† शक्तिर्मायेति विश्रुता ।
 तदेयं मामयेदीशो मायावी पुरुषोत्तमः ॥
 सैषा मायाकिवा शक्तिः सर्वाकारा सनातनी ।
 विश्वरूपं महेश्वस्य सर्वदा सम्बकाशयेत् ॥
 अन्याद्य शक्तयो मुख्यास्तस्य देवस्य निर्विताः ।
 ज्ञानशक्तिः क्रियाशक्तिः प्राणशक्तिरिति चयम् ॥

22

* हरः इति C and D.

† एद्वये इति B, C and D.

‡ संहरते इति B, C and D.

§ वज्रे इति C and D.

¶ प्रधानपुरुषलक्ष इति B.

|| मूर्तानि समविष्टानि इति D.

** समावेषानि इति B.

†† ज्ञानशक्तिरिति B, C, E, F, G and H.

सर्वासामेव शक्तीनां शक्तिमन्तोऽविनिर्विताः ।
 माययैवाथ विप्रेक्षाः सा चानादिरनन्तरात् ॥
 सर्वशक्त्याभिका माया दुर्निवारा दुरत्यया ।
 मायावी सर्वशक्तीशः कालः कालकरः प्रभुः ।
 करोति कालः सकालं संहरेकालं एव हि ।
 कालः स्थापयते विश्वं कालाधीनमिदं जगत् ॥
 लक्ष्मा देवाधिदेवस्य सन्निधिं परमेष्ठिनः ।
 अनन्तस्याख्वलेशस्य शम्भोः कालामनः प्रभोः ॥
 प्रधानं पुरुषो माया माया सैव प्रपञ्चतेष्टः ।
 एका सर्वगतानन्ता केवला निष्कला शिवा ॥
 एका शक्तिः शिवैकोऽपि शक्तिमानुच्यते शिवः ।
 शक्तयः शक्तिमन्तोऽन्ये सर्वद्युशक्तिसुद्धवाः ॥
 शक्तिशक्तिमन्तोर्भेदं वदन्ति परमार्थतः ।
 अभेदस्त्रानुपश्चन्ति योगिनस्तत्त्वचिन्तकाः ॥
 शक्तयो गिरिजा देवी शक्तिमानथ शहरःपा ।

* शक्तिमानीवरीमत इति D.

† माययैवाच विप्रेक्षाः स्वानादिकमन्तरा इति D.

‡ माययैवं प्रभियते इति B and D. माया ऐवं इति C.

§ सर्वे इति D.

¶ शक्तिमानथशहर इत्यारम्भ भीम्या विवेश्वरी देवी इत्यत्र B पुस्तके नाति ।

विवेषः कथते बायुपुराणे ब्रह्मवादिभिः ।

भीम्या विवेश्वरी देवी शक्तिमन्तोऽपि शहरः ॥

इदं शोकाहंदर्थं प्रचिह्नं प्रतिभाति, केवलं A पुस्तके एव इत्यते ।

विशेषः कथते चायं पुराणे ब्रह्मवादिभिः ॥
 भोग्या विश्वेश्वरी देवी महेश्वरपतिव्रता ।
 प्रोच्यते भगवान्भोक्ता कपर्हीं नीलसोहितः ॥
 मन्त्रा विश्वेश्वरो देवः शङ्करो मन्त्रान्तकः ।
 प्रोच्यते मतिरीश्वानी मन्त्रव्या च विचारतः ॥
 इत्येतदस्तिलं विप्राः शक्तिस्तिमदुद्ववम्* ।
 प्रोच्यते सर्ववेदेषु मुनिभिस्तत्त्वदर्थिभिः ॥
 एतत्प्रदर्शितं दिव्यं देव्या माहात्म्यसुक्तमम् ।
 सर्ववेदान्तवादेषु निश्चितं ब्रह्मवादिभिः ॥
 एकं सर्वगतं सूक्ष्मं कूटस्थमचलं भ्रुवम् ।
 योगिनस्तप्तपश्चन्ति महादेव्याः परं पदम् ॥
 आनन्दमधरं ब्रह्म केवलं निष्कलं परम् ।
 योगिनस्तप्तपश्चन्ति महादेव्याः परं पदम् ॥
 परात्परतरं तत्त्वं ग्राहतं शिवमंचुतम् ।
 अनन्तप्रकृतौ+ लीनं देव्यास्तप्तरमं पदम् ॥
 शुभं निरञ्जनं शुहं निर्गुणं हृतवर्जितम् ।
 आकोपलब्धिविषयं देव्यास्तप्तरमं पदम् ॥
 सैषा धाची विधात्री च परमानन्दमिष्टताम् ।
 संसारतापानस्तिसान्निहन्तीश्वरसंश्यात् ।
 तत्प्राहिमुक्तिमन्विच्छन् पार्वतीं परमेश्वरीम् ।

* शक्तिस्तुतिमिति E, F and H.

+ अनन्तं प्रकृतौ इति B.

आत्रयेकर्वभूतानामाभभूता शिवानिकाम् ॥
 लक्ष्मा च पुर्णीं सर्वार्थीं तपस्त्राम् चुदुचरम् ।
 सभार्थः शरणं यातः पार्वतीं परमेष्ठरीम् ॥
 तां दृष्टा जायमानाच्च स्वेष्ठयैव वराननाम् ।
 मिना हिमवतः पद्मी प्राहेवं पर्वतेष्ठरम्* ॥

मिना उवाच ।

पश्च वालामिमां राजदार्जीवसदृशाननाम् ।
 हिताय सर्वभूतानां जाता च तपस्त्रावयोः ।
 सोऽपि दृष्टा ततो देवीं तरणादित्यसन्निभाम् ।
 कपर्दिनीं चतुर्वक्त्रां चिनेतामतिलालसाम् ।
 अष्टहस्तां विशालार्थीं चन्द्रावयवभूषणाम् ।
 निर्गुणां सगुणां साक्षात्कदसहरत्तिवर्जिताम् ।
 प्रथम्य चिरसा भूमी तेजसा चातिविद्धुलः ।
 भीतः छताच्छलिसखाः प्रीवाच परमेष्ठरीम् ॥

हिमवानुवाच ।

का त्वं देवि विशालाचि शशाङ्कावयवाहितेः ।
 न जाने त्वामहं वक्ते यथावद्गूहि पुच्छते ॥
 गिरीश्वरचनं चूला ततः सा परमेष्ठरी ।
 व्याजहार महाशैलं योगिनामभयप्रदा ॥

* परमेष्ठरमिति G. परमेष्ठं पवित्रिकर्त्तः ।

+ शोकार्द्धमिदं A पुस्तके जालि ।

‡ शशाङ्कावयवानिता इति B.

श्रीदेव्युवाच ।

मां विदि परमां शक्तिं महेश्वरसमाश्रयाम् ।
 अनन्यामव्याप्तिकां यां पश्चन्ति सुमुच्चवः ॥
 अहं हि सर्वभावानामाका सर्वाक्षरांश्च शिवा ।
 शास्त्रतैश्चर्थविज्ञानमूर्तिः ॥^{*} सर्वप्रवर्तिका ॥
 अनन्तानन्तरमहिमा संसारार्थवतारिणी ।
 दिव्यं ददामि ते चहुः पश्च मे रूपमेश्वरम् ॥[†]
 एतावदुक्ता विज्ञानं दत्त्वा हिमवते स्थाम् ।
 स्वं रूपं दर्शयामास दिव्यं तत्पारमेश्वरम् ॥[‡]
 कोटिसूर्यप्रतीकाशं तेजोविवरं निराकुलम् ।
 अखालामालासहस्राब्दं कालानलग्निपमम् ॥
 दंडाकरालं दुर्दर्शं जटामण्डलमण्डितम् ॥[§]
 चिशूलवरहस्तश्च घोररूपं भयानकम् ॥
 प्रशान्तं सौम्यवद्वन्मनन्ताश्चर्थसंयुतम् ॥
 चन्द्रावद्यवलक्ष्माणं चन्द्रकोटिसमप्रभम् ॥
 किरीटिनं गदाहस्तं नूपुरैरूपशोभितम् ।
 दिव्यमात्माम्बद्धरं दिव्यगन्धानुलेपनम् ॥

* सर्वानन्तरा इति C, F and H.

† श्रावयो उर्वविज्ञानमूर्तिरिति D.

‡ इदं श्लोकादं C, D उक्तयोर्गति ।

§ इतः परं B उक्तवे किरीटिनं गदाहस्तं शङ्खकधरं तथा इत्यधिकं दक्षते ।

¶ अन्तस्तेवर्षसंयुतम् इति C.

शङ्खचक्रधरं काम्यं* चिनेन छत्रिवाससम् ।
 अङ्गसं पाञ्चवाङ्गसं वाञ्छमाभ्यन्तरं परम्† ॥
 सर्वशक्तिमयं शुभं सर्वाकारं सनातनम्‡ ॥
 ब्रह्मोद्दीपेन्द्रयोगीन्द्रैर्वन्यमानपदाभ्युजम् ॥
 सर्वतः पाणिपादान्तं सर्वतोऽचिंशिरोमुखम् ।
 सर्वमाहृत्य तिष्ठन्तीं§ ददर्श परमेष्वरीम् ॥
 दृष्टा तदीष्टयं रूपं देवा माहेष्वरं परम् ।
 भयेन च समाविष्टः स राजा इष्टमानसः ॥
 आक्षमन्यराधाय चाकानमोङ्गारं समनुस्मरन् ।
 नामामष्टसहस्रेण तुष्टाव परमेष्वरीम् ॥
 हिमवानुवाच ।

शिवोमा परमा शक्तिरनन्ता निष्कलामला ।
 शान्ता माहेष्वरी नित्या शाश्वती परमाद्वरा ॥
 अचिन्त्या केवलानन्त्या शिवामा परमालिका ।
 अनादिरथ्या शुद्धा देवामा सर्वगाचला ॥
 एकानेकविभागस्या मायातीता सुनिर्धना ।
 महामाहेष्वरी सत्या महादेवी निरञ्जना ॥
 काष्ठा सर्वान्तरस्या च चिच्छक्तिरतिसालसा ।

* सौमन्ति D.

† पुरमिति A. पुरं श्रीरमित्यर्थः ।

‡ सर्वाधारमनामयनिति D.

§ तिष्ठन्तं सर्वतः शुतिमन्तरमिति D.

नन्दा* सर्वाभिका विद्या ज्योतीरूपावृत्ताचरा ॥
 शान्तिः प्रतिष्ठा सर्वेषां निवृत्तिरमृतप्रदा ।
 ज्योममूर्तिर्व्योमलया ज्योमाधाराच्युतामरा ।
 अनादिनिधनामोघा कारणामाकुलाकुला ।
 स्वतः† प्रथमजा नाभिरमृतस्वाक्षसंशया ॥
 प्राणेष्वरप्रिया माता महामहिषवासिनी‡ ।
 प्राणेष्वरी प्राणरूपा प्रधानपुरुषेष्वरी ॥ ४
 सर्वशक्तिकलाकारा ज्योत्स्ना ज्योर्महिमासदा ।
 सर्वकायनियन्त्री च सर्वभूतेष्वरेष्वरी ॥
 संसारयोनिः सकला सर्वशक्तिसमुद्भवा ।
 संसारपोता** दुर्बारा दुर्निरीक्षा दुरासदा ।
 प्राणशक्तिः प्राणविद्या योगिनी परमा कला ।
 महाविभूतिर्दुर्बर्षा मूलप्रकृतिसम्भवा ॥
 अनाद्यनन्तविभवा परमाद्यापकर्षिणी ।
 सर्गस्थित्यन्तकरणी सुदुर्बाच्छान्तं दुरत्यया ॥‡‡

* वारा इति B and C.

† चतुरिति E, F and H.

‡ महामहिषघातिनो इति B. याहिनीति C and D.

¶ इतः परं B पुस्तके महामाया सुदृश्या मूलप्रकृतिरीब्ररी दुरत्ययिं दृश्यते ।

|| चतः परम् अनादिरथ्यन्तगुरुत्वे त्रीकाढंचयं E, F, H पुस्तकेतु दृश्यते ।

** संसारपारा इति B.

†† दुराराज्ञा इति B.

‡‡ इतः पूर्वे त्रीकाढंसहकं C, D पुस्तकयोः मूलप्रकृतिरीब्ररीत्यात्यरं दृश्यते ।

शब्दयोनिः शब्दमयी नादास्या नादविग्रहा ।
 अनादिरव्यक्तगुणाः महानन्दा सनातनी ॥
 आकाशयोनिर्योगस्या महायोगेष्वरेष्वरी ।
 महामाया सुदुष्टारा भूलप्रकृतिरीक्षरी ।
 प्रधानपुरुषातीता प्रधानपुरुषाभिका ।
 पुराणाणि चिक्षयी पुंसामादिपूरुषरूपिणी ॥
 भूतान्तरस्याः कूटस्या महापुरुषसंज्ञिता ।
 जन्मभृत्युजरातीता सर्वशक्तिसमन्विताः ॥
 व्यापिनी चानवच्छिका प्रधानानुप्रवेशिनी ।
 चेचशशक्तिरव्यक्तलक्षणा मलवर्जिताणि ॥
 अनादिमायासभिका चितस्या प्रकृतिग्रहा ।
 महामायासमुत्पदा तामसी पौरुषी ध्रुवा ॥
 व्यक्ताव्यक्ताभिका वाणा रक्ता शुक्रा प्रसूतिका ।
 अकार्यी कार्यजननी नित्यं प्रसवधर्मिणी ॥
 सर्गप्रसायनिर्मुक्ता इष्टिस्थित्यन्तधर्मिणी ।
 ब्रह्मगर्भा चतुर्विंश्चा॥ पश्चानाभाष्युताभिका ॥

* अनादिरव्यक्तगुणेति श्वीकार्यं च चं B, E, F, G, H पुराणेषु सर्वभूतेष्वरेव चरोत्पचार्यरं दृश्यते ।

† पुराणी इति B, C, D, E, F and H.

‡ भूतान्तराला इति B.

§ समुद्रवा इति A, C, D, E, F and H.

¶ सखवर्जिता इति E, F, G and H.

|| चतुर्भेदा इति B. चतुर्विंश्चा चतुर्विंश्चतत्त्वपा इति भावः । चतुर्वेदा इति C.

वैद्युती शास्त्री# योनिर्जगता तेष्वरप्रिया ।
 सर्वाधारा महारूपा सर्वैष्वर्थसमन्विता ॥
 विष्वरूपा महागर्भा विष्वेश्वर्षानुवर्तिनी ।
 महीयसी ब्रह्मयोनिः† महालक्ष्मीसमुद्घवा ॥ १०
 महाविमानमध्यस्था महानिद्रामहेतुकाः ।
 सर्वसाधारणी सूक्ष्मा द्विद्या पारमार्थिकी ॥
 अनन्तरूपानन्तस्था देवी पुरुषमोहनी ॥
 अनेकाकारसंस्थाना कालत्रयविवर्जिता ॥
 ब्रह्मजस्ता हरेर्मूर्त्तिर्ब्रह्मविष्णुशिवाल्मिकाः ।
 ब्रह्मेश्विष्णुजननी ब्रह्मस्था ब्रह्मसंशया ॥
 व्यक्ता प्रथमजा ब्राह्मी महती ब्रह्मरूपिणी ।
 वैराग्यैष्वर्थधर्मात्मा ब्रह्ममूर्त्तिर्दृदि स्थिता ॥
 अपां योनिः स्वयभूतिर्मानसी तत्त्वसम्भवा ॥ ।
 ईश्वराणी च शर्वाणी शङ्खरार्द्धशरीरिणी ।
 भवानी चैव रुद्राणी महालक्ष्मीरथाल्मिका ।
 महेष्वरसमुत्पन्ना भुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥

- मात्रतो इति C and D.
- † महामाता महायोनिः इति B.
- ‡ महानिद्रामहेतुका इति B.
- § इवं शोकाद्ये B पुस्तके नालि ।
- ¶ ब्राह्मरूपिणीति B, C and D.
- || व्यक्तसंशया इति B.

सर्वेष्वरी सर्ववन्या नित्यं सुदितमानसा ।
 ब्रह्मोन्द्रोपेन्द्रनमिता शङ्करेच्छानुवर्त्तिनी ॥
 ईश्वरार्द्धसनगता महेश्वरपतिव्रता ।
 सक्षिभाता सर्वार्त्तिसमुद्रपरिशोषिणी* ॥
 पार्वती हिमवत्पुत्री परमानन्ददायिनी ।
 गुणाच्चा योगजाऽप्योन्या आनन्दस्तिर्त्विकाशिनी ॥
 सावित्री कमला लक्ष्मीः श्रीरनन्तोरसि स्थिता ।
 सरोजनिलया गङ्गाऽप्योगनिद्रा सुरार्हिनी५ ॥ १०
 सरस्वती सर्वविद्या जगज्जेरष्टा सुमङ्गला ।
 वान्देवी वरदावाच्चाण कीर्त्तिः सर्वार्थसाधिका ॥ ॥
 योगीश्वरी** ब्रह्मविद्या महाविद्या सुशोभना ।
 गुद्धविद्याक्षविद्या च धर्मविद्याक्षभाविता ॥
 खाइ विश्वभरा सिद्धिः खधा भेदा इतिः सृतिः ।
 नीतिः सुनीतिः सुखतिर्माधवी नरवाहिनी ॥
 पूज्या विभावती^३ सौन्या भोगिनी भोगशायिनी ।

* अजा दुषरसंसारसमुद्रपरिशोषिणी इति D.

+ योगदा इति B.

५ सुदा इति B.

६ सुखिनी इति C. शुचिवता इति D.

७ वरदा अवाच्चा अनवदा इत्यर्थः । वरदा वाची इति B.

॥ सर्वार्थशायिका इति C and D.

** वागीश्वरीति B, C and D.

† विभावतीति B. विभाविनीति C and D.

शोभा च शहरी^{*} सौता मालिनी परमेष्ठिनी ॥
 चैसोकम्भुष्टरी नम्याणं सुन्दरी कामचारिणी ।
 महानुभावा सत्त्वस्थाः[†] महामहिषमहिंनी ॥
 पश्चनाभाई[‡] पापहरा विचित्रसुकुटाङ्गहाण ।
 काला चित्राम्बरधरा दिव्याभरणभूषिता ॥
 हंसास्था व्योमनिलया अग्रसृष्टिविवर्हिंनी ।
 नियन्त्री यज्ञमध्यस्था ॥ नन्दिनी भद्रकालिका ॥
 आदित्यवर्षा कौविरी[§] मयूरवरवाहना ।
 हृषासनगता गौरी महाकाली सुराचिंताणां ।
 अद्वितीयिता दौद्रा पश्चगर्भा विवाहना ।
 विरूपाक्षी लेलिहाना महासुरविनाशिनी^{||}[¶] ॥
 महाफलानवद्याङ्गी कामरूपा विभावरी ।
 विचित्ररबसुकुटा प्रणतात्तिंप्रभवनी ॥

३०

* बद्ररीवि B.

† रथा इति B, C and D.

‡ नभस्था इति B.

§ पश्चमासा इति B, C and D.

¶ विचित्रसुकुटानना इति B.

|| यज्ञवाचस्था इति B.

** कौवारीवि B, C and D.

†† दुर्विदा इति E, F and H.

‡‡ रथः परं B पुस्तके काला चित्राम्बरेत्यारभ अग्रसृष्टिविवर्हिंनीवत्तं पुगदंशते ।
 महापुरविनाशिनीति C, D पुस्तकवीदंशते ।

कौशिकी कर्षणी राजिञ्जिहशार्तिविनाशिनी ।
 बहुरूपा स्वरूपा च* विरूपा रूपवर्जिता ॥
 भक्तार्तिशमनी भव्या भवतापविनाशिनी† ।
 निर्गुणा नित्यविभवा निःसारा निरपचपा ॥
 तपस्त्रिनी सामगीतिर्भवाङ्गनिलयासयाङ्ग ।
 हीक्षा विद्याधरी हीक्षा महेन्द्रविनिपातिनी ॥
 सर्वातिशायिनी विष्णाङ्ग सर्वसिद्धिप्रदायिनी‡ ।
 अकालहा निराधारा नित्यसिद्धा निरामया ॥
 कामघेनुर्वृहङ्गभाँ धीमती मोहनाशिनी ।
 निःसहस्रा निरातहा विनया विनयप्रिया ॥
 ज्वालामालासहस्राज्ञा देवदेवी मनोमयी ॥
 महाभगवती भर्गा वासुदेवसमुद्घवा ॥
 महेन्द्रोपेन्द्रभगिनी** भक्तिगम्या परावराणां ।

* ब्रह्मरूपा सुरपा चेति B and G. बहुरूपा सुरपा च इति E, F and H.

† भवतारविनाशिनीति B. भवतावविनाशिनीति E, F and H.

‡ ब्रह्मिनी सामगीतिर्भवाङ्गनिलयासया इति B.

§ तरहिणी समाधिका इति B.

¶ इतः परं B, C, D, E, F, H उक्तेषु “सर्वेन्द्रप्रिया भावी सहशालरवासिनी” इत्यधिकं इष्टते ।

|| मनोज्ञनी इति A, C, E, F and H. मनसासुक्षादभीमर्यः । प्रयोगोऽवसादः ।

** महेन्द्रभगिनी भव्या इति D.

†† परावरा इति B.

आनन्देया जरातीता# वेदान्तविषया गतिः ॥
 इविदा दहती दीर्घां सर्वभूतमस्तुता ।
 योगमाया विभागज्ञा महामोहा जरीयसीः ॥
 सन्ध्या सर्वसमुद्भूतिर्विद्विषयात्रयादिभिः६ ।
 वीजाहुरसमुद्भूतिर्महाशक्तिर्महामतिः ॥
 आन्तिःग्रा प्रज्ञा चितिः सच्चिदाहभीगीक्षाविनी ।
 विद्वितिः शास्त्री शास्त्रिग्रन्थवर्व्विविता॥ ॥
 वैष्णवारी महाशाखा महाबेना# गुहप्रिया ।
 महाराजिः शिवानन्दाणां यज्ञी दुःखप्रनाशिनी ॥
 पूज्या पूज्या जगदाची दुर्विनेयाः क्षुरपितृशु ।
 गुहामिकापात्रा गुहोत्पत्तिर्महापीठा महसुता॥॥ ॥

• जनातीता इति D.

† दहना दशा इति B. दहना हार्षा इति E, F, G and H. दहना नाथा
 इति C. दहनाहडा इति D.

‡ नहींबसी इति B.

§ वष्टिवात्रया जतिरिति B. वष्टिवात्रवादितिरिति D, E, F, G and H.

¶ आन्तिरिति B, E, F and H. ज्योतिः प्रज्ञा इतिः सपौ इति D.

|| आन्तिर्व्वर्व्ववस्त्रसेविता इति D.

○○ देवसेना इति C and D.

†† शिवानन्दा इति B.

‡‡ दुर्विज्ञेया इति E, F and H. दुर्विज्ञेयस्त्रपितृ इति C and D.

§§ वपस्त्रिनी समाविल्ला चिनेचा दिवि संस्तिता इविष्टं D युक्ते हस्ते ।

¶¶ नुचामिका इति B.

||| नहाप्रीढा निरसुका इति C and D.

हव्यवाह्यन्तरोगादिः* हव्यवाह्यसुद्धवा ।
 जगद्योनिर्जंगमाता जग्मद्युजरातिगा ॥
 दुदिर्महादुदिमती† पुरुषान्तरवासिनी ।
 तरस्तिनी समाधिष्ठा चिनेना दिवि संस्थिता ॥
 सर्वेन्द्रियमनोमाताः‡ सर्वभूतद्विदि स्थिता ।
 संसारतारखी विद्याः§ ब्रह्मवादिमनोक्तया ॥
 ब्रह्माखी द्विती ब्राह्मी ब्रह्मभूता भवारखी ।
 हिरण्यवी महाराचिः संसारपरिवर्त्तिका ॥
 मुमालिनी मुरूपा च भाविनी हारिखीण प्रभा ।
 उच्चीक्षनी सर्वसहा सर्वप्रत्ययसाक्षी ॥
 मुसीम्या चन्द्रवदना तारख्यासक्तमानसा ।
 सत्सुशुद्धिकरी॥ शुद्धिर्मलतयविनाशिनी ॥
 जगविया जगचूर्त्तिस्त्रिमूर्त्तिरमृताश्रया ।
 निराश्रया निराहारा निरकुश्यपदोङ्गवा** ॥
 चन्द्रहस्ताः† विचित्राङ्गी स्त्रग्विणी पश्चधारिणी ।

* हव्यवाह्यन्तरा गाजीति B.

† दुदिमती दुदिमतीति A. दुदिमाता दुदिमतीति E, F and H.

‡ भावा इति D.

§ विद्या इति B.

¶ तारिखीति B.

|| तत्त्वशुद्धिकरीति A.

** निरकुश्यनीहशा इति B. निःश्वसा पश्चजीहशा इति D.

†† चन्द्रहस्ता इति C and D.

परावरविद्वानन्ना महापुरुषपूर्वजा ॥
 विश्वेष्वरप्रिया विद्युहिद्युल्लिङ्गा# चितयमा ।
 विद्यामयी सहस्राक्षी सहस्रपदाक्षिण्या ॥
 सहस्रलिङ्गः सत्स्वान्तं महेष्वरपदाक्षिण्या ।
 आक्षिनी कृत्याक्षीः व्याप्ता तैजसी पश्चात्प्रिया ॥
 महामायाक्षया मान्या महादेवमनोरमा ।
 व्योमलक्ष्मीः सिंहरथाऽ चेकितानामितप्रभा ॥
 वीरेष्वरीष विमानस्या विश्वीकाशीकानामिनी ।
 अनाहता कुरुक्षिलिनी नलिनी पश्चभासिनी॥ ॥
 सदानन्दा सहाकीर्तिः सर्वभूताक्षयस्थिता** ।
 वाम्बेवता ब्रह्मकला कलातीता कलारणी ॥†† ॥
 व्योमशक्तिः‡‡ क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिः परा गतिः ।
 व्योमिका व्यक्तिका भेद्या भेदाभेदविवर्जिता ॥

● विद्या विद्युल्लिङ्गा इति B.

† सत्स्वान्तं इति D.

‡ व्याप्तिनी सत्यमा इति B. सत्यवी इति E, F and H.

§ सिंहरथा इति D.

¶ विरेष्वरीति B.

|| पश्चात्प्रिया पश्चात्प्रियी इति D.

** ब्रह्मनन्दा सतां कौर्तिः सर्वभूताक्षयस्थिता इति B.

†† इति: परं “ब्रह्मचीर्वाहस्या ब्रह्मविचुरिवप्रिया” इति शीकार्णं B, C, D

युक्तकेतु इत्यते ।

‡‡ कामशक्तिरिति D.

अभिना भिन्नसंखाना वशिनी* वंशहारिषी ।
 शुद्धशक्तिर्गुणातीता सर्वदा सर्वतोमुखी ॥
 भगिनी भगवत्प्रभी सकला कालहारिषी† ।
 प्रक्षिया योगमाता च गङ्गा विश्वेश्वरेश्वरी ।
 कलिला कपिलाः काला कमलाभाः कलालरा ।
 पुर्णां पुष्करिषी भीमी पुरम्दरपुरम्बरा ।
 पोषकी परमैश्वर्यभूतिदा भूतिभूषणा ।
 पञ्चब्रह्मपुस्त्यस्ति: परमार्थार्थविश्वहा॥ ॥
 धर्मादया भागुमती** योगिन्नेया मनोजवा ।
 मनोरमाणाणः मनोरस्ताःकः तापसी वेदरूपिषी ।
 वेदशक्तिर्वेदमाता वेदविद्याप्रकाशिनी ।
 योगेश्वरेश्वरी३६ माता महाशक्तिर्मनोमयी ॥

* वंशिनीति B, C and D.

† कालहारिषीति B. इतः परे “सर्ववित् सर्वतीमदा शुद्धातीता शुद्धावितः” इति शीकार्दे B, G पुलकवीद्यते । D, E, F, H पुलकेतु च शुद्धा शुद्धा शुद्धारचीति इत्यते ।

‡ कपिला कापिला इति B.

§ कलकामा इति B, C and D.

¶ नवेश्वरमास्त्रविद्यविश्वशतय इति पञ्चविध वज्रा ।

|| परमात्मार्थविश्वहा इति B.

** धर्मसुखी इति D.

†† मनोइरीति B, C and D.

‡‡ महोरःस्ता इति D.

§§ वागीश्वरेश्वरीति E, F and H.

विश्वावस्था विश्वर्त्तिर्विश्वासा विहायसी ।
 किञ्चरी सुरभी विद्या* नन्दिनी नन्दिवज्रभाण् ॥
 भारती परमानन्दा परापरविमेदिका ।
 सर्वप्रहरणोपेता काम्याङ्गः कामेष्वरेष्वरी ॥
 अचिक्षानन्दविभवाङ्गु भूलेष्वा कनकप्रभा ।
 कूषार्णी धनरत्नाक्षा सुगन्धा गन्धदायिनीण ॥
 त्रिविक्रमपदोङ्गूता धनुष्याणि॒शिवोंदया ।
 सुदुर्लभा धनाध्यक्षा धन्या पिङ्गलसोचना ।
 शान्तिः॥ प्रभावती दीसिः पङ्गजायतसोचना ।
 आदा भूः कमलोङ्गूता** यवां माता रथप्रिया ॥
 सत्क्रिया गिरिणा शुद्धिर्नित्यपुष्टाणाण् निरन्तराङ्गः ।
 दुर्गा काल्यायनी चर्छी चर्चिताङ्गा सुविष्यहाङ्गु ॥

* सुरविश्वा इति B.

† नन्दिवज्रभा इति C, D, E, F and H.

‡ कामा कामेष्वरेष्वरी इति E, F and H.

§ चविक्षा॑चिक्षविभवा इति B. अचिक्षानन्दविभवा इष्वेष्वा इति C, D, E, F and H.

¶ चविक्षाहिनीति D.

|| बान्तिरिति B.

** हस्तक्षमलोङ्गूता इति B. इष्वेष्वा इति G.

†† इष्वा निलशदा इति B.

‡‡ विरिणा शुद्धा गिरिणुष्टा निरजना इति D.

§§ चविंता आन्तिविष्वा इति B.

हिरण्यवर्णी जगती# जगद्यन्तप्रवर्तिका ।
 मन्दराद्रिः निवासा च गरहाः सर्वमालिनी ॥
 रदमाला रदगर्भा पुष्टिर्विश्वप्रमाणिनी\$ ।
 पद्मनाभाण् पद्मनिभा निलकृष्टास्तोङ्कवा ॥ ॥
 भुवती दुष्प्रकम्भा च सूर्यमाता दृष्टिती ।
 महेन्द्रभगिनी सौम्या** वरेष्ठा वरदायिका ।
 कल्याणी कमलावासा पञ्चचूडा वरप्रदा ।
 वाचामरेष्वरी विद्यानां दुर्जया दुरतिक्रमा ॥
 कालरात्रिर्वहवेगा वीरभद्रप्रिया हिता ।
 भद्रकाली जगत्काता भक्तानां भद्रदायिनी\$ः ॥
 कराला पिङ्गलाकारा काममेदा महास्वनां\$ ।
 यशस्विनीणा यशोदा च षष्ठ्यपरिवर्तिका॥ ॥

* रजनीति B.

† महाराजीति D.

‡ आरदा इति B.

§ दृष्टि विश्वमाणिनीति B. प्रसाधनीति D.

¶ पद्मानगा इति B.

|| निलकृष्टा इति B and G.

** सौम्या इति B.

†† वाचा वरेष्वरी वस्त्रा इति B and G. वाचा वरेष्वरीति E, F and H.

‡‡ भद्रदायिनीति B.

§§ महामदा इति B.

¶¶ तपस्त्रिनीति B.

||| षष्ठ्यपरिवर्तिनीति B. पद्मस्त्रपरिवर्तिनीति D.

अहिनी पद्मिनी साहया साहययोगप्रवर्तिकाः ।
 चैवा संबक्षराखडा जगक्षम्पूरची भजाण् ॥
 शुभारिः सेचरीः सखा कम्बुग्रीवा क्रिमिया ।
 खगध्वजा खगाखडा वाराही पूगमालिनीः ॥
 एष्वर्थपद्मनिशया विरक्ता गदडासना ।
 जयती छटुहागम्या गद्वरेष्ठा गद्वापचीः ॥
 सहस्रसिद्धा साम्यस्ता सर्वविज्ञानदायिनीण् ।
 कलिः कल्पविहन्ती च ॥ गुद्धोपनिषदुत्तमा ॥
 निष्ठाः ॥ दृष्टिः सृतिर्व्याप्तिः पुष्टिरुष्टिः तन्त्रियावती ।
 विश्वामरेष्वरेशाना भुक्तिमुक्तिः शिवाद्यता ॥
 लोहिता सर्पमालाः ॥ च भीषणी वनमालिनी ।
 अनन्तश्यनानन्तार्दुः नरनारायणोद्भवा ॥

• सहगसहययोगप्रवर्तिका इति E, F and H.

† ऐवा संबक्षरौ खड्डा जगक्षम्पूरचीद्वजा इति B.

‡ शमा विश्वरीति D.

§ परार्था परमालिनीति B. वराहा इति G. वराहा भगमालिनीति C,

D, E, F and H.

¶ दाविका इति B.

|| कलिकलवहनी चेति B.

** गिरा इति B.

†† सृतिरुष्टिः E, F and H.

‡‡ सर्पमाला इति B and D.

§§ श्वनामवा इति E, F and H.

दृसिंही हैत्यमधनी शङ्खचक्रगदाधरा ।
 सहस्रंशी* समुत्पत्तिरम्बिका पादसंश्रया ॥
 महाव्याला महाभूतिः† सुमूर्त्तिः सर्वकामधुक् ।
 युभ्रा च‡ सुखना सौरी धर्मकामार्थमोचदा ॥
 भूमध्यनिलया पूर्वा पुराणपुरुषारणिः§ ।
 महाविभूतिदा मध्या सरोजनयना समा ।
 अष्टादशभुजानाद्या नीलोत्पलदलप्रभा ।
 सर्वशक्त्यासनारूढाण धर्माधर्मविवर्जिता॥ ॥
 वैराग्यज्ञाननिरता निरालोका निरिन्द्रिया ।
 विचित्रगहनाधारा** शास्त्रतखानवासिनी ॥
 खानेष्वरी निरानन्दा चिशूलवरधारिणी ।
 अशेषदेवतामूर्त्तिदेवता वरदेवता ॥
 गणाम्बिका गिरे: पुची निश्चमविनिपातिनी ।
 अवर्षाणां† वर्षरहिता चिवर्षा जीवसञ्चवा ॥

* सहस्रंश इति B.

† महामूर्त्तिरिति B and D. महाद्विरिति B, E, F and H.

‡ सुभ्रमा इति B. सुशीषिरिति D.

§ रतिरिति D.

¶ सर्वशक्त्या समारूढा इति B, C and D.

|| सर्वशक्त्यार्थवर्जिता इति B.

** घोरा इति B.

†† खवर्षा इति D.

अनन्तवर्षानन्यस्ता शङ्करी शान्तमानसा# ।
 अगोचाणं गोमती गोप्त्रीः गुद्धरूपा गुणोक्तरा ॥
 गौर्गीर्मव्यप्रिया गौलीः गवेश्वरनमस्तुता ।
 सत्त्वभामाणं सत्त्वसन्धा चिसन्धा सम्बिवर्जिता ॥
 सर्ववादान्त्रया॥ सङ्करा साङ्गयोगसमुद्भवा ।
 असंख्येयाप्रमेवास्था शून्धा शुचकुलोद्भवा ॥
 विन्दुनाइसमुत्पत्तिः शशुवामा शशिप्रभा ।
 पिशङ्का# मेदरहिता मनोज्ञा मधुसूदनी ।
 महाक्षीः श्रीसमुत्पत्तिस्थमःपारे प्रतिष्ठिता ।
 चितस्त्वमाताणां विविधा सुस्त्रापदसंश्रया ॥
 शान्ताभीता मत्तातीताःक्षं निर्विकारा शिवान्त्रयाः॒॒ ।
 शिवास्था चित्तनिलया शिवज्ञानस्तरूपिणी ॥

* शान्तमानसा इति A, E, F and H. शङ्करीत्वारम्भ सत्त्वभासेत्वकं B पुस्तके विन्दुनाइसमुत्पत्तिरिक्तवतः परं हस्तते ।

† चत्वारा इति D.

‡ बोक्त्रीति B.

§ दुर्वा दिवप्रिया गौरीति D.

¶ सत्त्वमाता इति C, D, E, F and H.

|| चत्वाराक्षान्त्रया इति D.

** विचर्णा इति B.

†† खामा इति D.

‡‡ शान्ततीता मनोऽतीता इति B.

§§ नरान्त्रया इति B.

हैत्यदानवनिर्भावी* काशयपी कालकर्षिका ।
 शास्त्रयोगिः क्रियाभूत्सिद्धतुर्वर्गप्रदर्शिका ॥
 नारायणी नरोद्यतिः† कौमुदी लिङ्गधारिणी ।
 कामुकी कलिताभावाः‡ परावरविभूतिदाः§ ॥
 पराङ्गजातमहिमाणा बड़वा वामसोचना ।
 सुभद्रा देवकी सीता वेदवेदाङ्गपारगा ॥
 मनस्तिनी मन्युमाता महामन्युसमुद्रवा ।
 अमन्युरमृताखादा पुरुषता पुरुषुता॥ ॥
 अशोका** भिन्नविषयाणाणां हिरण्यरजतप्रिया ।
 हिरण्यरजनी हैमाःकृहि हैमाभरणभूषिता ।
 विभ्राजमाना दुर्जेया च्छोतिष्ठोमफलप्रदा ।
 महानिद्रासमूहूतिरनिद्रा सत्यदेवता ॥
 दीर्घा ककुमिनी छद्या शान्तिदा शान्तिवर्द्धनी ।

* निर्माचोति B, E, F, G and H.

† नरोद्यतिरिति B.

‡ लखिताभावा इति C, D, E, F and H.

§ परापरेति B.

¶ परामशानमहिमा इति D.

|| पुरुषता इति B.

** असोका इति C.

†† भिन्नहृदया इति D.

‡‡ हिरण्यराजयो हैमा इति B. हिरण्यानी हैमवती इति D.

सद्गुरादिशक्तिजननी शक्तिचक्रप्रवर्त्तिका ॥*
 चिशक्तिजननी जग्या षड्बुद्धिपरिवर्जिताण् ।
 सुधौताङ्ः कर्मकरणी युगान्तदहनाभिका ॥
 सहर्षणी जगदाद्री कामयोनिः किरीटिनी ।
 ऐन्द्री चैलोक्यनभिता वैश्वरी परमेश्वरी ॥
 प्रबुद्धदयिता दाची॥ युम्हाइस्तिलोचना ।
 महोल्कटा हंसगतिः प्रचण्डा चक्रविक्रमा ।
 वृषावेशाणा विद्याता विन्ध्यपर्वतवासिनी ।
 हिमवन्नेशनिलया कैलासगिरिवासिनी ।
 चाषूरहन्तृतनया नीतिज्ञा कामरूपिणी ।
 वैदविद्या व्रतसाता ब्रह्मवैलनिवासिनी॥ ॥
 वीरभद्रप्रजा॥** वीरा महाकामसमुद्भवा ।
 विद्याधरप्रिया सिद्धा विद्याधरनिराकृतिः ॥
 आप्यायनी हरन्ती च पावनी पीषणी कला ।

* इतः परं द्वीकार्द्धचर्यं B उपर्युक्ते नाश्चि ।

+ षड्बुद्धिपरिवर्जिता इति D. षड्बुद्धिः—कामादिगच्छः । षड्बुद्धिपदमपि तदर्थ-
 निति सञ्चावयामः ।

‡ सुषामा इति B सुषालेति D.

॥ दाका इति B, C and D.

¶ हने घर्षेण आवेशो यस्ताः इत्यर्थः । हषवेगा इति C and D.

|| चर्म्भौषानिलाशनेति C and D. ब्रह्मवैलानिवासनीति E, F and H.

** वीरभद्रा प्रजा इति E, F and H. वीरभद्रप्रिया इति C and D.

मादका मनवीङूता वारिजा वाहनप्रिया ॥
 करीषिष्ठी सुधावाणी* वीणावादनतत्परा ।
 सेविता सेविका सेव्यान् सिनीवाली गहनती ॥
 अरुन्धती हिरण्याक्षी सृगाङ्गा मानदायिनी ।
 वसुप्रदा वसुमती वसोर्हारा वसुन्धरा ॥
 धाराधराः वरारोहा परावाससहस्रदाः ।
 श्रीफला श्रीमती श्रीशा श्रीनिवासा शिवप्रिया ॥
 श्रीधरा श्रीकरीण कल्या श्रीधरार्द्धशरीरिणी ।
 अनन्तद्विष्ट्रहस्त्रा धाचीशा धनदप्रिया ॥
 निहन्ती देव्यसहानां सिंहिका सिंहवाहना ।
 सुवर्ष्णला च सुश्रोणी॥ सुकीर्तिमिश्रसंशया ॥
 रसज्ञा रसदा रामा लेखिहानाद्यतस्त्रवा** ।
 नित्योदिता खयं ज्योतिरस्त्रुका सृतजीवनी†† ॥
 वचदर्ढाः‡ वचजिह्वा वैदेही वचविप्रहा ।

* सुधावारा इति B. सुधावाणी इति C. सुधावीषा इति D.

† सेवा इति B, C and D.

‡ वराचना इति B and C.

§ परावरसहस्रदा इति C, E, F and H.

¶ श्रीधरा इति B.

|| सुवेषा चन्द्रनिषया इति B.

** खरा इति C.

†† सृगजीवनी E, F and H.

‡‡ वचदर्ढा इति C.

मङ्गला मङ्गला माला निर्मला* मलहारिणी ॥
 गाम्बर्णी करुणा† चान्द्री कम्लाक्षतरप्रिया ।
 सौहामिनी जनानन्दाः‡ भूकुटीकुटिलानना ।
 कर्णिकारकरा कर्णाः§ कंसप्राकापहारिणी ।
 शुगम्भरा शुगावर्ता चिसम्भाण् इर्षवर्द्धनी ।
 प्रत्यक्षदेवता दिव्या दिव्यगम्भा दिवः परा॥ ।
 शक्रासनगता शक्री साधा चारुगरासना** ॥
 इष्टा विशिष्टा शिष्टेष्टा शिष्टशिष्टप्रपूजिता ।
 शतरूपा शतावर्ता विनता सुरभिः सुराणाणां ॥
 सुरेन्द्रमाता सुयुक्ता सुषुक्ता सूर्यसंस्थिता ।
 समीक्षा सम्यतिष्ठा च निवृत्तिर्णानपारगाः‡ ॥
 धर्मशास्त्रार्थकुम्हला धर्मज्ञा धर्मवाहना ।
 धर्माधर्मविनिर्वाची धार्मिकाणां शिवप्रदा ॥

१२७

* मविना इति B. माविनीति C and D.

† नारङ्गीति B.

‡ निजानन्दा इति D.

§ कर्णा इति D. कर्णो इत्यर्थः ।

¶ चिवक्ता इति C. चिविषा इति D.

|| दिवा परा इति B. दिवाकरा इति C and D. दिवाकरी इत्यर्थः ।

** शाम्भा वीराम्भरासना इति D.

†† सुता इति D.

‡‡ वेदपारगा इति B.

धर्मशक्तिर्थमयी विधर्मा विष्वधर्मिणी ।
 धर्मान्तरा धर्ममयी* धर्मपूर्वा धनावहा ॥
 धर्मोपदेश्वी धर्माभाण् धर्मगम्या धराधरा ।
 कापाली शकलाः॒ मूर्त्तिः कलाकृतिविग्रहा ॥
 सर्वशक्तिविनिर्मुक्ता सर्वशक्त्यात्रयात्रयाः॒ ।
 सर्वा सर्वेश्वरी सूक्ष्मा सूक्ष्मानस्त्रिपिणी ॥
 प्रधानपुरुषेशाण् महादेवैकसाच्चिणी॥ ।
 सदाशिवा विष्वमूर्त्तिर्वेदमूर्त्तिरमूर्त्तिका** ॥
 एवं नामा सहस्रे लुतासौ हिमवानिगरिः ।
 भूयः प्रणम्य भीताभा प्रोवाचेदं ज्ञाताच्छलिः ॥
 यदेतदैश्वरं रूपं शोरन्ते एवं परमेश्वरि ।
 भीतोऽस्मि साम्रातं इदा रूपमन्यप्रदर्शय ॥
 एवमुक्ताय सा देवी तेन शैलेन पार्वती ।
 संहृत्य दर्शयामास खरूपमपरम्पुनः ॥

* धर्मोगरा धर्मविद्या इति D.

† धर्मसा इति D.

‡ कापालीश्वरा इति B.

§ सर्वशक्तिसमात्रया इति B.

¶ प्रधानपुरुषेश्वी च इति D.

|| महादेवतसाच्चिद्बोति B.

** चमूर्तिंगा इति D.

†† शोरं तद्विति D.

नीत्योत्पत्तिरप्लुं नीत्योत्पत्तिसुगच्छि च* ।
 हिनेत्रं हिभुजं† सौम्यं नीत्यासकविभूषितम् ॥
 रक्षपादाभ्युजतलं सुरक्षकरपक्षवम् ।
 श्रीमहित्याससदृक्षं‡ सखाटतिकोच्चवस्थम् ॥
 भूषितं चाहसर्वाङ्गं भूषयेरतिकोमक्षम् ।
 दधानमुरसा मालां विशालां हेमनिर्झिताम् ॥§
 ईषत्यातं सुविम्बोषं नूपुरारावसंयुतम् ।
 प्रसववदनं हित्यमनन्तमहिमात्मादम् ॥
 तदीष्यं समालोक्य खरूपं शैलसत्तमः ।
 भीतिं सम्बद्ध्य इष्टामा बभाषे परमेष्ठरीम् ॥
 हिमवानुवाच ।

अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः ।
 यस्मे साक्षात्त्वमव्यक्ता प्रपदा हटिगोचरम् ॥
 त्वया स्तुष्टं जगव्यर्थं प्रधानाद्यं त्वयि स्तितम् ।
 त्वयेव स्त्रीयते देवि त्वमेव परमा गतिः ॥
 वदन्ति केचित्त्वामेव प्रकृतिं प्रकृतेः पराम् ।

* नीत्योत्पत्तिसुगच्छिभिति B.

† निनेत्रं सुसुवं इति D.

‡ श्रीमहित्याससदृक्षमिति B. श्रीमहित्याससदृक्षमिति H.

§ श्रीकार्णभिति E, F, H पुष्टवेदु न इष्टते ।

¶ प्रपदा हटिगोचरा इति B.

|| अमेव च परा नतिरिति B.

अपरे परमार्थज्ञाः शिवेति शिवसंशयात् ॥
 त्वयि प्रधानं* पुरुषो महाब्रह्मा तथेष्वरः ।
 अविद्या नियतिर्माया कलाद्याः शतशोऽभवन्† ॥
 त्वं हि सा परमा ब्रह्मिरनन्ता परमेष्ठिनी‡ ।
 सर्वभेदविनिर्मुक्ता सर्वभेदाश्रयाश्रया ॥
 त्वामधिष्ठाय योगेशि महादेवो महेष्वरः ।
 प्रधानाद्यं जगत्पर्वं§ करोति विकरोति च ॥
 त्वयैव सङ्गतो देवः स्वामानन्दंग समशुते ।
 त्वमेव परमानन्दस्वमेवानन्ददायिनी ॥
 त्वमधरं परं व्याम महज्ञोतिर्निरस्त्रनम् ।
 शिवं सर्वगतं सूक्ष्मं परं ब्रह्म सनातनम् ॥
 त्वं शक्तः॥ सर्वदेवानां ब्रह्मा ब्रह्मविदामसि ।
 वायुर्बलवतां देवि योगिनां त्वं कुमारकः ॥
 ऋषीणांच वसिष्ठस्वं व्यासो वेदविदामसि ॥**
 साङ्गानां कपिलो देवो रद्राणांचापि†† शहरः ॥

* प्रधानपुरुषो इति C and D.

† शतशोऽभवन्निति B.

‡ परमेष्ठरीति B.

§ जगत्पर्वमिति B.

¶ स्वामानन्दमिति B, C and D.

|| ब्रह्मिरिति D.

** शोकाईमिदं D, E, F पुस्तकेषु न हम्मते ।

†† रद्राणामपि इति B.

आदित्यानामुपे श्रस्वं वस्त्रनाच्छैव पावकः ।
 वेदानां सामवेदस्वं गायत्री* अहम्दसामसि ॥
 अध्यात्मविद्या विद्यानां गतीनां परमा गतिः ।
 माया त्वं सर्वशस्त्रीनां कालः क्लशयतामसि ॥
 ओङ्कारः सर्वगुणानां वर्णानाच्च हिजोत्समः ।
 आत्ममार्णां यज्ञस्वस्त्रमीक्षरात्रां महेष्वरः ॥
 पुंसां त्वमेकः पुरुषः† सर्वभूतद्विदि स्तिः ।
 सर्वोपनिषद्हां देवि गुणोपनिषदुच्चसेः‡ ॥
 ईशानकापिः§ कल्यानां युगानां ऋतमेव च ।
 आदित्यः सर्वगमार्गाणां वाचां देवी सरस्तती ॥
 त्वं सक्षीचारहृपाणां विष्णुर्मावाकिनामसि ।
 अरुक्षती सतीनां त्वं सुपर्खः पततामसि ॥
 सूक्तानां पौरवं सूक्तं सामच्छेष्टं|| च सामसु ।
 सावित्री चापि जायानां** यजुषां यतद्विद्यम् ॥
 पर्वतानां महामेहरनक्तो भोगिनामपि†† ।

* सावित्रीति C and D.

† अमेकपुरुष इति B.

‡ सज्जोपनिषदुच्चते इति D.

§ ईशवरकापि इति B.

¶ सर्वेति B.

|| सूक्ताणां पौरवं सूक्तं व्येष्टसाम इति B.

** साति अज्ञानामिति B.

†† भोगिनामसि इति B and D.

सर्वेषां त्वं परं ब्रह्म तत्त्वं सर्वमेव हि ॥

३२०

रूपं तवाशेषविकारहीनः—
मगोचरं निर्भूतमेकरूपम् ।
अनादिमध्यान्तमनन्तमात्मं
नमामि सत्यं तमसः परस्तात् ॥
यदेव पश्यन्ति जगत्प्रसूतिं
वेदान्तविज्ञानविनिषितार्थाः ।
आनन्दमार्चं प्रणवाभिधानं
तदेव रूपं शरणं प्रपद्ये ॥
अशेषभूतान्तरसञ्चिविष्टः—
प्रधानपुंथोगविद्योगहेतुम् ।
तेजोमयं जगद्विनाशहीनं
प्राणाभिधानं प्रणतोऽस्मि रूपम् ॥
आद्यन्तहीनं जगद्वाकरूपं ॥
विभिन्नसंख्यं प्रकृतिः परस्तात् ।
कूटस्थमव्यक्तवपुस्तवैषण
नमामि रूपं पुरुषाभिधानम् ॥

* तवाशेषविहीन इति B, E, F, G and H.

† निर्भूतरूपमेकमिति B.

‡ सञ्चिलमिति D.

§ जगद्वाकभूतमिति B and D.

¶ करस्तमव्यक्तवपुस्तवैषण इति B.

सर्वाश्रयं सर्वत्रगहिधानं
 सर्वत्रगं जगविनाशहीनम् ।
 सूक्ष्मं विचित्रं चिगुणं प्रधानं
 नतोऽस्मि ते रूपमरूपमेदम् ॥
 आशं महात्मं पुरुषाभिधानं*
 प्रज्ञत्ववस्थं चिगुचालवीजम् ।
 ऐश्वर्यविज्ञानविरोधधर्मैः†
 समन्वितं देवि नतोऽस्मि रूपमङ्कः ॥
 हिसमलोकाभक्तमभ्युसंखं
 विचित्रमेदं पुरुषैकानाथम् ।
 अनेकङ्गमेदैरधिवासितं ते
 नतोऽस्मि रूपं जगदरूपसंज्ञम् ॥
 अशेषवेदाभक्तमेकामाद्यं
 लक्ष्मीसाग्र पूरितलोकमेदम् ।
 चिकालहेतुं परमेष्ठिसंज्ञं
 नमामि रूपं रविमरुलखम् ।
 सहस्रमूर्द्धानमनन्तशक्तिं

* पुरुषाकरूपनिति B, E, F, G and H.

† विराबधर्मैरिति B.

‡ डीकरवनिति D पुक्षते न दृश्यते ।

§ अनन्तेति B. अनन्तमूर्तिरिति C. अनन्तदैरिति D.

¶ अनन्तशा इति B, C and D.

सहस्रबाहुं पुरुषं पुराणम् ।
 शयानमन्तःसलिले तदैव*
 नारायणाख्यं प्रणतोऽस्मि रूपम् ॥
 दंडाकरालं विद्यशाभिवर्णं
 युगान्तकालानलकर्णरूपम्† ।
 अशेषभूताखविनाशहेतुं
 नमामि रूपं तव कालसंज्ञम् ॥
 फणासहस्रेण विराजमानं
 भीगीन्द्रमुख्यैरपि पूज्यमानम्‡ ।
 जनाईनारुद्रतनुं प्रसुप्तं
 नतोऽस्मि रूपं तव शेषसंज्ञम् ॥
 अव्याहतैर्घर्थमयुग्मनेचं
 ब्रह्मासृतानन्दरसज्जनेकम्§ ।
 युगान्तशेषं दिवि वृत्यमानं
 नतोऽस्मि रूपं तव रुद्रसंज्ञम् ॥
 प्रहीनशोकं प्रविहीनरूपं च
 सुरासुरैरर्चितपादपद्मम् ।

* तदैव इति B and C. तदैव इति D.

† अस्यरूपमिति B and D.

‡ रतिपूज्यमानमिति B. रमिपूज्यमानमिति C. रसि पूज्यमानमिति D.

§ विसंज्ञमेकमिति C. भ्रंजमेकमिति D.

¶ विमलं पदिष्मिति B, C and D.

सुक्षीमलं देवि विभासि शुभं
नमामि ते रूपमिदं भवानि ॥

ओ नमस्तेऽसु महादेवि नमस्ते परमेश्वरि ।
नमो भगवतीशानि शिवायै ते नमो नमः ॥

त्वच्योऽहं त्वदाधारस्त्वमेव च गतिर्मम ।
त्वमेव शरणं यास्ते प्रसीद परमेश्वरि ॥

मया नास्ति समो लोके देवो वा दानवोऽपि वा ।
अगमातैव* मत्पुच्ची सञ्चूता तपसा यतः† ।

एषा तवाम्बिके देवि किलाभूत्प्रिण्ठकन्यका ।
मेनाश्रेष्ठजगम्भातुरहो मे पुर्णगौरवम्‡ ॥

पाहि माममरेशानि मेनया सह सर्वदा ।
नमामि तव पादानं ब्रजामि शरणं शिवम्§ ॥

अहो मे सुमहाङ्गाम्यं महादेवीसमागमात् ।
आश्रापय महादेवि किं करिष्यामि शङ्खरि ॥

एतावदुक्ता वचनं तदा हिमगिरीश्वरः ।
संप्रेषमाणा गिरिजां प्राञ्छलिः पार्श्वगोऽभवत्॥ ॥

* श्रदामा देव इति E, F, G and H.

† सा स्वं यतः इति D.

‡ अहो पुर्णम् गौरवमिति B, C and D.

§ शिवामिति B.

¶ संप्रेषमाणः इति H.

॥ पार्श्वगोऽभवदिति B.

अथ सा तस्य वचनं निश्चय जगतोऽरणिः ।
 सच्चितं प्राह पितरं चूला पशुपतिं पतिम् ॥
 अदीव्युवाच ।
 शृणुष्व चैतत्प्रथमं* गुह्यमीक्षरगोचरम् ।
 उपदेशं गिरिश्रेष्ठ चेवितं ब्रह्मवादिभिः ॥
 यत्ते साच्चात्परं रूपमैखरं दृष्टमद्दुतम् ।
 सर्वशक्तिसमायुक्तमनन्तं प्रेरकं परम् ॥
 शान्तः समाहितमना मानाहृष्टारवर्जितः† ।
 तत्रिष्ठखत्परो भूत्वा तदेव शरणं ब्रज ॥
 भक्त्या ल्वनन्थया तात भक्त्वावं परमावितः ।
 सर्वयज्ञतपोदानैस्तदेवार्चय सर्वदा ॥
 तदेव मनसा पश्य तद्वगायत्र यजस्व तत् ।
 ममोपदेशालंसारं नाशयामि तवानघ ॥
 अहं लां परया भक्त्या एक्षरं योगमास्तिमः‡ ।
 संसारसामरादस्मादुद्वाराम्यचिरेण तु ॥
 ध्यानेन कर्मयोगेन भक्त्या ज्ञानेन चैव हि ।
 प्राप्याहन्ते गिरिश्रेष्ठ नान्थया कर्मकोटिभिः ॥
 श्रुतिस्मृत्युदितं सम्यक्कर्म वर्णाच्चमात्रकम् ।
 अध्यात्मज्ञानसहितं मुक्तये सततं कुरु ॥

* चैतत्प्रथमनिति B, C and D.

† दशाहृष्टारवर्जितः इति B, C and D.

‡ अहं वै मत्परान् भक्तानैवरं योगमास्तिमिति B.

धर्मावसंजायते भक्तिर्भव्या संप्राप्यते परम् ।
 चुतिष्ठृतिभ्यामुदितो धर्मो यज्ञादिको मतः ॥ १५२
 नान्यतो जायते धर्मो वेदाहर्मो हि^{*} निर्बभौ ।
 तस्माम्मुमुक्षुर्धर्मार्थी मद्गुणं वेदमात्रयेत् ॥
 ममैवेषा परा शक्तिः[†] वेदसंज्ञा पुरातनी ।
 कृष्णजुःसामरूपेण सर्गदै संप्रवर्तते ॥
 तेषामेव च गुणर्थं वेदानां भगवानजः ।
 ब्राह्मणादीन्ससर्जाय स्वे स्वे कर्मणायोजयत् ॥
 येन कुर्वन्ति महार्थमतदर्थं[‡] ब्रह्मनिर्मिताः ।
 तेषामधस्तान्नरकांस्तामिस्तादीनकल्पयत् ॥
 न च वेदाहृते किञ्चिच्छास्तं धर्माभिधायकम् ।
 योऽन्यत्र रमते सोऽसै न सम्भाष्यो हि जातिभिः ॥
 यानि शास्त्राणि दृश्यन्ते लोकेऽस्मिन्निविधानिणा तु ।
 चुतिष्ठृतिविद्वानि निष्ठा तेषां हि तामसी ॥
 कापालं भैरवस्त्रैव ॥ यामलं वाममार्हतम् ।
 एवंविधानि चान्यानि मोहनार्थानि तानि तु ॥

* वेदाहर्मोऽपि इति B. वेदाधार्मक्षणि निर्बभौ इति D.

† धर्मार्थं त्रया वेदमात्रयेदिति D.

‡ मूर्तिरिति B.

§ तदर्थमिति C, E, F, and H. तं धर्ममिति D.

¶ लोकेऽस्मिन्निविधानि इति B.

|| पञ्चरात्रम् इति B.

ये कुशास्त्राभियोगेन मोहयन्तीह मानवान् ।
 मया स्थानि शास्त्राणि मोहायैषां भवान्तरे* ॥
 वेदार्थान्वित्तमैः कार्यं यत्कृतं कर्त्तं वैदिकम् ।
 तत्प्रयत्नेन कुर्वन्ति मध्यियास्ते हि ये नराः ॥
 वर्जनामनुकम्पार्थविद्योगाहिराट् स्थयम् ।
 स्वायम्भुवो मनुर्वर्षाभुनीनां पूर्वमुक्तवान् ॥
 शुला चाम्बेऽपि सुनयस्तम्भुक्तर्मुक्तम् ।
 चक्रुर्वच्चप्रतिठार्थं धर्मशास्त्राणि चैव हि ॥
 तेषु चान्तर्हितेष्वेवं युगान्तेषु महर्षयः ।
 ब्रह्मणो वचनासानि करिष्यन्ति शुगे शुगे ॥
 अष्टादश पुराणानि व्यासायैः‡ कवितानि तु ।
 नियोगाद्वाष्टयो राजंसेषु धर्मः प्रतिष्ठितः ॥
 अन्यान्युपपुराणानि तत्त्वाच्चैः कवितानि तु५ ।
 शुगे शुगेऽपि सर्वेषां कर्त्ता वै धर्मशास्त्रवित् ॥
 गिरा कल्पो व्याकरणं निरुल्लङ्घन्त एव च ।
 च्योतिःशास्त्रं व्याविद्याणि सर्वेषामुपवृहत्वम्॥ ॥

* मयार्थं इति B.

† वेदान्तेति B.

‡ व्यासेन इति B and D.

५ नियोगाद्वाष्टारथ त्वित्वन् G, H उपकथोर्नाति । वै इतानि तु इति D.

¶ च्योतिःशास्त्राभ्यामविद्या इति H.

|| मोमासा चोपवृहत्वमिति B.

एवं चतुर्द्धैतानि तथा हि द्विजसत्तमाः# ।
 चतुर्वेदैः सहोक्तानि धर्मो नान्यच विद्यते ॥
 एवं पैतामहं धर्मं मनुव्यासाद्यः परम् ।
 स्थापयन्ति ममादेशाद्यावदाभूतसंप्रवमणं ॥
 ब्रह्मस्थाः सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसञ्चरे ।
 परस्वान्ते ज्ञाताक्षानः\$ प्रविशन्ति परम्पदम् ॥
 तत्त्वाक्षर्वप्रयद्वेन धर्मार्थं वेदमाश्रयेत् ।
 धर्मेण सहितं ज्ञानं परं ब्रह्म प्रकाशयेत् ॥
 ये तु सङ्गान्॥ परिल्लज्य मामेव शरणं गताः ।
 उपासते सदा भक्त्या योगमैखरमास्तिताः ॥
 सर्वभूतदयावतः ज्ञान्ता दान्ता विमलाराः ।
 अमानिनो दुष्टिमन्तस्थापसाः अस्तित्रताः ॥
 मचित्ता भद्रतप्राणा भज्ञानकथने## रताः ।
 सश्वासिनो द्वृहस्थाव वनस्था ब्रह्मचारिणः ॥
 तेषां नित्याभियुक्तानां मायातत्त्वं समुद्दितम् ॥

* विद्यास्वानानि सत्तम इति B, C and D.

+ चत्र यावत्यद्व निरर्थकम्, आ इति उपसर्वे गतार्थलक्ष्म् ।

इ वाक्येरिति B.

\$ परस्वाक्षःक्षान्तम इति E, F and H.

¶ परम्परमिति B. प्रवेत्यनि परं पदमिति D.

|| सर्वमिति B. येऽवसङ्गानिति D.

** महावक्यने इति A.

†† मायातनुष्ठुत्यतमिति B.

नाशयामि तमः क्षत्रं ज्ञानदीपेन नो चिरात्* ॥
 ते सुनिर्दूततमसोऽग्नेनैकेन ममयाः ।
 सदानन्दासु संसारे न जायन्ते पुनः पुनः ॥
 तस्माक्षर्वप्रकारेण मङ्गलो मत्परायणः ।
 मामेवार्थ्यं सर्वच मनसा शरणं गतः ॥
 अशक्तो यदि मे ध्यातुमैश्वरं रूपमव्ययम् ।
 ततो मि परमः रूपं कालायंशु शरणं ब्रज ॥
 तथात्सरूपं मे तात मनसो गोचरं तव ।
 तन्निष्ठसत्परो भूत्वा तदर्थनपरो भव ॥
 यत्तु मे निष्कलं रूपं चिकानं केवलं शिवम् ।
 सर्वोपादिविनिर्मुक्तमनन्तममृतं परम् ॥
 ज्ञानेनैकेन तक्षभ्यं क्षेत्रेन परमं पदम् ।
 ज्ञानमेव प्रपश्यन्ते मामेव प्रविशन्ति ते ॥
 तदुच्यस्तदामानसनिष्ठासत्परायणाः ।
 गच्छन्त्यपुनराहतिं ज्ञाननिर्दूतकल्पधाः ॥
 मामनामित्य परमं निर्वाणममलं॥ पदम् ।

* मा चिरादिति B, D, E, F and H.

† ते तु निर्दूतमनस इति B, E, F and H.. तेऽनु निर्दूतमनस इति G.

‡ सकलमिति B. ततः उर्वकलमिति C and D.

§ कलार्थमिति E, F and H. कलार्थं पूर्वम् ।

¶ यदिति E, F and H.

|| नकलप्रदमिति E, F and H.

प्राप्यते न हि राजेन्द्र ततो मां शरणं व्रज ॥
 एकलेन पृथग्नेन तथा चोभयथापि वा ।
 मासुपास्य महीपालः ततो यास्यसि तत्पदम् ॥
 मामनाश्रित्य तत्स्वं स्वभावविमलं शिवम् ।
 आयते नहि राजेन्द्र ततो मां शरणं व्रज ॥
 तत्स्वात्मक्षरं रूपं नित्यं वा रूपमैखरम् ।
 आराधय प्रयद्रेन ततोऽभ्यलंः प्रहास्यसि ॥
 कर्मणा मनसा वाचा शिवं सर्वंत्र सर्वदा ।
 समाराधय भावेन ततो यास्यसि तत्पदम् ॥
 न वै वास्तविति तं देवं गोहिता मम मायया ।
 अनाद्यनन्तं परमं महेश्वरमजं शिवम् ॥
 सर्वभूताक्षभूतस्यं सर्वाधारं निरञ्जनम् ।
 नित्यानन्दं निराभासं निर्गुणं तमसः परम् ॥
 अहैतमचलं ब्रह्म निष्कलं निष्प्रपञ्चकम् ।
 स्वसंवेद्यमवेद्यं तत्परे ॥ व्योग्नि व्यवस्थितम् ॥
 स्तुच्छ्रेष्ठ तमसा नित्यं वेष्टिता मम मायया ।

• महाराज इति B, C and D.

† मत्पदमिति B.

‡ बभमिति C and D.

§ मत्पदमिति B.

¶ न वै पञ्चनि तत्स्वमिति B and G. न वै पञ्चनि तं देवमिति E, F and H.

|| स्वसंवेद्यमरेष्टपरमिति B.

संसारसागरे घोरे जायन्ते च पुनः पुनः ॥
 भक्त्या त्वनन्यया राजन् सम्बन्धानेन चैव हि ।
 अन्वेष्टव्यं हि तद्वच्च जन्मबन्धगिहत्ये ॥
 अहम्हारस्य माल्यर्थं कामं क्रोधपरिप्रहम् ।
 अधर्माभिनिवेशस्य त्वक्का वैराग्यमास्तिः ॥
 सर्वभूतेषु चाक्षानं सर्वभूतानि चाक्षनि ।
 अवेष्टः चाक्षनाक्षानं ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
 ब्रह्मभूतः प्रसक्षाक्षा सर्वभूताभयप्रदः ।
 ऐश्वर्यं[†] परमां भक्तिं विन्देतानन्यभाविनीमः ॥
 दीक्षते तत्परं तत्त्वमैष्वरं ब्रह्म निष्कलम् ।
 सर्वसंसारनिर्मुक्तो ब्रह्मखेषावतिष्ठते ॥
 ब्रह्मणोऽयं प्रतिष्ठानां[‡] परस्य परमः शिवः ।
 अनन्यस्त्राव्ययैकसाक्षाधारो महेष्वरः ॥
 द्वानेन कर्त्त्योगेन भक्त्या योगेन वा वृपण ।
 सर्वसंसारमुक्त्यर्थमीम्बरं शरणं ब्रज ॥
 एव गुह्योपदेशस्ते मया दत्तो गिरीष्वर ।
 अन्वीक्ष्य चैतदखिलं यथेष्टं कर्तुमर्हसि ॥

* अन्वीक्ष्य इति B.

† ऐश्वरोभिति B.

‡ विन्देतानन्यभाविनीभिति B and D.

§ ब्राह्मणो हि प्रतिष्ठावाभिति B. प्रतिष्ठावाभिति C, E, F and H.

¶ पुनरिति B.

अहं वै याचिता देवैः सञ्चाता परमेष्ठरात् ।
 विनिष्ठ दक्षं पितरं महेश्वरविनिष्ठकम् ॥
 धर्मसंस्थापनार्थाय तवाराधनकारणात् ।
 मेनादेहसुत्पदा लाभेव पितरं श्रिता ॥
 स लं नियोगादेवस्त्र ब्रह्मणः परमामनः ।
 प्रदास्ये मां रुद्राय स्वयंवरसमागमे ॥
 तत्प्रवन्धान्तरे* राजन् सर्वे देवाः सवासवाः ।
 त्वां नमस्यन्ति वै तात प्रसीदति च शङ्करः ॥
 तथाकर्वप्रयद्वेन मां विष्णीश्वरगोचराम् ।
 संपूज्य† देवमीशानं शरणं शरणं व्रज ॥
 स एवमुक्तो हिमवान्‡ देवदेव्या गिरीष्ठरः ।
 प्रश्नम् गिरसा देवीं प्राप्त्विः पुनरब्रवीत् ॥
 विस्तरेष महेश्वानि योगं माहेश्वरं परम् ।
 ज्ञानं वै चाक्षनो योगं साधनानि प्रचल्य नै ॥
 तस्यैतत्परमं ज्ञानमाक्षनो योगमुक्तमम्[§] ।
 यथावद्याजहरिशाण साधनानि च विस्तरात् ॥
 निश्चय वदनाश्रोजाहिरीश्व्री लोकपूजितः ।

* तद्वन्धन्याव ते इति B.

† उक्तीष्व इति B.

‡ अगवानिति B, C and D.

§ माक्षयोगममुक्तमनिति D.

¶ आक्षहारेषा इति B.

लोकमातुः परं ज्ञानं योगासङ्कोऽभवत्पुनः ॥
 प्रदद्वौ च महेशाय पार्वतीं भाग्यगौरवात् ।
 नियोगाद्वाणः सांख्यौ देवानाच्चैव सन्निधौ ॥
 यद्यमं पठतेऽध्यायं देव्या माहात्म्यकीर्तनम् ।
 शिवस्य सन्निधौ भक्ष्या शुचिस्तद्वावभावितः ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तो दिव्य*योगसमन्वितः ।
 उज्ज्वल ब्रह्मणो लोकं देव्या खानमवाप्नुयात् ॥
 यश्चेतत्पठति स्तोत्रं ब्राह्मणानां समीपतः ।
 समाहितमनाः सोऽपि[†] सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 नान्नामष्टसहस्रन्तु देव्या यस्मुदीरितम् ।
 ज्ञात्वाक्मण्डलगतामावाद्यः परमेश्वरीम् ॥
 अभ्यर्थं गन्धपुष्पाद्यैर्भक्तियोगसमन्वितः ।
 संस्कारन्परमं भावं देव्या माहेश्वरं परम् ॥
 अनन्यमानसो नित्यं जपेदामरणाद्विजः ।
 सोऽत्तकाले सृतिं लब्ध्वा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥
 अथवा जायते विग्रो ब्राह्मणस्य शुचौ कुलेऽ ।
 पूर्वसंस्कारमाहात्म्यात् प्राप्तिविद्यामवाप्नुयात् ॥

* देव्या इति B, C and D.

† देव्या: समाहितमना इति B, C and D.

‡ सन्धाय इति B, C and D.

§ कुले शुचौ इति B.

¶ सर्वसंस्कारमाहात्म्यादिति E, F, G and H.

सम्मान्य योगं परमं दिव्यं तत्त्वारमेष्वरम् ।
 आन्तः सुसंयतो* भूत्वा शिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥
 प्रत्येकस्त्राव नामानि ज्ञाहयाक्षवनवयम्† ।
 महामारिः‡क्षतैर्हीषैर्थहौषैश्च सुच्यते ॥
 जपेद्वाहरहर्नित्यं संवक्षरमतन्द्रितः ।
 श्रीकामः पार्वतीं देवीं पूजयित्वा विधानतः ॥
 सम्पूज्य पार्वतः§ शभुनिनेत्रं भक्तिसंयुतः ।
 खभते महतीं लक्ष्मीं महादेवाप्रसादतः ॥
 तस्माक्षर्वप्रयत्नेन जपत्वं हि हिजातिभिः ।
 सर्वपापापनोदार्थं देव्या नामसहस्रकम् ॥

स्तु उवाच ।

प्रसङ्गालक्षितं विप्रा देव्या माहात्म्यमुक्तमम् ।
 अतःपरं प्रजासर्गं भृग्वादीनां निबोधत ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे देव्या माहात्म्ये दादशोऽध्यायः ।

— :- —

* सर्वगत इति B, C and D.

† कुसुमचयनिति E, F, G and H.

‡ पूतगादीति B, C and D.

§ सार्वत इति E, F, G and H. चर्दयुक्तं गौरीसहितं हरिसहितं वा इत्यर्थः ।

¶ महादेवप्रभावत इति G and H.

चयोदशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

सूर्गोः स्थात्वा समुत्पदा लक्ष्मीनारायणप्रिया ।
 देवी धाताविधातारौ मेरोर्जामातरौ सुभौ ॥
 आयतिर्नियतिचैव मेरोः कन्ये महाकनः ।
 तयोर्धात्विधात्वभ्यां यौ च जातौ सुतावुभौ* ॥
 प्राणचैव सूक्ष्माः मार्कण्डेयो सूक्ष्मतः† ।
 तथा वेदग्निरा नाम प्राणस्य शुतिमाग्नुतः ॥
 मरीचेरपि सञ्चूतिः पूर्णमासः‡मस्यत ।
 कन्याचतुष्टयचैव सर्वलक्षणसंशुतम् ॥
 तुष्टिर्व्येष्ठाः४ तथा छटिः छटिगाद्यापचितिस्यथा ।
 विरजाः पर्वतचैव पूर्णमासस्य ॥ तौ सुतौ ॥
 अमा तु सुषुवे पुचान्पुलहस्य प्रजापतेः ।
 कर्हमज्ज वरीयांसं सहिष्णुं सुनिसत्तमम् ॥
 तथैव च कनीयांसं तपोनिर्वूतकल्पम् ।

* धाताविधातीसे भावे तयोर्जाती सुतावुभौ इति D.

† सूक्ष्मतु इति C and D.

‡ पूर्णमासमिति C and D.

४ छटिरिति E, F and H.

पुष्टिरिति B. उष्टिरिति C and D.

॥ पूर्णमासम् इति C and D.

अनसुया तथैवाचेर्ज्ञे* पुचानकलमान् ॥
 सोमं दुर्वाससञ्चैव दत्ताचेयस्त्र योगिनम् ।
 अृतिशाङ्किरसः पुत्री जन्मे लक्षणसंयुता ॥
 सिनीबालीं कुङ्कैव राकामलुमतीमपि ।
 प्रीत्वां पुलस्त्रो भगवान्द्वीजिणमस्तुजलभुः ॥
 पूर्वजमनि सोऽगस्त्वः सृतः स्वायम्भुवेऽत्तरे ।
 देवबाहुस्था कन्या हितीयाः नाम नामतः ॥
 पुत्राणां घटिसाहस्रं सम्मतिः सुपुत्रे क्रतोः ।
 ते चीर्षेतसः सर्वे बालस्त्रिया इति अृताः ॥
 वसिष्ठस्तथोर्ज्ञायां सप्त पुचानजीजनत् ।
 कन्या युण्डरीकालां सर्वशोभासमन्विताम् ॥
 रजोमात्रोर्हवाहुर्वृत्ति सवनस्त्रानघस्त्रथाण् ।
 सुतपाः शुक्र इत्येति सप्त पुचा महोजसः ॥
 योऽसौ रुद्रामको वक्षिर्ब्रह्मस्त्रनयो हिजाः ।
 स्वाहा तस्माल्लुतान् लेखे चीतुदारामहोजसः॥ ॥

* जनयामास इत्यर्थः, छचिददर्भूतस्त्रियः सम्भवति ।

† दत्तामिति B. दत्तीमिति E, F and H. दत्तीष्ठीमिति C. दत्तीजिनिति D.

‡ सद्रतीति B.

§ रजोहशीर्हवाहुर्वेति C. रजोहशीर्हवाहुर्वेति D.

¶ सदनोऽनश्वस्त्रथा इति D.

|| चीतप्रीतितोजस इति D.

पावकः पवमानस्तु शुचिरनिष्ठ रूपतःः ॥
 निर्मलः पवमानः स्वाहैयुतः पावकः अृतः ॥
 यज्ञासी तपते स्वर्णे शुचिरनिष्ठसी अृतः ।
 तेषान्तु सन्ततावन्ये चत्वारिंशत्पञ्च च ॥
 पवमानः पावकस्तु शुचिस्तेषां पिता च यः ॥
 एते चैकोनपञ्चाशहङ्कयः परिकीर्तिताः ॥
 सर्वे तपस्त्रिनः प्रोक्ताः सर्वे यज्ञेषु भागिनः ॥
 कद्रामकाः अृताः सर्वे चियुद्गाङ्गितमस्तकाः ॥
 अयज्ञानस्ता यज्ञानः पितरो ॥ मन्त्राच्च सुताः ।
 अनिष्टात्मा वर्हिषदो हिधा तेषां व्यवस्थितिः ॥
 तेभ्यः सधा सुतां जड्जे ॥ भेनां वै धारिणीं ॥ तथा ।
 ते उभे ब्रह्मवादिन्यौ योगिण्यौ सुनिसत्तमाः ॥
 असूत भेना भैनाकं क्रौञ्चनस्यागुजन्तव्या ।
 गङ्गा हिमवतो यज्ञे सर्वलोकैकपावनी ॥

• ते च इति C, D, E, F, G and H.

† इतः परं सपादश्चोक्तार्थैव य B पुस्तके न इष्टते ।

‡ मण्डावत् इति C. पितामह इति D.

§ भोगिन इति E, F, G and H.

¶ अयज्ञानोपीति B.

|| इतरे इति F and H.

** जनयामास इत्यर्थः ।

†† वैतरणीनिति B, C and D.

स्वयोगान्विक्षाहेवौं पुच्छौं लेभे महेश्वरीम्* ।
 यथावल्क्षितं पूर्वं देव्या माहाम्ब्रमुत्तमम् ॥
 धारिणी मेरुराजस्य पद्मी पञ्चसमानना ।
 देवौ धाताविधातारौ मेरोर्जामातरावुभौ† ॥
 एषा दक्षस्य कन्यानां मयापत्याग्नुसन्तिः ।
 व्याख्याता भवतां सद्योऽः मनोः स्फुट्टि निबोधत ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे चयोदशीऽध्यायः ।

चतुर्दशीऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

प्रियव्रतोत्तानपादौ मनोः स्वायम्भुवस्य तु ।
 धर्मज्ञै तौ महावीर्यौ शतरूपा व्यजीजनत् ॥
 ततस्त्रूत्तानपादस्य* भ्रुवो नाम सुतोऽभवत् ।
 भक्ष्या नारायणे देवे प्राप्तवान् त्र्यानमुत्तमम् ॥

• स्वयोगाक्षवाहेवी पतिं लेभे महेश्वरमिति A, E, F and H.

† एष द्वोक्तः B, C, D पुच्छेषु नाचि ।

‡ भवतामय इति B, C and D.

* तयोदत्तानपादस्येति B, C and D.

‡ भक्षो नारायणाहेवादिति C and D.

भ्रुवाच्छिदित्वा भाव्यत्वा भाव्याच्छमुर्ब्यजायत* ।
 शिष्टेराधत्त सुच्छाया पञ्च पुत्रानकल्पान् ॥
 वसिष्ठवचनाहेवी तपस्तद्वा सुदुष्वरम् ।
 शाराध्य पुरुषं विष्णुं शालयामि जनार्हनम् ॥
 रिपुं रिपुच्छयं विप्रं कपिलं† हृषतेजसमङ्गः ।
 नारायणपराग्नशुद्धान्त्वधर्मपरिपालकान् ॥
 रिपोराधत्त महिषी चाक्षुषं सर्वतेजसम् ।
 सीडजीजनत्युक्तरिष्णां सुरूपं‡ चाक्षुषं मनुम् ॥
 प्रजापतेरामजायां वीरणस्थण महावनः ।
 मनोरजायत्वं दथ सुतास्ते सुमहौजसः॥ ॥
 कन्यायां सुमहावीर्यो वैराजस्य प्रजापतेः ।
 उरुः पूरुः ग्रतद्युम्नस्तपस्ती सत्यवाक्*** शुचिः ॥
 अग्निष्ठुदतिरात्मवा सुद्युम्नवाभिमन्तुकाः ।
 उरोरजनयत्युचाग्नवडानेयी महावलान् ॥
 अङ्गं सुमनसं स्वातिं†† क्रतुमाङ्गिरसं शिवम् ।

* भ्रुवात्स्त्वित्वा भाव्यत्वा भाव्याच्छमुर्ब्यजायत इति A, E, F and H.

† विकल्पनिति B, E, F and H. डक्खनिति C डक्खनिति D.

‡ डक्खतेजसनिति B, C and D.

§ वैरस्यानिति B. वीरस्यानिति D.

¶ मरस्यस्त इति B, E, F, G and H. वीरस्यस्त इति D.

|| नकुलायां मधौजस्त इति B. त रत्वायानिति D.

*** सत्यवानिति B.

†† स्वातिनिति E, F and H.

अङ्गदिष्ठोऽभवत्पद्मादैश्चो वेणादजायत ॥
 योऽसौ षष्ठुरिति स्थातः प्रजापालो महाबलः ।
 येन दुष्टा मही पूर्वं प्रजानां हितकाम्ययाः ।
 नियोगाङ्गाणः सार्वं देवेन्द्रेण महौजसा ॥
 वेणपुत्रस्य वितते पुरा पैतामहे मखे ।
 सूतः पौराणिको जन्मे मायारूपः स्थयं हरिः ॥
 प्रवक्ता सर्वशास्त्राणां धर्मज्ञो गुरुवक्त्रः† ।
 तं मां विस्त मुनिश्चेष्ठाः पूर्वोङ्गूतं सनातनम् ॥
 अस्मिन्मन्त्रते व्यासः क्षणदैपायनः स्थयम् ।
 आवयामास मां प्रीत्या पुराणः‡ पुरषो हरिः ॥
 मदन्वये तु ये सूताः सभूता वेदवर्जिताः ।
 तेषां पुराणवक्तृत्वं द्वत्तिरासीदजान्नया ॥
 स च वैश्यः षष्ठुर्धीमान्सत्वसम्भो जितेन्द्रियः ।
 सार्वभौमो महातेजाः स्वधर्मपरिपालकः ॥
 तस्य बाल्यावस्थेव भक्तिर्नारायणोऽभवत् ।
 गोवर्धनगिरिः§ प्राप्तस्तपस्तेपे जितेन्द्रियः ॥
 तपसा भगवान्प्रीतः शङ्खक्रगदाधरः ।
 आगत्य देवो राजानं प्राह दामोदरः स्थयम् ॥

* जितकारणादिति B.

† गुरुवक्त्रः इति B, C and D.

‡ पुराणमिति B.

§ उच्चमनगिरिमिति E, F, G and H.

धार्मिकौ रूपसम्बन्धौ सर्वशस्त्रभृतां दरै ।
 मवसादादसन्दिग्भौ पुच्छौ तव भविष्यतः ॥
 एवसुक्ता द्वषीकेशः स्वकीयां प्रकृतिं गतः ॥
 वैष्णोऽपि वेदविधिना निष्पत्तां भक्तिसुहृद्दन् ।
 सोऽपालयत्स्वकं राज्यं चिन्तयन्मधुस्त्रद्वनम् ॥
 अचिरादेव तन्वङ्गी भार्या तस्य शुचिस्मिता ।
 शिखण्डिनं हविर्दानमन्तर्वानाहरजायत ॥
 शिखण्डिनोऽभवत्पुत्रः सुशील इति विश्रुतः ।
 धार्मिकौ रूपसम्बन्धौ वेदवेदाङ्गपारगः ॥
 सोऽधीत्य विधिवदेहाभ्यर्थेण तपसि स्तिः ।
 मतिच्छक्ते भाग्ययोगाक्षात्यासम्भविति धर्मवित् ॥
 स ज्ञात्वा तीर्थसंबोधां स्वाध्याये तपसि स्तिः ।
 जगाम हिमवत्पृष्ठं* कदाचित्क्षिप्तसेवितम् ॥
 तत्र धर्मवनं† नाम धर्मसिद्धिप्रदं वनम् ।
 अपश्यद्योगिनां गम्यमगम्यं ब्रह्मविष्वाम् ॥
 तत्र मन्दाकिनी नाम सुपुस्त्रा विमला नदी ।
 पश्चोत्पलवनोपेता सिद्धात्मविभूषिता ॥
 स तस्या ददिष्ये तीरे सुनीन्द्रियोर्गिभिर्युतम्‡ ।
 सुपुस्त्रमात्रमं रम्यमपश्यतीतिसंयुतः ॥

* यज्ञनिति B.

† धर्मपदनिति B.

‡ योगिभिर्युते इति B.

मन्दाकिनीजले खाला समर्थ पिट्ठदेवताः ।
 अर्जयित्वा महादेवं पुष्टैः पश्चोत्पत्तादिभिः ॥
 खालार्कसंखमीशानं शिरसाधाय चाञ्छलिम् ।
 सम्रेष्माणे भास्मर्त्तं तुष्टाव परमेष्वरम् ॥
 रुद्राध्यायेन गिरियं रुद्रस्य चरितेन च ।
 अन्यैव विविधैः स्तोतैः शाश्वतैर्वेदसभवैः ॥
 अथामिद्वन्तरेऽपश्चक्षमायान्तं महामुनिम् ।
 खेताष्वतरमामानं महापाशुपतोत्तमम् ॥
 भज्ञसम्बिन्द्यसर्वाङ्गं कौपीनाच्छादनान्वितम् ।
 तपसा कर्षितामानं* शुद्धयज्ञोपवीतिनम् ॥
 समाप्तं संस्करणं† शशोरानन्दास्त्राविलेच्छणः ।
 ववन्दे शिरसा पादै प्राञ्छलिर्वर्क्षमब्रवीत् ॥
 धन्योऽस्मारनुष्टुप्हीतोऽस्मि यज्ञे साक्षात्मुनीष्वर ।
 योगीष्वरोऽय भगवान्वृष्टो योगविदां वरः ।
 अहो मे सुमहान्यं तपांसि सफलानि मे ।
 किं करिष्यामि शिष्योऽहत्तव मां पालयानव ॥
 सोऽनुष्टुप्हाव राजानं सुशीलं श्रीलसंयुतम् ।
 शिष्यत्वे प्रतिजग्राह तपसा चीणकल्पम् ॥
 साश्रासिकं विधिष्टुतं कारयित्वा विचक्षणः ।
 दद्वै तदैश्वरं ज्ञानं खशाखाविहितव्रतम् ॥

* इविंतामानमिति E, F and H.

† संस्करणं परिचयार्थे उठमपि अन् सम्यक् लक्षणपै वर्तते इति सम्यग् ।

अशेषं* वेदसारन्तत्पुण्डविभीचनम् ।
 अस्थाश्रममिति स्थातं ब्रह्मादिभिरुष्टितम् ॥
 उवाच शिष्यान्संप्रेक्ष ये तदाश्रमवासिनः ।
 ब्राह्मणाः क्वचिया वैक्षया ब्रह्मचर्यपरायणाः ॥
 मया प्रवर्त्तितां शाखामधीलैवेह योगिनः ।
 समाप्ते महादेवं ध्यायन्तो विष्णमैष्वरम्† ॥
 इह देवो महादेवो रममाणः सहोमया ।
 अध्यास्ते भगवानीशो भक्तानामनुकम्यया ॥
 इहाशेषजगद्भाता पुरा नारायणः स्वयम् ।
 आराध्यमहादेवं लोकानां हितकाम्यया ॥
 इहैनं देवमीशानं देवानामपि दैवतम् ।
 आराध्य महतीं सिद्धिं लेभिरे देवदानवाः ॥
 इहैव सुनयः सर्वेः‡ मरीचाद्या महेष्वरम् ।
 दृष्टा तपोबलाज्ञानं लेभिरे सार्वकालिकम्§ ॥
 तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र तपोयोगसमन्वितः ।
 तिष्ठण नित्यं मया सार्वं ततः सिद्धिमवास्तवसि ॥
 एवमाभाष्य विप्रेन्द्रो देवं ध्यात्वा पिनाकिनम् ।

* अशेषवेदसारमिति B.

† निष्ठालं शिवमिति B.

‡ पूर्वमिति B.

§ सार्वकालिकमिति B.

¶ आस्त्र इति C and D.

चाचचके महामनं यथावत्सर्वसिद्धये* ॥
 सर्वपापोपशमनं वेदसारं विमुक्तिदम् ।
 अभिरित्यादिकां पुण्यं कृषिभिः सम्बवर्त्तिम् ॥
 सोऽपि तद्वचनाद्राजा सुशीलः अद्यान्वितः ।
 साक्षात्पाशुपतो भूत्वा वेदाभ्यासरतोऽभवतः‡ ॥
 भस्मोद्भूतिसर्वाङ्गः कन्दमूलफलाश्वनः ।
 शास्तो दास्तो जितक्रोधः सम्बासविधिमान्वितः ॥
 इविधानस्तथामेव्यां§ जनयामास वै सुतम् ।
 प्राचीनवर्हिंशं नाम्ना धनुर्वेदस्य पारगम् ॥
 प्राचीनवर्हिर्भगवान्सर्वशस्त्रभृतां वरः ।
 समुद्रतनयायां वै दश पुचानजीजनत् ॥
 प्रचेतसस्ते विख्याता राजानः प्रथितौजसः ।
 अधीतवन्तः सं वेदं|| नारायणपरायणः ॥
 दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मारिषायां प्रजापतिः ।
 दक्षो जग्ने महाभागी यः पूर्वं ब्रह्मणः सुतः ॥
 स तु दक्षो महेश्वरं रुद्रेण सह धीमता ।

* स्वार्थसिद्धये इति B and C. तथा तत्कार्यसिद्धये इति D.

† अभिरिति E, F and H.

‡ वेदाभ्यासतोऽभवदिति D.

§ इविधानस्तथामेव्यान्विति B, E, F and H.

¶ सत्सुतनिति B, E, F and H. सुतनिति C and D.

|| से वेदनिति C and D.

ब्राता विवाहं दद्रेण शसः प्राचेतसोऽभवत् ।
 समायान्तं महादेवो दद्यं देव्या गृहं हरः ।
 दृष्टा यथोचितां पूजां दद्याय प्रदद्वै स्त्रयम् ॥
 तदा वै तमसाविष्टः सोऽधिकां ब्रह्मणः सुतः ।
 पूजामन्हीर्मन्विच्छच्छगाम कुपितो गृहम् ॥
 कदाचित्स्वगृहं प्राप्तां सर्तीं दद्यः सुदुर्भवाः ।
 भर्त्रा सह विनिव्यैनां भर्त्यामास वै दृष्टा ॥
 अन्ये जामातरः चेष्टा भर्तुस्वपि पिनाकिनः ।
 लम्प्यस्वताक्षाकं गृहाहच्छः यथागतम् ॥
 तस्य तदाक्षमाकर्णं सा देवी गृहरप्तिया ।
 विनिव्य पितरं दद्यं ददाहामानमामना ॥
 प्रणम्य पशुभर्तारं^० भर्तारं छत्तिवाससम् ।
 हिमवहुहिता साभूतपसा तस्य तोषिता ॥
 ब्राता तां[†] भगवावुद्दः प्रपञ्चात्तिहरो हरः ।
 ग्रथाप दद्यं कुपितः समागत्याथ तदृहम् ॥
 त्वं देहमिमं ब्रात्यं चत्तियाणां कुले भव ।
 स्वस्यां सुतायां मूढामा पुच्चुत्पादिविष्टि ॥
 एवमुक्ताः॑ महादेवो यथौ कैलासपर्वतम् ।

^० लम्प्यब्रह्माहच्छ सुताक्षाकमिति B.

[†] पशुभर्तारं—पश्चनां जीवना भर्तारं पशुपतिमित्येः ।

[‡] तु इति B.

[§] एवं ग्रथा इति D.

खायश्चुवोऽपि कालेन दद्धः प्राचेतसोऽभवत् ॥
एतद्दः कथितं सर्वे मनोः खायश्चुवस्य तु ।
निसर्गं* दद्धपर्यन्तं शृणुतां पापनाशनम् ॥

ऋति श्रीकृष्णपुराणे राजवचारुकौटीने चतुर्दशोऽध्यायः ।

पञ्चदशोऽध्यायः ।

नैमिषिया जनुः ।

देवानां दानवानाम्ब गन्धर्वोरगरदसाम् ।
उत्पत्तिं विस्तराद्गृहि सूतः* वैवस्तेऽन्तरै ॥
स भस्तः शश्चुना पूर्व्ये दद्धः प्राचेतसो वृपः ।
किमकार्षीच्छादुच्चेः श्रीतुमिष्ठाम साम्रातम् ॥

सूत उवाच ।

वस्ते नारायणेनोक्तं पूर्वकल्पानुषङ्गिकम् ।
चिकालवद्वां पापज्ञं प्रजासर्गस्य विस्तरम् ॥

* विसर्गमिति B.

* विस्तरास्तूत इति B.

† चिकालवद्वामिति E, F and H.

स शतः शशुना पूर्वं दक्षः प्राचेतसो दृपः ।
 त्रिनिष्ठ* पूर्ववैरेण गङ्गाहारणं नायजङ्गवमृद्धः ॥
 देवाश सर्वे भागार्थमाङ्गताऽ॑ विशुना सह ।
 सहैव मुनिभिः सर्वेरागता मुनिपुङ्गवाः ॥
 हृष्टा देवकुलं कात्स्नं गङ्गरेण विनागतम् ।
 दधीचोण नाम विप्रर्षिः प्राचेतसमथाब्रवीत् ॥
 दधीच॥ उवाच ।
 ब्रह्माद्यासु पिशाचान्ता यस्याभ्रातुविधायिनः ।
 स देवः साम्रतं रुद्रो विधिना किञ्च पूज्यते ॥
 दक्ष उवाच ।

सर्वेष्वैव हि यज्ञेषु न भागः परिकल्पितः ।
 न मम्बा भार्यया सार्वं गङ्गरस्येति नेत्र्यते** ॥
 विहस्य दक्षं कुपितो वचः प्राह महामुनिः ।
 शृणुतां सर्वदेवानां सर्वज्ञानमयः स्त्रयम्†† ॥

* विदिश्येति B.

† Gangádwára here means Haridwára about two miles below Hurdwar. There is Kankhan (Kanakhala) where tradition places the abode of Daksha.

‡ नायजङ्गविति C, D पुष्करयोरेव दक्षते, तत्र समीचीनतया प्रतिभाति ।

§ भीगार्थमाङ्गता इति E and F.

¶ दधीचिर्गमेति C and D.

|| दधीचिरिति C and D.

** नेत्र्यते इति E, F and H.

†† सर्वज्ञानमयो हि स इति B.

दधीच* उवाच ।

यतः प्रहृतिर्विश्वामा यस्तासौं परमेश्वरः ।

सम्पूज्यते सर्व्यज्ञैर्विदित्वा किं यश्चरः ।

दद्य उवाच ।

न इयं यश्चरो रुद्रः संहर्ता तामसो हरः ।

नमः कपाली विदितो विश्वामा नोपपद्यते ॥

ईश्वरो हि जगद्गृष्टा प्रभुर्नारायणो हरिःः ।

सत्त्वामकोऽसौ भगवानिष्ठते सर्वकर्मसु ॥

दधीच\\$ उवाच ।

किं त्वया भगवानेष सहस्रांशुर्ण दृश्यते ।

सर्व्यलोकैकसंहर्ता कालामा परमेश्वरः ॥

यं दृश्यतीह विहासो धार्मिका ब्रह्मवादिनः ।

सोऽयं साक्षी तीव्ररुचिः कालामा याहरी ततुः ॥

एष रुद्रो महादेवः कपाली॥ च दृष्टी हरः ।

आदित्यो भगवान्सूर्यो नीलश्रीवीरा विलोहितः ॥

संसूर्यते सहस्रांशः सामगाध्वर्युषेष्टमिः ।

पश्चैनं विश्वकर्माण्यं रुद्रमूर्तिं त्रयीमयम् ॥

* दधीचिरिति C and D.

† वस्त्राम इति B.

‡ सराङ्किति B, C and D.

\\$ दधीचिरिति C and D.

¶ शोऽर्थसाक्षीति E, F, G and H.

|| कपश्चैति B, C and D.

दक्ष उवाच ।

य एते ह्यादशादित्या आगता यज्ञभागिनः ।
 सर्वे सूर्या इति ज्ञेया न ज्ञन्यो विद्यते रविः ॥
 एवमुल्ते तु मुनयः समायाता द्विदक्षवः ।
 वाढमित्यस्त्रुवन्दक्षं तस्य साहाय्यकारिणः ॥
 तमसाविष्टमनसो न पश्यन्तो* द्वषध्वजम् ।
 सहस्रशोऽथ शतशो बहुशो भूय एव हि† ॥
 निन्दक्षी वैदिकाच्चन्द्रान् सर्वभूतपतिं हरम् ।
 अपूजयन्दक्षवाक्यं‡ मोहिता विश्वामायया ॥
 हैवाच सर्वे भागार्थमागता वासवादथः ।
 नापश्यन्देवमीशानमृते नारायणं हरिम् ॥
 हिरण्यगर्भो भगवान्प्रद्वा ब्रह्मविदां वरः ।
 पश्यतामेव सर्वेषां च्छादन्तरधीयत ॥
 अन्तर्हिते भगवति दक्षो नारायणं हरिम् ।
 रक्षकं जगतां देवं जगाम शरणं स्त्रयम् ॥
 प्रवर्त्यामास च तं यज्ञं दक्षोऽथ निर्भयः ।
 रक्षको भगवान्विश्वः शरणागतरक्षकः ॥
 पुनः प्राह च तं दक्षं दधीचो भगवान्द्विः ।
 संप्रेक्ष्यर्घिंगणान्देवागसर्वान्वै रुद्रविद्विः ॥

* मन्त्रम् इति E, F and H.

† भूयएव विनिष्टते इति B.

‡ विश्वाच्चन्ति E, F and H.

अपूज्यपूजने चैव पूज्यानास्त्रार्थपूजने ।
 नरः पापमवाप्नेति मह है नात्र संशयः ॥
 असतां प्रभहो यत्र सताचैव विमानना ।
 दण्डो हैवक्षतस्त्रव सद्यः पतति दारणः ॥
 एवमुक्ताय* विप्रर्षिः शशापेष्वरविहिषः ।
 समागतान्वाङ्मणांस्तान्दक्षसाहाय्यकारिणः ॥
 यस्माइहिःक्षतो वेदाङ्गवज्ञिः† परमेष्वरः ।
 विनिन्दितो महादेवः शहरो लोकवन्दितः‡ ॥
 भविष्यन्तिः§ चथीवाङ्माः सर्वेऽपीष्वरविहिषः ।
 निन्दन्तीहैष्वरं मार्गं कुशास्त्रासत्तचेतसः¶ ॥
 मिथ्याधीतसमाचारा मिथ्याज्ञानप्रलापिनः ।
 प्राप्य घोरं कलियुगं कलिजैः परिपीडिताः ॥ ॥
 त्वंक्षात तपोबलं क्षत्क्षं गच्छध्वं नरकान्पुनः ।
 भविष्यति छृषीकेशः खात्रितोऽपि परामृखः ॥
 एवमुक्ताय विप्रर्षिर्वरराम तपोनिधिः ।
 जगाम मनसा रुद्रमशेषाघविनाशनम् ॥

* एवमुक्ता स इति B, E, F and H.

† देवो मवहिरिति B.

‡ खोक्षपूजित इति B.

§ भविष्यत्त्वमिति B, C and D.

¶ निन्दन्ती औष्ठरं मार्गं कुशास्त्रासत्तमानसा इति B.

|| परिवर्दिता इति B.

एतस्मिन्नल्लरे देवी महादेवं महेश्वरम् ।
यतिं पशुपतिं देवं ज्ञात्वैतत्प्राह सर्वदृक् ॥
श्रीदेव्युवाच ।

दक्षो यज्ञेन यजते पिता मे पूर्वजन्मनि ।
विनिम्य भवतो भावमात्रानं चापि शङ्कर ॥
देवा महर्षयज्ञासन्तच# साहाय्यकारिणः ।
विनाशयाशु तं यज्ञं वरमेतं दृष्टोम्यहम् ॥
एवं विज्ञापितो देव्या देवदेवः परः+ प्रभुः ।
ससर्ज सहस्रा रुद्रं दक्षयज्ञजिज्ञासया ॥
सहस्रशिरसं क्रुद्धः सहस्रादं महाभुजम् ।
सहस्रपाणिं दुर्बर्षं युगान्तानलसविभम् ॥
दंडाकरातं दृष्टेष्यं शङ्कचक्रधरं प्रभुम्६ ।
दण्डहस्तं महानादं शार्ङ्गिणं भूतिभूषणम् ॥
वीरभद्र इति ख्यातं देवदेवसमन्वितम्८ ।
स जातमात्रो देवेशमुपतस्थे ज्ञाताज्ञातिः ॥
तमाह दक्षस्य मखं विनाशय शिवोऽसु ते॥ ।

* देवा: सम्बिन्दित ये इति B.

+ देवी देवदर इति B.

‡ सहस्रोर्पादेति B.

§ शङ्कचक्रदाधरमिति B.

¶ देवदेवसमत्विनिति B. देवं देवसमन्वितमिति H.

|| तमाह दक्षस्य मुखं विनाशय शिवन्विति इति B.

विनिव्यः मां स यजते भङ्गाद्वारे गणेश्वर ।
 ततो बन्धप्रमुक्तेन सिंहेनैकेनां सीलया ।
 वीरभद्रेण दक्षस्य विनाशमगमत्क्रतुः ॥
 मन्युना चोमया छष्टा भद्रकाली भड्डेश्वरी ।
 तथा च सार्वे हृषभं समारद्ध्य ययौ गणः ॥
 अन्ये सहस्रशो रुद्रा निष्ठास्तेन धीमता ।
 रोमजा इति विस्थातास्तस्य साहाय्यकारिणः ॥
 शूलशक्तिगदाहस्ता दण्डोपलकरास्तथा ।
 कालाम्बिरद्रसङ्खाशा नादयन्तो दिशो दश ॥
 सर्वे हृषभमारुद्राःः॒ सभार्याचातिभीषणाः ।
 समाहृत्य गणश्चेष्टं यथुर्दक्षमखम्भति ॥
 सर्वे सम्माप्य तन्देशङ्गाङ्गाद्वारमिति श्रुतम् ।
 ददृश्येऽदेशं वै॒ ददृश्यामिततेजसः॒ ॥
 देवाङ्गनासहस्राक्षमप्सरोगीतनादितम् ।
 वेणुवीणानिनादाक्षं वेदवादाभिनादितम् ॥
 दृष्टा सहर्षिभिर्हेवैः समासीनम्भजापतिम् ॥

* विनोय इति E, F and H. विनोय लघूक्य इत्यर्थः ।

† एकेन सिंहेन इव इति श्रेष्ठः ।

‡ उपसमारुद्रा इति B.

§ ददृश्येऽदेशं वै ददृश्याप्यत दृष्टा सहर्षिभिर्हेवैरित्यनं G पुक्तके न ददृशते ।

¶ समासीनं प्रजापतिमिति E, F and H.

|| देवादि-पठ्कित्यमिति E, F, H पुक्तके नाहि ।

उवाच स प्रियो रुद्रैर्वीरभद्रः स्मयन्निव ॥
 वयं द्वानुचराः सर्वे शर्वस्याभिततेजसः ।
 भागार्थं लिप्स्या भागान् प्राप्ता यच्छत्त्वभीष्मितान्* ॥
 अथ चेलस्यचिदियं मायाऽ मुनिवरोत्तमाः ।
 भागो भवद्वगो देयसु नाम्नभ्यमिति कथताम् ।
 तम्बूताङ्गापयति यो वेत्यामो हि वयं ततःः† ।
 एवमुक्ता गणेशीन प्रजापतिपुरःसराः ॥

देवाक्षुः ।

प्रमाणं वो न जानीमो भागे मन्त्रा इति प्रभुमः‡ ।
 मन्त्रा जचुः सुरा यूयं तमोपहतचेतसः ।
 येनाध्वरस्य राजानं पूजयेयुमहेश्वरम् ॥
 ईश्वरः सर्वभूतानां सर्वदेवततुर्हरःण ।
 पूज्यते सर्वयज्ञेषु सर्वाभ्युदयसिद्धिः ॥
 एवमुक्ता महेश्वानमायया॥ नष्टचेतनाः ।
 न मेनिरे यथुमन्त्रा देवामुक्ता खमालयम् ॥

* भागाभितिपूर्वा प्राप्ता भागायच्छत्त्वभीष्मितानिति B.

† कथचिदियमाङ्गा मुनिसुरोत्तमा इति B and H.

‡ विनन्द्यामो वयं तत इति B.

§ नेत्यते यजुभागेन न च मन्त्रा इति प्रभुरिति B.

¶ सर्वभूतततुर्हरिति B.

|| महेश्वानमिति E, F and H.

ततः सभद्रो भगवान्* सभार्थः सगणेश्वरः ।
 स्मृश्नन् कराभ्यां विप्रर्विदधीचं† प्राह देवहा ॥
 मन्द्राः प्रमाणं न कृता शुष्माभिर्बलदर्पितैः ।
 यस्मात्प्रसङ्ग तस्माद्वी नाशयाम्यद गर्वितान् ॥
 इत्युक्ता यज्ञशालां तां ददाह गणपुङ्कवः ।
 गणेश्वरास्त्र संक्रुता यूपानुत्पाद्य चित्तिपुः ॥
 प्रस्तोत्रा सह‡ होत्रा च अश्वस्त्रैव गणेश्वराः ।
 गृहीत्वा भीषणाः सर्वे गङ्गास्त्रोतसि चित्तिपुः ॥
 वीरभद्रोऽपि दीपाला शक्तस्यैवोद्यतं करम्§ ।
 व्यष्टम्भयददीनामा तथान्वेषां दिवौकसाम् ॥
 भगनेत्रे तथोत्पाद्य कराणेषैवण लीलया ।
 निहत्य मुष्टिना दत्तान् पूर्णस्त्रैवमपातयत् ।
 तथा चन्द्रमसं देवं पादाङ्गुष्ठेन लीलया ।
 धर्षयामास बलवान् स्थयमानो गणेश्वरः ॥
 वक्षेहस्तहयं क्षित्वा जिह्वामुत्पाद्य लीलया ।
 जघान मूर्च्छिपादेन मुनीनपि मुनीश्वराः ॥

* ततः स रुद्रो भगवानिति E, F, G and H.

† ब्रह्मविदधीचनिति B.

‡ प्रस्तोत्रा सह इत्याप्यरं गङ्गास्त्रोतसि चित्तिपुरित्वन् E, F, G, H पुत्रकेषु नाप्ति ।

§ शक्तस्यैदक्षतः करनिति B.

¶ भगव्य नेत्रे चोत्पाद्य करणायेण इति B.

तथा विष्णुं सगृहङ् समायान्तं महाबलः ।
 विव्याध निश्चिर्वायैः स्त्रश्चित्वा सुदर्शनम् ॥
 समालोक्य महाबाहुरागत्य गृहणो गणम् ।
 जघान पद्मैः सहस्रा ननादाङ्गुनिधिर्यथा ॥
 ततः सहस्रशो रुद्रः* ससर्ज गृहणान् स्त्रयम् ।
 वैनतेयादभ्यधिकान् गृहङ् तेऽपि प्रदुहुकुः ॥
 तान्दृष्टा गृहणो धीमान् पक्षायतः‡ महाजवः ।
 विस्त्रिय माधवं विगात्तद्द्रुतमिवाभवत् ॥
 अन्तर्हिते वैनतेये भगवान् पक्षसभवः ।
 आगत्य वारयामास वीरभद्रस्त्र केशवम् ॥
 प्रसादयामास च तं गौरवात्परमेष्ठिनः ।
 संस्तूय भगवानीशं शभुस्त्रागमत्स्वयम् ॥
 वीक्ष्य देवाधिदेवं तसुमां सर्वगुणैर्वृताम् ।
 तुष्टाव भगवान् ब्रह्मा दद्धः सर्वे दिवीकसः ॥
 विशेषात्पार्वतीं देवीमीक्षरार्घ्यशरीरिणीम् ।
 स्तोत्रैर्नानाविधैर्देवः प्रणम्य च ज्ञताज्ञलिः ॥
 ततो भगवती देवी प्रहसन्ती महेश्वरम् ।
 प्रसन्नमनसा रुद्रं वचः प्राह दृष्टानिधिः§ ॥

* रुद्र इति B.

† गृहणनिति A.

‡ धीमानपायत इति G and H. अपायत पक्षायत, अप-अय-त ।

§ धृष्टानिधि; रुद्रवात्परः । “कारुषं करुचा धृष्टा” इत्यमरः ।

त्वमेव जगतः स्त्रष्टा शासिता चैव रक्षिता* ।
 अनुग्राहो भगवता दक्षस्यापि दिवौकसः ॥
 ततः प्रहस्य भगवान् कपर्दीं नीललोहितः ।
 उवाच प्रणतान्देवान् प्राचेतसमयो हरः ॥
 गच्छध्वं† देवताः सर्वाः प्रसन्नो भवतामहम् ।
 संपूज्यः सर्वयज्ञेषु न निष्ठोऽहं विशेषतः ॥
 त्वस्यापि शृङ्खु मे दक्ष वचनं सर्वरक्षणम्‡ ।
 त्वज्ञा लोकैषामेतां§ मङ्गलो भव यद्रतः ॥
 भविष्यति गणेशानः कल्पान्तेऽनुग्रहात्मम् ।
 तावत्तिष्ठ ममादेशात्साधिकारेषु निर्वृतः ॥
 एवमुक्ता तु ता भगवान् सप्तब्रीकाः सहानुगः ।
 अदर्शनमनुप्राप्तो दक्षस्यामिततेजसः ॥
 अतर्हिते महादेवे शङ्करे पश्चसभवः ।
 व्याजहार स्थयं दक्षमशेषजगतो हितम् ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 किञ्चायं भवतो मोहः॥ प्रसन्ने हृषभध्वजे ।

* रक्षक इति B.

† गच्छध्वमित्यार्थ, गच्छत इति साधु ।

‡ सर्वंतदक्षमिति B.

§ लोकैषां सोकामामेषां प्रेषणां दुष्प्रवर्त्तनामित्यर्थः ।

¶ स इति B.

|| किं तदापगतो मोह इति B.

यदा च स स्थयं देवः पालयेत्वामतन्द्रितः ।
 सर्वेषामेव भूतानां इद्येष परमेष्वरः* ।
 पश्यन्ति यं+ ब्रह्मभूता विहासो वेदवादिनः ॥
 स चामा सर्वभूतानां स वीजं परमा गतिः ।
 स्तूयते वैदिकैर्मन्त्रैर्हेवदेवो महेष्वरः ।
 तमर्ज्यन्ति ये रुद्रं स्वामना च‡ सनातनम् ।
 चेतसा भावयुक्तेन ते यान्तिः परमं पदम् ॥
 तमादनादिमध्यात्मं विज्ञाय परमेष्वरम् ।
 कर्मणा मनसा वाचा समाराधय यत्रतः ॥
 यद्यात्परिहरेशस्य निन्दां स्वामविनाशनीम् ॥
 भवन्ति॥ सर्वदोषाय निन्दकस्य क्रिया हि ताः** ॥
 यमु चैष महायोगी रक्षको विष्णुरव्ययः ।
 स देवो भगवानुद्ग्राणां+ महादेवो न संशयः ॥
 मन्यन्ते ये जगद्योनिं विभिन्नं विष्णुमीष्वरात् ।
 मोहादवेदनिष्ठलात्ते यान्ति नरकं नराः ।

* वसतीचर इति B.

+ पश्यन्ते न मिति B.

‡ तमर्ज्यति यो रुद्रं स्वामवेक्षनिति B.

§ स याति इति B.

¶ निन्दामासविनाशनीमिति B.

|| तरन्तीति B.

** क्रिया यत इति B.

†† स देवदेवो भगवानिति B.

वेदानुवर्त्तनो रुद्रं देवं नारायणं तथा ।
 एकीभावेन पश्यन्ति मुक्तिभाजो भवन्ति ते ॥
 यो विष्णुः स स्वयं रुद्रो यो रुद्रः स जनार्हतः ।
 इति मत्वा भजेदेवं स याति परमां गतिम् ॥
 स्तु जग्येव जगत्स्वर्वं विष्णुस्तप्यशतीष्वरः* ।
 इत्यं जगत्स्वर्वमिदं रुद्रनारायणोऽवम् ॥
 तत्प्राप्त्यक्षां हरीनिन्दां हरे चापि समाहितः ।
 समाप्त्य भृष्टादेवं शरणं ब्रह्मवादिनाम् ॥
 उपशुत्याथ वचनं विरक्षस्य प्रजापतिः ।
 जगाम शरणं देवं गोपतिं क्षत्तिवाससम् ॥
 येऽन्ये शापाम्निनिर्विद्या दधीचस्य महर्षयः ।
 द्विषन्तो मोहिता देवं सम्भूतुः कलिष्वद् ॥
 त्यक्षा तपोबलं क्षत्स्वं विप्राणां कुलसम्भवाः ।
 पूर्वसंस्कारमाहात्मयाद्विष्णो वचनादिह ॥
 सुक्षमापास्तः सर्वे कल्यान्ते दौरवादिषु ।
 निपाल्यमानाः कालेन समाप्यादित्यवर्चसम् ॥
 ब्रह्माणं जगतामीशमनुज्ञाताः स्वयम्भुवा ।
 समाराध्य तपोयोगादीशानं चिदशाधिपम् ।
 भविष्यन्ति यथापूर्वं शङ्खरस्य प्रसादतः ॥

* स्तु जग्येव जगत्स्वर्वं विष्णुस्तप्यशतीष्वर इति A. विष्णुस्तप्य महेश्वर इति E, F, G and H.

एतदः कथितं सर्वं दक्षयज्ञनिषूद्धनम् ।
शृणुष्व दक्षपुत्रीणां सर्वासां चैव सन्ततिम् ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे दक्षयज्ञविवरं सो माम पक्षदशोऽध्यायः ।

— : —

घोड़शोऽध्यायः ।

सूत उचाच ।

प्रजाः सृजेति सन्दिष्टः* पूर्वं दक्षः स्वयंभुवा ।
ससर्ज देवान् गन्धर्वान्नृष्णैवासुरोरगान् ॥
यदास्य सृजतः पूर्वं† न व्यवहृत ताः प्रजाः ।
तदा ससर्ज भूतानि मैथुनैव सर्वतः‡ ॥
अशिक्करां§ जनयामास वीरणस्य प्रजापतेः ।
सुतार्या धर्मयुक्तायां पुत्राणान्तु सहस्रकम् ॥
तेषु पुत्रेषु न एषु मायया नारदस्य तु ।
घटिं दक्षोऽद्वजलक्ष्या वैरिख्यांगा वै प्रजापतिः ॥

* व्यादिष्ट इति B.

† सूत्यमानसेति B.

‡ धर्मत इति B.

§ अशक्तामिति E, F, and H.

¶ वैरस्कामिति E, F and H.

इदौ स* दश धर्माय कश्चपाय तयोदश ।
 विंशत्सप्त चां सोमाय चतस्रोऽरिष्टनेमये ॥
 हे चैव बहुपुत्राय हे क्षमाक्षाय धीमते ।
 हे चैवाङ्गिरसे तदत्तासां वस्त्रेऽथ विस्तरम् ॥
 मरुत्वती वसुर्यामी लम्बा भानुररुक्षती ।
 सहूल्या च मुङ्गर्त्ता च साधा विश्वा च भासिनी ॥
 धर्मपत्नी दश लेतास्तासां पुत्रान्विवीधत ।
 विश्वेदेवालु विश्वायां साधा साधानजीजनत् ॥
 मरुत्वत्यां मरुत्वन्तो वस्त्रासुः वसवस्त्रथाः ।
 भानोखु भानवास्त्रैव मुङ्गर्त्ताखु मुङ्गर्त्तजाः ॥
 लम्बायासाथ घोषीवै नागवीथी तु यामिजाण ।
 एष्विवीविषयं सर्वमरुत्वामजायत ॥
 सहूल्यायालु सहूल्यो धर्मपुत्रा दश सूताः ।
 ये त्वनेकवसुप्राणा देवा ज्योतिःपुरोगमाः ॥
 वसवोऽष्टौ समास्यातास्तेषां वस्त्रामि विस्तरम् ॥
 आपोभ्रुवश सोमश धरवैवानलोऽनिलः*** ॥

* इति B.

+ सप्तविंशतिरिति B.

‡ वसीमु इति E, F and H.

§ मरुत्वन्तो मरुत्वत्यां वसवोऽष्टौ वसीः सुता इति B.

¶ वागवीथी तु यामिजा इति G.

|| ये त्वनेकत्यारभ्य विस्तरमित्यन्तं B पुस्तके नाति ।

*** धरवैवानिलोऽनल इति B.

प्रत्यूषस्य प्रभासस्य* वसवीऽष्टौ प्रकीर्तिः ।
 आपस्य पुचो वैतरणः अमः शान्तोधनिस्थान ॥
 भ्रुवस्यां† पुचोभगवान् कालोलोकप्रकालनः ।
 सोमस्य भगवान्बर्चा धरस्य द्रविणः सुतः ॥
 मनोजवोऽ‡ नक्षस्यासादविज्ञातगतिस्थान ।
 कुमारो इनिलस्यासीक्षेनापतिरिति चृतः ॥
 देवलो भगवान्योगी प्रत्यूषस्याभवमुतः ।
 विश्वकर्मा प्रभासस्य शिखकस्ती प्रजापतिः ॥
 अदितिहिंतिहिंतुस्तदरिष्ठाऽ§ सुरसास्थान ।
 सुरभिर्विनता वै ताम्ना क्रोधवशा लिराण ॥
 कहुर्मुनिश्च धर्मज्ञा तत्पुत्रान्वै निबोधत ।
 अंशो धाता भगस्वष्टा मिवोऽथ वदणीऽर्थमा ॥
 विवस्वान् सविता पूषा इंशमान्विशुरिव च ।
 तुषिता नाम ते पूर्वं चाहुपस्यान्तरे मनोः ॥
 वैवस्ततेऽन्तरे प्रोक्ता आदित्यादादितेः सुताः ॥ ।
 दितिः पुचहयं सेभे कश्चपादलगर्वितम्** ।

* प्रभास इति B.

† धरस्य इति B.

‡ पुरोजव इति B.

§ इचित् नवाचरोऽपि पादो हस्ते ।

¶ क्रोधवशाद्विरा इति B.

|| आदित्या अदितेः सुता इति B.

** वलसंयुतमिति B.

हिरण्यकशिंपुं च्छेष्टं हिरण्याक्षं तथागुजम्* ॥ २०
 हिरण्यकशिंपुद्यो महाबलपराक्रमः ।
 आराध्य तपसा देवं ब्रह्माणं परमेश्वरम्† ।
 दृष्टा लेभे वरान्दिव्यांसुत्वासौ विविधैस्तवैः ॥
 अथ तस्य बलाहेवा: सर्वएव महर्षयः‡ ।
 बाधितास्ताङ्गिता जग्मुहैवदेवं पितामहम् ॥
 शरण्यं शरणं देवं शशुं सर्वजगन्धयम् ।
 ब्रह्माणं लोककर्त्तारं चातारं पुरुषं परम् ।
 कूटसं जगतामेकं पुराणं पुरुषोत्तमम् ॥
 स याचितो देववरैर्मुनिभिष्ठ मुनीश्वराः ।
 सर्वदेवहितार्थाय जगाम कमलासनः ॥
 संस्तूयमानः प्रणतैर्मुनीन्द्रिरमरैरपि ।
 चीरोहस्योत्तरं कूलं यन्नास्ते हरिरीश्वरः ॥
 दृष्टा देवं जगद्योनिं विष्णुं विश्वगुरुं शिवम् ।
 ववन्दे चरणौ भूर्भां ज्ञाताञ्चलिरभाषत ॥
 ब्रह्मोवाच ।

त्वं गतिः सर्वभूतानामनन्तोऽस्यस्तिष्ठितामकः ।
 व्यापी सर्वामरवपुर्यंहायोगी सनातनः ॥

* तथापरमिति B.

† परमेष्ठिनमिति B.

‡ सुरर्षय इति B.

§ देवदेवैरिति B.

त्वमात्रा सर्वभूतानां प्रधानप्रकृतिः* परा ।
 वैराग्येष्वर्यनिरतो वागतीतो निरञ्जनः ॥
 त्वञ्चर्त्ता चैव भर्ता च विहृता च सुरद्विषाम् ।
 चातुर्महस्यनलेश चातासि परमेष्वरः ॥
 इत्यं स विष्णुर्भगवान् ब्रह्मणा सम्बोधितः ।
 प्रेवाचोनिद्रपद्माशः पीतवासाः सुरान्द्विजाः† ॥
 किमर्थं सुमहावीर्याः सप्रजापतिकाः सुराः ।
 इमं देशमनुप्राप्ताः किं वा कार्यं करोमि वः ॥

देवा जनुः ।

हिरण्यकशिपुर्नाम ब्रह्मणोवरदर्पितः ।
 बाधते भगवन्देत्यो देवान् सर्वान् सहर्षिभिः ॥
 अवधः सर्वभूतानां लाघुते पुरुषोत्तमम् ।
 हन्तुमहसि सर्वेषां चातासिः‡ त्वं जगन्नय ॥
 त्रुत्वा तदैवतैरुत्तं स विष्णुलोकभावनः ।
 वधाय दैत्यमुख्यस्य सोऽसृजत्पुरुषं स्वयम् ॥
 मेरुपर्वतवर्षाणि घोररूपं भयानकम् ।
 शङ्खचक्रगदापाणिं तं प्राह गद्धध्वजः ॥
 हत्वा तं दैत्यराजानं§ हिरण्यकशिपुं पुनः ।

* प्रधानं प्रकृतिरिति B.

† सुराद्वित इति B.

‡ त्वं चातासीति B.

§ दैत्यराजनिति साधु ।

इमं देशं समागन्तुं क्षिप्रमहसि पौरुषात् ॥
 निश्चय वैष्णवं वाक्यं प्रणम्य पुरुषोत्तमम् ।
 महापुरुषमव्यक्तं यथौ दैत्यमहापुरम् ॥
 विमुच्चन् भैरवं नादं शङ्खचक्रगदाधरः ।
 आरुद्ध गरुडं देवो महामेरिवापरः ॥
 आकर्षं दैत्यप्रवरा महामेरवोपमम् ।
 समं च चक्रिरे* नादं तथा दैत्यपतेभ्यात् ॥

असुरा जञ्जुः ।

क्षिदागच्छति महान् पुरुषो देवनोदितः ।
 विमुच्चन् भैरवं नादं तं जानीमो जनाईनम् ॥ ५०
 ततः सहासुरवरैर्हिंरखकशिपुः स्थयम् ।
 सबैः सायुधैः पुचैः सप्रङ्गादै+सदा यथौ ॥
 दृष्टा तं गरुडारुढः‡ सूर्यकोटिसमप्रभम् ।
 पुरुषं पर्वताकारं नारायणमिवापरम् ।
 दुदुरुः केचिदन्योन्यमूरुः सम्भान्तलोचनाः ॥
 अयं स देवो देवानां गोपा नारायणोरिपुः ।
 अस्माकमव्ययो नूनं तसुतोवा समागतः ॥
 इत्युक्ता शस्त्रवर्णाणि सद्गुजुः पुरुषाय ते ।

* समाचच्चिरे इति B.

+ प्रङ्गादादैरिति B.

‡ गरुडासीनमिति B.

स तानि चाषतोदेवो* नाशयामास सीखया ॥
 हिरण्यकश्योः पुच्छांश्चल्वारः प्रथितौजसः ।
 पुच्छः नारायणोद्गूतं युयुधुर्मेघनिःस्वनाः ॥
 प्रक्षादशानुक्षादश संक्षादोऽक्षादेव च ॥
 प्रक्षादः प्राह्णिणोऽक्षाद्यमनुक्षादोऽथ वैष्णवम् ।
 संक्षादशापि कौमारमान्नेयं क्षादेव च ॥
 तानि तं पुरुषं प्राप्य चत्वार्थस्त्राणि वैष्णवम् ।
 न श्रेकुषालितुंॄ विष्णुं वासुदेवं यथातथम् ॥
 अथासौ चतुरः पुच्छामहावाङ्मुख्यावलः ।
 प्रगृह्ण पादेषु करैश्चित्पेप च ननाद च ॥
 विसुक्तेष्वय पुच्छे हिरण्यकश्यपुः स्वयम् ।
 पादेन ताड्यामास वेगेनोरसि तं बली ॥
 स तेन पीडितोऽत्यर्थं गरुडेन सहानुगः ॥
 अदृश्यः प्रययौ तूर्णं यत्र नारायणः प्रभुः ॥
 गला विज्ञापयामास प्रवृत्तमस्त्रिलं तदा ।
 सञ्चिन्त्य मनसा देवः सर्वज्ञानमयोऽमलः ।
 नरस्यार्द्धतर्णं छला सिंहस्यार्द्धतर्णं तथा ।

• तानि चाषेषती देव इति B. तालु स चाषती देव इति E, F, G and H.

+ तदा हिरण्यकश्यपोरिति B.

‡ पुच्छ इति B, E, F and H.

§ वांधितुमिति B.

¶ यथाशुग इति B.

दृसिंहवपुरव्यक्तो हिरण्यकशिपोः पुरे ।
 आविर्बभूव सहसा मोहयन्दैत्यदानवान्* ।
 दंष्ट्राकरालो योगाला युगालदहनोपमः ॥
 समारद्धामनः शक्तिं सर्वसंहारकारिकाम् ।
 भाति नारायणोऽनन्तो यथा मध्यन्दिने रविः ॥
 दृष्टाण् दृसिंहं पुरुषं प्रक्षादं ज्येष्ठपुत्रकम् ।
 वधाय प्रेरयामास नरसिंहस्य सोऽसुरः ॥
 इमं दृसिंहं पुरुषं पूर्वस्मादूनशक्तिकमः ।
 सहैव तेऽतुजैः सर्वैर्नाशयाश मयेरितः ॥
 स तत्रियोगादसुरः प्रक्षादोविष्णुमव्ययम् ।
 युयुधे सर्वयद्वेन नरसिंहेन निर्जितः ॥
 ततः संमीहितोऽ दैत्यो हिरण्याचस्तदानुजः ।
 ध्यात्वा पशुपतेरस्तं ससर्ज च ननाद च ॥
 तस्य देवाधिदेवस्य विष्णोरमिततेजसः ।
 न हानिमकरोदस्तं यथा देवस्य शूलिनः ॥
 दृष्टा पराहतं त्वस्तं प्रक्षादो भाग्यगौरवात् ।
 मैत्रे सर्वामकं देवं वासुदेवं सनातनम् ॥
 सन्त्यज्य सर्वशक्त्याणि सत्त्वयुक्तेन चेतसा ।

* दैत्यपुरावानिति B.

† दृष्टा इत्यारभ्य इममित्वन् G, H पुत्रकयोर्नाति ।

‡ पूर्वस्मादशक्तिकमिति B.

§ सच्चीदित इति B.

ननाम शिरसा देवं योगिनां हृदयेश्यम् ॥
 सुला नारायणं स्तोत्रैः कट्टग्यज्ञः सामसभवैः ।
 निवार्य पितरं भातृन् हिरण्याचं तदाबवीत् ॥
 अयं नारायणोऽनन्तः शाश्वतो भगवानजः ।
 पुराणः पुरुषो* देवो महायोगी जगद्ययः ॥
 अयं धाता विधाता च स्वयंज्योतिर्निरञ्जनः ।
 प्रधानं पुरुषं तत्त्वं मूलप्रकृतिरव्ययां† ॥
 ईश्वरः सर्वभूतानाः‡ मन्त्रर्यामी गुणातिगः ।
 गच्छध्वमेन शरणं विष्णुमव्यक्तमव्ययम् ॥
 एवमुत्तेः§ सुदुर्बुद्धिर्हिरण्यकशिषुः स्वयम् ।
 प्रीवाच पुचमत्यर्थं मोहितो विष्णुमायया ॥
 अयं सर्वात्मना वधो वृसिंहोऽत्पराक्रमः ।
 समागतोऽस्त्राङ्गवनमिदानीं कालचोदितः ॥
 विहस पितरं पुत्रो वचः प्राह महामतिः ।
 मा निष्ठस्त्वैनमीशानं ग भूतानामेकमव्ययम् ॥
 कथं देवी महादेवः शाश्वतः कालवर्जितः ।
 कालेन हन्यते विष्णुः कालात्मा कालरूपष्टक् ॥

* प्रथानपुरुष इति B.

† अव्यय इति B.

‡ भावानामिति B.

§ एवमुत्त इति B.

¶ निष्ठस इति आर्द्धमालनेपदम् ।

ततः सुवर्णकशिपुरुरामा कालचीदितः* ।
 निवारितोऽपि पुचेष युयुते हरिमन्थयम् ॥
 संरक्तनयनोऽनन्तो हिरण्यनयनाग्रजम् ।
 नखैर्विंदारयामास प्रक्षादस्यैव पश्यतः ॥
 हते हिरण्यकशिपौ हिरण्याचो महाबलः ।
 विश्वज्य पुचं प्रक्षादं दुदुवे भयविहृतः ॥†
 अनुक्षादादयः पुचा अन्ये च शतशोऽसुराः ।
 वृसिंहदेहसभूतैः सिंहैर्नीता यमच्यम्धः ॥‡
 ततः संहत्य तद्वपं हरिनारायणः प्रभुः ।
 स्वमेव परमं रूपं यथौ नारायणाद्ययम् ॥
 गते नारायणे हैत्यः प्रक्षादोऽसुरसत्तमः ।
 अभिषेकेण युक्तेन हिरण्याचमयोजयत् ॥
 स बाधयामास सुरावणे जित्वा सुनीनपि ।
 खट्खान्धकं महापुचं तपसाराध्य शङ्खरम् ॥
 देवाञ्जित्वा सदेवेन्द्रान् चूम्बाऽ च धरणीमिमाम् ।
 नीत्वा रसातलं चक्रे वेदान्वै निष्ठुभांस्तथाण ॥
 ततः सब्रह्मका देवाः परिक्लानमुखश्रियः ।

* प्रोदाच विधिनीदित इति A, E and H.

† द्वीपोऽप्य A and D युसकयोर्माति ।

‡ यमच्यं यमस अयमालयम्, विधातीर्षसार्थकादधिकारवे चल् ।

§ वहा इति B and D.

¶ वदीमिन्दोवरप्रभामिति B.

गता विज्ञापयामासुर्विष्णवे हरिमन्दिरम् ॥
 स चिन्तयित्वा विज्ञामा तदधोपायमव्ययः ।
 सर्वदेवमयं शुभं वाराहच्च पुरा दधे* ॥
 गता हिरण्यनयनं हत्वा तं पुरुषोत्तमः ।
 हंश्योहारयामासां कल्पादौ धरणीमिमाम् ॥
 त्वक्षां वाराहसंखानं संखाप्यैवं सुरद्विषः‡ ।
 स्वामेव प्रक्षतिं दिव्यां यथो विष्णुः परं पदम् ॥
 तस्मिन् हतेऽमररिपौ प्रक्षादौ विष्णुतत्परः ।
 अपालयत्स्वकं राज्यं भावं त्वक्षा तदासुरम् ॥
 यजतेः विधिवहेवान्विष्णोराराधने रतः ।
 निःसप्तवं सदा राज्यं तस्यासीदिष्णुवैभवात् ॥
 ततः कदाचिदसुरो ब्राह्मणं गृहमागतम् ।
 न च सम्भाषयामासग्ं देवानाच्चैव मायया ॥
 स तेन तापसोऽत्यर्थं मोहितेनावमानितः ।
 शशापासुरराजानं|| क्रोधसंरक्षलोचनः ॥
 यक्षहल्लं** समाश्रित्य ब्राह्मणानवमन्यसे ।

५०

* वाराहं वपुरादवे इति B and D.

† हंश्योर्धारयामास इति B.

‡ संखाप्य च सुरद्विष इति B and D.

§ इयागेति B.

¶ तापसं नाश्ययामासेति B.

|| असुरराजनिति साधु ।

** यदवलच्छ इति B.

सा शक्तिवैष्णवी* दिव्या विनाशन्ते गमिष्यति ॥
 इत्युक्ता प्रययौ तूर्णं प्रक्षादस्य गृहाहिजः ।
 मुमोह राज्यसंसक्तः सोऽपि शापबलात्ततः ॥
 बाधयामास विप्रेन्द्राज्ञ विवेद जनाईनम् ।
 पितुर्वधमनुसृत्य क्रोधं चक्रे हरिं प्रति ॥
 तयोः समभवद्युषं सुघोरं रीमहर्षणम् ।
 नारायणस्य देवस्य प्रक्षादस्थामरहिषः ॥
 क्षत्वा स सुमहद्युषं विष्णुना तेन निर्जितः ।
 पूर्वसंस्कारमाहात्मग्रात्परम्प्रियमुखे हरौ ।
 सच्चातं तस्य विज्ञानं शरणं शरणं ययौ ॥
 ततःप्रभृति हैत्येन्द्रो द्वनन्यां भक्तिसुहहन् ।
 नारायणे महायोगमवाप पुरुषोत्तमे ॥
 हिरण्यकशिपोः पुत्रे योगसंसक्तचेतसि ।
 अवाप तत्त्वहद्राज्यमन्धकोऽसुरपुङ्गवः ॥
 हिरण्यनेत्रतनयः शशोर्हेहसमुद्धवः ।
 मन्दरस्यामुमां देवीं चक्षे पर्वतामजाम् ॥
 पुरा दारुवने पुर्खे मुनयो गृहमेधिनः ।
 ईश्वराराधनार्थाय तपश्चेतः सहस्रः ॥
 ततः कदाचिमहती कालयोगीन दुस्तरा ।
 अनावृष्टिरतीविग्रा द्वासीद्वृतविनाशिनी ॥
 समेत्य सर्वे मुनयो गौतमं तपसां निधिम् ।

* भक्तिरिति D, E and H.

अयाचन्त सुधाविष्टा आहारं[#] प्राणधारणम् ।
 स तेभ्यः प्रददावनं सृष्टं बहुतरं बुधः ।
 सर्वे बुभुजिरे विप्रा निर्विशङ्केन चेतसा ॥
 गते च हादशे वर्षे कल्यानं इव शङ्खरी ।
 बभूव द्विर्महती यथापूर्वमभूलगतां ॥
 ततः सर्वे मुनिवराः समामन्त्र परस्परम् ।
 महर्षिः गौतमं प्रोक्षुर्गच्छाम इति विगतः ॥
 निवारयामास च तान् कच्चिक्लालं यथासुखम् ।
 उषित्वा महृहेऽवश्यं गच्छध्वमिति पर्णिताः ॥
 ततो मायामयौं सृष्टा क्षणां गाँः सर्व एव ते ।
 समीपं प्रापयामासुर्गौतमस्य महामनः ॥[○]
 सोऽनुवीक्ष्य क्षपाविष्टस्तस्याः संरक्षणोक्तुकाः ।
 गोष्ठे तां बक्षयामास सृष्टमात्रा ममार सा ॥
 स शेकिनाभिसन्तसः कार्यकार्यं महामुनिः ।
 न पश्यति स्म सहसा तस्यिं मुनयोऽब्रुवन् ॥
 गोवध्येयं[§] द्विजश्चेष्ट यावत्तव शरीरगा ।
 तावत्तेऽनं न भोक्तव्यं गच्छामो वयमेव हि ॥

* आहारमिति B.

† यथापूर्वमभूदिति E, G and H.

‡ क्षणाङ्कीमिति B. क्षणा गामिति D.

§ गोवध्येयं—गोः वध्या इत्या, क्षपि भावे इनी वधादेश आर्द्धः ।

तेनातोऽगुमताः सन्तौ देवदारवनं शुभम्* ।
 जग्मुः पापवश्चल्लात्रां तपश्चर्तुं यथा पुरा ॥
 स तेषां मायथा जातां गोवधां गौतमोमुनिः ।
 केनापि हेतुना आत्मा शशापातीवकोपतः‡ ॥
 भविष्यति वयीवाङ्मा महापातकिभिः समाः ।
 बहुशस्ते तथा शापाक्षायमानाः पुनः पुनः ॥
 सर्वे संप्राप्य देवेशं शङ्करं विष्णुमव्ययम् ।
 असुवन् लौकिकौः स्तोत्रैरच्छष्टा इव सर्वगौरुं ।
 देवदेवौ महादेवौ भक्तानामर्त्तिनाशनौ ।
 कामब्रह्मा महायोगौ पापाक्ष्यातुमर्हतः ।
 तदा पार्श्वस्थितं विष्णुं संप्रेस्य हृषभध्वजः ।
 किमेतेषां भवेत्कार्यं प्राह पुख्यैषिषामिति ॥
 ततः स भगवान्विष्णुः शरण्यो भक्तवत्सलः ।
 गोपतिं प्राह विप्रेन्द्रानालोक्य प्रणतान् हरिःग ॥
 न वेदवाङ्मी पुरुषे पुरुषलेशोऽपि शङ्कर ।
 सङ्क्षिप्ते महादेव धर्मो वेदाद्विनिर्बन्धौ ॥ १

* एवसङ्गा सुनिवरं गौतमं तपसा निधिसति D.

† नौता इति B and D.

‡ कोपन इति B.

§ इच्छादैरिति सर्वैरिति D.

¶ प्रणतो इरिरिति A, E and H.

|| विनियंशो इति B.

तथापि भक्ता*वास्त्वादस्थितव्या महेश्वर ।
 अस्माभिः सर्वं एवते गन्तारो नरकानपि ॥
 तत्त्वादिः† वेदवाच्चानां रक्षणार्थाय पापिनाम् ।
 विमोहनाय शास्त्राणि करित्वामोऽपि हृषध्वज ॥
 एवं सम्बोधितो दद्रो माधवेन सुरारिणा ।
 चकार मोहशास्त्राणि केशबोऽपि शिवेरितः ॥
 कापालं नाकुलं§ वामं भैरवं पूर्वपञ्चिमम् ।
 पञ्चरात्रं पाशुपतं तथान्यानि सहस्रशः ।
 सृष्टा तानाहृण निर्वेदाः कुर्वाणाः शास्त्रचोदितम् ।
 पतन्त्रो नरके घोरे बह्न् कल्पान् पुनः पुनः ॥
 जायन्तो॥ मानुषे लोके चीणपापचयास्ततः ।
 द्वैश्वराराधनबलादच्छब्दं सुक्षताङ्गतिम् ॥
 वर्त्तत्वं मद्रसादेन नान्यथा निष्कृतिर्हि वः ॥
 एवमीश्वरविष्णुभ्यां चोदितास्ते महर्षयः ।
 आदेशं प्रत्यपद्यन्त शिवस्त्रासुरविद्विषः ॥
 चकुसेऽन्यानि शास्त्राणि तत्र तत्र रताः पुनः ।

* भक्ता इति H.

† तत्त्वादै इति B.

‡ करित्वाव इति B.

§ लाकुलमिति A, D, E and H.

॥ तावृचतुर्तिम् B. तान्याह इति E, G and H.

॥ जायन्ते इति B. जायन्त इत्यत्र शब्दरार्थः ।

शिष्यानध्यापयामासुर्दर्शयित्वा फलानि च ॥
 मोहापसदनं* लोकमवतीर्थं महीतले ।
 चकार शङ्खरो भिक्षां हितायैषां हिजैः सह ।
 कपालमालाभरणः प्रेतभस्त्रावगुणितः ।
 विमोहयँज्ञोकमिमं जटामण्डलमण्डितः ॥
 नित्यिष्य पार्वतीन्देवीं विष्णावमिततेजसि ।
 नियोज्य भगवावुद्गो भैरवं दुष्टनिग्रहे ।
 दत्ता नारायणे देव्यानन्दनं+ कुलनन्दनम् ।
 संखाप्य तत्र च गणान्देवानिन्द्रपुरोगमान् ॥
 प्रस्तिते च महादेवे विष्णुर्विश्वतनुः स्वयम् ।
 स्त्रीरूपधारी नियतं सेवते स्त्रा महेश्वरीम् ॥
 ब्रह्मा इताशनः शक्रो यमीऽन्ये सुरपुंगवाः ।
 सिषेविरे महादेवीं स्त्रीरूपं श्रीभन्द्रताः ॥
 नन्दीश्वरस्य भगवान् शश्मीरत्यन्तवशभः ।
 हारदेशे गणाध्यक्षो यथापूर्वमतिष्ठत ॥
 एतच्छिवन्तरे दैत्यो द्व्यक्षकोनाम दुर्मतिः ।
 आहर्तुकामो गिरिजामाजगामाथ मन्दरम् ॥
 सम्माप्तमन्धकं दृष्टा शङ्खरः कालभैरवःः‡ ।
 न्यषेधयदमेयात्मा कालरूपधरो हरः ॥

* मोहयन्त इमं खोकमिति D. मोहाय स इमं खोकमिति E and H.

+ देवीं नन्दिनमिति E and H.

‡ काखचीदित इति B.

तयोः समभवद्युतं सुघोरं रोमहर्षणम् ।
 शूलेनोरसि तन्देत्यमाजघान वृषधजः ॥
 ततः सहस्रशो दैत्याः संहस्राभ्यकसंज्ञिताः* ।
 नन्दीखरादयोऽ दैत्यैरन्धकैरभिनिर्जिताः ॥
 घण्टाकर्णे मेघनादशखेशशखतापनः ।
 विनायको मेघवाहः सोमनन्दी च वैयुतः‡ ।
 सर्वैऽन्धकन्देत्यवरं सम्माप्यातिबलान्विताः ।
 शुयुषुः शूलशक्तयृष्टिगिरिकूटपरश्चधैः ॥
 भ्रामयित्वा तु हस्ताभ्यां घट्टीत्वा चरणहये ।
 दैत्येन्द्रेणातिबलिना खिसास्ते शतयोजनम् ॥
 ततोऽन्धकनिष्ठां येऽ शतशोऽथ सहस्रशः ।
 कालसूर्यप्रतीकाशा भैरवच्छाभिदुद्रुतः¶ ॥
 हा हेति॥ शब्दः सुमहान् बभूवातिभयहरः ।
 शुयुषे भैरवो देवः** शूलमादाय भैरवम्† ॥
 दृष्टाभ्यकानां सुवलं दुर्जयन्विर्जितो हरः ।

* देवः सरज्ञाभ्यकसंज्ञितानिति B.

† नन्दिकेशादय इति B.

‡ विद्वां पतिरिति B.

§ निष्ठासे इति B.

¶ भैरवन्तभिदुद्रुतिरिति B.

|| जडीति इति E, G and H.

** दद्र इति B.

†† भौषणनिति B.

जगाम शरणदेवं वासुदेवमजं विसुम् ॥
 सोऽस्त्रजङ्गवान्विष्णुर्देवीनां शतसुक्तमम् ।
 देवीपार्श्वस्थितो देवी विनाशाय सुरहिषाम् ॥
 तदान्धकसहस्रम् देवीभिर्यमसादनम्* ।
 नीतं केशवमाहामगामीलयैव रणाजिरे ॥
 दृष्टा पराहृतं सैन्यमन्धकोऽपि महासुरः ।
 पराम्भुष्ठो रणात्मात्प्रायत्नायत महाजवः ॥
 ततः क्रीडां महादेवः छात्रा हादशवार्षिकीम् ।
 हिताय भक्तलोकानामाजगामाथ मन्द्रम्† ॥
 सम्माप्तमीश्वरं श्रात्रा सर्वएव गणेश्वराः ।
 समागम्योपतिष्ठन्त भानुमन्तमिव हिजाः ॥
 प्रविश्य भवनं‡ पुख्यमयुक्तानां दुरासदम् ।
 ददर्श नन्दिनदेवं भैरवं केशवं शिवः ॥
 प्रणामप्रवणं देवं सोऽनुग्रहाय नन्दिनम् ।
 प्रीत्यैनं पूर्वमीश्वरानः§ केशवं परिषष्वजे ॥
 दृष्टा देवी महादेवीं प्रीतिविस्फारितेच्छाम्¶ ।

* सदनमेव सादर्थं, स्थायेऽच्य ।

† जगाम सच मन्द्रमिति B.

‡ सुवर्णमिति E and H.

§ आप्नाय मूर्खमीश्वरान् इति B.

¶ दृष्टा देवी महादेवं प्रीतिविस्फारितेच्छाम् इति B.

प्रणतः# शिरसा तस्याः+ पादयोरीद्वरस्य च ॥
 न्यवेद्यज्ञायन्तमै शङ्करायाथ शङ्करः ।
 भैरवो विष्णुमाहाक्षयमतीतः‡ पार्वगोऽभवत् ॥
 त्रुत्ला तं विजयं शशुर्विक्रमहेश्वरस्य च ।
 समास्ते भगवानीशो देव्या सह वरासने ॥
 ततो देवगणाः सर्वे मरीचिप्रमुखा हिजाः ।
 आजग्मुर्मन्द्रन्द्रष्टुं देवदेवं चिलोचनम् ॥
 येन तहिजितं पूर्वन्देवीनां शतमुत्तमम् ।
 समागतन्दैत्यसैन्यमीशदर्शनकाङ्क्ष्याः ॥
 दृष्टा वरासनासीनन्देव्या चन्द्रविभूषणम् ।
 प्रणेमुर्गिरिजां देवीं वामपार्वते पिनाकिनः ।
 देवासनगतान्देवीं नारायणमनोमयीम् ॥
 दृष्टा सिंहासनासीनन्देव्या नारायणं तथा ।
 प्रणम्य देवमीशानं पृष्ठवत्यो वराङ्गनाः ॥

कन्या उच्चः ।

कस्त्वं विभाजसे काम्या केयम्बाला रविप्रभा ।

• ननाम इति B and D.

+ तथ इति B, E and H.

‡ प्रथत इति B.

§ वाङ्क्षया इति B.

को नवयन्नाति वपुषा पङ्कजायतलोचनः* ॥
 निशम्य तासां वचनं हृषेन्द्रवरवाहनः ।
 आजहार महायोगी भूताधिपतिरव्ययः ॥
 अथवारायणो गौरी जगन्नाता सनातनः ।
 विभज्य संस्थितो देवः स्वामानं बहुधेष्वरः ॥
 न मे विदुः परमत्वं देव्याश्च† न महर्षयः ।
 एकोऽयं देवदिव्याकाः‡ भवानी विष्णुरेव च ।
 अहं हि निस्यृहः शान्तः केवलोनिष्ठरिग्रहः ।
 मामेव केशवं प्राहुर्लक्ष्मीं देवीमथाम्बिकाम् ॥
 एष धाता विधाता च कारणं कार्यमेव च ।
 कर्त्ता कारयिता विष्णुभुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥
 भोक्ता पुमानप्रमेयः संहर्ता कालरूपघृतः ।
 स्त्रष्टा पाताः॑ वासुदेवो विष्णवाका विष्णतोमुखः ॥
 कूटस्त्रो द्वाचरो व्यापी योगी नारायणोऽव्ययः॥
 तारकः पुरुषो द्वाका केवलं परमं पदम् ॥
 सेषा माहेश्वरी गौरी भम शक्तिनिरञ्जना ।
 शान्ता सत्या सदानन्दा परम्पदमिति श्रुतिः ॥

* कीन्द्रियन्नाति वपुषा पङ्कजायतलोचना इति G. का त्रियं भाति वपुषा इति II.

† देवाया इति B.

‡ देवदेवाका इति B.

§ धाता इति B.

॥ नारायणः स्त्रयमिति B.

अस्याः सर्वमिदच्चात्मचैव लयमेष्टति ।
 एषैव सर्वभूतानाङ्गतीनामुक्तमा गतिः ॥
 तथाहं सङ्कृतो देव्या केवलो निष्कलः परः ।
 पश्याम्यशेषमेवाहं* परमाक्षानमव्ययम् ॥
 तस्मादनादिमहैतं विष्णुमाक्षानमीक्षरम् ।
 एकमेव विजानीय ततो यास्थ निर्वृतिम् ॥
 मन्यन्ते विष्णुमव्यक्तमाक्षानं श्रद्धयान्विताः ।
 ये भिन्नदृष्ट्या चेशानं पूजयन्ते न मे प्रियाः ॥
 हिष्पत्ति ये जगसूतिं मोहिता दौरवादिषु ।
 पश्यमाना न मुच्छन्ते कल्पकोटिशतैरपि ॥
 तस्मादशेषभूतानां रक्षकोविष्णुरव्ययः ।
 यथावदिह विज्ञाय ष्वेयः सर्वापदि प्रभुः ॥
 श्रुत्वा भगवतोवाक्यं देवाः सर्वे गच्छत्वाः† ।
 नेमुर्नारायणं देवन्देवीं च हिमशैलजाम् ॥
 प्रार्थयामासुरीशाने भक्तिं भक्तजनप्रिये ।
 भवानीपादयुग्मे नारायणपदाम्बुजे ॥
 ततो नारायणन्देवङ्गेशा मातरोऽपि च ।
 न पश्यन्ति जगसूतिन्तदङ्गुतमिवाभवत् ।
 तदन्तरे महादैत्योऽग्न्यकोममधान्धकः ।
 मोहितो गिरजान्देवीमाहर्तुर्किरिमाययौ ॥

* मेवेदमिति B.

† देव्यः सर्वं गच्छत्वा इति B.

अथानन्तवपुः श्रीमान्वीगी नारायणोऽमलः ।
तत्रैवाविरभूद्वैर्युदाय पुरषोऽस्मः ॥

छत्राय पार्श्वे भगवन्तमीशा
युदाय विष्णुङ्गणदेवमुख्यैः ।
शिलाहपुत्रेण च मात्रकाभिः
सकालरुद्रोऽपि जगाम देवः ॥
चिशूलमादाय क्षणानुकल्पं
स देवदेवः प्रयथौ पुरस्तात् ।
तमन्वयुस्ते गणराजवर्या-
जगाम देवोऽपि सहस्रवाङ्मः ॥
रराज मध्ये भगवान् सुराणां
विवाहनो वारिजपर्षवर्षः ।
तदा सुमेरोः शिखराधिरूढ़-
स्त्रिलोकद्विर्भगवाननिवार्कः ॥
जयन्ननादिर्भगवानमेयो*
हरः† सहस्राक्षतिराविरासीत् ।
चिशूलपाणिर्गंगने सुघोषः
पपात देवोपरि पुष्पहृष्टः ॥
समागतं वीक्ष्य गणेशराजं
समाहृतं दैत्यरिपुं गणेशैः ।

* जयन्ननादिर्भगवानमेय इति B and G. जगत्तनादिरिति E and H.

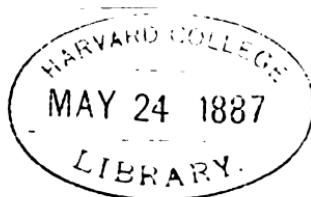
† हरिरिति E and H.

युयोध शक्रेण समावकाभि-
 ग्नेषैरशेषैरमप्रधानैः ॥
 विजित्य सर्वानपि बाहुवीर्यात्
 स संयुगे शश्चुरनन्तर्धामा ।
 समाययौ यत्र सकालरुद्री-
 विमानमारुद्धा विहीनसत्त्वः ॥
 हृष्टान्धकं समायान्तं भगवान् गरुडध्वजः ।
 व्याजहार महादेवं भैरवं भूतिभूषणम् ॥
 हनुमर्हसि दैत्येशमन्धकं लोककण्ठकम् ।
 त्वास्तुते भगवान् शक्तो हस्ता नान्योऽस्य विद्यते ॥
 त्वं हर्ता सर्वलोकानां कालाक्षमा छैश्वरी ततुः ।
 स्तूयते विविधैर्मन्त्रैर्वेदविद्विर्विचक्षणैः* ॥
 स वासुदेवस्य वचो निशम्य भगवान् हरः ।
 निरीक्ष विष्णुं हनने दैत्येन्द्रस्य मतिन्द्रधौ ॥
 जगाम देवतानीकङ्गणानां हर्षवर्षनम्† ।
 सुवन्ति भैरवन्देवमन्तरीक्षचरा जनाः ॥
 जयानन्त महादेव कालमूर्त्ते सनातन ।
 त्वमन्तिः सर्वभावानामनस्तिष्ठसि सर्वगः‡ ॥

* शुल्वा स विविधैरिति D.

† उवंसुहइति A.

‡ सर्वभूतानामनस्तरसि निष्प्रश इति B.

बोड्डगोऽध्यायः ।

१८३

त्वमन्तकोऽ लोककर्ता त्वभाता हरिरव्ययः ।
 त्वं ब्रह्मा त्वं महादेवस्वभाम परमं पदम् ॥
 ओकारमूर्च्छिर्येगामाऽ त्रयीनेतस्त्रिलोचनः ।
 महाविभूतिर्विज्ञेश्चोऽ जयानन्तजगत्पते॒ ॥
 ततः कालामिहृद्रोऽसौ गृहीत्वान्धकमीष्वरः ।
 चिशूलायेषु विन्यस्य प्रननर्त्स सताङ्गतिः ॥
 दृष्टान्धकन्देवगणाः शूलप्रेतं पितामहः ।
 प्रणेमुरीष्वरं देवं भैरवन्धवमोचनम् ॥
 अखुवमुनयः सिद्धा जगुर्गन्धर्वकिवराः ।
 अन्तरीक्षेऽस्तरः सहाण दृत्यन्ति च्च मनोहराः ॥
 संखापितोऽथ शूलाये सोऽन्धको दग्धकिल्बिषः ।
 उत्पदाह्विलविज्ञानसुष्ठाव परमेष्वरम् ॥

अन्धक उवाच ।

नमामि मूर्खां भगवन्तमेकं
 समाहितोऽयं विदुरीश्वतस्वम् ।
 पुरातनं पुण्यमनन्तरूपं

* तं ब्रह्मसं वट्कार इति B.

† ओकारमूर्च्छिरोगामा इति B.

‡ देवेन्द्र इति B.

§ जयाश्चेवजगत्पते इति B.

¶ अन्तरीक्षेऽस्तरः सहाण इति B.

|| पुरुषीत्तमन्तिः B.

कालं कविं योगवियोगहेतुम् ॥
 दंडाकरालं दिवि नृत्यमानं*
 हुताग्रवक्त्रं ज्वलनार्करूपम् ।
 सहस्रपादाच्छिरोभियुक्तं
 भवन्तमेकं प्रणमामि रुद्रम् ॥
 जयादिदेवामरपूजिताहुँ
 विभागहीनामस्तत्त्वरूप ।
 त्वमनिरेको बहुधाभिपूज्यो
 वाञ्छादिभेदैरखिलामरूपः ॥
 त्वामेकमाहुः पुरुषं पुराण-
 मादित्यवर्णन्तमसः परस्तात् ।
 त्वं पश्यसीदं परिपास्यज्ञं
 त्वमन्तको योगिगणात्तुष्टः† ॥
 एकोऽन्तराक्षा बहुधा निविष्टो
 देहेषु देहादिविशेषहीनः‡ ।
 त्वमामतत्त्वं परमाक्ष्यवृद्धिः
 भवन्तमाहुः शिवमेव केचित् ॥
 त्वमन्तरं ब्रह्म परं पवित्र-

* दंडाकरालच विनर्त्तमाननिति A. नृत्यमानमित्यत्र आर्द्धमात्रने पदम् ।

† अतुष्ट इति E and H.

‡ इतः परं B युक्ते त्वमित्यरूप इति शीकः पठितः ।

§ परमाक्ष्यवृद्धिः B.

मानस्त्रुपं प्रणवाभिष्ठानम् ।
त्वमीश्वरो वेदविदां प्रसिद्धः*
स्वायभुवोऽशेषविशेषहीनः ॥
त्वमिन्द्ररूपो वरणोऽग्निरूपो
हंसः प्राणो मृत्युरन्तोऽसि यज्ञः† ।
प्रजापतिर्भगवानेकरूपो‡
नीलशीवः स्तूयसे वेदविद्धिः ॥
नारायणस्वं जगतामनादिः§
पितामहस्वं प्रपितामहस्वं ।
वेदान्तगुद्धोपनिषद्गु गीतः
सदाशिवस्वं परमेश्वरोऽसि ॥
नमः परम्परै तमसः परस्ता-
त्परामनेषा पञ्चनवान्तराय ॥ ।
चिशक्त्यतीताय निरञ्जनाय
सहस्रशक्त्यासनसंखिताय ॥

* वेदपदेशविद्ध इति B.

† इधियज्ञ इति E and H. मृत्युमनादि यज्ञ इति D.

‡ भगवानेकद्व इति A, D, E and H.

§ जगतामनादिरिति B.

¶ तमसः परस्तात् परामने पञ्च इति G युक्ते गाति ।

|| पञ्चनवान्तराय—पञ्च नव च चतुर्द्वय इत्यर्थः अन्तरायि अन्तरायाः यस्य तथो-
काय चतुर्द्वयस्त्रीकर्यापिने इत्यर्थः । पञ्चपदान्तराय इति B. पञ्चपरान्तराय इति D.
नमः परम्परै च परान्तराय इति E and H.

चिमूर्तयेऽनन्तपदामभूर्ते
 जगच्छिवासाय जगमयाय* ।
 नमो जनानां इदि संस्थिताय
 फणीन्द्रहाराय नमोऽसु तुभ्यम् ॥
 सुनीन्द्रसिद्धार्चितपादपश्च
 ऐश्वर्यधर्मासनसंस्थिताय ।
 नमः परान्ताय भवोऽवाय
 सहस्रचन्द्रार्कसहस्रमूर्तेन† ॥
 नमोऽसु सोमाय सुमध्यमाय
 नमोऽसु देवायः हिरण्यबाहो ।
 नमोऽग्निचन्द्रार्कविलोचनाय‡
 नमोऽग्निकायाः पतये मृडायण ॥
 नमोऽसु गुह्याय गुहान्तराय
 विदान्तविज्ञानविनिष्ठिताय ।
 चिकालहीनामलधामधान्ते
 नमो महेश्वाय नमः शिवाय ॥

* B, D, E, G, H पुस्तकेषु ‘नमो छलाटार्वितसोचनाय’ इत्यचिकं दण्डते।

† सहस्रचन्द्रार्कविलोचनाय इति B.

‡ ते देव इति B.

‡ नमोऽग्निचन्द्रार्कविलोचनाय इति पादः B पुस्तके नास्ति ।

¶ नमोऽग्निकायाः इत्यारभ्य गुहान्तराय इत्यत्तें B, E, G, H पुस्तकेषु नास्ति ।

गुहा भूषा चतुरम् अवकाशः यस्म ननीषिषाम् अन्तराय इत्यर्थः ।

एवं सुतः स* भगवान् शूलाग्रादवतार्थं तम् ।
 तुष्टः प्रोवाच हस्ताभ्यां सृष्टा च परमेश्वरः ॥
 प्रीतोऽहं सर्वथा देत्य स्वेनानेन साम्यतम् ।
 सम्माप्य गाणपत्यं मे समिधाने सदा वसां ॥
 अरोगस्त्रियसन्देहो देवैरपि सुपूजितः ।
 नन्दीश्वरस्यानुचरः सर्वदुःखविवर्जितः ॥
 एवं व्याहृतमात्रे तु देवदेवेन देवताः ।
 गणेश्वरं महादैत्यमन्धकं देवसमिधौ ।
 सहस्रसूर्यसङ्काशं चिनेचं चन्द्रचिङ्गितम् ।
 नीलकण्ठं जटामौलिं शूलासक्तं महाकरम् ।
 दृष्टा तनुषुवैत्यमाश्वर्यं परमङ्गताः ।
 उवाच भगवान्विष्णुर्देवदेवं स्मयन्निव ॥
 स्थाने तव महादेव प्रभावः पुरुषो महान् ।
 नेत्रते आतिजानः† दीषान् गृह्णाति च गुणानपि ॥
 इतीरितोऽथ भैरवो गणेशदेवपुङ्गवः‡ ।
 सकेशवः सहान्धको जगाम शङ्खरान्तिकम् ॥
 निरीक्ष्य देवमागतं स शङ्खरः सहान्धकम् ।
 समाधवं समाढ़कां जगाम निर्वृतिं हरः ॥

* एवं सुवन्ननिति B.

† बधामर इति B.

‡ आनन्दानिति B.

§ गणेशो देवपुङ्गवैरिति D. गर्वशः इति E and H.

प्रगङ्ग पाणिनेष्वरो हिरण्यलोचनाभजम् ।
 जगाम यत्र शैलजा विमानमीशवस्त्रभा ॥
 विलोक्य सा समागतं पतिश्चवार्त्तिहारिणम्* ।
 उवाचां सान्धकं सुखं प्रसादमन्धकम्पति ॥
 अथान्धको महेष्वरौ ददर्श देवपार्खगाम् ।
 पपात दण्डवत् चितौ ननाम पादपञ्चयोः ॥
 नमामि देववस्त्रभामनादिमद्रिजामिमाम् ।
 यतः प्रधानपूरुषौ निहन्ति याख्यिलक्ष्मगत् ।
 विभाति या शिवासने शिवेन साकमव्यया ।
 हिरण्यमेऽतिनिर्मले नमामि तां हिमाद्रिजामृः ॥
 यदल्लराखिलक्ष्मगजगन्ति यान्ति सङ्घयम् ।
 नमामि यत्र तासुमामशेषदोषवर्जितामृः ॥
 न जायते न हीयते न वर्षते च तासुमाम् ।
 नमामि तां गुणातिगाङ्गिरीशपुत्रिकामिमाम् ॥
 क्षमस्त देवि शैलजे कृतं मया विमोहितम् ।
 सुरासुरैर्नमस्तृतं नमामि ते पदान्धुजम् ॥
 इत्यं भगवती देवी भक्तिनम्बेष पार्वती ।

* भवश्चवार्त्तिहारिणमिति B.

† अवापेति B.

‡ नमामि तामिमामजामिति B.

§ सुरासुरैर्यदर्शितमिति B, E and H.

¶ तप्यदमशेषदोषवर्जितमिति E and H.

संसुता दैत्यपतिना पुत्रसे जग्हेऽन्धकम् ॥
 ततः स मात्रभिः सार्वं भैरवो रुद्रसञ्चवः ।
 जगाम त्वाङ्गया शश्मोः पातालं परमेष्वरः ॥
 यत्र सा तामसी विष्णोर्मूर्तिः संहारकारिका ।
 समास्ते हरिरव्यक्तो वृसिंहाक्षतिरीष्वरः ॥
 ततोऽनन्ताक्षतिः शश्मुः शेषेणापि सुपूजितः ।
 कालान्निरुद्रो भगवान् युयोजाक्षानमाक्षनि ॥
 युज्ञतस्तस्य देवस्य सर्वा एवाथ मातरः ।
 बुभुचिता महादेवं प्रणम्याहस्तिसोचनम् ॥

मातर ज्ञुः ।

बुभुचिता महादेव त्वमनुज्ञातुमहैसि* ।
 चैलोक्यं भद्रयिष्यामो नान्यथा दृप्तिरस्ति नः ॥
 एतावदुज्ञा वचनं मातरो विष्णुसञ्चवाः ।
 भद्रयाज्ञक्रिरे सर्वं चैलोक्यं सचराचरम् ॥
 ततः स भैरवो देवो वृसिंहवपुषं हरिम् ।
 दध्यो नारायणन्देवं प्रणम्य च कृताज्ञलिः ॥
 उमेश्चिन्तितं ज्ञात्वा ज्ञायामादुरभूद्विः ।
 विज्ञापयामास च तं भद्रयन्तीह मातरः ।

* लगुज्ञा दीयता तया इति B.

† इतः परं “प्रणम्य च कृताज्ञलिः उमेश्चिन्तितं ज्ञात्वा” इति पादव्यं B पुस्तके नाथि ।

निवारयाशु* चैलोक्यं त्वदीया भगवन्निति ॥
 संस्रृता विष्णुना देव्यो दृसिंहवपुषा पुनः ।
 उपतस्थुर्महादेवं नरसिंहाकृतिं ततः† ॥
 सम्माप्य सविधिं विष्णोः सर्वाः संहारकारिकाः ।
 प्रददुः शश्वे शक्तिं भैरवायातितेजसे ॥
 अपश्यंस्ता जगत्सूतिं दृसिंहमतिभैरवम् ।
 क्षणादेकत्वमाप्यन् शेषाहिच्छापि मातरः ॥
 व्याजहार हृषीकेशो ये भक्ताः शूलपाणये ।
 ये च मां‡ संस्मरन्तीह पालनीयाः प्रथमतः ॥
 ममैव मूर्त्तिरतुला सर्वसंहारकारिका ।
 महेश्वराङ्गसभूताऽ मुक्तिमुक्तिप्रदात्रिनी ॥
 अनन्तो भगवान् कालो हिधावस्ता ममैव तुण ।
 तामसी राजसी मूर्त्तिर्देवदेवशतुर्मुखः ॥
 सोऽहं|| देवो दुराधर्षः कालो लोकप्रकालनः ।
 भक्षयिथामि कल्याने रौद्रेणाऽ** निखिलं जगत् ॥

* विनाशयन्तीति A, E and H.

† नरसिंहाङ्गतिष्ठ तमिति B.

‡ ये धर्मानिति E, G, H.

§ महेश्वराङ्गसभूतेति B.

¶ शिष्य च इति B.

|| सोऽयमिति B.

** भवयिष्यति कल्याने रौद्रामा इति B.

था सा विमोहिनी मूर्तिर्मम* नारायणाद्वया ।
 सत्त्वोदिक्षा जगत्सर्वं† संखापयति नित्यदा ॥
 स विष्णुः परमं ब्रह्म‡ परमाक्षा परा गतिः ।
 मूलप्रकृतिरव्यक्ता सदानन्देति कथते ॥
 इत्येवं बोधिता देव्यो विष्णुना विष्णुमातरः ।
 प्रपेद्विरे महादेवं तमेव शरणं परम्§ ॥
 एतद्वः कथितं सर्वं मयान्वकनिष्ठूदनम्¶ ।
 माहाकांशं देवदेवस्य भैरवस्यामितीजसः॥ ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे राजवंशात्मकीर्तने श्रीड्वैश्वायः ।

* या सा विमोहिना मूर्तिरस इति E.

† जगत्कर्त्तव्यमिति B.

‡ सुहि विष्णुः परं विष्णुः इति B.

§ इरमिति B.

¶ निवर्हणमिति B.

|| भैरवस्यामितीजस इति B.

समदशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

अन्यके निरुद्धीति वै प्रक्षादस्य महामनः ।
 विरोचनो नाम बली* बभूव वृपतिः सुतः† ॥
 देवाञ्जिला सदेवेन्द्रान् बह्न्वर्षामहासुरः ।
 यालयामास धर्मेण चैलोकं सचराचरम् ॥
 तस्यैवं वर्तमानस्य कदाचिहिष्टुचोदितः ।
 सनकुमारो भगवान् पुरं प्राप महासुनिः ॥
 गत्वाः‡ सिंहासनगतो ब्रह्मपुत्रं महासुरः ।
 ननामोत्थाय शिरसा प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥
 धन्योऽस्मागुग्छीतीतोऽस्मि सम्मासो मे पुरोत्तमम्§ ।
 योगीश्वरोऽद्य भगवान्यतोऽसौषा ब्रह्मविक्षयम् ॥
 किमर्थमागतो ब्रह्मन् स्वयन्देवः पितामहः ।
 ब्रूहि मे ब्रह्मणः पुत्र किङ्कार्यं करवास्यहम् ॥
 सोऽब्रवीङ्गवान्देवो धर्मयुक्तं महासुरम् ।
 द्रष्टुमभ्यागतोऽहं वै भवन्तं भाग्यवानसि ॥

* पुत्र इति B.

† पुरा इति B.

‡ दश इति B.

§ पुरातन इति B. पुरात्मरसिति D. पुरोत्तमं—पुरेषु उत्तमं सर्वोत्कृष्टपुरसित्यः ।

¶ भगवान् यतामा इति D.

सुदुर्जभा नीतिरेषां दैत्यानान्दैत्यसत्तम् ।
 चिलोके धार्मिको नूनं त्वादशोऽग्नो न विद्यते ॥
 इत्युक्तोऽसुरराजोऽसौ† पुनः प्राह महासुनिम् ।
 धर्माणां परमं धर्मं ब्रूहि मे ब्रह्मवित्तम् ॥
 सोऽब्रवीऽगवान्वीगी दैत्येन्द्राय महामने ।
 सर्वगुणात्मं धर्ममाभज्ञानमयुत्तमम् ॥
 स लक्ष्मा परमं ज्ञानं दत्त्वा च गुरुदक्षिणाम् ।
 निधाय पुच्छे तद्राज्यं योगाभ्यासरतोऽभवत् ॥
 स तस्य पुच्छो मतिमानः‡ बलिनीम महासुरः ।
 ब्रह्मस्थो धार्मिकोऽत्यर्थं विजिग्येऽथ पुरन्दरम् ॥
 क्षला तेन महद्युक्तं शक्तः सर्वामर्दर्वृतः ।
 जगाम निर्जितो विष्णुन्देवं शरणमच्युतम् ॥
 तदन्तरेऽदितिर्देवी देवमाता सुदुःखिता ।
 दैत्येन्द्राणां वधार्थाय पुच्छो मे स्यादिति स्त्रयम् ।
 तताप सुमहाघोरं§ तपोराश्च ततः परम् ।
 प्रपन्ना विष्णुमन्वत्तं शरणं शरणं हरिम्॥

० सुदुर्जभान्यतरेषाच इति D.

† राजसु इति B.

‡ भगवानिति A, E and H.

§ सुमहाङ्गीरनिति B.

¶ शिवनिति A, E and H.

षष्ठ्वा हृत्यद्विज्ञस्के* निष्कलं परमम्बदम् ।
 वासुदेवमनाद्यन्तमानन्दं योग केवलम् ॥
 प्रसन्नो भगवान्विष्णुः शङ्खचक्रगदाधरः ।
 आविर्बभूव योगात्मा देवमातुः पुरो हरिः ॥
 दृष्ट्वा समागतं विष्णुमदितिर्भवित्संयुता ।
 मिने छतार्थमात्मानं तोषयामास केशवम् ॥

अदितिरुचाच ।

जयाशेषदुःखोघनाशेकहेतो
 जयानन्दमाहात्म योगाभियुक्त ।
 जयानादिमध्यान्त विज्ञानमूर्ते
 जयाकाशकल्पामलानन्दरूप ॥
 नमी विष्णवे कालरूपाय तुभ्यं
 नमी नारसिंहाय शेषाय तुभ्यम् ।
 नमः कालद्वाय संहारकन्ते
 नमी वासुदेवाय तुभ्यं नमस्ते ॥
 नमी विष्णमायाविधानाय तुभ्यं
 नमी योगगम्याय सत्याय तुभ्यम् ।
 नमी धर्मविज्ञाननिष्ठाय तुभ्यं
 नमस्ते वराहाय भूयो नमस्ते ॥
 नमस्ते सहस्रार्कचन्द्राभमूर्ते

* विज्ञस्कमधे तु इति E and H.

नमो वेदविज्ञानधर्माभिगम्य* ।
 नमो भूधरायाप्रमेयाय तुभ्यं†
 प्रभो विश्वयोनेऽथ भूयो नमस्ते ॥
 नमः शश्वते सत्यनिष्ठाय तुभ्यं
 नमो हेतवे विश्वरूपाय तुभ्यम् ।
 नमो योगपीठान्तरस्थाय तुभ्यं
 शिवायैकरूपाय भूयो नमस्ते ॥
 एवं स भगवान् विशुद्धेवमात्राः जगन्नायः ।
 तोषितम्छन्द्यामास वरेण प्रहसन्निव ॥
 प्रणम्य शिरसा भूमौ सा वत्रे वरमुत्तमम् ।
 त्वामेव पुत्रं देवानां हिताय वरये वरम् ।
 तथाद्वित्याह भगवान् प्रपञ्चजनवक्षलः ।
 दत्त्वा वरानप्रमेयस्तचैवान्तरधीयत ॥
 ततो बहुतिथे काले भगवत्सं जनाईनम् ।
 दधार गर्भं देवानां माता नारायणं खयम् ।
 समाविष्टे छष्टीकेशे देवमातुरथोदरम् ।
 उत्पाता जग्निरे घोरा बलेवैरोचनेः पुरे ॥
 निरीक्ष सर्वागुत्पातान्देव्येन्द्रो भयविहङ्गः ।
 प्रङ्गाद्मसुरं हृष्टं प्रणम्याह पितामहम् ॥

* वेदविज्ञानाय धर्माभिगम्य इति B.

† नमो देवदेवादिदेवाय तुभ्यन्निति B.

‡ छष्टी देवमात्रा इति B.

बलिहवाच ।

पितामहं महाप्राज्ञं जायन्ते ॥ स्मिन्पुराणतरे* ।
 किमुत्पातो भवेत्कार्यमस्माकं किंनिमित्तकः ॥ न
 निशम्य तस्य वचनम्चिरं ध्वात्वा महासुरः ।
 नमस्त्वय इष्टीकेशमिदं वचनमन्नव्रीत् ॥

प्रक्षाद उवाच ।

यो यज्ञैरिज्यते विष्णुर्यस्य सर्वमिदं जगत् ।
 दधारासुरनाशार्थः माता तं चिदिवीक्षाम् ॥
 यस्मादभिन्नं सकलं भिद्यते योऽखिलादपि ।
 स वासुदेवो देवानां मातुर्देहं समाविशत् ॥
 न यस्य देवा जानन्ति स्वरूपं परमार्थतः ।
 स विष्णुरदितिर्देहं स्वेच्छयाद्य समाविशत् ॥
 यस्माद्वत्ति भूतानि यत्र संयान्ति संक्षयम् ।
 सोऽवतोर्णो महायोगी पुराणपुरुषो हरिः ॥
 न यत्र विद्यते नामस्त्रात्वादिपरिकल्पना ।
 सत्तामात्रामरूपोऽसौ विष्णुरंभेन जायते ॥
 यस्य सा जगतां माता शक्तिस्तदर्थधारणी ॥

* जायन्ते ॥ यत्युरेऽध्या इति B.

+ किमुत्पातैभवेत्कार्यमस्माकं किंनिमित्तकैरिति D. किमुत्पाता भवेत्कार्यमस्माकं किंनिमित्तका इति E and H.

‡ विष्णुर्येष जायते इति B, E and H.

§ धर्मिष्ठोति B.

माया भगवती लक्ष्मीः सोऽवतीर्णो जनार्हनः ॥
 यस्य सा तामसी मूर्तिः शङ्करो राजसी ततुः ।
 ब्रह्मा सच्चायते विष्णुरंशेनैकेन सत्त्वधक्* ॥
 इति सच्चिद्ध्य गोविन्दं भक्तिनमेण चेतसा ।
 तमेव गच्छ शरणं ततो यास्यसि निर्वृतिम् ॥
 ततः प्रक्षादवचनाहलिर्वैरोचनिर्हरिम् ।
 जगाम शरणं विश्वं पालयामास धर्मवित् ॥
 काले प्राप्ते महाविष्णुं देवानां हर्षवर्द्धनम् ।
 असूत कश्यपाचैनं देवमातादितिः स्वयम् ॥
 चतुर्भुजं विश्वालाक्षं श्रीवक्षाङ्गितवक्षसम् ।
 नीलमेघप्रतीकाशं भ्राजमानं श्रिया द्वितम् ॥
 उपतस्युः सुराः सर्वे सिहाः साध्याश चारणाः ।
 उपेन्द्र इन्द्रप्रसुखा ब्रह्मा चर्षिगण्यवृत्तः ॥
 क्षतोपनयनो वेदानध्यैष भगवान् हरिः ।
 सदाचारां† भरहाजात्मिलोकाय प्रदर्शयन् ॥
 एवच्छः‡ लौकिकं मार्गं प्रदर्शयति स प्रभुः ।
 स यत्प्रमाणं कुरुते लोकसद्दुवर्तते ॥
 ततः कालेन मतिमान् बलिर्वैरोचनिः स्वयम् ।
 यज्ञैर्यज्ञैश्वरं विष्णुमर्चयामास सर्वगम् ॥

* सत्त्वधिति B.

† समाचारनिति B, E and H.

‡ एवं हि इति B.

ब्राह्मणान्पूजयामास दत्ता बहुतरं धनम् ।
 ब्रह्मर्थ्यः समाजमुर्यज्ञवाटं महामनः ॥
 विज्ञाय विष्णुर्भगवान् भरहाजप्रचोदितः ।
 आख्याय वामनं रूपं यज्ञदेशमथागमत् ॥
 कृष्णाजिनीपवीताङ्क* आषाढ़ेन विराजितः ।
 ब्राह्मणो जटिलो वेदानुग्रहिन् सुमहाद्युतिः† ॥
 सम्माप्यासुरराजस्य समीपं भिजुको हरिः ।
 स्वपादेः क्रमितं देशमयाचत बलिन्निभिः ॥
 प्रस्थात्य चरणो विष्णोर्बलिर्भावसमन्वितः ।
 आचामयित्वाङ्क स्फङ्गारमादाय स्वर्णनिर्मितम् ॥
 दास्ये तथेदभवतेः पदचयं
 प्रीणातु देवो हरिरव्ययाकृतिः ।
 विचिन्त्य देवस्य कराम्बपञ्चवे
 निपातयामास सुशीतलञ्जलम् ॥
 विचक्रमे पृथिवीमेष चैता-
 मथात्तरिष्ठिवमादिदेवः ।
 व्यपेतरागन्दितिजेष्वरन्तं
 प्रकार्तुकामः शरणं प्रपन्नम् ॥

* . कृष्णाजिनीतरीयाङ्क इति B.

† मध्यमस्तित इति B.

‡ चाचमय इति साध ।

§ ददाम्यदेवभवते इति D.

आक्रम्य लोकचयमीश्यादः
 प्राजापत्याह्वालोकं जगाम ।
 प्रष्टेसुरादित्यमुखाः सुरेन्द्राः*
 ये तत्र लोके निवसन्ति सिंहाः ॥
 अथोपतस्ये भगवाननादिः
 पितामहस्तोषयामास विश्वम् ।
 भित्त्वा तदण्डस्य कपालमूर्द्धं
 जगाम दिव्याभरणोऽथां भूयः ॥
 अथाण्डमेहाविपपात शीतलं
 महाजलं पुर्षकाङ्क्षिच चुष्टम् ।
 प्रवर्त्तिताः चापि सरिहरा साँ
 गङ्गेत्युक्ताणा ब्रह्मणा व्योमसंस्था ॥
 गत्वा महान्तं प्रक्षतिं ब्रह्मयोनिं॥
 ब्रह्माण्डमेकं पुरुषं विश्वयोनिम्** ।
 अतिष्ठदीशस्य पदं तदव्ययं
 दृष्टा देवासत्र तत्र सुवन्ति ॥

* प्रष्टेसुरादित्यसहस्रस्यमिति B.

† देव्यामरकानीति B.

‡ प्रवर्त्तते इति B.

§ सरिहरा तदेति B.

¶ गङ्गेति नामा ननु इति E and H.

|| प्रधानमिति B.

** विश्वयोजमिति B.

आत्मोक्तं तं पुरुषं विश्वकार्यं
 महान् बलिर्भक्तियोगीन विष्णुम् ।
 ननाम नारायणमेकमव्ययं
 स्वचेतसा यं प्रणमन्ति वेदाः ॥
 तमब्रवीङ्गवानादिकर्ता
 भूत्वा पुनर्वामनो वासुदेवः ।
 ममैव हैत्याधिपतेऽभुनेहं
 लोकव्ययं भवता भावदत्तम् ॥
 प्रणम्य मूर्खा पुनरेव हैत्यो
 निपातयामास लखं कराये ।
 दास्ये तवाक्मानमनन्तधाक्षे
 चिविक्रमायाभितविक्रमाय ॥
 प्रगटश्च सूनोरपि सम्बद्धं
 प्रक्षादसूनोरथं शङ्खपाणिः ।
 जगाद् वश्यं* जगदन्तराक्षा
 पातालमूर्त्यं प्रविशेति भूयः ॥
 समास्यतां भवता तत्र नित्यं
 सुक्ष्मा भोगान्देवतानामलभ्यान् ।
 अायस्तां मां सततं भक्तियोगा-
 यवेष्यसे कल्पदाहे पुनर्माम् ॥

* दैषमिति B.

† अायस्तेति आर्वमालगेपदम् ।

उद्गैव हैत्यसिंहं तं विष्णुः* सत्यपराक्रमः ।
 पुरन्दराय चैलोक्यं ददौ जिष्णुरुक्रमः ॥
 संसुवन्ति महायोगं सिद्धा देवर्षिकिञ्चराः ।
 अद्भा शक्रोऽथ भगवानुद्गादित्यमरुषणाः ॥
 क्षत्यैतद्गुतं कर्म विष्णुर्वामनरूपघटक् ।
 पश्यतामेव सर्वेषां तच्चैवान्तरधीयत ॥
 सोऽपि हैत्यवरः श्रीमाण्पातालं प्राप नोहितः ।
 प्रङ्गादेनासुरवरैर्विष्णुभक्तासु तत्परः ॥
 अपृच्छद्विष्णुमाहाम्बं भक्तियोगमनुस्तम्भ् ।
 पूजाविधानं प्रङ्गादं तदाहासौ चकार सः ॥
 अथ रथचरणं सशङ्खपाणिं†
 सरसिजलोचनमीश्मप्रमेयम् ।
 अरणमुपययौ स भावयोगा-
 लययगतिं प्रशिधाय कर्मयोगम् ॥
 एष वः कथितो विप्रा वामनसः पराक्रमः ।
 स देवकार्याणि सदा करोति पुरुषोत्तमः ॥‡

इति श्रीकृष्णपुराणे त्रिविक्रमचरिते सप्तदशीऽध्यायः ।

— • —

* सिंहनु विष्णुरिति B. सिंहं तं जिष्णुरिति E and H.

† रथचरणाभशङ्खपाणिमिति B.

‡ एष श्लोकः E, G, H पुस्तकेषु न हृष्टते ।

अष्टादशोऽव्यायः ।

सूत उवाच ।

वलेः पुच्छतं लासीमहाबलपराक्रमम् ।
 तेषां प्रधानो युतिमान्वाणो नाम महाबलः* ॥
 सोऽतीव शङ्करे भक्तो राजा राज्यमपालयत् ।
 चैत्तीकं वशमानीय बाधयामास वासवम् ।
 ततः ग्रन्थाद्यो देवा गलोचुः क्षत्तिवाससम् ।
 लदीयो बाधते द्वास्मान्वाणो नाम महासुरः ॥
 व्याहृतो दैवतैः सर्वैर्वदेवो महेश्वरः ।
 ददाह वाणस्य पुरं शरेणैकेन लीलया ॥
 हद्यमाने पुरे तस्मिन्वाणो रुद्रं त्रिशूलिनम् ।
 यथौ शरणमीशानङ्गोपतिं नीलसोहितम् ॥
 मूर्द्धन्याधाय तस्मिन्ह शाश्वतं रागवर्जितः† ।
 निर्गत्य तु पुरातस्मात्पुष्टाव परमेश्वरम् ॥
 संसुतो भगवानीशः शङ्करो नीलसोहितः ।
 गाणपत्येन वाणं तं योजयामास भावतः ॥
 अथैवच्छः‡ दनोः पुच्छासाराद्याद्यातिभीषणाः§ ।

* महाबलपराक्रम इति A, E and H. महासुर इति D.

† भौतिवर्जित इति B.

‡ अथाभवत्रिति B.

§ ताराद्याकु विभौषणा इति B.

तारस्तथा शब्दरस्त्र कपिलः शङ्करस्तथा* ।
 स्वर्मानुवृष्टपर्वा च प्राधान्येन प्रकीर्तिताः† ॥
 सुरसायाः सहस्रन्तु सर्पणामंभवहिणाः ।
 अनेकश्चिरसां तदत्थेचराणां महामनाम् ।
 अरिष्टा जनयामास गन्धर्वाणां सहस्रकाम् ।
 अनन्ताद्या महानागाः काद्रवेयाः प्रकीर्तिताः ॥
 ताम्बा च जनयामास षट् कन्या हिजपुङ्क्षाः ।
 शुक्रीं श्वेनीच्च भासीच्च सुग्रीवां‡ अन्यिकां षुचिम् ॥
 गास्तथा जनयामास सुरभिर्महिषीस्तथा ।
 इराणुष्ठक्षलतावल्लीष्टणजातीच्च सर्वशः ।
 तथा वै यक्षरक्षांसि मुनिरप्सरस्तथा ।
 रक्षोगणं क्रोधवशाज्जनयामास सत्तमाः ॥
 विनतायाच्च पुचौ ही प्रस्थातौ गरुडारुणौ ।
 तयोच्चणा गरुडी धीमात्पस्तम्भा सुदुष्टरम् ।
 प्रसादाच्छूलिनः प्राप्तो वाहनलं हरेः स्वयम् ॥
 आराध्य तपसा देवं॥ महादेवं तथारुणः ।

* उच्चरसथा इति B.

† प्रतिष्ठिता इति B.

‡ सुग्रीवोन्मिति B.

§ तारा इति B.

¶ तथोक्तु इति B.

|| उद्गमिति B.

सारथे कल्पितः पूर्वं प्रीतेनाकर्स्य शशुना ॥
 एते कश्यपदायादाः कीर्त्तिः स्वाणुजङ्गमाः ।
 वैवस्तेऽन्तरे छाञ्चिन् शृणुतां पापनाशनम् ॥
 सप्तविंशतुताः प्रोक्ताः सोमपद्मरस्य सुव्रताः ।
 अरिष्टनेमिपद्मीनामपत्वानां छनेकथः* ॥
 बहुपुत्रस्य विदुषस्तस्मी विद्युतः खृताः† ।
 तद्दद्विनिरसः श्रेष्ठाः‡ ऋषयो दृष्टसत्त्वताः§ ॥
 ज्ञानाभ्यस्य तु देवर्थेहेवः प्रहरणः सुतः¶ ।
 एते युगसहस्रान्ते जायन्ते पुनरेव हि ।
 मन्वन्तरेषु नियतन्तुस्यकार्यैः स्वनामभिः ॥
 इति श्रीकूर्चपुराणे वंशानुकीर्तनेऽदादशीऽध्यायः ।

—:—

जनविंशोऽध्यायः ।

सूत उचाच ।

एतानुत्याद्य पुत्रांसु प्रजासन्नानकारणात् ।
 कश्यपः पुत्रकामसु चचार सुमहत्पः ॥

* मपत्वानोह वीडब इति B.

† सुता इति B.

‡ पुत्रा इति B.

§ द्वाषसत्त्वता इति B.

¶ देवप्रहरणः सुता इति B.

तस्यैवम्तपतोऽत्यर्थं प्रादुर्भूतौ सुताविमौ ।
 वक्तरसासितचैव तावुभौ ब्रह्मवादिनौ ॥
 वक्तरान्नैभ्रुवोऽ जग्ने रैभ्यस्ता॑ सुमहायशः ।
 रैभ्यस्तः॒ जग्निरे शूद्राः॒ पुत्रा द्युतिमतां वराः ॥
 अवनस्य सुता भार्या॑ नैभ्रुवस्य महामनः ।
 सुमेधा जनयामास पुत्रान्वै कुण्ठपादिनः॥ ॥
 असितस्यैकपर्णायां** ब्रह्मिष्ठः समपद्यत ।
 नाम्ना॑ वै देवतः पुत्रो योगचार्यो महातपाः ॥
 शाखिस्यः परमः†† श्रीमान् सर्वतत्त्वार्थविच्छुचिः‡‡ ॥
 प्रसादात्मार्वतीशस्य योगसुक्तमवासवान्§§ ॥
 शाखिस्यो॑ नैभ्रुवो॒ रैभ्यः॒ गण त्रयः॒ पुत्राखु॒ काश्यपाः ।

* वक्तरान्नैभ्रुव इति B.

† वैद्यस्य इति B.

‡ वैद्यस्य इति B.

§ वैद्या इति B.

¶ पवीति B.

|| याजिन इति B.

** वर्णायामिति B.

†† शाखिस्यानां पर इति B.

‡‡ विक्षुषी इति B.

§§ योगसुक्तमवासवानिति B.

¶¶ वैद्य इति B.

नरप्रहतयोः* विप्रा पुलस्यस्य वदामि वः ॥
 लग्नविद्धोः सुता विप्रा नान्ना ऐतविक्षा अृता ।
 पुलस्याय तु राजर्षिस्ताङ्ग्नां प्रत्यपाद्यत् ॥
 कृषिस्त्वैलविलक्षणां विश्वाः समपद्यत ।
 तस्य पद्मग्रन्थतस्त्वं पौलस्यकुलवर्द्धिकाः ॥
 पुष्टीलकटा च वाकाऽच कैकसीः‡ देववर्षिनी§ ।
 रूपलावण्यसम्भवासासाच्च शृणुत प्रजाः ॥
 ज्येष्ठं वैश्वरणन्तस्य सुषुवे देववर्षिनी॥
 कैकस्यजनयत्पुत्रं रावणं राक्षसाधिपम् ॥
 कुञ्चकर्णं सूर्यणखान्तथैव च विभीषणम् ।
 पुष्टीलकटाप्यजनयत्पुत्रान्विश्ववसः शुभान् ॥
 महोदरं प्रहसन्न भूषापाखं खरन्तथा ।
 कुञ्चीनसीन्तथा कन्दां वाकायाः सृजते॥ प्रजाः ॥
 चिशिरादूषणसैव विद्युजिष्ठो महाबलः ।
 इत्येते क्रूरकर्माणः पौलस्या राक्षसा दश ॥
 सर्वे तपोबलोल्कृष्टा कदम्भाः सुभीषणाः ।

* नवप्रहतय इति B.

† वाक्या इति B.

‡ निकषा इति रामायणेऽभिधीयते ।

§ वेदष्टपितौति B.

¶ वेदष्टपितौति B.

|| शुद्धत इति D, E and H.

पुलहस्य* सृगाः पुचाः सर्वे व्यालास्त् दंडिणः ॥
 भूताः पिशाचा कट्टासां शूकरा हस्तिनस्तथा ।
 अनपत्वः क्रतुस्तम्भिन् मृतो वैवस्तेऽन्तरे ।
 मरीचेः कश्यपः पुचः स्वयमेव प्रजापतिः ॥
 भृगोरथाभवच्छुक्रीः‡ दैत्याचार्यो महातपाः ।
 स्वाध्याययोगनिरतो हरभक्षी महाद्युतिः ॥
 अचेः पुचोऽभवहङ्किः सोदर्यस्तस्य नैध्रवः§ ।
 क्षशाश्वस्य तु विप्रवेणॄ वृताचामिति नः शुतम् ॥
 स तस्याच्छनयामास॥ खस्त्याचेयाम्बहौजसः ।
 वेदवेदाङ्गनिरतान्तपसा हतकिल्विषान् ॥
 नारदसु वसिष्ठाय इदौ देवीमरुभतीम् ।
 जर्दरेतासु तचैव** शापाइचस्य नारदः ॥
 हर्यश्चेषु तु नष्टेषु मायथा नारदस्य तु†† ।
 शशाप नारदं इक्षः क्रोधसंरक्षलोचनः ॥

* पुलस्त इति E and H.

† सर्वास्त इति D. रक्षास्त इति E and H.

‡ भृगोरथाभवच्छुक इति B.

§ सोदर्यस्ताः पतिग्रताः इति B.

¶ विप्रेन्द्रा इति B.

|| सुतास्त जग्यामास इति B and D.

•० जर्दरेतास्तच मुविरिति B.

†† च इति B.

यस्मात्तम सुताः सर्वे भवताः* मायथा हिज ।
 क्षयकीतास्त्वशेषेण निरपत्ती भविष्यति ॥
 अहन्त्वां वसिष्ठसु शक्तिसुत्पाद्यस्तुतम् ।
 शक्तेः पराश्रः श्रीमान् सर्वज्ञस्तपतां वरः ॥
 आराध्य देवदेवेशमीशानन्विपुरान्तकम् ।
 लेखे त्वप्रतिमं पुच्छृण्डैपायनं प्रभुम् ॥
 दैपायनाच्छुको जग्ने भगवानेव शङ्करः ।
 अंशांशेनावतीर्थ्यर्थां स्वं प्राप परमं पदम् ॥
 शुकस्यास्याभवन् पुच्चाः पञ्चात्यन्तपस्तिनः ।
 भूरिश्वाः प्रभुः शशुः क्षणी गौरस्त पञ्चमः ॥
 कन्या कीर्त्तिमती चैव योगमाता धृतव्रताः ।
 एतेऽचिवंशाः कथिताः ब्रह्मणा ब्रह्मवादिनाम् ॥
 अत जहौ निबोधध्वङ्ग्यपाद्राजसन्ततिम् ॥
 इति श्रीकूर्मपुराणे ऋषिवंशे एकोनविंशीत्यायः ।

—:—

* भवत इति B, E and H.

विंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

अद्वितिः सुषुवे पुत्रमादित्यं कश्यपाबभुम् ।
 तस्यादित्यस्य चैवासीङ्गार्थाणान्तु चतुष्टयम् ॥
 संज्ञा राज्ञीः प्रभा छाया पुत्रांस्यासान्निबोधत ।
 संज्ञा लाङ्गीः तु सुषुवे सूर्यांगानुमत्तमम् ॥
 यमच्च यमनांचैव राज्ञीः रेवन्तमेव च ।
 प्रभा प्रभातमादित्या छाया सावर्णिमाक्षजम् ॥
 अनिच्छ तपतीचैव विष्टिचैव यथाक्रमम् ।
 मनोसु प्रथमस्यासन्नव पुत्रासु तत्प्रमाः ॥
 इत्याकुचैव नाभागो धृष्टः शर्यांतिरेव च ।
 नरिष्ठन्तस्य नाभागो इतिष्ठः करुषस्तथा ॥
 एषभृश महातेजा॥ नवैते शक्रसत्रिभाः ।
 इला ज्येष्ठा वरिष्ठा च सोमवंशं व्यवर्द्धयत् ॥

* राविरिति D.

† लाङ्गी—लटुः विवक्ष्याच्च चपत्यं स्त्री ।

‡ राज्ञी इति D.

§ सावर्णिनामानं मनुसिद्धेः ।

¶ शक्रचैव तपतीचैव इति B.

|| महाभाग इति B.

** सोमवंशविहृये इति B.

बुधस्य गत्वा भवनं सोमपुच्छे रसङ्कृता ।
 अस्तुत सोमजाहेवी पुरुषवससुत्तमम् ॥
 पितृशां द्विषिकार्त्तरं बुधादिति हि नः श्रुतम् ।
 ग्राम्य पुच्छं सुविमलं सुद्युग्म इति विश्रुतम् ॥
 इत्वा पुच्छवयं लेभे पुनः स्त्रीत्वमविन्दत ।
 उत्कलस्त्र गयस्त्रैव विनतस्त्र तथैव च ॥
 सर्वे तेऽप्रतिमप्रस्थाः प्रपत्नाः कमलोद्धवम् ।
 इत्स्वाकोशाभवद्वीरो विकुञ्जिर्नाम पार्थिवः ॥
 ज्येष्ठपुच्छः स तस्यासीहश पञ्च च तस्मुताः ।
 तेषां ज्येष्ठः ककुत्स्वोऽभूत्काकुत्स्वसु सुयोधनः ॥
 सुयोधनात्पृथुः श्रीमान्विष्वकूष पृथोः श्रुतः ।
 विष्वकार्द्वार्द्वको धीमान्युवनाश्वस तस्मुतः ॥
 स गोकर्णः मनुप्राप्य युवनाश्वः प्रतापवान् ।
 दृष्ट्वासौ गौतमं विग्रं तपन्तमनलप्रभम् ॥
 प्रणम्य दर्खवहूमौ पुच्छकामो महीपतिः ।
 अपृच्छलाम्भणा केन धार्मिकं प्राप्नुयात्सुतम् ॥
 गौतम उवाच ।
 आराध्य पुरुषं पूर्वं नारायणमनामयम् ।
 अनादिनिधनं देवन्धार्मिकं प्राप्नुयात्सुतम् ।

* A place of pilgrimage, sacred to Siva, on the west coast near Mangalore.

† पूर्वपुरुषनिति B.

तस्य* पुत्रः स्त्रयं ब्रह्मा पौत्रः स्थावीलखोहितः ।
 तमादिवस्यमीशानमाराध्वाप्नोति सत्सुतम् ॥
 न यस्य भगवान् ब्रह्मा प्रभावं वेत्ति तस्यतः ।
 तमाराध्व द्वषीकेशं प्राप्नुयाहार्थिकं सुतम् ॥
 स गौतमवत्तः शुला शुवनाङ्गो महीपतिः ।
 आराधयन् द्वषीकेशं वासुदेवं सनातनम् ॥
 तस्य पुत्रोऽभवद्वीरः सावस्तिरितिः‡ विश्रुतः ।
 निर्थिता येन सावस्तिः§ गौड़देशे महापुरी ॥
 तस्माच्च द्वहद्वोऽभूतस्माल्कुवलयाश्वकः ।
 भुञ्जुमारः समभवत्ता भुञ्जं हत्वा महासुरम् ॥

* यस्य इति B.

† प्राप्नुयाहार्थिकं सुतमित्यारथ्य आराधयन् द्वषीकेशमित्यन्तं E, G, H पुस्तकेषु नाप्ति ।

‡ आवस्तिरिति B, E and H. आवस्तिरिति G.

§ आवस्तिरिति B. आवस्तीति G.

Properly speaking Sravasti is the real name. Sravasti was the capital of Kosala for a time, and is supposed to have been situated near Fyzabad. To place it in Gouda is to confound all geography. It can be affirmed confidently that, the kingdom of Gouda never comprised Oude within its jurisdiction. "It is situated north of the Ganges, and founded by king Sravasti. It is said to have been the place where the merchant Anathapindada gave Buddha a house for his residence, and the delivery of his lectures. It is identified with Dharmapattana."

¶ भुञ्जुमारत्मगमदिति B and D.

धृत्युमारस्य तनयास्त्रयः प्रोक्ता हिजीत्तमाः ।
 दृढाश्वस्यैव दण्डाश्वः कपिलाश्वस्यैव च ॥
 दृढाश्वस्य प्रमेहस्तु* हर्यश्वस्य सामजः† ।
 हर्यश्वस्य निकुञ्जस्तु निकुञ्जासंहताश्वकः ॥
 छताश्वोऽथ रणाश्वस्य संहिताश्वस्यै मृतौ ।
 युवनाश्वो रणाश्वस्य शक्रतुस्यबलो युधि ॥
 छत्वा तु वार्षीमिष्टः४वृषीणां वै प्रसादतः ।
 लेखे त्वप्रतिमं पुच्चं विश्वभृतमनुस्तमम् ॥
 माभ्यातारं महाप्राङ्गं सर्वशश्वभृतां वरम् ।
 माभ्यातुः पुरुषोऽभूदम्बरीषश्व वीर्यवान् ॥
 मुखुकुम्दश्व पुख्याका सर्वे शक्रसमा युधि ।
 अम्बरीषस्य दायादो युवनाश्वोऽपरः चृतः ॥
 हरितो युवनाश्वस्य हारितस्तमुतोऽभवत् ।
 पुरुषोऽस्य दायादश्वसदस्युर्च्छायमाः ॥
 नर्मदायां समुत्पन्नः समूत्पित्तस्तमुतः चृतः ।
 विश्वदृष्टः मृतस्य त्वनरण्णोऽभवत्ततः५ ॥
 हृष्टश्वोऽनरण्णस्य हर्यश्वस्तमुतोऽभवत् ॥
 सोऽतीव धार्मिको राजा कर्दमस्य प्रजापतेः ।

* प्रमेयसु इति H. प्रमोदिसु इति D, प्रमेहसु इति E.

† हर्यश्वस्य सामज इत्वारभ्य युवनाश्वो रणाश्वस्य इत्वनं B पुस्तके जालि ।

‡ वार्षीमिष्ट—वरषदेवतावं यागमिष्टयः ।

§ अवपरः इति B.

प्रसादादार्थिकं पुचं लेमे सूर्यपरायणम् ॥
 स तु सूर्यं समभर्तु राजा वसुमनाः शुभम् ।
 लेमे त्वप्रतिमं पुचं चिधन्वानमरिन्द्रमम् ॥
 अयजवास्त्रमेधेन शशुच्छित्वा हिजोत्तमाः ।
 स्वाध्यायवान्दानशीलस्तीर्षुर्द्वर्तत्परः* ॥
 ऋषयसु समाजमुर्यज्ञवाटं महात्मनः ।
 वसिष्ठकश्चपमुखा देवाचेन्द्रपुरोगमाः ॥
 तान् प्रशस्य महाराजः पप्रच्छ विनयान्वितः ।
 समाप्य विधिवद्यज्ञं वसिष्ठादीन्द्रिजोत्तमान् ।
 वसुमना उवाच ।
 किं हि श्रेयस्त्ररतरं लोकेऽस्मिन् ब्राह्मणर्षभाः ।
 यज्ञस्तपो वा सन्नासो ब्रूत मे सर्ववेदिनः ॥
 वसिष्ठ उवाच ।
 अधीत्य वेदान्विधिवक्तुतांशोत्पाद्य यत्क्रतः ।
 इद्धा यज्ञेश्वरं यज्ञैर्गच्छेद्वानमथात्मवान् ॥
 पुलस्त्व उवाच ।
 आराध्य तपसा देवं योगिनम्यरमेश्वरम्† ।
 प्रवर्जेहिधिवद्यज्ञैरिद्धा पूर्वं सुरोत्तमान् ॥
 पुलह उवाच ।
 यमाहुरेकं पुरुषं पुराणम्यरमेश्वरम् ।

* तितिचुर्ष्णंतत्परः इति B.

† परमेहिनमिति B.

तमाराध्य सहस्रांशुस्तपसोऽ मोक्षमाप्नुयात् ॥

जमदग्निरुचा ।

अजो विश्वस्य कर्ता यो जगद्गीजं सनातनः ।

अन्तर्व्यामी च भूतानां स देवस्तपसेच्यते ॥

विश्वामित्र उवाच ।

योऽग्निः सर्वाभ्यकोऽनन्तः स्यथभूर्विश्वतोमुखः ।

स रुद्रस्तपसोगेण पूज्यते नेतरैर्मध्ये ॥

भरद्वाज उवाच ।

यो यज्ञेरिच्यते देवो वासुदेवः^{*} सनातनः ।

स सर्वदैवततनुः पूज्यते परमेश्वरः ॥

अग्निरुचा ।

यतः सर्वमिदं जातं यस्यापत्यं प्रजापतिः ।

तपः सुमहदाख्याय पूज्यते स महेश्वरः ॥

गौतम उवाच ।

यतः प्रधानपुरुषो यस्य शक्तिरिदिङ्कः जगत् ।

स देवदेवस्तपसा पूजनीयः सनातनः ॥

कश्यप उवाच ।

सहस्रनयनो देवः साक्षी शभुः प्रजापतिः ।

प्रसीदति महायोगी पूजितस्तपसा परः ॥

* तमस इति B.

† जातवेदा इति B.

‡ शक्तिमयनिति B and D.

क्रतुरुचाच ।

प्राप्ताध्ययनयज्ञस्य लब्धपुचस्य चैव हि ।
 नान्तरेण तपः कश्चिद्वर्थः शास्त्रेषु दृश्यते ॥

इत्याकर्षं स राजघिर्स्तान् प्रणम्यातिष्ठष्टवीः ।
 विसर्जयित्वा* संपूर्णं चिधन्वानमथाब्रवीत् ॥

आराधयिष्ये तपसा देवसेकाद्वराद्यम् ।
 ग्राणं हृहस्तं पुरुषमादित्यान्तरसंस्थितम् ॥

त्वनु धर्मरतो नित्यं पात्रयैतदत्तद्वितः ।
 चातुर्वर्णसमायुक्तमश्चर्षं चितिमण्डलम् ॥

एवमुक्ता स तद्राज्यं निधायाकभवे लृपः ।
 जगामारस्यमनघस्त पस्तमुमनुक्तम् ॥

हिमवच्छिखरे रम्ये देवदाद्वनाश्रये ।
 कन्दमूलफलाहारैहृत्यैर्यजसुरान् ॥

संवक्षरश्तं साथन्तपोनिर्वूतकिलिषः† ।
 जजाप मनसा देवीं साविर्भीं वेदमातरम्‡ ॥

तस्यैवन्तपतोऽ॒ देवः स्त्रयश्चूः परमेश्वरः ।
 हिरण्यगर्भीं विश्वामाणं तं देशमगमतस्यम् ॥

* विसर्जयित्वा इति आद्यम् ।

† कव्यप इति B.

‡ देवमातरमिति B.

§ अपत इति B.

¶ भगवानिति B.

दृष्टा देवं समायात्तं ब्रह्माणं विश्वतीमुखम् ।
 ननाम शिरसा तस्य पादयोर्नाम कीर्तयन् ॥
 नमो देवाधिदेवाय ब्रह्मणे परमाक्षने ।
 हिरण्यमूर्तये तुभ्यं सहस्राक्षाय वेधसे ॥
 नमो धाचे विधाचे च नमो देवाक्षमूर्तये ।
 सांख्योगाधिगम्याय नमस्ते ज्ञानमूर्तये ॥
 नमस्तिमूर्तये तुभ्यं स्त्रै सर्वार्थवेदिने ।
 पुरुषाय पुराणाय योगिनां गुरवे नमः ॥
 ततः प्रसन्नो भगवान्विरिच्छो विश्वभावनः ।
 वरं वरय भद्रन्ते वरदोऽस्मील्यभाषत ॥

राजोवाच ।

जपेयन्देवदेवेश गायत्रीं वेदमातरम् ।
 भूयो वर्षश्तं सायन्तावदायुर्भवेत्तम ॥
 वाङ्मित्याह विश्वाक्षा समालोक्य नराधिपम् ।
 सृष्टा कराभ्यां सुप्रीतस्तचैवान्तरधीयत ॥
 सोऽपि लब्धवरः श्रीमाङ्गजापातिप्रसन्नधीः ।
 शान्तस्तिष्ठवयस्त्रायी कन्दमूलफलाशनः ॥
 तस्य पूर्णे वर्षश्ते भगवानुप्रदीधितिः ।
 प्रादुरासीमहायोगी भानोर्मण्डलमध्यगः* ॥
 तं दृष्टा वेदवपुर्षां मण्डलस्य सनातनम् ।

* मध्यत इति B.

† देवदेवेषमिति B.

स्वयम्भुवमनाद्यन्तं ब्रह्माणं विश्वायङ्गतः ॥
 तुष्टाव वैदिकैर्मन्त्रैः साविच्छ्रा च विशेषतः ।
 चण्डादपश्चत्पुरुषं तमेव परमेश्वरम् ॥
 चतुर्व्युखं जटामौलिमष्टहस्तं चिलोचनम् ।
 चन्द्रावयवलक्ष्माणं नरनारीतनुं हरम् ॥
 भासम्बन्तं जगत्कृत्त्वं नीलकण्ठं स्वरस्मिभिः ।
 रक्ताम्बरधरं रक्तं रक्तमाल्यानुलेपनम् ॥
 तङ्गावभावितो दृष्टा सङ्गावेन परेण हि ।
 ननाम शिरसा रुद्रं साविच्छ्रा तेन* चैव हि ॥
 नमस्ते नीलकण्ठाय भासते परमेष्ठिने ।
 चयीमयाय रुद्राय कान्तरूपाय हेतवे ॥
 तदा प्राह महादेवो राजानं प्रीतमानसः ।
 इमानि मे रहस्यानि नामानि शृणु चानघ ॥
 सर्ववेदेषु गीतानि संसारशमनानि तु ।
 नमः कुरुत्व वृपते[†] एभिर्मां सततं शुचिः ॥
 अधीघ्य शतरुद्रीयं यजुषां सारसुचृतम् ।
 जपस्थानव्यचेतस्कोऽः मय्यासक्तमना लृप ॥ ७७
 ब्रह्मचारी निराहारी भस्मनिष्ठः समाहितः ।
 जपेदामरणाद्रुद्रं स याति परमं पदम् ॥ ७८

* साविच्छ्रानेनेति B.

† नमस्तुरुत्वं सततमिति B.

‡ जपस्थ इत्यार्थमात्रनेपदम् ।

इत्युक्ता भगवानुद्रो भक्तानुभवकाम्यया ।
 पुनः संवक्षणश्च राज्ञे द्वायुरकल्पयत् ॥
 दत्तात्रै तत्परं ज्ञानं वैराग्यं परमेश्वरः ।
 क्षणादन्तर्हिते दद्रस्तद्बुतमिवाभवत् ॥
 राजापि तपसा दद्र्वं जजापानन्यमानसः ।
 भक्त्यक्ष्वलस्त्रिवदवर्णः* ज्ञात्वा शान्तः समाहितः ॥
 जपतस्तस्य नृपतेः पूर्णे वर्षशते पुनः ।
 योगप्रवृत्तिरभवलाकालासपरं† पदम् ॥
 विवेशैतदेवसारं‡ ज्ञानं वै परमेष्ठिनः ।
 भानोः समर्खलं§ शुभं ततो यातो महेश्वरम् ॥
 यः पठेच्छृण्याहापि राज्ञविरितमुत्तमम् ।
 सर्वपापविनिर्मलो लक्ष्मीको महीयते ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे राजवंशकीर्तने विश्वेऽच्यायः ।

— • —

* भक्त्यक्ष्वलं चिषवचनिति B.

† ज्ञात्वाकमिति B. ज्ञात्वानकमिति D and E. ज्ञात्वात्कालापरं पद-
मिति G and H.

‡ विवेश तदेवसारमिति B.

§ श्रीमर्खलमिति B.

एकविंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

त्रिधन्वा राजपुत्रसु धर्मेणापालयमहीम् ।
 तस्य पुत्रोऽभवहिहास्त्रव्याहृण इति श्रुतः ॥
 तस्य सत्यव्रतो नाम कुमारोऽभूम्भाष्टः ।
 भार्या सत्यधना नाम हरिष्वन्द्रमजीजनत् ॥
 हरिष्वन्द्रस्य पुत्रोऽभूद्रोहितो नाम* वीर्यवान् । †
 रोहितस्य‡ द्रुकः पुत्रस्तम्भाद्वरजायत ॥
 सगरस्तस्य पुत्रोऽभूद्राजा परमधार्मिकः ।
 हे भार्ये सगरस्यापि प्रभा भागुमती तथा ॥
 ताभ्यामाराधितो वङ्गिः प्रददौ§ वरमुत्तमम् ॥
 एकं भागुमती पुत्रमग्न्हादसमज्जसम् ।
 प्रभा षष्ठिसहस्रन्तु पुत्राणां जग्नहे शुभा ॥

* कुदकी नाम इति A.

† अतः परं B पुत्रके वस्त्रमाचमतिरिक्तं दृश्यते—

हरितो रोहितसाय धुम्भुक्तस्य सुतोऽभवत् ।

विजयस्य सुदेवस्य धुम्भुपुत्री वध्वतुः ॥

विजयस्याभवत्पुत्रः कादकीनाम वीर्यवान् ।

‡ कुदकस्य इति A, D, E and H.

§ ताभ्यामाराधितः प्रादादौबोऽभिरिति B. ताभ्यामाराधितः प्रादाद्युराधिरिति D.

असमज्जसपुचोऽभूदंशुमाद्रामः पार्थिवः ।
 तस्य पुचो दिलीपसु दिलीपात् भगीरथः ॥
 येन भागीरथी गङ्गा तपः कल्पावतारिता ।
 प्रसादादेवदेवस्य महादेवस्य धीमतः ॥
 भगीरथस्य तपसा देवः प्रीतमना हरः । १
 बभार शिरसा गङ्गां सोमान्ते सोमभूषणः ॥
 भगीरथस्तुतस्यापि श्रुतो नाम बभूव ह ।
 नाभागस्तस्य दायादः सिन्धुशीपस्तोऽभवतः ॥
 अयुतायुः सुतस्य ऋतुपर्णी महाबलः ॥
 ऋतुपर्णस्य पुचोऽभूद्युदासो नाम धार्मिकः ॥
 सौदासस्तस्य तनयः ख्यातः ॥ कल्पाषपादकः ॥
 वसिष्ठसु महातेजाः द्वित्रे काल्पाषपादके ॥ ।
 अश्लकं जनयामास तमिक्षाकुकुलध्वजम् ।
 अश्लकस्योल्कलायान्तु ॥ नकुलो नाम पार्थिवः ॥

* असमज्जसस्य तनयो छंशुमाद्राम इति B. असमज्जस पुचोभूदंशुमाद्राम इति D, E and H.

† तस्य पुचो दिलीपसु इवारथं प्रीतमना हरद्यन्ते B उक्तके नाक्ति ।

‡ सिन्धुशीपस्तोऽभवदिति G and H.

§ ऋतुपर्णसु तत्सुतः इति B.

¶ तत इति D.

|| कल्पाषपादक इति D, E and H.

** अश्लकस्योत्तरायान्तु इति B.

स हि रामभयाद्राजा* वनं प्राप सुदुःखितः ।
 दधत्† सनारीकवचं तमाच्छतरथोऽभवत् ॥
 तमाहिलिविलिः‡ श्रीमान् उद्भवम्भा च तमुतः§ ।
 तमाहिष्मसहस्रात्खटाङ्ग इतिष विश्रुतः ॥
 हीर्घबाहुः सुतस्तमाद्रघुः स्तमादजायत ।
 रघोरजः समुत्पदो राजा दशरथस्तः ॥
 रामो दाशरथिर्वर्णो धर्मज्ञो लोकविश्रुतः ।
 भरतो लक्षणस्वैव शत्रुघ्नश महाबलः ॥
 सर्वे शक्तसमा युद्धे विष्णुशक्तिसमन्विताः ।
 जग्ने रावणनाशार्थं विष्णुरंशेन विष्णुभुक् ॥
 रामस्य भार्या सुभगा जनकास्याद्वजा सुता ।
 सीता चित्कविष्ण्वाताऽ** श्रीलोदार्थगुणान्विता ॥
 तपसा तोषिता देवी जनकेन गिरीन्द्रजा ।
 प्रायच्छज्जानकीं सीतां राममेवाश्रितां पतिम् ॥
 प्रीतश्च भगवानीशस्त्रिशूली नीललोहितः ।
 प्रदद्वौ शत्रुनाशार्थं जनकायाङ्गुतं धनुः ॥

* कामभयादिति D.

† विष्वदिति B.

‡ दिलिविष इति D.

§ तमाहिलिविलिः श्रीमान् उद्भवम्भा च तमुत इति B.

¶ वटाङ्ग इति D. वेटाङ्ग इति G. वटाङ्ग इति E and H.

|| विश्वदिति B.

** सीतेति खीकविष्ण्वाता इति B.

स राजा जनकी धीमान्* दातुकामः सुतामिमाम् ।
 अधोषयद्विभज्ञो लोकेऽस्मिन्द्विजपुङ्गवाः ॥
 इहं धनुः समादातुं यः शक्तीति जगच्छये ।
 देवो वा दानवो वापि स सीतां लक्ष्यमर्हति ॥
 विच्छाय रामो बलवाच्छनकस्य घट्हं प्रभुः ।
 भञ्जयामास चादाय गत्वासौ लीलयैव हि ॥
 उद्वाहाथाथ† तां कव्यां पार्वतीमिव शङ्करः ।
 रामः परमधर्मामा चेनामिव च घण्टुस्तः ॥
 ततो बहुतिथे काले राजा दशरथः स्वयम् ।
 रामं ज्येष्ठसुतं वीरं राजानं कर्तुमारभतः‡ ॥
 तस्याथ पढ़ी सुभगा कैकीयी चारहासिनी§ ।
 निवारयामास पतिं प्राह सम्भान्तमानसा ॥
 मक्षुतं भरतं वीरं राजानं कर्तुमर्हसि ।
 पूर्वमेव वरो यस्माइत्ती मे भवता यतः¶ ॥
 स तस्या वचनं श्रुत्वा राजा दुःखितमानसः ।
 वाढ़मित्यबीहाक्षं तथा रामोऽपि धर्मवित् ॥
 प्रशम्याथ पितुः पादौ लक्ष्मणेन सहाच्युतः ।

* विहानिति B.

† उद्वाह इति तु वक्तव्ये उद्वाह इत्यार्थम् ।

‡ कर्तुमारभदित्यत्र परम्परदमार्थम् ।

§ चारभाषितौति B.

¶ भवता च यदिति B.

ययौ वनं सप्ततीकः क्ल्वा समयमालवान् ।
 संवस्तराणां चत्वारि दश चैव महाबलः ।
 उवास तत्र भगवान्* लक्ष्मणेन सह प्रभुः ॥
 कदाचिहसतोऽरणे रावणो नाम राक्षसः ।
 परिव्राजकवेषण सीतां हृत्वा ययौ पुरीम् ॥
 अदृष्टा लक्ष्मणो रामः सीतामाकुलितेन्द्रियौ ।
 दुःखशोकाभिसन्तसौ बभूवतुररिष्टमौ ॥
 ततः कदाचिलक्षिप्ता सुग्रीवेण हिजोत्तमाः ।
 वानराणामभूतस्य रामस्याक्षिष्ठकर्मणः ॥
 सुग्रीवस्यागुगी वीरो हनूमाक्षाम वानरः ।
 वायुपुत्रो महातेजा रामस्यासीवियः सदा ॥
 सु क्ल्वा परमं धैर्यं रामाय क्षतनिष्पयः ।
 आनयिष्यामि तां सीतामित्युक्त्रा विचकार ह ॥
 महीं सागरपर्यन्तां सीतादर्शनतत्परः ।
 जगाम रावणपुरौं लङ्घां सागरसंस्थिताम् ॥
 तत्राथ निर्जने देशे दृष्टमूले शुचिन्निताम् ।
 अपश्यदमलां सीतां राक्षसीभिः समाहृताम् ।
 अशुपूर्णेन्द्रणां हृद्यां संक्षारनीमनिन्दिताम् ।
 रामभिन्दीवरश्यामं लक्ष्मणज्ञामसंस्थितम् ॥

* मतिमानिति B.

निवेदयित्वा# चामानं सीतायै रहसि प्रभुः† ।
 असंशयाय प्रददावस्यै रामाङ्गुलीयकम् ॥
 दृश्माङ्गुलीयकं सीता पल्लुः परमशोभनम् ।
 मैने समागतं रामं प्रीतिविस्फुरितेऽप्य ॥
 समाख्यास्य तदा सीतां दृश्मा रामस्य चान्तिकम् ।
 नयिष्ये लां महाबाहुमुखा रामं यथौ पुनः ॥
 निवेदयित्वा रामाय सीतादर्शनमाभवान् ।
 तस्यौ रामेण पुरतो लक्ष्मणेन च पूजितः ॥
 ततः स रामो बलवान्सार्वं हनुमता स्थयम् ।
 सक्षमणेन च युद्धाय मुहिष्मके हि रक्षसाः‡ ॥
 क्षत्रिय वानरशतैर्लक्ष्मामार्गं महोदधिः ।
 वेतुम्परमधर्माक्षा रावणं हतवाच्प्रभुः ।
 सप्तबीकं हिं§ सहृतं सम्बाट्कमरित्वमः ॥
 आनयामास तां सीतां वायुपुम्पसहायवान् ॥
 वेतुमध्ये महादेवमीशानङ्गुत्सिवाससम् ।
 खापयामास लिङ्गस्थंणा पूजयामास राघवः ॥
 तस्य देवो महादेवः पार्वत्या सह शङ्खरः ।

* निवेदयित्वा इत्यार्द्देव, निवेद्य इति साऽपि ।

† स्थयनिति B.

‡ चक्रेतिराष्ट्रसनिति A, E and H.

§ सप्तबीकर्त्तव्य B.

¶ विङ्गसेति B.

प्रत्यक्षमेव भगवान्दत्तवाच्चरमुक्तम् ॥
 यत्त्वया स्थापितं लिङ्गं* द्रष्टव्यतीदं हि जातयः ।
 महापातकसंयुक्तासेवां पापं विनाशति ॥
 अन्यानि चैव पापानि आतस्वाच महोदधौ ।
 दर्शनादेव लिङ्गस्य नाशं यान्ति न संशयः ॥
 यावत्साक्षन्ति गिरयो यावदेषा च मेदिनी ।
 यावल्लेतुश्च तावच स्थास्याम्बृतं तिरोहितः† ॥
 आनं दानं तपः आहं सर्वभवतु चाक्षयम्‡ ।
 स्मरणादेव लिङ्गस्य दिनपापम्भरणम्भतिः ॥
 इत्युक्ता भगवान्वच्छ्रुः परिष्वच्य तु राघवम् ।
 सनन्दी सगणी रुद्रस्त्रैवान्तरधीयत ॥
 रामोऽपि पालयामास राज्यन्वर्मपरायणः ।
 अभिविक्तो महातेजा भरतेन महाबलः ॥
 विशेषाद्वाद्वाणान्सर्वांगूजयामास चेष्टरम् ।
 यज्ञेन यज्ञहन्तारमध्यमेधेन शहरम् ॥
 रामस्य तनयो जज्ञे कुश इत्यभिविश्रुतः ।
 लवस्य सुमहाभागः सर्वतत्त्वार्थविसुधीः ॥
 अतिथिसु कुशाङ्गजे निषधस्तसुतोऽभवत् ।

* तच इति B.

† स्थास्यन्वृतं तिरोहिता इति B.

‡ भविष्यत्यवयम्भिदिति B.

§ नाशं यान्ति न संशय इति B.

न लक्ष्य निषधस्यासीत्* न भास्तुम्भादजायत ॥
 न भसः पुण्डरीकाक्षः क्षेमधन्वा तु तसुतः ।
 तस्य पुत्रोऽभवद्वीरो देवानीकः प्रतापवान् ॥
 अहीनगुस्तस्य सुतो महस्यां+स्तसुतोऽभवतः ।
 तस्माद्वावलोकसु ताराधीशश्वर्दु तसुतः ॥
 ताराधीशाद्विगिरिर्भानुवित्तस्तोऽभवत् ।
 श्रुतायुरभवत्तस्मादेते चेष्टाकुवंशजाः ।
 सर्वे प्राधान्यतः प्रेक्षाः समाख्येन हिजोत्तमाः ॥
 य इमं शृण्यान्वित्यमिष्ठाकोर्वशसुत्तमम् ।
 सर्वपापविनिर्मलो देवस्त्रीके महीयते ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे रस्ताकुवंशे एकविंशोऽध्यावः ।

* न लक्ष्य निषधस्याभूदिति B.

† सहस्र इति D. सहस्रानिति H.

‡ सहस्राण्पः सुतोऽभवदिति B.

§ तारापीडलु इति B.

द्वाविंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।*

ऐतः पूरुरवाक्षाय राजा राज्यमपालयत् ।
 तस्य पुत्रा बभूवुहि षड्ग्रन्थसमतेजसः† ॥
 आयुर्मायुरमायुषं विष्णायुषैव वीर्यवान् ।
 शतायुषं श्रुतायुषं दिव्यासैवोर्वशीश्रुताः ॥
 आयुषस्तनया वीराः पञ्चैवासन्नहीजसः ।
 स्वर्भानुतनयायां वै प्रभायामिति नः श्रुतम् ॥
 नहुषः प्रथमस्तेषां धर्मज्ञो लोकविश्रुतः ॥
 नहुषस्य तु दायादाः पञ्चग्रन्थोपमतेजसः‡ ॥
 उत्पन्नाः पिद्वकन्वायां विरजायां महाबलाः ॥
 यातिर्यातिः§ संयातिरायातिः पञ्चमोऽश्वकः ।
 तेषां ययातिः पञ्चानां महाबलपराक्रमः ॥
 देवयानीमुश्ननसः सुतां भार्यामवाप सः ।
 शर्मिष्ठामास्त्ररीचैव तनयां द्वषपर्वणः ॥

* रोपहर्षण उवाचेति B.

† षड्ग्रन्थोपमतेजस इति G.

‡ पञ्चासनमितीजस इति D. षड्ग्रन्थोपमतेजस इति B, E

and H.

§ यतिरिति B.

यदुच्च तुर्वहृष्टैव देवयानी व्यजायत# ।
 हृष्टुभागुच्च पूरुच्च शर्मिष्ठा चाप्यजीजनत् ॥
 सोऽभ्यषिष्ठदतिक्रम्य श्रेष्ठं यदुमनिन्दितम् ।
 पूरुमेव कनीयांसम्पितुर्वचनपालकम् ॥
 दिशि दक्षिणपूर्वस्यानुर्वशुं पुच्चमादिशत् ।
 दक्षिणापरयोर्ण राजा यदुं श्रेष्ठं व्ययोजयत् ॥
 प्रतीच्छामुत्तरायाच्च हृष्टुभागुमकल्पयत् ।
 तैरियं षट्धिवी सर्वा धर्मतः परिपालिता ॥
 राजापि दारसहितो बनं प्राप महायथा: ।
 यदोरप्यभवन् पुच्चाः पञ्च देवसुतोपमाः ॥
 सहस्रजित्सथा श्रेष्ठः क्रोष्टुर्नीर्खी जिनो रघुः ।
 सहस्रजिव्युतस्तद्व्युतजित्ताम पार्थिवः ॥
 सुताः शतजितोऽप्यासंस्कयः परमधार्मिकाः ।
 हृहयस्त्र हृहयैव राजा विष्णुहयस्त्र यः ॥
 हृहयस्याभवत्पुणी धर्म इत्यभिविश्वतः ।
 तस्य पुच्चीऽभवद्विप्रा धर्मनेत्रः प्रतापवान् ॥
 धर्मनेत्रस्य कीर्तिसु सच्चितःस्तम्भुतोऽभवत् ।
 महिषः§ सच्चितस्याभूद्वद्वेष्टस्तदन्वयः ।

* अत्र अन्तर्भूतस्यात्मादजनयदिवेवार्थः ।

† दक्षिणापरयोः—दक्षिणामपरक्षाच (पश्चिमाया) दिशि इत्यर्थः ।

‡ संशिग इति B.

§ महिषानिति B.

भद्रन्तेष्टस्य दायादो दुर्दमो नाम पार्थिवः ।
 दुर्दमस्य सुतो धीमानन्धको नाम वीर्यवान् ॥
 अन्धकस्य तु दायादास्त्वारो लोकसमाताः ।
 क्षतवीर्यः क्षतामिति क्षतवर्णा च तस्मुतः* ॥
 क्षतौजास चतुर्थोऽभूलाक्षीर्यस्तथार्जुनः† ।
 सहस्राहुर्दुतिमाभ्यनुवेदविदां वरः ।
 तस्य रामोऽभवचृत्युर्जामदम्ब्यो जनाईनः ।
 तस्य पुच्छतात्यासन्पञ्च तत्र महारथाः ॥
 क्षतास्त्रा बलिनः शूराः धर्माक्षानो मनस्त्रिनः ।
 शूरस्य सुरसेनस्य क्षणो धृष्णस्त्रैव च ।
 जयध्वजस्य बलवान्नारायणपरो दृपः ॥
 शूरसेनादयः पूर्वे चत्वारः प्रथितौजसः ।
 कुद्रभक्ता महाक्षानः पूजयन्ति स्म शङ्खरम् ॥
 जयध्वजसु मतिमान्देवं नारायणं हरिम् ।
 जगाम शरणं विष्णुं दैवतम्भर्तत्परः ॥
 तमूरुरितरे पुत्रा नायं धर्मस्तवानघ ।
 ईश्वराराधनरतः पितास्माकमिति श्रुतिः ॥
 तानन्नवीक्ष्महातेजा द्विष धर्मः परो मम ।
 विष्णोरंशेन समूता राजानो ये महीतले ॥
 राज्यं पालयितावश्यम्भगवान्पुरुषोत्तमः ।

* तथैव च इति B.

† कातंदीर्घ्यार्जुनोऽभवदिति B.

पूजनीयोऽजितोऽ विश्वः पालको जगतां हरिः ॥
 सात्त्विकी राजसी चैव तामसी च स्वयं प्रभुः ।
 तिस्त्रसु मूर्त्यः प्रोक्षाः स्फुष्टिस्थित्यत्तहेतवः ॥
 सत्त्वाभा भगवान्विश्वः संखापयति सर्वदा ।
 स्फुजेहश्चा रजोमूर्त्तिः संहरेत्तामसी हरः ॥
 तत्पात्रहीपतीनान्तु राज्यम्यालयतामिदम् ।
 आराध्यो भगवान्विश्वः केशवः केशिमर्हनः ॥
 निशम्य तस्य वचनं भातरोऽन्ये मनस्त्विनः ।
 प्रोक्षुः संहारकोरुद्रः‡ पूजनीयो सुमुक्षुभिः ॥
 अयं हि भगवान्वद्रः सर्वं जगदिदं शिवः ।
 तमोगुणं समात्रित्य कालान्ते संहरेत्प्रभुः ॥
 या सा वोरतमा मूर्त्तिरस्य तेजोमयी परा ।
 संहरेहिदया पूर्वेऽ संसारं शूलभृतया ॥
 ततस्तानब्रवीद्राजा विचिन्त्यासौ जयध्वजः ।
 सत्त्वेन मुच्यते जन्मः सत्त्वाभा भगवान्हरिः ।
 तमूकुर्भातरो रुद्रः सेवितः सात्त्विकैर्जनैः ।
 मोचयेत्तत्त्वसंयुक्तः पूजयेत्सततं हरम् ॥

* पूजनीयस य इति B.

† स्वयम्भुव इति B.

‡ संहारकद्रुद्रः इति B.

§ सर्वभिति B.

अथाबवीद्राजपुत्रः प्रहसन्वै* जग्धजः ।
 स्वधर्मो मुक्तये युक्तोऽनान्यो मुनिभिरिष्टते ॥
 तथाच वैष्णवों शक्तिं वृपाणाम्भतां सदा ।
 आराधनम्यरो धर्मो मुरारेमितौजसः ॥
 तमबवीद्राजपुत्रः छणो मतिमतां वरः ।
 यद्गुर्जोऽस्माज्जनकाः स धर्मं ज्ञातवानिति ॥
 एवं विवादे वितते शूरसेनोऽवीहचः ।
 प्रमाणसूषयोऽच्च ब्रूयुस्ते तत्त्वैवः तत् ॥
 ततस्ते राजशार्दूलाः पप्रच्छुर्बद्धवादिनः ।
 गत्वा सर्वे सुसंरब्धाः सप्तर्णीणां तदाश्रमम्[§] ॥
 तानहृवंस्ते मुनयो वसिष्ठाद्या यथार्थतः ।
 या यस्याभिमता पुंसः सा हि तस्यैव देवता ॥
 किन्तु कार्यविशेषेण पूजिता चेष्टहा वृणाम् ।
 विशेषासर्वदा नायन्नियमो छन्द्यथा वृपाः ॥
 वृपाणां दैवतं विष्णुस्तथैश्च एव पुरम्भरः ।
 विप्राणामन्निरादित्यो ब्रह्मा चैव पिनाकाधृक् ॥

* सह सलैरिति D.

† पन्ना इति B and D. अधर्मसुक्तये मुक्त इति E and H.

‡ यत्त्वैव इति B.

§ तदाश्रयमिति B.

¶ तथैव चेति B.

|| चिश्वसदिति B.

देवानां दैवतं विष्णुर्दीनवानां चिशूलधक् ।
 गन्धर्वाणां तथा सोमो यज्ञाणामपि कथते ॥
 विद्याधराणां वारदेवी सिद्धानां भगवान् हरिः ।
 दद्वसां शङ्करो रुद्रः किवराणां पार्वती ॥
 चट्टवीणां भगवान् ब्रह्मा महादेवस्त्रिशूलभृत् ।
 मान्या स्त्रीणामुमाः देवी तथा विष्णुभास्त्रराः ॥
 गृहस्थानां सर्वे सुव्रद्धा वै ब्रह्मारिणाम् ।
 वैखानसानामर्कः स्यायतीनां भवेष्वरः ॥
 भूतानां भगवानुद्रः कूर्माणानां विनायकः ।
 सर्वेषां भगवान् ब्रह्मा देवदेवः प्रजापतिः ॥
 इत्येवं भगवान् ब्रह्मा स्थयं देवो आभाषत ।
 तत्त्वाज्यध्वजो नूनः विष्णुराधनमहीति ॥
 सम्प्रशम्यथग्ने ते जग्मुः पुरीम्मरमशोभनाम् ।
 पालयान्नक्रिरे पृथ्वीञ्जिला सर्वांत्रिपूरणे ॥
 ततः कदाचिहिप्रेन्द्रा विदेहो नाम दानवः ।

* मनूर्णा खाडमा इति B and D.

+ विष्णुः समास्तरः इति B.

‡ नामेति B.

§ अतः परं B पुष्टके वक्ष्यमात्रमधिकं हस्तते—

किन्तु उद्देश तादाम्बरं बुद्धा पूर्व्या इरिन्दैः ।

अव्याप्ते वृपते; शब्दं न हरिः संहरेयतः ॥

¶ तान् प्रचल्याय इति B and D.

भीषणः सर्वसत्त्वानां पुरीं^{*} तेषां समाययौ ॥
 हंश्करालो दीपाका युग्मान्तदहनोपमः ।
 शूलमादाय सूर्याभं नादयन्वे दिशो दश ॥
 तनादश्ववणामस्त्वास्त्रास्त्राच ये निवसन्ति तेऽपि ।
 तत्पञ्जीवितं त्वन्वे दुहुकुर्भयविहृताः ॥
 ततः सर्वे सुसंयत्ताः कार्तवीर्यामजास्तदाः ॥
 शूरसेनादयः पञ्च राजानसु महावलाः ।
 युधाय क्षतसंरभा विदेहत्वभिदुहुवः ॥
 शूरोऽस्त्रं प्राह्णिणोद्रीढं शूरसेनसु वारणम् ।
 प्राजापत्यं तथा क्षणो वायव्यं धृत्य एव च ॥
 जयध्वजस्य कौविरमैन्द्रमान्वेयमेव च ।
 भस्त्रयामास शूलेन तान्यस्त्राणि स दानवः ॥
 ततः क्षणो महावीर्यो गदामादाय भीषणाम् ।
 स्तृष्टमानेण[†] तरसा चिक्षेप च ननाद च ॥
 सम्माप्य सा गदास्तोरो विदेहस्य शिलोपमम् ।
 न दानवस्त्रालयितुं शशाकान्तकसन्निभम् ॥

* पुरमिति B.

† वै इति B.

‡ कार्तवीर्यामजास्तदाः इति B. अतः परं B पुस्तकेऽधिकं दर्शते—
 युपुष्टदीर्घं श्लिगिरिकृटादिसुइरैः ।

तान् सर्वान् सहि विमेन्द्राः शूलेन प्रहसन्निव ।

वारयामास धीराक्षा क्षणाते भैरवी यथा ॥ इति D पुस्तकेऽधिति ।

§ सदा मन्त्रेण इति B and D.

दृष्टुस्ते भयवस्ता दृष्टा तस्यातिपीदम् ॥
 अथधजसु मतिमान् सम्मार जगतः पतिम् ।
 विशुं जयिषुं लोकादिमप्रमेयमनामयम् ।
 आतारं पुरवं पूर्वं* श्रीपतिम्बीतवाससम् ॥
 ततः प्रादुरभूचक्रं सूर्यायुतसमप्रभम् ।
 आदेशादासुदेवस्य भक्तानुभव्यात्तदा+ ॥
 अग्राह जगतां योनिं शूल्वा नारायणं वृपः ।
 प्राह्णिणैव विदेहाय दानवेभ्यो यथा हरिः ॥
 सम्माप्य तस्य घोरस्य रक्ष्यदेशं सुदर्शनम् ।
 पृथिव्यां पातयामास शिरोऽदिग्निखराकृति ॥‡
 तस्मिन् इते देवरिपौ शूराद्या भातरो वृपाः ।
 समाययुः पुरीं रम्यां भातरस्त्राप्यपूजयन् ॥
 शुल्वाजग्नाम भगवाच्छयव्यजपराक्रमम्§ ।
 कार्त्तवीर्यसुतं द्रष्टुं विश्वामित्रो महामुनिः ॥
 तमागतमधो दृष्टा राजा सम्भान्तलोचनः¶ ।

* सर्वमिति B.

+ भक्तानुग्रहकारवादिति B and D.

‡ अतः परं B पुक्तके शोकोऽयं इश्वरते—

तस्मि चक्रं पुरा विश्वसप्तभाराध्य शहरम् ।

यज्ञादवाप तत्त्वादसुरादां विनाशकम् ॥

§ शूला यथपराक्रममिति E and H.

¶ सम्भूलमानस इति B and D.

समवेशासने रथ्ये पूजयामास भावतः ॥
 उवाच भगवन् घोरः प्रसादाङ्गतोऽसुरः ।
 निपातितो मया सोऽथ* विदेहो दानवेश्वरः ॥
 त्वदाक्षाच्छब्दसन्देहो विष्णुं सत्यपराक्रमम् ।
 ग्रपनः शरणं तेन प्रसादो मे ज्ञतः शुभः ॥
 यश्चामि परमेशानं विष्णुं पश्चदलेखणम् ।
 कथेन विधानेन+ सम्पूज्यो हरिरीश्वरः ॥
 कोऽयमारायणो देवः किंप्रभावस्य सुव्रतः ।
 सर्वमेतमाचक्ष परहौतूहलं हि मे ॥

विश्वामिन्द्र उवाच ।

यतः प्रहृत्तिर्भूतानां यस्मिन्सर्वं यतो जगत् ।
 स विष्णुः सर्वभूताक्षा तमाश्रित्य विमुच्यते ॥
 यमच्चरात्परतरात्परं प्राहुर्गुहाश्रयमः ॥
 आनन्दं परमं व्योम स वै नारायणः स्मृतः४ ॥
 नित्योदितो निर्विकल्पो नित्यानन्दो निरञ्जनः ।
 चतुर्बूहधरो विष्णुरव्यूहः प्रोच्यते स्वयम् ॥
 परमाक्षा परम्भाम परं व्योम परं पदम् ।

* संख्ये इति B. मयास्त्रेष्ठ इति D.

+ प्रकारेष्ठ इति B.

४ गुहाश्च इति B. गुहाश्रयमिति D. गुहा मनीषिणां परिषद्वा दुक्षिरिति अहरमाणे ।

५ स वै नारायण इत्यारभ्य परमाक्षा परम्भाम इत्यतः B पुक्षके जाति ।

चिपादमचरं ब्रह्मा तमाहुव्रिष्टिवादिनः ॥
 स वासुदेवो विश्वामा योगामा पुरुषोत्तमः ।
 यस्यांशसम्भवो ब्रह्मा रद्रोऽपि परमेष्वरः ॥
 स्वर्णाश्रमधर्मेण* पुंसायं पुरुषोत्तमः ।
 अकामाहृतभावेनां समाराध्यो न चान्यथा ॥
 एतावदुक्ता भगवान्विश्वामित्रो महातपाः ।
 शूराद्यैः पूजितो विप्रो जगामाथ स्वमाश्रमम् ॥
 अथ शूरादयो देवमयजन्त महेष्वरम् ।
 यज्ञेन यज्ञगम्यन्तं निष्कामा रद्रमव्ययम् ॥
 तावस्तिष्ठसु भगवान्याजयामास धर्मवित् ।
 गौतमोऽगस्तिरचित्वं सर्वे रद्रपराक्रमाःऽपि ॥
 विश्वामित्रसु भगवान्नयध्वजमरिष्टमम् ।
 याजयासास भूतादिमादिदेवं जनाईनम् ॥§
 तस्य यज्ञे महायोगी साक्षादेवः स्वयं हरिः ।
 आविरासीक्ष भगवान्तदहुतमिवाभवत् ॥

* सदर्णाश्रमधर्मेण इति D.

† रद्रसायं परा शूर्चिरिति B. अकामाहृतभावेन इति D. अकामाहृतभावेन इति E and H.

‡ रद्रपरायणा इति B and D.

§ अतः परं B पुस्तके श्लोकोऽधिको इत्यते—

लयध्वजोऽपि तं विच्छु रद्रस्य परमां तत्त्वम् ।

दूत्येवं सर्वेदा बुद्धा यवेनायत्रदण्ड्युतम् ॥

य इमं शृणुयाच्चित्यं जयध्वजपराक्रमम् ।

सर्वपापविनिर्मुक्तो विशुलोकं स गच्छति ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे शीमवंशानुकीर्तने इविंशोऽध्यायः ।

—:—

चयोविंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

जयध्वजस्य पुचोऽभूत्तासजह्न इति च्छ्रृतः ।

श्रतं पुचासु तस्यासन्तालजह्ना इति च्छ्रृताः* ॥

तेषां ज्येष्ठो महावीर्यो वीतिहोत्रोऽभवनृपः ।

हृषप्रभृतयसान्ये यादवाः पुण्यकर्मिणः ॥

हृषोऽपि वंशकरस्तेषां तस्य पुचोऽभवन्धुः ।

मधोः पुचश्चतं त्वासीहृषणःस्तस्य वंशभाक् ॥

वीतिहोत्रसुतस्थापिः६ विश्रुतोऽनन्त इत्यतःग ।

दुर्ल्ययस्तस्य पुचोऽभूत्सर्वशास्त्रविशारदः ॥

* प्रकौर्तिता इति B and D.

† हृषा इति B. हृषादंवकर इति D.

‡ कर्षण इति D. उषश इति H.

§ सुतसासीदिति B.

¶ इवनिरचक इति D. इषुत इति E and H.

तस्य भार्या रूपवती गुणैः सर्वैरलक्ष्मिः ।
 पतिव्रतासीत्यतिना स्वधर्मपरिपालिका ॥
 स कदाचित्प्रहाराजः* कालिन्दीतीरसंस्थिताम् ।
 अपश्यदुर्बशी॒ देवी॑ गायत्री॑ मधुरशुतिम्† ॥
 ततः कामाहतमनास्तकमीपमुपेत्य वै ।
 प्रोवाच सुचिरङ्गालं देवि रन्तुं मयार्हसि ॥
 सा देवी दृष्टिं दृष्टा रूपलावस्थसंयुतम् ।
 इमे तेन चिरङ्गालं कामदेवमिवापरम् ।
 कालाप्रबुद्धो राजा तामुर्वशी॒ः प्राह शोभनाम् ।
 गमिष्यामि पुरी॑ रथ्यां हसन्तीत्यब्रवीहचः ॥
 न श्वेतेनोपभोगेन॒ भवतो राजसुन्दर ।
 प्रीतिः सञ्जायते महां स्थातव्यं वक्तरं पुनः ॥
 तामब्रवीक्ष मतिमान् गत्वा शीघ्रतरं पुरीम् ।
 आगमिष्यामि भूयोऽच तमेऽनुज्ञातुमर्हसि ॥
 तमब्रवीक्षा सुभगा तथा कुरु विशाम्पते ।
 नान्यथाप्सरसा तावद्रक्षत्यन्वयता पुनः ॥
 चीमित्युक्ता यथौ तूर्णं पुरी॑ परमशोभनाम् ।
 गत्वा पतिव्रतां पद्म॑ दृष्टा भीती॒ऽभवनृपः ॥

* कदाचित्प्रहाराजः इति B.

† मधुरस्तरानिति B.

‡ राजासावर्वशीमिति B.

§ न श्वेतेनोपभोगेनेति B.

संप्रेक्ष सा गुरुवती भार्वा तस्य पतिव्रता ।
 भीतं प्रसवया प्राह# वाचा पीनपयोधरा ॥
 स्वामिन् किमनभवतो भीतिरद्य प्रवर्त्तते ।
 तद्गृहि मे यथातस्यां न राज्ञांकः कीर्त्ये त्विदम् ॥
 स तस्या वाक्यमाकर्थं सज्जावनतमानसः ।
 गोवाच किञ्चिद्बृपतिर्ज्ञानदृश्या विवेद सा ॥
 न भेतव्यं त्वया राजन् कार्यं पापविशेषनम् ।
 भीते त्वयि महाराज राइने नाशमेष्टति ॥
 ततः५ स राजा युतिमान्निर्गत्य तु पुरात्ततः ।
 गत्वा कखाश्रमं पुरुषं दृश्या तत्र महासुनिम् ।
 निश्चयणा कखवदनामायस्तित्विधिं शुभम् ।
 जगाम हिमवत्पृष्ठं सहुहिष्टं॥ महाबलः ॥
 सोऽपश्चत्प्रिय#* राजेन्द्रो गन्धर्ववरमुत्तमम् ।
 अजमानं त्रिया व्योमि भूषितं दिव्यमालया ॥
 वीक्ष्यानां मालामभिचक्षः सक्षारापरसं वराम् ।

● भीतं प्राह प्रसवैवेति A, E and H.

† तद्गृहीहि यथातस्यमिति A.

‡ रागादिति B.

§ तदेति B.

¶ निहिष्ट इति A, E and H.

|| हिमवत्यार्चं सहुहिष्ट इति B and D.

** ओऽपश्चद्य इति E, G and H.

†† वीक्ष्यमाणी अभिचक्ष इति E and H.

उर्बशीतां मनसक्रो तस्या एवेयमर्हति ॥
 सोऽतीव कामुको राजा गन्धर्वेणाथ तेन हि ।
 चकार सुमहद्युक्तं मालामादातुमुद्यतः ॥
 विजित्य समरै मालां गृहीत्वा दुर्जयो हिजाः ।
 जगाम तामपरसङ्घालिन्दीद्वष्टुमादरात् ॥
 अद्वाप्तरसं तत्र कामवाणाभिपीडितः ।
 वभ्राम सकलां पृथ्वीं सप्तहीपसमन्विताम् ॥
 आक्रम्य हिमवत्यार्द्धसुर्वशीदर्शनोल्लुकः ।
 जगाम शैलप्रबरं हेमकूटमिति श्रुतम्* ॥
 तत्र तत्राप्तरोवर्या दृष्टा तं सिंहविक्रमम् ।
 कामं सन्दधिरे घोरं भूषितं चित्रमालया ॥
 संचरनुर्वशीवाक्यं तस्यां संसक्तमानसः ।
 न पश्यति स्य ताः सर्वा गिरिः शृङ्गाणि जग्निवान् ॥
 तत्राप्तरसन्दिव्यामद्वाक्यां तस्या वापीडितः ।
 देवलोकं महानीकं यद्यौ देवपराक्रमः ॥
 स तत्र मानसं नाम सरस्वैलोक्यविश्रुतम् ।
 भेजे शृङ्गमतिक्रम्यां स्वाहुवलभावितः ॥
 तस्य तीरेषुः सुभगाच्चरन्तीमतिलालसाम् ।
 दृष्टवाननवद्याहौं तस्यै मालान्ददौ पुनः ॥

* श्रुतमिति A, D, E and H.

+ श्रङ्गाण्यतिक्रम्य इति B.

‡ स तत्र तीरे इति B.

स मालया तदा देवीं भूषितां प्रेष्य मोहितः ।
 रेमे* क्षतार्थमामानं जानानः सुचिरन्तयां ॥
 अद्योर्बशी राजवर्यं रतान्ते वाक्षमब्रवीत् ।
 किं क्षतं भवता वीर पुरीङ्गत्वा तदाः वृप ॥
 स तस्यै सर्वमाचष्ट पद्मग्र यक्षमुदीरितम् ।
 कण्ठस्य दर्शनक्षेत्र मालापहरणं तथा ॥
 शुल्वैतद्गाहृतन्तेन गच्छेत्याह हितैषिणी ।
 शापन्दास्ततिः ते कण्ठो ममापि भवतः प्रिया ॥
 तयासङ्खाहाराजः प्रोक्षोऽपि मदमोहितः ।
 न च तत्कृतवान्वाक्यं पु तच संन्यस्तमानसः ॥
 तदोर्बशी कामरूपा राज्ञे स्वं रूपसुलाटम् ।
 सुरोमशम्पिङ्गलाचं दर्शयामास सर्वदा ॥
 तस्यां विरक्तचेतस्तः शूला कण्ठाभिभाषितम् ।
 विज्ञामिति विनिश्चित्य तपः कर्तुं ॥ समारभत् ॥
 संवक्षरद्वादशकं काम्हमूलफलाशनः ।
 भूय एव द्वादशकं वायुभद्रोऽभवनृपः ॥

* सेने इति B.

† नमः सुहरिं यथा इति D.

‡ उथा इति B.

§ शापन्दातीति A, D, E and H.

¶ न तत्याजाय तत्यार्थमिति B and D.

|| विनिश्चित्य तपः कर्तुं तदः कर्तुमिति A. समारभत इति चाषु ।

गत्वा कर्खाशमं भीत्वा# तस्मै सर्वं व्यवेदयत् ।
 वासमस्त्रसा भूयस्त्रपोयोगमनुशमम् ॥
 वीच्च तं राजग्राहूलं प्रसन्नो भगवान्विषः ।
 कर्तुकामो हि निर्वीजं तस्याशमिदमन्वीत् ॥
 कर्ख उवाच ।

गच्छ वाराणसीं दिव्यामीम्बराध्विषितां पुरीम् ।
 आसो मोचयितुं लोकं तत्र देवो महेश्वरः ॥
 जात्वा सन्तर्प्य विधिवद्वायां देवताः पितृन् ।
 दृष्टा विष्वेश्वरं लिङ्गं किल्विषाक्षोऽस्त्वै चर्षात् ॥
 प्रश्नम्य शिरसा कर्खमनुज्ञाप्य च दुर्ज्यः ।
 वाराणस्यां हरं+ दृष्टा पापामुक्तोऽभवत्ततः ॥
 अगाम स्त्रपुरीं शुभ्रांकं पालयामास मेदिनीम् ।
 यालयामास तं कर्खो याचितो दृष्ट्या मुनिः ॥
 तस्य पुत्रोऽथ मतिमान् सुप्रतीक इति सृतः॒॥
 बभूव जातमानं तं राजानमुपतस्थिरे ॥
 उर्बद्धशास्त्रं महावीर्याः सप्त देवसुतोपमाः ।
 कन्या जग्नहिरे सर्वा गन्धर्वां दयिता दिक्षाः ॥

* प्रीत्येति B.

+ ब्रिवमिति B.

‡ रम्यामिति B.

§ धर्मं इति B.

¶ सुप्रीत इति विशुत इति B.

एष वः कथितः सम्यक् सहस्रजित उत्तमः ।
वंशः पापहरो नृषां क्रोष्टोरपि निबोधत ।

इति श्रीकृष्णपुराणे राजवंशानुकूर्तने चयोविंशोऽध्यायः ।

— • —
चतुर्विंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ॥*

क्रोष्टोरेकोऽभवत्पुन्नो वज्वानिति विनृतः ।
तस्य पुन्नोऽभवच्छान्तिः कुशिकां स्त्रामुतोऽभवत् ॥
कुशिकादभवत्पुन्नो नान्ना चित्ररथा बली ।
अथ चैत्ररथिलोके शशविन्दुरितिः स्मृतः ॥
तस्य पुनः पृथुयग्ना राजाभूषण्यतत्परः ।
पृथुकम्हाँृ च तत्पुन्नः तस्मात्पृथुजयोऽभवत् ॥
पृथुकीर्तिरभूतम्भात्पृथुदानस्तीतोऽभवत् ।
पृथुवासास्य पुनस्यासीत्पृथुसम्भमः ॥.
उग्नासास्य पुन्नोऽभूच्छतेषु स्त्रामुतोऽभवत् ।

* एतत् A पुस्तके गालि ।

† कुशवृत्ति D.

‡ शशविन्दुरिति E, G and H.

§ पृथुम्हाँृ इति H.

तस्मादै# रक्षकवचः परावृत्तश्च तस्मुतः ॥
 परावृत्तसुतो जग्ने यामघो लोकविश्रुतः ।
 तस्माद्विदर्भः सञ्जग्ने विदर्भाल्क्यथकौशिकौ ।
 रीमपादांस्त्रृतीयसु बभुस्तस्यामजो वृपःकः ॥
 इतिस्तस्याभवत्पुत्रः खेतश्चस्तस्याप्यभूसुतः ।
 खेतस्या पुत्रो बलवान्नामा विष्वसहः स्मृतः॥ ॥
 तस्य पुत्रो महावीर्यः प्रभावाल्कौशिकः स्मृतः** ।
 अभूतस्य सुतो धीमान् सुमन्तश्च ततोऽनलः†† ॥
 अनलस्यकः सुतः खेनिः खेनेरन्येऽभवन्सुतरः ।
 तेषां प्रधानो द्युतिमान्वपुष्मान्तस्तसुतोऽभवत् ॥
 वपुष्मतो छहन्नेधाः श्रीदेवस्तसुतोऽभवत् ।
 तस्य वीतरथो विप्रा रद्रभक्तो महाबलः ॥
 क्रायस्याप्यभवल्कुन्तिःश्चस्तस्याभवत्सुतः ।

• तस्माभूदिति B.

† रीमपाद इति D.

‡ रीमपादसुतो यसु रद्रस्यामजोऽभवदिति B.

§ सन इति B. अत इति D.

¶ सनक इति B.

|| एम इति B.

** प्रजावान् कौशिकसत इति B.

†† सुमन्तसुतोऽनल इति B. ततोऽनल इति E, G and H.

अमन्तस इति E, G and H.

§§ कुम्भी इति E and H.

तम्माद्वरथो नाम बभूव सुमहाबलः ॥
 कदाचिन्मृगयां यातो दृष्टा रात्रसमूर्जितम् ।
 दुद्राव महताविष्टो भयेन मुनिपुण्डवाः ॥
 अन्वधावत संकुदो रात्रसस्तं महाबलः ।
 दुर्योधनोऽनिसंकाशः शूलासत्तमहाकरः ॥
 राजा नवरथो भीतो नातिदूरादवस्थितम् ।
 अपश्यत्परमं स्थानं सरखत्याः सुगीपितम् ॥
 स तद्विगेन महता सम्माय मतिमातृपः ।
 दवस्ते शिरसा दृष्टा साक्षादेवीं सरखतीम् ।
 तुष्टाव वाग्मिरिष्टाभिर्द्वाङ्गलिरमित्रजित् ।
 पपात दण्डवद्धूमौ त्वामहं शरणङ्गतः ॥
 नमस्यामि महादेवीं साक्षादेवीं सरखतीम् ।
 वाग्देवतामनाद्यन्तामीखरीं ब्रह्मचारिणीम् ॥
 नमस्ये जगतां योनिं योगिनीं परमां कलाम् ।
 हिरण्यगर्भसभूतां* चिनेत्रां चन्द्रशेखराम् ।
 नमस्ये परमानन्दाञ्चिलसां ब्रह्मरूपिणीम् ।
 पाहि मां परमेश्वानि भीतं शरणमागतम् ।
 एतमिन्द्रन्तरे क्रुदो राजानं रात्रसेष्वरः ।
 हन्तुं समागतः स्थानं यत्र देवी सरखती ॥

* हिरण्यगर्भमहिषीमिति B and D.

समुद्यम्य तथा* शूलं प्रविष्टो वलगर्वितः† ।
 चिलोकमातुर्हि खानं शशाङ्कादित्यसचिभम् ॥
 तदन्तरे महात्मूर्तं युगान्तादित्यसचिभम् ।
 शूलेनोरसि निर्भिद्य पातयामास तशुवि ॥
 गच्छेत्वाह महाराज न खातव्यं त्वया पुनः ।
 इदानीं निर्भयस्तूर्णं खानेऽस्मिन्नाच्चसो हतः ॥
 ततः प्रणम्य हृष्टान्मा राजा नवरथः परम् ।
 पुरीं जगाम विप्रेन्द्राः पुरन्दरपुरोपमाम् ॥
 खापयामास देवेशीक्षत्वं भक्षिसमन्वितः ।
 ईजे च विविधैर्यज्ञैर्होमैर्हैवौ सरखतीम् ॥
 तस्य चासीहश्चरथः पुत्रः परमधार्मिकः ।
 देव्या भक्तो महातेजाः शकुनिस्तास्य चामजः ॥
 तस्माकारथः सभूतो देवरातोऽभवत्ततः ।
 ईजे स चाश्वभेदेन देवचच्चबृः तत्पुतः ॥
 मधुसास्य तु दायाहस्तम्भाकुरजायत्रुः ।
 पुत्रहयमभूतस्य सुत्रामा चातुरेव च ॥
 अनोसु प्रियगोत्रोऽभूतश्च अंशस्तस्य च रिक्ष्यभाक् ।

* तदा इति B. महाएवमिति D.

† वलदर्पित इति B.

‡ देवचेच्च इति B.

§ तस्मात्कुरुवशेऽभवदिति B.

¶ कुरुकुलोऽभूदिति B and D.

अथांशोरभ्यकोः नाम विष्णुभक्तः प्रतापवान् ।
 महाका दाननिरतो धनुर्बेदविदां वरः ।
 स नारदस्य वचनाद्वासुदेवार्चने रतः ।
 शास्त्रं प्रवर्त्तयामास कुण्डगोलादिभिः सुतम् ॥
 तस्य नामा तु विस्थातं सात्वतानाम्ब शोभनम् ।
 प्रवर्त्तते महाच्छास्त्रं कुण्डादीनां हितावहम् ।
 सात्वतस्तस्य पुत्रोऽभूत्वर्षशास्त्रविशारदः ।
 पुरुषोको महाराजस्तेन वै तप्ववर्त्तितम् ॥†
 सात्वतान्सत्त्वसम्बन्धान्वौशस्या सुषुवे सुतान् ॥†
 अभ्यकं वै महाभोजं हृष्णन्देवावृष्टं लृपम् ।
 ज्येष्ठश्च भजमानाख्यं धनुर्बेदविदां वरम् ॥
 तेषां देवावृष्टो राजा चक्षार परमन्तपः ।
 पुत्रः सर्वगुणोपेतो मम भूयादिति प्रभुः ॥
 तस्य बभुरिति ख्यातः पुरुषोकोऽभवत्रृपः ।
 धार्मिको रूपसम्बन्धस्त्वज्ञानरतः सदा ॥
 भजमानाः श्रियन्दिव्यांशः भजमानाद्विजज्ञिरे ।
 तेषां प्रधानौ विस्थातौ निमिः क्षकण एव च॒ ॥
 महाभोजकुले जाता भोजा वैमात्रकास्तथा ।

* अथांशोः सात्वत इति B. सत्त्वती नाम इति D. साधक इति E.

† सात्वतात्त्वसम्बन्धं कौशस्या सुषुवे सुतनिति G.

‡ भजमानस्य सञ्चयामिति B. भजमानस्य संज्ञायामिति D.

§ निः क्षकण एव च इति G. क्षतक इति D.

हृष्णः* सुमित्रो बलवाननभिवस्तिभिस्थापा ।
 अनभिचादभूचिन्नो निष्ठस्य हौ बभूवतुः ।
 प्रसेनसु महाभागः सचाजिनाम चोक्तमः ॥
 अनभिचाक्षिनिं⁺र्ज्ञे कनिष्ठो हृष्णिनन्दनात् ।
 सत्यवाक् सत्यसम्ब्रः सत्यकस्त्वसुतोऽभवत् ॥
 सात्वकिर्युयुधानसु तस्यासङ्गोऽभवस्तुतः[‡] ।
 हृष्णिस्तस्य[§] सुतो धीमान्तस्य पुत्रो युगम्बरः ॥
 माद्यां हृष्णः सुतो जन्मे हृष्णवै यदुनन्दनः ।
 जड्नाते तनयौ हृष्णः श्वफलकसिचकासु हि ॥
 श्वफलकः काश्चिराजस्य सुतां भार्यामविन्दत ।
 तस्यामजनयत्पुत्रमक्रूरं नाम धार्चिकम् ॥
 उपमङ्गुं तथा मङ्गुमण्ड अन्ये च बहवः सुताः ।
 अक्रूरस्य अृतः पुत्रो^{||} देववानिति विश्रुतः ॥
 उपदेवस्य देवान्ना^{**} तयोर्चिंश्चप्रमायिनौ ।
 चिनकस्याभवत्पुत्रः पृथुर्विष्टुरेव च ॥

* हृष्णु पुत्र इति D. विचोक्तु मित्र इति E. विचोक्तु पुत्र इति H.

+ चिनिरिति D. चनिरिति E and H.

‡ वस्त्राणां इति E and H.

§ काखसंबेति B. हृष्णिस्त इति D.

¶ उपमङ्गुस्था मङ्गुरिति B.

|| सुतीर्ज्ञे इति B.

** पुस्त्रान्ना इति B.

अस्त्रीवः सुबाहुस्य सुधास्त्रकगवेद्यकौ* ।
 अन्धकस्य सुतायान्तुं लेभे च चतुरः सुतान् ॥
 कुकुरं भजमानस्य श्रमीकं बलगच्छितम् ।
 कुकुरस्य सुतो उच्चिर्वृष्णेषुङ्कः तनयोऽभवत् ॥
 कपोतरोमा विस्थातसास्य पुचो विलोमकाः§ ।
 तस्यासीत्तुम्बुद्धसखा विहागपुचसमः॥ किल ।
 तमस्याप्यभवत्पुचसाथैवानकदुन्दुभिः ॥
 स गोवर्हनमासाथ तताप विंपुलक्तपः ।
 वरन्तमै दद्वै देवो ब्रह्मा लोकमहेष्वरः ॥
 वंशस्त्रे चाक्षया कीर्तिज्ञानयोगसाथोत्तमः ।
 गुरोरप्यधिकं विप्राः कामरूपित्वमेव च ॥
 स लक्ष्मा वरमव्यग्नो वरेष्यादृष्टवाहनम् ।
 पूजयामास गानेन खाणुं चिदशपूजितम् ॥
 तस्य गानरतस्याथ ॥ भगवानम्बिकापतिः ।
 कन्यारबं दद्वै देवो दुर्लभं चिदशैरपि ॥
 तया स सङ्क्षिप्तो राजा गानयोगमनुत्तमम् ।

* सुपार्वकगवेद्यकौ इति B.

† अथकात्कामादुहिता इति B and D.

‡ उच्चिर्वृष्णेषु इति E, G and H.

§ कपोतगामा विपुलसाम्य पुचो विलोपकः इति B.

॥ पुचोगकः इति B and D.

|| तस्य गानेन वस्त्रोऽथ इति B.

अथिक्षयद्भिवज्ञः प्रियान्तां भान्तलोचनाम् ॥
 तस्यासुत्यादयमास सुभुजं नाम श्रीभनम् ।
 रूपलावस्थसम्भवां झीमतीमिति* कन्यकाम् ॥
 ततस्य जननी पुर्वं बाले वयसि श्रीभनम् ।
 गिर्जयामास विधिवहानविद्यास्त्र कन्यकाम् ॥
 छतोपनयनो वेदानधीत्य विधिवहुरोः ।
 उहवाहामजां कन्यां गन्धर्वाणान्तु मानसीम् ॥
 तस्यासुत्यादयमास पञ्च पुत्रानगुप्तमान् ।
 वीणावादनतस्यज्ञान् गानशास्त्रविशारदान् ॥
 शुद्धैः पौत्रैः सप्तदीको राजा गानविशारदः ।
 पूजयामास गानेन देवं चिपुरनाशनम् ॥
 झीमतीश्वारसर्वाङ्गीं श्रीमिवायतलोचनाम्† ।
 सुब्राह्मनामा गन्धर्वस्तामादाय ययौ पुरीम् ॥
 तस्यामप्यभवत् पुत्रा गन्धर्वस्त्र सुतेजसः ।
 सुषेणधीरसुभ्रीवसुभोजनरवाहनाः ॥
 अथासीदभिजित्पुष्पसन्दनोदकदुन्दुमेः‡ ।
 पुनर्वसुव्याभिजितः सम्भूवाहकस्तः§ ॥
 आहुकस्यैयसेनस्त्र देवकस्त्र हिजीत्तमाः ।

* झीमतीमिति B.

† झीमती चापि या कन्या श्रीरिवायतलोचना इति B and D.

‡ शौरस्त्रानकदुन्दुभिरिति B.

§ सम्भूवाहकः सुत इति B.

देवकस्य सुता वीरा जग्निरे चिदशोपमाः ।
 देववानुपदेवस्य सुदेवो देवरक्षितः ॥
 तेषां स्वसारः सप्तासन्वसुदेवाय ता ददौ ।
 धृतदेवोपदेवाः* च तथान्या देवरक्षिता ।
 श्रीदेवा शान्तिदेवा च सहदेवा च सुव्रता ।
 देवकी चापि तासान्तु वरिष्ठाभूत्मध्यमा ॥
 उथरेनस्य पुत्रोऽभूत्ययोधः कंस एव च ।
 सुभूमी† राक्षपालस्य तुष्टिमाङ्गुरेवः च ॥
 भजमानादभूत्युचः प्रख्यातोऽसौ विदूरथः ।
 तस्य सूरसमस्तस्मात्प्रतिक्षेपस्य तस्मुतः‡ ॥
 स्वयं भोजस्तस्मादावीकः शत्रुतापनः ।
 क्षतवर्णीथ तत्पुत्रः शूरसेनः सुतोऽभवत् ॥
 वसुदेवोऽथ तत्पुत्रो नित्यं धर्मपरायणः ॥॥
 वसुदेवामहाबाहुर्वासुदेवो जगहुरुः ।
 वभूव देवकीपुत्रो देवैरभ्यर्थितो हरिः ॥
 दीहिणी च महाभागा वसुदेवस्य शोभना ।

* डक्कदेव्युपदेवीति B. डक्कदेवीपदेश्वीति G.

† सुसीमा इति B.

‡ चचुरेव इति B.

§ प्रतिक्षेपस्तोऽभवदिति B.

¶ देवकस्तस्मुतः अृत इति B.

|| स शरकस्मुतीधीमान्वसुदेवोऽथ तस्मुत इति B.

असृत पद्मी सहस्रं रामं ज्येष्ठं हलायुधम् ॥
 स एव परमाम्बासौ वासुदेवो जगन्मयः ।
 हलायुधः स्वयं साक्षाच्छेषः सहस्रणः प्रभुः ॥
 भृगुशापच्छ्लेनैव मानयमातुषीं ततुम् ॥*
 बभूव तस्यां देवक्षां रोहिण्यामपि माधवः ॥
 उमादेहसमुद्भूतां योगनिद्रा च कौशिकी ।
 नियोगाहासुदेवस्य यशोदातनया त्वभूत ॥
 ये चान्ये वसुदेवस्य वासुदेवायजाः सुताः ।
 प्रागेव कंसस्त्रान्सर्वाञ्जघानं सुनिसत्तमाः‡ ॥
 सुषेषण्ड ततो दायी मद्रसेनोऽ महाबलः ।
 वच्छदभी भद्रसेनः¶ कीर्त्तिमानपि पूजितः॥ ॥
 हतेष्वेतेषु सर्वेषु रोहिणी वसुदेवतः ।
 असृत रामं लोकेशं बलभद्रं हलायुधम् ।
 जातेऽथ रामे देवानामादिमामानमच्युतम् ।
 असृत देवकी क्षणं श्रीवत्साङ्गितवक्षसम्** ॥

* एतचरचार्यं B उक्तके न हस्ते ।

† उमा देवी समुद्भूता इति B.

‡ सुनिष्ट्रया इति B.

§ तवोदापिर्भद्रसेन इति B.

¶ ऋगुदासो भद्रदासः इति B.

|| पूर्वज इति B.

** श्रीवत्सलतक्षणमिति B.

रेवती नाम रामस्य भार्यासीमुगुणान्विता ।
 तस्यामुत्पादयामास पुत्रौ ही निश्चितोमुकौ* ॥
 षोडशस्त्रीसहस्राणि क्षणस्याक्षिष्टकम्बणः ।
 बभूदुष्मामजास्तासु शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 चारुदेशः सुचारुष चारुवेषो यशोधरः ।
 चारुश्वासारुयशः प्रद्युम्नः साम्बएव च ॥
 रक्षिण्यां वासुदेवस्य महावलपराक्रमाः ।
 विशिष्टाः सर्वपुत्राणां सम्बभूदुरिमे सुताः ॥
 तान्दृष्टा तनयान्वीराग्रौक्षिणेयाच्छनाईनात् ।
 जाम्बवत्यब्रवीत्क्षणं भार्या तस्य शुचिमिता ॥
 मम त्वं पुण्डरीकाञ्च विशिष्टगुणवत्तरम्† ।
 सुरेशसम्मितिः‡ पुत्रं देहि दानवसूदन ॥
 जाम्बवत्या वचः श्रुत्वा जगद्वाथः स्वयं हरिः ।
 समारेभे तपः कक्तुं तपोनिधिररिन्द्रमः ॥
 तच्छृणुध्वं मुनिश्रेष्ठा यथासौ देवकीसुतः ।
 दृष्टा लेभे सुतं रुद्रं तस्मा तीव्रमहत्पः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे यदुवंशात्मुकीर्तने चतुर्विंश्तीऽध्यायः ।

* निश्चयीषुकौ इति D. निषधीषुकौ इति E.

† विशिष्टं गुणवत्तरनिति B.

‡ सुरेशसम्मिति B.

पञ्चविंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

अथ देवो छष्टीकेशो भगवान्पुरुषोत्तमः ।
 तताप घोरं पुचार्थं निधानं तपसस्तपः* ॥
 स्वेच्छयाप्यवतीर्णोऽसौ ज्ञातक्षत्र्योऽपि विश्वस्त्रकाण् ।
 चचार स्वामनो मूलं बोधयन्परमेश्वरम्‡ ॥
 जगाम योगिभिर्जुष्टं नानापञ्चिसमाकुलम् ।
 आश्रमन्तूपमन्त्यैर्वै सुनीन्द्रस्य महामनः ।
 पतञ्चिराजमारुढः सुपर्णमतितेजसम् ।
 शङ्खक्रगदापाणिः श्रीवक्त्राङ्गितलक्षणः ।
 नानाद्वमलताकीर्णं नानापुष्टोपशोभितम्§ ॥
 ऋषीणामा श्रमजुष्टं वेदघोषनिनादितम् ।
 सिंहर्द्धशरभाकीर्णं शार्दूलगजसंयुतम् ।॥
 विमलसादुपानीयैः सरोभिरुपशोभितम् ।
 आरामैर्विविष्ट्वैर्जुष्टं देवतायतनैः शुभैः ।
 ऋषिभिर्जटिष्पुचैः महासुनिगणैस्तथा ।

* तपसान्तप इति B.

† विश्वधगिति B.

‡ भावमैवरनिति B.

§ शार्दूलगजसहुक्तनिति B.

॥ एष श्लोकः B पुस्तके नाति ।

वेदाभ्ययनसम्बन्धैः वेवितचान्निहीनिभिः ।
 योगिभिर्धीननिरतैर्नासाप्यस्त्वलोचनैः ।
 उपेतं सर्वतः पुण्यं ज्ञानिभिस्त्वदर्थिभिः ।
 नदीभिरभितोशुष्टुं जापकैब्रह्मवादिभिः ।
 वेवितं तापसैः पुण्येरीशाराधनतत्परैः ।
 प्रशान्तैः सत्यसद्गृह्णैर्निःशोकैर्निरुपद्रवैः* ।
 भस्मावदातसर्वाङ्गैः रुद्रजाप्यपरायणैः ।
 मुख्लितैर्जटिलैः शुद्धैस्त्वान्वैश शिखाजटैः ।
 वेवितं तापसैर्निर्लिं ज्ञानिभिः ब्रह्मवादिभिः ॥
 तत्त्वाश्रमवरेः रम्ये सिद्धाश्रमविभूषिते ।
 गङ्गा भगवतीङ् निलं वहयेवाधनाशिनी ॥
 स तत्र वीक्षणं विश्वामा तापसान्वीतकस्त्रान् ।
 प्रणमेनाथ वचसा पूजयामास माधवः ॥
 तत्त्वे दृष्टा जगद्योनि शङ्खचक्रगदाधरम् ।
 प्रणेमुर्भक्षिसंयुक्ता योगिनां परमं गुरुम् ॥
 सुवन्ति वैदिकैर्घ्यन्वैः छत्वा इदि सनातनम् ।
 प्राचुरन्योन्यमव्यक्तमादिदेवं महामुनिम् ॥

* निरपद्मवैरिति E and H.

† आविभिरिति B.

‡ तदाश्रमवरे इति B.

§ भागोरथोति B.

¶ स तानुहित्वा इति B.

अयं स भगवानेकः साक्षी नारायणः परः ।
 आगच्छत्यधुना देवः प्रधानपुरुषः* स्वयम् ॥
 अयमिवाव्ययः स्त्रष्टा संहर्ता चैव रक्षकः ।
 अमूर्त्तोमूर्त्तिमान् भृत्या मुनीद्विमिहागतः ॥
 एष धाता विधाता च समागच्छति सर्वगः ।
 अनादिरक्षयोऽनन्तो महाभूतो महेश्वरः ॥
 श्रुत्वा उद्धा इरिस्तेषां वचांसि वचनातिगः ।
 यथौ स दूर्ध्वं गोविन्दः† स्थानं तस्य महाबनः ॥
 उपस्थृश्याथ भावेन तीर्थे तीर्थे स यादवः ।
 चकार देवकीस्त्रुद्वैर्वर्षिपितृतर्पणम् ॥
 नदीनां तीरसंस्थाने स्थापितानि मुनीश्वरैः ।
 लिङ्गानि पूजयामास शश्वीरमिततेजसः ॥
 दृष्टा दृष्टा समायान्तं यत्र यत्रः जनार्दनम् ।
 पूजयाचक्रिरे पुष्टैरक्षतैस्त्रिवासिनः ॥
 समीक्ष्य वासुदेवन्तं शार्ङ्गशङ्कासिधारिणम् ।
 तस्मिरे निष्ठलाः सर्वे शभाङ्गाःॄ यतमानसाः॥
 यानि तत्रादरक्षूर्णां मानसानि जनार्दनम् ।

* पुराणः पुरुष इति B, E and H.

† भगवानिति B.

‡ तत्र तत्र इति B.

§ शभाङ्गावनवानना इति E and H.

¶ शभाङ्गं त्रिवासिन इति B and D.

दृष्टा समाहितान्यासचिक्षामन्ति पुरा हरिम् ॥
 अथावगाद्या गङ्गायां कला देवर्षितर्पणम् ।
 आदाय पुष्पवर्णाणि मुनीन्द्रस्याविश्वहृष्टम् ॥
 दृष्टा तं योगिनां श्रेष्ठं भक्षीचूलितविश्वहृष्टम् ।]
 जटाचीरधरं शान्तं ननाम शिरसा मुनिम्* ॥
 आलोक्य क्षणमायान्तं पूजयामास तत्त्ववित् ।
 आसने वासयामासां योगिनां‡ प्रथमातिथिम् ॥
 उवाच वचसां योनिच्छानीमः परमम्पदम् ।
 विशुमव्यक्तसंख्यानं शिष्यभावेन संखितम् ॥
 स्वागतन्ते हृषीकेश सफलानि तपांसि नः ।
 यत्काचादेव विश्वामा महेष्ठं विशुरागतः ॥
 त्वां न पञ्चन्तिः§ मुनयो यतन्तोणःपीह योगिनः ।
 तादृशस्यात्मभवतः॥ किमागमनकारणम् ।
 शुत्रोपमन्योस्तदाक्षं भगवान्देवकीमुतः** ।
 व्याजहार महायोगी प्रसन्नांगः प्रणिपत्य तम् ॥

* महीनिति B.

† चासयामास इति E and H.

‡ योगिनमिति E and H.

§ त्वा नमस्कृति B.

¶ यत्त्वा इत्यार्थ, यत्तमाना इति साधु ।

|| तादृशस्याय भवत इति B. तावदास्याहि भवत इति D.

** केशमहं इति B.

†† वचनमिति B.

क्षण उवाच ।

भगवन्द्रष्टुमिच्छामि गिरीशं कृत्तिवाससम् ।
 सम्मासो भवतः स्थानं भगवद्यनोक्तुकः ॥
 कथं स भगवानीशो दृश्यो योगविदां वरः ।
 मयाचिरेण कुवाहं* द्रश्यामि तमुमापतिम् ॥
 ग्रत्याह† भगवानुक्तो दृश्यते परमेश्वरः ।
 भक्त्यैवोपेण तपसा तलुरुच्चेष्ट संयतः‡ ॥
 इहेष्वरं देवदेवं सुनीन्द्रा ब्रह्मवादिनः ।
 ध्यायन्त्याराधयन्त्येनं योगिनस्तापसाच येऽ ॥
 इह देवः सप्तवीको भगवान्वृषभधजः ।
 क्रीड़ते विविधैर्भूतैर्योगिभिः परिवारितः ॥
 इहात्मे पुरा रुद्रं तपस्त्वा सुदावशम् ।
 लेभे महेष्वराद्योगं वसिष्ठो भगवान्तुषिः ॥
 इहैव भगवान्व्यासः क्षणहैपायनः स्वयम् ।
 दृष्टा तं परमेश्वरानं ग लब्धवान् ज्ञानमैष्वरम् ॥

* पुचार्येनिति D.

† इत्याह इति B, E and H. यत्तेह भगवान् रुद्र इति D.

‡ यवत् इति B.

§ ध्यायन्त ध्यासते देवं याजिनस्तापसाच ये इति B.

¶ परमं ज्ञाननिति B, E and H.

|| सम्भवानीश्वरं इति B, E and H.

इहाश्रमपदे# रथे तपस्तमा कपर्दिनः† ।
 अविन्दग्नुचकागुद्राक्षरयो भक्तिसंयुताः ॥
 इह देवा महादेवीं भवानी स्त्र महेश्वरीम् ।
 संखुवन्तो महादेवः निर्भया निर्वृतिं यशः ॥
 इहाराथ महादेवं सावर्णिस्तपतां वरः ।
 स्त्रववान्परमं योगं अन्यकारत्वमुत्तमम् ॥
 प्रदर्त्तयामास स तां‡ ज्ञात्वा वै संहितां शुभाम् ।
 हिजः पौराणिकौं पुण्यां प्रसादेन॥ हिजोत्तमैः ।***
 इहैव स्वापितं शिष्टैर्वैश्वम्यायनभाषितम् ॥
 याज्ञवल्क्यो महायोगी दृष्टात्र तपसा हरम् ।
 चकार तन्नियोगेन योगशास्त्रमनुच्छम् ॥

* इहाश्रमवरे इति B.

† कपर्दिननिति B.

‡ इहैव देवताः पूर्वे कालाहीता महेश्वरम् । दृष्टवती इरं देवनिति B. इहैव देवताः पूर्वे कालाधितिं या महेश्वरनिति D.

§ शुभानिति B.

¶ हिज इति B.

|| पौराणिकौं सुपुण्यार्थं सक्षिप्तेनिति B and D.

** अतः परं B पुस्तकेऽधिकं दृश्यते—

इहैव संहितां दृष्टा कामो यः ब्रह्मिपादिनः ।

महादेवचकारेनां पौराणीं तन्नियोगतः ॥

दाद्येव सहस्राच्च शोकानां पुरुषोत्तम ।

इह प्रवर्तिता पुण्या दृष्टसाहस्रिकीरणा ॥

वाववीयोत्तरं नाम पुराणं वेदसक्तम् । इति

इहैव भगुता पूर्वं तप्तापूर्वं महातपः* ।
 शक्रो महेश्वरात्मुचो लब्धो योगविदां वरः ॥
 तप्तादिहैव देवेश तपस्ता सुदुशरम् ।†
 द्रष्टुमर्हसि विश्वेशमुच्चभीमङ्गपर्हिनम् ॥
 एवमुक्ता हदौ ज्ञानमुपमन्युर्हामुनिः ।
 [ब्रतं पाशपतं योगं ज्ञानायाक्षिष्ठकर्मणे ॥
 स तेन मुनिवर्येण व्याहृतो मधुसूदनः ।
 तत्रैव तपसा देवं रुद्रमाराधयत्प्रभुः ‡ ॥
 भक्तोद्भूलितसर्वाङ्गो मुण्डो वक्तलसंयुतः ।
 जजाप रुद्रमनिशं शिवैकाहितमानसः ॥
 ततो बहुतिथे काले सोमः§ सोमार्द्धभूषणः ।
 अट्टशत महादेवो व्योम्नि देव्या महेश्वरः ॥

किरीटिनं गदिनच्छिवमालं
 पिनाकिनं शूलिनन्देवदेवम् ।
 शार्दूलचर्माम्बरसंवृताङ्गः
 देव्या महादेवमसौ दर्शना ॥

* तथा वे परमं तपः इति B. तप्तापूर्वमिवारभ्य तप्तादिहैव देवेश इत्यनं G पुस्तके नाति ।

† एक इत्यारभ्य सुदुशरमित्यनं शोकार्द्धशयं H पुस्तकं नाति ।

‡ प्रभुमिति B.

§ सौम्यः इति E and H.

¶ एव द्वीपः B पुस्तक चन्द्ररङ्गीकार्यं दर्शते ।

प्रभुम्पुराणं पुरुषं पुरस्ता-
क्षनातनं योगिनमीश्वितारम् ।
अणोरणीयांसमनन्तशक्तिं
प्राणेष्वरं शशुमसौ ददर्श ॥
परश्वधासत्तकरं चिनेचं
त्रिसिंहचर्मावृतभस्त्रगात्रम् ।
समुद्भिरन्तं प्रणवं द्विहन्तं
सहस्रसूर्यप्रतिमन्ददर्श ॥
न यस्य देवा न पितामहोऽपि
नेन्द्रो न चाग्निर्वरणो न सूत्रुः ।
प्रभावमद्यापि वदन्ति* रुद्रं
तमादिदेवं पुरतोऽपि ददर्श ॥
तदान्वपश्वद्विरिशस्य वामे
स्वाक्षानमव्यक्तमनन्तरूपम् ।
सुवन्तमीशं बहुभिर्वचोभिः
गङ्गासिचक्राच्चितःऽहस्तमाद्यम् ॥
क्षताज्जलिं दक्षिणतः सुरेशं
हंसाधिरूढं पुरुषं ददर्श ।
सुवानमीशस्य परम्प्रभावं

* विदनि इति D.

+ प्रथत इति B.

‡ चक्रापिंत इति E and H.

पितामहं लोकगुरुं दिविखम् ॥
 गणेश्वरानर्काः सहस्रकल्पा-
 बन्दीश्वरादीनमितप्रभावान् ।
 चिलोकभर्तुः पुरतोऽन्वपश्य-
 रकुमारमन्निप्रतिमं गणेशम् ॥
 मरीचिमचिम्पुलहम्पुलस्य-
 अचेतसन्दद्यमथापि करुणम् ।
 पराग्नरन्तप्युरतोवसिष्ठं
 स्थायभुवस्त्रापि मनुन्दर्श ॥
 तुष्टाव मन्त्रैरमरप्रधानं
 बद्धाच्छलिर्विशुरदारबुद्धिः ।
 प्रणम्य देव्या गिरिणं स्वभक्त्या
 स्वामन्यथामानमसौ विचिन्त्य ॥
 क्षण्य उवाच ।
 नमोऽसु ते शास्त्रत सर्वयोगः
 ब्रह्मादयस्वामृषयोऽ वदन्ति ।
 तमस सत्त्वस्त्र रजस्तर्यस्त्रण

* गणेश्वरानेक इति E and H.

† विशाखनिति B.

‡ विश्वयोने इति B. सर्वयोने इति D.

§ ब्रह्माधिपत्न्यामृषय इति B.

¶ तपश सत्त्वस्त्र रजस्तमश इति B. लमेव सत्त्वं रजस्तमश इति D.

त्वामेव सर्वे प्रवदन्ति सत्तः ॥
 तं ब्रह्मा हरिरथ विश्वकर्ता*
 संहत्ता दिनकरमण्डलाधिवासः ।
 प्राणस्त्वं हुतवह्वासवादिमेदः
 त्वामेकं शरणमुपैमि देवमीशम् ॥
 साहगत्वामगुणमधाहरेकरूपं
 योगस्थं सततमुपासते हृदिस्थम् ।
 वेदास्त्वामभिदधतीह रुद्रमीष्टां†
 त्वामेकं शरणमुपैमि देवमीशम् ॥
 लत्पादे कुसुममधापि पञ्चमेकं
 दत्त्वासौ भवति विमुक्तविश्वबन्धः ।
 सर्वाद्यं प्रणदति सिद्धयोगिजुष्टं
 अूत्वा ते पदयुगलं भवत्वसादात् ॥
 यस्याशेषविभागहीनममलं हृद्यन्तरावस्थितं
 ते त्वां योनिः‡मनन्तमेकमचलं सत्वं परं सर्वगम् ।
 खानं प्राहुरनादिमध्यनिधनं यस्मादिदं जायते
 नित्यं त्वाहमुपैमि सत्यविभवं विश्वेश्वरन्तं शिवम् ॥
 अौनमो नीखकण्ठाय चिनेचाय च रंहस्ये ।
 महादेवाय ते नित्यमीशानाय नमो नमः ॥

* विशयोनिरिति B. त्वमेव सत्तं रजस्तमव इति D.

+ रुद्रमधिनिति B.

‡ तत्त्वं व्योतिरिति B. यस्म व्योतिरिति D.

नमः पिनाकिने तुभ्यं नमो मुण्डाय दण्डिने ।
 नमस्ते वचहस्ताय दिग्बस्ताय कपर्दिने ॥
 नमो भैरवनादाय कालरूपाय दंडिणे ।
 नागयच्छोपवीताय नमस्ते वक्षिरेतसे* ॥
 नमोऽसु ते गिरीशाय स्वाहाकाराय ते नमः ।
 नमो मुक्ताद्वाहसाय भीमाय च नमो नमः ॥
 नमस्ते कामनाशाय नमः कालप्रमाधिने ।
 नमो भैरववेषाय हराय च निष्ठक्षिणे ॥
 नमोऽसु ते व्रग्म्बकाय नमस्ते कृत्तिवाससे ।
 नमोऽविकाधिपतये पशूनां† पतये नमः ॥
 नमस्ते व्योमरूपाय व्योमाधिपतये नमः ।
 नरनारीश्वरीराथ साङ्घर्योगप्रवर्त्तिने ॥
 नमो भैरवनाशाय देवानुगतलिङ्गिने ।
 कुमारगुरुवे तुभ्यः‡ देवदेवाय ते नमः ॥
 नमो यज्ञाधिपतये नमस्ते ब्रह्मचारिणे ।
 सूरगव्याधाय महते ब्रह्माधिपतये नमः ॥
 नमो हंसायु॒ विश्वाय भोइनाय नमो नमः ।
 योगिने योगगम्याय योगभायाय ते नमः ॥

* वक्षिरेतसे इति G and H. चार्दिरेतसे इति D.

† वस्त्रानिति A, E and H.

‡ निष्ठमिति B.

§ भीषाव इति B.

नमस्ते प्राणपालाय घण्टानादप्रियाय च ।
कपालिने नमसुभ्यं ज्योतिषां पतये नमः ॥
नमो नमोऽस्तु ते तुभ्यं भूय एव नमो नमः ।
मद्धं सर्वामना कामान् प्रयच्छ परमेश्वर ॥

सूत उवाच ।*

एवं हि भक्त्या देवेशमभिष्ठूयां स माधवः ।
पपात पादयोर्बिंग्रा देवदेव्योः स दण्डवत् ॥
उत्थाय भगवान् सोमः क्षणं केशिनिषूदनम् ।
बभाषे मधुरं वाक्यं मेघगम्भीरनिःख्नः ॥
किमर्थं पुण्डरीकाच तप्यते भवता तपःः ॥
त्वमेव दाता सर्वेषां कामानां कर्मणामिहृ ॥
त्वं हि सा परमा मूर्त्तिर्मम नारायणाङ्गया ।
न विना त्वां जगत्सर्वेण विद्यते पुरुषोत्तम ॥
वेत्य नारायणानन्तमालानं परमेश्वरम् ॥ ।
महादेवं महायोगं खेन** योगेन केशव ।
श्रुत्वा तद्वचनं क्षणः प्रहसन्वै वृषभजम् ।

* एतत् B पुस्तके नाति ।

+ मभिष्ठुत्व इति E and H.

‡ तपस्तं त्वाव्यय इति B.

§ कामिनामिह इति B.

¶ नानवासं त्वया तात इति B.

|| पुरुषोत्तमनिति B.

** खेन इति B.

उवाचान्वीक्ष विश्वेशन्देवीक्ष हिमशैलजाम् ॥
 आतं हि भवता सर्वं स्वेन योगेन शङ्कर ।
 इच्छाम्यात्मसमं पुरं त्वद्गतन्देहि शङ्कर ॥
 तथास्त्रित्वाह विश्वामा प्रकृष्टमनसा हरः ।
 देवीमालोक्य गिरिजां केशवं परिष्वजे ।
 ततः सा जगतां माता शङ्करार्द्धशरीरिणी ।
 व्याजहार द्वृष्टीकेशं देवी हिमगिरीन्द्रजा ॥
 अहं* जाने तवानन्त निश्चलां सर्वदाच्युत ।
 अनन्यामीश्वरे भक्तिमामन्यपि च केशव ।
 तं हि नारायणः साक्षात्सर्वामा पुरुषोत्तमः ।
 प्रार्थितो दैवतैः पूर्वं सञ्चातो देवकीसुतः ॥
 पश्य त्वमामनामानमामानं मम सम्प्रतिफँ ।
 नावयोर्विद्यते भेद एकं पश्यन्ति सूरयः ।
 इमानिह वरानिष्टामस्तो उठीष्व केशव ।
 सर्वज्ञलं तथैक्षर्यं ज्ञानं तत्पारमेश्वरम् ।
 ईश्वरे निश्चलां भक्तिमामन्यपि परं वसम् ॥
 एवमुक्तस्या क्षणी महादेव्या जनाईनः ।
 आदेशं‡ शिरसा गृह्ण देवोऽप्याह तथैक्षरम्§ ॥

* वस जाने तवानन्तानिति B.

† अमलं पदनिति B. परमं पदनिति E.

‡ आश्रित इति B.

§ देवः प्राह महेश्वर इति B.

प्रगट्टा क्षणं भगवानयेशः*
करेण देव्या सह देवदेवः ।
सम्पूज्यमानो मुनिभिः सुरेशे-
र्जगाम कैलासगिरिं गिरीशः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे यदुवंशात् कौर्तने ऋचतपश्चरचे पञ्चविंशीऽध्यायः ।

— • —

षड्विंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।
प्रविश्य मिश्रिष्ठरं कैलासं कनकप्रभम् ।*
ररामां भगवान्सोमः केशवेन महेश्वरः ॥
अपश्चांस्ते महाकानं कैलासगिरिवासिनः ।
पूजयात्त्वक्त्रिरे क्षणं देवदेवमिवाश्चुतम् ॥
चतुर्बाहुमुदाराङ्कं कालमेघसमप्रभम् ।
किरीटिनं शार्णपाणिं श्रीवक्षाङ्गितवच्चसम् ॥

* भगवानपीछ इति B.

* इतः परं श्रीकृष्ण B पुस्तके न हम्मते ।

† रराम इति परकैपदमार्थम् ।

दीर्घबाहुं विशालाऽनं पीतवाससमच्छ्रुतम् ।
 दधानसुरसा मालां वैजयन्तीमगुत्तमाम् ।
 अजमानं श्रिया देव्या युवानमतिकोमलम् ।
 पद्माङ्गुं पद्मनयनं सम्मितं सहस्रिप्रदम् ॥
 कदाचित्तत्र लीलार्थं देवकीनन्दवर्षनः ।
 अजमानः श्रिया छण्डचार गिरिकन्द्रम्* ॥
 गन्धर्वासुरसां मुख्या नागकन्यास छत्कशः ।
 सिद्धा यदास गन्धर्वा देवास्तत्र जगचयम् ।
 दृष्टासर्वम्बरं गता हर्षादुत्पुष्टलोचनाः ।
 सुसुहुः पुष्पवर्णाणि तस्य मूर्धि महामनः ॥
 गन्धर्वकन्यका दिव्यास्तद्वसुरसोऽन् वराः ।
 दृष्टा चकमिरे क्षणां सुखुतं शुचिभूषणाः† ॥
 काञ्चिह्नायन्ति विविधं गानं‡ गीतविशारदाः ।
 सम्प्रेक्ष देवकीसूनं सुन्दरं काममोहिताः ॥
 काञ्चिह्निलासवहुला नृत्यन्ति क्षम तदग्रतः ।
 सम्प्रेक्ष सम्मितं काञ्चित्पुस्तदनामृतम् ॥
 काञ्चिह्नूषणवर्याणि स्वाङ्गादादाय सादरम् ।

* गिरिकन्द्रे इति B.

† असुरसामिति B.

‡ असवस्त्रविभूषणा इति B.

§ विविधा गीतोरिति B.

भूषयाच्चक्रिरे क्षणं कन्या लोकविभूषणम्* ॥
 कास्त्रिहूषणवर्णाणि समादाय तदङ्गतः ।
 स्वाक्षानं भूषयामासुः स्वाक्षकैरपि माधवम् ॥
 काचिदागत्य क्षणस्य समीपं काममोहिता ।
 शुचुख्ब वदनाशोजं हरेमुग्घमृगेक्षणा ॥
 प्रगद्धा काचिद्गोविन्दं† करेण भवनं स्वकम् ।
 प्रापयामास लोकादिं मायया तस्य मोहिता ॥
 तासां स भगवान् क्षणः कामान् कमललोचनः ।
 बह्नि क्षत्वा रूपाणि पूरयामास लीलया ।
 एवं वै‡ सुचिरं कालन्देवदेवपुरे हरिः ।
 रेमे नारायणः श्रीमान्मायया मोहयस्त्रगत् ॥
 गते बहुतिथे काले द्वारवत्याः§ निवासिनः ।
 बभूवर्विकला भीता गोविन्दविरहे जनाः ॥
 ततः सुपर्णो बलवान्पूर्वमेव विसर्जितः ।
 स क्षणं मार्गमाणसु हिमवन्तं ययौ गिरिमण ॥
 अद्वद्वा तत्र गोविन्दं प्रणम्य शिरसा सुनिम् ।
 आजगामोपमन्युं तं पुरीं द्वारवतीं पुनः ॥

* चामिषी लोकभूषणमिति B.

† चापि गोविन्दमिति B.

‡ तु इति B.

§ द्वारवत्यानिति B.

¶ नममिति B.

तदन्तरे महादैत्या राजसाक्षातिभीषणः ।
 आजमुर्दारकां शुभ्रां भीषयन्तः सहस्रशः ॥
 स तान्मुपर्णो बलवान्* क्षणतुत्यपराक्रमः ।
 हत्वा युद्धेन महता रक्षति स पुरीं श्वभाम् ॥
 एतमित्रेव काले तु नारदोभगवान्विः ।
 दृष्टा कैलासशिखरे क्षणां द्वारवतीं गतः ॥
 तेऽपि दृष्टा नारदस्त्रिं सर्वे तच निवासिनः ।
 प्रोक्षुर्नारायणो नाथः कुचास्ते भगवान्हरिः ॥
 स ताकुवाच भगवान्कैलासशिखरे हरिः ।
 रमतेऽद्य महायोगी तं दृष्टाहमिहागतः ॥
 तस्योपशुत्य वचनं सुपर्णः पततां वरः ।
 अगामाकाशगो विप्राः कैलासं गिरिमुत्तमम् ॥
 ददर्श देवकीसूनुं भवने रद्धमण्डते ।
 तचासनस्थानं† गोविन्दं देवदेवान्तिके हरिम् ।
 उपास्यमानममरैर्दिव्यस्त्रीभिः समन्ततः ।
 महादेवगण्यैः सिद्धैर्णेगिभिः परिवारितम् ॥
 प्रणम्य दण्डवद्मौ सुपर्णः शङ्करं शिवम् ।
 निवेदयामास हरिं प्रहृतं द्वारकायुरे ॥
 ततः प्रणम्य शिरसा शङ्करं नीललोहितम् ।

* भगवान्ति B.

† तनिति B.

‡ वराचनस्त्रनिति B.

आजगाम पुरीं क्षणः सोऽनुज्ञातो हरेण तु ॥
 आरम्भ कश्यपसुतं स्त्रीगणेरभिपूजितः ।
 वचोभिरमृतास्वादैर्मानितो मधुसूदनः ॥
 वीक्ष्य यान्तममित्रज्ञं गम्भर्वास्त्ररसां वराः* ॥
 अन्वगच्छमहायोगं शङ्खक्रगदाधरम् ॥
 विसर्वयित्वा विश्वामा सर्वा एवाङ्गना हरिः ।
 यथौ स तूर्णं गोविन्दो दिव्यां हारवतीं पुरीम् ॥
 गते देवेऽसुररिपौ न कामिन्यो सुनीक्षराः ।†
 निशेव चन्द्ररहिता विना तेन चकाश्चिरे ॥
 चूला पौरजनास्तूर्णं क्षणागमनसुत्तमम् ।
 मण्ड्याच्चक्रिरे दिव्यां पुरीं हारवतीं शुभाम् ॥
 पताकाभिर्विशालाभिर्वज्रेन्द्रवर्षहिःक्षतैःऽः ।
 मालादिभिः§ पुरीं रथ्या भूषयाच्चक्रिरे जनाः ॥
 अवाद्यन्त विविधान्वादिशाच्चधुरस्तनान् ।
 गङ्गान् सहस्रशो दधुर्वीषावादान्वितेनिरे ॥
 प्रविष्टमाने गोविन्दे पुरीं हारवतीं शुभाम् ।
 अगायत्राधुरं गानं स्त्रियो यौवनशोभिताः¶ ॥

* गम्भर्वास्त्ररसां गच्छ इति B.

† गतेऽसुररिपौ नैव कामिन्यो सुनिपुण्या इति B.

‡ अन्द्रवरपरिक्षृतैरिति B and D.

§ चान्नादिभिरिति B, E and H.

¶ यौवनशोभिता इति B.

इदा नवतुरीशानं स्तितः प्रासादमूर्वसु ।
 सुमुखः पुष्पवर्षाणि वसुदेवसुतोपरि ॥
 प्रविश्य भगवान्^१ क्षणस्वाशीर्वादाभिवर्द्धितः ।
 वरासने महायोगी भाति देवीभिरन्वितः ॥
 सुरस्ये मण्डपे शुभ्रे शहाद्यैः परिवारितः ।
 आकर्जैरभितो सुख्यैः स्त्रीसहस्रैष संवृतः ॥
 तचासनवरे रस्ये जाग्रवत्या सहाच्युतः ।
 भ्राजते चोमया देवो यथा देव्या समन्वितः ॥
 आजग्नुर्हेवगन्धर्वा द्रष्टुं लोकादिमव्ययम् ।
 भर्वर्षयः पूर्वजाता मार्कण्डेयादयो हिजाः ।
 ततः स भगवान् क्षणो^२ मार्कण्डेयं समागतम् ।
 ननामोत्थाय शिरसा खासनस्त्र ददौ हरिः^३ ॥
 संपूर्ण ताटविगणान् प्रणामेन सहानुगः ।^४
 विसर्जयामास हरिर्द्वास्तदभिवाच्छितान्^५ ॥
 तदा मध्याङ्गसमये देवदेवः स्वयं हरिः ।
 खातः॥ शुक्राम्बरो भाग्नुपतिष्ठन्^६ क्षताञ्जलिः ।

* भवनमिति B.

† विच्छरिति B.

‡ लासनं प्रददौ पुमरिति B.

§ संपूर्णविगणान् सर्वान् प्रणामेन सहानुग इति B.

¶ दत्ता तदभिवाच्छितानिवद्र पुंज्ञनार्थे, औमार्चतात् लौबलमेवोचितम् ।

|| खात्वा इति B.

** उपतिष्ठत्रिवार्षम् उपतिष्ठमान इति साधु ।

जगाप जाप्यं विधिवद्येत्तमाणो द्विवाकरम् ॥
 तर्पयामास देवेशो देवान् पिण्डगणामुनीन् ॥
 प्रविश्य देवभवनं मार्कण्डेयेन चैव हि ।
 पूजयामास लिङ्गस्यं भूतेशभूतिभूषणम् ॥
 समाप्य नियमं सर्वं नियन्ता स स्थानं दृशाम्* ।
 भोजयित्वा मुनिवरं ब्राह्मणानभिपूज्य च ।
 छत्वात्मयोगं विप्रेन्द्रा मार्कण्डेयेन चाच्युतः ।
 कथाम्पीराणिकीं पुस्त्रां चक्रे पुत्रादिभिर्वृतः ॥
 अथैतत्सर्वमस्तिं दृष्टा कर्म भहामुनिः ।
 मार्कण्डेयो हसन्त्वाणां वभाषे मधुरं वचः ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

कः समाराध्यते देवो भवता कर्मभिः शम्भैः ।
 श्रूहि त्वं कर्मभिः पूज्यो योगिनां ध्येय एव च ॥
 त्वं हि तत्परमं ब्रह्म निर्वाणममलम्पदम्† ।
 भारावतरणार्थाय जातो हृषिकुले प्रभुः‡ ॥
 तमब्रवीमहावाहुः§ काण्ठो ब्रह्मविदां वरः ।
 शृखतामेव पुत्राणां सर्वेषां प्रहसन्निव ॥

* नियन्ताचो वचो स्थायमिति B.

† निर्वाणममलं परमिति B.

‡ इतिरिति B.

§ महातेषा इति B.

चीभगवानुवाच |*

भवता कथितं सर्वं तथमेव न संशयः ।
 तथापि देवमीश्वानं पूजयामि सनातनम् ।
 न मे विप्रास्ति कर्त्तव्यं नानवासं कथम् ।
 पूजयामि तथापीश्वानन्वै परमं शिवम् ॥
 न वै पश्यन्ति ते देवं मायमा भोहिता जनाः ।
 तत्त्वैवामनो भूलां आपयन् पूजयामि तमः ।
 न च लिङ्गार्चनात्पुण्यं लोके दुर्गतिनाशनम् ।
 तथागा लिङ्गे हितायैषां लोकानां पूजयेच्छ्वम् ॥
 योऽहन्तस्त्रियमित्याहुर्वेदवादविदो जनाः ।
 ततोऽहमाम्॥मीश्वानं पूजयाम्यामनैव तत् ॥
 तस्यैव परमा भूर्�प्तिस्तमयोऽहं न संशयः ।
 नावयोर्बिष्टते भेदो वेदेष्वेतत्र संशयः** ॥
 एष देवो महादेवः सदा संसारभीक्षिः ।
 याज्ञःपूज्यस्तद्यत्त्वे लिङ्गे महेश्वरः ॥

* ऋच उचाच इति B.

† ततोऽहं स्त्रामनो भूलमिति B.

‡ आपयामि च तं शिवमिति B.

§ लोकेऽकिन् भौतिनाशनमिति B.

¶ विष इति B.

|| आत्मामस्त्वर्प, स्त्रपादे च ततो नक्षीपः ।

** वेदेष्वेत विनिष्टय इति B.

†† चेष इति B.

मार्कण्डेय उवाच ।

किं तस्मैङ्गं सुरश्रेष्ठ लिङ्गे संपूज्यते च कः ।

ब्रूहि कृष्ण विशालाक्ष गहनं द्वेतदुत्तमम् ॥

श्रीभगवानुवाच ।

अव्यतीतं लिङ्गमित्याहुरानन्दं ज्योतिरचयम्* ।

वेदा महेश्वरन्देवमाहुर्लिङ्गिनमव्ययम् ॥

पुरा चैकार्णवे धोरे नष्टे स्थावरजङ्गमे ।

प्रबोधार्थं ब्रह्मणो मे प्रादुर्भूतो महाशिवः ॥

तस्मालालालालमारभ्य ब्रह्मा चाहं सदैव हि ।

पूजयावो महादेवं लोकानां हितकाम्यया ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

कथं लिङ्गमभूत्पूर्वमेश्वरं परमम्पदम् ।

प्रबोधार्थं स्वयं कृष्ण वक्तुमर्हसि साम्रातम् ॥

श्रीभगवानुवाच ।

आसीदेकार्णवं चैरमविभागं तमीमयम् ।

मध्ये चैकार्णवे तस्मिव्यक्तक्रगदाधरः ।

सहस्रशीर्षा भूत्वाहं सहस्राक्षः सहस्रपात् ।

सहस्रवाहुः पुरुषः† शयितोऽहं सनातनः ॥

एतस्मिन्नतरे दूरे पश्यामि स्मामितप्रभम् ।

कोटिसूर्यप्रतीकाशं भाजमानं चियाहृतम् ॥

* ज्योतिरचरमिति B.

† युजामा इति B.

चतुर्वक्त्रं महायोगं पुरुषं कारणं प्रभुम्* ।
 छाणाजिनधरन्देवसृग्यज्ञः सामभिः सुतम् ॥
 निमेषमात्रेण सां मध्यासो योगविदां वरः ।
 व्याजहार स्वयं ब्रह्मा अयमानो महायुतिः ॥
 कस्युं कुतो वा किञ्चिह तिष्ठसे वद मे प्रभो ।
 अहं कर्ता हि लोकानां स्वयम्भूः प्रपितामहः ॥
 एवमुक्तस्तदा तेन ब्रह्मणाहमुवाच हः ।
 अहं कर्तार्थि लोकानां संहर्ता च पुनः पुनः ॥
 एवं विवादे वितते मायथा परमेष्ठिनः ।
 प्रबोधार्थं परं लिङ्गं प्रादुर्भूतं शिवाक्षकम् ।
 कालानखसमप्रस्थं ज्वालामालासमाकुलम् ।
 चयहिविनिर्मुक्तमादिमध्यान्तवर्जितम् ॥
 ततो मामाह भगवानधो गच्छ त्वमाशु चै ।
 अन्तमस्य विजानीवृं ऊर्जं गच्छेऽहमित्यजः ॥
 तदाशु समयं छत्वा गतावृद्धमध्य तौ ।
 पितामहोऽप्यहन्तान्तं ज्ञातवन्तौ समेत्य तौ ॥
 ततो विक्षयमापन्नौ भीतौ देवस्य शूलिनः ।

* काचनप्रभमिति B.

† तु इति B.

‡ तमिति B.

§ विजानीया इति B.

¶ समाः ब्रतमिति B.

मायथा मोहितौ तस्य ध्यायन्तौ विश्वमीश्वरम् ॥

प्रोक्षरन्तौ महानादमोहारं परमं पदम् ।

तं प्राञ्जलिपुटौ भूत्वा शशुं तुष्टुवतुः परम् ॥

ब्रह्मविष्णु जचतुः ।

अनादिमूलसंसाररोगवैद्याय शशवे ।

नमः शिवाय शान्ताय ब्रह्मणे लिङ्गमूर्तये ॥

प्रलयार्थवसंस्थाय प्रलयोङ्गुतिहेतवे ।

नमः शिवाय शान्ताय ब्रह्मणे लिङ्गमूर्तये ॥

ज्वालामालाप्रतीकाय* ज्वलनस्तभूपिष्ठे† ।

नमः शिवाय शान्ताय ब्रह्मणे लिङ्गमूर्तये ॥

आदिमध्यान्तहीनाय स्वभावामलदीपयेः‡ ।

नमः शिवायानन्ताय ब्रह्मणे लिङ्गमूर्तये ॥

प्रधानपुरुषेश्याय व्योमरूपाय वेधसे ।

नमः शिवाय शान्ताय ब्रह्मणेः§ लिङ्गमूर्तये ॥

निर्विकाराय सत्त्वाय नित्यायातुलतेजसेण ।

वेदान्तसाररूपाय कालरूपाय ते नमः ॥

नमः शिवाय शान्ताय ब्रह्मणे लिङ्गमूर्तये ॥

* इताङ्गाय इति B.

† सम्मूर्तये इति B.

‡ इदं पादश्वरं B पुस्तके पार्गेव खिळितम् ।

§ एतत्यर्थं E, G, H पुस्तकेनु नास्ति ।

¶ नित्यायामज्ज्ञातये इति B.

एवं संस्त्रीयमानसु व्यक्तो भूत्वा महेश्वरः ।
 भाति देवोऽ महायोगी सूर्यकोटिसमप्रभः ।
 ब्रह्मकोटिसहस्रेण परमान् इवाम्बरम् ।
 सहस्रहस्रचरणः सूर्यसोमामिलोचनः ।
 पिनाकपाणिर्भगवान् कृतिवासास्त्रिशूलधृक् ।
 व्यालयज्ञोपवीतश्च मेघदुन्दुभिनिःखनः ॥
 अथोवाच महादेवः प्रीतोऽहं सुरसत्तमौ ।
 पश्येतन्तः मां महादेवं भयं सर्वं प्रमुच्यताम् ॥
 युवां प्रसूतौ गाव्रेभ्यो मम पूर्वं सनातनौ ।
 अयं मे दक्षिणे पार्श्वे ब्रह्मा लोकपितामहः ॥
 वामपार्श्वे च मेऽ विष्णुः पात्रको छदये हरः ।
 प्रीतोऽहं युवयोः सम्यम्बरन्दशिणा यथेष्यितम् ॥
 एवमुक्ताय ॥ मान्देवी महादेवः खयं शिवः ।
 आलिङ्ग्य देवं ब्रह्माणं प्रसादाभिसुखोऽभवत् ॥
 ततः प्रहृष्टमनसौ प्रणिपत्य महेश्वरम् ।
 उच्तुः प्रेष्य तद्वान् नारायणपितामहौ ॥

• आदिदेव रति B.

† पश्यतमिति B.

‡ क्षीक्षकरः प्रमुकिति B.

§ वामे पार्श्वे चेत इति B.

¶ इश्वरीति आवे, ददामीति चाह ।

|| एवमुक्ता तु इति B.

यदि प्रीतिः समुत्पन्ना यदि देयो वरो हि नः ।
 भक्तिर्भवतु नौ नित्यं त्वयि# देव महेश्वरे ॥
 ततः स भगवानीशः प्रहसन्परमेश्वरः ।
 उवाच मां महादेवः प्रीतं प्रीतेन चेतसा ॥

देव उवाच ।

प्रख्यस्तिसर्गाणा कर्ता त्वं धरणीपते ।
 वस्तु वस्तु हरे विश्वम्पालयैतच्चरात्म ॥†
 हिधा भिक्षोऽस्माहं विष्णो ब्रह्मविश्वुहरात्मयाः ।
 सर्गरक्षास्यगुणैर्निर्गुणोऽपि निरक्षनः ॥
 संमोहस्त्वज भो विष्णो पात्रयैनं पितामहम् ।
 भविष्यते भगवांस्तव पुत्रः सनातनः ॥
 अहम् भवतोऽ वक्त्रालक्ष्यादौ सुररूपधृक् ॥
 शूलपाणिर्भविष्यामि क्रोधजस्तव पुत्रकः ।
 एवमुक्ता महादेवो ब्रह्माण्यं सुनिसत्तम ।
 अनुग्रह्य च माद्वेवसाचैवान्तरधीयत ॥
 ततः प्रस्तुति लोकेषु लिङ्गाच्चर्चा सुप्रतिष्ठिता ।

* सुवि इति B.

† एतत्पादद्वयं G युसके नाति ।

‡ विवात्यवा इति B.

§ अहं प्रभवतो वक्त्रादिति E and H.

¶ कस्यान्ते चीररूपधृग्निति B.

सिङ्गनात् वती# ब्रह्मन् ब्रह्मचः परमं वपुः ॥
 एतस्तिष्ठस्य माहात्म्यं भावितं ते मयानव ।
 एतदुध्यन्ति योगज्ञा न देवा न च हानवाः ॥
 एतदि परमं ज्ञानमव्यक्तं शिवसंज्ञितम् ।
 येन सूक्ष्ममचिन्त्यं तत्पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः† ॥
 तस्मै भगवते नित्यं नमस्कारं प्रकुर्वन्ते ।
 महादेवाय देवाय‡ देवदेवाय वृद्धिक्षेत्रे ॥
 नमो वेदरहस्याय नीक्षकस्त्राय वै नमः ।
 विभीषणाय शान्ताय स्नायवे हेतवेष्ट नमः ॥
 ब्रह्मणे वामदेवाय|| चिनेशाय महीयवे ।
 शङ्खराय महेशाय गिरीशाय शिवाय च ॥
 नमः कुरुत्वा सततम्यायस्त च महेश्वरम्** ॥
 संसारसागरादक्षादचिरादुद्धरिष्यसि ॥
 एवं स वासुदेवेन व्याङ्गतो सुनिष्कृतः ।
 जगाम मनसा देवमीशानं विष्णतोमुखम् ॥

* लिङ्गं लक्ष्मणादिति D, E and H.

† ज्ञानचक्षुषेति D, E and H.

‡ ब्रह्म इति B.

§ लिङ्गाने इति B.

¶ योगिने इति B.

|| देवदेवाय इति B.

** मनसा इतिति B.

प्रणम्य शिरसा छाण्णमनुज्ञातो महासुनिः ।
 जगाम चेष्ठितं शशुभूदेवदेवनिश्चिनम्^{*} ॥
 य इमं आवयेत्तिव्यं लिङ्गाध्यायमनुस्तमम् ।
 शृण्याहा पठेद्वपि सर्वपापैः प्रसुचते ॥
 शुल्वा सञ्चादपि द्वितीयस्तप्तस्तमम् ।
 वासुदेवस्य विप्रेन्द्राः पापं मुचति मानवः[†] ॥
 जपेहाहरहर्नित्यं ब्रह्मलोके महीयते ।
 एवमाह महायोगी छाण्णदैपायानः प्रसुः ॥
 इति शौकृष्ण्युराचे बदुर्ज्ञानुबोर्नने लिङ्गीत्यनी चतुर्विंशोऽध्यायः ।

—०—

सप्तविंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

ततो सम्बवरः छाण्णो जाम्बवत्यां महेश्वरात् ।
 अजीजननमहाकानं जाम्बवामज्जनुस्तमम्[‡] ॥
 प्रद्युम्नस्य द्वृभूत्युचो द्वनिद्वौ महाबलः ।

* विच्छनिति B.

† देव देवदेवस्य शक्तिनिति B and D.

‡ सुचन्ति मानवा इति B.

* जाम्बवामज्जनुस्तमनिति B.

तावुभौ गुरुसम्बद्धौ छत्त्वस्त्रैवापरे तन् ॥
 हत्वा च कंसं नरकमन्यांश्च शतशोऽसुरान् ॥
 विजित्वा लीक्षया शक्तित्वा वार्षं महासुरम् ॥
 स्वापयित्वा जगल्कृत्यां खोके धर्मांश्च शाश्वतान् ॥
 चक्रे नारायणो गत्वा खस्त्रानं दुष्टिसुतमाम् ॥
 एतस्मिन्द्वन्तरे विप्राः द्वन्द्वाद्याः छत्त्वमीश्वरम् ॥
 आजम्भुर्हारकां द्रष्टुं छतकार्यं सनातनम् ॥
 स तानुवाच विश्वामा प्रशिपत्वाभिपूज्य च ॥
 आसनेषूपविष्टान्वे सह रामेष्व धीमता ॥
 गमिष्यामि परं स्वानं खकीयं विष्टुसंचितम् ॥
 छतानि सर्वकार्यांश्च प्रसीदध्यं+ सुनीक्षराः ॥
 इदं कलियुगं द्वीरं सम्भासमधुनाऽश्वभम् ॥
 भविष्यन्ति जनाः सर्वे इत्यनिष्पापानुवर्त्तिः ॥
 प्रवर्त्यध्यं विज्ञानमज्ञानाच्छः हितावहम् ॥
 येनेमि कलिजैः पापैर्मुच्यन्ते हिं॒ हिजोक्तमाः ॥
 ये मां जनाः संस्करन्ति कलौ सद्गदपि प्रभुम् ॥
 तेषां नश्यतिण तत्पापं भक्तानां पुरुषोक्तमि ॥

० खोक्षधर्मांश्च इति B.

+ आर्द्धनामनेपदम् ।

‡ न ज्ञानं व्याज्ञानानिति B.

§ वै इति B.

¶ न ज्ञानं इति B.

येऽर्द्धयिष्ठन्ति मां भक्षया निल्यं कलियुगे हिजाः ।
 विधिना वेदद्वेष्टे ते गमिष्ठन्ति तत्पदम् ॥
 ये ब्राह्मणा वंशजाता युषाकां वै सहस्रशः ।
 तेषां नारायणे भक्तिर्भविष्ठति कलौ युगे ॥
 परात्परतरं यान्ति नारायणपरा जनाः ।
 न ते तच गमिष्ठन्ति ये हिष्ठन्ति महेश्वरम् ॥
 धानं योगः स्वपस्त्रासं ज्ञानं यज्ञादिको विधिः ।
 तेषां विनश्यति द्विप्रं ये निष्ठन्ति महेश्वरम् ॥
 यो मां समर्चयेत्तिव्यभिकालं भावमात्रितः ।
 विनिष्ठन्देवमीशानं स याति नरकायुतम् ॥
 तत्प्राप्तं परिष्ठर्त्याः^१ निष्ठा पशुपतेर्हिजाः ।
 कर्मणा मनसा वाचा मङ्गलोष्पि यद्रतः ॥
 ये च^२ द्वचाध्वरे शस्त्रा दधीचेन हिजोत्तमाः ।
 भविष्ठन्ति कलौ भक्तौः परिष्ठार्थाः प्रयद्रतः ॥
 हिष्ठन्तो देवमीशानं युषाकां वंशसम्भवाः ।
 शस्त्राश्च गौतमेनोर्ध्वां न सम्भाष्या हिजोत्तमैः^३ ॥
 एवमुक्ताश्च॥ छाणेन सर्वे ते वै महर्षयः ।

१ इति इति B.

२ पिता विनिष्ठन्ति B.

३ तत्प्राप्ता परिष्ठर्त्या इति B.

४ तु इति B.

५ हिजोत्तमाः इति B.

६ दधीचकाः इति B.

चोमित्युक्ता ययुस्तूर्णे स्वानि स्वानानि सत्तमाः ॥
 ततो नारायणः क्षणी सीखयैव जगद्ग्रहः ।
 संहृत्य स्वकुलं सर्वं ययौ तत्परमं पदम् ॥
 इत्येष वः समादेन राज्ञां वंशः सुकीर्तिः* ॥
 न शक्तो विस्तराहक्कुं किं भूयः श्रीतुमच्छव ॥
 यः पठेच्छृण्यादापि वंशानां कथनं शुभम् ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गसोके महीयते ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे राजवंशात्मकीर्तने उपविंश्टीज्ञायः ।

—०८—

अष्टाविंश्टीज्ञायः ।

कृष्ण असुः ।
 इतं चेता हापरस्त्र कलिशेति चतुर्युगम् ।
 एषां प्रभावं* सूताद्य कष्टयस्त्र समाप्तः ॥
 सूत उवाच ।
 गते नारायणे क्षणी स्वमेव परमं पदम् ।
 पार्वीः परमधर्माक्षा पाल्कवः शकुतापनः ॥

* वशोऽतुक्तीर्तिः इति B.

—०९—

* उभाविति B.

ज्ञात्वा चैवोत्तरविधिं शोकेन महताहृतः ।
 अपश्चत्पवित्रि गच्छन्तं ज्ञाणादैपायनं सुनिम् ॥
 शिष्यैः प्रशिष्यैरभितः संबृतं ब्रह्मवादिनम् ।
 पपात दण्डवद्भूमौ त्यक्ता शोकं तदार्जुनः ।
 उवाच परमप्रीत्या* कस्मादेतत्प्राप्तासुनेण ।
 इदानीं गच्छसि जिप्रं कं वा देशः प्रति प्रभो ॥
 सम्पर्शनाहै भवतः शोको मे विपुलो गतः ।
 इदानीं मम यत्कार्यं ब्रूहि पश्चदलेच्छ ॥
 तसुवाच महायोगी ज्ञाणादैपायनः स्वयम् ।
 उपविश्य नदीतीरे शिष्यैः परिहसो सुनिः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे उदाचिंशोऽध्यायः ।

उदाचिंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

इदं कलियुगं घोरं सम्मासं पालुनन्दन ।
 ततो गच्छामि देवस्य पुरों वाराणसीं शुभाम्# ॥

* परमप्रीतः इति B and D.

† कस्मादेतत्प्राप्तासुने इति B and D.

‡ गजादेशमिति E and H.

* वाराणसीं महापुरीमिति B, E and H.

अस्मिन् कलियुगे धोरे सोकाः पापानुवर्त्तिनः ।
 भविष्यन्ति महावाही# वर्षाश्रमविवर्जिताः ॥
 नान्यत्यश्यामि अन्त्युना मुक्ताऽपाराष्ट्रसीं पुरीम् ।
 सर्वपापोपशमनंक्षः प्रायवित्तं कलौ युगे ॥
 छतं चेता द्वापरज्ञ सर्वेष्वेतेषु तेषु नराः ।
 भविष्यन्ति महाकानो धार्मिकाः सत्यवादिनः ॥
 त्वं हि सोकेषु विस्थातो इतिमाज्जनवक्षयः ।
 पालयाद्य परं धर्मं स्वकीयं मुच्यते भयात् ॥
 एवमुलो भगवता पार्थः परपुरज्ञयः ।
 इष्टवाग्न्येषिपत्वासौ युगधर्मान्विजोत्तमाः ॥
 तस्मै प्रोवाच सकलं मुनिः सत्यवतीमुतः ।
 प्रथम्य देवमीशानं युगधर्मान्विजातनान् ॥

व्यास उच्चाच ।

वस्त्रामि ते समाख्येन युगधर्मावरेष्वर ।
 न शक्षते मया राजन्विस्तरेष्वाभिभावितुम् ॥
 पादं छतयुगं प्रोक्षं तत्त्वेतायुगं दुर्धैः ।
 दृतीयं द्वापरं पार्थं चतुर्थं कलिद्वच्यते ॥

* महापापा इति B.

† व्यक्ता इति B.

‡ सर्वपापप्रब्रह्मनिविति B.

§ वै इति B.

ध्यानं तपः# छतसुगे चेतावां ज्ञानसुच्छते॥ ।
 हापरे यज्ञमेवाहृदैनमेकंकं कस्ती सुगे ॥
 ब्रह्मा छतसुगे देवस्तेतावां भगवावविः ।
 हापरे देवतं विष्णुः कस्ती देवोऽ महेश्वरः ।
 ब्रह्मा विष्णुस्तावा सर्व्यः सर्वं एव कल्पिष्यि ।
 पूज्यन्ते भगवान्वुद्भवतुर्विष्यि पिनाकावृष्टः ॥
 आये छतसुगे धर्मस्तुष्यादः प्रकीर्तिः॥
 चेतायुगे चिपादः स्माहिषादो हापरे इतिः ।
 चिपादहीनस्तिष्ठेत्तु सत्तामाचेष्ट तिष्ठति ॥
 छते तु मिथुनोत्पत्तिर्वृत्तिः साक्षाद्द्विष्टुपा ।
 प्रजासूक्ष्माः सदा सर्वाः सर्वानन्दाद्य भोगिनः॥ ॥
 अधमोत्तमलं नास्त्वासां निर्विशेषाः पुरज्ञवः** ।
 तुस्तमायुः स्तु रूपं तातुराणां तस्मिन् छते सुगे ॥
 विशेषकास्तुत्वहुक्षाण्डकं एकान्तवहुक्षास्तावा ।

* परमिति B.

† ज्ञानमधर इति B.

‡ दावमेष इति B.

§ इद इति B.

¶ समातन इति B.

|| भोगिष्य इति वक्तव्ये भोगिन इति आर्थम् ।

** सदानन्दः पुरम्भय इति D.

†† तात्पात्रिति B.

‡‡ सत्तवहुक्षा इति B.

धाननिष्ठासपोनिष्ठा महादेवपरायणः ॥
 ता वै निष्ठामधारिष्ठो^{*} नित्यं सुदितमानसाः ।
 पर्वतोदधिवासिन्यो छनिकेताः परन्तप ।
 रसीज्ञासः कालयोगान्तेतास्येऽनश्चति हिजाः ॥
 तस्यां सिद्धौ प्रनष्टायामन्या सिद्धिरवर्त्तत ॥
 अपां सौख्ये प्रतिहतेऽ तदा मेघाभ्यना तु वै ।
 मिवेभ्यस्तनयिद्युभ्यः प्रवृत्तं दृष्टिसर्वनम् ॥
 सद्गदेव तथा हृष्या संयुक्तेण पृथिवीतसे ।
 प्रादुरासंसद्या तासां दृष्या वै गृहसंज्ञिताः ॥
 सर्वः प्रत्युपयोगसु तासान्तेभ्यः प्रजायते ।
 वर्त्यन्ति च तेभ्यस्तास्येतायुगमुखे प्रजाः ॥
 ततः कालेन महता तासामेव विपर्ययात् ॥ ।
 रागलीभावको^{**} भावस्तदा छाकम्भिकोऽभवत् ॥
 विपर्ययेण तासान्तुणां तेज तत्कालभाविताः ।

* भावेन कामधारिष्ठ इति B.

† आवायाम्बालयोगात् इति D. रसीज्ञासः कलायीगादिति E and H.

‡ नश्चते तत इति B.

§ प्रतिगते इति B.

¶ संष्टुले इति B.

|| विपर्यये इति B.

** भीगालवक इति B.

†† नाशात् इति B.

प्रस्तुति ततः सर्वे द्विष्टासे द्विसंज्ञिताः ॥
 ततस्तेषु प्रनष्टेषु विभान्ता मैदुनोद्धवाः ।
 अभिभावन्ति तां सिद्धिं सत्काभिभान्तःसदा ॥
 प्रादुर्बभुवुखासान् द्विष्टासे द्विसंज्ञिताः ।
 वस्त्राचि ते प्रस्त्रयन्ते फलान्याभरणानि च ॥ २५
 तेष्वेव जायते तासां गम्भवर्षरसाच्चितम् ।
 अमाचिकं महावीर्यं पुटके पुटके मधु ॥
 तेन ता वर्तयन्ति आ चेताशुगमुखे प्रजाः ।
 इष्टासुष्टासया सिद्धिरा सर्वा वै विगतञ्चराः ॥
 पुनः^न कालान्तरेणैव ततोऽस्तीभावुतासदा ।
 द्विष्टासान् पर्यग्न्यन्त मधु वा माचिकं बलात् ॥
 तासान्तेनापचारेण पुनर्लोभक्षतेन वै ।
 प्रनष्टा मधुना सार्वे क्रत्यद्विष्टासासतोण दुःखिता स्थम् ।
 शीतवर्षातपैस्तीव्रैऽस्तासतोण दुःखिता स्थम् ।
 हन्तैः संपीड्यमानालु चक्रुरावरणानि च ॥
 छत्वा इष्टविनिर्वातान्॥ वात्तोपायमचित्तयन् ।

* सत्काभिभावित इति B.

† तत इति B and D.

‡ पुनरिति B and D.

§ तीव्रैरिति B.

¶ ततस्ता इति B and D.

|| इष्टप्रतीकारानिति B. प्रतीघातानिति D.

नष्टेषु मधुना सार्वं कल्पवृक्षेषु वै तदा ॥
 ततः प्रादुरभूतासां# सिविक्षेतायुगे पुनः ।
 वात्तायाः साधिका आन्या हृषिसासाधिकामतः ॥
 तासां हृष्युदकानीह यानि निष्ठैर्गतानि तु ।
 अभवन्# हृषिसमत्वा स्त्रीतःस्त्रानानि निष्ठमाः ॥
 यदा आपो बहुतराः# आपमाः पूर्विकीतस्ते ।
 अपाभूमेष संयोगादीषध्यस्तास्तदाभवन् ॥
 अफालष्टादायातुमा आन्यारस्तास्तदुर्दृश्य ।
 चक्षुपुष्पफलैर्जैव हृषगुणात् जग्निरे ॥
 ततः प्रादुरभूतासां रागो लोभद्व सर्वशः ।
 अवश्यभावितार्थेन चेतायुगवयेन वै# ॥
 ततस्ताः पर्यन्तद्वन्त नदीवेशाचि पर्वतान् ।
 हृषगुणौषधीर्जैव प्रसङ्ग तु यथावत्तम् ॥
 विपर्वयेष तासान्ताम् ओषधो विविष्टर्वहीम् ।
 पितामहनियोगेन दुदीह इषिवौं दृष्टुः ॥
 ततस्ता जग्नुः सर्वा इन्द्रियोन्यं क्रोधमूर्च्छिताः ।

• प्रादुर्बमूवाचेति E and H.

† अवहन्त्रिति B.

ये पुनसदपां स्त्रीका इति B and D.

§ तु इति B.

¶ नामाच इति E and H.

सहायरे विनष्टे तु# बलालासदलेन च ॥
 मर्यादायाः प्रतिष्ठार्थां आत्मैतद्गवानजाः ।
 सप्तर्जं अचियान्नमां ब्राह्मणानां हिताय वै ॥
 वर्षान्नमव्यवस्थाच्च चेतायां छतवान्प्रभुः ।
 यज्ञप्रवर्तनचैव पश्चिंसाविवर्जितम् ॥
 हापरेऽप्यथ विद्यन्ते मतिमेदात्मा दृशामङ्ग ।
 रागो लोभस्थाया युर्वं मला दुष्किंविनिषयम् ॥
 एको वेदश्चतुष्पादस्त्रिधा त्विह विभावते ॥५
 वेदव्यासैषतुर्द्वां च न्यस्यते हापरादिषु ॥
 कृषिपुचैः पुनर्वेदा भिद्यन्ते दृष्टिविभ्रमैः ।
 मन्मन्माण्डणविन्यासैः स्वरवर्जविपर्ययैः ॥
 संहिता कृष्णज्ञः साज्ञां प्रोच्यन्ते परमर्थिभिः ॥६
 सामान्योद्देशना चैव ॥ दृष्टिभेदैः क्वचित्क्वचित् ॥
 ब्राह्मणं कल्पस्त्राणि ब्रह्मप्रवचनानि च ।
 इतिहासपुराणानि धर्मशास्त्राणि सुव्रत ॥

* आसदारथनायासु इति B.

† प्रतिष्ठानमिति B and D.

‡ तस्मानामविनिषय इति B.

§ एको देवश्चतुष्पादस्त्रितास्त्रिह विशीयते इति B and D.

¶ संहितने श्रुतर्थिभिरिति B and D.

|| सामान्योद्देशनाचैव इति B and D.

अवष्टिरम्भस्यैव तथैवाच्ये शुपद्रवाः* ।
 वास्तनःकायजैर्दीर्घैः† निर्वेदो जायते वृत्ताम् ॥
 निर्वेदाक्षायते तेषां दुःखमोक्षविचारणा ।
 विचारणाऽन्नं वैराग्यं वैराग्याहोषदर्शनम् ॥
 दोषाणां दर्शनाऽन्नैव इपरे ज्ञानसम्भवः ।
 एषा रजस्तमोशुक्ता हृत्तिर्वै इपरे द्विजाः ॥
 जाये छते तु धर्मोऽस्ति स चेतायां प्रवर्तते ।
 इपरे व्याकुलीभूत्वाः प्रयश्चति कष्टौ युगे ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे युगर्वशानुसौर्ये एकोनविदोऽध्यायः ।

चिंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

तिष्ठे मायामस्त्याऽन्नं वधस्यैव* तपस्त्विनाम् ।
 साधयन्ति नरा नित्यं तमसा व्याकुलीक्षताः ॥

* तथैव व्याख्युपद्रवा इति B and D.

† दुःखेति B and D.

‡ व्याकुलीभूत्वा इति साधु ।

* इथस्यैव इति E and H.

कलौ प्रमारको रोगः सततं चुह्यवन्तथा ।
 अनाहृष्टभयं घोरं देशानास्त्र विपर्ययः ॥
 अधार्षिका निराहारा महाकोपाल्पतेजसः ।
 अदृतं हृते लुब्धास्तिथे जाताः सुदृष्टजाः ॥
 दुरिष्टेदुरधीतेष्व दुराचारैदुरागमैः ।
 विप्राणां कर्मदोषैष्व प्रजानां जायते भयम् ॥
 नाधीयते तदा वेदान्* न यजन्ति हिजातयः ।
 यजन्ति यज्ञान्वेदांवाणि पठन्ते चात्यबुद्धयः ॥
 शूद्राणां मन्त्रयोगैष्वः सम्बन्धो ब्राह्मणैः सह ।
 भविष्यति कलौ तस्मिन्द्वयनासनभोजनैः ॥
 राजानः शूद्रभूयिष्ठा ब्राह्मणान्वाधयन्ति च ।
 भ्रूणहत्वा वीरहत्वा प्रजायेत नरेष्वरेषु ॥
 स्त्रानं होमं जपं दानं देवतानां तथार्चनम् ।
 तथात्यानि चण कर्माणि न कुर्वन्ति हिजातयः ॥
 विनिवृत्ति महादेवं ब्राह्मणान् पुरुषोत्तमम् ।
 आक्षायधर्मी॥शास्त्राणि** पुराणानि कलौ युगे ॥

* नाधीयन्ते कलौ वेदा इति B and D.

† यज्ञवन्नावती वेदानिति B. अपत्यव्यायतीवेदानिति D.

‡ मन्त्रमीषैष इति B.

§ स आवेते नरेष्वर इति B.

¶ अवानि चैव इति B and D.

|| सर्वे इति B.

** अृतिशासाचीति D.

कुर्वन्त्यवेदहृष्टानि कार्माचि विविधानि तु ।
 स्वधर्मे तु द्विनैव ब्राह्मणानां प्रजायते ॥
 कुशीक्षयर्था पाषङ्कैवृद्धारूपैः समावृताः ।
 वह्याचनका चोका भविष्यति परस्तरम् ॥
 अद्युला जनपदाः शिवशूलाचतुष्पदाः ।
 प्रमदाः केशशूलाच भविष्यति कलौ युगे ॥
 श्लादक्षाजिनास्याच मुखाः काषायवाससः ।
 शूद्रा धर्मच्छरिष्यति युगान्ते समुपस्थिते ॥
 श्लसचौरा भविष्यति तथा चेलाभिमर्घिनः ।
 चौराजौराच हस्तीरो* हस्तुर्हन्ता तथापरः ॥
 दुःखप्रशुरण्मल्यायुद्देहोक्ताहः सरोगता ।
 अधर्माभिनिवेश्वात्मोहृत्सं कलौ चृतम् ॥
 काषायिष्वोऽव निर्भन्यास्याच काषायिकाच ये ।
 वेदविक्रियिष्वाच्ये तीर्थविक्रियिषः परे ॥
 आसनस्यान्विजान्वृद्धा चालबद्धस्यवृद्धयः ।
 ताड्यन्ति द्विजेन्द्रांच शूद्रा राजोपजीविनः ।
 उच्चासनस्याः शूद्राच्चु द्विजमध्ये परन्तप ।

* चौराजौराच हस्ति B and D.

† प्रशुरतास्यायुरिति D and E.

‡ एतत्पादददयं B पुस्तके नालि ।

§ शूद्रानु इति B and D.

हिजामानकरो* राजा कलौ कालदलेन तु ॥
 पुष्टैष भूषणैषैव† तथाग्न्यमङ्गलैहिंजाः ।
 शूद्राग्नपरिचरम्यत्यः‡ श्रुतमाग्न्यबलान्विताः ॥
 न प्रेक्षन्ते॒ र्हितांशापि शूद्रान्विजवरामृप ।
 सेवावसरमालोक्य इरे तिष्ठन्ति च हिजाः ॥
 वाहनस्यान्समाभूत्य शूद्राव्यूद्रोपणीविनः ।
 सेवन्ते ब्राह्मणास्तांसु खुवन्ति खुतिमिः§ कलौ ॥
 अध्यापयन्ति वै वेदाव्यूद्राव्यूद्रोपणीविनः ।
 एवं निर्वेदकानवर्णाद्विकर्म घोरमान्विताः ॥
 तपोयन्त्रकलानान्तु विक्रीतारो हिजोसमाः ।
 यतयस्य भविष्यन्ति यतग्नोऽथ सहस्रशः ॥
 नाशयन्तः¶ ऊक्यम्यम्याधिगच्छन्ति तत्पहम् ॥ १
 गायन्ति लौकिकैर्गनैर्हेषतानि नराधिप ॥
 वाम**पाशुपताचारास्थावै पाञ्चरान्विकाः ।
 भविष्यन्ति कलौ तस्मिन्ब्राह्मणाः चन्द्रियास्थाय ॥

* शाला न हिंसिते इति B and D.

† हिंसितैषैव इति B and D.

‡ शूद्राग्नभर्चयन्यत्य इति B and D.

§ श्रुतिमिरिति B and D.

¶ नाशयन्ति अधीतानि इति B and D.

॥ चानन्त इति B.

** वामाः इति B.

ज्ञाने^{*} कर्मस्थपगते सोके निष्क्रियताहृते ।
 कीटमूषिकसर्पाच धर्मयिष्यन्ति मातुषान्[†] ॥
 कुर्वन्ति चावताराणि ब्राह्मचारां कुलेषु वै ।
 देवीशापविनिर्देष्यः[‡] पुरा दक्षाभरे हिजाः ॥
 निन्दन्ति च महादेवं तमसाविष्टचेतसः ।
 दृष्टा धर्मस्त्रिष्यन्ति कलौ तस्मिन्युगान्तिके ॥
 ये चात्ये श्रापनिर्देष्या गौतमस्य महामनः ।
 सर्वे तेऽवतरिष्यन्ति[§] ब्राह्मचारासु योनिषु ॥
 विनिन्दन्ति इष्टीकेशं ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः ।
 वेदवाज्ञव्रताचारा दुराचारा दृष्टात्रमाः ॥
 मोहयन्ति जनान् सर्वान्दर्शयित्वा फलानि च ।
 तमसाविष्टमनसो वैङ्गालव्रतिकाधमाः ॥
 कलौ रुद्रो महादेवो सोकानामीखरः परः ।
 तदेव साधयेनृणां ॥ देवतानां च दैवतम् ॥
 करिष्यत्वताराणि^{**} शङ्खरो नीललोहितः ।
 औतसार्त्तप्रतिष्ठार्थं भक्तानां हितकाम्यया ॥

* ज्ञान इति B, E and H.

† मातुषानिति B and D.

‡ दधीशापविनिर्देष्यः इति B and D.

§ ते च भविष्यतीति E and H.

¶ सर्वे शोरा भविष्यन्ति ब्राह्मचाराः खजातिषु इति B.

|| न देवता भवेन्मृत्यानिति B and D.

** क्लीवत्वमाप्तम् ।

उपदेशति तज्ज्ञानं शिष्याणां ब्रह्मसंग्रितम् ।
 सर्ववेदान्तसारं हि धर्मान्वेदनिर्गितान्* ॥
 ये तमीताण् निषेवने येन केनोपचारतः ।
 विजित्य कलिजान्दोषान्याति ते परमम्पदम् ॥
 अनायासेन सुमहत्पुख्यमाप्नोति मानवः ।
 अनेकादोषदुष्टस्य कलेरेको महान् गुणः ॥
 तत्त्वासर्वप्रयत्नेन प्राप्य माहेश्वरं युगम् ।
 विशेषाद्वाद्वयोरुद्गमीशानं शरणं वर्जेत् ॥
 ये नमन्ति विरूपाचमीशानं क्षतिवाससम् ।
 प्रसन्नचेतसो रुद्रं ते याति‡ परमम्पदम् ॥
 यथा उद्गमस्त्वारः सर्वकामफलो भ्रुवः ।
 अन्यदेवनमस्त्वारो ध्यानं दानमिति श्रुतिः§ ॥
 तत्त्वाद्वनीश्वरानन्यान् त्यज्ञा देवं महेश्वरम् ।
 समाश्रयेद्विरूपाचं यदीच्छेत्परमम्पदम् ॥
 नार्चयन्तीह ये रुद्रं शिवं चिदशवन्दितम् ।

* सर्ववर्णन् ससुहिष्ठ लभ्याणां ये निर्दर्शिता इति D. निर्दर्शनानिति E and H.

† ये विप्रासानिति D.

‡ याति ते इति B.

§ दानं परा गतिरिति B.

¶ तत्त्वाद्वीश्वरानन्यानिति B and D.

तेषां दानं तपो यज्ञो वृथा जीवितमीद च ॥
 नमो रुद्राय महते देवदेवाय शूलिने ।
 चरम्भकाय चिनेताय योगिनां गुरवे नमः ॥
 नमोऽस्तु देवदेवाय* महादेवाय वेदसे ।
 शब्दवे खाणवे निल्यं शिवाय परमेष्ठिने ॥
 नमः सोमाय रुद्राय महापासाय इतवेण ॥
 प्रपञ्चेऽहं विरूपाक्षं घरस्यं ब्रह्मचारिणम् ॥
 महादेवं महायोगमीश्वानभ्याम्बिकापतिम् ।
 योगिनां योगदातारं योगमायासमाहृतम् ॥
 योगिनां गुरुमाचार्यं‡ योगिनम्भमिनाकिनम् ।
 संसारतारणं रुद्रं ब्रह्मार्थं ब्रह्मसोऽधिपम् ॥
 शास्त्रतं सर्वगं शास्त्रं ब्रह्मस्यं ब्राह्मणप्रियम् ।
 कपर्हिनं कालमूर्तिममूर्तिम्बरमेश्वरम्§ ॥
 एकमूर्तिं महामूर्तिं वेदवेद्यन्विषयस्तिम् ।
 नीलकण्ठं विश्वमूर्तिं व्यापिनं विश्वरेतसम्¶ ॥
 कालान्निष्ठासदृशं कामदक्षामनाश्रयम् ।

* वामदेवाय इति B and D.

† महाचासामिहितवे इति B.

‡ परमाचार्यमिति B.

§ ममरेत्वमिति B and D.

¶ विश्ववितसमिति B.

नमस्ये* गिरिशं देवं चन्द्रावयवभूषणम् ॥
 विलोहितं सेतिहानमादिलभरमेष्ठिनम् ।
 उद्यमशुपतिं भीमं भास्करं परमन्तपः‡ ॥
 इत्येतक्षणं प्रोक्तं युगानां वै समाप्तः ।
 अतीतानागतानां वै यावद्यन्वन्तरद्वयः ॥
 मन्वन्तरेण चैकेन सर्वाञ्जेवान्तराणि वै ।
 व्याख्यातानि न सन्देहः कल्पः कल्पेन चैव हिः ॥
 मन्वन्तरेषु चैतेषु अतीतानागतेषु वै ।
 तुत्याभिमानिनः सर्वे नामरूपैर्भवत्युत ॥
 एव मुक्तो भगवता क्विरीटी ज्ञेतवाहनः ।
 बभार परमां भग्निमीशानेऽव्यभिचारिणीम् ॥
 नमस्याकारं तद्यज्ञं ज्ञाणैपायनं प्रभुम् ।
 सर्वज्ञं सर्वक्रात्तरं साक्षाद्विष्टुं व्यवस्थितम् ।
 तमुवाच पुनर्ब्र्यासः पार्थं परपुरञ्जयम् ।
 करार्थ्या सुशुभाभ्याच्च संसृष्ट्य प्रणतं मुनिः ॥
 धन्योऽस्यानुग्रहीतोऽसिष्ठ त्वाद्योऽन्यो न विद्यते ।
 चैकोक्ते शङ्खरे नूनं भक्तः परपुरञ्जयः ॥

* नमस्ये—नमस्तरोमि । आर्यमात्मनेपदम् ।

† भूषितमिति B.

‡ तमसः परनिति B and D.

§ कल्पे कल्पे तथैव हि इति G and H.

¶ धन्योऽस्यानुग्रहीतोऽस्मीति A.

हष्टवानसि तन्देवं विष्वाकं विष्वतोमुखम् ।
 प्रत्यक्षमेव सर्वेषां# इदं सर्वजगच्छयम्† ॥
 ज्ञानं तदैश्चरं‡ दिव्यं यथावहिदितं लया ।
 स्वयमेव इषीकेशः§ प्रीत्योवाच सनातनः ॥
 गच्छ गच्छ स्वकं खानं न शोर्कं कर्तुमर्हसि ।
 ब्रजस्त्र परया भक्षया शरस्यं शरणं श्रिवम् ॥
 एवमुद्गा स भगवानगुणार्थुनं प्रभुः¶ ॥
 जगाम शङ्करपुरीं समाराधयितुं भवम्॥
 पाञ्चवेयोऽपि** तदाक्षात्संप्राप्य शरणं श्रिवम् ।
 सन्तत्य सर्वकर्माणि ज्ञात्वा तत्परमोऽभवत्† ॥
 नार्जुनेन समः शक्षोर्भक्षया भूतो भविष्यति ।
 मुद्गा सत्यवतीस्त्रुनुं क्षणं वा देवकीसुतम् ॥
 तस्मै भगवते नित्यं नमः शान्ताय धीमते ।

* सर्वेशमिति B and D.

† सर्वजगद्वरमिति B and D.

‡ तदैश्चरमिति B and D.

§ इषीकाचानिदित्याकानीशः त्रितेन्द्रिय इत्यैः, सनातनः विरजीवी, व्यास-इत्यैः । अथवा इषीकेशस्त्र अवसारत्वाद्यासी इषीकेश इत्युक्तः, तदाच “व्यासो नारायणः स्वयम्” इति । गुडाकेशमिति E, G and H.

¶ प्रतीति E and H.

|| इरमिति B.

** पाञ्चवीऽपि च इति B.

†† तहक्षिपरमोऽभवदिति B.

पाराशर्वीय मुनये व्यासोया मिततेजसे ॥
 क्षण्डहै पायनः साक्षाहिष्णुरेव समातनः ।
 को इन्द्रसास्तो रुद्रं वेत्ति तं परमेश्वरम् ॥
 नमः कुरुत्वं* तमृषिं क्षण्डं सत्यवतीसुतम् ।
 पाराशर्वीं सहामानं योगिबं विष्णुमव्ययम् ॥
 एव मुक्ता तु मुनयः सर्वं एव समाहिताः ।
 प्रणेमुस्तं सहामानं व्यासं सत्यवतीसुतम् ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे व्यासाख्यं संवादे युगष्में चिंशोऽध्यायः ।

एकचिंशोऽध्यायः ।

कृष्ण उत्तुः ।
 प्राप्य वाराणसीन्दिव्यां क्षण्डहै पायनी मुनिः ।
 किमकार्षीमहाबुद्धिः श्रीतुं कौतूहलं हि नः ॥
 स्मृत उवाच ।
 प्राप्य वाराणसीन्दिव्यामुपसृश्य महामुनिः ।
 पूजयामास जाङ्गव्यां देवं विष्णेश्वरं शिवम् ॥

* नमानि उद्दिनिति B.

तमागतं मुनिं दृष्टा तच ये निवसन्ति च* ।
 पूजयाच्चकिरे व्यासं मुनयो मुनिपुराणवम् ।
 प्रपञ्चः प्रथताः सर्वे कथां पापप्रणाशिनीम्† ।
 महादेवाश्रयाभ्युक्तां मोक्षधर्मान्वयनातनान् ॥
 स चापि कथयामास सर्वज्ञो भगवान्विः ।
 माहात्म्यं देवदेवस्थ धर्मं वेदनिर्दर्शनातः ॥
 तेषां मध्ये मुनीन्द्राणां व्यासशिष्यो महामुनिः ।
 षष्ठ्याच्चैमिनिर्वासं गूढमर्थं सनातनम् ।

जैमिनिर्दर्श ।

भगवन् संशयस्त्रैकं क्षेत्रमर्हसि सर्ववित्तु ।
 न विद्यते इविदितं भवतः परमर्षिणः ॥
 केचिद्ब्रह्मानं प्रशंसन्ति धर्ममेवापरे जनाः ।
 अन्ये साहंगं तथा थोगं तपस्वान्वये महर्षयः ॥
 ब्रह्मचर्यमधो नूनमन्ये॥ प्राहुर्वर्त्तवर्षयः ।
 अहिंसां सत्यमप्यन्ये सश्वासमपरे विदुः ॥
 केचिद्यां प्रशंसन्ति दानमध्ययनं तथा ।

* वै इति B.

† कथाः पापविकाशिनीरिति B and D.

‡ धर्मान्वेदनिर्दर्शतानिति B and D.

§ तत्त्वविदिति B and D.

¶ तपस्वान्वये इति B.

|| नौनसन्ये इति B.

तीर्थयाचां तथा केचिदन्ये चेन्द्रियनिश्चलम् ॥
 किमेषाच्च* भवेच्छेयः प्रबूहि मुनिपुङ्गव ।
 यदि वा विद्यतेऽप्यन्यहुङ्कं तहलुमर्हसि ॥
 शुत्वा स जैमिनेर्वाक्यं क्षणैपायनो मुनिः ।
 प्राह गच्छीरया वाचा प्रणम्य हृषकेतनम् ॥
 श्रीभगवानुवाच ।

साधु साधु महाभाग यत्पृष्ठं भवता सुने ।
 वस्ते गुह्यतमाङ्गुष्ठं शूखन्वन्ये महर्षयः ॥
 ईश्वरेण पुरा प्रोक्तं ज्ञानमेतत्कलातनम् ।
 गूढमप्राप्नविद्विष्टं चेवितं सूक्ष्मदर्शिभिः ॥
 नाशहृधाने दातव्यं नाभक्ते परमेष्ठिनः ।
 नावेदविदुषे देयं† ज्ञानानां ज्ञानमुक्तमम् ॥
 मेवशृङ्गे महादेवमीशानं चिपुरहिष्म ।
 देवासनगता देवी महादेवमपूर्खत ॥

श्रीदेव्युवाच ।

देव देव महादेव भक्तानामार्त्तिनाशन ।
 कष्ठन्वां पुरुषो देवमचिरादेव पश्यति ॥
 साङ्गयोगस्तपोऽः खानं कर्मयोगशुः वैदिकः ।

* किमेषाचामिति D.

† न वेदविदुषो चेयमिति E, G and H.

‡ तथा इति B and D.

§ योगीऽथ इति B and D.

चायासवहृष्टान्याहुर्यानि चान्यानि शहर ॥
 येन विभान्तचित्तानां विज्ञानां योगिनामपि* ।
 हृषी हि भगवान्दूष्मः सर्वेषामपि देहिनाम् ॥
 एतहुद्वितमं ज्ञानं गृहं ब्रह्मादिचेतितम् ।
 हिताय सर्वभक्तानां ग्रूहि कामाहनाशन ॥
 ईश्वर उवाच ।

अवाच्यमेतहृष्टार्थं† ज्ञानमज्जैर्वहिष्कृतम् ।
 वस्ते तव यथातस्तं यदुत्तं परमर्चिभिः ॥
 परं गुद्वितमं देवं मम वाराषसी पुरी ।
 सर्वेषामेव भूतानां संसारार्थवतारिषी ॥
 तस्मिन्‡ः भक्ता महादेवि महीयं प्रतमास्तिताः ।
 निवसन्ति महाबानः परं नियममास्तिताः ॥
 उत्तमं सर्वतीर्थानां खानानामुत्तमच्च यत्§ ।
 ज्ञानानामुत्तमं ज्ञानमविसुल्लं परं मम ॥
 खानानांतरे पवित्राणि तीर्थान्यायतमानि च ।
 इमग्नाने संस्थितान्येव दिवि भूमिगतानिषा च ॥
 भूर्लोके नैव संस्थानमन्तरीक्षे ममालयम् ।

* योगिना अर्चिवामपौति B and D. स्वकर्त्तव्यमित्यामपौति E, G and H.

† विज्ञाननिति B and D.

‡ तत्र इति B and D.

§ तदिति B.

¶ दिव्येति B and D.

अविमुक्ता न पश्यन्ति मुक्ताः पश्यन्ति चेतसा ॥
 स्मशानमेतद्विखातमविमुक्तमिति श्रूतम्* ।
 कालो भूला जगदिहं संहरायन्त चुन्दरि ॥
 देवीहं सर्वगुणानां खानं प्रियतर्म भम ।
 मद्भासा यज्ञां गच्छन्ति मामेव प्रविशन्ति ते ॥
 दह्यं जसं हुतच्छेष्टं तपस्तर्म ज्ञातश्च यत् ।
 धानमध्ययनं ज्ञानं सर्वं तत्त्वाद्यनं भवेत् ॥
 अभ्यान्तरसहस्रेषु यत्पापं पूर्वसञ्चितम् ।
 अविमुक्ते प्रविष्टस्य तत्कर्बं नजति ज्ञायम् ॥
 ग्राह्याद्याः चक्षिया वैश्वाः शूद्रा ये वर्षसङ्घराः ।
 स्त्रियोऽप्लेच्छाद्य ये चान्ये सहीर्णाः‡ पापदोनशः ॥
 क्षीटाः पिपीखिकाद्यैव ये चान्ये सूगपचिषः ।
 कालेन निष्ठनं प्राप्ता अविमुक्ते वरानने ॥
 चन्द्रार्द्दौलयस्त्रयादा महावृषभवाहनाः ।
 शिवे भम पुरे देवि जायन्ते तत्र मानवाः ॥
 नाविमुक्ते युतः कश्चिवरकं याति किलिषी ।
 ईश्वरानुग्रहीता हि सर्वे यान्ति पराङ्गतिम् ॥
 मोक्षं सुरुर्जमं ज्ञात्वाऽ संसारद्वातिभीषणम् ।

* श्रूतमिति B and D.

† तत्र इति B, E and H.

‡ सहीर्णाः—चतुर्खोमप्रतिखोमन्त्राः सहरगातीशा इत्यर्थः ।

§ मत्वा इति B.

अस्मना चरणी हत्वा वाराषस्त्रां वसेवरः ॥
 दुर्जभा तपसोऽवासिर्भूतस्य* परमेष्ठरि ।
 यच्च तच्च विपदस्य गतिः संसारमोक्षणी ॥
 प्रसादाहस्ते छेनोन् मम शैलेन्द्रनन्दिनि ।
 अचानुधाः न पश्यन्ति मम मायाविमोहिताः ॥
 अविमुक्तं न पश्यन्तिृ मूढ़ा ये तमसाहताः ।
 विकूचरेतसां मध्ये संविशन्ति पुनः पुनः ॥
 हन्त्यमानोऽपि यो देविण विशेषिन्नशतैरपि ।
 स याति परमं खानं यच्च गत्वा न शोषति ।
 अभ्यमृत्युजरामुक्तं परं याति शिवालयम् ।
 अपुनर्मरणानां हि सा गतिर्मीचकाङ्गिण्याम् ॥
 थां प्राप्य खतद्वयः स्यादिति मन्येत पर्खितः॥ ।
 न दानैर्न तपोभिष न यज्ञैर्नापि विद्यया ॥
 प्राप्यते गतिरकृष्टा या विमुक्ते तु खम्यते ।
 नानावर्णा विवर्णाच चण्डालाद्या जुगुच्छिताः ॥
 किञ्चिवैः पूर्णदेहा ये प्रकृष्टसापकैस्तथाः॥

* तपसा चापि पूर्वम् इति B and D.

† जायते छेतदिति B.

‡ अपि बुद्धा इति B. अविदीय इति D.

§ सेवने इति B and D.

¶ विद्यानिति B and D. उपान्देवि विद्यानिति E and H.

|| मन्येति पर्खिता इति B and D.

** विशिष्टे पातकैरिति D.

मेषजम्यरमं तेषामविमुत्तं विदुर्बुधाः ॥
 अविमुत्तं परं ज्ञानमविमुत्तं परं पदम् ।
 अविमुत्तं परन्तत्त्वमविमुत्तं परं शिवम् ॥
 छत्रा वै नैषिकीन्द्रीक्षामविमुत्ते वसन्ति चे ।
 तेषां तत्परमं ज्ञानं ददाम्यन्ते परं पदम् ॥
 प्रयागं नैमिषं* पुर्णं श्रीगैलोऽथ हिमालयः ।
 केदारं भद्रकर्णस्त्र गया पुष्करमेव च ॥
 कुरुक्षेत्रं दद्रकोटिनर्मदा हाटकेश्वरम् ।
 शालिश्चामच्च पुष्ट्यां वंशं कोकासुखं तथा ॥
 प्रभासं विजयेशानं गोकर्णं शङ्कुकर्णकम् ।
 एतानि पुरुखस्थानानि चैलोक्ये विश्रुतानि च ।
 यास्यन्ति परमं† मोक्षं वाराणस्यां यथा सृताः ॥
 वाराणस्यां विशेषेण गङ्गा चिपथगामिनी ।
 प्रविष्टाः‡ नाशयेत्पापं जन्मान्तरश्चतैः छत्रम् ॥
 अन्यत्र सुलभा गङ्गा श्राव्यं दानं तथाः५ जपः ।
 न्रतानि सर्वमेवैतद्वाराणस्यां सुदुर्लभम् ॥

* नैमिष—In Oude, about 15 miles from Unau station on the Oude and Rohilkhand Railway.

† न यास्यन्ति परमिति B.

‡ प्रवेशादिति B.

§ तपः इति B and D.

यजेत् सु शुद्धयाक्षिलं ददात्पर्वतेऽपराणः ।
 वायुभक्षणं सततं वाराषस्त्रां स्त्रितो नरः ॥
 यदि पापो यदि गठो यदि चाधार्चिकोऽन् नरः ।
 वाराषस्त्रां समासाद्य पुनाति स कुत्सवमः ॥
 वाराषस्त्रां महादेवं ये सुवन्त्वर्वयन्ति च ६ ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तास्ते विज्ञेया गणेश्वराः ॥
 अन्यत्र योगाभ्यानाहा समासाद्यवान्यतः ।
 प्राप्यते तत्परं खानं सहस्रेष्टैव जन्मना ॥
 ये भक्ताः ॥ देवदेवेश वाराषस्त्रां वसन्ति वै ।
 ते विन्दन्ति परं भौद्यमेकेनैव तु जन्मना ॥
 यत्र योगसाधा ज्ञानं मुक्तिरेकेन जन्मना ।
 अविमुक्तं समासाद्य नान्यहच्छेत्पीवनम् ॥
 यतो मया न मुक्तन्तदविमुक्तमिति खृतम् ।
 तदेव गुणं गुणानामेतदिङ्गाय मुच्यते ॥
 ज्ञानध्याननिविष्टानां ॥ परमानन्दमिष्टताम् ।

* इमरानिति B, D, E and H.

† वाधार्चिक इति B.

‡ सर्वलं कुत्सवन्ति B.

§ येऽप्यन्ति सुबन्ति च इति B.

¶ परमनिति B.

|| भक्ता इति B and D.

** भेतदिङ्गानसुच्यते इति B.

†† ज्ञानध्यानाभिनिष्टानामिति B.

या गतिर्विहिता सुभु साविसुक्ते मृतस्य तु ॥*
 यानि कान्यविसुक्तानि देवैरुक्तानि नित्यशः ।
 पुरी वाराणसी तेभ्यः स्थानेभ्योऽप्यधिका शुभा ॥
 यद्र सावाचहादेवो देहान्तेऽच्यमीक्षरः† ।
 व्याचष्टे तारकं ब्रह्म तथैव‡ इविसुक्तकम् ॥
 यस्त्यरतरन्तस्यमविसुक्तमिति अृतम् ।
 एकेन जन्मना देवि वाराणस्यां तदाप्यतेऽ ॥
 खूमध्ये नाभिमध्ये च हृदयेऽपि च मूर्द्धनि ।
 यथाविसुक्तमादिल्ये वाराणस्यां व्यवस्थितम् ॥
 वरसायास्तथा इस्ताण मध्ये वाराणसी पुरी ।
 तचैव संस्थिततस्य नित्यमेवाविसुक्तिकम् ॥
 वाराणस्याः परं स्थानं न भूतं न भविष्यति ।
 यथा नारायणोदेवो महादेवादिवेष्टरात् ॥
 तच देवाः सगन्धर्वाः सवद्वीरगराचसाः ।
 उपासते मां सततं देवदेवः पितामहः ॥
 महापातकिनीये च ये तेभ्यः पापकृत्तमाः ।
 वाराणसीं समाप्ताय ते यान्ति परमां गतिम् ॥

* योगाने विहिता सुक्तिः साविसुक्तमृतस्य तु इति B.

† अथमीक्षरः इति B.

‡ तचैव इति B.

§ तदाप्युषादिति B.

¶ चाचा इति B.

तत्प्राप्यमुच्चुर्नियतो वसेऽग्नमरणात्तिकम् ।
 वाराणस्यां महादेवि ज्ञानं सत्था विमुच्यते ॥
 किन्तु विज्ञा भविष्यन्ति पापोपहतचेतसाम् ।
 ततो नैव चरेत्पापं कायेन मनसा गिरा ॥
 एतद्रहस्यं वेदानां पुराणानां हिजोस्तमाः* ।
 अविमुक्ताश्चयं ज्ञानं न किञ्चिहेश्चित्परम्† ॥
 देवतानास्त्रवीणांश्च शृणुतां परमेष्ठिनाम् ।
 देव्यै देवेन कथितं सर्वपापविनाशनम्‡ ॥
 यथा नारायणः श्रेष्ठो देवानां पुरुषोत्तमः ।
 यथेष्वराणां गिरिशः स्थानानास्त्रैतदुत्तमम् ॥
 ये: समाराधितो रुद्रः पूर्वस्मिन्देव जंशनि ।
 तं विन्दन्ति परं ज्ञेयमविमुक्तं शिवालयम् ॥
 कलिकल्पसभूता येषामुपहता मतिः ।
 न तेषां वीचितुं§ शहंग स्थानं तत्परमेष्ठिनः ॥
 ये अरन्ति सदा कालं विन्दन्ति४ च पुरीमिमाम् ।
 तेषां विनश्यति चिप्रभिहासुच च पातकम् ॥
 यानि चेह प्रकूर्बन्ति पातकानि ज्ञातालयाः ।

* पुराणाच्च सुवता इति B.

† कथितेति तत्पत इति B.

‡ प्रथाशनमिति B.

§ वेदितुनिति B and D.

४ वदन्तीति B and D.

नाशयेत्तानि सर्वाच्च तेन* कालततुः शिवः ॥
 आगच्छतामिदं स्वानं सेवितुं मोक्षकाङ्क्षाम् ।
 स्वतानां वै† पुनर्जन्म न भूयो भवसागरे ॥
 तत्त्वासर्वप्रयत्नेन वाराचस्तां वसेवरः ।
 योगी वायष्वदायोगी पापी वा पुरुषात्ममः ॥
 न स्त्रोकवचनात्प्रियोर्न चैव गुरुवाहतः ।
 मतिरक्तमसीया स्वादविमुक्तावतिं प्रति ॥

स्त्रत उवाच ।

एवमुक्तायঃ‡ भगवान्व्यासो वेदविद्वां वरः ।
 सहैव शिष्यप्रवरैर्वाराचस्ताच्चार ह ।
 इति श्रीब्रह्मपुराणे वाराचस्त्रीमाहात्म्ये एकचिंशीऽध्यायः ।

इचिंशीऽध्यायः ।

स्त्रत उवाच ।

स शिष्यैः संडतो धीमान् गुरुहैंपायनो मुनिः ।
 जगाम विपुलं* लिङ्गमोक्षारं मुक्तिदायकम् ॥

* देवः इति B and D.

† चेति B.

‡ इत्येवमुक्ता इति B.

* विमलनिति B and D.

तत्राभ्यर्थं महादेवं शिष्यैः सह महामुनिः ।
 प्रोवाच तस्य माहात्म्यं सुनीनां भावितामनाम् ॥
 इदं तद्विमलं लिङ्गमोहारं नाम शोभनम् ।
 अस्य स्मरणमाचेष मुच्यते सर्वपातकैः ॥
 अथ* तत्परमं ज्ञानं पञ्चायतनसुत्तमम् ।
 अर्चितं† मुनिभिर्चिर्लं वाराणसां विमोचदम् ।
 अथ साक्षात्महादेवः पञ्चायतनविग्रहः ।
 रमतेः‡ भगवानुद्रो जन्मनामपवर्गदः ॥
 यत्तत्पाशुपतं ज्ञानं पञ्चार्थमिति कथतेः ।
 तदेव विमलं लिङ्गमोहारं समवस्थितम् ॥
 शास्त्रतीता पराण शान्तिर्विद्या चैव यथाक्रमम् ।
 प्रतिष्ठा च निष्टिष्ठ पञ्चार्थं लिङ्गमैश्वरम् ॥
 पञ्चानामपि देवानां ब्रह्मादीनां यदाश्रयम् ॥
 शोहारबोधितं** लिङ्गं पञ्चायतनमुच्यतेऽन्तः ॥

* एतदिति B and D.

† सेवितमिति B and D.

‡ बस्ते इति B.

§ बस्ते इति B.

¶ तथा इति B.

|| यदाश्रयमिति B and D.

** शोहारबोधमिति B.

†† यद्यशमिति B.

संमरेदैश्वरं लिङ्गं पञ्चायतनमव्ययम् ।*
 देहान्ते तत्परं ज्योतिरानन्दं विश्वते पुनः† ॥
 अत्र देवर्थयः पूर्वं सिद्धा ब्रह्मर्थयस्था ।
 उपास्य देवमीश्वानं प्राप्तवन्तः परम्पदम् ॥
 मत्स्योदर्यास्ते पुर्खं स्थानं गुणात्मं शुभम् ।
 गोचर्मात्रं विप्रेन्द्रा श्रीहारेश्वरमुक्तमम् ॥
 छत्तिवासेश्वरं लिङ्गं मध्यमेश्वरमुक्तमम् ।
 विश्वेश्वरं तथोङ्कारं कपर्दीश्वरमुक्तमम् ॥
 एतानि गुणलिङ्गानि वाराणसां हिजोत्तमाः ।
 न कश्चिदिह जानाति विना शश्वीरनुग्रहात् ॥
 एवमुक्तायथौ क्षणः पाराशर्यो महामुनिः ।
 छत्तिवासेश्वरं लिङ्गं द्रष्टुं देवस्य शूलिनः ।
 समभ्यर्थं बदाः‡ शिर्षेर्महामां छत्तिवाससः ।
 कथयामास विप्रेभ्यो भगवान् ब्रह्मवित्तमः ॥
 अस्मिन् स्थाने पुरा दैत्यो हस्ती भूत्वा भवान्तिकम् ।
 ब्राह्मणान् इन्द्रुमायातो येऽन्तर्दृ नित्यसुपासते ॥
 तेषां लिङ्गामहादेवः प्रादुरासीन्निष्ठोचनः ।
 दक्षस्वर्थं हिजश्चेष्टा भक्तानां भक्तवत्सलः ॥

* एतत्पादव्ययं B पुक्तके नाति ।

† बुधः इति B.

‡ तथा इति B.

§ येनेति B.

हत्वा गजाष्टति दैत्यं शूलेनावश्या हरः ।
 वासस्तस्याक्षरोऽकृतिं ज्ञात्तिवादेष्वरस्ततः ॥
 अव* सिद्धिम्बरां प्राप्ता मुनयो मुनिपुङ्गवाः ।
 तेनैव च भरीरेष प्राप्तास्तत्परमम्बदम् ॥
 विद्या विद्येष्वरा रुद्राः शिवा ये वः† प्रकीर्तिताः ।
 ज्ञात्तिवादेष्वरं लिङ्गं नित्यमाहत्य संस्थिताः ॥
 आत्मा कलियुगं धोरमधर्मवहुत्कृष्णाः ।
 ज्ञात्तिवासं न मुञ्चन्ति ज्ञातार्थास्ते न संशयः ॥
 जन्मान्तरसहस्रेष्ठं मोक्षोऽन्यदाप्यते न वा ।
 एकेन जन्मनाः‡ मोक्षः ज्ञात्तिवादे तु लभ्यते ॥
 आखयः सर्वसिद्धानामेतत्स्थानं वदति हि ।
 गोपितन्देवदेवेन महादेवेन शम्भुना ॥
 शुगे शुगे ज्ञात दान्ता ब्राह्मणा वेदपारगाः ।
 उपासते महादेवं जपन्ति शतरुद्रियम् ॥
 सुवक्ति सततं देवं महादेवं विद्यम्बवाम्§ ।
 ध्यायन्तीण इद्ये नित्यं स्वाङ्गं सर्वान्तरं॥ शिवम् ॥

* तच इति B.

† च इति B.

‡ वसना इति E and H.

§ प्रथमं ज्ञात्तिवादसमिति B.

¶ ध्यायन्तीति B and D.

|| सर्वान्तरमिति B.

गायन्ति सिद्धाः किल गीतकानि
 ये वाराणस्यां निवसन्ति विप्राः* ।
 तेषामधैकेन भवेन मुक्तिः
 ये ज्ञातिवासं शरणं प्रपद्धाः ॥
 समाप्य लोके जगतामभीष्टं
 सुदुर्लभं विप्रकुलेषु जन्म ।
 ध्यानं† समादाय जपन्ति रुद्रं
 ध्यायन्ति चित्ते यतयो महेश्मङ्क‡ ॥
 आराधयन्ति प्रभुमीश्वितारं
 वाराणसीमध्यगता मुनीश्वाः ।
 यजन्ति यज्ञेरभिसन्धिहीनाः
 सुवन्ति रुद्रं प्रणमन्ति शशुम् ॥
 नमो भवायामखभावृधाक्षे
 स्थाणुं प्रपद्ये गिरिशं पुराणम् ।
 ऊरामि रुद्रं इदये निविष्टं
 जाने महादेवमनेकरूपम् ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे वाराणसीमाहात्म्ये शार्विंशोऽध्यायः ।

* वाराणसी ये निवसन्ति विप्राः इति B.

† काले इति B.

‡ ध्यायन्ति वे चित्तगतं महेश्वन्ति E, D and G.

§ योग इति B.

नयस्तिवंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

समाभाष्य मुनीभीमान्देवदेवस्य शूलिनः ।
 जगाम लिङ्गं तद्रुषुं कपर्दीश्वरमव्ययम् ॥
 जात्वा तत्र विधानेन तर्पयित्वा पितृद्विजाः ।
 पिशाचमोचने तीर्थे पूजयामास शूलिनम् ॥
 तत्राश्वर्यमपखंसे सुनयो गुरुषा सह ।
 मेनिरे द्वेवमाहात्मं प्रणेमुर्गिरिशं हरम् ॥
 कश्चिदभ्याजगामेम शार्दूलो दोररूपष्टक् ।
 सूर्गीभिकां भवयितुं कपर्दीश्वरमुत्तमम् ॥
 तत्र सा भीतहृदया ज्ञात्वा ज्ञात्वा प्रदचिष्वम् ।
 धावमाना सुसञ्चाक्ताः व्याघ्रस्य वशमागता ॥
 तां विदार्थं नखैस्तीक्ष्णैः शार्दूलः सुमहाबलः ।
 जगाम चान्यद्विजनं स हृषा तामुनीश्वरान् ॥
 सृतमात्रा च सा बाला कपर्दीश्वायतो सूर्गी ।
 अहृस्त महाज्वाला व्याक्ति सर्व्यसमप्रभा ॥
 चिनेता नीलकण्ठा चः शशाङ्काहितश्चराः ।

* वारवामास सञ्चाक्ता इति B.

† देवं हृषा मुनीश्वरमिति B and D.

‡ नीलकण्ठाः इति E and H.

§ मूर्छा इति B.

हृषाधिरुद्रा पुरुषैस्तादृशैरेव संयता ॥
 पुष्टहृष्टिं विमुच्चन्ति खेचरास्तस्य मूर्दनि ।
 गणेश्वरः स्त्रयं भूत्वा न दृष्टस्त्वशात्ततः ।
 दृष्टैतदाश्वर्थवरं* जैमिनिप्रमुखास्तदा ।
 कपर्दीश्वरमाहाम्बंग प्रपञ्चुर्गुरुमञ्चुतम् ॥
 तेषां प्रेवाच भगवान्देवाचे चोपविश्व सः ।
 कपर्दीशस्य माहाम्बंग प्रणम्य हृषभध्वजम् ॥
 इदं देवस्य तस्मिन्द्वं कपर्दीश्वरमुत्तमम् ।†
 पूजितव्यं प्रथमेन स्तोतव्यं वैदिकैः स्तवैः ॥
 ध्यायतामच नियतं योगिनां आत्मचेतसाम् ।
 जायते योगसिद्धिशः‡ घरमासेन न संशयः ॥
 ब्रह्महत्यादिपापानि विनश्यन्त्यस्य पूजनात् ।
 पिशाचमोचने कुरुते खातस्याच समीपतः ॥
 अस्मिन् चेत्रे पुरा विप्रास्तपस्त्री अंसितव्रतः ।
 शङ्कुकर्णे इति स्त्वातः पूजयामास शूलिनम् ॥

* तरनिति B.

† चतः परं B पुस्तके

अृत्येवाशेषपापीवं विप्रमस्त्र विनश्यति ।
 कामक्रीधादयो दीषा वाराष्ट्रां निवासिनः ।
 विप्राः सब्वे विनश्यन्ति कपर्दीश्वरपूजनात् ।
 तत्त्वात्सदैव द्रष्टव्यं कपर्दीश्वरमुत्तमम् ।

इत्यविकर्णं दृश्यते ।

‡ सिद्धिः सा इति B and D.

अजाप रद्रमनिशं प्रवतं रद्रक्षिष्वम् ।
 पुष्टधूपादिभिः स्तीचैर्नमस्कारैः प्रदक्षिष्वेः ॥
 उवास तच योगामा क्षत्वा दीक्षान्तु नैषिकीम् ।
 कदाचिद्वागतं प्रेतं पश्यति अ चूधान्वितम् ।
 अस्थिचर्चर्पिनवाङ्म निःश्वसन्तं सुहर्मुहुः ॥
 तं दृष्टा स मुनिश्चेष्ठः छपया परया युतः ।
 प्रेताच को भवान् कस्माहेश्वरमिमङ्गतः ॥
 तस्मै पिशाचः चूधया पीचमानोऽब्रवीद्दृष्टः ॥
 पूर्वजन्म्यहं विप्रो धनधान्यसमन्वितः ।
 पुत्रपौत्रादिभिर्युक्तः कुटुम्बभरणोत्सुकः ॥
 न पूजिता मया देवा गावोऽप्यतिथयस्तथा ।
 न कदाचिलृतं पुरुषमस्तं वा स्त्रेषुव वा ॥
 एकदा भगवानुद्गो* गोष्वेष्वरवाहनः ।
 विज्ञेष्वरो वाराणस्तां दृष्टः स्त्रष्टो नमस्कातः ॥
 तदाचिरेष्व कालेन पञ्चत्वमहमागतः ।
 न दृष्टं तचहाचोरं यमस्य वदनं सुने ॥
 ईदृशीं योनिमापदः पैशाचीं चूधयादितः ।
 पिपासया परिक्रान्तो† न जानामि हिताहितम् ॥
 यदि कस्त्रिमसुवृत्त्वं सुपायं पश्यसि प्रभो ।
 कुरुत्व तं नमस्त्वयं त्वामहं शरणं गतः ॥

* देव इति B.

† पिपासयाद्विनाकान्त इति B.

इत्युक्तः शहुकर्णोऽव पिशाचमिदमब्रवीत् ।
 लाहूशी नहि खोकेऽमिन्दियते पुरुषाकात्मः ।
 यस्तया भगवान् पूर्वं दृष्टो विष्णेश्वरः शिवः ॥
 संस्कृष्टो वन्दितोभूयः कोऽन्यस्वलक्षणशो भुवि ।
 देव वर्चविपावेन देशमेतं समागतः ॥
 खानं कुरुत्व शीघ्रं त्वमस्मिन् कुरुते समाहितः ।
 येनेमां कुक्षितां योनिहिंप्रभेव प्रहास्यसि ॥

स एवमुक्तो सुनिना पिशाचो
 दयावता देववरं विनेत्रम् ।
 अृत्वा कपर्दीश्वरमीश्वितारं
 चक्रे समाधाय मनोऽवगाहम् ॥
 तदावगाहाम्नुनि*सत्रिधाने
 ममार दिव्याभरणोपपत्तः ।
 अद्यथतार्कप्रतिमे विमाने
 शशाङ्कचिङ्गाद्वितचारमौखिः ॥
 विभाति रुद्रैरुदितो दिविख्येः
 समाहतो योगिभिरप्रभेयैः ।
 स बालस्त्रियादिभिरेष देवी
 यथोदये भागुरशेषदेवः ॥
 सुवन्ति सिद्धा दिवि देवसङ्गा
 वृत्यन्ति दिव्याप्सरसोऽभिरामाः ।

* तदावगाहोम्नु इति B and D. तदावगाह इति H.

मुच्चन्ति हृष्टे कुच्छमालिमित्रां
 गम्भर्विद्याधरकिद्वराद्याः ॥
 संस्कूयमानोऽव मुनीन्द्रसहै-
 रवाय बोधं भगवत्प्रसादात् ।
 समाविश्वरुद्धमेवमयं*
 चक्षीमयं यज्ञ विभाति रद्धः ॥
 दृष्टा विमुक्तं स पिशाचभूतं
 मुनिः प्रहृष्टो मनसा महेशम् ।
 विचित्त्व रद्धविमेवमयं
 प्रणव्य तुष्टाव कपर्हिनं तम् ॥
 शङ्कुकर्ष उवाच ।
 नमामि नित्यं† परतः परस्ता-
 द्वोपारमेवं पुरुषं पुराणम् ।
 ब्रजामि योगीश्वरमीथितार-
 मादित्यमनिं कलिलाधिरुद्धम् ॥
 त्वां ब्रह्मपारं छदि सविविष्टं
 हिरण्यमयं योगिनमादिहीनमः‡ ।
 ब्रजामि रद्धं शरणं दिवित्यं

* मेतदश्वमिति B.

† कपर्हिनं लामिति B.

‡ योगिनमादिमन्त्रमिति A, E and H.

महासुनिं ब्रह्मपरं* पवित्रम् ॥
 सहस्रपादाच्चिशिरोऽभिषुक्तं
 सहस्रबाहुं† क्तमसः परस्तात् ।
 त्वां ब्रह्मपारं प्रश्नमामि शशुङ्कः
 हिरस्तगर्भाच्चिपतिं चिनेत्रम् ॥
 यतः प्रसूतिर्जगतो विनाशो
 येनाहृतं सर्वमिदं श्रिवेन ।
 तं ब्रह्मपारं भगवत्तमीङ्गं
 प्रश्नम्य नित्यं शरणं प्रपद्ये ॥
 अलिङ्गमालोकविहीनरूपं॒
 स्वयंप्रभुच्छिपतिमैकाद्रम् ।
 तं ब्रह्मपारं परमेष्वरं त्वां
 नमस्करिष्ये न यतोऽन्वदस्ति ॥
 यं योगिनस्यत्तसवीजयोगा-
 लव्या समाधिम्यरमाक्षमूत्राः ।
 पश्चक्षि देवं प्रश्नतोऽस्मि नित्यं॥
 तद्ब्रह्मपारं भवतः स्वरूपम् ॥

* ब्रह्मयन्ति B.

† सहस्रपनिति B.

‡ द्रविति B.

§ चत्विंशतिवारभ्य स्वयंभुवं त्वा शरणं प्रपद्ये इत्यनं G पुस्तके नाति ।

¶ यतः पं स्वशुरं त्वा शरणं प्रपद्ये इत्यनं B पुस्तके नाति ।

न यत्र नामानि^{*} विशेषद्वयिः
 ने संहशे तिष्ठति यस्त्वरूपम्[†] ।
 तं ब्रह्मपारं प्रचतोऽस्मि नित्यं
 स्वयम्भुवं त्वां शरणं प्रपद्ये ॥
 यज्ञद्वेदाभिरताः[‡] विदेहं
 स ब्रह्मविज्ञानमभेदमेकम् ।
 पश्चन्त्यनेकं भवतः स्वरूपं
 तद्ब्रह्मपारं प्रचमाभिः[§] नित्यम् ॥
 यतः प्रधानं पुरुषः पुराणी
 विवर्तते यं प्रणमन्ति देवाः[¶] ॥
 नमामि तं ज्योतिषि संनिविष्टं
 कालं हृष्णनामवतः स्वरूपम् ॥
 ब्रजामि नित्यं शरणं महेशं^{||}
 स्वारुपं प्रपद्ये गिरिशं पुराणम् ।
 शिवं प्रपद्ये हरमिन्द्रमौलिं

* मानादीति D. नामादीति E.

† यस्त्वरूपनिति E.

‡ वेदवेदाभिरताः—वेदानां वेदः ज्ञानं तत्त्वान् रताः । ब्रह्मवादाभिरताः इति B.
यज्ञद्वेदाक्षादिभिरादिदेवनिति D.

§ प्रचतोऽस्मीति B.

¶ देवाः इति A, E and H.

|| महेशनिति B. गुरुद्वयनिति D.

पिनाकिनं त्वां शरणं ब्रजामि* ॥
 सुत्वैव शङ्खकर्णीसौ भगवन्तङ्गपहिनम् ।
 पपात् दण्डवद्ग्रूमौ प्रोच्चरन्प्रणवं शिवम्† ॥
 तत्त्वशात्यरमं लिङ्गं प्रादुर्भूतं शिवाम्बकम् ।
 ज्ञानमानन्दमहैतं कोटिकालाम्बिसंचिभम् ॥
 शङ्खकर्णीऽथ स तदा मुनिः सर्वाकांकोऽमलः‡ ॥
 निलिम्बेः विमले लिङ्गे तदङ्गुतमिवाभवत् ॥
 एतद्रहस्यमास्थातं माहामंग चण् कपहिनः ।
 न कश्चिहेति तमसा विहानप्यनुभवति ॥
 य इमां शृण्यान्नित्यं कर्त्ता पापप्रसाग्निनीम् ।
 भक्तः पापविमुक्तामा॥ रुद्रसामीप्यमाप्नुयात् ॥
 पठेच सततं शुद्धो ब्रह्मपारं महाद्वावम् ।
 ग्रातर्ज्यधाङ्गसमये स योगं प्राप्नुयाचरः** ॥
 इहैव नित्यं वल्लामोदेवदेवं कपहिनम् ।
 द्रष्टामः सततं देवं पूजयामस्त्रिलोचनम्†† ॥

* नमामीति A.

† परमिति B.

‡ मुक्तामा चर्चाका सर्वगीऽमलः इति B.

§ निनिवे इति B.

¶ वः इति B.

॥ व्यक्तपापविमुक्तामा इति B.

** परमिति B.

†† पूजयामीऽथ शृणुनिति B.

इत्युक्ता भगवान्वासः शिष्यैः सह महायुतिः* ।
उवास तद युक्तात्मा पूजयन्ते कपर्दिनम् ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे वाराचसीमाहात्म्ये चतुर्थिंश्चायाः ।

चतुर्थिंश्चोऽव्यायः ।

सूत उवाच ।

उपिला तच भगवान् कपर्दीशान्तिके पुनः ।
यथौ द्रष्टुं मध्यमेशंश्च बहुवर्गप्राप्तभुः ॥
तच मन्दाकिनीं पुर्खामृषिसङ्घनिषेविताम् ।
नहीं विमलपानीयां दृष्टा छटोऽभवशुनिः ॥
स तामन्वीक्ष्म सुनिभिः सह दैपायनः प्रभुः ।
चकार भावपूतात्मा ज्ञानं ज्ञानविधानवित् ॥
सत्तर्प्य विधिवहेवानुषीन् पितृगच्छस्तथार्थ ।

* महासुनिर्मिति B.

• मध्यदेवमिति B.

† विविधान्देवानुषीन् पितृगच्छस्तथार्थ अथमिति B. अतः परं B पुस्तके
पूजयात्मास लोकादिं पुण्यनामाविषयेभवम् ।
प्रविश्व शिष्यप्रवर्त्तैः सार्वे सत्यतीसुतः ॥

इत्यधिकं हस्तते, तथा D पुस्तकेऽपि ।

मध्यमेश्वरमीश्वानमर्चयामास शूलिनम् ॥
 ततः पाशुपताः शान्ता भक्षोऽशुलितविग्रहाः ।
 द्रष्टुं समागता इदं मध्यमेश्वरमीश्वरम् ॥
 ओहारासक्तमनसो वेदाध्यनतत्पराः ।
 जटिला मुण्डिताशापि शुद्ध*यज्ञोपवीतिनः ॥
 कौपीनवसनाः केचिदपरे चात्मवाससः† ।
 ब्रह्मचर्यरताः शान्ता दान्ता वै ज्ञानतत्पराः‡ ॥
 दृष्टा हैपायनं विप्राः शिष्यैः परिष्ठं सुनिम् ।
 पूजयित्वा यथान्यायमिदं वचनमहुवन् ॥
 कोभवान् कुत आयातः सह शिष्यैर्यहामुने ।
 प्रोक्षुः पैखादयः§ शिष्यास्तावृषीन्वर्णभावितान् ॥
 अयं सत्वतीस्तुः क्षणैपायनः प्रभुः¶ ।
 व्यासः स्वयं इष्वीकेशो येन वेदाः पृष्ठकृताः ॥
 यस्य देवो महादेवः साक्षादेवः पिनाकाधक् ।
 अंशांशेनाभवत्पुचो नान्ता शुक इति प्रभुः ॥
 यो वै॥ साक्षामहादेवं सर्वभावेन घङ्करम् ।

* उक्तेति D, E and H.

† चात्मवाससः इति B.

‡ वेदान्क्षानतत्पराः इति B. वेदान्क्षानतत्परा इति D.

§ पैखादयः इति B.

¶ सुनिरिति B.

|| स इति B.

प्रपञ्चः परया भक्त्या यस्त तज्ज्ञानमैश्वरम् ॥
 ततः पाशुपताः सर्वे ते च इष्टतनूरुहाःः# ।
 उच्चारव्यथमनसो व्यासंक्षः सत्यवतीसुतम् ॥
 भगवन् भवता ज्ञातं विज्ञानं परमेतिनः ।
 प्रसादाहेवदेवस्य यज्ञमाहेश्वरं परम् ॥
 तद्वाक्यमव्यग्रं रहस्यं गुणमुक्तमम् ।
 क्षिप्रं पश्येम तं देवं शुला भगवतो मुखात् ॥
 विसर्जयित्वा॥ ताङ्गिष्ठान् सुमन्तुप्रसुखांसदा ॥**
 प्रोवाच तत्परं ज्ञानं योगिभ्योऽन् योगवित्तमः ॥
 तत्त्वशादेव विमलं सभूतं ज्योतिरुत्तमम् ।
 लीनासानैव ते विप्राः चकादन्तरधीयत ।
 ततः शिष्यान् समाहृत्यक्षः भगवान् ब्रह्मवित्तमः†† ।

* इष्टसर्वतनूरुहाः इति B.

† नेतृत्विति B.

‡ प्रीतुरिति B.

§ पदमिति B.

¶ सम्प्रक्षिप्तिः B.

॥ समाभाष्य च इति G. विसर्जयित्वा इत्यार्थम् ।

** अयश्चूप्रसुखांसदः इति B.

†† योगिन इति B.

‡‡ समाहृत्येति B.

††† प्रोवाच तत्परमित्यार्थ ब्रह्मवित्तन इत्यनं E, H पुस्तकयोर्न दृश्यते ।

प्रीताच मध्यमे ग्रस्तमाहामंग पैषपूर्वकांग्* ॥
 अस्मिन् स्थाने स्थां देवो देवा सह महेश्वरः ।
 रमते भगवान्विष्म इद्वैष परिवारितः ॥
 अन् पूर्वं छबीकेशो विश्वामा देवकीसुतः ।
 उवास वस्त्रं छण्डः सदा पाणुप्रतेर्वृतः ।
 भक्तोऽनुस्तिसर्वाङ्गो रद्वाराधनतत्परः† ।
 आराधयन् इरिः शश्मुं जला पाणुपतं ब्रतम् ॥
 तस्म वै‡ बहवः शिष्या ब्रह्मचर्यपरायणाः ।
 लक्ष्मा तदृशनात्§ ज्ञानं इष्टवन्तो महेश्वरम् ॥
 तस्म देवो महादेवः प्रत्यक्षं नीक्षणोऽहितः ।
 ददी छण्डास भगवान्वरदो वरमुक्तमम् ॥
 येऽर्चिष्मनि गोविन्दं महामा विष्णिपूर्वकम् ।
 तेषां तदैश्वरं ज्ञानमुत्पत्तिण जगन्मय ॥
 त्वमीशो॥५र्चिष्मन्तव्यस धातव्यो मत्परैर्जनैः ।
 भविष्यति** न सन्देहो मवसादाहिजातिभिः†† ॥

* देवपूर्वकानिति B.

† रद्वाच्यवनत्पर इति B.

‡ ते इति B.

§ तदृशनादिति B.

¶ परचैपदमार्थम् ।

|| नमो इति B.

** भविष्यत्वीति B:

†† विज्ञातव्यः इति B.

ये च* द्रष्टव्यं देवेभ्यः धात्वा देवं पिनाकिनम् ।
 ब्रह्महत्यादिकं पापं तेषामाशु विनश्यति ॥
 प्राचांस्वजन्मि ये विप्राः‡ पापकर्त्त्वं अपि ।
 ते यान्ति परमं᳚ स्थानं नाच कार्या विचारस्थाप ॥
 धन्यासाक्ष्यन्तु ते॥ विप्रा मन्दाकिन्यां छतोदकाः ।
 अर्ज्यन्ति महादेवं मध्यमेष्वरमुत्तमम् ॥
 स्थानं दानं तपः आर्ह पितॄनिर्वप्यन्तिह ।
 एकैकशः छतं विप्राः पुनात्मासप्तमं कुसम् ॥
 सविहत्वा मुपसृज्य राहुपद्मे दिवाकरे ।
 यत्फलं लभते मर्त्यस्तथा इग्नगुणन्तिह ॥
 एवमुक्ता महायोगी मध्यमेशान्तिके प्रभुः ।
 उवास सुचिरहातं पूजयन्ते महेष्वरम् ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे वाराष्ट्रसीमाहात्म्ये चतुर्जितीज्ञायः ।

* वेऽन् इति B.

† धात्वा द्रष्टव्यं B.

‡ मर्त्यां इति B.

᳚ तत्परमिति B.

¶ कार्यविचारस्था इति B.

|| धन्यात् खलु मे इति B.

पञ्चचिंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

तंतः* सर्वादि गुणानि तीर्थान्वायतनानि च ।
 जगाम भगवान्वगासो जैमिनिप्रमुखैर्वृतः ॥
 प्रथागं परमं तीर्थं प्रथागादधिकां† शुभम् ।
 विश्वरूपं तथा तीर्थं कालतीर्थमनुत्तमम् ॥
 आकाशाखं महातीर्थं तीर्थचैवागुणं‡ परम् ।
 स्तर्णीनश्च महातीर्थं गौरीतीर्थमनुत्तमम्§ ॥
 प्राजापत्वं तथागं तीर्थं खर्गद्वारं॥ तद्वैव च ।
 जग्मुकेश्वरमित्युक्तं चर्माखं तीर्थमुत्तमम् ॥
 गयातीर्थं महातीर्थं तीर्थचैव महानदी ।
 नारायणं परं तीर्थं वागुतीर्थमनुत्तमम् ॥**
 ब्रानतीर्थं परं गुणं वाराहनीर्थमुत्तमम् ।

* शुला इति B.

+ प्रथागादधिकमित्यारम् गयातीर्थे महातीर्थमित्यां E H पुष्टवोर्म
इक्ष्वाके ।

‡ चैरार्थमिति B.

§ खेदारं तीर्थमुत्तममिति B.

¶ परमिति B.

|| खर्गतीर्थमिति B.

** चतः परं G उत्तके विश्वरूपं तथा तीर्थं ताङ्गतीर्थमुत्तममिति चधिकं इक्ष्वाके ।

यमतीर्थं महापुरां तीर्थं संवर्त्तकं परम्* ॥
 अग्नितीर्थं दिव्यनेष्ठाः कालकेश्वरमुत्तमम्† ।
 नागतीर्थं सोमतीर्थं सूर्यतीर्थं तथैव च ॥
 पर्वताख्यं महापुरां‡ मधिकर्षमनुत्तमम् ।
 घटोलकचं तीर्थवरं श्रीतीर्थस्त्रियोऽपि तामहम् ॥
 गङ्गातीर्थन्तु देवेशं तथा तत्तीर्थमुत्तमम् ।
 कापिलस्त्रियोऽपि ब्रह्मतीर्थमनुत्तमम् ॥
 भूतेश्वरं तथा तीर्थं तीर्थं धर्मसमुद्गवम् ।
 गन्धर्वतीर्थं सुश्रभं वाङ्मेयन्तीर्थमुत्तमम् ।
 हीर्वासिकां श्रीमतीर्थेण‡ चन्द्रतीर्थे द्विजोत्तमाः ।

* शुभमिति B.

† वस्त्रवरमुत्तममिति B and G.

‡ महागुरुमिति B.

§ देवीमिति B.

¶ वसात्कौरैत्तममिति B and G.

|| चतः परं B उक्ते

वथ लिङ्गं पूजनीयं वासुं वज्ञा वहावतः ।
 तद्वाग्नो ल्लापयामास विच्छस्त्रिवरम् ।
 ततः काला समागम्य वज्ञा प्रोवाच तं इरिम् ।
 मवानीतमिदं लिङ्गं कथारख्यापितवामसि ॥
 तमाह विच्छस्त्रियोऽपि दद्रे भक्तिहंडा वतः ।
 तथात्प्रतिष्ठितं लिङ्गं जाप्ता तत्र भविष्यति ॥

इत्यधिकं इत्यते ।

** श्रीमतीर्थमिति B, G, E and H.

चित्ताङ्गदेशरं पुर्खं पुर्खं विद्याधरेश्वरम् ॥
 केदारं तीर्थमुख्याख्यं कालभरः मनुसमम् ।
 सारखतं प्रभासच्च लेटकर्णे हरं+ शुभम् ॥
 सौकिकाख्यं महातीर्थं तीर्थचैव हिमाकायम् ।
 हिरण्यगर्भं गोप्रख्यं तीर्थचैव हृषभजम् ॥
 उपशानं शिवचैव व्याघ्रेश्वरमनुसमम् ।
 चिलोचनं महातीर्थं सौलार्कचौतराहयम् ॥
 कपालमोचनं तीर्थं ब्रह्महत्याविनाशनम् ।
 शुक्रेश्वरं क्षेत्रं महापुर्खमानन्दपुरमनुसमम् ॥
 एवमादीनि तीर्थानि प्राधान्यात्मकितानि तु ।
 न यत्का विस्ताराङ्गुलं तीर्थसंख्या हिजोत्तमाः ॥
 तेषु सर्वेषु तीर्थेषु आत्माभ्यर्थं सनातनम् ॥
 उपोष तच तत्त्वासौ पाराशर्यो महासुनिः ।
 तर्पयित्वा पितृस्तेवान् क्षत्वा पिण्डप्रदानकम् ।
 जगाम पुनरेवापि यत्वा विश्वेश्वरः शिवः ॥
 आत्माभ्यर्थं महासिङ्गः॥ शिष्ठैः सह महासुनिः ।

* आखिरमिति G.

+ भद्रकर्णे फलमिति B.

‡ शुक्रेश्वरमिति B.

§ महातीर्थमिति B.

¶ पिनाकिनमिति B.

|| परं लिङ्गमिति B, D, E and H.

उवाच शिष्याभ्यर्थामा यथेष्टं गन्तुमर्हत ।
 ते प्रथम्य महाबानं जन्मः पैत्रादयो हिताः ।
 वासन्त तत्र नियतो वाराहस्तां चकार सः ॥
 यान्तो दात्तस्त्रिष्ववर्णं ज्ञात्वाभ्यर्थं पित्राकिनम् ।
 भैचाहारो विश्वामा ब्रह्मचर्यपरायतः ॥
 कदाचित्तत्र वसताऽ व्याख्यामितवेगसा ।
 अममादेन भित्ता वै^१ नैव लब्धा हितोत्तमाः ॥
 ततः क्रोधाद्वततत्तुर्नराद्यामिह वासिनाम् ।
 विष्णुं स्वजामि सर्वेषां येन तिदिहिं हीयते ॥
 तत्त्वशास्त्रा महादेवी यद्वराद्यरीरिती ।
 प्रादुरासीत्स्वयं प्रीत्वा वेषं छला तु मातुषम् ॥
 भो भो व्यास महादुर्दे यस्त्वा न त्वया पुरीः ।
 यद्वाच भित्तां मत्तस्त्वमुक्तौवं प्रदद्वी शिवा ॥
 उवाच च महादेवी क्रोधमस्त्वं यतो मुनेः ।
 इह देवे न वस्तव्यं ज्ञातज्ञोऽसि यतः सदा ॥
 एवमुत्तः स भगवान्यात्माण ज्ञात्वा परां शिवाम् ।
 उवाच प्रथतो भूत्वा सुत्वा च प्रवरैः स्तवैः ॥

• कदाचिद्दत्ता तथेति B.

† तु इति B.

‡ भवता नहीति A.

§ भवान्त इति B and D.

¶ आगादिति B.

चतुर्दशामधाष्ठां प्रवेशं देहि शहरि ।
 एवमस्त्वित्वनुज्ञाय देवी चान्तरधीयत ॥
 एवं स भगवान्वगासो महायोगी पुरातनः ।
 आत्मा देवगुणान् सर्वान् स्थितस्तस्याथ पार्वतः# ॥
 एवं व्यासं स्थितं आत्मा देवं सेवन्ति ॥ पर्णिताः ।
 तत्प्राप्त्वंप्रयत्नेन वाराषस्यां वसेत्वरः ॥

सूत उवाच ।

यः पठेद्विमुक्तस्य माहात्म्यं शृण्यादवधः ।
 आवयेदा हिजान्वकान्तान् स याति परमाङ्गतिम्\$ ॥
 आदे वा देविके कार्ये रात्रावहनि वा हिजाः॥
 नदीनां चैव तीरेषु देवतायतनेषु च ॥
 आत्मा॥ समाहितमनाः कामकोष्ठविवर्जितः## ।
 अपेदीशं नमस्त्वय स याति परमाङ्गतिम् ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे वाराषसोमाहात्म्ये पञ्चविंशीऽध्यायः ।
 वाराषसोमाहात्म्यं समाप्तम् ।

- * अपार्वत इति A. पार्वतिमित्रे देवे इत्यर्थः । अतिपार्वत इति E, G and H.
- + सेवनीति परजीपदमार्पम् ।
- \$ शब्दवादपीति B.
- \$ शीडपि याति परं पदनिति B.
- ॥ यात्राचा वा दिलोकमा इति E, G and H.
- ॥ आत्मा इति B.
- ## दन्तमास्त्वंवर्जित इति B and D.

षट्चिंशोऽव्यायः ।

कृष्ण जनुः ।

माहामगमविसुप्तस्य यथावल्लम्भुदीरितम् ।
 इदानीच्छ* प्रयागस्य माहामंग्रूहि सुवतन्† ॥
 वानि तीर्द्धानि तचैव विश्रुतानि महान्ति वै ।
 इदानीं कथयास्त्राकं सूत सर्वार्द्धविहवान् ॥
 सूत उवाच ।

नृणांधसूतव्यः‡ सर्वे विस्तरेष्व ब्रवीभिः वः ।
 प्रयागस्य च माहामंग्रूहि देवः पितामहः ॥
 मार्कण्डेयेन क्वचितं कौन्तेयाय महामने ।
 यथा सुधिष्ठिरावैतत्तद्ये भवतामहम् ।
 निहत्या कौरवाण्यसर्वान्ध्राद्भिः सह पार्विवः ।
 श्रीकेन महताविष्टो सुमोह स युधिष्ठिरः ॥
 अचिरेकाव्य कालेन मार्कण्डेयो महातपाः ।
 सम्यासो हास्तिनपुरं राजहारे स तिष्ठति ॥
 हारपालोऽपि तं हृष्टा राज्ञः क्वचितवान्द्रुतम् ।
 मार्कण्डेयो द्रष्टुमिष्ट्वामास्ते हार्यसौ मुग्निः ।

* इदानीनु इति B.

† सत्तम इति B.

‡ श्रुत्वं सुनय इति B.

§ द्रष्टुमिष्ट्विति B.

त्वरितो धर्मपुच्छु द्वारमभ्येत्य सल्वरम्* ।
द्वारमभ्यागतस्येहां स्वागतम्ने महामुने ॥
अथ मे सफलं जग्म अथ मे तारितं कुलम् ।
अथ मे पितरसुष्टास्त्वयि तुष्टे सदाः शुने ॥
सिंहासनमुपस्थाप्य पादशौचाच्चनादिभिः ।
युधिष्ठिरो महामेति पूजयामास तं मुनिम् ॥
मार्कण्डेयसु संपृष्टः᳚ प्रोवाच स युधिष्ठिरम् ।
किमर्थं मुद्भवे विहन् सर्वं ज्ञात्वा समागतःपा ॥
ततो युधिष्ठिरो राजा प्रणम्य शिरसाङ्गवीत् ॥ ।
कथयस्त्वा** समावेन येन मुक्तामि किल्लिपम्*** ॥
निहता बहवो युद्धे पुंसो निरपराधिनः ।
अस्माभिः कौरवैः सार्वं प्रसङ्गाम्युनिसत्तमःकः ॥
येन हिंसासमुद्भूताज्ञानात्तरक्षतादपि ।

* द्वारमित्वाह तत्पर इति B.

† ज्ञातं ते महामाङ्ग इति B.

‡ महा इति B and D.

§ तत्पुष्ट इति B.

¶ ज्ञात्वाह मावत इति B and D.

|| प्रणम्याह महामुनिभिति B.

** कथय त्वमिति B.

†† मुद्भव किल्लिपैति B and D.

‡‡ पुङ्गव इति B.

मुच्चेम* पातकादय तद्वान्वलु महति ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

शुक्ष राजमहाभाग यज्ञां पृथ्वीसि भारत ।

प्रयागगमनं शेषं नराणां पापनाशनम् ।

तत्र देवो महादेवो बद्रोऽवाक्षीवरेश्वर ।

सत्तास्ते भगवान् ब्रह्मा स्ववशुः सह दैवतैः ॥

बुधिहिर उवाच ।

भगवान्नद्रोतुमिष्यामि प्रयागगमने फलम् ।

सृतानां का गतिस्थान सातानांचैव किञ्चकलम् ।

ये वसन्ति प्रथागे तु न ब्रूहि तेषान्तुः किञ्चकलम् ।

भवतो विदितं द्येतत्तम्ये ब्रूहि नमोऽसु ते ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

कथयिष्यामि ते ब्रह्म प्रयागस्तानां फलम् ॥

पुरा महर्षिभिः सम्यक्ष्यमानं मया श्रुतम् ।

एतत्प्रजापतेः द्येतन्निषु लोकेषु विश्रुतम् ।

अत्रण सातां दिवं यान्ति ये भृतास्तेऽपुनर्भवाः ॥

तत्र॥ ब्रह्मादयो देवा रक्षां कुर्वन्ति सङ्कृताः ।

* सुचते इति B and D.

† च इति B.

‡ च इति B.

§ या चेष्टा यज्ञ तरफवनिति B and D. यज्ञ ते फलमिति G.

¶ अनेकारम्य साहृदायदय शोकाः E, G, H उपर्युक्त इत्यन्ते ।

|| चरेति B.

वद्धन्यन्यानि तीर्थानि सर्वपापहानि तु ॥
 कथितुं नेह शक्तोमि बहुवर्षशतैरपि ।
 सर्वप्रेक्ष प्रवक्षामि प्रवागस्तेह कीर्तनम् ।
 षष्ठिर्धनुः सहस्राद्धि तानि रक्षन्ति जाङ्गवीम् ।
 यमुनां रक्षति सदा सविता सप्तवाहनः ॥
 प्रयागे तु विश्वेष ख्यं दसति वासवः ।
 मण्डलं रक्षति हरिः सर्वदेवैष सचितम्* ॥
 व्यग्रोधं रक्षते नित्यं शूलपाणिर्महेश्वरः ।
 खानं रक्षन्ति वै देवाः सर्वपापहरं शुभम् ।
 खकर्णसा हृता लोका नैव गच्छन्ति तत्तदम् ।
 खत्यमत्यतरं पापं यस्य चास्ति† नराधिप ॥
 प्रयागं अरमावस्थ सर्वमायाति सह्यम् ।
 दर्शनात्तस्य तीर्थस्य नामसहीर्तनादपि ॥
 वृत्तिकालभनादापि नरः पापात्मुक्ते ।
 पञ्च कुण्डानि राजेन्द्र येषां मध्ये तु जाङ्गवी ॥
 प्रयागं विश्वतः पुंसः पापं नश्यति तत्त्वणात् ।
 योजनानां सहस्रेषु गङ्गां अरति योळः नरः ॥
 अपिः दुष्कृतकर्मासौ लभते परमाङ्गतिम् ।

* सचित इति B.

† यदा तस्मेति B.

‡ यः अरते इति B.

§ अपीयारभ्य भवसानरः दत्यनं B पुसके नासि ।

कीर्तनाच्छ्रुते पापाहस्या भद्राचि पञ्चति ॥
 तद्वोपस्थश्च राजेन्द्र सुरलोके महीयते ।
 व्याधितो यदि वा दीनः कुरु वापि भवेवरः ॥
 पितृसां तारकस्वेव सर्वपापप्रचाशनम् ।
 यैः प्रथागे छतो वास उत्तीर्णे भवसागरः ॥
 गङ्गायमुनःमासाद्य त्वजेवाचाग्रयवतः ॥
 ईस्तिताँभते कामावदन्ति सुनिष्ठवाः ॥
 दीपकाच्छनवर्णभैर्विमानैभीकुवर्तिभिःः ॥
 सर्वरदमयैर्द्यैर्नानाध्वसमाकुर्वते ।
 वराङ्गनासमाकीर्णमीदते शुभलक्षणः ।
 गीतवाहिनिर्विषेः प्रसुतः प्रतिबुद्धते ॥
 यावत्त अरतेऽ जग्त तावत्सर्गे महीयते ।
 तच्चात्सर्गात्परिभ्रष्टः क्षीणकर्मा नरोत्तमः ॥
 हिरण्यरदसम्मूर्खे सम्भवे जायते कुले ।
 तदेव॥ अरते तीर्थं अरणात्तम गच्छति ॥
 देशे वा यदि वारणे विदेशे यदि वा यहे ।

* गङ्गायमुनमित्यच समाहारणः ।

† अतः परमेव दीपकाच्छनेति पादइयं B G पुक्तकयौर्द्वस्ते ।

‡ वर्तिभिरिति B. वर्तिभैरिति A.

§ यावद्वागमते इति B. यावत्त लभते इति D.

¶ एतत्पादइयं B पुक्तके नाति ।

|| तदेवेत्यारभ्य यदि वा यहे इत्यनं B पुक्तके नाति ।

प्रयागं स्वरमाणसु यसु प्राणान्परित्यजेत् ।
 ब्रह्मसोकः मवाप्नोति वदन्ति मुनिपुष्टवाः ॥
 सर्वकामफला द्वचा मही यच्छ हिरस्यायी ।+
 कषयो मुनयः सिद्धास्त्रव लोकेः स गच्छति ॥
 खीसहस्राकुले रथे मन्दाकिन्यास्ते शुभे ।
 मोदते मुनिभिः सार्वं सज्जतेनेहुः कर्मणा ॥
 सिद्धचारस्तगम्बवैः पूज्यते देवदानवैः ॥
 ततः स्वर्गात्परिभृष्टो चम्बुहीपपतिर्भवेत् ॥
 ततः शुभानि कर्माणि चिन्तयानः पुनः पुनः ।
 गुच्छान्वितसम्पदो भवतीत्यनुश्चनुम् ॥
 कर्मणा मनसा वाचा सत्ये धर्मे प्रतिष्ठितः ॥* ॥
 गङ्गाय मुनयोर्भव्ये यसु आसान्तं प्रयच्छति ।
 सुवर्णमष्ट मुक्तां वा तदैवान्यत्परिष्यहमः ॥†

* शिवकोक्तमिति G.

† एतापादयं B पुस्तके नाथि ।

‡ विद्वाः शिवकोक्ते इति E and H.

§ सज्जतेनेहेति B.

¶ दिवि देवतैरिति B and D.

|| मध्यतीह न संब्रव इति B and D.

** सत्यधर्मप्रतिष्ठित इति B and D.

†† वाममिति B. वाममिति D.

‡‡ तदै वामप्रतिष्यहमिति G. प्रतिष्यहमिति लोकत्वमार्दन् ।

सकार्ये पिटकार्ये वा तीर्थे योऽवर्जयेत्वरः ।
 निष्कलं तस्म तत्तीर्थं यावत्तरफलमनुते ॥
 अतस्तीर्थेन गृह्णीयात्पुण्ड्रेष्वायतनेषु च ।
 निमित्तेषु च सर्वेषु अप्रमत्तो हिंसो भवेत् ॥
 कपिलां पाटकां विनुं यसु काञ्चां प्रशच्छति ।
 सर्वशृङ्खर्णीः रौप्यसूराहैलकर्णीं पवस्तिमीम् ॥
 तस्मा यावत्ति लोमानि सन्ति गान्धेषु सत्तम् ।
 तावद्वर्षसहस्राणि बद्रसीके महीवते ॥

—१—

सप्तश्चिंशोऽव्याखः ।

माकण्डेय उवाच ।
 कथयिष्यामि ते वस्तु तीर्थयात्राविधिकमम् ।
 आर्थेष्व तु विधानेन यथा दृष्टं यथा नुतम् ॥
 प्रयागतीर्थयात्रार्थीः यः प्रयाति नरः व्यचित् ।
 वलीवर्हैः समारुढः† शृणु तस्मापि अत्पलम् ॥

* सर्वशङ्कामिति B.

* प्रयागतीर्थे यात्रार्थीति B.

† वलीवर्हसमारुढः इति B and D.

नरके वसते घोरे समाः कल्पशतायुतम् ॥
 ततो* निवर्त्तिर्गो घोरो गवां क्रोधः सुदारणः† ।
 सखिसत्त्वं न गृह्णति पितरस्तथा देहिनः ‡
 यसु पुरांस्तथा बालानन्महीनान्प्रमुच्छति ।
 यथाक्षानं तदा सर्वे* दानं विप्रेषु दापयेत् ॥
 ऐश्वर्याङ्गोभमोहादा गच्छेद्यानेन यो नरः ।
 निष्कर्षं तस्य तस्मीर्थे* तस्माद्यानं विवर्जयेत् ॥
 गङ्गायमुनयोर्मध्ये यसु कन्धां प्रयच्छति ।
 आर्षेषु तु विधानेन यथा विभवविस्तरम् ।
 न स पश्यति तं घोरं नरकन्तेन कर्मचा ।
 उत्तरान् स कुरुन् गत्वा मोहते कालमव्ययम् ॥
 वटमूलं समाश्रित्व यसु प्राचान्परित्वजेत् ।
 स्वर्गसोकानतिक्रम्य इद्रसोकं स गच्छति ॥
 यत्र ब्रह्मादयो देवा दिश्य उद्दिग्गीचराः ।
 स्तोकपालाश पितरः सर्वे ते स्तोकसंस्क्रिताः§ ॥
 सनलुमारप्रसुखास्तथा ब्रह्मर्थयोऽपरे ।
 नागाः सुपर्चाः सिद्धाश तथा नित्यं समासते ।

* यत्र इति B.

† ग्रोघोऽह शब्द इति B and D.

‡ चतुः परं B युक्ते पादपट्टं चालि ।

§ स्तोकसंस्क्रिता इति B and D.

हरिष भगवानास्ते प्रजापतिपुरस्तः ॥
 गङ्गायमुनयोर्मध्यं पृथिव्या जगनं सृतम् ।
 प्रयागं राजशाहूलं चिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥
 तचाभिषेकं यः कुर्यामङ्गमे शंसितव्रतः ।
 तुस्यं फलमवाप्नोति राजस्याङ्गमेष्योः ॥
 न मादवचनात्तात न लोकवचनादपि ।
 मतिइत्क्रमसीया ते प्रयागगमनं प्रति ॥
 षष्ठि* तीर्थसहस्राणि षष्ठिकोवस्त्रापराः ।
 तेषां साक्षिधमचैव तीर्थानां कुरुनदन ॥
 या गतिर्योगयुक्तस्य सब्दस्य मनीषिणः ।
 सा गतिरुद्धरतः प्राचान् गङ्गायमुनसङ्गमे ॥
 न ते जीवन्ति लोकेऽस्मिन्द्यत तच युधिष्ठिर ।
 ये प्रयागं न सम्माप्नु लोकेषु वस्त्रिताः† ॥
 एवं दृशा तु तत्त्वीर्द्धं प्रयागं परमं पदम् ।
 मुच्यते सर्वपापेभ्यः यशाङ्ग इव राहुका ॥
 कम्बलाम्बतरौ नामौ यमुनाद्विषे तटे ।
 तच खाला च पीत्वा च मुच्यते सर्वपापत्वैः ॥
 तत्र गत्वा नरः खानं‡ महादेवस्य धीमतः ।

* इति B and D.

† विश्रुतमिति B and D.

‡ नदस्त्रानमिति B. नरः खानमिति D.

समस्तांस्तारवेत्* पूर्वा॑ दशातीतान्दशावरान्† ॥
 खत्वाभिषेकन् नरः सोऽज्ञमेधफलं लभेत्‡ ।
 सर्गलोकमवाप्नोति यावदाभूतसंप्रवम्दृ ॥
 पूर्वपाञ्चे तु गङ्गायास्तेलोके वाति मानवः॥
 अवटः सर्वसामुद्रः प्रतिष्ठानच्च विशुतम् ॥
 ब्रह्मचारी जितक्रोधस्त्रिराचं यदि तिष्ठति ।
 सर्वपापविशुद्धामा सोऽज्ञमेधफलं लभेत् ॥
 उत्तरेण प्रतिष्ठानं भागीरथ्यासु सव्यतः ।
 हंसप्रपतनं नाम तीर्थं चैलोकविशुतम् ॥
 अज्ञमेधफलं तत्र चूतमात्रे तु॥ जायते ।
 यावच्चन्द्रस्य सूर्यच तावत्सर्वे महीयते ॥
 उर्बशीपुस्तिने रथ्ये विपुले हंसपाञ्चुरे ।
 परित्वजति यः प्राणाव्यृणु तस्यापि ब्रह्मफलम् ॥
 वष्टिवर्षसहस्राचि वष्टिवर्षशतानि च ।
 आस्ते स पिद्विभिः सार्हे सर्गलोके नराधिप ॥
 अथ सम्बावटे रथ्ये ब्रह्मचारी समाहितः ।

* आमना तारयेद्विति B and D.

† अतीतान्दूडतनान्, अवरान्दशतनान् ।

‡ परचैपदमार्बम् ।

§ आभूतसंप्रवं यावत्प्रलयपर्यन्तमित्येः ।

¶ च्यातिमान्द्रप इति B and D.

॥ चूतनामानु इति B and D.

नरः क्षिदपासीत ब्रह्मसोकमवाप्नुयात् ॥
 कोटितीर्थं समाप्ताय# यसु प्राप्तान् परित्यजेत् ।
 कोटिवर्षसहस्राणि सर्वगत्योक्ते महीयते ॥
 यत्र गङ्गा महाभाग्या बहुतीर्थतपोवनात् ।
 सिंहं देवं हि तत्त्वेऽथ नाम कार्या विचारता ॥
 चित्ती तारयते मर्त्याद्वागांस्तारयतेऽप्यधः ।
 दिवि तारयते देवांस्तेन सा चिपदा अृता ॥
 यावदसहस्राणि गङ्गायां तिष्ठन्ति पुरुषस्य तुः ।
 तावदर्थसहस्राणि सर्वगत्योक्ते महीयते ॥
 तीर्थानां परमं तीर्थं नदीनां परमा नदी ।
 मीषदा सर्वभूतानां महापातकिनामपि ॥
 सर्वं सुखभा गङ्गा चिषु खानेषु दुर्जभा ।
 गङ्गाद्वारे प्रयागे च गङ्गासागरसङ्गमे ॥
 सर्वेषामेव भूताका पापोपहतचेतसाम् ।
 गतिमन्देष्माशानां नाश्चि गङ्गासमा गतिः ॥
 पवित्राणां पवित्रं यमङ्गलानांश्च मङ्गलम् ।
 महेश्वरात्परिभृष्टा सर्वपापहरा शुभा ॥
 छते तु नैमित्यं तीर्थं व्रतायां पुज्जरं वरम् ।

• समाप्तिं इति B.

† बहुतीर्थतपोवना – बहुनि भौर्धानि तपोवनानि च यत्र चा ।

‡ शीति B.

§ परमिति B. Pushkara is near Ajmeré celebrated to the present day.

हापरे तु कुरुते वं कलौ गङ्गा विश्विष्टते ॥
 गङ्गामेव निषेदवन्ते प्रयागे तु विशेषतः ।
 नान्यलक्षियुगे रौद्रे भैषजनृप विश्विष्टः* ॥
 अकामो वा संकामो वा गङ्गायां यो विषयते ।
 स मृतो जायते सर्वे नरकस्त्र न पश्यति ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे प्रयागमाहात्म्ये षष्ठचिंशोऽध्यायः ।

अष्टाचिंशोऽध्यायः ।

मार्कण्डेय उवाच ।

षष्ठिस्तीर्थः सहस्राणि षष्ठिस्तीर्थां भृतानि च ।
 माघमासे गमिष्यन्ति गङ्गाय मुनसङ्कर्मेभः ॥
 गवां शतसहस्रस्त्र सम्यग्दत्तस्य यत्फलम् ।
 प्रयागे माघमासे तु व्रग्हां ज्ञातस्य तत्फलम् ॥
 गङ्गाय मुनयोर्मध्ये करीषाम्लिच्छ साधयेत् ॥

* नान्यरक्षियुगे हृतं मलं इन्द्रं सुदुर्करमिति B and D.

* षष्ठितोर्देति B.

+ षष्ठितोर्देति B.

‡ सङ्करमिति B.

§ काषाण्डि यज्ञु धारयेदिति B.

अहीनाहो छारीगच पचेन्द्रियसमवितः ॥
 वावन्ति रोमकूपाचि तस्म गाचेतु भूमिष ।
 तावद्वर्षसहस्राचि स्वर्गसोके महीयते ॥
 ततः स्वर्गात्परिभृष्टो जब्दूहीपपतिर्भवेत् ॥*
 शुक्रा स विपुलान्भोगांस्ततीर्थं सभते ॥† पुनः ॥
 असप्रवेशं वः कुर्यामङ्गमे सोकविशुते ॥‡
 राहुपस्तो वदा सोमो विमुक्तः सर्वपातकैः ॥
 सोमसोकमवास्त्रोति सोमेन सह मोदते ।
 वष्टिवर्षसहस्राचि वष्टिवर्षशतानि व ॥
 स्वर्णतः ग्रक्षोक्तिसी सुनिगन्धर्वसेविते ।
 ततो भष्टसु राजेन्द्र सहते जायते कुलेऽ ॥
 अधःशिरासु यो धारामूर्हपादः पिवेन्द्रः ॥†
 शतवर्षसहस्राचि स्वर्गसोके महीयते ॥
 तस्माद्वष्टसु राजेन्द्र अन्निहोची भवेन्द्रः ।
 शुक्राव ॥ विपुलान्भोगांस्ततीर्थं भजते पुनः ॥**

* एतत्पादवर्णं B पुस्तके नालि ।

† भजते इति B.

‡ एतत्पादवर्णं B पुस्तके नालि ।

§ पुगरिति B.

¶ एतत्पादवर्णं B पुस्तके न हस्तते ।

|| शुक्रा तु इति B.

** एष शोकः G पुस्तके नालि ।

यः शरीरं विकर्त्तिला# शकुनिभ्यः प्रयच्छति ।
 विहङ्गैषपभुत्तस्य शृणु तस्यापि यश्फलम् ॥
 शतं वर्षसहस्राणां सोमलीके महीयते ।
 ततस्तस्मात्परिभष्टो राजा भवति धार्मिकः ॥
 गुणवाचूपसम्बन्धो विद्वांसु प्रियवाक्यवान् ।
 भोगान् भुक्ताथ दत्त्वा चः तत्तीर्थं भजते पुनः ॥
 उत्तरे यमुनातीरे प्रयागस्य च दक्षिणे ।
 कृष्णप्रमोचनं नाम तीर्थम् परमं सृतम् ॥
 एकरात्रीषितः ज्ञात्वा कृष्णात्प्रश्नं प्रसुच्यते ।
 सर्वलोकामवाप्नोति अनृष्टस्य सदा भवेत् ॥

२५ श्रीकृष्णपुराणे प्रथागमाहात्म्ये अष्टाचिंश्चोऽध्यायः।

* विकल्पिता इति आर्बम्, विकल्प इति साधु !

+ विदान् सुप्रियवाक्यवानिति B.

‡ भुजा तु विपुलान् भीगानिति B.

१३ ऋचेसंवेति B. ऋषिदेवपितृचेरित्यर्थः ।

४ सूर्यलोक रुति B.

एकोनचत्वारिंशोऽध्यावः ।

मार्कण्डेय उवाच ।

तपनस्य सुता देवी चिषु लोकेषु विश्रुता ।
 समागता महाभागा यमुना यत्र निष्ठगा ॥
 थेनैव निःस्ता गङ्गा तेनैव यमुना जता ।
 योजनानां सहस्रेषु कीर्त्तनात्पापनाग्निमी ॥
 तत्र ज्ञात्वा च पीत्वा च यमुना यत्र निष्ठगा* ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः पुनात्वा सप्तमं छुलम् ॥
 प्राणांस्त्वजति यस्त्र स याति परमां गतिम् ।
 अन्तीर्थमिति ख्यातं यमुनादित्ये तटे ॥
 पद्मिमि धर्मराजस्य तीर्थस्त्वनरकं छृतम् ।
 तत्र ज्ञात्वा दिवं याति ये दृतास्तेऽपुनर्भवाः ॥
 क्षणपदे चतुर्दशां ज्ञात्वा सन्तर्प्य वै शुचिः ।
 धर्मराजं महापापैर्मुचते नाच संशयः ।
 दद्यतीर्थस्त्राणि दद्यांकोवस्त्रापदाः ।
 प्रयागसंखितानि स्युरेवमाहुर्मनीषिणः ॥
 तिक्ष्णः कोद्वोऽर्द्धकोटिः तीर्थानां वायुरब्रह्मीत् ।
 दिवि भूम्यतरीक्षे च तत्कर्वं जाङ्गवी छृता ॥
 यत्र गङ्गा महाभागा स देशस्तपोवनम् ।

* यमुनावां युधिष्ठिर इति B and D.

† विश्वदिति B.

सिद्धेत्वन् तज्ज्ञेयं महातीरं समाच्रितम्* ॥
 यत् देवो महादेवो माधवेन† महेश्वरः ।
 आस्ते देवेश्वरोऽ्यु नित्यं तत्त्वीर्थं तत्पोवनम् ॥
 इदं सत्यं हिजातीनां साधूनामाभजस्य च ।
 सुहृदाच्च अपेक्षये शिष्यस्यानुगतस्य च ॥
 इदं धन्यमिदं स्वर्यमिदं भैर्यमिदं शुभम् ।
 इदं पुरुषमिदं रथं पावनं धर्मसुत्तमम् ॥
 महर्षीशामिदं गुणं सर्वपापप्रमोचनम् ।
 अचाधीत्वं हिजो॒भायं निर्भासत्वमवाप्नुयात् ॥
 यथेदं शृण्याबित्यं तीर्थं पुरुषं सदा शुचिः ।
 आतिस्मरत्यं सभते नाकष्टे च मोदते ॥
 प्राप्यन्ते तानि तीर्थानि सहिः शिष्टानुदर्शिभिः ।
 आहि तीर्थेषु कौरव्य मा च वक्त्रमतिर्भव ॥
 एवमुक्ता स भगवान्मार्कण्डेयो महामुनिः ।
 तीर्थानि कवयामास पृथिव्यां यानि कानिचित्[§] ॥
 भूसमुद्भादिसंख्यानं ग्रहाणां ज्योतिषां स्थितिम्[¶] ।
 पृष्ठः प्रोवाच सकलमुक्ताद्य प्रययौ सुनिः ॥

* महातीरसमाच्रितमिति B.

† देवा सहिति B and D.

‡ वटेचर इति B and D.

§ कानि चेति B.

¶ प्रमाणं ज्योतिषां जूतिभिति B. प्रमाणं ज्योतिषां लिखिभिति D.

सूत उवाच ।

य इदं कल्पमुत्याय शूषोति पठते इव वा ।
मुच्छते सर्वपापैऽसुः रुद्रलोकं स गच्छति ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे प्रथागमाहात्म्ये एकोनचत्वारिंश्चीत्यायः ।

—•••—

चत्वारिंशोऽध्यायः ।

मुनय ऊचुः ।

एव मुक्तासु मुनयो नैमित्तीया महामुनिम्* ।
प्रपञ्चुद्भवं तत्त्वं पूष्यिष्यादिविविर्जयम् ॥‡

नृषय ऊचुः ।

कवितो भवता सर्गः६ मनुः॥ स्वायभुवः शुभः॥ ।
इदानीं श्रोतुमिच्छामस्तिलोकस्वास्य मरुहस्तम् ॥

* सर्वपापेभ्य इति B.

* नहामतिमिति B.

† उत्तरं सर्गात्परवतिं तत्त्वं, प्रतिमांकांगतं पूष्यिष्यादिविविर्जयं तत्त्वं प्रपञ्चुरित्वैः॥

‡ मुनय ऊचुरित्वात्म्ये विविर्जयमित्यत्त्वं D पुस्तकी गाथि ।

§ सूत इति B.

¶ सर्व इति B.

|| तु य इति E and H.

यावन्तः सागरः^{*} हीपासूदा वर्षाणि पर्वताः ।
 वनानि सरितः सूर्यो यदापां स्थितिरेव च ॥
 यदाधारमिदं सर्वं येषां पृथ्वी पुरा नियम् ।†
 वृपापां तत्त्वमादेन तत्त्वालुः[‡] मिहाईसि ॥

सूत उवाच ।

वस्ते देवाखिदेवाय विष्णवे प्रभविष्णवे ।
 न मस्त्वाप्रभेयाय यदुत्तं तेन धीमता ॥
 स्वायभुवस्त्वास्त्वं मनोः प्रागुक्तो यः प्रियव्रतः ।
 पुचस्त्वाभवन्पुचाः प्रजापतिसमा हय ।
 आम्नीभ्रष्टाम्बिवाहुस्तु वपुषान्व्युतिमांस्त्वा ।
 मेधा मेधातिविर्व्यः सदनः पुच एव च ।¶
 ज्योतिष्मान्दश्मस्तेषां महावलपराक्रमः ।
 धार्मिको हाननिरतः सर्वभूतानुकम्पकः॥ ॥
 मेधाम्बिवाहुपुचास्तु ज्योतिष्मान्दश्मस्त्वा ।
 जातिक्षरा महाभागा न राज्ये दधिरे मतिम् ॥

* सागरा इति B and D.

† एतत्वादद्यं B पुस्तके नाति ।

‡ सूत वक्तु इति B.

§ स्वावभुवस्तु तु इति B.

¶ एव शोकः B पुस्तके नाति ।

|| कम्पन इति H.

प्रियव्रतोऽभ्यषिष्ठहे समहीपेषु सम तान् ॥*
 जम्बुहीपेष्वरं पुचमान्नीध्रमकरोदृपः ॥
 द्वजहीपेष्वरस्यैव तेन मेधातिथिः छतः ।
 ग्रास्तसीशं वपुष्मनं नरेन्द्रमभिषिष्ठवान् ॥
 ज्योतिष्मनं कुशहीपे राजानं कृतवान् प्रभुः ।
 बुतिमन्तस्त्र राजानं क्रौञ्चहीपे समाहिष्ट ॥
 शाकहीपेष्वरस्यापि हव्यांचक्रे प्रियव्रतः ।
 पुष्कराधिपतिष्ठक्रो सवनस्त्र प्रजापतिः ॥†
 पुष्करेष्वरतस्यापि महावीतः‡ सुतोऽभवत् ।
 धातकिष्वेष इवेतौ पुष्पे पुचवतां वरौ ॥
 महावीतं स्मृतं वर्षं तस्य स्वासु महामनः ॥¶
 नाभा वै॥ धातकेष्वापि धातकीष्वरस्यापि सुताः ।
 शाकहीपेष्वरस्यापि हव्यस्याऽप्यभवन् सुताः ।
 जसदस्त्र कुमारव सुकुमारो मखीचकाः ॥॥

* एतत्यादइवं B पुस्तके नालि ।

† मम्बनिति B and D.

‡ एतत्यादइवं E, G, H पुस्तकेषु नालि ।

§ महोवीत इति B.

¶ एतत्यादइवं B पुस्तके नालि ।

॥ हु इति B.

** मम्बना इति B and D.

†† मखीचक इति B and D.

कुशीतरीऽव मोहाकिः सप्तमः# स्नामहादुमः ।
 जलहं जलहस्याव वर्षं प्रवमसुचते ॥
 कुमारस्तु कौमारं द्वतीयं सुकुमारकम् ।
 मणीचक्षुतर्द्वच पञ्चमच्च कुशीतरम् ॥
 मोहाकं षष्ठ्यमित्युक्तं सप्तमन्तु महादुमम् ।
 क्रौच्छीपेक्षरस्यापि सुता सुतिमतोऽभवन् ।
 कुग्रसः प्रवमस्तेषां द्वितीयसु मनोहरः ।
 उच्चसृतीयः समीक्षतर्द्वच्चः पीवरःषा चृतः ॥
 अन्वकारो मुनिश्चैव दुन्दुभिश्चैव सप्त वै ॥ ।
 तेषां स्नामभिर्देशाः क्रौच्छीपाश्चयाः शुभाः ॥
 ज्योतिष्ठातः कुशीपे सप्तवासमहौजसः ।
 उद्देदो वेणुमाण्डेवाखरदो लम्बनो धृतिः ॥
 षष्ठः प्रभाकरकापि सप्तमः कपिळः चृतः ।
 स्नामचिङ्गतस्याच** तथा वर्षाचि सुव्रताः ॥

* उपम इत्यारभ सप्तमन्तु महादुमनिवनं G पुस्तके नाकि ।

+ एतत्यादश्यं B पुस्तके नाकि । सप्तमः स्नादित्यारभ महादुमनिवनं

E, H पुस्तकबोर्न इत्यते ।

‡ पञ्चमं कुसुमोत्तरमिति B.

§ मोहकं पञ्चमिति B.

¶ प्रवर इति B and D.

|| दुन्दुभिश्चेति सप्तम इति B.

** स्नामचिङ्गिता यत्र इति B and D.

ज्ञेयानि च तदान्येतु हीनेवत्रयो मतः# ।
 यास्तस्मिन्दीपनाशस्य सुताबासन्धपुष्टतः ॥†
 अतेव हरितचैव जीमूतो रोहितस्वरा ।
 वैद्यतोऽ मानसचैव सप्तमः सुप्रभो मतः ॥
 पूर्वहीनेऽखरस्यापि सप्त निधातिथेः सुताः ।
 अथेऽ शान्तमयस्तेषां शिग्निरसु सुखोददः ॥
 आनन्दस्य शिवचैव॥ चेमकस्य ध्रुवस्यामा ।
 पूर्वहीनादिके ज्ञेयान्न शाकहीनान्तिकेषु च ॥
 वर्णानाशान्न विभागेन स्वधर्मो सुक्ष्ये मतःऽऽऽ ।
 जन्महीनेऽखरस्यापि पुचाबासन्धहावसाः ॥
 आमीन्द्रस्य हिजशेषास्त्रामानि निधीष्वत ।
 नाभिः किम्युक्तवैव तथा हरिरिलाहतः ॥
 एव्यो हिरण्यांच तुर्भद्रामः केतुमालकः ।

* हीनेवतानि नामत इति B and D.

† एतत्पाददर्श B तुलने शक्ति ।

‡ वैयुत इति B. विष्णुत इव E, G and H.

§ तुर्भद्रीनिति E and H.

¶ शान्तमय इति E and H.

|| आनन्दशामरचैव इति B.

** पूर्वहीनादिषु चेष इति B.

†† वर्णाशम इति B and D.

‡‡ विजा इति B.

जम्बुदीपेश्वरो राजा स चाम्नीध्रो महामतिः* ॥
 विभज्य नवधा तेभ्यो यथान्यायं दद्वौ पुनः ।
 नाभेषु इच्छिये वर्षेण† हिमाङ्गं प्रदद्वौ पिता ॥
 हेमकूटन्ततो वर्षन्दद्वौ किम्पुरुषाय सः ।
 द्वतीयं नैषधं वर्षं द्वरये दत्तवान् पिता ॥
 इत्ताप्तताय प्रदद्वौ मेरमध्यमिलाप्ततम् ।
 नीलाद्रेरास्तंकः वर्षं रम्याय प्रदद्वौ पिता ॥
 अते यदुत्तरं वर्षं पिता दत्तं हिरण्यते ।
 यदुत्तरं शूद्रवतो वर्षं तत्कुरवे दद्वौ ॥
 मेरोः पूर्वेण यहर्षं भद्राक्षाय न्यवेद्यत् ।
 गन्धमादनवर्षन्तु केतुमालाय दत्तवान् ॥
 वर्षेष्वेतेषु तामुचानभ्यग्निच्छवराधिपः§ ।
 संसारासारतांणा ज्ञात्वा तपस्तुं वनङ्गतः ॥
 हिमाङ्गयन्तु यहर्षं|| नाभेरासीक्षहामनः ।
 तस्वर्षभीऽभवत्पुचो मरुदेव्यां महाद्युतिः ॥
 चतुष्भाद्वरतो जग्ने वीरः** पुच्छतायजः ॥

* महामुनिरिति E and H.

† इच्छिये वर्षमिति B.

‡ नीलाक्षाश्रयमिति B and D.

§ चमिविष्णु नराधिप इति B.

¶ संसारकृष्टतामिति B and D.

|| वस्त्रेतदिति B.

** धीर इति B.

सोऽभिषिच्छर्वभः पुच्चं भरतं एविवीपतिः ।
 वानप्रस्थाश्रमं गत्वा तपस्येपि यथाविधि ॥
 तपसा धर्षितोऽत्यर्थं ज्ञानोऽयमनिश्चतः ॥
 ज्ञानयोगरतो भूल्वा महापाशुपतोऽभवत् ॥
 सुमतिर्भरतस्यापिः पुच्चः परमधार्षिकः ॥
 सुमतेस्तेजसस्याद्विन्द्रशुक्लो महाशुतिः ॥
 परमेष्ठी सुतस्याप्तीहारस्यदन्वयः ॥
 प्रतिइत्तेति विख्यात उत्पन्नस्य चाक्षणः ।
 भवस्याद्विज्ञीष्टः प्रस्ताविस्तम्भुतोऽभवत् ॥
 एषुस्तस्ततो नक्तो नक्तस्यापि गवः स्मृतः ॥
 नरो गयस्य तनयस्य भूयोण विराङ्गभूत् ॥
 तस्य पुच्चो महावीर्यो धीमांस्याद्वायत ।
 धीमतोऽपि तत्त्वाभूद्विवरणः॥स्तम्भुतोऽभवत् ॥
 ल्वटा लघुर विरजो रजस्याद्वभूतः ।
 ग्रतजिद्रवजित्स्य जग्ने पुच्चश्चतं हिजाः ॥
 तेषां प्रधानो बलवान्विश्वज्योतिरिति स्मृतः ।

* धर्षित इति B and D.

† भवनिश्चत इति B and D.

‡ भरतस्याभूदिति B.

§ सुत इति B.

¶ पुच्च इति B.

॥ शोचन इति B.

आराध्य देवं ब्रह्माणं देमकं नाम पार्थिवम् ।
 अस्तु पुर्वं धर्मज्ञं महाबाहुमरिष्टमम् ॥
 एते पुरस्काराजानो महासत्त्वा महीजसः ।
 एषां वंशप्रसूतैस्तु# भुक्तेयं पृथिवी पुरा ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे भूवनविन्वासे चत्वारिंशोऽध्यायः ।

— :- —

एकचत्वारिंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

अतः परं ग्रवस्तामि संखेपेण हिजीसमाः ।
 नेत्रोक्षस्त्वास्त्र मानं वो न शक्म विस्तरेत् तु ॥
 भूलोकोऽयं भुवलोकः खलोकोऽयं महस्त्वा ।
 अगस्तपत्त्वं सत्यस्त्र लोकास्त्वलोक्त्वास्त्वाः ॥
 सूर्याचन्द्रमसी यावलिरप्तैरेव भासतः ।†
 तावद्भूलोक आस्त्वातः पुराणे हिजपुङ्गवाः ॥‡

* प्रसूतैष इति B.

—

* नता इति B.

† एतत्पादश्यं B पुक्तके नाति ।

‡ एतत्पादश्यं E, G, H पुक्तके नाति ।

यावद्यमाणो भूर्लीको विस्तरात्परिमण्डलात् ।
 भुवर्लीकोऽपि तावस्थामण्डलाङ्गास्तरस्य तु ॥
 ऊर्ध्वं यमण्डलं औक्षि ध्रुवो यावहश्चस्तिः ।
 स्तर्गलीकः* समाख्यातस्तद्वायोलु नेमयः ॥
 आवहः प्रवहश्चैव तचैवानुवहः पुनः† ।
 संवह्नी विवहश्चैव‡ तद्वृह्वं स्यात्परावहः ॥
 तथा परिवहश्चैव§ वायोर्वै सप्तनेमयः ।
 भूमीर्योजनलदे तु भानोर्वै मण्डलं स्तिम् ॥
 लक्ष्मे दिवाकरस्यापि मण्डलं शशिमः अृतम् ।
 नचनमण्डलं क्षत्यं तस्मदेष प्रकाशते ॥
 हिमदे इन्द्ररेण विप्रा दुधो नचनमण्डलात् ॥
 तावद्यमाणभागे तु दुधस्थाप्यश्ना स्तिः ॥
 अङ्गारकोऽपि शक्त्य तद्यमादि व्यवस्तिः ।
 तद्यद्येन भौमस्य स्तितो देवपुरीहितः ॥
 सौरिर्दिवदेष गुरोर्यहाशामद्य मण्डलात् ।
 सप्तर्षिमण्डलं तस्माङ्गमात्रे प्रकाशते ॥

* सुरलीक इति D.

† पर इति B.

‡ विवहश्चाय इति B.

§ परिवहश्चैवंस्ति B.

¶ वै लक्ष्म्युत्तरे इति B, D, E and H.

|| दुष्टेनवत्र इवारभ्य गुरीत्वत्तं B, D युक्तस्थोर्नालि ।

ऋषीचाचक्षकादूर्धे लक्षमात्रे लितो भ्रुवः# ।
 तत्र धर्मः त अग्नवान्विशुर्मारायतः लितः ॥
 नवद्योजनसाहस्रो विक्षमः† सवितुः चृतः ।
 निगुणस्तथा विस्तारो मक्षस्तद प्रमाणतः ॥
 हिगुणः स्तर्यक्षिप्तवारादिक्षारः यश्चिनः चृतः ।
 तुम्भस्तयोसु खर्मानुर्भूत्वा तातुपर्यंतिः ॥
 उहत्वं प्रशिक्षीच्छायां निर्जितोमक्षकाङ्क्षितः ।
 खर्मानोसु उहत्स्वानं दत्तीयं यत्तमोमवम् ॥
 चम्द्रस षोडशो भागोभार्गवस्त्र विधीयते ।
 भार्गवात्पादहीनसु विज्ञेयो वै उहस्तिः ॥
 उहस्तिः पादहीनी भौमसौरादुभौ चृतौ ।
 विस्ताराचक्षकाचैव पादहीनस्तद्युधः ॥
 तारानन्दवरूपाति वपुष्मलीह यानि वै ।
 दुधेन तानि तुम्भानि विस्ताराचक्षकात्तदा ॥
 तारानन्दवरूपाति हीनानि तु परस्परम् ।
 यतानि पच्चत्वारि चीरि है चैव षोडशी ।

* नेचीभूतसमक्षस्त्र व्योतिशक्तिः वै भ्रुव इवधिकं B पुक्षके हस्तते । नेचीभूत-
 इति D, E, H पुक्षके हस्तते । नेचीभूतः नेचीभूती वा चेचीभूत इत्यर्थः ।

† विक्षम् means a diameter.

‡ तस्म इति B.

§ भूत्वाचक्षकात्पर्यंतोति B and D.

¶ एतत्पादहर्यं B पुक्षके नाति ।

|| एतत्पादहर्यं E, G, H पुक्षके हु नाति ।

पूर्वपरागुष्टानि तारकामण्डलानि तु ।
 योजनायर्हमाचारि तेभ्योऽस्तं न विद्यते ॥
 उपरिष्टास्त्रवस्त्रेवां^१ यहा वै दूरसर्पिष्ठः ।
 सीरोऽश्चिराश्च वक्त्रवै ज्ञेयोमन्दिविषारचः^२ ॥
 तेभ्योऽधस्त्राश्च चत्वारः पुनरत्ये महायहाः ।
 स्थैः सीमोद्धर्षयैव भार्गवैव श्रीग्रनाः^३ ॥
 हचिषायनमार्गलो यहा चरति रक्षिमान् ।
 तदा पूर्वयहाचां वै स्थैर्योऽधस्त्रावसर्पति ॥
 विस्तीर्हं मण्डलं छत्वं तस्योर्हं चरते यशी ।
 नक्षत्रमण्डलं छत्वं सोमादूर्धं प्रसर्पति ॥
 नक्षत्रेभ्यो दुधश्चोर्हं दुधादूर्धं तु भार्गवः ।
 वक्त्रसुर्हं भार्गवादूर्धं वक्त्रादूर्धं कृष्णतिः ॥
 तस्माच्छनेश्वरोऽप्यूर्ध्नक्षत्राक्षसर्पिमण्डलम् ।
 अष्टवीक्ष्यते व सप्तानां भ्रुवश्चोर्हं व्यवस्थितः ।
 योजनानां सहस्राच्च भास्तरस्त रथो नव ।
 ईश्वादण्डस्त्रं तस्माणा हिगुच्छो हिजसप्तमाः ॥
 सार्हदोटिस्त्रया सप्त नियुतान्यधिकानि तु ।

* उपरिष्टावै तेषां ये इति E, G and H.

† श्रेया मन्दिविषारिष्ठ इति B. एतत्यादृशं G पुस्तके नालि ।

‡ शकः श्रीग्रनाहचिषायने इति E, G and H.

§ बनिशु इति G.

¶ तदेव ज्ञादिति B.

योजनानानु तस्माद्वस्त्रं चक्रं प्रतिष्ठितम् ॥
 चिनाभिसमेष्टे पञ्चारे पञ्चेभिन्नव्यवयामके ।†
 संवल्लरमयं छत्रं वास्त्रक्रं प्रतिष्ठितम् ॥
 चत्वारिंशत्वाहस्त्राचि द्वितीशाश्वोऽप्यवस्थितः॥
 पञ्चाशयानिग्नि सार्वानि बोजनानि द्विजोत्तमाः ॥
 अचप्रमादमुभयोः प्रमाणं तयुगार्द्धयोः॥ ।
 कङ्गोद्धस्त्रयुगार्द्धेन** भ्रुवाधारो रवस्त्रं तु ॥†
 द्वितीयेऽत्रे तु तचक्रं संस्थितं मानवाचले ।
 हवाच सप्त चक्रांसि तत्त्वामानि निवोधत ।
 गावची च वृहत्युचिक् जगती पंक्तिरेव च ।
 अनुष्टुप्चिद्वयुत्ता चक्रांसि हरयो हरेः॥‡
 मानसोपरि माहेन्द्री प्राची दिग्नि महापुरी ।

* चिनाभिसमिति इति D.

† एतत्पाददृशं B उपके नाति ।

‡ द्वितीयोऽपि विवस्त्रत इति D.

|| विवस्त्रत इति B.

¶ पञ्चाशयानि तु सार्वानि चक्रांसि द्विजोत्तमाः ।

अचप्रमादमुभयोः प्रमाणं तयुगार्द्धयोरिति D.

॥ तयुगार्द्धयोरिति B.

** भूयोद्धस्त्रयुगार्द्धेन तु इति D.

†† वै इति B.

‡‡ रवेरिति B.

द्विषावां* यमस्तोषं च इत्यत्र तु पदिमे ॥
 उत्तरेषुां† सोमस्त तत्त्वामानि निवोधत ।
 अमरावती चंथमनी‡ सुखा चैव विभावरी ॥
 काढागतीहचिष्ठतः चिसेषुरिव सर्वति ।
 ज्योतिषां चक्रमादाय देवदेवः पितामहः ॥
 दिवसस्त रविमध्ये सर्वकालं अवलितः ।
 सर्पहीयु विशेष्टा निशाचैस्त च समुच्छः ॥
 उदयास्तमने चैव सर्वकालं तु सञ्चुष्णे ।
 दिशास्तशेषाच्च तत्त्वा विशेष्टा विदिशाच्च च ॥
 कुलासचक्रपयंतं अमलेष यथेष्वरः ।
 करोत्वेष यज्ञाण रात्रिं विसुष्टमेहिनीचिजाः ।
 दिवाकरस्तरैतत्पूरितं सुवर्णशयम् ।
 चैकोक्तं कवितं सहित्योकानां सुनिष्टग्नाः ॥
 आदिलभूतमस्तिं चैकोक्तं नात्र संशयः ।
 भवत्यस्तात्पर्यगस्तर्वं॥ सदेवासुरमानुषम् ।
 एतद्विष्टेष्ट्वस्त्राचां विशेष्टाणां दिवौकसाम् ।
 युतिमात्युतिमलृत्यमजयक्षार्वक्षीकिकम्** ॥

* द्विषेन इति B.

† उत्तरेषु तु इति B.

‡ अथ नवाष्वरः पादः ।

¶ करोत्वहस्तवा इति B.

|| ज्ञात्यनिति B.

** युतिबुंतिमतो हत्यं यत्तेन इति B and D.

सर्वामा सर्वक्षोकेशो महादेवः प्रजापतिः ।
 स्थूं एष तु सोकस्य* मूलं परमदेवतम् ॥
 हादशान्ये तवाहिला देवास्ते येऽधिकारिषः ।
 निर्वहन्ति वहन्त्यस्य† तदंशा विश्वमूर्त्यः ॥
 सर्वे नमस्त्वन्ति सहस्रवाहुं
 गन्धर्वयचोरगविभावराणाः ।
 यजन्ति यज्ञेर्विविधैर्मुनीश्चाः‡
 क्षद्दोमयं क्षमयं पुराणम् ।
 इति श्रीकृष्णपुराणे अोतिष्ठा सत्रिवेदे एव चत्वारिंशोऽध्यायः ।

द्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ।

स्तत उचाच ।
 सरद्वोऽधिष्ठितो देवैराहिलैर्मुनिभिःस्तथा ।
 गन्धर्वैरप्सरोभिष ग्रामणीश्चर्पराज्ञसैः ॥

* चिक्षोकस्य इति B and D.

† पदं तस्म इति D.

‡ शिवेन्द्रा इति B.

* वसुभिरिति B.

धातार्यमा च* मित्रव वदवः यज्ञ एव च ।
 विवस्तानव पूषा च पर्यन्वयाशुरेव च† ॥
 भगस्त्रष्टा च विष्णु इद्यैते दिवाकराः ।
 आप्यायवति वे भासुर्वसन्तांदिषु वे क्रमात् ॥
 पुषस्त्रः पुषहस्तानिर्वसिष्ठवाङ्गिरा च्छुः ।
 भरद्वाजो गौतमव कश्चपः क्रतुरेव च ॥
 अमहिमः कौशिकव मुनयो ब्रह्मवादिनः ।
 सुवन्ति देवं विविष्वैश्चद्दीभिस्ति यथाक्रांमम् ॥
 रथक्षत्र रघौजाय रथचित्रः सुवाहृकः ।
 रथस्त्रोऽथ वदवः सुषेषः लेनजित्तवा ॥
 तार्क्षवादिष्टनेमित्र छतजितकः सत्त्वजित्तवा ।
 आमस्त्रो देवदेवस्त्र कुर्वतेऽभीष्टसंश्रहम् ॥
 अथ हेतिः प्रहेतिश पौद्येष्यो वधस्तवा ।
 सर्पेष्वाद्रस्तवा पव वातोविष्युहिवाकरः ॥
 ब्रह्मोपेतव विप्रेन्द्रा यज्ञोपेतस्तवैव च ।
 राघसप्रवरा ज्ञेते प्रथान्ति पुरतः क्रमात् ॥
 वासुकिः कहनीस्त्रुं तद्वकः सर्पपुङ्कवः ।

* धातार्यमाव इति B.

† पर्यन्वयाशु एव चेति B and D.

‡ रथत्रिदिति B.

§ कहनीस्त्रेति B and D.

एत्प्रपनः* शङ्खपात्तस्तदैरावतसंग्रहितः ॥
 धनम्भयो महापश्चस्तथा कर्कोटकोहिजाः ।
 कम्बलोऽङ्गतरचैव वहन्त्येनं ददाक्षमम् ॥
 तुम्भुर्गर्हदो हाहा शङ्खविंश्चावसुस्तथा ।
 उग्रसेनोऽथ सुखिरवर्वावसुस्तथापरः ॥
 चित्तसेनस्तथोर्द्युर्धृतराङ्गो हिजोत्तमाः ।
 सूर्यवर्णा हादैते गम्भर्णा गायत्रा वराः‡ ॥
 गायन्ति गानेविविधैर्भानुं षड्जादिभिः§ क्रमात् ।
 क्षतुखलास्त्रोवर्णाणा तथात्त्वा पुण्डिकखला ॥
 मेनका सहजन्या च प्रस्तोता च हिजोत्तमाः ।
 अनुद्वोता च विश्वाची दृताची॥ चोर्वशी तथा ॥
 अन्या च पूर्वचित्तिः स्ताद्रभाचैव तिक्षोत्तमा ।
 ताङ्गवैर्विविधैरेनं वसन्तादिषु वै क्रमात् ॥
 तोषयन्ति महादेवं भागुमामानमव्ययम् ।
 एवं देवा वसन्त्येन्द्र ही ही मासी क्रमेत तु ।
 सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेजसां निधिम् ॥

* एत्प्रपन इति E and H.

† कर्कन इति B.

‡ गायत्रा वरा इति B and D.

§ विविधैर्भानुं षड्जवंभैरिति B. षड्जातुषु क्रमादिति D.

¶ छतुखला इति D. क्षतुखला इति E and H.

|| दृताची च विश्वाचीति B.

यथितैस्तैर्वचोभिलु सुवन्ति मुग्धो रविम् ।
 गन्धर्वास्त्रसंयमेन द्रुत्यगेवैहपासते ॥
 यामस्त्रीवस्त्रभूतानि कुर्वते भीष्मसंघर्षम् ।
 सर्पा वहन्ति देवेभ्यं वातुधानाः प्रयान्ति च* ॥
 वालस्त्रिका नवन्त्वसां परिवास्त्रौद्याद्रविम् ।
 एते तपन्ति वर्षन्ति भान्ति वान्ति रुजन्ति तुां ॥
 भूतानामस्त्रं कर्त्त्वं अपोहक्षीति वीर्त्तिः ।
 एते सहैव स्त्र्येष्व भवन्ति दिवि भागुगाः‡ ॥
 विमाने च स्त्रिता नित्यं वामगे वातरंहसि ।
 वर्षन्ताच तपन्ताच इदाद्यन्ताच वै क्रमात्§ ।
 गोपायन्तीह भूतानि सर्वास्त्रीह दुग्धमात्¶ ॥
 एतेषामेव देवानां वशावीर्यं वशातपः ।
 वशायोगं वशास्त्रं स एष तपति प्रभुः ॥
 अहोरात्रव्यवस्थानकारणं स प्रजापतिः ।
 पिण्डदेव॥मनुषादीन्द्र सदाप्याययद्रविः** ॥

* वै इति B.

† च इति B.

‡ साहुपु इति B. साहुगा इति D.

§ प्रभाः इति B.

¶ मुग्धशादिति B.

|| पिण्डदेव इत्यारभ्य परस्परेष्ठी प्रजापतिरित्यस्ते G पुस्तके नास्ति । एतदपि E, H पुस्तकयोर्न इत्याते ।

** प्याथते रविरिति B.

विचलार्तिशोऽध्यायः ।

इ ७७

तत्र देवो महादेवो भास्त्राग्नसाक्षामहेश्वरः ।
भासने वेदविदुषां नीकग्रीवः सनातनः ॥
स एष देवो भगवान्परमेष्ठी प्रजापतिः ॥
खानं तदिदुरादित्ये वेदश्चा वेदविद्यहम्* ॥
इति श्रीकृष्णपुराणे वाचलार्तिशोऽध्यायः ।

— ० : ० —

विचलार्तिशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

एवमैव महादेवो देवदेवः पितामहः ।
करोति नियतं कालं कालामा द्वैश्वरीं ततुः ॥
तस्य ये रसयो विप्राः सप्त*सोकप्रदीपकाः ।
तेषां श्रेष्ठाः पुनः† सप्तरसयो गृहमेधिनः‡ ॥
सुषुक्तो हरिकेशस्य विश्वकर्मा तथैव च ।§
विश्वश्रवाः पुनर्बान्यः संयुक्तसुरतः परः ॥

* वेदविद्या; इति B.

—

* सर्वे इति B.

† पुनर्बक्त इति D.

‡ गृहयोगवः इति B and D.

§ अतः परवतीं श्रीकः B पुस्तके नालि ।

अर्द्धवसुरिति स्वातः स्वरकः सप्त कीर्तिताः ।
 सुषुम्बः सूर्यरश्मिलु पुण्ड्राति शिशिरयुतिम् ॥
 तिर्थगूर्हप्रचारोऽसौ सुषुम्बः परिपवते* ।
 हरिकेशलु यः प्रोक्तो रश्मिर्गच्छपोषकः ॥
 विश्वकर्मा तथा रश्मिर्बुधं पुण्ड्राति सर्वदा ।
 विश्वश्वासु† यो रश्मिः इकं पुण्ड्राति निलदा ॥
 संबहसुरिति स्वातो यः पुण्ड्राति स द्वोहितम् ।
 हृष्टस्तिं प्रपुण्ड्रातिः‡ रश्मिरर्द्धवसुः प्रभुः ॥
 शनैर्दरं प्रपुण्ड्राति सप्तमलु स्वरसाधाऽ ॥
 एवं सूर्यप्रभावेष सर्वा नक्षत्रतारकाः ।
 वर्षक्ते वर्दिता निलं निलमाप्याययन्ति च ॥
 दिव्यानां पार्विवानाच्च नैशानाच्चैव निलगःण ।
 आदानाचिलमादिलस्तेजसां तमसामयि ॥
 आदते सहु नाडीनां सहस्रेष्ठ समन्ततः ।
 नादेयं चैव सामुद्रं कीर्यं चैव सहस्राह्वक् ॥** ॥

* परिवर्दितः इति B. परिनीते इति D.

+ विश्वासालु इति B.

‡ सुपुण्ड्रातोति B.

§ सुराद् वतः इति B and D.

¶ सर्वशः इति B.

॥ एतत्पादहयं B पुस्तके नालि ।

** नादेयाचैव सामुद्रान् कृप्याचैव सहस्राधिति B.

खावरं जङ्गमचैव यज्ञः* कुरुतादिकं पर्यः ॥
 तस्य रस्मिसहस्रन्तु श्रीतवर्षीणामिस्रवम् ।
 नासाच्छतुःश्चता नाथो वर्षन्ते चिचमूर्तयः ॥
 चन्द्रगायैव गाहाच काश्चनाः शतनास्तथा ।
 अमृता नामतः‡ सर्वा रस्मयोऽप्तिसर्जनाः ॥
 हिमोऽताश्चुः तानाथो रस्मयो निःश्रुताःपा पुनः ।
 रेण्डो मेष्व वास्तवै॥ इदिव्यः सर्जनास्तथा ॥
 चन्द्रास्ता नामतः सर्वाः पीतास्ताः सुर्गभस्त्रयः ।
 शुक्रायैव कुरुताश्चैव** गावोविश्वभृतस्तथा ॥
 शुक्रास्ता नामतः सर्वास्त्रिविधा वर्षसर्जनाः ।
 समं विभर्ति ताभिः समनुष्ठिपद्वदेवताः ॥
 मनुष्यानौषधेनेह स्वधया च पितृवपि ।
 अस्तेन सुराग्नर्वांस्त्रिस्त्रिभिरस्तर्पयत्यसौ ॥
 वसन्ते श्रीष्टके चैव षड्भिः स तपति प्रभुः ।

* यशेति B.

† चन्द्रगायैव यात्माच केतनाः पूर्वनास्तथा इति B. चन्द्रनायैव यात्माच कीतला भूतलास्तथा इति D.

‡ नाम तः इति B and D.

§ हिमोऽताश्च इति B and D.

¶ पिंशतमिति B and D.

|| रस्मो मेष्व पीताश्च इति B. रस्मयो मेष्व पीताश्च इति D.

** कुरुताश्चैव इति B and D.

शरथ्यपि च वर्षासु चतुर्भिः संप्रवर्षतिः* ॥
 हेमन्ते गिरिरे चैव हिमसुखृजति चिभिः ।
 वहस्तो माषमास्ये तु सूर्यः पूषा तु+ फालुने ॥
 देवे मासे स देवेशो धाता वैशाखतापनः ।
 अष्टे मासे भवेदिनः‡ आषाढे तपते रविः§ ॥
 विवस्तान् व्रावये मासि प्रीष्टपद्माभगः ऊतः ।
 पर्जन्योऽस्ययुजेण मासि कार्तिके मासि भास्तरः॥ ॥
 मार्गशीर्षे भवेभितः पौषे विष्णुः सनातनः ।
 पच्छरस्मिसहस्रालिः** वहस्ताकर्कण्यस्ति ॥
 चहस्मिः सहस्रैः पूषा तु देवेशः†+ सप्तभिस्त्रया ।
 धाताष्टभिः सहस्रसु नवभित्ति शतक्रतुः ॥
 विवस्तान्दशभिः पाति पात्वेकादशभिर्भगः ।
 सप्तभिस्त्रयते मित्रस्त्रष्टा चैवाष्टभिः‡स्त्रपेत् ॥

* प्रवर्षितिरिति B.

†, + इति B.

‡ अष्टासूले पतेदिनः इति B.

§ चविवा रविरिति B and G.

¶ पर्जन्यशालिने लटा इति B. पर्जन्योऽस्ययुजि लटा इति D.

|| मार्गशः इति B.

** परं रस्मिसहस्रालीति B.

†† देवोऽशः इति B and D.

‡‡ वै षाटभिरिति B.

अर्थमा दशभिः पाति पर्वत्योनवभिस्तथा* ।
 वहमी रस्तिस्त्रैलु विशुस्तपति विश्वष्टक् ॥
 वसने कपिलः सूर्यो गीजे काष्ठनसप्रभः ।
 शेतो वर्षासु विज्ञेयः† पाण्डुरः‡ शरदि प्रभुः ॥
 इमने ताम्रवर्णः स्ताप्तिशिरे लोहितो रविः ।
 ओषधीयु कलान्वत्तेः§ खधामपि पिण्डवद् ॥
 सूर्योऽमरेष्वद्यतनुग चयं चिषु॥ नियच्छति ।
 अन्ये चाष्टी चहाज्ञेयाः सूर्येषाविष्टितान्नी हिजाः ॥
 चन्द्रमाः सीमपुच्छ शुक्रसैव द्विष्टतिः ।
 भौमोर्णामन्वस्तथा राहः केतुमानपि चाष्टमः ॥
 सब्दे भ्रुवे निबद्धा वै यहासे वातरस्तिभिः ।
 आन्यमात्रा यद्यायोगं अमन्वयनुदिवाकरम् ॥
 अक्षातचक्रवद्यान्ति वातचक्रेरितास्तथाः‡ ।
 यस्माद्विष्टति तान्वायुः प्रवद्वस्तेन स चृतः ॥

* तपेदिति B.

† वर्षेन इति B.

‡ पाण्डरः इति B and D.

§ चलं धने इति B.

¶ सूर्योऽमरेष्वद्यतनुग इति B.

|| तेष्विति B.

** सूर्येषाविष्टिता इति B. सूर्येषाविगता इति D.

†† भागुरिति B.

‡‡ हिजाः इति B.

रवस्तिचक्रः सोमस्य कुरुत्वाभासस्य वाजिनः ।
 वामदक्षिणतो दुला हय ते न चपाकरः* ॥
 वीथाव्याहि चरति नवचाहि रविर्विधा ।
 डासड्वीं तु विप्रेन्द्रा ध्रुवाधाराहि सर्वदां ॥
 स सोमः इन्द्रपदे तु भास्तरे परतः खिते ।
 आपूर्यते परस्यान्ते सततचैव ताः प्रभाः‡ ॥
 चीबम्बीतं§ सुरैः सोममायाययति निलदा ।
 एवेन रस्त्रिना विग्राः सुपुत्राख्येन भास्तरः ॥
 एषा सूर्यस्य वीर्येण सोमस्यायायिता ततुः ।
 पीर्णमासां स दृश्येत सम्पूर्णो दिवसक्रमात् ॥
 सम्पूर्णमर्हमासेन तं सोममद्वतामकम् ।
 पिवन्ति देवता विग्रा यतस्तेऽस्तमोजगाः ॥
 ततः पञ्चदशे भागे किञ्चिच्छिष्टे कश्चात्मके ।
 अपराह्ने पिद्वगणा जघन्यं पर्युपासते ॥
 पिवन्ति हिलवंशं कासं शिष्टा तस्य कला तु या ।
 सुधाद्वतमयीं पुस्तां तामिन्द्रोरद्वतामिकाम् ॥
 निःसृतं तद्वावासां गमस्तिभ्यः स्वधामृतम् ।

* निशाकर इति B.

† रस्त्रोनां सूर्यवत्सृत इति B.

‡ सततं दिवसक्रमादिति B and D.

§ चीकायितमिति B.

¶ विकलमिति B, विकलमिति D.

मासद्विभवाश्वस्ति* पितरः सति निर्वृताः ॥
 न सोमस्य विनाशः स्वासुधा चैव सुपीयते† ।
 एवं सूर्यनिमित्तोऽस्य ज्योतिष्ठ सत्तमाः ॥
 सोमपुत्रस्य चाषाभिर्वाजिभिर्वायुवेगिभिः ।
 वारिजैः‡ स्वन्दनो युक्तस्तेनासौ वाति सर्वतः ॥
 शुक्रस्य भूमिजैरज्ञैः स्वन्दनो हयभिर्वृतः ।
 अष्टाभिष्ठापि भौमस्य रथोहैमः सुशीभनः ॥
 द्वहसतेरथोऽष्टाक्षः स्वन्दनो हैमनिर्मितः ।
 रथो रूपमयोऽष्टाक्षो मन्दस्यायसनिर्मितः ॥§
 स्वर्भानीर्भास्त्वरारेष्व तथाष्टाभिगार्हयैर्वृतः ।
 एते महायहातां॥ वै समाख्याता रथाश वै** ॥
 सर्वे ध्रुवे महामाणा निवदावायुरस्मिभिः†† ।

* मयाप्यासामिति B and D. ममावसामिति E and H.

† देवेषु पीयते इति B and D.

‡ वाजिभिरिति D. वामिभिरिति H.

§ एतत्पादद्वयं B युक्ते नाति ।

¶ वड्भिरिति B. तथा वट्टिइयैरिति D.

|| मया यहातामिति B.

** नव इति B and D.

†† वातरस्मिभिरिति B and D. निवदासुदरस्मिभिरिति E and H. निवदा
 असुदरस्मिभिरच सभिः सोऽन्य आर्पत्वात् ।

यहर्वताराधिक्षगानि भुवे ददान्यग्रेष्टः ॥
 अमन्ति व्यामयत्वेन सर्वास्तनिक्षरम्भिभिः ॥#
 इति श्रीक्लृप्तपुराणे भुवनंकोमे विचलारित्वोऽव्यायः ।

—०३०—

चतुर्थत्वारिंशोऽव्यायः ।

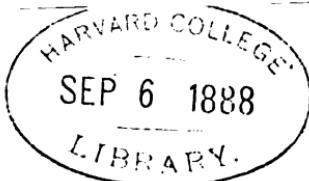
स्तु उवाच ।

भुवादूर्ध्म महर्लोकः कोटिबोक्तव्यविस्तृतः ।
 कल्पाधिकारिष्यत्वं संखिता हिन्दुङ्गव्यायः ॥
 जनकोक्तो महर्लोकात्तथा कोटिहयामकः ।
 सनकायास्तथा तत्र# संखिता ब्रह्मणः सुताः ॥
 जनकोक्तात्पोक्तोकः कोटिचयसमन्वितः ।
 वैराजास्तथ वै देवाः स्थिता दाहविवर्जिताः ॥
 प्राजापत्याक्तत्वलोकः कोटिष्ठक्तेन संयुतः ।
 अपुनर्मारको नामणं ब्रह्मलोकसु संसृतः ।

* एष श्लोकः B पुस्तके नालि ।

• सनद्वादयस्त्वेति B and D.

† अपुनर्मारकात्तथ इति B.

चतुर्थलार्तिशीङ्घायः ।

१८८

अथ# सोकगुरुर्गंधा विश्वाला विश्वभावनः ।
 आख्ये स योगिभिर्नित्यं पीत्वा योगाच्छतं परम् ॥
 वसन्तिः यतवः शान्ता नैषिकाऽ मध्यचारिषः ।
 योगिनस्तापसाः सिद्धा जापकाः परमेष्ठिनः ॥
 हारंण तद्योगिनामेत्य गच्छतां परमं पदम् ।
 तत्र गत्वा न शोषण्टि स विष्णुः स च शहूरः ॥
 सूर्यकोटिप्रतीकाग्नं पुरन्तरम् दुरासदम् ।
 न मे वर्षवितुं शक्वं ल्वालामालासमाहुषम् ॥
 तत्र नारायणस्तापि भवन्त् ब्रह्मणः पुरे ।
 श्रेते तत्र हरिः श्रीमान्योगी॥ मायामयः परः ॥
 स विष्णुलोकः कवितः पुनराहत्तिवर्जितः ।
 याति तत्र महाकानो ये प्रपत्ता अनार्हनम् ।
 ऊर्ज्ज्वला# सहनात्पुरं ज्योतिर्मयं शमम् ।
 वक्षिना च परिचितं तत्पात्ते भगवान् हरः ॥

* तत्र इति B.

† विश्वतीमुखः इति B.

‡ विश्वतीति B.

§ आक्षिका इति B.

¶ शान्तिमिति B.

॥ मायी इति D, E and H.

** ऊर्ज्ज्वला ब्रह्मसदगादिति B.

†† भव इति B.

देवा सहं महादेवविश्वमानो मनीर्विभिः ।
 योगिभिः गतसाहस्रैर्भूतैरद्वैष संहृतः ॥
 तत्र तेष्वान्ति निरताऽभ्रातः वै ब्रह्मचारिणः ।
 महादेवपराः ग्रामास्तापसाः सत्यवादिनः६ ॥
 निर्ममा निरहस्ताराः कामक्रोधविवर्जिताः ।
 द्रष्टव्यं ब्राह्मचार्युक्ताणां रक्षसोकाः स वै अृतः ॥
 एते सप्त महालोकाः पृथिव्याः॥ परिकीर्तिताः ।
 महात्माद्यवशाधः पातालाः सन्ति वै हिताः ॥
 महात्मां च पातालं०० सर्वरक्षोपशोभितम् ।
 प्रासादैर्विविधैः शुभैर्वतायतनैर्युतम् ।
 अनन्तेन च संयुक्तं सुचुकुन्देन धीमता ।
 दृपेष्व वलिना चैव पातालं सर्ववासिनाणां ॥
 शैलं रसात्मां विश्वाः शार्करं हि तसात्मम् ।
 पीतं सूतलमिल्युक्तं नित्यं विद्वमप्रभम् ॥

० वै इति B.

† निवास इति B.

‡ दिता इति B.

§ ब्रह्मवादिन इति B.

¶ सुक्ता इति B.

|| पृथिव्यामिति B.

०० महात्मां इमवस्थामिति B and D.

†† सर्ववासिनामिति B.

सितं च* वितलं प्रोक्षं तत्स्वैव सितेतरम् ।
 सुपर्वेन मुनिश्चेषास्तथा वासुकिना शभम् ॥
 रसात्लमिति स्यातं तथान्यैष निषेवितम् ।
 विरोधनहिरस्तात्तारकायैषां केवितम् ॥
 तसात्लमिति स्यातं सर्वशीभासमन्वितम् ।
 वैनतेयादिभिर्षैव कालनेमिपुरोन्मैः ॥
 पूर्वदेवैः समाकीर्णं सुतलस्त्रं तथापरैः ।
 नितलं यवनायैष तारकामिमुख्यस्तथा ॥
 अभकायैस्तथा नागैः५ प्रह्लादेनासुरेष च ।
 वितलं चैव विस्यातं कल्पलाहीन्द्वेवितम् ॥
 महाजन्मेन श्रीरेष हययीवेष धीमता ।
 शङ्कुकर्वेन सच्चिदं तथा नमुचिपूर्वकैः ॥
 तथान्यैर्विविधैर्नागैस्तत्स्वैव सुशोभनम् ।
 तेषामधस्तान्नरकाः कूर्मायाः६ परिकीर्तिताः ॥
 पापिनस्तेषु पञ्चन्ते न ते वर्षयितुं चमाः ।
 पातासानामधस्तास्ते शेषास्या वैष्णवी तनुः ॥
 कालामिन्द्रद्वयोगामा नारसिंहोऽपि माधवः ।

* हीति B.

† तथकायैष इति B.

‡ एतत्पादवर्ष B पुस्तके नालि ।

§ महाजन्मकायैर्नागैष इति B.

¶ माधवाया इति B, D and H.

वीडनतः पक्षते हेको नागरूपी जंगार्द्दनः ।
 तद्वाधारमिदं सर्वं स कालान्मि समाच्चितः# ॥
 तमाविश्वां महाबोगी कालसदाद्वग्नोचितः‡ ।
 विषज्वालामयवेशो जगत्संहरति सर्वम् ॥
 सहस्रमारिप्रतिमः§ संहर्ता गद्धरो भवः ।
 तामसी यात्मवी मूर्तिः कालो लोकप्रकाशनः ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे सुधविकासे चतुरलारित्रोऽस्यायः ।

पञ्चाचत्वारिंश्टोऽस्यायः ।

सूत उवाच ।

एतद्वाक्माल्यातचतुर्दशविष्वमहद् ।
 अतःपरम्परश्चामि भूर्लोकस्य निर्वयम् ॥
 अम्बूदीपः प्रधानोऽर्थं पूज्यः यात्मकिरिष्य च* ।

* कालापिष्वमाचित इति B.

† तदाविश्वेति B.

‡ वहगीत्वित इति B and D.

§ सहस्रमारीप्रतिम इति B, D and E.

* यात्मकर्षण चेति B and D.

कुशः क्रीचब शाकब पुष्करसैव* सप्तमः ॥
 एते सप्त महादीपाः सप्तद्वैः सप्तभिर्बृताः ।
 दीपादीपो महातुङ्गः सागराद्धापिणः सागरः ॥
 चारोदेहुरसोदब सुरोदब षटोदकःः† ।
 हृष्टोदः चीरसलिलाः स्वादूदृचेति सागराः ॥
 पञ्चशत्रोटिविसीर्वा सप्तसुद्रा धरा छृता ।
 दीपैष सप्तभिर्बृक्ता योजनानां सप्तन्ततः‡ ॥
 जग्मूदीपः समस्तानां मध्ये चैव व्यवस्थितः¶ ।
 तस्य मध्ये महामेहर्विश्रुतः करनकप्रभः ॥
 चतुरश्चीतिसाहस्रो योजनैस्तस्य चोच्छ्रयः ।
 प्रविष्टः शोङ्गशत्रस्ताहाचिंश्चार्घूर्णि विस्त्रृतः ॥
 मूले शोङ्गशत्रसाहस्रो विद्यारसस्य सर्वतः ।
 भृपश्चास्य शैलोऽसौ कर्णिकालेन संस्थितः ।
 हिमवान् हेमकूटब निषधश्चास्य दक्षिणे ।
 नीलः श्वेतश्च शृङ्गी च उत्तरे वर्षपर्वताः ॥
 लक्ष्मप्रमाणो हौ मध्ये दग्धहीनासाधापरे ।

* पुष्करसैवेति B.

† सागराद्धपीति B.

‡ चीरोदेहुरसैव सुरोदकषट्ठोदब इति B and D.

§ उमासप्त इति D.

¶ दीपादीपो मध्यमः शम इति B. मध्यत शम इति D.

सहस्रदितयोच्छायासाक्षावहिस्तारिष्वत ते ॥*
 भारतम्भवमं† वर्षन्ततः किम्पुरुषं स्फृतम् ।
 हरिवर्षं तत्त्वैवान्धवतः‡ मेरोईचिष्ठतो हिजाः ॥
 रम्यकश्चोत्तरं वर्षं तत्त्वैवानु§ हिरण्यवतम् ।
 उत्तरेण कुरुवद्यैव यद्यते भारतास्तथा ॥
 नवसाहस्रमीकैकमेतेषां हिजसत्तमाः ॥
 इलाघ्रतच्च तत्त्वाद्ये तत्त्वाद्ये मेरुच्छ्रितः ॥
 मेरोच्चतुर्ईश्नतच नवसाहस्रविस्तरम् ॥**
 इलाघ्रतं महाभागास्त्वारस्तच पर्वताः ।
 विष्णुमा रघितामेरोर्बीजनाशुतमुच्छ्रिताः ॥
 पूर्वेण मन्दरो नाम दद्विष्टे गम्यमादनः ।
 विपुलः पश्चिमि प्रार्थी†† सुपार्ष्वशोतरः‡‡ स्फृतः ॥
 कदम्बस्तेषु जग्मुश्च पिष्पसो वट एव च ।

* एतचरचरयं B पुस्तके नापि ।

† दद्विष्टमिति B.

‡ तत्त्वैवान्धे इति B and D.

§ तत्त्वैवानु इति B.

¶ उत्तरा इति B and D.

|| एतचरचरयं B पुस्तके नापि ।

** विलृतमिति B and D.

†† भागे इति B and D.

‡‡ पार्ष्वशोतरत इति B.

अम्बूदीपस्त सा अम्बूर्नामहेतुर्मेहर्षयः ॥
 महागजप्रमाणानि जम्बूसस्याः फलानि च ।
 पतन्ति भूक्षतः पृष्ठे श्रीर्थमाणानि सर्वतः ॥
 देवेन तस्याः प्रस्याता तच अम्बूनदी गिरौ* ।
 सरिल्पवर्तते चापि पीयते तच वासिभिः ॥
 न स्तेदो न च दौर्गन्धक जरा नेत्रियज्ञयः ।
 न तापः स्त्रियमनसाद्यासौख्यं† तच आयते ॥
 तत्तीरमृद्गसम्माय वायुना मुविशोषितम् ।‡
 जाम्बूनदास्यभवति सुवर्णं सिइभूषणम् ॥
 भद्राक्षः पूर्वतो भेरोः केतुमालय पश्चिमे ।
 वर्णे हे तु मुनिश्चेषाद्ययोर्मध्ये इलावृतम् ॥
 वनस्तेवरथम्भूर्वं दक्षिणाङ्गमादनम् ।
 वैभाजमयिमं विद्यादुपरं§ सवितुर्वनम् ॥
 अद्योदमहाभद्रमसितोदच्च मानसम् ।
 सरांशेतानि चत्वारि देवभोग्यानि सर्वदा ॥
 सितालय कुमुहांश कुररी मालवांसदा ।
 वैकाङ्गो मणिश्चेषाय हृष्णवांसाचलोक्तमः ।

* नदीति वै इति B and D.

† तस्यानात्मुखमनसां नराणामिति B and D.

‡ एतदरथवयं B पुष्टके नाति ।

§ विद्यादुपरे इति B.

¶ चर्चीति B and D.

महानीसोऽय इच्छः सविन्दुमंहरस्था ।
 वेष्टमार्चैव भेषजः* निषधो देवपर्वतः ॥
 इत्येति देवरचिताः† सिद्धाचासाः प्रकीर्तिताः ॥
 अद्वयोदस्य सरस्यः पूर्वतः केसराचलः‡ ।
 चिकूटः सम्भिरवैष्टु पतझो इच्छस्था ॥
 निषधो वसुधारचणा कलिङ्गशिखः सृतः॥ ।
 वस्त्रमूलो वसुवेदिष्टु** कुरुत्यैव साकुमान् ॥
 ताम्बात्य विशालस्य कुमुहो वेष्टपर्वतः ।
 एकमृग्नो महायैसो गजगैलस्य पिञ्जकः†† ॥
 यस्यैसोऽय कैलासो हिमवांशाचलोत्तमः ।
 इत्येति देवचरिता उल्लटाः पर्वतोत्तमाः ॥
 महाभद्रस्य सरसो इच्छिवे केसराचलः‡‡ ॥
 शिखिवाचाच वैदूर्यः कपिलो गन्धमादनः ॥

* वेष्टमार्च समेष्टयेति B and D.

† देवचरिता इति B and D.

‡ कैलाचल इति B.

§ चिकूटः चिकूरवैष इति B and D. अश्रिवांशैव इति E and H.

¶ वसुमारयेति B and D.

|| यम इति B.

** वसुधारयेति B. वसुवीरयेति D.

†† गजगैलः पिशाचण इति B and D.

‡‡ कैलाचल इति B.

जादधिष्ठ सुराम्बुद्धः सर्वगम्भाच्चत्तीतमः ।
 सुपार्श्वसुपार्श्ववक्षः कपिल एव च ॥
 विरजो भद्रजात्मव सुसक्षणा महावसः ।
 अच्छनो मधुमांसदविषम्बृहो महालयः३ ॥
 छमुदो मुकुटवैव५ पाञ्चुरः ज्ञात्य एव च ।
 पारिजातो महागैत्यस्तथैव कंपित्याचसः४ ॥
 सुषेषः पुण्डरीकव महामेघस्तथैव च ।
 एते पर्वतराजानः॥ सिद्धगम्भर्वदेविताः ॥
 असितोदस्य सरसः०० पद्मिमि केसराचसः०० ।
 शङ्कूटी४ वृषभो हंसो नागस्तथैव च३३३ ॥
 कालाभनः शुक्रृ५श्चौलो नीलः कमलण्ठ एव च ।

* वादधितः सुगम्भदेवि B. सुगम्भव श्रीमहाचाच्चत्तीतम इति D.

† पिष्ठबो भद्रवैत्य सुरस्वेति B.

‡ छमुदो मुकुटस्था इति B.

§ सहविष्ठर्वदेव इति B and D.

¶ कपिलोदर इति B.

॥ पर्वतराजान इति चार्व, पर्वतराजाः इति सात् ।

○० पारिष इति B and D.

†† केशवाचस इति B.

‡‡ वशापर इति B.

§§ कविचरः इति B.

¶¶ कनक इति B.

यारिजातो महाघैसः गैसः कनक एव च ॥#
 पुण्यकथ सुमेघच वाराहो विरजासदा ।
 मयूरः कपिलसैव महाकपिल एव च ॥
 इत्येते देवगन्धर्वसिंहवज्रैव सेविताः ॥† ।
 सरसी मानसस्त्रेह उत्तरे केसराचलः ॥‡ ।
 एतेषां गैषसुखानामन्तरेषु यथाक्रमम् ।
 सन्ति चैवान्तरद्वौप्लः सरांसि च वनानि च ॥
 वसन्ति तच मुनयः सिंहा वै॒ ब्रह्मभाविताः ।
 प्रसन्ना व्याकरणसः सर्वदुःखविवर्जिताः ॥
 इति श्रीकूर्मपुराणे भुवनकोशे पर्वतसंख्याने परमार्थारिद्वौऽन्यायः ।

षट्क्षत्वारिंशोऽन्यायः ।

सूत उवाच ।

चतुर्ईशसहस्राणि* योजनानामहापुरी ।
 भीरोऽपरि विस्थाता देवदेवस्य वेधसः ॥

* एतद्वरपदव्यं B उपर्युक्ते नास्ति ।

† सिंहवज्रसेविता इति B and D.

‡ केशवाचल इति B.

§ सिंहार्देवि B and D.

* सहस्राणानिति B.

तपास्ते भगवान् ब्रह्मा विश्वामा विश्वभावम् ।
 उपास्तमानो योगीन्द्रेमुनीन्द्रोपेन्द्रशङ्करैः ॥
 तत्र देवेशरेशानं विश्वामानमजापतिम् ।
 सनकुमारो भगवानुपास्ते नित्यमेव हि ॥
 स सिंहकृष्णस्वर्वेः पूज्यमानः सुरैरपि ।
 समास्ते योगकुलामा पीत्वा तत्परमाष्टतम् ॥
 तत्र देवादिदेवस्त्रः शशोरमिततेजसः ।
 हीसमायतनं शुभम्पुरस्ताह्नश्चात्मितम् ॥
 दिव्यकान्तिसमायुक्तचतुर्द्वारं सुशोभनम् ।
 महर्षिगच्छसहीर्व ब्रह्मविद्विनिषेवितम् ॥
 देव्या तद्व अहादेवः शशाङ्कार्म्मिदोचनः ।
 रमते तत्र विश्वेशः प्रमथैः प्रमथेश्वरः ॥
 तत्र वेदविदः शान्ता मुनयो ब्रह्मचारिणः ।
 पूजयन्ति महादेवतपसा सत्यवादिनः ॥
 तेषां साक्षात्प्रादेवो मुनीनां भावितामनाम् ।
 अश्वाति पूजां गिरसा पार्वत्का परमेश्वरः ॥
 तत्रैव पर्वतवरे शक्तस्य परमा पुरी ।
 नाम्नामरावती पूर्वे सर्वशोभासमन्विता ॥
 तत्र चाप्तरसः सर्वा गन्धर्वाः सिंहचारणाः ॥

* देवादिदेवस्त्रेति B ; देवातिदेवस्त्र इति D.

+ इति ब्रह्मवादिनान्विति B and D.

‡ गौततत्परा इति B. गौततत्परमिति D.

उपासते लक्षणाचं देवास्त्र लक्षणः ॥
 ये धार्मिकाह वेदविदो यामहीमपरावशः ॥
 तेषान्तरम् खानं देवानामपि दुर्भम् ॥
 तस्माइविष्णुदिभागी वज्रमिततेजसः ॥
 तेजोवती नाम पुरी दिव्याद्यर्थसमविता ॥
 तथास्ते भवतान्दिर्भाज्ञानः लतेजसा ।
 अपिनां हीयिनां खानं दानवानां दुरासदम् ॥
 दद्विष्णे पर्वतवरे यमस्त्रापिनां नहाणुरी ।
 नाम्ना संवर्मनी हिष्ठा सर्वश्चोभासमविताः ॥
 तच वैवस्ततं देवं देवाद्याः पर्वुपासते ।
 खानं तस्मल्लसन्धानां लोके पुष्टकातां दृष्टाम् ॥
 तस्मासु पद्मिमे भागे निर्जनेत्सु महाभगः ।
 रघोवती नाम पुरी राजसैः संहता तु याऽ ॥
 तच तेग नैर्जन्तं देवं राजसाः पर्वुपासते ।
 गच्छन्ति तां धर्मरता ये तु ॥ तामसहस्रयः ॥
 पद्मिमे पर्वतवरे वरदस्त्र महापुरी ।

* तच दद्विष्णे B and D.

† यमस्तु इति B.

‡ सिद्धगवर्धसेविता इति B and D.

§ सर्वतो दत्ता इति B and D.

¶ तमिति B and D.

|| धर्मवतां ये वै इति B.

नाना शुद्धती पुर्खा सर्वकामर्हिंसंसुता ॥
 तचाप्तरोगर्थैः सिद्धैः सेव्यमानोऽमराधिष्ठैः# ।
 आस्ते स वद्धो राजा तच गच्छन्ति देऽमुदाः+ ॥
 तस्या उत्तरद्विग्मागे वाकोरपि महापुरी ।
 नाना बन्धवती पुर्खा तचास्तेऽसौ प्रभज्ञनः ॥
 अप्तरोगचन्द्रब्दैः देव्यमानो महान् प्रभुः# ।
 प्राणायामपरा विप्राऽ स्थानं तद्यान्ति ग्राम्यतम् ॥
 तस्याः पूर्वे तु दिग्भागे सोमस्य परमा पुरी ।
 नाना कालिमती शुभा तस्यां|| सोमो विराजते ॥
 तच ये धर्मनिरताः# स्वधर्मीं पर्युपासते ।
 तेषां तदुचितं स्थानं नानाभोगसमन्वितम् ॥
 तस्यासु पूर्वद्विग्मागे शहरस्य महापुरी ।
 नाना यशोवती पुर्खा सर्वेषां सां+ दुरासदा ।
 तचेशानस्य भवनं रुद्रेशाधिष्ठितंकः# शुभम् ।

* अमराधिष्ठैः इति B. नराधिष्ठैरिति E and H.

+ वे मुदा इति B and D.

‡ सेव्यमानोऽमरः प्रभुरिति D.

§ मच्चाः इति B and D. प्राणायामपरा मच्चाः इति G.

¶ भोगनिरता B and D.

|| तच इति B.

** भोगनिरता इति B and D.

†† सु इति B and D.

‡‡ रुद्रं विच्छतगोरिति B and D.

गच्छरसं विपुलं तत्त्वास्ते सं गच्छहतः* ॥
 तत्र भोगादिलिप्सूनां भक्तानां परमेतिनः ।
 निवासः कस्ति: पूर्वं देवदेवेन शूक्षिना ॥
 विशुपादाहिनिष्क्रान्ता प्रावयिलेन्दुमस्तम् ।
 समत्ताहस्राचः पुर्वां गङ्गा पतति वै ततः† ॥
 सा तत्र पतिता हित्तु चतुर्द्वा द्व्यभवहिताः ।
 सीता चालकनन्दा च सुच्छुर्भद्रनामिका ॥
 पूर्वेष यैताच्छैलनुः‡ सीता यात्वन्तरिच्छगुः ।
 तत्त्वं पूर्ववर्षेष भद्राश्वायाति चार्षवम् ॥
 तथैवालकनन्दा च हस्तिषादेत्य भारतम् ।
 प्रयाति सागरं भिस्वा सप्तमेदाहिजोत्तमाः ॥
 सुच्छुः पश्चिमगिरीनतीत्य सकलांस्तवा ।
 पश्चिमं केतुमालाख्यं वर्षं गत्वैति चार्षवम् ॥
 भद्रा तथोत्तरगिरीनुस्तरांच तथा कुरुन् ।
 अतीत्य चोत्तराश्वोधिं समध्येति महर्षयः ॥
 चानीलनिषधायामौ माल्यवद्धम्बमादनौ ।
 तथोर्मध्यं गतोण मेहः कर्षिकाकारसंस्तिः ॥

* गच्छहतः इति B.

† हस्तः इति B and D.

‡ सीता बैलासु इति B.

§ यैति यात्वनीतिः इति B and D.

¶ तथोर्मध्यमतः इति B and D.

भारताः* वेतुमालाष्व भद्राक्षाः खुरवद्धादा ।
 पचाचि सोकपद्मस्य मर्यादाशैलवाङ्गतः† ॥
 अठरो देवकूटश्च मर्यादापर्वतावुभौ ।
 दक्षिणोसरमाद्यातावानीसनिषधादतौ ॥
 गन्धमाद्यनकैलासौ पूर्वपद्मायतावुभौ ।
 अयीतियोजनायामावर्षवान्तर्वस्थितौ ॥
 निषधः पारिपाचश्च मर्यादापर्वताविभौ ।
 मेरोः पञ्चमदिग्भागे यथापूर्वं वर्षपर्वतौ ।
 चिन्हश्चो जाह्नविसाहुदुर्तरे वर्षपर्वतौ ।
 तावद्यामविसारौ‡ः अर्षवान्तर्वस्थितौ ॥
 मर्यादापर्वताः प्रोक्ता अष्टाविह यया हिजाः ।
 अठराद्याः स्तिताः मेरोष्टुर्दिषु महर्षयः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे भुवनविवादे षट्चत्वारिंशीऽध्यायः ।

* तारकाः इति B.

† मर्यादाः शैलवाङ्गतः इति B.

‡ पूर्वपद्मायताविभौ इति B and D.

सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ।

सूत उचाच ।

केतुमासे नराः काकाः सर्वे पनसभीजनाः ।
 स्त्रियसोत्पत्तपत्राभाः*से जीवन्ति वर्षायुतम् ॥†
 भद्रासे पुरुषाः शुल्काः‡ स्त्रियसन्दाशुसभिमाः ।
 दशवर्षसहस्राणि जीवन्ते§ शाश्वभीजनाः॥¶
 रथ्यके पुरुषा नाथ्यो रमन्ति॥ रजतप्रभाः** ।
 दशवर्षसहस्राणि यतानि दश पञ्च च ।
 जीवन्ति चैव सत्यां व्यग्रोष्ठफलभीजनाः ॥
 हिरण्यये हिरण्याभाः सर्वे श्रीफलभीजनाः ।
 एकादशसहस्राणि यतानि दश पञ्च च ।
 जीवन्ति पुरुषा नाथ्यो देवसोक्ष्मिता इव ॥
 चयोदशसहस्राणि यतानि दश पञ्च च ।
 जीवन्ति कुरुवर्षे तु श्यामाङ्गाः शीरभीजनाः ।

* पचास्त्रः इति E, G and H.

† ते लोबन्ति वर्षायुतनिष्ठव छन्दःपतनम् ।

‡ युषाः इति B.

§ जीवन्ते दशवर्षमावनेषदम् ।

¶ वायुभीजनाः इति B and D.

|| रमनीति परखेषदमार्घम् ।

** एतत्पाददशं B पुस्तके नासि ।

सर्वे मिथुनजातो च नित्यं सुखनिषेविताः ॥
 चन्द्रहीपे महादेवं यजन्ति सततं शिवम् ।
 तथा किंपुरुषे विप्रा मानवा हेमसत्रिभाः ।
 दशवर्षसहस्राणि जीवन्ति प्रकृतभौजनाः ॥
 यजन्ति सततं देवं चतुःशीर्षं चतुर्भुजम्* ॥
 धाने मनः समाधाय सादरं भक्षिसंयुताः ॥
 तथा च हरिवर्षे तु† महारजतसत्रिभाः ।
 दशवर्षसहस्राणि जीवन्तीचुरसाग्निः ॥
 तत्र नारायणं देवं विश्वयोनिं सनातनम् ।
 उपासते सदा विष्णुं मानवा विष्णुभाविताः ॥
 तत्र चन्द्रप्रभं शुभं शुद्धस्फटिकासत्रिभम् ।
 विमानं वासुदेवस्य पारिजातवनाग्नितम् ॥
 चतुर्द्वारमनौपम्यं चतुर्सोरणसंयुतम् ।
 प्राकारैर्दशभिर्युक्तं दुराधर्षं सुदुर्गमम् ॥
 स्फटिकैर्मण्डपैर्युक्तं देवराजगृहोपमम् ।
 सुवर्णस्तथसाहस्रैः‡ सर्वतः समख्यातम् ॥
 हेमसोपानसंयुक्तं नानारत्नोपश्चोभितम् ।
 दिव्यसिंहासनोपेतं सर्वशोभासमन्वितम् ॥

* चतुर्मूळे चतुर्मुखमिति B.

† हरिवर्षेऽपि इति B.

‡ सर्वत्रसाहस्राहस्रैः इति B and D. सुवर्णस्तथसाहस्रैः पर्वतैः समख्यातमिति

E, G and H.

सरोभिः काहुपानीवैर्नदीभित्रोपशोभितम् ।
 नारायणपरैः शुद्धेवं हात्प्रवनतत्परैः ॥
 वोगिभित्र समाकीर्तं ध्यायद्विः पुरुषं हरिम् ।
 सुवद्विः सततं मन्त्रैर्नमस्यद्वित्र माधवम् ॥
 तत्र देवाधिदेवज्ञ* विज्ञोरमिततेजसः ।
 राजानः सर्वकालान्तु महिमानं प्रकुर्वते ॥
 गायत्रि चैत्र नृत्यत्रि विज्ञासित्वो मनोहराः ।
 स्त्रियो वीवनग्रासित्वः सदा मन्त्रनतत्पराः ॥
 इताहते पश्चवर्षा चम्भूसफलाश्रितः† ।
 चयोदयसाहस्राचि वर्षांशाचक्षः स्तिरादुषः ॥
 भारतेषु स्त्रियः पुंसोऽनानावर्षाः प्रकीर्तिताः ।
 नानादेवार्चने शुक्ला नानाकर्माचि कुर्वते ॥
 परमायुः अृतं तेषां यतं वर्षाचि शुक्रताः ।
 नवयोजनसाहस्रं वर्षमेतत्यक्तीर्तितम् ॥
 कर्मभूमित्रियं विप्रा नराचामधिकारिषाम् ।
 महिन्द्रो मत्तयः सह्यः शत्रिमान्तपर्वतः ॥
 विन्ध्यस पारिषाच्च च त्रिपात्राः ।

* देवादिदेवज्ञ इति B and D.

† चम्भूसफलाश्रितः इति B and D.

‡ वर्षाना वै इति B and D.

§ पुंस इति चाचे, उमास इति चाच ।

¶ पारिषाच्च इति B and D.

इन्द्रहीयः* क्रेष्णेहस्तान्[†] ताम्बर्षीऽः गमस्थिमाद्[‡] ॥
 नागहीपस्तवा सौम्यो गम्भर्षस्तव वाद्यः ।
 अयन्तु नवमस्तेषां हीयः सागरसंस्थितः ॥
 योजनावां सहस्रन्तु हीयोऽयं दक्षिणोत्तरः ।
 पूर्वे किरातास्तस्मान्ते पश्चिमे यवनास्तवा ॥
 ब्राह्मणाः चक्षिया वैश्याः मध्ये शूद्रास्त्रैष च ।
 इन्द्राद्युष्मविज्ञाभिर्वर्त्तयत्यन्त मानवाः[§] ॥
 स्तवन्ते पावना नष्टाः पर्वतेभ्यो विनिःस्ताःपाः ।
 शतहृष्टन्द्रभागा च सरवूर्यसुना तथा ॥
 इरावती वितस्ता च विपाशा देविका॥^{||} कुङ्घः ।
 गोमती धूतपापा च वाहुदा^{**} च दृष्टिती ॥
 कौशिकी लोहिनी^{††} चेति हिमवत्पाहनिःस्ताः ॥
 वेदमृतिवेदवती^{‡‡} ब्रतश्ची चिदिवा तथा ॥

* इन्द्रस्युष्मः इति B and D.

+ क्रेष्णेहस्तान् इति D.

‡ ताम्बर्षः इति B and D.

§ वर्त्तयत्यन्त मानवाः इति B.

¶ अस्त श्रीकाश्माद्यन्तं परिवर्त्ते स्त्रभर्षनिरता विच्छमप्यत्यन्त मानवा इति D पुस्तके इक्षते ।

|| देविका इति B.

** वाहुदा इति E, G and H.

†† कौशिका इति B and D.

‡‡ वेदवता इति B.

वर्षांशा चन्द्रना^{*} चैव सर्वसंख्यती मुराणं ।
 विदिशा वेचवत्यापि पारिकानां दयाः अृताः ॥
 नर्यंहा मुरसा ग्रीष्मो इशार्दा च महानदी ॥
 मन्दाकिनी चित्रंकुटा तामसी च पिण्डाचिका ॥
 चित्रोत्पला विशालाः च मञ्जुला ब्राह्मुवाहिनीण ।
 कष्टचवत्पादना नद्यः सर्वपापहरा लृष्णाम् ॥
 तापी पयोऽस्त्री निर्विन्द्या श्रीग्रीदा च महानदी ।
 विका ॥ वैतरसी चैव बलाका च दुसुहती ॥
 तथा चैव महाग्रीदी दुर्गा चान्तःशिखा तथा ।
 विन्द्यपादप्रस्तासु सद्यः पापहरा लृष्णाम्^{**} ॥
 ग्रीदावरी भीमरची छला वेणा च वस्त्रताणाण ।
 शुक्रभद्रा मुप्रयोगा कावेरी च हिजीतमाः ।
 दक्षिणापथनद्यसु सङ्घपादाहिनिःसृताः ॥

* पर्वा सावध्या इति B. पर्वाशा वन्धना चैव इति D. पर्वाशा चन्द्रना चैवेति E.

+ सदनीरा मनीरमा चर्यस्तो तथा सूर्या विदिशा वेचवत्यापि इति B and D.

‡ एतत्यादहवं B पुक्तकी नासि । अक्षात्परं दक्षिणापथनद्यसु इत्यनं G तुरस्ये नासि ।

§ विपाशा च इति D, E and H.

¶ रवदाहिनीति B.

|| वेञ्चा इति B and D. चिळा इति B.

** पुस्त्रजनाः यमाः इति B and D.

†† वर्षा च वसरी इति E.

ऋतुमाला ताम्रपर्णी पुष्पवत्युत्पलावती ।
 मलयाचिःहता नद्यः सर्वाः श्रीतजलाः अृताः ॥
 ऋषिकुरुक्षा चिसामा च गन्धमादनगामिनी ।
 चिप्राः पलाशिनी चैव ऋषीका वंशधारिणी ॥
 शुक्लिमत्यादेसच्चाताः सर्वपापहरा लृषाम् ॥
 आसां नद्युपनद्यश्च अतश्चो हिजपुङ्गवाः ।
 सर्वपापहराः कुरुपाच्चाला मध्यदेशादयो जनाः ।
 तालिमे कुरुपाच्चाला मध्यदेशादयो जनाः ।
 पूर्वदेशादिकाचैव कामरूपनिवासिनः ॥
 पुरुषाः॒ कलिङ्गा मगधा दाचिणात्याच्च जट्टगः ।
 तथापरान्ताः सौराइशूदां हीनागसाधार्वदाः ॥
 मालका मलपाचैव॥ पारियाचानिवासिनः ॥
 सौवीराः सैन्धवा हणा माला वास्तानिवासिनः ॥
 माद्रा रामास्तथैवान्ध्राः पारसीकास्तथैव च ।
 आसां पिवति सत्तिलं वसन्ति सरितां सदा ॥

* उपा इति B and D.

† वलकारिचोति B. रसकारिचो इति D.

‡ सर्वाः पापहराः इति B.

§ पुरुषा रक्षारम्भ पारियाचानिवासिन इत्यन्ते B पुरुषे इतः श्रीकाटकापूर्वे इत्यते ।

¶ शद्रामीरा इति B.

|| मलया इति E and H.

** शूषा� श्रालाः वसन्तिवाचिन इति D.

चत्वारि भारते वर्षे मुगानि कवयोऽनुवन् ।
 ज्ञातं जेता हापरस्य कलिकाश्च न ज्ञाचित् ॥
 यानि किम्युक्तवाद्यानि वर्षास्त्रष्टौ महर्षयः ।
 न तेषु शोको नायासो नोहेगः कृष्णं न च ॥
 स्वस्याः प्रजा निरातहाः सर्वदुःखविवर्जिताः ।
 रमन्ते विविधैर्भावैः सर्वांश्च स्त्रियौवनाः ।
 इति श्रीकृष्णपुराणे सुवनकोषवर्णने बहुत्त्वारितीक्ष्णावः ।

अट्टत्वारिंशोऽध्यावः ।

सूत उवाच ।

३८३
 इमकूटगिरिः शहै महाकूटं सुशोभनम् ।
 स्काटिकं देवदेवस्य विमानं परमेष्ठिनः ॥
 तत्र देवाधिदेवस्य# भूतेशस्य चिश्चिनः ।
 देवाः सर्विगणाः सिद्धाः† पूजां नित्यं प्रकृत्वते ॥
 स देव्याः‡ गिरिशः सार्वे महादेवोऽु महेश्वरः ।

* देवाधिदेवस्य इति B.

† चिश्चिनः यत्राः इति B and D.

‡ देवः इति B and D.

§ बहारेण्या इति B and D..

भूतेः परिष्ठितो नित्यं भाति तत्र पिनाकाष्ठक् ॥
 विभक्तचारुशिखरः कैलासो यत्र पर्वतः ।
 निवासः कोटिश्चाणां हुवेरस्य च धीमतः ॥
 तत्रापि देवदेवस्य भवस्यायतनं महत् ।
 मन्दाकिनी तत्र पुरुषा* रम्या सुविमलोदका ।
 नदी नानाविधैः पश्चैरनेकैः समस्ताः ।
 देवदानवगम्यवर्यवराद्यसकिल्लैः ॥
 उपसृष्टजला नित्यं सुपुरुषा सुमनोरमा ।
 अन्याश नद्यः ग्रतशः सर्वपश्चैरस्ताः ॥
 तासां कूले तु देवस्य स्नानानि परमेष्ठिनः ।
 देवर्विगच्छुष्टानि तदा नारायणस्य तु† ॥
 तत्रापि शिखरे शुभ्रं‡ पारिजातवनं शुभम् ।
 तत्र शक्तस्य विपुलं भवनं रद्धमस्तितम् ।
 स्फाटिकस्त्रभसंयुलं हेमगोपुरशोभितम्§ ।
 तत्राश देवदेवस्य विष्णोर्विष्णामनः प्रभोऽप्ना ॥
 पुरुषस्य|| भवनं रम्यं सर्वं ब्रोपशोभितम् ॥

* दिवा इति B.

† च इति B.

‡ सिताभविष्टरे चापि इति B. सिताभविष्टरे चापि इति D.

§ संयुतमिति B.

¶ विष्णामर्शितुरिति B.

|| सुपुरुषमिति B and D.

तत्र नारायणः श्रीमान् लक्ष्मया सह जिगंत्यतिः ।
 आस्ते सर्वेष्वरः श्रेष्ठः* पूज्यमानः सनातनः ॥
 तथाच वसुधारे तु वसुनां रद्धमण्डितम् ।
 स्थानानामुत्तमं पुर्खं दुराधर्षं सुरहिषाम् ॥
 रद्धधारे गिरिवरे सपर्वीषां महाकनाम् ।
 सप्ताश्रमाणि पुर्खानि सिद्धावासैर्युतानि चां ॥
 तच हैमं चतुर्द्वारं वज्रनीलादिमण्डितम् ।
 सुपुर्खं सदवस्थानं‡ ब्रह्मणोऽव्यक्तजननः ॥
 तच देवर्षीयो विप्राः सिद्धा ब्रह्मर्षीयोऽपरे ।
 उपासते देवदेवं§ पितामहमन्जं परम् ॥
 सर्वैः सम्भूतितो नित्यं देव्या सह चतुर्मुखः ।
 आस्ते हिताय लोकानां शान्तानां परमा गतिः ॥
 तस्यैकशृङ्गशिखरे महापश्चैरलक्ष्मते ।
 स्वच्छाशृतजलं पुर्खं सुगन्धं पुर्खमहरः ।
 जैगीषव्याश्रमं पुर्खं योगीन्द्रैरुपसेवितम्॥ ॥

* सर्वामरत्रेष्ठः अति B and D.

† विद्वावासयुतानि चेति B.

‡ सुमहत्यानमिति B and D.

§ सदा देवमिति B.

¶ सुगन्धमार्यं, सुगन्धि ।

॥ श्रीभितमिति B.

तथास्ते^{*} भगवाविलं सर्वगिष्ठैः[†] समावृतः ।
 प्रशान्तदीप्तैरबुद्धेभृत्विहिर्महाबभिः ॥
 गङ्गो मनोहरैव कौशिकः कृष्ण एव च ।
 सुमना वेदवाद्य शिष्याद्यस्य प्रसादतः[‡] ॥
 सर्वयोगरताः शान्ता भक्तोऽलितविघ्नाः ।
 उपासते महाचार्यां[§] ब्रह्मविद्यापरायणाः ॥
 तेषामनुयज्ञार्थाय यतीनां शान्तचेतसाम् ।
 साविष्ठं कुरुते भूयो देव्या सह महेश्वरः ॥
 अनेकान्याश्रमाणिषा सुखमिन् गिरिवरोत्तमे ।
 मुनीनां युक्तमनसां^{||} सरांसि सरितसाधा ॥
 तेषु योगरता विप्रां^{**} जापकाः संयतेन्द्रियाः ।
 ब्रह्मस्यासत्तमनसो रमन्ते ज्ञानतत्पराः ॥
 आनन्दान्मानमाधाय शिष्यान्ते पर्वतस्थितम्^{††} ।
 ध्यायन्ति देवमीशानं येन सर्वमिदं ततम् ॥

* तथास्ते इति B and D.

† चापे विष्वेरिति B and D.

‡ प्रधानतः इति B and D.

§ महाचार्यां इति B and D.

¶ अन्वानि चात्रमाणीति B and D.

|| योगनिःतविद्यानामिच्छतः ।

** वैद्या इति E and H.

†† शिष्यान्मानरमाणितमिति B and D.

हुमेषः वासवदानं सहस्रादिलसविभम् ।
 तचासे भगवानिक्षः गच्छा सह सुरेश्वरः ॥
 अवश्यै तु दुर्बाया भवनं मचितोरणम् ।
 आसे भगवती दुर्गा तद्र लाचार्यहेश्वरी ।
 उपास्तमाना विविधैः गत्तिभेदैरितस्तः ॥
 पीत्वा वोगाहृतं चाच्चा साचादृश्टमैश्वरम् ।
 सुखीकर्मः मिरीः शुद्धेऽ नानाधातुसमुद्घाते ।
 राजसानां पुराणि स्तुः सरांसि यतशो दिजाः ।
 तथा पुरमतं विप्राः यतश्च महाचले ॥
 स्ताटिकसभसंयुक्तं यचाचाममितीषसाम् ।
 अतीदरगिरीः शुद्धे सुपर्चक्ष महामनः ॥
 प्राकारगोपुरीपेतं मचितोरणमक्षितम् ।
 स तप्त चक्रः श्रीमान् साचादिच्छ्रिवापरः ॥
 भात्वा तत्परम व्योतिराज्ञवमध्यवद्यम् ।
 अन्यथ भवनं पुर्खं श्रीशुद्धे सुनिपुङ्गवाः ॥
 श्रीदेव्याः सर्वद्वाच्यं हैमं समचितोरणम् ।

* हुमेषे इति B. अमीषनिति D.

† साचादानन्ददेवरनिति B and D.

‡ सुनीवज्ज इति B, D and E.

§ शूद्धिं इति B. नानाधातु इत्यादिपादाटर्कं B पुरावे नालि ।

¶ भात्वाति तत्पर व्योतिराज्ञानं विच्छमन्ननिति B and D.

तत्र सा परमा ग्रन्थिर्विश्वोरतिमनोरमा ॥
 अनन्तविभवा लक्षीर्जगत्संमोहनोऽनुका ।
 अधास्ते देवगन्धर्वसिहचारप्रवन्धिता ॥
 विचिन्त्या जगती योनिः स्वग्रन्थिर्विश्वसा ।
 तच्चैव देवदेवस्त्र विश्वोरावतनं महत् ॥
 सरांसि तत्र चत्वारि विचिन्तकमलाशयाः ।
 तथा सहस्रग्रन्थरे विद्याधरपुराष्टकम् ॥
 रद्धसोपानसंयुक्तं सरोभिसोपश्चोभितम् ।
 नद्यो विमलपानीयाचिवनीखोत्पलाकराः ॥
 कर्णिकारत्वनं द्विष्ट्य* तत्रास्ते शहरः स्वम्† ।
 पारिजाते महालक्ष्माः पर्वते तुङ्गः पुरं शमम् ॥
 रम्यंप्रासादसंयुक्तं घण्टाचामरभूषितम् ।
 दृत्यद्विरप्तरः सहैरितचेतत्र शोभितम् ॥
 बृद्धपत्नीकोहुष्टं वेणुवीणा॥निनादितम् ।
 गन्धर्वकिञ्चराकीर्णं संहृतं सिद्धपुष्टवैः ॥

* तत्र इति B.

† शहरोऽन्धया इति B.

‡ परिपार्च महारैषे महालक्ष्माः इति B.

§ रम्यनिति B.

¶ शुरजीहुष्टमिति B.

|| वोचावेष इति B.

भास्त्रहिर्भृशमायुक्तं* महोप्रासादेसद्गुप्तम् ।
 महागणेष्वर्जुष्टं† धार्मिकानां सुदर्शनम् ॥
 तत्र सा वसतेः‡ देवी निलं योगपरायणा ।
 महाकृष्णीर्महादेवी विशूलवरधारिणी ।
 चिनेचा सर्वगत्यौषसंहृता सा च तत्त्वयीऽु ।
 पश्यन्ति तत्र सुनयः सिद्धा ये ब्रह्मवादिनः ॥
 सुपार्श्वसोत्तरे भागे सरस्वत्वाः पुरोत्तमम् ।
 सरांस्ति सिद्धज्ञानि देवभोव्यानि सत्तमाः ॥
 पाञ्चुरस्य गिरेः शृङ्गे विचित्रहुमसद्गुप्तम् ॥
 गन्धर्वाणां पुरश्चतं दिव्यस्त्रीभिः समावृतम् ॥
 तेन वित्य॥महोक्तिक्ता नरा नार्थस्त्रैव च ।
 क्रीडन्ति सुदिता निलं विलासैर्भीगतत्पराः ॥
 अस्त्रनस्त्र** गिरेः शृङ्गे नारीपुरमतुतमम् ।
 वसन्ति तत्त्वास्त्रसो रथाद्या रतिलालसाः ॥
 चित्रसेनादयो यत्र समायोक्त्वर्विनः सदा ।

* मालहितिसमाकौर्चनिति B and D.

† गणेशरादिना युक्तमिति B. गणेशराज्ञानाशुद्धमिति D.

‡ वसते इत्यार्थमात्रनेपदम् ।

§ सम्भवीति D, E and H.

¶ सद्गुप्ते इति B.

|| ते तु वित्यनिति B.

** इतः प्रभृति प्रथमेयुता इत्यत्र B पुस्तके नालिः ।

सा पुरी सर्वरक्षाक्षा नैकप्रश्ववर्णयुता ॥
 अनेकानि पुराति सुः कीमुदे चापि सत्तमाः* ।
 रुद्राशां शान्तरजसामीक्षरासत्तचेतसाम्† ॥
 तेषु रुद्रा महायोगा महेशान्तरक्षारितः ।
 समासते पुरं ज्योतिरारुद्राः स्थानमैक्षरम्‡ ॥
 पित्तरस्य गिरिः शृङ्गे गणेशानां पुरचयम् ।
 गदीक्षरस्य केपिक्षा तपास्ते स महामतिः ॥
 तथा च जारधेः शृङ्गे देवदेवस्य धीमतः ।
 दीप्तमायतनं पुष्ट्यं भास्तरस्यामितौजसः ।
 तस्यैवीत्तरदिग्भागे चन्द्रखानमनुचमम् ।
 वसतेषा तत्र रम्याक्षा भगवान् शान्तौदीधितिः ॥
 अन्यथ भवनं दिव्यं हंसश्चेत्ते महर्षयः ।
 सहस्रयोजनायामं सुवर्णमस्तिरखम् ॥
 तपास्ते भगवान् ब्रह्मा सिद्धसहैरभिष्टुतः ।
 सावित्रा सह विश्वाक्षा वासुदेवादिभिर्युतः ॥

* सुवताः इति B.

† लीनरार्पितचेतसामिति B.

‡ स्थानमनुचममिति B.

§ रमिति B.

¶ एमते इति B.

|| श्रीत इति B and D.

** वासुदेवादिभिरिति B and D.

तस्य दक्षिणदिभागे सिंहानां पुरमुत्तमम्* ।
 सनन्दनादयो यत्र वसन्ति सुनिषुङ्गवाः ॥
 पञ्चशैलस्य शिखरे हानवानां पुरदयम् ।
 नातिदूरेण तस्माच्छ† दैत्याचार्यस्य धीमतः ।
 चुगन्धशैलशिखरे सरिङ्गिरपश्चोभितम् ।
 कर्हमस्याच्चमं पुरुषं तद्रास्ते भगवानृषिः ॥
 तस्यैव पूर्वदिभागे किञ्चिदै दक्षिणाच्चिते ।
 सनलुमारो भगवान्तचास्ते ब्रह्मवित्तमः ॥
 सर्वेष्वेतेषु शैलेषु तथाष्वेषु मुनीष्वराः ।
 सरांसि विमला नद्यो देवानामालयानिः‡ च ॥
 सिद्धिक्षानि पुरुषानि सुनिभिः खायितानि चॄ ॥
 तानि चायतनाम्याशु च संख्यातुं नैव शक्षते॥ ॥
 एव सङ्घेष्यतः प्रोक्तो जन्मूहीपस्य विस्तरः ।
 न शक्षो विस्तराद्वाहुं मया वर्षश्चतैरपि ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे जन्मूहीपवर्षं नाम अष्टव्याप्तिंश्चाचः ।

* पुरस्तमनिति A.

† तस्माच्च इति B.

‡ अप्य द्वौपत्तमार्थम् ।

§ तु इति B.

¶ वस्याच्चाश्रमवर्णाच्चिति B and D.

॥ एषत्वमार्थम्, शक्षते ।

जनपञ्चाशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

अमूर्दीपस्त्र विस्ताराहिगुचेन समन्ततः ।
 संबेष्टयित्वा# श्रीरोहं प्रश्नहीपो व्यवस्थितः ॥
 प्रश्नहीपे च विप्रेन्द्राः सप्तासङ्कुषपर्वताः ।
 सिद्धायुताः† सुपर्वाचः सिद्धसङ्घनिषेविताः ॥
 गोभेदः‡ प्रथमस्तेषां हितीयसन्द्र उच्चते ।
 नारदो दुन्दुभिषेव मणिमालेषग्निस्तनः§ ।
 वैभाजः सप्तमस्तेषां॥ ब्रह्मचोऽत्यन्तवस्त्रभः ॥
 तत्र देवर्षिगम्यर्थैः सिद्धेष्व भगवानजाः ।
 उपास्ते स विश्वाक्षा साक्षी सर्वस्त्र विश्वदृक् ॥
 तेषु पुरुषा जनपदा आधयो व्याधयो न च ।
 न तत्र# पापकर्त्तारः पुरुषा वै कर्त्तव्यन् ॥
 तेषां नद्यस्त्र सप्तैव वर्षाणान्तु समुद्रगाः ।

* संबेष्टयित्वा इत्यार्थम्, संबेष्ट इति साधु ।

† चक्रायताः इति B and D.

‡ गोभेद् इति D.

§ सोमज्ञ चर्वभस्त्रेति B and D.

¶ सप्तमः प्रीक्षः इति B.

|| विश्वदृक् इति B and D.

चाच इति B.

तासु ब्रह्मर्थ्यो नित्यं पितामहसुपासते ॥
 अनुत्साधिष्ठे चैव विपापा विदिवा ज्ञता ।
 अद्भुता सुखता चैव नामतः परिकीर्तिताः ॥
 शुद्धनव्यसु विस्ताराः सरांसि च बह्यपि ॥
 न चेतेषु शुगावस्त्रा पुरवा वै चिरायुषः ॥
 आर्थकाः कुरुराशेव विदेहाण भाविनस्तथा ।
 ब्रह्मचिंयविट्शूद्रासमिन्दीपे प्रकीर्तिताः ॥
 इज्यते भगवानीशीळः वर्णैस्तत्र निवासिभिः ।
 गेषाच्च सोमसाम्नाज्यं सारूप्यं मुनिपुङ्गवाः ॥
 सर्वे धर्मरता नित्यं सर्वेण सुदितमानसाः ।
 पञ्चवर्षसहस्राणि जीवन्ति च निरामयाः ॥
 इच्छाप्रमाणन्तु द्विगुणेन समन्वतः ।
 संवेद्येत्तुरसाच्चोधिं शास्त्रलिः संब्यवस्थितः ॥
 सप्तवर्षाणि तत्रापि सप्तैव कुलपर्वताः ॥
 अच्छायताः सुपर्वाणः सप्तनव्यसु ज्ञताः ॥
 कुमुदवाचद्वैव द्वतीयच वलाहकः ।

* संख्याताः सरांति सुवद्यपि इति B..

† विदशा इति B.

‡ भगवान् सीमः इति B and D..

§ शोभवायुव्यमिति B, D, E, G and H.

¶ नित्यनिति B.

|| एतत्त्वद्वयं A, E, H पुक्षेषु नानि ।

द्रेष्टः कंसलुः अहिषः कुण्डान् सप्तमस्तवा ॥
 योनी तोवा विद्वच्चा च चत्वा शुक्ला विमोचनी ।
 निवृतिश्चेति ता नदः शृताः पापहरा दृष्टान् ॥
 न तेषु विद्यते खोभः क्रोधो वा हिजसत्तमा ।
 न चैवाद्यि शुगावस्त्रा जना जीवन्वयनामयाः ॥
 यजन्ति सततं तत्र वर्षा वायुं सनातनम् ।
 तेषां तक्षाध्वं शुल्कः सारुप्यस्त्र सलोकता ॥
 कपिष्ठा ब्राह्मणाः प्रोक्ता राजानश्चादवस्त्रा ।
 पीता वैश्वाः शृताः छात्रा हीयेऽस्मिन् हृषका हिजाः ॥
 ग्रास्यस्त्र स्तु विस्ताराद्विगुणेन समन्वयः ।
 संवेष्य तु सुरोदाद्विं कुण्डीपो अवस्थितः ॥
 विहृमचैव इमर्षः शुतिमान् पुश्यवांस्त्रा ।
 कुण्डेश्यो हरिदैव मन्दरः सप्तश्च पर्वताः ॥
 ध्रुतपापा शिवा चैव पवित्रा समिता तत्रा ।
 तथा किञ्चुबभा रामा महानयस्त्र प्रस वै ॥
 अन्याद्य शतशो विप्रा नद्यो मणिजलाः शुभाः ।

* कहलु इति B, D and E.

† सप्तपञ्चतानिति B.

‡ तेषां तत्त्वाद्य सायुज्यनिति B and D.

§ इमर्ष इति B.

¶ हत्याय मन्दरः सन्तु इति B.

॥ विषुद्वका नहो चेति नद्यकुण्डलवादहाः इति B and D.

तासु ब्रह्मासमीक्षानं देवाद्याः पर्युपासते ॥
 ब्राह्माचा द्रविशो विप्राः चचियाः शम्भिरस्तदा ।
 वैश्वास्तोभासु# मन्देहाः शूद्रासाच प्रकीर्तिताः ॥
 मत्वैऽपि ज्ञानसम्बद्धान् मैत्रादिगुणसंबुताः ।
 यद्योक्तवारिणः सर्वे सर्वे भूतहिते रताः ॥
 यजन्ति यज्ञैर्विविधैऽवृद्धाचं परमेष्ठिनम् ।
 तेषाच्च ब्रह्मसायुज्यं सारूप्यच्च सलोकता ॥
 कुम्हदीपस्य विस्ताराद्विगुणेन समन्ततः ।
 क्रौचीषीयः स्त्रितोऽ विप्रा वेष्टयिला दृतोदधिम् ॥
 क्रौची वामनकथैव द्रतीयशाधिकारिकः ।
 देवाद्वच विवेद्वच पुण्डरीकस्तथैव च ।
 नाथा च सप्तमः प्रोक्तः पर्वतो दुन्दुभिस्तमः ॥
 गीरी कुमुहती चैव सम्ब्धा राचिर्मनोजवा ।
 कोभिष्य॥ पुण्डरीकाच्चा नद्याः प्राधान्यतः चृताः ॥
 पुण्ड्रकाः पुण्डरा धन्वास्तिष्या वर्णाः** क्रमेष्व वै ।

* वैश्वा: खेताकु इति B.

† मत्ते दिवानसम्बद्धा इति B.

‡ विविधैर्विभिन्निति B.

§ क्रौचीषीपक्षतः इति B.

¶ दिवाद्वचनिरीद्वच इति B. देवपूर्वोनिरीद्वच इति D.

|| च्छातिष्य इति B and D.

** विष्वामित्र इति B. विष्वासाच इति D.

आङ्गिरा: चक्रिया वैश्याः शूद्राचैव हिन्दोत्तमाः ॥
 अर्द्धवन्ति सहादेवं यज्ञहानयमादिभिः ।
 व्रतोपवासैर्विधैर्हेमैश्च पितृतर्पणैः* ॥
 तेषां वै रुद्रसायुज्यं साक्ष्यच्छातिदुर्ज्ञभम् ।
 सखोकता च सामीप्यं जायते तप्यसादतः ॥
 क्षौच्छहीपस्थ विस्ताराहिगुणेन समन्वयः ।
 शाकदीपः स्थितो विप्रा आवेष्य दधिसागरम् ॥
 उद्द्वी रैवतचैव शामकाषणं गिरिस्तथा ।
 आविकेवस्तथा रथः केसरी चेति पर्वताः ॥
 सुकुमारी कुमारी च नलिनी वेणुका तथा ।
 इच्छुका धेनुका चैव गभस्तिचेति निक्षणाः ॥
 आसां पिवन्तः सलिलं जीवन्ते तच मानवाः ।
 अनामयाशोकाशः रागदेवविवर्जिताः ॥
 रुगाशुः मगधाचैव मानसा मन्दगास्तथा ।
 आङ्गिरा: चक्रिया वैश्याः शूद्राचाच क्रमेण तु ॥
 यजन्ति सततं देवं सर्वस्वोकौकसाविष्णम् ।
 व्रतोपवासैर्विधैर्हेवदेवं दिवाकरम् ॥

* हीमैः खाज्यावतपर्णैरिति B and D.

† शामाकाश इति B.

‡ अनामया आशीकाश इति B.

§ मगाश इति D, E, G and H.

तेषां वै कूर्मसाधुज्यं* सामीप्यच्च सहपता ।
 सद्योकाता च विप्रिन्द्रा जायते तथसाहृतः ॥
 शाकहीर्यं समाडुख्यं चीरोहः सागरः स्थितः ।
 अतेषांपच्च तथाच्चे नारायणपरायणाः ।
 तच पुरुषा जगद्भा नानावर्थसमन्विताः ।
 अतेषास्त्रभ नरा नित्यं जायन्ते विशुतस्पराः ॥
 नाधयो आधवस्त्रभ जरामृतुभवं न च ।
 ज्ञोधलोभविनिर्मुक्ता मावामालव्यवर्जिताः ।
 नित्यपुष्टां निरातङ्गा नित्यानन्दाख्यं भोगिनः ।
 नारायणसमाः सर्वे नारायणपरायणाः ॥†
 केचिद्ब्रह्मगमपरा नित्यं योगिनः संयतेन्द्रियाः ।
 केचिद्ब्रह्मगमपरा नित्यं विहित्वानिनोऽपरे ॥
 अन्ये निर्बीजयोगिन ब्रह्मभावेन भाविताः ।
 आयन्ति तत्परं ब्रह्म वासुदेवं सनातनम्‡ ॥
 एकान्तिनो निरालम्बा महाभागवताः परे ।
 पश्यन्ति तत्परं§ ब्रह्म विष्णुख्यं तमसः परम् ॥
 सर्वे चतुर्भुजाकाराः शङ्खक्रगदधराः ।

* तेषां त्येषं साधुमिति B.

† तच पुरुषा इवादिव्विक्रमट्टं A, D, E, H पुरुषेन नाति ।

‡ परं पदमिति B.

§ परममिति B.

सुपीतवाससः सर्वे श्रीवक्त्राहितवच्चसः ॥
अन्ये महेश्वरपराञ्जिपुण्ड्राहितमसाकाः ।
सुयोगाङ्गूतिकरणाः महामद्भवाहनाः ॥
सर्वे शक्तिसमायुक्ताण् नित्वानन्दाद्य निर्यताः ॥
वसन्त तत्त्वं पुरुषाः विश्वोरन्तरचारितः ॥
तत्त्वं नारायणस्याव्यं दुर्गमन्दुरतिक्रमम् ।
नारायणं नाम पुरं प्राप्तादैश्चैपश्चोभितम् ॥
हेमप्राकारसंयुक्तं स्फाटिकैमण्डपैर्युतम् ।
प्रभासहस्रकलिलन्दुराधर्षं सुशोभनम् ॥
हर्ष्यं प्राप्तादृसंयुक्तमदाक्षकणसमाकुक्तम् ।
हेमगोपुरसाहस्रैर्नारदोपश्चोभितैः ॥
शुभ्रासदरणसंयुक्तै॥र्विचित्रैः समलङ्घतम् ।
नन्दनैर्विविधाकारैः स्ववत्तीभित्र श्चोभितम् ॥
सर्वोभिः सर्वतो युक्तं वीणादेणनिनाहितम् ।
पताकाभिर्विचित्राभिरनेकाभित्र श्चोभितम् ॥
बीष्मीभिः सर्वतो युक्तं सोपानैः रथभूषितैः ।

* सुयोगीकृतकिरणः इति B and D.

+ सर्वं ब्रह्मतिसमायुक्ताः ॥३॥ B and D.

‡ आसाधैरिति B and D.

§ प्राकार इति B and D.

४ महाद्वारा इति B and D.

॥ शुभतीरचसंयुक्तमिति B.

नहीं यत सहस्राच्चं दिव्यगानगिना दितम् ॥
 हं सकार रक्षवाक्तीर्चं चक्रवाकोपश्चोभितम् ।
 चतुर्द्वारमनौपम्बमगम्यं देवविहिषाम् ।
 तच तचाप्सरः सहैर्नृत्यङ्गिष्ठपश्चोभितम् ।
 नानागीतविधानप्रैदेवानामपि दुर्भैःः ॥
 नानाविलाससम्बन्धैः कामुकैरतिकोमखैः ।
 प्रभूतचन्द्रवद्नैर्नूपुरारावसंयुतैः ॥
 ईषतिष्ठतैः सुविष्वोष्टैर्बालमुखस्त्रीघरैः ।
 अश्चेषविभवोपेतैस्तनुमध्यविभूषितैः ॥
 मुराजहंसचलनैः सुवेष्मधुरस्तनैः ।
 संखापालापणकुशलैर्हिव्याभरणभूषितैः ।
 स्तनभारविनन्दैश्च मधुघूणितसोचनैः ॥
 नानावर्षविचित्राङ्गैर्नानाभोगरतिप्रियैः ।
 उत्फुलकुमोदानैस्तद्वत्यतश्चोभितम् ॥
 असंख्येण्युग्मं शुद्धमसंख्यैस्त्रिदशैरपि ।

* जारीति B and D.

† दिव्यमेष्वसम्बितमिति B. दिव्यमेष्वसम्बितमिति D.

‡ इहंभिति B.

§ भूषितैस्तनुमध्यवैरिति B.

¶ संखापीडाप इति B.

|| इतचेत श्रोभितमिति B,

श्रीमत्वविभवेवस्तु श्रीपतेरमितीजसः ॥
 तस्य मध्येऽतितेजस्यामुद्याकारः तोरणम् ।
 स्थानं तदैश्वरं दिव्यं योगिनां सिद्धिदायकम् ॥
 तथाचे भगवानेकः पुण्डरीकदलयुतिः ।
 श्रेतेऽशेषजगत्पूतिः शेषाहिश्यने हरिः ॥
 विचित्वमानो योगीन्द्रिः सनन्दनपुरोगमेः ।
 स्वाक्षानन्दास्तुतं पीत्वा पुरस्तात्तमसः परः ।
 पीतवासा विश्वासाक्षीः महामायो महाभुजः ।
 श्रीरोदकन्यया नित्यं गृहीतचरणहयः ॥
 सा च देवी जगदस्या पादमूले हरिप्रिया ।
 समास्ते तथाना नित्यं पीत्वा नारायणास्तम् ॥
 न तथाधार्षिका यान्ति न च देवान्तरालयाः ॥
 वैकुण्ठं नाम तस्थानं विद्यैरपि वन्धितम् ॥
 न मेणा प्रभवति प्रश्ना छत्प्रश्नाऽऽन्नपूर्वे ।
 एतावच्छक्षते वलुं नारायणपुरं हि तत् ॥
 स एव परमं ग्रन्थं वासुदेवः सनातनः ।

* उद्धाचार इति B.

† योगिनामपि दुर्बलिति B and D.

‡ सुपीतवस्तीऽनन्तः इति B and D.

§ देवान्तरालयाः इति B.

¶ न मेऽपि भवतौति D, E and H.

|| छत्प्रश्नाऽऽन्नपूर्वे इति G.

श्रेते नारायणः श्रीमात्मायथा मीहवच्छगतः ॥
 नारायणादिदं जातं तस्मिन्ब्रेव अवस्थितम् ।
 तमाश्रवतिं लक्षान्ते स एव परमा गतिः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे भुवनविभासे एकोनपञ्चाश्रीऽन्धायः ।

पञ्चाश्रोऽन्धायः ।

कृत उवाच ।

शाकहीमस्त्र विस्ताराहिणुनेन अवस्थितः ।
 शीरार्द्धं समाधित्वः दीपं पुष्करसंग्रितम् ॥
 एक एवाच विप्रेन्द्राः पर्वतो मानसोक्तरः ।
 योजनानां सहस्राचि चोर्द्धं पञ्चाश्रदुच्छ्रितः ॥
 तावदेव च विस्तीर्यः सर्वतः पारिमञ्जसः ।

* शोहितनिति B.

† तमेवाभेति इति B and G. तं समभेति कल्पान्ते इति D.

* समाहत्व इति B.

स एव हीपश्चादेन^{*} मानसोत्तरसंख्यितः† ॥ १३५
 एक एव महाभागः सन्विवेशो हिष्ठाष्टु जातः । १३६
 तस्मिन्द्विपे अृतौ हौ तु८ पुष्टौ जनपदौ इभौ । १३७
 अपरौ मानससाथ पर्वतस्यागुमण्डलौ ॥ १३८
 महावीतं[॥] अृतं वर्षं धातकीष्ठरुमेव च । १३९
 स्वादूदकेनोद्धिनां पुष्करः परिवारितः ॥ १४०
 तस्मिन्द्विपि महाहृष्टो न्ययोधीऽमरपूजितः । १४१
 तस्मिन्विवसति ब्रह्मा विष्णुमा विष्णुभावनः ॥ १४२
 तचैव मुनिशार्दूलाः शिवनारायणोदयः । १४३
 वसत्यतः महादेवो हरीर्षु हरिरथयः । १४४
 सम्पूर्णमानो ब्रह्मायैः कुमारायैष योगिभिः । १४५
 गन्धर्वैः किञ्चरैर्यज्ञैरीष्ठरः छण्डपिङ्गलः^{**} ॥ १४६
 स्वस्त्रास्त्रं प्रजाः सर्वा ब्राह्मणाः शतशस्त्रिष्ठः†† ॥ १४७
 निरामया विश्वोकाश रागदेषविवर्जिताः ॥ १४८

* शीपः पश्चादेन इति B, C and E.

† संख्यितः इति B and C.

‡ सन्विवेशो हिष्ठा इति B.

§ त चौ इति B.

¶ एतत्याद्वयं A, C, E, H पुस्तकैऽ गाति ।

॥ महावीत्रमिति B.

** छण्डपिङ्गलैरिति B and C.

†† ब्राह्मणाः सहस्रतिष्ठः इति B. सहस्रायुषः इति C.

सत्त्वाहते न तत्त्वाद्या गोत्तमाध्यमध्यमाः ।
 गः वर्षात्रमध्यर्षात्र न नयो न च पर्वताः ॥
 परेषु तुष्टरेषाद् समाहृत्य स्थितो महान् ।
 सादूदकसुष्टुप् समन्ताहिजसत्तमाः ॥
 परेषु तस्मात् महती हृष्टते शोकसंस्थितिः ।
 काशनी हिशुषा भूमिः सर्वचैकाणशिलोपमा ॥
 तस्माः परेषु गैत्यसु मर्यादा भानुमरुतःः ।
 प्रकाशवापकाशव शोकादोकः स उच्चते ॥
 शोकनानां सहस्रादि दृश्य तस्मोऽश्वः अृतः ।
 तावानेषु च विस्तारो शोकाशोकमहागिरेः ॥
 समाहृत्यतु तं शेषं सर्वतो वै समस्थितम् ।
 तमसाक्षटाहेन समन्तात्परिवेष्टितम् ॥
 एते सप्त महाशोकाः पातालाः सम्प्रकीर्तिताः६ ।
 ग्रन्थाङ्काशेषपूर्वविद्यारः संबोधेषु मयोदितः ॥
 अरुकानामीहमानानु कोद्यो ज्ञेयाः सहस्रगः ।
 सर्वगत्याधानस्य कारणसाव्ययान्मनः ॥
 अखेष्टेषु सर्वेषु भुवनानि चतुर्दश ।

* न इवारथं पादषट्कं B उपर्याख्याति ।

† सर्वचैव इति B. सर्वा चैव शिलोपमा इति C.

‡ सादूदमरुत्य इति C.

§ सप्त शौर्तिताः इति C, E and D.

¶ ग्रन्थाङ्कसेष इति B.

तत्र तत्र चतुर्वक्ता रक्षा नारायणाद्यः ॥
 दशोत्तरमयैकैकमण्डावरणः सप्तवम् ।
 समवाक्यस्थितं विप्रालक्षण ग्राहि मनीषिणः ॥
 अनन्तमेवमव्यक्तमनादिनिधनं नहत् ।
 अतीत्य वर्तते सर्वस्त्रगण्डतिरचरम् ॥
 अनन्तलमनन्तस्य यतः सहगा न विद्यते ।
 तदव्यक्तमिदं चेदं तद्वाप परमं भ्रुवम् ॥
 अनन्त एष सर्वच सर्वस्यानेषु पव्यते ॥
 तस्य पूर्वं भवाम्युक्तं यत्तथा हात्यमुक्तम् ।
 स एष सर्वच गतः सर्वस्यानेषु पूर्वतेष्ठ ॥
 भूमौ रसातके चैव आकाशे पवनेऽनसे ।
 अर्द्धवेषु च सर्वेषु दिवि चैव न संभवः ॥
 तथा तमस्ति तस्ये वाऽप्येष एव महाशुतिः ।
 अनेकधा विभक्ताङ्गः ग्रन्थीड़ते पुरुषोत्तमः ॥
 महेश्वरः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसप्तवम् ।
 अण्डाद्वापा समुत्पन्नस्तेन सृष्टमिदं जगत् ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे भुवनकोषे पञ्चाश्रीऽध्यायः ।

* वरक इति B.

† तदव्यक्तमिति ग्रोक्तं चेदं तत्परमं पदमिति B.

‡ वर्तते इति B.

§ सत्ये च इति B.

¶ विभक्तये इति B.

॥ एकपञ्चाशोऽध्यायः ॥

अहमय असुः ।

अतीतानागतानीह वानि मन्त्रन्तराचि वै* ।
 तानि लं कवदास्त्राकां व्यासच्च हापरे युगे ॥
 वेदशास्त्राप्रश्विनो देवदेवस्य धीमतः ।
 धर्मार्थानां प्रवक्तारो हीशानस्त्रां कल्पी युगे ॥
 क्लियन्तो देवदेवस्य शिष्याः कल्पियुगेऽपि वै ।
 एतक्षर्वं स्त्रमासेन सूत वल्लुमिहार्हसि ॥

सूत उवाच ।

मगुः स्त्रायच्छुवः पूर्वन्ततः स्त्रारोचिष्ठो मतः‡ ॥
 उत्तमस्त्रामस्त्रैव रैवतस्त्राच्छुषस्त्रथा ॥
 षड्डेते मनवोऽतीताः साम्यतन्तु रवेः सूतः ।
 वैवस्त्रतोऽयं सौतेतस्त्रसमं वर्तते परम्§ ॥
 स्त्रायच्छुवन्तु क्वचितं कल्पादावन्तरं मया ।
 अत अर्हं निवीधज्ञं मनोः स्त्रारोचिष्ठस्त्र तु ॥
 पारावतास्त्र तुषिता देवाः स्त्रारोचिष्ठेऽन्तरे ।

* तु इति B.

† तथावताराभ्यां यैनीशानस्त्र इति B and D.

‡ स्त्रारोचिष्ठस्त्रः इति B.

§ यसौतस्त्रसमो वर्ततेऽन्तरः इति B.

विषविकाम देवेन्द्रो बभूतासुरमर्हनः* ॥
 जर्जस्त्रभस्त्रथा प्राचो हातोऽथ चक्रभस्त्रथा ।
 तिमिरसार्वीवांश सप्त सप्तर्षयोऽभवन् ॥
 चैत्रकिम्बुकप्राणालु मृताः सारोचिषस्तु ।
 द्वितीयमेतदास्थातमन्तरं शृणु चोत्तमम्† ॥
 द्वतीयेऽप्यत्तरै चैव उत्तमो नाम वै मनुः ।
 मुग्धान्तिस्त्र देवेन्द्रो बभूतामित्तकर्षवः ॥
 मुधाः‡ मानस्त्रथा सत्या शिवस्त्रथ प्रतर्हनः ।
 वशवर्त्तिनः पञ्चैतेः§ गणा हादशकाः मृताः ॥
 रजोगाचोर्बाहुषण सप्तनस्त्रानवस्त्रथा ।
 मृतपाः शक्तः॥ इत्येते सप्त सप्तर्षयोऽभवन् ॥
 तामसस्त्रात्तरै देवाः मुरायासहरास्त्रथाः॥
 सत्याश्च मुख्यमैव सप्तविंश्टिका गणाः ॥
 शिविरिन्द्रस्त्रथैवासीर्णः॥ चक्रतयज्ञोपलक्षणः ।

* सूहन इति B.

† चीत्तरनिति B.

‡ मुरा इति B.

§ वसेते इति B.

¶ रजोइचोर्बाहुष इति B.

॥ एक इति B and C.

॥१ वगवाहवयस्त्रथा इति B. मुरायासहरास्त्रथा इति E.

॥२ वथाचासीदिति B.

वभूव शङ्करे भक्तो महादेवार्चने रतः ॥
 ज्योतिर्धर्म पृथक्कल्पयैचोऽन्विषसनस्थापा ॥
 यीवरस्त्रृष्ट्योऽपि ज्ञेते सप्त तत्रापि चास्तरे ॥
 पञ्चमे चापि विप्रेन्द्रा रैवतो नाम नामतः ॥
 मनुर्विभुक्तः तचेन्द्रो वभूवासुरमह्नः ॥
 अमिता भूतयस्तत्र वेकुण्ठात्र सुरोत्तमाः ॥
 एते देवगणासदात्र चतुर्हश्च चतुर्हश्च ॥
 हिरण्यरीमा वेदनीणर्घवाहुस्थैव च ॥
 वेदवाहुः सुवाहुश्च सपर्यन्त्यो ॥ महामुनिः ॥
 एते सप्तर्षयो विप्रास्त्रासत्रैवतेऽन्तरे ॥
 सारोचिष्ठश्चोत्तमश्च तामसो रैवतस्थापा ॥
 प्रियव्रतान्विता ज्ञेते चलारो मनवः च्युताः ॥
 षष्ठे मन्वन्तरे चापि** चाहुषसु मनुर्दिंजाः ॥
 मनोजवस्थैवेन्द्रो देवांचैव निवीधत ॥

* ज्योतिर्धर्मां पृथुः काल्पयैचोऽपिर्वद्यस्थापा इति B. अधिष्ठवस्थापा इति C.

† योवरस्त्रवः इति B.

‡ वसुष्च इति B.

§ एतत्पाद्यर्थं B प्रकारे नाहि ।

¶ देवनीरिति B.

॥ देववाहुः सुधामा च पर्यन्त्य इति B.

** चासौदिति B.

आद्याः प्रभूतभाव्याद् प्रवनाद्यैः दिवीकासः ।
 महागुभावा लेख्याद्यैः पञ्च देवगच्छाः अृताः॒॑ ॥
 विरचाद् इविचार्यं सोमो मनुसमः अृताः॒॑ ॥
 अविनामाण सविच्छुष्ट सप्तासवृष्टयः शुभाः ॥
 विवस्तः सुतो विप्राः चाहदेवो महायुतिः ।
 मनुः संवर्त्तनो विप्राः ॥ साम्प्रतं सप्तमेऽन्तरे ॥
 आदित्या वसवो रुद्रा देवास्त्र भरद्वाद्याः ।
 पुरम्दरस्त्रवैवेष्ट्रो बभूव परवीरहा ॥
 वश्चिष्ठः काश्यपः॒॑ शाचिर्जमदग्निय गौतमः ।
 विश्वामित्रो भरद्वाजः सप्त सप्तर्षयोऽभवन् ॥
 विच्छुश्चक्षिरनीपम्या सत्योदित्ता स्तितास्तितौ ।
 तदंश्चभूता राजानः सर्वे च चिदिवीकासः ॥
 स्वावश्चुवेऽन्तरे पूर्वं प्रक्षत्यांगां मानसः सुतः ।
 द्वयः प्रज्ञापतेर्जन्मे तदंश्चेनाभवहिजाः ।

* प्रदत्ता अव्याद् पृष्ठुनाव इति B.

† महाक्षा वावलित्याद् इति B.

‡ पञ्चेते इटका गच्छ इति B. पञ्चेतेऽप्यइटका गच्छ इति C.

§ सुमेधा विरचाद्यै इविचार्यं तमीमधुरिति B. इविचाद्युत्तमो मधुरिति C.

¶ अविनामा इति B. अविनामः सहिच्छुष्ट इति C.

|| मनुः स वर्त्तते धीमानिति B.

** काश्यप इति B.

†† माङ्गुस्त्रानिति B.

ततः पुनरसौ देवः प्राप्ते स्तारोचिषेऽन्तरे ।
 तुष्टितायां समुत्पदसुष्टितैः सह दैवतैः ॥
 उत्तमे त्वन्तरे विश्वः सत्यैः सह सुरोत्तमः ॥
 सत्यायामभवत्सत्यः सत्यरूपो जनार्दनः ॥
 तामसस्यान्तरे चैव सम्भासे पुनरेव हि ।
 हर्ष्यायां^a हरिभिर्हैवैर्हरिरेवाभवतः^b हरिः ॥
 दैवतेऽप्यन्तरे चैव सहस्रायानसो हरिः^c ॥
 सच्छूलो मानसो^d सार्वं देवैः सह महाद्युतिः ॥
 चाकुषेऽप्यन्तरे चैव वैकुण्ठः पुरुषोत्तमः ।
 विकुण्ठायामसौ जग्ने वैकुण्ठैर्दैवतैः सह ॥
 मन्वन्तरि च^e ॥ सम्भासे तथा वैवस्ततेऽन्तरे ।
 वामगः कश्यपाहिश्चुरदित्यां सम्भूत इ ॥
 चिभिः क्लै^f भिर्मान्त्रोक्ताच्छित्वा येन महाकला ।
 पुरम्द्राय चैलोक्यं दत्तं निहतकाण्डकम् ॥
 इत्येतास्तनवस्तस्य सप्तमन्वन्तरेषु वै ।

* सुरोत्तमैरिति B, C, E and H.

† हवांयाजिति B and C.

‡ हरिरेषोऽभवदिति B.

§ संभूतो मानसोऽमधिति B. सच्छूलो मानसो हरिरिति D.

¶ राजसैरिति B.

|| इव इति B.

** चिविक्षमैरिति B.

सप्त चैवाभवन्विपा याभिः संहरिताः प्रजाः॥
 यस्माहिषमिदं कार्त्त्वं वामनेन महामना ।
 तस्माक्ष्येः स्मृतो गूर्नं देवैः सर्वेषु दैत्यहाराणां ॥
 एष सर्वे सुभासादी पाति इति च किशवः ।
 भूतान्तरामा भगवान्वारायण इति श्रुतिः ॥
 एकांशेन अनेकाख्यं व्याख्य नारायणः स्थितः ।
 चतुर्दा संखितोऽपि व्याधी सगुणी निर्गुणोऽपि च ॥
 एका भगवती मूर्त्तिर्ग्रान्दृपा शिवामला ।
 वासुदेवाभिधानाः सा गुणातीता शुभिकला ॥
 द्वितीया कालसंज्ञान्याणा तामसी शिवसंज्ञिता ॥ १
 निहन्त्री॥॥ सकलेस्यान्ते दैत्यादी परमात्माः ततुः ॥
 सत्त्वोद्विक्षा द्वतीयान्याणां प्रश्नुमेति च संज्ञिताः॥ २
 जगत्स्वापयेदिष्वं॥ सा विष्णोः प्रकृतिर्वृद्ध ॥

* एतत्यादद्यवं B पुस्तके नालि ।

† विष्णविधातोः प्रवेशनादिति B. देवैः सर्वेषेषु दैत्यहाराणां इति G and H.

‡ चतुर्दारस्थितः इति B.

§ वा इति B.

¶ संज्ञाना इति B.

॥ तामसीशेन उचिता इति B.

** निहन्त्री इति B and H.

†† सर्वेवान्वा इति B.

‡‡ संज्ञिता इति B.

§§ जगत्स्वापयते सर्वमिति B.

चतुर्बीं वासुदेवस्य* मूर्तिर्बंडिति संज्ञिताऽः ।
 रात्रसी सानिद्वास्य पुरुषविष्टिकारिता ॥
 यः स्तपित्वस्त्रिलं हत्वा प्रद्युम्बेन सह प्रभुःक्षः ।
 नारायणाख्यो ब्रह्मासौ प्रजासर्गं करोति सः ॥
 वासौ नारायणततुः प्रद्युम्बाख्या शुभा चृताऽः ।
 तथा समोहयेहिष्ठं सदेवासुरमानुषम् ॥
 ततः सैव जगन्मूर्तिः॥ प्रकृतिः परिकीर्तिता ।
 वासुदेवो इनन्ताभ्यां केवलो निर्गुणो हरिः ॥
 प्रधानं पुरुषं कालः सत्त्वचयमनुक्तम् ।
 वासुदेवाभ्यां नित्यमेतद्विज्ञाय मुच्यते** ॥
 एतत्त्वेदं चतुर्बाहं चतुर्बीं पुनरच्छुतः ।
 विभेद वासुदेवोऽसौ प्रद्युम्बो भगवान् हरिः ॥
 छञ्चलैपायनो व्यासो विज्ञुनारायणः स्त्रयम् ।
 अवातरक्ष सम्पूर्णं स्त्रेच्छया भगवान्क्षःक्षः हरिः ॥

* सानिद्वास्य इति B.

† प्रभुकूर्तिंकारिता इति B.

‡ एतत्पादव्यं B पुरुषी वाति ।

§ सुनीवराः इति B.

¶ मानवमिति B.

|| सैव सम्बन्धगत्यतिरिति B.

** विज्ञानमुच्यते इति B.

†† एवं देवमिति B.

‡‡ अमवदिति B.

अनाद्यन्तं परं ब्रह्म न देवा कृष्णोऽ विदुः ।
 एकोऽयं वेद भगवान् व्यासो नारायणः प्रभुः ॥
 इत्येतद्विष्णुमाहात्म्यं कथितं सुनिसत्तमाः ।
 एतम्भव्यं‡ पुनः सत्यमेवं ग्रात्वा न सुम्भृति ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे मन्त्रवरकोशं विच्छिन्नात्मे एकपचाशोऽध्यायः ।

द्वापञ्चाशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

अस्मिन्मन्त्रे पूर्वं वर्तमाने महान् प्रभुः* ।
 द्वापरे प्रथमे व्यासोऽ मनुः स्वायम्भुवो मतः ॥
 विभेद बहुधा वेदं नियोगाहङ्कारः प्रभोः ।
 हितीये द्वापरे चैव वेदव्यासः प्रजापतिः ॥

* अवंयः इति B.

† उत्तं वो सुनिष्ठवा इति B.

‡ एतम्भव्यमिति B.

* विष्णुरिति B.

† चाल इति B.

द्वतीये चोशना आस्त्रतुर्वे साहस्रतिः ।
 सवितर पञ्चमे लालः षष्ठे लतुः प्रजीर्तिः ॥
 सप्तमे च तत्त्वेन्द्रो विशिष्टाष्टमे मतः ।
 सारखतसः नवमे विधाना द्वेषमे मतः† ॥
 एकादशे तु क्षषभः सुतेजा द्वादशे अूतः‡ ।
 चत्योदशे तथा धर्मः सुचहसु चतुर्दशे ॥
 द्वादशिः§ पञ्चदशे षोडशे तु धनस्त्रयः ।
 छतस्त्रयः सप्तदशे द्वादशे क्षतस्त्रयः ॥
 ततो व्यासो भरहाजस्त्रादूर्ध्वनु गौतमः ।
 वाचश्रवाणैकविंश्चे तत्त्वादारायसः¶ परः ॥
 द्वेषविन्दुस्त्रयोविंश्चे वाल्मीकिसत्परः अूतः ।
 पञ्चविंश्चे तथा॥ प्राप्ते ग्रन्थिन्द्रै द्वापरे हिजाः ।
 पराश्रस्तो व्यासः द्वादशैपायनोऽभवत् ॥

* वैदस्त्रतस इति B.

† अूतः इति B.

‡ एतत्पादस्त्रयं B पुस्तके नालि ।

§ चारविंश्चे इति B.

¶ तत्त्वान् यत्पायसः इति B and F.

|| इतः पर'

व्यासः चक्रविंश्चे तु पराश्ररः ।

सप्तविंश्चे तथा व्यासो आत्मकैः महामुनिः ॥

चटाविंश्चे पुनः

द्वेषविंश्च B, E, F, G पुस्तकेषु द्वस्ते ।

स एव सर्ववेदानां पुराणानां प्रदर्शकः ।
 पाराशर्यो महायोगी क्षत्रियैपायनो हरिः ॥
 आराध्य देवमीश्वानं हृषा सुखां चिक्षोचनम् ।
 तत्प्रसादादसौ व्यासं वेदानामकरोपभुः ॥
 अथ शिष्यान् स जगाह चतुरो वेदपारगान् ।
 जैमिनिच्च सुमनुच्च वैशम्यायनमेव च ।
 पैलं तेषां चतुर्वर्षं पञ्चमं मां महामुनिः ॥
 ऋग्वेदपाठकां पैलं जगाह स महामुनिः ।
 यजुर्वेदप्रवक्तारं वैशम्यायनमेव च ॥
 जैमिनिं सामवेदस्य पाठकं^१ सोऽन्यपद्यत ।
 तथैवाधर्ववेदस्य सुमनुष्टुपिसत्तमम् ।
 इतिहासपुराणानि प्रवक्तुं मामयोच्चवत्^२ ॥
 एक आसीद्यजुर्वेदसं चतुर्षा प्रकल्पयत् ।
 चतुर्होत्रमभूतक्षिंस्तेन यज्ञमयाकरोत् ॥
 आधर्ववं यजुर्भिः स्वादमिहोच्चं हिजोत्तमाः ।
 औहानं सामभिषक्ते ब्रह्मलक्ष्मायदर्वभिः ॥
 ततः सचे च उद्गृह्ण ऋग्वेदं क्षतवान् प्रभुः ।

* शुला इति E and H. सामनिति B.

† शावक्षमिति B.

‡ शावक्षमिति B.

§ वक्षलयदिति B.

यजूंषि तु^{*} यजुवेदं सामवेदन्तु सामग्निः† ॥
 एकविंशतिभेदेन फल्वेदं छतवान् पुरा ।
 शास्त्रानानु ग्रनेनैवः४ यजुवेदमयाकरोत् ॥
 सामवेदं सहस्रे शास्त्रानां प्रविभेदृ५ सः ।
 अथर्वाचमयो वेदं विभेद कुशकेतनः६ णः ।
 भेदैरष्टादशैर्वीसः पुराच छतवान् प्रभुः॥ ॥
 सोऽयमेकब्रह्मादो वेदः पूर्वं पुरातनः ।
 श्रीहारो ब्रह्मणो जातः सर्वदीषविशीधनः ॥
 वेदविद्योऽष्ट॥ भगवान्वासुदेवः सनातनः ।
 स गीयते परो वेदैर्यो वेदैन स वेदवित् ॥
 एतत्परतरं ब्रह्म ज्योतिरानन्दसुत्तमम् ।
 वेदवाक्योदितमत्थं वासुदेवः परम्परम् ॥
 वेदविद्यमिमं१०१ वेत्ति वेदं वेदपरो मुनिः ।
 अवेदं परमं वेत्ति वेदनिःखासकात्परः५६५ ॥

* ए इति B.

† सामग्निति B.

‡ शतेनाथ इति B.

§ शास्त्रानाच विभेद इति B.

¶ नृकेन तु इति B and H.

। पुनरिति B.

** इ इति B.

†† वेदविद्यामिमानिति B.

‡‡ वेदनिष्ठः सदेवरः इति B, वेदनिष्ठः सदेवरमिति F.

स वेदवेदो भगवान्वेदमूर्तिर्महेश्वरः ।
 स एव वेदो वेदश्च तमेवाश्रित्य मुच्छते ॥
 इत्येतद्घरं वेद#मोहारं वेदमव्ययम् ।
 अवेदश्च विजानाति पाराशर्यो महामुनिः ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे वेदाख्याप्रवर्णने शापचाशोऽध्यायः ।

—०६०—

चिपच्छाशोऽध्यायः ।

स्तु उवाच ।

वेदव्यासावताराणि# हापरे कवितानि तु ।
 महादेवावताराणि कल्पो शृणत सुव्रताः ॥
 आद्ये^{*} कलिशुगे श्वेतो देवदेवो महाद्युतिः ।
 नाज्ञा हिताय विप्राणामभूदैवत्स्तेऽन्तरे ॥
 हिमवच्छिष्ठरे रम्ये सकले पर्वतोऽस्मि ।

* वेदनिति B.

• अथ लोकत्वमार्गम् ।

† आद्ये इति B.

तस्य शिथाः प्रशिथास# बभूवरभितप्रमाः ॥
 श्वेतः श्वेतश्चिह्नयैव श्वेतास्यः श्वेतलोहितः ।
 चत्वारसे महाकानो नाम्नाचा वेदपारणाः ॥
 सुतारी मद्दनश्वेतां सुहोचः कहुचस्तथा ।
 लोकाच्छिखव योगीन्द्रो जैनीष्वेताऽपि सप्तमीः ॥
 अष्टमे दधिवाहः स्याद्वप्ते ऋषभः प्रभुः ।
 शुगुणु दशमे प्रोक्षस्तथादुपः पुरः अृतः ॥
 इदंश्वेतस्तिसमाख्यातो बाली वाद चयोदये ।
 चतुर्दशी गौतमसु वेददर्शीः ततः परः ॥
 गोकर्णसाभवत्तथादुहावासः शिखकृष्ण ।
 यजमाख्यद्वासश ॥ दावको लाङ्गली तथा# ॥
 महायामो मुनिः ॥ शूली डिख्कुमुखीम्बरः खयमः ॥

* विखायुक्ता इति B and F.

† सुभावी दमनशाब इति B.

‡ सप्तमः इति B.

§ वेदश्वेता इति B, E, G and H.

¶ विखकृष्ण इति B.

|| अटामाख्यद्वासः इति B.

** क्रमादिति B.

†† श्वेतः परस्यथा इति B.

‡‡ डिख्को तुखी च वै क्रमादिति B. डिखिमुखीम्बरः इति G.

सहिष्णुः दोमशर्वा च नकुलीश्वर एव च* ॥
 तत्र देवाधिदेवस्य चल्कारः सुतपीधनाः ।
 शिष्या बभूदुखान्विषां प्रवेकं मुनिपुष्टवाः ॥ ..
 प्रसवमनसो दान्ता ऐश्वरीं भक्तिमास्तितः† ॥
 क्रमेष्व ताग्नप्रवस्थामि योगिनो योगवित्तमान्‡ ॥
 दुन्दुभिः यतरूपेष्व ऋषीकाः केतुमांस्तथा ।
 विशोकश्चृ विकेशस्य विशाल्सः¶ शापनाशनः ॥
 सुमुखो दुर्मुखस्यैव दुईमो दुरतिक्रमः ।
 सनकः|| सनातनस्यैव तथैव च** सनन्दनः ॥

* चतः परं B पुस्तके

ैवस्तेनारे शशीरवताराज्ञिशुलिङ्गः ।
 अष्टविंशतिरात्माता आने कलियुगे प्रभोः ।
 तौये काशवतारे आहेवेशो नकुलीश्वरः ।

अत्यधिकं हम्मते ।

† भक्तिमास्तितः इति B.

‡ चतः परं B पुस्तके

वेतः वेतविष्णवैव वेतासः वैतलीषितः ।

अत्यधिकं हम्मते ।

§ विश्वेषः इति B.

¶ विपापः इति B.

|| सनः इति B.

** कुमारच इति B.

दातम्भसः महायोगी धर्माल्मानो महीजसः+ ।
 सुधामा विरजासैव शङ्खवास्तव एव च ॥
 सारखतस्तथा नीघो धनवाहः‡ सुवाहनः ।
 कपिस्त्रासुरिसैव बोढुः पश्चग्निस्त्रो मुनिः ॥ ६
 पराग्नरव गर्वस्त्र भार्गवस्त्राङ्गिरास्तथा ।
 चक्रवर्त्युर्निरामितः केतुशङ्खस्तपोधनाः ।
 सम्बोद्धरव सम्बव विक्रोशी सम्बकः शुक्रः॥ ७
 सर्वज्ञः समवुहिष्व साध्यासाध्यस्तथैव च ॥
 सुधामा काश्यपस्त्राश** वसिष्ठोवरिजास्तथा ।
 अचिह्नस्तथा चैव अवशोऽव सुवैद्यकः ॥
 कुचिष्व कुचिष्वाहुष कुशरीरः कुनेत्रकः ।
 काश्यपो शुश्नना चैव अवनोऽय द्विष्टिः ॥
 उत्तास्त्रो+ वामदेवव महाकाशोऽः‡ महानितिः॥ ८

* वाचकव इति E. G and H.

+ एतप्याददर्श B युक्ते नाति ।

‡ नीघो धनवाहः इति B.

§ चक्रवर्त्युरिति B.

¶ अवशी अवदेशकः इति B.

॥ साजः सम्बकैव च इति B.

** काश्यपसैव इति B.

†† उत्तम इति B and F.

‡‡ महाकायः इति B and G.

§§ महानितिः इति B.

वाजन्नवा# सुकेश्च श्वावास्तः सुपथीश्चरः ॥ २०
 हिरण्यनाभः कौशिल्योऽकाश्चुः कुयुमिधस्तदान् ।
 सुमन्तवर्षसो विहान् कवन्यः कुषिकभरः ॥
 प्रचो दर्वायशिष्यैवः केतुमान् गौतमस्तदा ।
 भग्नाची मधुपिङ्गल खेतकेतुसापोधनः ॥ २१
 उषिधाणा छहद्रव्य देवतः कविरेव च ।
 शालहीचामिवशसु॥ युवनास्तः शरदसुः ॥
 कुण्डलः** कुण्डकर्णच कुलत्यैव प्रवाहकः ।
 उलूको विदुरत्यैव शाद्रको आश्वलायनः ।
 अद्यपादः कुमारव उलूको वसुवाहनः ॥ २२
 कुषिकश्चैव गर्गश्च मित्रको रुदरेवः क्षम्य च ॥ २३
 शिष्या एते महामानः सब्बावत्सेषु॥ योगिनाम् ।

* वाचःत्रवा इति B and F.

† शोकादिः कुयुमित्यादा इति B and F.

‡ दर्वायशनिरिति E and H. दर्वायशिरिति F.

§ तपीनिधिरिति B.

¶ इत्यः इति B. उषित्रो छहद्रव्य इति F.

|| शालिहीचोऽपिवशसु इति B.

** रुद्रः इति B.

†† वस्त्र एव च इति B.

‡‡ अद्यप इति B.

§§ सब्बावत्सेषं इति B. सब्बेऽजेयाः सुयोगिनामिति F.

विमला ब्रह्मविदा शानयोगपरायनः ॥
 कुर्वन्ति चावतादादि ब्रह्मविदानां हितात् च* ।
 योगीकराणामादेशादेहसंकामनात् ते ॥
 ये ब्रह्मचारी संकारणि नमस्कृति च सुर्वह्ना ।
 तपयन्त्यर्थ्यक्षेतान् ब्रह्मविदामवाप्नुः ॥
 इहं वैवस्ततं प्रोक्षमन्तरं विद्धरेत् तु ।
 भविष्यति च सावर्णी दधसावर्णं मनुः ॥
 दद्यमो ब्रह्मसावर्णी धर्म एकाहृतः अृतः ।
 हाहयो ब्रह्मसावर्णी रीचनामान् वयोदयः ।
 भीत्यबतुर्दशः प्रोक्तो भविष्या मनवः लभात् ॥
 अर्य चः कवितो शंशः पूर्वी नारायणेतिः ।
 भूतैर्भवैर्वर्तमानैरात्मानैरपवृत्तिः ॥
 यः पठेच्छुण्यादापि आवयेहा हिजोत्समानः ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मलोके महीयतेऽ ॥
 पठेहेवालये ब्रात्वा नदीतीरेषु चैव हि ।
 नारायणं नमस्कृत्य भवेन पुरुषोत्सम् ॥

* हि इति B.

† रीचमानः इति B and F.

‡ दिवोत्समाः इति B and F.

§ ब्रह्मचा सह गोदवे इति B.

नमो देवाधिदेवाय* देवाना परमामने ।
पुराणाय पुराणाय विश्वे प्रभविष्णवेन† ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे पूर्वविभागे चिपचाशोऽध्यातः ।
पूर्वविभागः कृष्णः ।

* देवाधिदेवाय इति B.

† कृष्णहपि इति B.

उत्तरविभागः ।

प्रथमोऽध्यायः ।

कृष्ण उत्तुः ।

भवता कथितः सम्यक् सर्गः स्वायभुवः प्रभुः# ।
 ब्रह्माच्छादिं विस्तारो मन्वन्तरविनिश्चयः ॥
 तचेष्टरेष्टरो देवो वर्णिभिर्दर्शतत्परैः ।
 ज्ञानयोगरत्नेर्नित्यमाराध्यः कथितस्वयथा ॥
 तस्वस्त्रायेषसंसारदुःखनाशमगुच्छममः ।
 ज्ञानं ब्रह्मैकविषयं तेनश्च पश्येम तत्परम् ।
 त्वं हि नारायणः साक्षात्कृष्णहेपायनायभो ।
 अवाप्तिलिखविज्ञानस्त्वां पृच्छामहेण पुनः ॥
 श्रुत्वा सुनीलां तदाक्षं कृष्णहेपायनायभुः ।
 स्तुतः पौराणिकः श्रुत्वा भाषितुं श्रुपदक्रमे ॥

* ततः इति B. एव इति E, G and H.

+ ब्रह्माच्छाद इति B.

‡ नाश्वनस्त्रायमनिति B.

§ वेण इति B, E and H.

¶ अत आर्द्धमात्रनेपदन् ।

तद्वास्त्रिमन्तरे व्यासः स्त्राणैपायनः स्थयम् ।
 आजगाम मुनिश्चेष्ठा यच सर्वं* समाप्तते ॥
 तं हृष्टा वेदविहांसहास्त्रमेष्टसमयुतिम् ।
 व्यासहमलपनार्थं प्रवेशुर्हिंश्चपुष्टवाः ॥
 पपात दख्खवद्धूमौ हृष्टासौ लोमहर्षणः ।
 प्रख्य शिरसा भूमौ प्राञ्छलिर्वशगोऽभवत्† ॥
 पृष्टास्तेऽनामयं विप्राः शौनकाद्या महामुनिम् ।
 समाच्छत्वासनं‡ तत्रै तद्योग्यं समक्षयन् ॥
 अद्वैतानन्द्रवीहारां पराग्नरसुतः प्रभुः ।
 कश्चिच्च हानिस्तपसः§ स्त्राध्यायस्त्र मुतस्य च ॥
 ततस्या सूतः स्त्रगुरुं प्रणन्याह महामुनिम् ।
 ज्ञानं तद्विविषयं मुनीनां वक्तुमर्हसि ॥
 इमे हि मुनयः शान्तास्त्रापसा धर्मतत्पराः ।
 शन्मूषा जायते चैषां|| वक्तुमर्हसि तत्त्वतः ॥
 ज्ञानं विमुक्तिहं दिव्यं यत्त्रे साक्षात्त्वयोदितम् ।
 मुनीनां व्याहृतं पूर्वं विशुना कूर्मरूपिणा ॥

* यच इति B.

† वेदविष्वीहार्य गुरुं प्राञ्छलिः पार्श्वतोऽभवदिति B. पार्श्वतोऽभवदिति F.

‡ समाच्छत्वास्त्रमिति B.

§ तपसो हानिरिति B.

¶ ततः स इति B.

|| चैव इति B.

शुला शृतस्त्र वचनं मुनिः सत्यवतीमुतः ।
प्रथम्य शिरसा दद्धं वचः प्राह मुखावहम् ॥

व्यास उवाच ।

वचे देवो महादेवः पृष्ठो योगीम्बरैः पुरा ।
सनक्लुमारप्रमुखैः स स्थयं^{*} समभाषत ॥
सनक्लुमारः सनकस्थायैव च सनस्त्वनः ।
अहिरा दद्रसहितो भगुः परमधर्मवित् ॥
कणादः कपिक्षी गर्वी[†] वामदेवो महामुनिः ।
शक्री वशिष्ठो भगवान् सर्वे संयतमानसाः ॥
परस्परं विचार्येते संयमाविटचेतसः[‡] ॥
तप्तवन्तस्तपो घोरं बुद्धे ददरिकाश्रमे ॥
अपश्चांसे महायोगसृष्टिधर्मसुर्तं मुनिम्[§] ॥
नारायणबनायन्नं नरेण सहितं तदा ॥
संस्तूय विविधैः स्तोतैः सर्ववेदसमुद्भवैः ।
प्रथेमुर्भिंश्चांश्चुत्ताऽयोगिनो योगविच्छमम् ॥
विज्ञाय वाच्छिद्वां वेष्टा भगवानपि सर्ववित् ।
प्राह यम्भीरया वाचा किमर्थं तप्तते तप्तः ॥
अहुवन् द्वष्टमनसो विज्ञामानं सनातनम् ।

* स्थयं यदिति B.

† योगीति B and F.

‡ संदृश्याविटचेतसः इति B and F.

§ एविमिति B.

साक्षात्त्वारायणं देवमागतं तिदिश्चक्षेम् ॥
 वयं संयममापनाः* सर्वे वै ब्रह्मवादिनः ।
 भवत्तमेकां† शरणं प्रपनाः पुरुषोत्तमम् ॥
 त्वं वेदिति परमं गुह्यं सर्वन्तु भगवान्तविः ।
 नारायणः स्वयं‡ साक्षात्पुराणोऽव्यक्तपूरुषः ॥
 नद्यन्यो विद्यते विज्ञा त्वासुते परमेश्वरम् ।
 स त्वमस्माकमचलां§ संशयं क्षेत्रुमर्हसि ॥
 किं कारणमिदं कारणं को तु संसरते सदा ।
 क्वचिदाक्षा च का मुलिः¶ संसारः किञ्चिद्मित्तकः ॥
 कः संसार इतीश्वरः॥ को वा सर्वे प्रपश्यति ।
 किं तत्परतरं ब्रह्म सर्वे नो वक्तुमर्हसि ॥
 एवमुद्भावा तु सुनयः प्रापश्चन् पुरुषोत्तमम् ।
 विहाय तापसं वेषं** संस्थितं स्वेन तेजसा ।
 विभ्राजमानं विमलं प्रभामण्डलमण्डितम् ।
 श्रीवक्षवक्षसन्देवं तप्तजाम्बूनहप्रभम् ॥

* संबयमापनाः इति B and F.

† भवत्तमेव इति B.

‡ परः इति B.

§ एशुवाच्चाकमद्विषयिति B and F.

¶ सा मूर्च्छिति B.

॥ संसारपतीश्वर इति B, E and H.

** इपमिति B.

ग्रहस्तकगदापार्चिं शार्ङ्गहसं त्रिया हतम् ।
 न दृष्टस्तच्छादेव नरसस्वैव तेजसा ॥
 तदन्तरे महादेवः शशाहाहितश्चरः ।
 प्रसादाभिमुखो दद्धः प्रादुरासीच्छेष्वरः ॥
 निरीक्ष ते जगत्कायं चिनेचं चन्द्रभूषणम् ।
 तुष्टुर्हृष्टमनसो भक्षया तं परमेष्वरम् ॥
 अयेष्वर महादेव जय भूतपते शिव ।
 जयाशेषमुनीशान तपसाऽभिप्रपूजित ।
 सहस्रमूर्ते विश्वामन् जगद्यन्तपर्वतक ।
 जयानन्त जगत्कायाचसंहारकारकः ॥
 सहस्रचरणेशान शशो योगीन्द्रवन्दित ।
 जयाभिकापते देव नमस्ते परमेष्वर ॥
 संसुतो भगवानीशस्त्यम्बको भक्षवलक्षः ।
 समालिङ्ग इष्वीकीयं प्राह गच्छीरथा गिरा ॥
 किमर्थं पुण्डरीकाञ्च मुनीन्द्रा ब्रह्मवादिनः ।
 इमं समागता देशं किञ्चुरां कार्यं मवाच्छुतः ॥
 आकर्ष्ण तस्य तदाक्षं देवदेवो जनार्हनः ।
 प्राह देवो महादेवं प्रसादाभिमुखं स्थितम् ॥
 इमे हि मुनयो देव तापसाः चीषकत्त्वाः ।

* कार्य इति B.

† किंवा इति B.

‡ ममाच्छुत इति B.

अभ्यागतानां शरणं सम्यग्दर्शनकाहिषाम् ॥
 यदि प्रसन्नो भगवान्मुनीनां भावितामनाम् ।
 सन्निधी मम तज्ज्ञानं दिव्यं वक्तुमिहार्हसि ॥
 तं हि वेत्य स्वमाक्षानं न ज्ञान्या विद्यते शिव ।
 बद# त्वमाक्षानामानं मुनीन्द्रेभ्यः प्रदर्शय ॥
 एवमुक्ता इष्टीकेशः प्रोवाच मुनिपुङ्क्वान् ।
 प्रदर्शयन्योगसिद्धिं निरीक्ष्य द्वषभध्यजम् ॥
 सन्दर्शनामहेशस्यां शङ्करस्याद शूलिनः ।
 ज्ञातार्थं स्वयमाक्षानं ज्ञातुमर्हय तत्त्वतः ॥
 पूजामर्हय देवेशः प्रत्यक्षं पुरतः श्वितम् ।
 ममैव सन्निधाने सङ् यथावदक्तुमीश्वरः ॥
 निश्चय विष्णोर्वचनं प्रश्नम् द्वषभध्यजम् ।
 सन्तुमारप्रसुखाः पृच्छन्ति क्षम हेश्वरम् ।
 अथाच्छिवन्तरे दिव्यमासनं विमलं शिवम् ।
 किमप्यचिक्ष्यं गगनादीश्वरार्थं समुद्भौ ॥
 तत्राससाद योगाक्षा विश्वाना सह विश्वकृता ।
 तेजसा पूरयन्विक्षं भाति देवो महेश्वरः ॥

* ततः इति B.

† सन्दर्शनादुमेशम् इति B.

‡ इष्टुमर्हय विवेशमिति B. देवेशं पूजामर्हय देवेशं पूजयितुमर्हयेत्वर्थः ।

§ सन्निधानेव इति B. ईश्वरः ब्रह्मोत्तीर्थ्यः ।

¶ विश्विदिति B.

ततो देवादिदेविशः शहरे ब्रह्मवादितः ।
 विभाजमादं विमले तक्षिन्दृष्टरासने ॥
 तमासनस्य भूतानामीशं दहशिरे किल ।
 यद्गतादा खर्वमेतद्यतोऽभिन्नमिदं जगत् ॥
 सवासुदेवमीश्चानमीशं दहशिरे परम् ॥
 प्रेवाच एष्ठो भयवास्युनीनां प्ररमेष्वरः ।
 निरीच्य पुण्डरीकादं स्वामयोगमनुस्तमम् ॥
 तत्पृष्ठं यथाव्यायमुच्यमानेः मयानघाः ।
 प्रश्नात्मनसः ॥६ सर्वे विशुद्धं आनमेष्वरम् ॥

इति शौक्ल्यपुराणे ईश्वरगीतासु ॥ प्रथमोऽध्यायः ।

* इति देवादिदेविशमिति B and H.

† स वासुदेवमासीनं तमीशं दहशः विल इति B.

‡ याच्यमानमिति B.

§ प्रश्नात्मनसाः इति B.

¶ आनमीश्वरमादितमिति B and F.

|| उपविमादं ईश्वरगीतावूपनिषत्कु इति B and F.

द्वितीयोऽध्यायः ।

ईमर उवाच ।

अवाचमेतद्विज्ञानं मम गुरुः सनातनम् ।

यत्तदेवा विज्ञानन्ति यत्तत्त्वोऽपि# हिजातवः ॥

इदं ग्रन्थं समाप्तिव्य ब्राह्मीभूतान् हिजोक्तमाः ।

न संसारं प्रपद्यतेः पूर्वेऽपि ब्रह्मवादिनः ॥

गुरुद्वाराहस्तमं साक्षात् श्रीपनीयं प्रयत्नतः ।

वस्ते भक्तिमतामद्य युधाकं ब्रह्मवादिनाम् ॥

आवायं केवलः स्वच्छः शुद्धः सुच्छः सनातनः ।

अस्ति सर्वान्तरः साक्षात्त्विमानस्तमसः ए परः ॥

सोऽवार्यामि स पुरुषः स प्राणः स महेश्वरः ।

स कालोऽन् ॥ तदव्यक्तं स च वेद इति श्रुतिः ॥

अस्माद्विजायते विश्वमन्त्रैव प्रविलीयते ।

स मायी॥ मायया वदः करोति विविधास्त्रनः ॥

* यतन्त्र इवार्थम्, यतमानाः इति साप्त !

+ अधिकारी: इति B, E, F and H.

‡ प्रपञ्चलीति B.

६ सुखः आनः इति B. आनः सुखः इति E.

४ विश्वविद्यालयः इति B. तद्विद्या: परः इति E.

॥ श चाषोऽप्सिरिति B and E.

** असायीति B.

न चाप्यवं संसरति न संसारमधः प्रभुः* ।
 नायं पृथ्वी न सखिलं न तेजः पवनो नभः ॥†
 न प्राणो न मनोऽवलं न शब्दः अर्थं एव च ।
 न रूपं न रसो गन्धोळः नायं कर्ता न वागपि ॥
 न पात्रिपादौ नो पायुर्न चोपस्य हिक्षोत्तमाः ।
 न च कर्ता न भोक्ता वाऽ न च प्रद्वतिपूरुषौ ।
 न माया नैव च प्राणा न चैव परमार्थतः॥‡
 यथा प्रकाशतमसोः॥ सम्बन्धो नोपपद्यते ।
 तद्वैक्यं न सम्बन्धः प्रपञ्चपरमात्मनोः ॥
 छायातपौ यथा लोके परस्परविसच्चयौ ।
 तद्वयपञ्चमुहूर्षी विभिन्नो परमार्थतः ॥
 तथात्मा मत्तिनः स्तृटी** विकारी स्वात्स्वरूपतः ।
 न हि तस्य भवेष्युक्तिर्जन्मान्तरश्तैरपि ॥
 पश्चन्ति मुनयो मुक्ताः स्वात्मानं परमार्थतः ।
 विकारहीनं निर्दद्वमानन्दात्मानमध्ययम् ॥

* न च संसारयैति प्रभुरिति E, F, G and H.

† एव द्वोक्तः B युसवे नाक्ति ।

‡ न रूपरसगत्याव इति B.

§ न कर्ता न च भोक्ता वा इति B.

¶ चेतन्यं परमार्थतः इति B. चेतन्ये परमार्थत इति F and H.

|| न रामदेवतमसोरिति B.

** सुखः इति B.

अहं कर्ता सुखी दुःखी क्षमः स्मूलेति* या मतिः ।
 सा चाहस्त्रारकर्तृत्वादाभ्यारोपिता जनेः ॥
 वदन्ति † वेदविदांसः साक्षिणं प्रक्षतेः परम् ।
 भोक्त्वारमध्यरं तु उं सर्वं च समवस्थितम् ॥
 तथादज्ञानमूलो हिः संसारः सर्वदेहिनाम् ।
 अज्ञानादन्यथा ज्ञानात्तर्वं प्रक्षतिसङ्गतम् ॥
 नित्योदितं स्वयं च्योतिः सर्वगः पुरुषः परः ।
 अहस्त्रारविवेकेन कर्त्ता॒हमिति मन्यते ॥
 पश्यन्ति ऋषयोऽव्यत्तं नित्यं सदसदाभ्यक्तम् ।
 प्रधानं पुरुषं तु हा कारणं ब्रह्मवादिनः ॥
 तेजायं ॥ सङ्गतः स्वाक्षाण्डि॒पि निरच्छनः ।
 स्वाक्षानमध्यरं ब्रह्म नावबुद्धेत तत्त्वतः ॥
 अनाभ्यामविज्ञानं तथाहुःखं † तथेतरत् ।
 रागदेषादयो दोषाः सर्वे भावितिनिबन्धनाः ॥

* कालेति B.

† विद्वीति B.

‡ अज्ञानमूलोऽव्यतिः B.

§ सर्वं इति B.

¶ प्रक्षतिमिति B. प्रक्षतिं चुर्विरिति F.

|| तेजात् इति B.

** सङ्गतो ज्ञाना इति B.

†† सुखनिति B.

कर्मस्त्वं महान्दोषः* पुखापुखमिति स्त्रीतिः† ।
 तदशादेव सर्वेषां सर्वदेहसुद्गवः ॥
 गिलं सर्वच गुणाभाः कूटस्त्रो दोषवर्जितः ।
 एवः सन्तिष्ठते‡ शक्त्वा मायथा न स्वभावतः ॥
 तस्मादैतमेवाहुर्मुनयः परमार्थतः ।
 मेदोऽव्यक्तस्त्रभावेन सा च मायामसंशया ॥
 यथा च धूमसम्पर्कादाकाशो मसिनो भवेत् ।
 अन्नः करणजैर्भावैराभा तदन्त लिप्यते ॥
 यथा स्वप्रभया भाति केवलः स्फटिकोपलः॥ ।
 उपाधिहीनो विमलस्त्रघैवाभा प्रकाशते ॥
 आनस्तरूपमेवाहुर्जगदेतहितशशाः ।
 अर्थस्तरूपमेवान्ये** पश्यन्ये कुटृष्टयः ॥
 कूटस्त्रो निर्गुणो व्यापी चैतन्याभा स्वभावतः ।
 द्वशते अर्थरूपेण पुरुषैर्जीवदृष्टिभिः ॥
 यथा स लक्षते रक्षः केवलं स्फटिको जनैः ।

* भवेद्दीपः इति B and F.

† श्रुतिरिति B and H.

‡ गिलः सर्वचनो आभा इति B, E, F and H.

§ सु मिष्यते इति B, F and H.

¶ तदाङ्गीति B.

॥ स्फटिकोऽमलः इति B.

** अर्थस्तरूपे विश्वानादिति B. मेवाभा इति F.

रत्निकाल्युपधानेन तदत्परमपूरुषः ॥
 तस्मादामाश्चरः शुक्लो नित्यः सर्वचगोऽव्ययः* ॥
 उपासितव्यो मन्त्रव्यः श्रीतव्यस्तु सुमुच्छभिः ॥
 यदा मनसि चैतन्यं भाति सर्वच सर्वदाऽन् ॥
 योगिनः अवधानस्यक्षं तदा सम्बद्धते स्त्रयम् ॥
 यदा सर्वाणि भूतानि स्त्रामन्त्रेवाभिष्ठीयतेऽ ॥
 सर्वभूतेषु चामारं ब्रह्म सम्बद्धते तदा ॥
 यदा सर्वाणि भूतानि समाधिस्थो न पश्यति ॥
 एकीभूतः परेषासौण तदा भवति केवलम् ॥
 यदा सर्वे प्रसुच्छन्ते कामा येऽस्य इदि स्तिताः ॥
 तदासावस्तीभूतः देम गच्छति परिणितः ॥
 यदा भूतपृथग्मावमेकस्यमनुपश्यति ॥
 तत एव च विस्तारं** ब्रह्म सम्बद्धते सहाऽन् ॥
 यदा पश्यति चामारं केवलं परमार्थतः ॥

* सर्वगतीत्व्ययः इति B.

† सर्वचरं सुदेति B and F.

‡ योगिनोऽव्यवधानेन इति B.

§ स्त्रामन्त्रेवाभिपश्यतीति B.

¶ परेषादौ इति B.

|| केवलः इति B and F.

** विस्तारः इति B.

†† तदा इति B and F.

मायामार्चं तदा सर्वं जगद्गवतिः निर्वृतः ॥
 यदा जस्तजरादुःखव्याधीनामेकभेषजम् ।
 केवलं ब्रह्मविज्ञानं जायतेऽसौ तदा शिवः ॥
 यथा नदीनदा खोके सागरेषैकतां यदुः ।
 तदहानाश्रेष्ठसौ निष्कलेनैकतां व्रजेत् ॥
 तस्माहिज्ञानमेवास्ति न प्रपञ्चो न संस्थितिः ।
 यज्ञानेनावृतं खोकेण विज्ञानं तेन सुष्टुतिः ॥
 विज्ञानं निर्वालं सूक्ष्मं निर्विकल्पं तदव्ययम् ।
 यज्ञानमितरकर्वेदु विज्ञानमिति तथातम् ॥
 एतहः कवितं ॥ साङ्केतिभाषितं ॥ ज्ञानमुक्तम् ।
 सर्वदेहाक्षासारं हि योगस्त्रैकचित्तता ॥
 योगस्तज्ज्ञायते ज्ञानं ज्ञानायोगः ॥ न प्रवर्तते ।
 योगज्ञानाभियुक्तस्य नावायं विद्यते छ्रचित् ॥
 यदेव योगिनो यान्ति साङ्केतिगम्यतेः ॥

* जगद्गवत्त्वं तदाभय तीवि B.

† यज्ञानेनावृतं खोकः इति B.

‡ सुष्टुते इति B.

§ यज्ञानमिति तस्मर्चमिति B.

¶ न भवतिभिति B.

|| उरमविति B and F.

** ज्ञानायोगः इति B.

†† ज्ञानायोगः इति B.

‡‡ तदेविगम्यते इति B and F. अभिगम्यते इति E and H.

एकं साहस्रं शोगच्च यः पश्यति सं तलवित् ॥
 अन्ये हि शोगिनो विप्रा इत्यर्थासत्त्वेतसः ।
 मज्जन्ति तथ तचैव ये चान्ये कुरुतुष्यः ॥
 यत्तत्त्वं मतं* दिव्यमैश्चर्थममलं महत् ।
 ज्ञानयोगाभियुक्तसु देहान्ते तद्वांप्रुवात् ॥
 एष आभाहमव्यक्तो मायावी परमेश्वरः ।
 कीर्तिः सर्ववेदेषु सर्वाक्षां सर्वतोमुखः ॥
 सर्वरूपः† सर्वरसः सर्वगन्धोऽजरोऽमरः ।
 सर्वतः पात्रिपादोऽहमत्तर्यामी सनातनः ॥
 अपात्रिपादो जवगो‡ ग्रहीता इदि संस्कितः ।
 अचक्षुरपि पश्यामि तथाकर्णः शूश्रोम्यहम् ।
 वेदाहं सर्वमेवेदं न मां जानाति कश्चन ।
 प्राहुर्महान्तं पुरुषं मामेकं तत्त्वदर्शिनः ॥
 पश्यन्ति ऋषयोगा हेतुमामनः सूक्ष्मदर्शिनः ।
 निर्गुणामलरूपस्य यदैश्चर्थमनुत्तमम् ॥
 यत्र देवा विजानन्ति मोहिता मम मायथा ।

* सर्वंगतस्ति B, F and H.

† सर्वंकामः इति B.

‡ जवनः इति E, F and H.

§ विचक्षुपिति B.

¶ सर्वयः इति B.

|| यत्तदैश्चर्थंमनुत्तमनिति B.

वचे समाहिता यूं नृणां ब्रह्मवादिनः ॥
 नाहं प्रशस्तः सर्वत्र मायातीतः स्वभावतः ।
 प्रेरयामि तदापीदं कारणं सूर्यो विषुः ॥
 यतोऽगुणतमं देहं सर्वगं तत्त्वदर्शिनः ।
 प्रविष्टा मम सादुचर्यं लभन्ते बोगिनोऽव्यवम् ॥
 ये हि मायामतिक्रान्ता मम यां विभ्रूपिषी ।
 लभन्ते परमं शुद्धं निर्वाचन्ते मया सह ॥
 न तेषां परमाङ्गतिःऽऽ कल्पकोटिशतेरपि ।
 प्रसादाचम बोगीन्द्रा एतदेहानुशासनम् ॥
 तत्पुरुषिष्यबोगिभ्यो हातव्यं ब्रह्मवादिभिः ।
 मद्वक्तमेतदिज्ञानं साहं योगसमाचयम् ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे ईशवरबोधासुऽ इतीशोऽज्ञानः ।

* यस्ये इति B.

† तेषां हि वज्रमापना माया ने इति B and H.

‡ युनराङ्गिरिति B and F.

§ ईशवरबोधासुपनिषद्सु इति B.

दृतीयोऽध्यायः ।

ईश्वर उवाच ।

अव्यक्तादभवत्वालः प्रधानं पुरुषः परः ।
 तेभ्यः सर्वमिदं जातं तस्माहृष्टमयं जगत् ॥
 सर्वतः पाणिपादान्तं सर्वतोऽचिग्निरोमुखम् ।
 सर्वतः श्रुतिमन्त्रोक्ते सर्वमातृत्वं तिष्ठति ॥
 सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।
 सर्वाधारं सदानन्दमव्यतं हैतवर्जितम् ॥
 सर्वोपमानरहितं प्रमाणातीतगोचरम् ।
 निर्विकल्पं निराभासं सर्वावासं परामृतम् ॥
 अभिन्नं भिन्नसंख्यानं ग्राह्यतं भ्रुवमव्ययम् ।
 निर्गुणं परमं ज्योतिस्खण्डानं सूरयो विदुः ॥
 स आका सर्वभूतानां स वाङ्मायतरः परः ।
 सोऽहं सर्वचगः ग्रान्तो ग्रानाका परमेश्वरः ॥
 मया तत्त्विदं विश्वं जगत्खावरजडमम्* ।
 मत्खानि सर्वभूतानि यस्तं वेदविदो विदुः† ॥
 प्रधानं पुरुषचैव तद्भुतं समुदाहृतम् ।
 तयोरनादिरुद्दिष्टः‡ वालः संयोगजः परः ॥

* जगदव्यक्तमूर्तिंनेति B. जगदव्ययमूर्तिंना इति F.

† यस्तं वेद स वेदविदिति B and F.

‡ तयोरनादिर्गिर्हिणः इति B.

चयमेतदगायन्तमवत्ते समवस्थितम् ।
 तदामर्कं तदन्यस्यात्तद्वूर्पं मामर्कं विदुः ॥
 महदायं विश्रेष्टान्तं# समसूतेऽस्तिलं जगत् ।
 या सा प्रख्यातिरहिष्टा मोहिनी सर्वदेहिनाम् ॥
 पुरुषः प्रख्यातिस्थो वै# भुज्ञते यः प्राञ्छतान् गुणान् ।
 अहम्हारविमुक्तत्वाद्योचते पश्चविंश्यकः ॥
 आद्यो विकारः प्रख्यतेर्महानिति च कथते ।
 विज्ञात्वशक्तिविज्ञानातः# अहम्हारसदुत्तिः ॥
 एक एव महानामा सोऽहम्हारोऽभिधीयते ।
 स जीवः सोऽन्तराक्षेति गीयते तत्त्वचिन्तकैः ॥
 तेन वेदयते सर्वं सुखं दुःखस्य जन्मस्तु ।
 स विज्ञानात्मकस्तस्य मनः स्नादुपकारकम् ॥
 तेनापि तत्त्वयस्तस्यातः# संसारः पुरुषस्य तु ।
 स चाविवेकः प्रजातौ सङ्घातालेन सोऽभवत् ॥
 कालः द्वजति भूतानि कालः संहरते प्रजाः ।
 सर्वे कालस्य वशगाः न कालः कालस्यचिह्नेः ॥
 सोऽन्तरा सर्वमेवेदं नियच्छति सनातनः ।

* महदायं विश्रेष्टान्तं—महत्त्वादारम् विश्रेष्टपदार्थपर्यन्तमित्यर्थः । महत् ग्राहान्, विश्रेष्टः वैश्रेषिकोरभ्युपेतः पदायाः ।

† हीति B.

‡ विज्ञानशक्तिविज्ञानाता इति B.

§ तेनाविवेकतस्यादिति B.

प्रोच्छते भगवान्प्राचः सर्वज्ञः पुरुषोत्तमः ॥
 सर्वेन्द्रियेभ्यः परमं मन आहुर्मनीषिणः ।
 मनसाप्यहक्षारमहक्षाराचाहाग्परः ॥
 महतः परमव्यक्तमव्यक्तास्पुरुषः परः ।
 पुरुषाङ्गवान् प्राचस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥
 प्राचात्परतरं व्योम व्योमातीतोऽभिरीक्षरः ।
 सोऽहं ब्रह्माव्ययः* शान्तो मायातीतमिदं जगत्† ॥
 नास्ति मत्तः परं भूतं माच विज्ञाय मुच्छतेः‡ ।
 नित्यं नास्तीतिः§ जगति भूतं स्वावरजङ्गमम् ।
 ऋते मामेवामव्यक्तं व्योमरूपं महेश्वरम् ॥
 सोऽहं सूजामि सकलं संहरामि सदा जगत् ।
 मायी मायामवो देवः कालेन सह सङ्गतः ॥
 मव्यक्षिधावेष कालः करोति सकलं जगत् ।
 नियोजयत्वनन्ताका द्वितीयेदानुशासनम् ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे ईशवरजीतासु दत्तीयोऽध्यायः ।

* सर्वज्ञः इति B.

† ज्ञानाक्षा परमेश्वरः इति B.

‡ मा विज्ञाय विमुच्छते इति B.

§ नित्यं हि नास्ति इति B.

¶ मामेवामिति B.

चतुर्भौद्धायः ।

ईश्वर उवाच ।

वस्त्रे समाहिता यूं शृणु वं ब्रह्मवादिनः ।
 माहात्म्यं देवदेवस्य येन सर्वं प्रवर्तते# ॥
 नाहं तपोभिर्विधर्न दानेन न चेष्यथा ।
 शक्तो हि पुरुषैर्नातुष्टते भक्तिमनुज्ञमाम् ॥
 अहं हि सर्वभूतानाऽमन्तस्तिष्ठामि सर्वतःঃ ।
 मां सर्वसाक्षिणं लोको न जानाति सुनीश्वराः ॥
 यस्मान्तरा सर्वमिदं यो हि सर्वान्तकाः परः ।
 चोऽहं धाता विधाता च कालोऽग्निः विश्वतो मुखः ॥
 न मां पश्यन्ति मुग्यः सर्वे पितृदिवौकसः ।
 ब्रह्मा चण मनवः शक्तो ये चाच्ये प्रथितौजसः ॥
 गृहन्ति सततं वेदा ॥ मामेकं परमेश्वरम् ।
 यजन्ति विविधैर्यज्ञैः# भास्त्राणा वैदिकैर्यस्तैः ॥

* देवेन्द्रं संप्रवर्तते इति B.

† भाषणानिति B.

‡ सर्वं इति B.

§ लोकेऽग्निति B.

¶ ब्रह्माचः इति B and F.

|| देवा इति B.

** विविधैरपिनिति B. विविधैरप्नी इति F.

सर्वे लोका न पश्यन्ति# ब्रह्मा लोकपितामहः ।
 ध्यायन्ति योगिनो देवं भूताविषयतिसीम्बरम् ॥
 अहं हि सर्वद्विषयो भोक्ता चैवां पश्यप्रहः ।
 सर्वदेवतनुभूल्वा सर्वाङ्गा सर्वसंखितःऽ ।
 मां पश्यत्वीह विहासो धार्मिका वैद्यवादिनः ॥
 तेषां सत्रिहितो नित्यं ये मां नित्यमुपासतेऽ ।
 ब्राह्मणाः च चियर वैश्या धार्मिका मासुपासते ।
 तेषां ददामि तत्त्वान्मानन्दं परमम्यहम् ॥
 अन्येऽपि ये स्वधर्मस्थाः शूद्राणां नीचज्ञातवः ।
 भक्तिमन्तः प्रसुचते कालेनापि हिंसा सङ्क्रताः ॥
 महत्ता न॥ विनश्यन्ति महत्ता वीतक्षस्वावाः ।
 आदावेष# प्रतिज्ञातं न मे भक्तः+ए प्रश्नति ॥
 यो वै निवृति तं मूढ़ी देवदेवं स निवृति ।

* नमस्करीति B.

+ चैव इति B and F.

‡ सर्वसंसुतः इति B and F.

§ ये भक्ता नासुपासते इति B and F.

¶ कालेन मयीति B.

|| न महत्ता इति B.

** आदावेतदिति B.

†† भक्तः इति B.

यो हि पूजयते^{*} भक्त्या स पूजयति[†] मां सदा ॥
 पञ्चं पुर्णं फलं तीयं महाराधनकारवात् ।
 यो मे ददाति नियतं स मे भक्तः प्रियो मम ॥
 अहं हि जगतामादौ ब्रह्माद्यं परमेष्ठिनम् ।
 विदध्वौ दत्तवान्वेदानशेषानामनिःस्तान् ॥
 अहमेव हि सर्वेषां योगिनां गुरुरव्ययः ।
 धार्मिकाचाच गीताहं निहन्ता वेदविद्वाम् ॥
 अहं हिः सर्वसंसाराचोचको योगिनामिह ।
 संसारहेतुरेवाहं सर्वसंसारवर्जितः ॥
 अहमेव हि संहस्रां संखष्टाऽपरिपालकः ।
 माया वै मामिका शक्तिर्माया लोकविभाइनी ॥
 ममैव च परा शक्तिर्या सा विद्येति गीयते ।
 नायथामि च तां मायां योगिनां इदि संखितः ॥
 अहं हि सर्वशक्तीनां प्रवर्त्तकगिवर्तकः ।
 आधारभूतः सर्वासां निधानममृतस्य च ॥
 एका सर्वान्तरा शक्तिः करोति विविधस्तगत । ॥

* यो हि तं पूजयेदिति B.

† स पूजयतीति B.

‡ वै इति B.

§ ब्राह्मिति B.

¶ अतः परं B पुक्षे

नाई प्रेरयिता विप्राः परमं योगमाश्रिताः ।

इत्यचित्कर्त्तव्यते ।

आत्माय ब्रह्मणो रूपं मन्त्रयी महविडिता ॥
 अन्या च शक्तिर्विषुला संखापयति ने जगत् ।
 भूला नारायणोऽनन्तो जगत्ताथो# जगत्ताथः ॥
 द्वितीया महती शक्तिर्विहन्ति सकलं जगत् ।
 तामसी मे समाख्याता कालास्था दद्रष्टिष्ठी ॥
 धानेन मां प्रपश्यन्ति केचित्प्रानेन चापरे ।
 अपरे भक्तियोगेन कर्मयोगेन चापरे ॥
 सर्वेषामेव भक्तानामिष्टः प्रियतमो भम ।
 यो हि प्रानेन मात्रित्यमाराधयति नान्यथा ॥
 अन्ये च हरयेण# भक्ता भदाराधनकारिषः ।
 तेऽपि मां प्राप्नुवन्त्येव नावर्त्तन्ते च वै पुनः ॥
 मया तत्तमिदं क्षरखं# प्रधानपुरुषाकाम् ।
 मय्येव संखितं चित्तं मया सम्यर्थते जगत् ॥
 नाहं प्रेरयिता विप्राः परमं योगमास्तिः\$ ।
 प्रेरयामि जगत्कृत्त्वमेतद्यो वेद सोऽसृतः ॥
 पश्याम्यशेषमेवेदं वर्तमानं स्वभावतः ।
 करोति कालो भगवान्महायोगीश्वरः स्वयम् ॥
 योऽहं सम्प्रोच्छते योगी मायी शास्त्रेषु सूरिभिः ।

* चहमेव हीति B.

† चेऽपि मे इति B.

क्षरखनिति B.

\$ योगमास्तिः इति B.

योगीश्वरोऽसौ भगवान्महायोगीश्वरः स्त्रयम्* ॥
 महत्त्वं सर्वसत्त्वानां वरत्वाद्† परमेष्ठिनः ।
 प्रोच्यते भगवान् ब्रह्मा महाब्रह्मयोऽभ्रह्मः ॥
 यो मामेव विजानाति महायोगीश्वरेश्वरम् ।
 सोऽविकल्पेन योगेन युज्यते नान् संशयः ॥
 सोऽहं प्रेरयिता देवः परमानन्दसंचितः‡ ॥
 दृत्यामि योगी सततं यस्तदेह स योगवित्§ ॥
 इति गुड्यातमं ज्ञानं सर्ववेदेषु निषिद्धितम्¶ ।
 प्रसन्नचेतसे देयं धार्मिकावाहिताम्बवे ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे ईश्वरनीवासु अहोऽच्चायः ।

- * महादेवो महाप्रसुरिति B, G and H.
- † सर्वतत्त्वानां परत्वादिति B.
- ‡ माश्रितः इति B.
- § प्रेरयामि जगत्कर्त्तव्यं वस्त देव स वेदविदिति B.
- ¶ निषिद्धितनिति B.

पञ्चमोऽध्यायः ।

सूत उचाच* ।

एतावदुक्ता भगवान्योगिनां परमेश्वरः ।
 ननर्त्तं परमं भावमैश्वरं सम्प्रदर्शयन् ॥
 तं ते दद्वाहुरीशानं तेजसां परमं निधिम् ।
 वृत्तमानं[†] महादेवं विष्णुना गगनेऽमले ।
 तं[‡] विदुयौगतत्त्वज्ञा योगिनो यत्मानसाः ।
 तमीशं सर्वभूतानामाकाशे दद्वष्टः किल ॥
 यस्य मायामयं सर्वं येनेवं ध्रियतेऽ जगत् ।
 वृत्तमानः स्थं विप्रैर्विश्वेशः खलु दृश्यते ॥
 यत्पादपद्माङ्गं चूत्वा पुरुषो ज्ञानजन्मयम् ।
 अहाति वृत्तमानन्तं भूतेशं दद्वष्टः किल ॥
 केचिचिद्रागजितम्भासाः शान्ता भक्तिसमन्विताः ।
 योतिर्भयं प्रपश्यन्ति स योगी दृश्यते किल ॥
 योऽज्ञानाच्चोचयेत् क्षिप्रं प्रसन्नो भक्तवत्त्वः ।

* व्यास उचाच इति B and F.

† वृत्तमाननिवार्षे, वृत्तमनिति साधु ।

‡ यन्मिति B.

§ येष्वं इति B. पूर्यं वे इति F.

¶ यं विनिद्रा इति B, E, F, and H.

तमेवं मोचनं* बद्रमाकाशे ददृष्टः परम् ॥
 सहस्रशिरसं देवं सहस्रचरणाङ्गतिम् ।
 सहस्रवाहुं जटिलं चन्द्रार्द्धतभेष्वरम् ॥
 वसानं चर्मं वैयाप्तं शूलासत्तमहाकरम् ।
 हर्षमाचं† द्रवीनेचं सूर्यसोमान्विसोचनम् ॥
 ब्रह्माङ्कं तेजसा स्वेन सर्वमातृत्वं धिडितम्‡ ॥
 दंडाकरालं दुर्दर्शं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥
 सूरजनामनसञ्चालं दहसमहिलं जगत् ।
 दृत्यन्तान्दृश्यदेवं विश्वकर्मावमीश्वरम् ॥
 महादेवं महायोगं देवानामपि देवतम् ।
 पश्चनां पतिमीशानं ज्योतिषां§ ज्योतिरव्ययम् ॥
 पिनाकिनं विशालाक्षं भेषजं भवरोगिष्याम् ।
 कालाकामानं कालकालांशं देवदेवं महेश्वरम् ॥
 उमापतिं विशालाक्षं वोगानन्दमयं परम् ।
 ज्ञानवैराग्यनिलयं ज्ञानयोगं सनातनम् ॥
 ग्रामतैर्ज्यविभवं|| धर्माधारं दुरासदम् ।

* मोचयतीति मोचनसम्, नन्दादेवः । तमेव मोचनमिति B.

† इष्वपादिनिति B and F.

‡ चतुर्विरामेऽक्षारचीषः ।

§ आनन्दमिति B.

¶ चक्राकालमिति B and G. चक्रादिक्षडपमित्यर्थः । चक्राकारमिति F.

|| विटपमिति B.

महेन्द्रीपेन्द्रनभितं महर्षिगच्छवन्दितम् ॥
 योगिनां हृदि तिष्ठतं योगमायासमाहृतम् ।
 चणेन जगती योनिं नारायणमनामयम् ।
 ईश्वरैषैकमापद्म#मपश्चन् ब्रह्मवादिनः ॥
 हृष्टा तदैश्वरं रूपं रुद्रं नारायणामकम् ।
 छतार्थं मेनिरे सन्तः स्वामानं ब्रह्मवादिनः ॥

सनकुमारः सनको ऋगुष
 सनातनसैव सनन्दनश्च ।
 रैभ्योऽङ्गिरा वामदेवोऽथ शुक्रो
 महर्षिरचिः कपिलोभरीचिः ॥
 हृष्टार्थं रुद्रं जगदीशितारं
 तं पश्चनाभाश्चितवामभागम् ।
 धात्वा हृदिस्यं प्रशिपल्ल मूर्ढ्ना
 छलाञ्जलिं स्वेषु शिरःसु भूयः ॥
 शोहारसुशार्यं विलोक्य देव-
 मनःशरीरं निहितं गुह्यायामः ।
 समसुवन् ब्रह्ममयैर्वैचोभि-
 रानन्दपूर्णाहितमानसा वैऽु ॥

* ईश्वरैषैकतापश्चभिति B and F.

† हृष्टा चेति B.

‡ मनीषायानित्यर्थः ।

§ मानसासी रुति B.

सुनयः अचुः ।

त्वामेकमीशं पुरुषं पुराणं
प्राणिष्ठारं इद्रमनन्तयोगम् ।
नमाम सर्वे हृदि सविविष्टं
प्रतेतसं ब्रह्मयं पवित्रम् ॥
पश्चन्ति त्वां सुनयो ब्रह्मयोनि
द्वान्ताः शान्ता विमलं दक्षवर्णम् ।
ध्यात्वामस्त्रप्रथलं* स्त्रे शरीरे
कविं परेभ्यः परमं परच ॥
त्वक्षः प्रसूता जगतः प्रसूतिः
सर्वानुभूत्वं परमाणुभूतः† ।
अवोरसीयामहतो महीयां-
स्वामेव सर्वं प्रवदन्ति सन्तः ॥
हिरण्यगर्भी जगदन्तरामा
त्वत्तोऽस्ति जातः पुरुषः पुराणः ।
सप्तायमानी भवता निष्ठाः‡
यथाविधानं सक्लां स्त्र स्त्रिः ॥

* ज्ञात्वा सुखमनुभिति B. स्त्रप्रथल—स्त्रेन ज्ञात्वा प्रथलादीति तबोक्तम् ।
ज्ञात्वाक्षसंख्यमनुभिति F. ज्ञात्वसंख्यमनुभिति H.

† विच्छिरिति B.

‡ विच्छनाभिरिति B. विच्छनाभः इति G.

त्वस्तीवेदाः सकलाः संप्रसूता-
स्वव्येवान्ते संस्थितिं ते समन्ते ।
पश्चामस्वाज्ञमतो हेतुभूतं
दृत्यन्तं स्ते इदये सन्निविष्टम् ॥
त्वयैवेदं भास्यते ग्रन्थचक्रं
मायावी त्वं जगतामेकनाथः ।
नमामस्वां शरणं संप्रपन्नाः
योगामानं दृत्यन्तं[†] दिव्यदृत्यम् ॥
पश्चामस्वां परमाकाशमध्ये
दृत्यन्तं ते महिमानं ऋरामः ।
सर्वाकानं बहुधा सन्निविष्टं
ब्रह्मानन्दमनुभूयानुभूय ॥
ओहारस्ते वाचको मुक्तिवीजं
त्वमचरं प्रकृतौ गृदरूपम् ।
तत्त्वां[‡] सत्यं प्रवदन्तीह सत्तः
स्त्रयम्भं भवतो यथाभावम्[§] ॥
सुवर्णि त्वां सततं सर्ववेदा
नमन्ति त्वासृष्टयः श्रीणदोषाः ।

* प्रपञ्चाः इति B. प्रकृतेगुच्छाच इति F.

† चित्पतिनिति B. दद्रमनन्तरत्तिनिति F.

‡ सं लानिति B.

§ अपकाशनिति B.

शान्तामानः सत्त्वस्वं वरिष्ठं
 विश्वन्ति त्वां^{*} यतयो ब्रह्मनिष्ठाः ॥
 भुवो नाशो नादिमान्विकृप्तः†
 ब्रह्मा विच्छुः परमेष्ठी वरिष्ठः ।
 स्वामानद्मनुभूद्य विश्वन्ते
 स्वयं ज्योतिरचला नित्यसुक्षाः ॥
 एको इदस्वं करोषीह विक्षं
 त्वं पात्रयस्त्विलं विश्वरूपम् ।
 त्वामेवान्ते नित्ययं विश्वतीह
 नमामस्वां गरवं संप्रपत्ताः ॥
 एको वेदो बहुशास्त्रो इनन्त-
 स्वामेवैकं बोधयत्येकरूपम् ।
 वन्धुं‡ त्वां ये गरवं संप्रपत्ता
 मायामेतां ते तरन्तीह विप्राः§ ॥
 त्वामेकमाहुः क्वविमेकशद्रंग्॥
 ब्रह्म गृष्णं हरिमन्विमीशम् ।
 इदं नित्यमनित्यं॥ देकितानं

* त्वा विश्वनीति B.

† भवनीशो नादिमान्विकृराद्विरिति B.

‡ विद्यनिति B and F.

§ तेषां ब्रह्मिः ब्राह्मी नेतरेवामिति B.

¶ परमस्त्वद्रभिति B.

|| इदं ब्रह्मनवनिति B.

धातारमादित्यमनेकरूपम् ॥
 लमच्चरं परमं विद्वितव्य
 लमस्य विश्वस्य परं निष्ठामभ् ।
 लमव्ययः शास्त्रतधर्मोसा
 सनातनस्य पुरुषोऽस्मीऽसि ।
 लमेव विश्वास्तुरामस्य
 लमेव दद्रो^{*} भगवानपीयः ।
 लं विश्वनाथः[†] प्रज्ञतिः प्रतिष्ठा
 सर्वेष्वरस्य परमेष्वरोऽसि ॥
 लामेकमाहुः पुरुर्वं पुराण-
 मादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।
 चिच्छात्मव्यक्तमनन्तरूपं
 खं ब्रह्म शूलं प्रज्ञतिर्गुणावः ॥
 यदन्तरा सर्वमिदं विभाति
 यदव्ययं निर्जलमेकरूपम् ।
 किमप्यचित्यं तव रूपमेत-
 तदन्तरा यवतिभाति तस्मम् ॥
 योगेष्वरं भद्रमनन्तशक्तिं

* विच्छिन्निति B.

† विश्वनाम इति E, F and H.

‡ प्रज्ञतिर्गुणवर्णति B.

परावर्णं ग्रन्थतनुं पुराणम् ।
 नमाम सर्वे शरणार्दिनस्त्वा
 प्रसीद भूताधिपते महेश ॥
 लत्पादपश्चमरणादश्चेष्ट-^{*}
 संसारवीजं निखयं प्रवाति ।
 अग्नो नियम्य प्रचिधाय कायं[†]
 प्रसादयामो वयमेकमीशम् ॥
 अग्नो भवायाशक्ः भवोद्भवाय
 कालाय सर्वाय हराय तुभम् ।
 अग्नोऽस्तु दद्राय कपर्दिने ते
 अग्नोऽग्नये देव नमः शिवाय ॥
 ततः स भगवान्प्रीतः[‡] कपर्दी दृष्टवाहनः ।
 संहृत्य परमं रूपं प्रद्वितिस्तोऽभवद्वः ॥
 ते भवं भूतभव्येशं पूर्ववक्त्रमवस्थितम् ।
 दृष्टा नारायणं देवं विभितं[§] वाक्षमहुवन् ॥
 भगवन् भूतभव्येश गोहृषाह्वितशासन ।

* चब्रेवमिति B.

† ज्ञायंमिति F.

‡ अवायातु इति B.

§ देवः इति B.

¶ विभिता; इति B and F.

इहा ते परमं रूपं निष्ठाः* याः सनातन ॥
 भवत्त्रसादादमति परस्मिन्परमेष्टरे ।
 अस्माकं जायते भक्तिस्त्वयेवाव्यभिचारिणी ॥
 इदानीं श्रीतुमिष्ठामी माहात्मं तत्र ग्रहर ।
 भूयोऽपि चैव यज्ञित्यां† याधात्मं परमेष्टिनः ॥
 स तेषां वाक्यमाकर्खं योगिनां योगसिद्धिदः‡ ।
 प्राह गच्छीरया वाचा समालोक्य च माधवम् ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे ईश्वरगीतामु पचमोऽध्यायः ।

षष्ठोऽध्यायः ।

ईश्वर उवाच ।

गुणवस्त्रयः सर्वे यथावत्परमेष्टिनः ।
 वस्त्रामीश्वरं माहात्मं यत्तदेविदो विदुः ॥
 सर्वलोकैकनिर्माता सर्वलोकैकरक्षिता ।
 सर्वलोकैकसंहर्ता सर्वाक्षाहं सनातनः ।

* निष्ठाः इति B.

† तारयज्ञित्यनिति B.

‡ योगसिद्धिदनिति B.

सर्वेषामिव वस्तुनामन्तर्यामी महेश्वरः* ।
 मध्ये चान्तः† खितं सर्वं नाहं सर्वं संखितः ॥
 भवद्विरक्तुतं दृष्टं यत्सरूपच मामकम् ।
 ममैषा द्वुपमा विप्रा भावा वैक्ष इर्षिता भवा ॥
 सर्वेषामिव भावानामन्तरं समवस्थितः ।
 प्रेरयामि जगत्कात्मं क्रियाद्विलिरियं‡ मम ॥
 मध्येदं चेष्टते विश्वं तदै भावानुवर्त्ति भिना ।
 सोऽहं कालो जगत्कात्मं प्रेरयामि कलाकाम् ॥
 एकांशेन जगत्कात्मं करोमि मुनिपुज्जवाः ।
 संहराभ्येकरूपेण स्थितावस्था॥ ममैव तु ॥
 आदिमध्याननिर्मुक्तो मायातस्तप्रवर्तकः ।
 श्वीभयामि च सर्गाद्वौ प्रधानपुरुषाद्वौभौ ॥
 ताभ्यां सञ्चायते विश्वं संयुक्ताभ्यां परस्परम् ।
 महदादिक्रमेणैव मम तेजो विजृश्वते§* ॥

* पिता आइति B.

† मध्येवान्ते इति B.

‡ मायर्थिति B.

§ क्रियाद्विलिरियारथं जगत्कात्मस्थित्यन्तं A पुस्तके जाति ।

¶ मध्येदं चेष्टते विश्वं तदस्तभावानुवर्त्ति च इति E.

मध्येदं चेष्टितं विश्वं मत्स्तभावानुवर्त्ति च इति F.

|| इवावस्था ममैव तु इति B and F.

** विजृश्वितमिति B.

यो हि सर्वजगत्साक्षी काशचक्रप्रवर्त्तकः ।
हिरण्यगर्भो मार्त्तरुः सोऽपि महेहसभवः ॥
तथै दिव्यं स्वमैश्चर्थं आनयोगं सनातनम् ।
दत्तवानामवान्वेदान्* कल्यादी चतुरो हित्राः ॥
स मन्त्रियोगतो† देवो ब्रह्मा महावभावितः ।
दिव्यं तथामकैश्चर्थं सर्वदावगतः‡ स्वयम् ॥
स सर्वलोकनिर्माता मन्त्रियोगेन सर्वविद् ।
भूत्वा चतुर्मुखः सर्गं सूजत्येवामसभवः ॥
योऽपि नारायणोऽनन्तो लोकानां प्रभवोऽव्ययः ।
ममैव च पराऽ मूर्त्तिः करीति परिपालनम् ॥
योऽन्तकः सर्वभूतानां रुद्रः कालामकः प्रभुः ।
मदाग्रयासौ सततं संहरिष्यति मे ततुः ॥
इव्यं वहति देवानां कव्यं कव्याशिनामपि ।
याकृत्वा कुरुते वक्ष्मिः योऽपि मच्छल्लिनोदितः ॥
भुक्तमाहारजातस्त पचते तदहर्निश्चम् ॥
वैश्वानरोऽनिर्भर्गवानीश्वरस्य नियोगतः ॥
योऽपि सर्वाध्यासां योनिर्वद्धेषा देवपुङ्गवः ।

* दत्तवानामवान्वेति B. दत्तवानामवान्वेदान्विति F.

† मम नियोगत इति B.

‡ सर्वदा वहतीति B.

§ परमेति B.

¶ पचत्येतदहर्निश्चमिति B.

वोऽपि सच्चीवयेत्काक्षुभीश्वरस्य नियोगतः ॥
 वोऽन्तस्त्रिष्ठति भूतानां वह्निर्वेवः प्रभच्छनः ।
 मदाह्नयासौ भूतानां श्रीराधि विभर्ति हि ॥
 वोऽपि सच्चीवनो नृणां देवानामभूताकरः ।
 वोमः स मन्त्रियोगेन नोदितः किल वर्तते ॥
 यः स्वभासा जगत्कात्मं प्रभासयति सर्वशः* ।
 सूर्यो हृष्टिं वित्तुते स्तोम्येषैवां स्वयम्भुवः ॥
 योऽप्यशेषजगच्छासा शकः सर्वामरैश्वरः ।
 यज्ञनां फलदो देवो वर्तते सः‡ मदाह्नया ॥
 यः प्रशास्ता आसाधूनां वर्तते नियमादिह ।
 यमो वैवस्तो देवो देवदेवनियोगतः ॥
 वोऽपि सर्वधनाध्यक्षो धनानां सम्बद्धायकः ।
 वोऽपीश्वरनियोगेन कुवेरी वर्तते सदा ॥
 यः सर्वरक्षसां नाथस्तामसानां† फलप्रदः ।
 मन्त्रियोगादसौ देवो वर्तते निर्कृतिः सदा ॥
 वेतासगच्छुतानां स्तामी भोगफलप्रदः ।¶
 ईशानः किल भूतानां वोऽपि तिष्ठमदाह्नया ॥

* प्रकाशयति सर्वदा इति B.

† आस्तेष्वेति B, F and H.

‡ वर्ततेऽसौ इति B.

§ तापसानामिति B, F and H.

¶ मन्त्रिशोगादिवारथं पादचतुष्टयं A पुस्तके न इत्यते ।

प्रकाशितः ।

४८६

था वामदेवीऽहिरसः गिर्वी दद्रमणापर्यः ।
रचको योगिनां नित्यं वर्तते इसौ मदाभ्यर ॥
यस्य सर्वजगत्पूज्यो वर्तते विज्ञमायकः ।
विनायको धर्मरतः* योऽपि महचनालितः ॥
योऽपि ब्रह्मविद्वा चेष्टा देवसेनापतिः प्रसुः ।
खल्दोऽसौ वर्तते नित्यं स्वयभूर्विधिनोदितः ॥
ये च प्रजानां पतयो मरीचादा महर्घयः ।
सूजन्ति विविधं लोकं परस्वैव नियोगतः† ॥
या च त्रीः सर्वभूतानाम्हदाति विपुला त्रियम् ।
पद्मी नारायणस्यासौ वर्तते मदतुपहात् ॥
वाचं ददाति विपुलां या च देवी सरस्ती ।
सापीष्वरनियोगेन नोदिताः‡ संप्रवर्तते ॥
याशेषपुरुषान् घोराकरकात्तारविष्वति ।
सावित्री संस्कृता चापिः§ मदाभ्यानुविधायिनी ॥
पार्वती परमा देवी ब्रह्मविद्वाप्रदायिनी ।
यापि धाता विशेषेण सापि महचनानुगा ।
योऽनन्तमहिमानन्तः शेषोऽशेषामरप्रभुः ।

* चर्वनेता इति B.

† यशेष निषेषी गतः इति A. उच्च पाठो न समीक्षीयः ।

‡ पूजिते इति A and H.

§ देवति B.

दधाति ग्निरसा सोकं देऽपि देवनियोगतः ।
योऽन्तिः संवर्त्तको निलं बहुवास्पसंस्थितः ।
पिवत्वस्त्रिलमशोधिमीष्वरस्य नियोगतः ॥
ये चतुर्दश सोकेऽग्निश्चनवः प्रवितौजसः ।
पास्वदन्ति प्रजाः सर्वास्तेऽपि तेष्य नियोगतः ॥
आदित्य वसुवो बद्रो महतस्य तथाश्चिनौ ।
अन्याश्च देवताः सर्वाः ग्रास्त्रेव विनिर्मिताः ॥
गन्धर्वा गृहस्त्राद्याद्यां चिक्षाः साध्याश्च चारस्याः ।
यच्चरस्य पिशेषाश्च स्थिताः स्थाः स्वयञ्चुवा ।
कला काठा निमेषाश्च मुहूर्तां दिवसाः चपाः ।
ऋतवः पश्चमासाश्च स्थिताः ग्रास्ते प्रजापतेः ॥
बुगमन्तरास्त्रेव मम तिष्ठन्ति शासने ।
परावैव परार्द्धाश्च कासमेदासवापरे ॥
चतुर्विधानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ।
नियोगादेवां वर्त्तन्ते देवस्य परमाम्बनः ॥
पातालानि च सर्वाणि भुवनानि च शासनात् ।
ब्रह्माण्डानि ॥ च वर्त्तन्ते सर्वाण्हेव स्वयञ्चुवः ॥

* महास्त्रेणैव निष्ठिताः इति B मक्तास्त्रेनैव निष्ठिता

+ गरुड़ा नहाः इति B. गरुड़ाः पन्ना इति I.

॥ अयं श्रीकः A पुस्तके नास्ति ।

४ नियमादेवति B.

। सयोदानीति A and F. ल्योदानीति E.

अतीतान्यप्यसेष्यानि ब्रह्मोरुणानि ममाञ्चयते ॥ १ ॥
 प्रहृतानि पश्यद्यौचिते: सहितानि अमर्ततः ॥ २ ॥
 ब्रह्मोरुणानि भविष्यति सह चामभिरामगते: ।
 करिष्यन्ति सहैवाङ्गां परस्य परमामलां ॥
 भूमिरापोऽनलो वायुः स्तं मनोदुषिरेव च ।
 भूताद्विरादिप्रकृतिर्नियोगे मम वर्तते ॥
 याशेषजगतां योनिर्माहिनी सर्वदेहिनाम् ।
 माया विवर्तते नित्यं सापीश्चरन्तिर्नियोगतः ॥
 यो वैः देहस्तान्देवः पुरुषः पव्यते परः ।
 आमासी वर्तते नित्यमीश्चरस्युः नियोगतः ।
 विधूय मोहकलिङ्गं यथा पश्यति तत्पदम् ।
 सापि बुद्धिर्महेश्य नियोगवशवर्त्तिनी ॥ ३ ॥
 बहुनाच किमुक्तेन मम शक्त्याकं जगत् ।
 मयैव प्रेर्यते ॥ कृतस्तं मयैव प्रलयं व्रजेत् ॥ ४ ॥
 अहं हि भगवानीशः स्वयं ज्योतिः सनातनः ।
 अरमाला परं ब्रह्म मत्तो ह्यन्यो न विद्यते ॥ ५ ॥

दधाति ग्रिरसा सोकं योऽपि देवनियोगतः ॥
 योऽन्निः संवर्तके नित्यं बहुवारुपसंस्कितः ॥
 पिवत्वस्त्रिसमश्चोषिभीम्बरस्य नियोगतः ॥
 ये चतुर्दश लोकेऽन्नाशयनव; प्रवितौजसः ॥
 पात्रयन्ति प्रजाः सर्वासेऽपि तेष्य नियोगतः ॥
 चादित्या वस्त्रो दद्धो मरुतव तदाश्चिनौ ।
 अन्याच देवताः सर्वाः ग्रास्त्रेव विनिर्विताः* ॥
 गम्भर्वा ग्रहकायाचां चिह्नाः साधाच चारणाः ।
 यज्ञरथः पिशंचाच त्विताः स्फटाः स्वयभुवा ।
 कला काढा निमेषाच मुहूर्ती दिवसाः चपाः ।
 चक्रतवः पश्चमासाच त्विताः ग्रास्त्रे प्रजापतेः ॥†
 शुगमन्वन्तरास्त्रेवं मम तिष्ठन्ति शासने ।
 पराचैव परार्द्धाचं कालभेदास्त्रापरे ॥
 चतुर्विभानि भूतानि स्वावराचिं चराचि च ।
 नियोगादेवता चर्त्तन्ते देवस्य परमाक्षमः ॥
 पातालानि च सर्वाचि भुवनानि च यासनात् ।
 ब्रह्माण्डानि॥ च चर्त्तन्ते सर्वास्त्रेव स्वयभुवः ॥

* नहासेवै निहिताः इति B नक्षत्रेव निहिता इति F.

† चक्राच्चाः इति B. चक्राः पचा इति F.

‡ चर्व द्वीकः A पुक्षेण नाति ।

¶ नियमादेवति B.

|| नवोदानीति A and F. नवोदानीति E.

अतीतान्यथसंख्यानि ब्रह्मोद्धारानि ममाद्ययां ॥ १ ॥
 प्रहृतानि पद्मार्थैःैः सहितानि उमर्त्ततः ॥ २ ॥
 ब्रह्मोद्धारानि भविष्यन्ति सह चाक्षभिरुक्तगैः ।
 करिष्यन्ति ॥ सहैष्वाङ्गां परस्य परमामलां ॥ ३ ॥
 भूमिरापोऽनलो वायुः सुं मनोदुदिरेव च ।
 भूतादिरादिप्रकृतिर्नियोगे मम वर्तते ॥
 याशेषजगतां योनिर्मीहिनी सर्वदेहिनाम् ।
 माया विवर्तते नित्यं सापीश्चरनियोगतः ॥
 यो वैःैः देहस्तान्त्रेवः पुरुषः पञ्चते परः ।
 आकासौ वर्तते नित्यमीश्चरस्युः नियोगतः ॥
 विधूय मोहकलिङ्गं यथा पञ्चति तत्पदम् ।
 सापि दुहिर्मार्महेश्वर्य नियोगवशवर्त्तिनी ॥
 बहुनाच किमुक्तेन मम शत्याकां जगत् ।
 मयैव प्रेर्यते ॥ कारस्त्रं मयैव प्रलयं व्रजेत् ॥
 अहं हि भगवानीशः स्वयं स्वातिः सनातनः ।
 परमाक्षा परं ब्रह्म मत्तो द्व्यती न विद्यते ॥

* दकुभिरिति B and F.

† वहिष्यन्तीति B.

‡ हीति B.

§ महेश्वरिति B.

¶ विद्या इति B.

|| मयैव दुर्बते इति B.

इत्येतत्परतं ज्ञानं पुण्योक्तं कवितं भवा ।
ज्ञात्वा विमुचते अनुर्जभसंसारवस्थनात् ॥

इति श्रीकृष्णरामे ईश्वरगीतात् चठोऽध्यायः ।

सप्तमोऽध्यायः ।

ईश्वर उवाच ।

नृकृष्णस्वयम् सर्वे प्रभावं परमेष्ठिनः ।
ये ज्ञात्वा पुरुषो मुक्तो न संसारे पतेत्पुनः ॥
परात्परतरं ब्रह्म ज्ञात्वतं भ्रुवमव्ययम्* ।
नित्यानन्दं निर्विकल्पं तद्वाम परमं मम ॥
अहं ब्रह्मविद्हां ब्रह्मा स्वयम्भूर्विज्ञतोमुखः ।
मायाविनामहन्देवः पुराणो हरिरव्यवः ॥
योगिनामस्माह शशुः स्त्रीषान्देवी गिरीन्द्रजा ।
आदित्यानामहं विष्णुर्वस्त्रामस्मि पावकः ॥
दद्राणां शङ्खरथाहं गरुडः पततामहम् ।
ऐरावतो गजेन्द्राणां रामः शङ्खवतामहम् ॥

* निष्पत्तं परमिति B.

कृष्णाच्च वसिष्ठोऽहं देवानाच्च शतक्रतुः ।
 शिल्पिनां विभकर्मा हं प्रश्नादः सुरविहिषाम्* ॥
 मुनीनामप्यहं वासो गणानाच्च विनाशकः ।
 वीराणां वीरभद्रोऽहं सिद्धानां कपिलो मुनिः ॥
 पर्वतानामहं मेहर्नक्षत्राणाच्च चन्द्रमाः ।
 वच्छम्भरणानाच्च ब्रतानां सत्त्वमस्त्राग्रहम् ॥
 अनन्तो खोयिनान्देवः सेनानीनाच्च पावकिः ।
 आश्रमाणां ऋहस्योऽहमीक्षराणां महेश्वरः ॥
 महाकल्पच्च कल्पानां युगानाहृतमस्त्राग्रहम्† ।
 कुवेरः सर्वयज्ञाणां दृष्टानाच्चैव वीरधः‡ ॥
 प्रजापतीनान्दचोऽहं निर्जटिः सर्वरक्षसाम् ।
 वायुर्बलवतामभि दीपानां पुष्करोऽस्त्राग्रहम् ॥
 सूर्योदायाच्च सिंहोऽहं यज्ञाणां धनुरेव च ।
 वेदानां सामवेदोऽहं यजुषां शतक्षिद्रियम् ॥
 सावित्री सर्वजप्यानां गुड्घानां प्रथवोऽस्त्राग्रहम् ।
 सूक्तानां पौरुषं सूक्तं ज्येष्ठसाम च सामषु ॥
 सर्ववेदार्थविदुषां मनुः स्वायशुवोऽस्त्राग्रहम् ।
 ग्रन्थावर्त्तसु देशानां चेताणामविमुक्तकम् ॥

* प्रश्नादोऽस्त्राग्रहविषामिति B.

† B पुस्तके एतत्यादृश्यसुपरिख्यशीकात् प्रागेव हस्तते ।

‡ गवेशानाच्च वीरकः इति B.

विद्यानामाज्ञविद्याहं ज्ञानानमेश्वरं परेम्* ।
 भूतानामज्ञाहं व्योम तत्त्वानां स्मरुरेव च ॥
 पायानामज्ञाहं माया कालः कल्पवतामहम् ।
 गतीनां नुक्तिरेवाहं परेषां परमेश्वरः ॥
 वचान्यद्विपि सोऽप्रियम् स्वस्वं तेजोऽस्त्राधिकम् ।
 तत्त्वं प्रतिज्ञानीयं मम तेजीनिवृच्छितम्† ॥
 आज्ञानः पश्वः प्रोक्षाः सर्वे संसारवर्त्तिनः ।
 तेषां पतिरहन्वेषः अृतः पशुपतिर्विधैः ॥
 मायापाशेन वज्राभि पशुनेतान् सखीलया ।
 मामेव भीषकं प्राहुः पशुनां वेदवादिनः ॥
 मायापाशेन वज्रानां भीषकोऽन्यो न विद्यते ।
 मावृते परमाज्ञानं भूताधिपतिमव्ययम् ॥
 चतुर्विश्विततत्त्वानि माया कर्त्त्वं गुणा इति ।
 एते पाशाः पशुपतेः क्लेशाच पशुवन्धनाः ॥
 मनो दुर्दिरहङ्कारः खानिलाम्बिजलानि भूः ।
 एताः प्रक्षतयस्वष्टौ विकाराच तथापरे ॥
 श्रीचक्रकृच्छ्रवी जिह्वा ग्राणच्चैव तु पशुमम् ।
 पायूपस्वं कारो पादो वाक् चैव हशमी भता ॥
 शब्दः सर्वच रूपच रसो गन्धस्तथैव च ।

* ईश्वरः परमिति A.

† विजूक्षमिति B.

चयोविंशतिरेतानि तस्यानि प्राह्णतीनि च ॥
 चतुर्विंशकमव्यक्तं प्रधानं गुरुलक्षणम् ।
 अनादिमध्यनिधनं कारणं जगतः परम् ॥
 सत्यं रजसामवेति गुरुचयमुदाहृतम् ।
 साम्यावस्थितिमेतेषामव्यक्तां प्रकृतिं विदुः ॥
 सत्यं ज्ञानं तमो ज्ञानं राजसं समुदाहृतम् ।
 गुरुचानं दुष्कृतिव्याहैषम्यं कवयो विदुः ॥
 धर्माधर्माविति प्रोक्तौ पाशी ही कर्मान्संज्ञितौ ।
 मर्यपर्यितानि कर्माणि न बन्धाय विमुक्तये ॥
 अविद्यामन्तितां रागं द्वेषसाभिनिवेशनम् ।
 लेशास्यांस्तान् स्थयं प्राहः पाशानामनिवन्धनात् ॥
 एतेषामेव पाशानां माया कारणमुच्चते ।
 मूलप्रकृतिरव्यक्ता सा शक्तिर्मयि तिष्ठति ॥
 स एव मूलप्रकृतिः प्रधानं पुरुषोऽपि च ।
 विकारा महदादीनि देवदेवः समातनः ॥
 स एव बन्धः स च बन्धकार्ता
 स एव पाशः पशुभृक्षः एव ।

* रक्षीनिवसुदाहृतनिति B.

† व्येति B.

‡ पाशः पशुः स इति B.

स वेद सर्वं च तस्य वित्ता
तमाहुराद्यं* पुरवं पुराणम् ॥
इति श्रीद्वार्चपुराणे द्वारकीयाः सु वसनोऽध्यायः ।

अष्टमोऽध्यायः ।

द्विष्ठर उवाच ।
अथहुङ्कारतमं ज्ञानं वचे ब्राह्मणपुरुषाः ।
येनासी तरते जन्मुर्वीरं* संसारसागरम् ॥
अवं† ब्रह्मा तमः शान्तः शान्ततो निर्भुवोऽव्यवः ।
एकाकी भगवानुक्तः विवलः परमेष्ठरः ॥
मम योनिर्महाङ्का तत्र गर्भं दधाम्यहम् ।
मूलमायाभिधानशं‡ ततो जातमिदं जगत् ॥
प्रधानं पुरुषो ज्ञानमा महातादिः४रेव च ।
तत्त्वाचार्थं मनोष भूतानीन्द्रियाचि च जग्निरे ॥

* तमाहुराणमिति B.

शीरेति B.

† चहमिति B. अहं ब्रह्मयः इति P.

‡ तु इति B.

४ महात् भूतादिरिति B.

५ महेति B.

ततोऽस्तु ममेवै ममकी# क्रोटिं समप्रसम् ॥ १ ॥ अथ एव
तस्मिन्नज्ञे महाब्रह्मा मच्छस्या चोपवृहितः ॥ २ ॥
ये चान्ये बहवो जीवाश्चायाः† सर्वं एव ते ॥ ३ ॥
न मां पश्यति पितरं माययो मम मोहिताः‡
यासुः§ योनिषु ताः सर्वाः§ सञ्चेवन्तीहङ्गं भूर्तयः ।
तां मातरं परा योनिः ॥ मायेवं पितरं विदुः ॥ ४ ॥
यो मायेवं** विजानाति जीजिमं पितरं प्रशुभाण्ठ ।
स वीरः§§ सर्वलोकेषु न मोहसधिगच्छति ॥ ५ ॥
ईशानः सर्वविद्यानां भूतानां परमेश्वरः ।
ओहारभूर्तिर्भगवानहं ब्रह्मा प्रजापतिः ॥ ६ ॥
समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्तं परमेश्वरम् ।
विनश्यत्सविनश्यन्तं यः पश्यति स पश्यति ॥ ७ ॥
समं पश्यन् हि सर्वत्र समवस्थितमीश्वरम् ॥ ८ ॥

* इष्टेति B.

† मक्षया इति B.

‡ याचेति B.

§ सर्वासु इति B.

¶ सञ्चेवन्ति इति B.

॥ तासी माया परा योनिरिति B.

** मायेवमिति B.

†† विमुनिति B.

‡‡ चीर इति B.

न हित्याकामानं ततो वार्ति पराङ्गतिम्* ॥
 विदिला सप्त सूक्ष्माचि वड़ास्त्र महेश्वरम् ।
 प्रधानविनियोगज्ञः परं प्रद्वाधिगच्छति ॥
 दर्जन्ता दस्तिरनादिबोधः
 सप्तश्वतान् नित्यमसुतशक्तिः ।
 अनन्तशक्तिच विभोविंदिला
 वड़ाहुरहानि महेश्वरस्त्र ॥
 तत्याचाचि मन आका च तानि
 सूक्ष्मास्त्राहुः सप्त तत्याकानि ।
 या सा हेतुः प्रष्टतिः सा प्रधानं‡
 बन्धः प्रोक्ष्मी विनयेनापिः तेन ॥
 या सा शक्तिः प्रष्टतौ शीतरूपा
 वेदेष्वूता कारणं ब्रह्मवीनिः ।
 तत्या एकः परमेष्ठी पुरस्ता-
 आहेश्वरः पुरुषः सत्त्वरूपः ॥
 ब्रह्मा योगी परमाक्षा महीयान्
 श्वोमव्यापी वेदवेद्यः पुराणः ।

* परं पदमिति B.

† दस्तिरना इति B and F.

‡ वाचनमिति B.

§ विनियोगोऽपि इति B.

एको द्वारी चतुर्भ्युमिक्षेत्रं
यीजं विश्वं देवः एकः स एव ॥
तमेवैकं प्राहुरन्वेऽप्यनेकं
त्वामेवाक्षात् केचिद्द्वयं तमाहुः ।
भद्रोरत्रीग्रामहतो महीया-
अहादेवः प्रोक्षते विश्वरूपःऽ ॥
एवं हि यो वेद गुहाशयं परं
प्रभुं गुप्तास्तु पुरुषं विश्वरूपम् ।
हिरण्यं दुष्मितां पराङ्मतिं
स दुष्मितान् ॥ दुष्मितीत्वं तिष्ठति ।

इति श्रीकृष्णपुराणे र्त्वं चतुर्वीतासु चटमीऽवावः ।

—०—

* वेद इति A, E and H.

† लेक्षाक्षात्मिति B.

‡ वेदविदिरिति B.

§ प्रभुमिति B.

¶ परमिति B.

|| अदुष्मितानिति E and H.

नवमोऽध्यायः ।

कल्पय उत्तुः ।

निष्कलोनिर्भक्तो निस्तो निक्षिवः प्रदमेष्वरः ।
ततो बहूः महादेव विष्वरूपः कर्षं भवान् ॥
ईश्वर उचाच ।

नाहं विष्णो न विष्वच्च माहते विद्यते द्विजाः ।
माया निमित्तमाभास्ति सा चाक्षणि मया चिता ॥
अनादिनिधना शक्तिर्माया व्यक्तिसमात्रवान् ।
तत्रिमित्तः प्रपञ्चोऽयमव्यक्ताव्यागते चलुक्तः ।
अव्यत्तं कारणं प्राहुरानन्दं च्योतिरच्चरम् ॥
अहमेव परं ब्रह्म मत्तोऽन्यन्यत्रूपं विद्यते ।
तस्माच्चे विष्वरूपलं निष्प्रितं ब्रह्मवादिभिः ॥
एकले च पृथग्ने चण प्रोक्तमेतत्रिदर्शनम् ।
अहं तत्परमं ब्रह्म परमात्मा सनातनः ।
अकारणं द्विजाः प्रोक्ता न दीप्तोऽग्नात्मनस्तथा ।

* देव इति A.

† व्यक्तसमाचिता इति B. व्यक्तसमाचया इति F.

‡ मव्यक्तादमवत् चलु इति B.

§ मत्तोऽन्यदि इति B.

¶ एकलेन पृथग्ने इति B.

अनन्ताः* शक्तयोऽव्यक्ता मायया संस्थिता भुवाः ।
 तस्मिन्दिविस्तिं नित्यमव्यक्तं भाति केवलम् ॥
 अभिक्षं वस्ते भिर्व ब्रह्माव्यक्तं सनातनम्† ।
 एकया मायया युक्तमनादिनिधनं भ्रुवम् ॥
 पुंसोऽन्याभूद्यथा भूतिरन्यया न तिरोऽहितम्‡ ।
 अनादिमध्यमित्यक्षं चेष्टते विद्यया किल ॥
 तदेतत्परमव्यक्तं प्रभामरुक्षमण्डितम् ।
 तदवरं परं ज्योतिस्तंहिष्ठोः परमं पदम् ॥
 तच सर्वमिदं प्रोतमोतं चैवाङ्गिलं जगत् ।
 तदेवेदं§ जगत्यृत्यं तदित्ताय विमुचते ॥
 यतोवाचो निवर्त्तन्ते अप्राप्य मनसा सर्व ।
 आनन्दं ब्रह्मणो विहान् विमेति न ज्ञातश्चनना ॥
 वेदाहमेतं पुरुषं महात्म-
 मादित्यवर्णं पुरुषं पुरस्तात्॥ ।

* सुखमाः इति B.

† अभिक्षु खमापतः इति B and F.

‡ तत्त्वोऽहितनिति E and H.

§ तदेव च इति B.

¶ न विमेति कदाचनेति B.

॥ तमसः परस्तादिति B and F.

तं विज्ञाय परिसुचेत विदा-
 चित्तानन्दी भवति ब्रह्मभूतः* ॥
 अस्मात्परं नापरमस्मि विचि-
 ष्यत्योतिर्था ज्ञोतिरेकं दिविजम्† ।
 तदेवामानं मन्यमानोऽव विदा-
 नामानन्दी भवति ब्रह्मभूतः ॥
 तदप्यहङ्कारिलं गूढदेहं
 ब्रह्मानन्दमस्तं विज्ञाधामाई ।
 वदन्त्येवं ब्राह्मणा ब्रह्मनिष्ठा-
 य गत्वा न निवर्त्तेत भूयः ॥
 हिरण्यये परमाकाशतत्त्वे
 यहै दिविष विप्रतिभातीष तेजः ।
 तदिज्ञाने॥ परिपश्चन्ति धीरा-
 विज्ञानमानं विमलं व्योमधाम ॥

* ब्रह्मभूयः इति B.

† दिविषनिति B.

‡ तदप्ययनिति B.

§ विज्ञान इति B.

¶ वदन्त्येति B.

॥ तदिज्ञाने इति B.

ततः* परम्परिपश्चन्ति धीरा-
आभ्यामानमनुभूय साक्षात्† ।
स्वयं प्रभुः परमेष्ठी महीयान्
ब्रह्मागद्दी भगवानीश्च‡ एषः ॥
एकोदेवः सर्वभूतेषु गृहः
सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरामा ।
तमैवैकं येऽनुपश्चन्ति धीरा-
स्तेवां शान्तिः शास्त्रती नेतरेषाम् ॥
सर्वायनग्निरोगीवः सर्वभूतगुहाश्चयः ।
सर्वव्यापी स भगवान्तस्मादन्यच विद्यते ॥
इत्येतदीक्षरक्षानमुक्तं वो मुनिपुङ्क्वाः ।
गोपनीयं विशेषेष योगिनामपि दुर्लभम् ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे द्वंतरमीतामु नवमीऽध्यायः ।

* यतः इति B.

† अनुभूय इति B.

‡ भवानीश इति B.

दशमोऽध्यायः ।

३५८

ईश्वर उवाच ।

अस्तिष्ठते कर्मव्यक्तिहृष्टं ब्रह्मेति निश्चितम् ।
 स्थयज्ञरोतिः परमतत्त्वं पूर्वं* व्योग्यि व्यवस्थितम् ॥
 अव्यक्तं कारणं यत्तद्वचरं परमं पदम् ।
 निर्गुणं सिद्धिः† विज्ञानं तदै पञ्चनि सूरयः ॥
 तत्त्वस्वान्तसङ्कल्पाः‡ नित्यं तत्त्वावभाविताः ।
 पञ्चनि तत्परं ब्रह्मा यत्तज्ञानमिति श्रुतिः ॥
 अव्यया न हि मां द्रष्टुं शक्वां वै मुनिष्ठवाः ।
 न हि तद्विद्यते ज्ञानं येन तत्त्वायतेऽपरम् ॥
 एतत्परमं ज्ञानं४ केवलं कवयो विदुः ।
 अज्ञानतिमिरं॥ ज्ञानं यज्ञाचायामयं जगत् ॥
 यज्ञानं निर्वालं शुद्धं** निर्विकल्पविरचनवृणां ।

* परे इति B and F.

† एवैति B.

‡ तत्त्वितः ज्ञानसङ्कल्पा इति B, F and H.

§ वत्सत्त्वावते इति B.

¶ ज्ञानमिति B.

|| अज्ञानमितरं ज्ञानमिति F. इतरदिति साधु ।

** शूद्धमिति B.

†† यद्यव्ययमिति B.

ममाक्षासौ तदैवैनमिति प्राहर्विपस्थितः ॥
 येऽप्यगेकं प्रपश्यन्ति तत्परं परमं पदम् ।
 आत्मिताः परमाक्षिणां दुहैक्षणां तत्त्वमव्ययम् ॥
 ये पुनः परमन्तत्वमेकं वानेकमीक्षरम् ।
 भक्षाः मां सम्प्रपश्यन्ति विज्ञेयास्ते तदाक्षकाः ॥
 साक्षादेवं^१ प्रपश्यन्ति स्वाक्षानं परमीक्षरम् ।
 नित्यानन्दं निर्विकल्पं सत्यरूपमिति स्थितिः ॥
 भजन्ते परमानन्दं सर्वर्गं जगदाक्षकम् ॥
 स्वाक्षर्यवस्थिताः शान्ताः परे व्यक्षापरस्य ॥ तु ॥
 एषा विमुक्तिः परमा मम सायुज्यसुत्तमम् ।
 निर्वाणं ब्रह्मचार्यं चैक्यं कैवल्यं कवयो विदुः ॥
 तत्त्वादनादिमध्यान्तं वस्त्रेकं परमं शिवम्^२ ॥
 स ईक्षरो महादेवस्तुं विज्ञाय प्रसुच्यते ॥
 न तत्र सूर्यः प्रतिभातीह चन्द्रो
 न चक्राणां गणोऽन्तं नोत विद्युत् ।

* तदेवेदमिति B. एवदिति साधु ।

† दुहैक्षमिति B.

‡ भक्षा इति B.

§ साक्षादेव इति B.

¶ यस्तदाक्षमिति B. यस्तदाक्षमिति G and H.

|| परव्यक्ते प्रस्त्रं तु इति F.

** परमः विवः इति B.

†† न नचकाचि तपनः इति B. नचकाचातपनश्च विद्युदिति F.

तद्वाचितं छस्त्रियाति विष्णु-
 मतीव# भास्त्रममस्त्रादिभाति ॥
 विष्णोदितविष्णुलां† निर्विकल्पं
 शुद्धं उहत्परमं‡ यदिभाति ।
 चक्रान्तरे ब्रह्मविदोऽय नित्यं
 पश्यन्ति तस्यमचलं यस्त्र ईशः ॥
 नित्यागन्धमस्त्रं सखरूपं
 शुद्धं वदन्ति पुरुषं सर्वविदाः ।
 प्राचानितिः§ प्रस्त्रवेनेनितारं
 ध्यायन्ति वेदेरिति निष्ठितार्थाः॥
 न भूमिरापो न मनो न वड्डः:
 प्राचोऽग्निलो गग्नं नीत दुष्टिः ।
 न चेतनोऽवत्परमाकाशमध्ये
 विभाति देवः शिव एव केवलः ॥
 इत्येतद्गुणं परमं रहस्यं
 आनन्देदं॥ सर्ववेदेषु गीतम्** ।

* तद्विवेति B.

† निष्ठोदित सामदनिति B.

‡ शुद्धं विष्णुस्त्रं परमनिति B. शुद्धं उहत्परमनिति F.

§ वस्त्रोनिति इति B.

॥ वेदार्थिविष्णितार्थाः इति B. वेदार्थिविष्ठितार्थनिति F.

॥ आनन्दतनिति B.

** गृहनिति B.

जानाति योगी विजनेऽथ देशे
दुर्जीत योगं प्रवती चावस्थम् ॥

१५ श्रीकृष्णपुराणे ईश्वरगीतामु इष्टमोऽध्यायः ।

एकादशोऽध्यायः ।

ईश्वर उवाच ।

अतः परं प्रवस्थामि योगं परमदुर्लभम् ।
येनाभ्यामां प्रपश्यन्ति भासुमन्तमिवेश्वरम् ॥
योगाभ्यन्ति हते# चिप्रमश्चेषं पापपञ्चरम् ।
प्रसरं जायते चानं साचाभिर्वाणसिद्धिम् ॥
योगज्ञानाभ्यायते चानंकं चानाद्योगः प्रवर्तते ।
योगज्ञानाभियुक्तस्य प्रसीदति महेश्वरः ॥

* यदेवमिति A and H.

* दहतीति B.

+ चक्षयमिति B.

‡ चागमित्यन् पाददर्श A, E, H युक्तेषु नाति ।

एकवालं हिकालं वा चिकालं नित्यमेव च* ।
 ये युज्जन्ति महावीरं ते विज्ञेया महेश्वराः ॥
 योगसु हिविधीं ज्ञेयो द्विभावः प्रवर्मो मतः ।
 अपरसु महाऽयोगः सर्वयोगीत्तमोत्तमः ॥
 शून्यं सर्वनिराभासं स्वरूपं यच्च चित्तते ।
 अभावयोगः स प्रोत्ती येनाभानं प्रपश्यति ॥
 यच्च पश्यति चाभानं नित्यानन्दं निरञ्जनम् ।
 मयैक्षं स मद्या योगीऽ माषितः परमः स्वयम् ॥
 ये चान्ये योगिनां योगाः श्रूयन्ते ग्रन्थविस्तरे ।
 सर्वे ते ब्रह्मयोगस्य कलां नार्हन्ति योड़शीम् ॥
 यच्च साद्वायपश्यन्ति विमुक्ता विम्बमीम्बरम् ।
 सर्वेषामेव योगानां स योगः परमो मतः ॥
 सहस्रशोऽथ बहुशो॥ ये चेष्टरवहिष्कृताः ।
 न ते पश्यन्ति मामेकं योगिनो यत्मानसाः ॥
 प्राणायामसद्वा ध्यानं प्रत्याहारोपधारणाः॥

* वा इति B.

† प्रथमः इति A, E and H.

‡ चनुफा उनुफा इति A, E and H.

§ महावीरः इति B.

¶ परमेश्वरः इति B.

|| अतश्चः इति B.

** प्रत्याहारोऽथ चारणा इति B and G.

समाधिष्ठ सुनिश्चेष्टा यमस नियमासने ॥
 मय्येवचित्तता योगः प्रत्यन्तर#नियोगतः ।
 तत्प्राधनानि चाच्यानि युपाकं कवितानि तु ॥
 अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यापरिप्रदौ ।
 यमाः सहेपतः प्रोक्ताचित्तशुचिप्रदा वृत्ताम् ॥
 कर्मणा मनसा वाचा सर्वभूतेषु सर्वदा ।
 अलोकजननं प्रोक्ता लहिंसा परमर्षिभिः ॥
 अहिंसायाः परो धर्मो नास्यहिंसापरं सुखम् ।
 विधिना या भवेद्विंसा लहिंसैव प्रकीर्तिताऽ ॥
 सत्येन सर्वमाग्रोति सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितम् ।
 यथार्थकथनाचारः सत्यमोक्तं हिजातिभिः ॥
 परद्रव्यापहरणं चौर्यादयः क्लेन वा ।
 स्तेयं तस्यानाचरणादस्तेयं धर्मसाधनम् ॥
 कर्मणा मनसा वाचा सर्ववस्थासु सर्वदा ।
 सर्वत्र मैथुनत्वागं ब्रह्मचर्यमाचक्षते ॥
 द्रव्याणामप्यनादानमापद्यपि तथैच्छया ।
 अपरियहमित्याहुस्तं प्रयत्नेन पालयेत् ॥
 तपः स्वाध्यायसन्तोषी श्रीचमीम्बरपूजनम् ।

* उक्ताकर इति B and F.

† सा लहिंसैव चौरिंता इति B.

‡ चौर्यादय इति B.

समासान्नियमाः प्रोक्ता योगसिद्धिप्रदाविनः ॥
 उपवासपराकादिकाञ्चत्वान्नावचादिभिः ।
 गरीबोद्धव्याहुसापसास्थप उत्तमम् ॥
 वेदान्तश्चत्वद्विषय#प्रथवादिजपन्नुधाः ।
 सत्सिद्धिकरं पुसां साधायं परिचक्षते ॥
 साधायस्य चयो भेदा वाचिकोपांशुमानसाः ।
 उत्तरोत्तरवैशिर्षं प्राङ्मुखेदार्थवेदिनः ॥
 यः ग्रन्थबोधजननः परेषां शुखतां स्फुटम् ।
 साधायो वाचिकः प्रोक्त उपांशोरब्द लक्षणम् ॥
 गोष्ठयोः अन्तमाचेष्ट परस्वाग्रन्थबोधकम् ।
 उपांशुरेष निर्हिष्टः साधसौ वाचिकात्मपात् ॥
 यत्पदाद्वरसङ्गत्या परिच्छन्दवर्जितम् ॥
 चिन्तनं सर्वद्वच्छानां मानसं तत्त्वपं विदुः ॥
 यद्यच्छालाभतो वित्तं ६ अलं पुंसो भवेदिति ।
 प्राग्नस्त्वस्ययः प्राङ्मुखः सन्तोषं शुखलक्षणम् ॥
 वाञ्छमान्यतरं शौचं हिता प्रोक्तं द्विजोत्तमाः ।
 शुच्छालाभ्यां सृतं वाञ्छं मनःशुद्धिरवान्तरम् ॥

* A celebrated hymn and prayer of the शुचेष्ट occurring in the वाच-
ष्टवेदी संहिता.

† सहस्रवाचिको जपः इति B.

‡ परिच्छन्दविवर्जितमिति B.

§ नित्यमिति B, E and H.

सुतिअरणपूजाभिर्वास्तनःकायकर्चभिः ।
 सुनिष्ठला शिवे भक्तिरेतदीग्रस्तश्च पूजनम् ॥
 यमाश नियमाः प्रोत्ताः प्राशादामस्त्रिवोधत ।
 प्राणः स्वदेहजो वायुरादामस्त्रिवोधनम् ।
 उत्तमाधममध्यत्वान्निधायं प्रतिपादितः ॥ ३०
 यः एव हिविधः प्रोत्तः सगर्भोऽगर्भ एव च ॥
 माचादादशको मन्दस्तुर्विश्वितमाचकः ।
 मध्यमः प्राणसंरोधः षट्खिंश्चाचिकोऽन्तकः ॥
 यः स्वेदकम्पनोद्धासणजनकालं यद्वाक्रमम् ।
 संयोगय ग्रन्थाणामानन्दाद्योत्तमोत्तमः ॥
 सुनफाल्यं हिश्च तं योगं सगर्भविजयान्तर्मुखाः ।
 एतदै योगिनां प्राप्तःऽप्तः प्राशादामस्त्र लब्धनम् ॥
 सव्याहृतिं सप्रचवां गायत्रीं शिरसा सह ।

* इतरीति B.

† एतव्यादवर्त्य A युक्तवे नाक्ति ।

‡ स इति B, E and H.

§ लाचिकोत्तम इति B, E and H.

¶ प्रस्त्रेदकम्पनोद्धासण इति B. यः स्वेदकम्पनोद्धासण इति G.

|| मन्दमध्यमसुख्यानामानन्दाद्योत्तमोत्तमः इति B.

** सगर्भमाङ्गिरिति B.

†† सगर्भविजयप्रसिद्धिति B.

‡‡ एतद्विधि योगिनामुक्तिविति B.

चिर्जपेदायतप्राप्तः प्राप्तायामोऽय नामतः# ॥
 रेचकः पूरकचैव प्राप्तायामोऽयत्र कुञ्चकः ।
 ग्रीष्मते सर्वशास्त्रेषु योगिभिर्वितमानसैः ॥
 रेचको वाञ्छनिष्ठासः# पूरकस्त्रिरोधनः\$ ।
 साम्येन संस्थितिर्या सा कुञ्चकः परिगीयते ॥
 इन्द्रियाणां विचरतां विषयेषु स्वभावतः ।
 निघः ग्रीष्मते सद्धिः प्रत्याहारसु सत्तमाः ॥
 इत्पुरुषरीके नाभ्यां वा मूर्द्धि पर्वसु मस्कके ।
 एवमादिषु देशेषु धारणा विज्ञवन्धनम् ॥
 देशावस्थितिमालम्ब्र जर्णैष या हत्तिसत्तिः ।
 प्रत्यन्तरैरस्त्राया॥ तदगानं सूरयो विदुः ॥ ५
 एकाकारः समाधिः स्वादेशालम्बनवर्जितः ।
 प्रत्ययो इर्थमाचेष योगशासन#**मुलमम् ॥
 धारणा हादशायामा धानं हादश धारणाः ।
 धानं हादशकं यावत्तमाधिरभिधीयते ।

* प्राप्तायामः स उच्चते इति B.

† प्राप्तायामसु इति B.

‡ रेचकोऽन्तर्विष्ठासादिवि B.

\$ निरोधतः इति B.

¶ इर्थरिति B, G, E and H.

|| इर्थन्तरैरस्त्राया इति B. इर्थन्तरैरस्त्राया इति G.

** साधनेति B.

आसनं स्वस्तिकं प्रोक्तं पश्चमर्हासनन्तवा ।
 साधनानाष्टं सर्वेषामेतत्प्राधनमुक्तमम् ।
 जर्बोरपरि विप्रेन्द्राः क्षत्वा पादतखे उमे ।
 समासीनामनः पश्चमेतदासनमुक्तमम् ॥
 उमे क्षत्वा पादतखे जानूर्वोरन्तरेष्व हि ।
 समासीनामनः प्रोक्तमासनं स्वस्तिकं परम् ॥
 एकं पादमथैकस्मिन्द्वयोरसि सप्तमाः ।
 आसीनार्हसनमिदं योगसाधनमुक्तमम् ॥#
 अदेशकाले योगस्त्र दर्शनं हि न विद्यते ।
 अम्बभ्यासे जले वापि शुष्कपर्वचये तथा ॥
 जनुव्यासे श्वशाने च जीर्णगोष्ठे चतुष्पथे ।
 सश्वे सञ्चयेऽपि वापि चैत्यवस्तीकसञ्चये ॥
 अशुमे दुर्जनाक्रान्ते मशकादिसमन्विते ।
 नाचरेहृषबाधे वा दीर्घनस्यादिसम्भवे ॥
 सुगुसे सुशुमे देशे गुहायां पर्वतस्त्रये ॥#
 नद्यासीरे पुष्करेशे देवतायतने तथा ॥
 यहे वा सुशुमे देशेऽनिर्वन्नने जनुवर्णिते ।

* अयं द्वोऽपः B. पुस्तके नाति ।

† समये इति B.

‡ एतदत्तं पादवतुष्टवं A. पुस्तके नाति ।

§ रमे इति B.

युच्छीत योगं* सततमाक्षानं तत्परायषः† ॥
 न मस्तुत्याथ ओमीन्द्राविष्णवांचैव विनायकम् ।
 गुरुचैव च‡ मां योगी युच्छीत सुसमाहितः ॥
 आसनं स्तस्तिकं बहा पश्चमर्हमध्यापि वा ।
 नासिकाये समां दृष्टिमीषदुक्षीलितेच्छाः ॥
 छात्वाथ निर्भयः शान्तस्यक्षामायामयं जगत् ।
 स्वामव्यवस्थितम्देवं चिन्तयेत्परमेष्वरम् ॥
 शिखाये हाइशाङ्कुस्थे कर्त्तयित्वाथ पहुजम् ।
 धर्मकन्दसमुद्भूतं ज्ञाननालं सुशोभनम् ॥
 ऐष्वर्याईदद्वं श्वेतं परं वैराग्यकर्णिकम् ।
 चिन्तयेत्परमं कोशं कर्षिकायां हिरण्यम् ॥
 सर्वशक्तिमयं साक्षात्यं प्राहुर्दिवमव्ययम् ।
 ओङ्कारवाच्यमव्यती रस्मिज्वालाऽसमाकुलम् ।
 चिन्तयेत्तत्र विमलं परं ज्योतिर्यद्वरम् ॥
 तस्मिन्ज्योतिष्ठि विव्यस्य स्वानन्दं मम भेदतः॥
 आयीत कोशः॥मध्यस्थमीशं परमकारणम् ।

* योगीति B.

† तत्परायषः इति B.

‡ गुरुचैवाथ इति B and H.

§ जालेति B.

¶ स्वामानं तदभेदतः इति B. स्वामानन्दमभेदतः इति G and H.

|| आयीताक्षामीति B and H. आयीत—अथ आवनेपदित्वमार्हम् ।

तदामा सर्वगो भूला न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ।
 एतद्वाग्मतम् आनं धानान्तरमधोच्छते ॥
 चिन्तयित्वा तु पूर्वोक्तं इदये पश्चसुप्तमम् ।
 आकाशमध्ये कान्तारं* तत्त्वानस्त्रमत्विषम् ॥
 मध्ये वङ्गिशिखाकारं पुरुषं पश्चविंशकम् ।
 चिन्तयेत्परमामानं तत्त्वमध्ये गगनं परम् ॥
 ओङ्कारबोधितं तत्त्वं शास्त्रतं शिवमुच्छते† ।
 अव्यक्तं‡ प्रक्षातौ लीनं परं ज्योतिरगुप्तमम् ॥
 तदन्तः परमं तत्त्वमामाधारं निरञ्जनम् ।
 ध्यायीत तत्त्वयोऽ नित्यमेकारूपं महेष्वरम् ॥
 विश्वोद्ध सर्वतत्त्वानि प्रश्वेनाथवा पुनः ।
 संख्यमपि॒ष चामानं निर्वले परमे पदे ॥
 पावयित्वामनो॥ देहं तेनैव ज्ञानवारिणा ।
 मदामा मन्त्रना** भक्त गृहीत्वा त्वामिहीनिकम्†† ॥

* कर्त्तारमिति B and F.

† शिवमच्युतमिति B, F and H.

‡ अनन्तमिति B.

§ तत्त्वना इति B.

¶ संख्यमव नवि इति B and H.

|| ग्रावयित्वामना इति B and H.

** मन्त्रवः इति B.

†† लभिष्वैषज्ञमिति B.

तेनोऽबूलितसर्वाङ्गमभिराहित्यः मन्त्रतः ।
 चिन्तयेत्स्वाक्षरीश्वानं परं ज्ञोतिः सरूपिष्ठम् ॥
 एव पाशुपतो योगः पशुपाशविमुक्तये ।
 सर्ववेदात्मार्णोऽयां मत्याश्वमभितिः श्रुतिः ॥
 एतत्परतरं गुणं मक्षावुच्यप्रदायकम् ॥
 हिजातीनान्तु कथितं भक्षानां ब्रह्मचारिषाम् ॥
 ब्रह्मचर्यमहिंसा च चमा शौचन्तपी दमः ।
 सन्तोषः सत्यमास्तिक्षम ब्रताङ्गानि विशेषतः ॥
 एवेनाप्यथ इनेन ब्रतमस्य नगं सुप्तते ।
 तस्मादाक्षगुरुषोपेतो मद्रतं ॥ वोढुमर्हति ॥
 वीतरागभयक्रोधा मन्त्रवा मासुपाश्रितः ।
 बहवोऽनेन योगेन पूता भ्रातावयोगतः ॥
 ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्त्रैव भलाम्यहम् ।
 ज्ञानयोगेन मां तस्माद्यजेत परमेष्वरम् ॥
 अथवा भक्षियोगेन वैराग्येण परेण तु ।

* भग्निरित्यादि इति B.

† सरीऽयमिति B and H.

‡ अत्याश्वम् इति B.

§ मक्षावुच्योपपादकमिति B.

¶ तु इति B and F.

|| तद्रतमिति B.

** मक्षावमानताः इति B.

चेतसा बोधयुक्तेन पूजयेत्तां सदा शुचिः ॥
 सर्वकर्माणि संश्लेष्य भिक्षाशी निष्प्रियहः ॥
 प्राप्नोति मम सायुज्यं गुणमेतत्तयोदितम् ॥
 अहेष्टा सर्वभूतानां मैत्रीकरण एव च ।
 निर्ममो निरहङ्कारो यो मङ्गलः स मे प्रियः ॥
 सन्तुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिष्ठयः ।
 मर्यपितमनोबुद्धिर्यो मङ्गलः स मे प्रियः ॥
 यस्माऽन्नोद्दिजते लोको लोकाऽन्नोद्दिजते च यः ।
 हर्षमर्हभयोद्दिग्नैर्मुक्तो यः सहि मे प्रियः ॥
 अनपेचः शुचिर्द्वच उदासीनो गतव्यथः ।
 सर्वारभपरित्यागी भक्तिमान्यः स मे प्रियः ॥
 तुखनिष्ठाखुतिमौनी सन्तुष्टो येन केनचित् ।
 अनिकेतः स्थिरमतिर्मङ्गलो मासुपैष्यति ।
 सर्वकर्माण्यपि सदा कुर्व्याणो मत्परायणः ।
 मर्यसादादवाप्नोति शाश्वतं परमं पदम् ॥
 चेतसा सर्वकर्माणि मयि सञ्चल्य मत्परः ।
 निराशी निर्ममो भूत्वा मामेकं शरणं व्रजेत् ॥
 त्यक्ता कर्मफलासङ्गं नित्यदृप्ती निराशयः ।
 कर्मस्यपि प्रहृत्तोऽपि कर्मणा तेन दुध्यते ॥

* यस्मादिव्यादि माइँझीकरणं A, E, H उपलब्धे नाहिं ।

† ऐव तेन निष्प्रियते इति B and F.

निराशी यतचित्तामाः त्वक्षसर्वपरिग्रहः ।
 शारीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति तत्पदम् ॥
 यद्यक्षालाभद्रससः इन्द्रातीतस्युः चैव हि ।
 कुर्वतो मलसादार्थं कर्म संसारनाशनम् ।
 मन्मना मन्ममस्तारो मद्याजी मत्परायणः ।
 मासुपास्तिण योगीशो ज्ञात्वा मां परमेश्वरम् ॥
 मामेवाहुः परं ज्योतिः बीजयन्तः परस्परम् ।
 कथयन्तस्य मां नित्यं मम सायुज्यमाप्नुयः ॥
 एवं नित्याभियुक्तानां मायेयं कर्म सास्त्वगम् ।
 नाशयामि तमः क्षत्रं ज्ञानदीपिन भास्ता ॥
 मदुदयो मां सततं पूजयन्तीह ये जनाः ।
 तेषां नित्याभियुक्तानां** योगक्षेमं वहाम्यहम् ॥
 ये चाच्ये भोगकर्मार्थानां† यजन्ते द्वन्द्वदेवताः ।
 तेषां तदन्तं विज्ञेयंधर्मः देवतानुगतं फलम् ॥

* यतचित्तामेति B. त्रितचित्तामेति G.

† किञ्चित्प्रभिति F and H.

‡ तुष्टमेति B.

§ इन्द्रातीतस्य—इर्वं सुखदःखशीतोषादिर्वं तदतीतस्य इत्यर्थः ।

¶ उपासे इति साधु । मासुपैष्ठतीति B.

|| मदुदयो मां सततमिति B.

** मायेयमित्यादि युक्तानामित्यर्थं A, H पुक्षकयोर्माति ।

†† येऽन्ये च कामभोगार्थमिति B.

‡‡ तदन्तरं ब्रेयमिति B.

ये चान्यः देवताभक्ताः पूजयन्तीह देवताः ।
 मद्भावनासमायुक्ता सुचन्ते तेऽपि मानवाः ॥
 तस्माहिनश्चराङ्गनन्यांस्त्रक्ता देवानशेषतः ।
 मामेव संश्रयेदीशं स याति परमं पदम् ॥
 त्वक्ता पुचादिषु स्तेहं निःशोको निष्परिष्ठः ।
 यजीशामरखाज्ञिङ्गं विरक्तः परमेश्वरम् ॥
 येऽच्यन्ति सदा लिङ्गं त्वक्ता भोगानशेषतः ॥
 एकेन अन्ना तेषां ददामि परमम्बदम् ॥
 परामनः सदागा लिङ्गं केवलं रजतप्रभम् ॥ ।
 आगामकं सर्वगतं योगिनां हृदि संस्थितम् ॥
 ये चान्ये नियताणां भक्ता भावयित्वा विधानतः ।
 यत्र ऋचन तस्मिन्नमर्चयन्ति महेश्वरम् ॥
 जले वा वल्लिमध्ये वा व्योग्नि सूर्येऽप्यथान्यतः ।
 रत्नादौ भावयित्वेशमर्चयेन्निङ्गमैश्वरम् ॥

* वाचेति B.

† भावतः इति B and F.

‡ विवेचरेति B.

§ मामेवेति पादाटकं A, H पुष्किपु नालि ।

¶ परामदामकनिति B.

|| सविरचननिति B.

** हृदये स्थितनिति B.

†† नियतनिति B.

सर्वसिङ्गमयं लोतसवर्णं लिङ्गे* प्रतिष्ठितम् ।
 तथा मिहेऽर्चयेदीशं यच ज्ञात्वा शाश्वतम् ॥
 अन्नी क्रियावतामसु व्योग्नि सूर्ये मनीषिणाम् ।
 काषादिवेव मूर्खाणां इदि लिङ्गान्तु योगिनाम् ॥
 यद्यनुत्पद्विज्ञानो विरक्तः प्रीतिसंयुतः ।
 यावज्जीवं जपेदुग्रक्तः प्रख्यवं ब्रह्मसो वपुः ॥
 अथवा शतरुद्रीयं जपेदामरक्षाहितः ।
 एकाकी जितांचित्ताक्षा स याति परमम्पदम् ॥
 वसेद्वामरक्षाहित्रा वाराणस्यां समाहितः ।
 सोऽपीक्षरप्रसादेन याति तत्परमम्पदम् ॥‡
 तचोत्क्रमणकाले हि सर्वेषामेव देहिनाम् ।
 ददाति परमं ज्ञानं येन सुचेत बन्धनात् ॥
 वर्णात्मविधिष्टत्वहुर्वाणो मत्परायणः ।
 तेनैव जनना ज्ञानं लभ्वा याति शिवम्पदम् ॥
 येऽपि तत्र वसन्तीह नीचा वैषा पापयोनयः ।
 सर्वे तरन्ति संसारमीक्षरातुयहाहिताः ॥

* सर्वविहे इति A.

† यतेति B.

‡ एष द्वीकः B पुस्तके नाति ।

§ तत्परनिति B.

¶ वैति B.

किन्तु विज्ञा# भविष्यन्ति पापोपहतचेतसाम् ।
 धर्मान्समाश्रयेत्स्माच्युक्तये सततं‡ हिजाः ॥
 एतद्रहस्यं वेदानां न देयं यस्य कस्यचित् ।
 धार्चिकायैव दातव्यं भक्ताय ब्रह्मचारिणे ॥

व्यास उवाच ।

इत्येतदुक्ता भगवान् शास्त्रतो योगमुक्तममृ॒ ।
 व्याजहार समासीनं नारायणमनामयम् ॥
 मयैतद्वाषितं ज्ञानं हितार्थं ब्रह्मवादिनाम् ।
 दातव्यं शान्तचित्तेभ्यः शिष्येभ्यो भवता शिवम् ॥
 उक्तौवभर्त्यंग योगीन्द्रानबीज्ञगवानजाः ।
 हिताय॥ सर्वभक्तानां हिजातीनां हिजोन्माः ॥
 भवत्तोऽपि हि मउद्गानं शिष्याणां विधिपूर्वकम् ।
 उपदेश्यन्ति भक्तानां सर्वेषां वचनाम्यम् ॥
 अयं नारायणी योऽसावीज्ञरो** नात्र संशयः ।
 नान्तरं ये प्रपश्यन्ति तेषां देयमिहम्यरम् ।

* विदा इति B.

† चेततः इति B.

‡ निष्ठतनिति B.

§ आमयोगमनुगमनिति B.

¶ उक्तौवभर्त्येति B.

॥ हितार्थमिति B.

** योऽनीत्रः इति B and F.

ममैवा परमा मूर्तिर्नारावणसर्माह्या ।
 सर्वभूताक्षूतस्या* ग्रान्ता चावरसंस्थिता ॥
 येऽन्यथा भां† प्रपश्यन्ति लोके भेददृशो जग्नः ।
 न ते सुक्षिं प्रपश्यन्ति जायन्ते च पुनः पुनः ॥
 ये लेनं विशुमव्यत्तं मात्रं हेवं महेश्वरम् ।
 एकीभावेव पश्यन्ति न तेषां पुनरद्वयः ॥
 तस्मादनादिनिधनं विशुमामानमव्ययम् ।
 मामेव सम्पश्यत्वं‡ पूजयत्वं तथैव च ॥
 येऽन्यथा सम्प्रपश्यन्ति§ मत्स्वैवन्देवतान्तरम् ।
 ते यान्ति नरकान् द्वोरान्नाहन्तेषु व्यवस्थितः ॥
 मूर्खं वा पश्यतं वापि ब्राह्मणं वा मदाश्रयम् ।
 मोचयामि खपाकं वा नारायणमनिन्दकम्¶ ॥
 तस्मादेष|| महायोगी मङ्गलैः पुरुषोत्तमः ।
 अर्जनीयो नमस्कार्यो मत्प्रतिजननाय वै** ॥
 एवमुक्ता वासुदेवमालिङ्गं स पिनाकाधक् ।

* सर्वभूताक्षूता सेति B.

† ये लन्धयेति B.

‡ सम्पश्यतेति साधु ।

§ भां प्रपश्यन्तीति B.

¶ न नारायणनिन्दकमिति B.

|| तस्मादेवेति B.

** हीति B.

अन्तर्हितोऽभवते षां सर्वेषामेव पश्यताम् ॥
 नारायणोऽपि भगवांस्तापसं वेषमुत्तमम् ।
 जग्राह योगिनः सर्वांस्त्वज्ञा वै परमं वपुः ॥
 ज्ञानं भवद्विरमलं प्रसादात्परमेष्ठिनः ।
 साक्षादेव* महेशस्य ज्ञानं संसारनाशनम् ॥
 गच्छध्वं विज्वराः सर्वे विज्ञानं परमेष्ठिनः ।
 प्रवर्त्तयध्वं शिष्येभ्यो धार्मिकेभ्यो मुनीश्वराः ॥
 इदं भक्ताय भान्ताय धार्मिकायाहिताम्बये ।
 विज्ञानमैश्वरं देयं ब्राह्मणाय विशेषतः ॥
 एवमुक्ता स विज्ञाना योगिनां योगवित्तमः† ।
 नारायणो महायोगी जगामादर्थं स्वयम् ॥
 ऋषयस्तेऽपि देवेशं‡ नमस्त्वय महेश्वरम् ।
 नारायणस्त्रभूतादिं स्वानि स्वानानि सेभिरेः ॥
 सनकुमारो भगवान् संवर्त्तय महामुनिः ।
 दत्तवानैश्वरं ज्ञानं सोऽपि सत्यत्वमाययौण ॥
 सनन्दनोऽपि योगीन्द्रः पुलहाय ॥ महर्षये ।

* साचादेवेति B.

† योगमुत्तमनिति B.

‡ तेऽपि देवाधिर्देवेशनिति B.

§ भेजिरेइति B and F.

¶ सत्यत्रताय तु इति B and F.

|| पुलहायेति B.

प्रह्लौ गौतमायाश# पुलहोऽपि प्रजापतिः ॥
 अङ्गिरा वेदविदुषे भारदाजाय दत्तवान् ।
 जैगीषव्याय कपिसस्थाय पञ्चशिखाय च ॥
 पराशरोऽपि सनकात्प्रिता मे सर्वतत्त्वद्वक् ।
 लेभे तत्परमं ज्ञानं तत्त्वाहास्त्रीकिरातवान् ॥
 ममीवाच पुरा देवः सतीदेहभवाङ्गजः ।
 वामदेवो महायोगी दद्रः कालांपिनाकधक् ॥
 नारायणोऽपि भगवान्देवकीतनयो हर्तिः ।
 अर्जुनाय स्वयं साक्षात्तवानिदमुत्तमम् ॥
 यदाहंकृ लब्धवाकुद्राहामदेवादनुत्तमम् ।
 विशेषाङ्गिरिश्च भक्तिसक्षाहारभ्य मेऽभवत् ॥
 शरस्यं गिरिशं दद्रं प्रपत्नोऽहं विशेषतः ।
 भूतेशं गिरिशं स्थाणुं देवदेवं चिशूलिनम् ॥
 भवन्तोऽपि हि तं देवं शश्मुं गोवृषवाहनम् ।
 ग्रपद्यन्तां सपदीकाः सपुत्राः शरणं शिवम् ॥
 वर्त्तधन्तयसादेन कर्मयोगेन शद्वरम् ।
 पूजयध्यं महादेवं गोपतिं व्यालश्चभूषणम् ॥

* गौतमायाश इति B.

† किंचिति B, E, F and H.

‡ यदापौति B.

§ भूतोति B.

एवसुते पुनस्ते तु# शीनकादा भहेष्वरम् ।
 प्रश्नेतुः शास्त्रं स्वारुप्यासं सत्त्वतीसृतम् ॥
 अब्रुवन् इष्टमनसः क्षणाहैपायनं प्रभुम्† ।
 साचाहैवं‡ इष्टीकेऽग्नि शिवं लोकमहेष्वरम् ॥
 भवत्प्रसादादचक्षा गरस्ते गोवृष्टध्वजे ।
 इदानीं जायते भक्तिर्या देवैरपि दुर्लभाः ॥
 कथयस्तु मुनिश्चेष्ठ कर्मयोगमनुक्तमम् ।
 येनासौण भगवानीशः समाराधो सुसुहुभिः ॥
 त्वक्षिधावेव सूतः शृणोतु भगवदचः ।
 तद्विद्विलखीकानां रक्षणं धर्मसंयहम् ॥
 यदुत्तं देवदेवेन विश्वाना कूर्मरूपिणा ।
 पृष्ठेन मुनिभिः सर्वं शक्रेणासृतमन्वने ॥
 शुल्वा सत्त्वतीसृतः कर्मयोगं सनातनम् ॥
 मुनीनां भाषितं क्षत्रं प्रोवाच सुसमाहितः ॥
 य इमं पठते नित्यं संवादं कृत्तिवाससः ।
 सनलुमारप्रसुखैः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

* एवसुते तु सृजयः इति B.

† मुनिमिति B.

‡ साचादेवमिति B.

§ वह्नमेति B.

¶ येनासौ भगवानिष्यादि बादशपादाः A पुस्को न सति ।

॥ येनासौ भगवानिष्यारम्भ कर्मयोगं सनातनमित्वनं E, H पुस्कयोगांसि ।

आवयेहा दिजान् शुद्धान् ब्रह्मचर्यं परायणान् ।
 यो वा विचारयेदर्थं स याति परमाङ्गतिम् ॥
 यस्तेतच्छुद्धयान्तिर्यं भक्षियुक्तो दृढ़व्रतः ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मणीवे महीयते ॥
 तत्पात्रवर्षप्रयत्नेन पठितव्यो मनीषिभिः ।
 श्रीतव्यशानु*मन्तव्यो विशेषाङ्गाङ्गाणैः सदा ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे पट्टबाइसाठी संहितार्थां उत्तरमाने ईश्वरगीताम्
 एवाद्वीजायाः । ईश्वरगीता समाप्ता ।

द्वादशोऽध्याबः ।

व्यास उवाच ।

शृणु ऋषयः सर्वे वस्त्रमाणां* सनातनम् ।
 कर्मयोगं ब्राह्मणानामात्मविकलप्रदम् ॥
 आन्नायसिद्धमखिलं ब्राह्मणानां प्रदर्शितम्† ।

* श्रीतव्यशावेति B.

* ब्रह्मयोगनिति A, E and H.

† ब्रह्मणा सूरदर्शितनिति B.

ऋषीणां शृखतां पूर्वं मनुराह प्रजापतिः ॥
 सर्वपापहरं पुस्तं ऋषिसहैनिषेवितम् ।
 समाहितधियो यूयं शृणुध्वज्ञदतो भम् ॥
 छतोपनयनो वेदानधीयीत हिजोत्तमाः* ।
 गर्भाष्टमेऽष्टमे वाचे स्वस्त्रोक्तांविधानतः ॥
 दण्डी च भेद्यली सूत्री क्षणाजिनधरो भुनिः ।
 भिक्षाचारी ब्रह्मचारी स्वाश्रमे निवसन् शुखमः ॥
 कार्पाससुपवीतार्थं निर्वितं ब्रह्मणा पुरा ।
 ब्राह्मणानां चिह्नसूचं कौशं वा वस्त्रभेद वा ॥
 सदोपवीती चैव स्याक्षदा बहुशिखो हिजः§ ।
 अन्यथा यत्कृतं कर्त्तव्यं तद्वत्यथथाक्षतम् ॥
 वयेदविक्षतं वासः कार्पासं वा क्षणायकम् ।
 तदेव परिधानीयं शुक्रमच्छिद्मुक्तम् ॥
 उत्तरसु समाख्यातं वासः क्षणाजिनं शुभम् ।
 अभावे दिव्यमजिनं रौरवं वा विधीयते ।
 उद्युत्य दक्षिणं वाहुं सब्दे वाहौण समर्पितम् ।

* हिजोत्तमः इति B.

† स्वस्त्रोक्तिः B and F.

‡ भिक्षाचारी गुरुहिती वीचमाची गुरीमुखमिति B and F.

§ हिजाः इति A.

¶ सम्बाहाविति B.

उपवीतं* भवेत्रिलं निवीतं कण्ठसञ्जनेत् ।
 सव्यं‡ बाहुं समुद्रलं दक्षिणे तु धृतं हिजाः ।
 प्राचीनावीतमित्युक्तं पैचे कर्मणि योजयेत् ॥
 अन्यागारे गवां गीष्टे हीमे अथे तथैव च ।
 स्वाध्याये भोजने नित्यं ब्राह्मणाच्च सविधौ ।
 उपासने गुरुचाच्च सन्ध्ययोः साधुसङ्गमे ।
 उपवीती भवेत्रिलं विधिरेष सनातनः ॥
 मौक्षी विष्वलमा श्लस्या कार्या विप्रस्य मेष्वला ।
 कुशेन निर्चिता विप्राः प्रविनैकेन वा त्रिभिः ॥
 धारयेद्वपासाशौ दण्डौ केशान्तकौण दिजः॥ ।
 यज्ञार्हवृच्छं वाथ सौम्यमव्रतमेव च ॥
 सायं प्रातर्दिजः सन्ध्यामुपासीत समाहितः ।
 कामाङ्गोभाद्वयाक्षोहात्मकैनां पतितो भवेत् ॥
 अनिकार्यं ततः कुर्याक्षायमातर्यथाविधिः** ।

* उपवीतमित्यादि इदं पादाः A पुस्तके न सन्ति ।

† विधिरेष सनातन इति E and H.

‡ सन्धिमित्यारभ्य उपवीती भवेत्रिलमित्यर्थं E, H पुस्तकशीर्णाति ।

§ सुष्ठाभावे कुशेनाइरिति B.

¶ केशालिकाविति B.

|| हिजाः इति A.

** प्रसवधीरिति B.

सात्त्वा सन्तर्पयेहेवाट्टषीन् पिण्डगच्छासवा ॥
 देवताभ्यर्जनं कुर्यात्पुण्ये: पचेष चाम्बुनां* ।
 अभिवादनशीलः स्वावित्यं छुटेषु धर्मतः ॥
 असावहं भो नामेति सम्यक् प्रणतिपूर्वकम् ।
 आयुरारोग्यसाविध्यं† इव्यादिपरिवर्जितम्‡ ॥
 आयुरान् भव सौम्येति वाचो विश्रोऽभिवादने ।
 आकारःचास्य नाम्नोऽन्ने वाचः पूर्वाचरण्डुतः ॥
 न कुर्याद्योऽभिवादस्या द्विजः प्रत्यभिवादनम् ।
 नाभिवादः स विदुषा यथा शूद्रस्तथैव सः ॥
 विन्यस्तपाणिना॥ कार्यमुपसंग्रहणं गुरोः ।
 सब्बेन सब्बः स्तृष्टव्यो दक्षिणेन तु*** दक्षिणः ॥
 सौकिकं वैदिकस्त्रापिणीन् तथाध्याविकमेव वा
 आदहीत यतो ज्ञानं तं पूर्वमभिवादयेत् ॥
 नोदकम्भारयेऽस्तु पुण्याद्यि समिधन्तयाः॥

* पचैरथाम्बुलिरिति B.

† सिद्धगच्छिति B. आयुरारोग्यमनिक्षिविति F.

‡ तत्त्वादिपरिवर्जितः इति B.

§ आकार इति B.

¶ देव वैत्यभिवादसेति B.

|| स व्यक्तपाणिनेति B.

** चेति B.

†† वैदिकं वापीति B.

‡‡ समिधन्तयेति B.

एवंविधानि चान्वानि न हैवादेषु कर्त्तव्ये ॥
 ब्राह्मणः कुशलं पूज्येत्प्रत्यक्षमनामयम् ।
 वैश्यं चेमं समागत्या गृहमारोग्यमेव चक्षः ॥
 उपाध्यायः पिता ज्येष्ठो भाता चैव महीपतिः ।
 मातुः शशुरचैव मातामहपितामही ॥
 वर्षज्येष्ठः ६ पितृव्यक्तं सर्वे तेषा गुरवः अृताः ।
 माता मातामही गुर्वी पितुर्मातुष्व चोदराः ॥
 अश्वः पितामही ज्येष्ठा भाद्रजाया गुरः ॥ स्त्रियः ।
 इत्युक्तो गुरवर्गोऽयं मातृतः पितृतस्थानः ॥
 अगुरवर्त्तनमेतेषां मनोवाक्यायकर्त्तव्यमिः ॥
 गुराणां छहा समुत्तिष्ठेदभिवाय छतास्त्रिः ।
 नैतैरपविग्रेकार्द्धं विवदेतार्द्धकारणात् ॥
 जीवितार्द्धमपि देवाहुरभिर्मैव भावत्तम् ।

* ब्राह्मणिति B.

† समागमेति B.

‡ लिति B.

§ वयोव्येष्ठ इति B.

¶ पुरुषोऽनेति B.

|| चाचो च गुरवः इति B.

** पितृतो दिवाः इति B.

†† गुरुनिति B.

‡‡ विवदेन्नाम कारणादिति B.

उदितोऽपि गुरुर्वैर्गुरुहेषी पतत्वेषं ॥
 गुरुशामपि सर्वेषां पूज्याः पञ्च विशेषतः ।
 तेषामाद्यास्त्रयः श्रेष्ठसेषां माता सुपूजिता ॥
 यो भावयति या सूते येन विशेषपदिक्षते ।
 ज्येष्ठो भाता च भस्तां च पञ्चैते गुरवः स्मृताः ॥
 आमनः सर्वयदेन प्राप्तव्यागेन वा पुनः ।
 पूजनीया विशेषेष पञ्चैते भूतिमिष्टता ।
 यावत्पिता च माता च हावेतो निर्विकारिष्ठौ ।
 तावक्षर्वं परित्वय पुनः स्वात्त्वरायणः ॥
 पिता माता च सुप्रीतौ स्वातां पुनर्गुरुर्वेदिः ।
 स पुनः सकलं धर्ममाप्नुवातेन कर्मणा ॥
 नास्ति मातृसमो देवो* नास्ति तातांसमो युक्तः ।
 तयोः प्रत्युपकारो हिः न कवचन विद्यते ॥
 तयोर्निर्लं प्रियं कुर्यालकर्मणा मनसा गिरा ।
 न ताम्बामनगुडातो धर्ममन्यं समाचरेत्[†] ॥
 वर्णयित्वा सुक्षिप्तलं नित्यं नैमित्तिकं तथा ।
 धर्मः सारः समुहिष्टः प्रेत्यानन्तषाफलप्रदः ॥

* मातृसमं देवनिति B.

+ पितृ रति B.

[‡] प्रत्युपकारोऽपीति B.

[§] समाचरेदिति B.

[¶] प्रेत्यानन्देति B.

सम्यगाराथ वक्तारं विस्फृतसदनुच्छया ।
 गिर्वो विद्यापर्वं भुज्ञते प्रेक्ष वा पूज्यते दिविः ॥
 वो भातरं पिण्डसमं ज्वेहं मूर्खीऽवमन्यतेऽपि ।
 तेन दीर्घे स प्रेक्षः निरयहीरमृक्षति ॥
 पुंसां वर्जनि तिष्ठेतः पूज्यो भर्ता चण सर्वदा ।
 अपि मातरि क्षीवेऽभिक्षुपकारादि गौरवम् ॥
 ये नरा भर्तृपिण्डार्थं स्वाम्प्राणान् सन्ध्यजन्ति हि ॥ ।
 तेषामधार्याङ्गोकान् प्रोवाच भगवान्मनुः ॥
 मातुलांश्च पिण्डवांश्च शशुरानुलिजो गुरुन् ।
 असावहमिति ग्रूपः प्रत्युत्ताय यवीयसः ॥
 अवाचो दीक्षितो नामा यवीयानपि यो भवेत् ।
 भी भवत्पूर्वकलेन अभिभाषेत धर्मवित् ॥
 अभिवायस्य पूज्यस्य शिरसा वन्ध्य एव च ।
 ब्राह्मणः च चियायैश्च श्रीकामैः सादरं सदा ॥
 नाभिवायासु विप्रेन्द्रैः** च चियायाः कथञ्चन ।

* चापयते दिवनिति B.

† शूद्रो न सम्यते इति B.

‡ संप्रेक्षेति A.

§ उपेति B.

¶ लिति B.

|| वै इति B.

** विप्रेति B.

ज्ञानकर्मगुणोपेता ये यज्ञतिः^{*} बहुश्रुताः ॥
 ब्राह्मणः सर्ववर्णनां स्वस्ति कुर्व्यादिति श्रुतिः ।
 सर्वर्णेषु[†] सर्वर्णनां काम्यमेवाभिवादनम् ॥
 गुरुरन्विर्द्धिजातीनां वर्णनां ब्राह्मणो गुरुः ।
 पतिरेकः[‡] गुरुः स्त्रीणां सर्वस्यांभ्यागतो गुरुः ॥
 विद्या कर्म तपोष बन्धुर्विच्छं भवति पञ्चमम् ।
 मात्यस्तानानि पच्चाङ्गः पूर्वे पूर्वं गुरुक्तरात् ॥
 एतानि॥ चितु वर्णेषु भूयांसि बलः[§] वन्ति च ।
 यज्ञ स्तुः सोऽन्तानां मानार्हः शूद्रोऽपि दशमीं गतः ॥
 पन्था देयो ब्राह्मणाय स्त्रियै राज्ञे आच्छृष्टे ।
 हृषाय भारतभूम्याय^{क्षः} दोगिष्ठे दुर्बलाय च ॥
 भिक्षामाहृत्य शिष्टानां^इ चट्टेभ्यः प्रयतोऽन्वहम् ।

* यथाप्येते इति B and F.

† सर्वर्णेति B.

‡ पतिरेकः इति B.

§ सर्वर्णेति B.

¶ यज्ञ इति B, F and G. मगुर्वितायामेव यज्ञ इति पाठी हस्तते ।

|| पच्चानामिति B.

** वशेति B.

†† स्त्रीति E, F and H.

§§ भग्नायेति A, E and H. मग्नाय इति F.

इइ विष्टामामिति B. चट्टानामिति F.

निवेद गुरवेऽश्वीवाहाम्बतःसादगुच्छया ॥
 भवत्पूर्वचरैत्वमुपनीतो द्विजोत्तमः ।
 भवमध्यनु राजन्यो वैश्वसु भवदुत्तरम् ॥
 मातरं वा ससारं वा मातुर्वा भगिनीचिनाम् ।
 भिषेत भिषां प्रवमं या चैनं न विमानवेत् ॥
 लजातीयम्हेव लार्ब्वर्षिकमेव वाणि ।
 भैषस्य चर्चः शुल्ल पतितादिषु वर्जितम् ॥
 वेद्यज्ञेरहीनानां प्रपत्नानांप स्वकर्मसु ।
 ब्रह्मचारी हरैत्वैर्क एहेभ्यः प्रयतोऽन्वहम् ॥
 शुरोः कुले न भिषेत न आतिकुलवन्धु ।
 अलाभे लव्यगेहानां पूर्वं पूर्वं विवर्जयेत् ॥
 सर्वं वा विचरेद्वामं पूर्वीक्षानामसभवे ।
 नियम्य प्रयतो वाचं दिशस्वनवलोकयन् ॥
 समाहृत्य ॥ तु तद्वैर्यं पचेदन्नममायया ।
 भुज्जीत प्रयतो नित्यं वाम्यतोऽन्यमानसः ॥

* वाचत इति B.

† चेति B.

‡ भैषस्यावरचमिति B.

§ पतितादिविवर्जितः इति B.

¶ प्रपत्नानामिति B.

॥ समाहृत्येति दवपादाः A युक्तं न उत्ति । तत चारणं पचपादाः E,
H युक्तपदोन्म सति ।

भैवेष वर्त्येनित्यमेकादाही भवेन्नती ।
 भैवेष हृतिनो हृतिरपवाससमा अृता ॥
 पूजयेदनसनित्यमद्याचैतदकुलयन् ।
 हृष्टा हृष्येषसीदेष ततो भुज्ञीत वाग्यतः* ॥
 अनारोग्यमनायुष्मस्तर्यचातिभोजनम् ।
 अपुखं सोकविद्विष्टं तस्मात्परिवर्जयेत् ॥
 प्राप्तुखोऽनानि भुज्ञीत सर्वाभिमुख एव वा ।
 नाद्यादुप्तुखो नित्यं विधिरेष सनातनः ॥
 प्रधास्य पाचिपादी च भुज्ञानो हितपस्त्रेत् ।
 शुची देशे समासीनो भुज्ञा च दितपस्त्रेत् ॥

इति शीकूर्चंपुराणे उत्तरविभागे व्याख्यानात् शाहबीऽचायः ।

* प्रतिग्रन्थेष सर्वमः इति B.

चयोदशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

भुक्ता पीत्वा च सुष्ठा च खात्वा रथोपसर्पेदे* ।
 ओष्ठौ विक्षीमकौ सृष्टा वासो विपरिधाय च ॥
 रेतोमूच्चपुरीषाचामुकगेऽसुक्तभाषणे ।
 छीवित्वाऽध्यनारथे कासश्चासांगमे तथा ॥
 चत्वरं वा अश्चानं वा समागम्य हिजोत्तमः† ।
 सन्ध्ययोद्यमयोस्तदाचान्तोऽप्याचमेत्युनः ॥
 चरुकाशन्तेच्छसन्धावि खीश्वद्रीच्छिष्टभाषणे ।
 उच्छिष्टं पुरुषं सृष्टा भोज्यस्त्वापि तथाविधम् ।
 आचमेदनुपाते वा खोहितस्त तथैव च ॥
 भोजने सन्ध्ययोः खात्वा त्वागेः‡ मूच्चपुरीषयोः ।
 आचान्तोऽप्याचमेत्युना सक्तव्यादधाव्ययः§ ॥
 अन्नेर्गवामदालन्ते सृष्टा प्रयतमेव चण ।
 खीणामथामनः सर्वे|| नीवीं वा परिधाय च ।

* रथोपसर्पेदे इति B.

† हिजोत्तमः इति A.

‡ भोजनेन च सन्ध्यायाः खात्वति B.

§ दधाव्ययः इति B.

¶ वेति B.

|| खोहमथामसंख्येऽसुक्ति B.

उपसूश्चेत्प्रसादान्तः* लृष्टं वा भूमिमेव चां ।
 केशानाच्चामनः सर्वं वाससोऽचालितस्य च ।
 अनुच्छाभिरकेनाभिर्विशुद्धाद्विष वाग्यतःऽः ।
 शौचेऽसु सर्वदाचामेदासीनः प्रागुदसुखः ॥
 शिरः प्राढत्य कण्ठं वा सुक्षकच्छुश्चिर्षोऽपि वा ।
 अङ्गला पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत् ॥
 सोपानलो जलसो वा नोच्छीषी चाचमेहुधः ।
 न चैव वर्षधारा भिर्हस्तोच्छिष्टे तथा तुधः ॥ ।
 नैकहस्तार्पितजलैर्विना सूचेष वा पुनः ।
 न पादुकासनसो वा वहिर्जगुकरोऽपि** वा ।
 विट्शूद्रादिकरामुक्तैर्न चोच्छिष्टेस्तथैव च ।††
 न चैवाङ्गुलिभिः शस्त्रं प्रकुर्वन्नमानसःऽऽः ॥
 न वर्षरसदुष्टाभिर्न चैवाप्रशुरोदकैः§§ ।

* अलं वार्द्धमिति B.

† बैति B.

‡ चदुषाभिष धर्मतः इति B.

§ खेत्रेति B.

¶ न शुचिर्भवेदिति B.

|| न तिष्ठशोषती खेत्रिति B.

** जातुरवापीति B.

†† एतत्पादहयं B उक्तके नाति ।

§§ न कुर्याद्वाचमानसः इति B.

§§ न चैव प्रदरीद्वेत्रिति B.

न पाचिहुभिताभिर्वा न वहिष्काश एव वा ॥
 अङ्गाभिः प्रयते विप्रः काण्डगाभिः चनियः शुचिः ।
 प्राशिताभिस्तदा वैश्यः स्त्रीशूद्रौ स्यर्थतोऽन्धसः* ॥
 अङ्गुष्ठमूलरेण्डाथां तीर्थं ब्राह्मणमिहोच्चते† ।
 प्रदेशिन्याव यन्मूलं पितृतीर्थमनुक्तमम्फः ।
 कनिष्ठामूलतः पश्चायाजापत्वं प्रचक्षते ॥
 अङ्गुष्ठये स्तृतं हैवं तदेवार्थं‡ प्रकीर्तिस्तम् ।
 मूले वा देवमादिष्टमार्येयं४ मध्यतः अृतम् ।
 तदेव सौमिकं तीर्थमेवं ज्ञात्वा न मुद्दति ॥
 ब्राह्मणेव तु तीर्थेन हिंजो नित्यसुपस्थिते ।
 कायेन वाय देवेन चायाचान्ते शुचिर्भवेत्॥ ॥
 चिराचामिदपः** पूर्वं ब्राह्मणः प्रथतस्ततः ।
 संब्रताङ्गुष्ठमूलेनान्तः सुखं कै समुपस्थिते ॥
 अङ्गुष्ठानामिकाभ्यानु सृथेनेचइयं ततः ।
 तर्जन्यङ्गुष्ठयोगेन सृथेनासापुठडयम् ॥

* स्यर्थतोऽन्धतः इति B.

† अङ्गुष्ठमूलरितरेण्डाथां ब्राह्मणते इति B.

‡ अङ्गुष्ठानप्रदेशिन्यीः पितृत्वः तीर्थमूलसमिति B.

§ तदेवार्थमिति B.

¶ देवमादिष्टमार्येयमिति B.

|| न तु पैत्रेष वै हिंजाः इति B.

** त्रिः प्रात्रीयादपः इति B.

†† संब्रव्याङ्गुष्ठमूलेनेति B.

कनिष्ठाङ्गुडयोगेन अवसे समुपस्थिते ।
 सर्वाङ्गुलीभिर्बाह्य च# इदयन्तु तत्तेन वा ।
 नामिः शिरज्ञ सर्वाभिरङ्गुणेनामाणं वा इयम् ॥
 चिः प्राश्रीयात्तदभ्यु सप्रीतास्तेन देवताःः ।
 ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वर भवतीत्यगुणशुम ॥
 गङ्गा च यमुना चैव प्रीयेते परिमार्जनात् ।
 संस्कृष्टयोर्लोचनयोः प्रीयेते शशिभास्तरौ ॥
 नासत्यदस्त्रौ प्रीयेते स्मृष्टे नासापुष्टहये ।
 श्रीनयोः६ स्तृष्टयोस्त्रहयीयेते चानिसानस्त्रौ ॥
 संस्कृष्टे इदये वास्त्रा प्रीयन्ते सर्वदेवताः ।
 मूर्धि७ संसर्वनादेव प्रीतसु॥ पुरुषो भवेत् ॥
 नोच्छिष्टं कुर्वते नित्यं# विप्रुषोऽङ्गं नयन्ति याः ।
 हन्तान्तर्हन्ताणंलभेषु जिह्वोहैरग्निर्विभवेत्४ः४ ॥

* सर्वाभासय योनेति B.

† स्वयै शिरससदस्त्रुणेनायेति B.

‡ प्रीताक्षेनाम्बदेवताः इति B.

§ कर्वयोरिति B.

¶ चासेति B.

|| संसर्वनादेवः प्रीतः च इति B.

** सुख्याः इति B.

†† हन्तवहसीति B.

‡‡ जिह्वायबेऽग्निर्विभवेदिति B.

सृशन्ति विन्दवः पादौ य आचामयतः परान् ।
 भूमिकास्ते* समाजेया न तैरप्रयतो भवेत् ॥
 मधुपर्णे च सोमे च ताम्बूलस्त च मधुवे ।
 फले भूलेशुद्धे चां न दीप्तमाह वै मतुः ॥
 प्रचुराद्वादपानेषु यद्युच्छिष्टोऽभवेहिजः ।
 भूमी निचिष्य तद्रव्यमाचम्याभुषिपेततः६ ॥
 तैजसं वाण समादाय यद्युच्छिष्टो भवेहिजः ।
 भूमी निचिष्य तद्रव्यमाचम्याङ्गियते॥ तु तत् ॥
 यद्यमन्दं७० समादाय भवेदुच्छेषवान्वितः ।
 अनिधायैव तद्रव्यमाचान्तः शुचितामियात् ।
 वस्त्रादिषु विकल्पः स्वाव सृष्टा चैकमेव हिन्तां ॥
 अरण्येनुदके राजो चौरव्यान्नाकुले पथि ।
 छत्रा भूवं पुरीवं वा द्रव्यहस्तो न दुष्टति ॥
 निधाय इच्छिवे कर्णे नद्यस्त्रमुदमुखः ।

* सूमिनेतेरिति B and F.

† फलभूलेशुद्धेनेति A.

‡ द्रव्यहस्त इति B.

§ माचम्याभुषेततः इति B.

¶ वै इति B.

|| माचम्याभुषेदिति B.

** यदा भुवनिति B.

†† तद्यंशुक्षाचमेदिहेति B.

अङ्गि कुर्याच्छक्षमूर्चं राजी चेहरिषामुखः* ॥
 अन्तर्बाय महीं काष्ठैः पचैल्लौष्टिस्तुवेन वा ।
 प्राहृत्य च शिरः कुर्यादिक्षमूर्चस्य विसर्जनम् ॥
 छायाकूपनदीगोष्ठैत्यान्तःपश्चि भज्ञसु ।
 अम्लौ वेश्मान्मशशाने च विस्मूचे न समाचरेत् ॥
 न गोपथे न क्षेष्ठे वा महावृषे न शाढुले ।
 न तिष्ठन्वा न निर्वासा न च पर्वतमस्तके ॥
 न जीर्णदेवायतने न वल्लीके कदाचन ।
 न सप्तस्त्वेषु गत्तेषु[§] नागच्छन्वा समाचरेत् ॥
 तुषाङ्गारकपालेषु राजमार्गे तथैव च ।
 न चेन्ने विमले चापिणा न तीर्थे न चतुष्पथे ॥
 नोद्याने न समीपि॥ वा नोषरे न पराशुषी ।
 न सोपानत्याहुको वा गत्ता यानान्तरिक्षगः** ॥
 न चैवाभिसुखं स्त्रीसां गुरुब्राह्मण्योर्न चान्तः ।

* एतत्पादवर्ण A, H पुस्तकयोनाति ।

† चैवेति B.

‡ न नोमये न दुष्टे इति B.

§ नक्षन्वा इति A.

¶ न चेन्ने न विले नापीति B.

॥ नोद्यानोपसमीपे इति B. नो नयादिसमीपे वा इति F.

** न चक्षी नानारीषके इति B.

†† नवाभिति B, E and H.

न देवदेवालयबोर्नवामपि* कदाचन ॥
 न दर्दीं ज्योतीषि वीचित्वाणि न वार्षभिसुखोऽव वा ।
 प्रत्यादित्वं प्रत्यनर्थं प्रतिसोमं तथैव च ॥
 आहृत्य वृत्तिकां वृक्षाणि पग्न्यापकर्षणात्‡ ।
 कुर्वा॒दत्त्वितः शौचं विशुद्धै॒हृतोदक्षैः ॥
 नाहैरेन्दृत्तिकां विप्रः पांडुकाच च कर्हमान्§ ।
 न मार्गबोधराहेश्चौचोच्छिष्टा तथैव चण ॥
 न देवायतनात्कूपाङ्गामादनर्जलात्तदा॥ ।
 उपस्थिततो नित्यं पूर्वोक्तेन विधानतः ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे उत्तरविभागे चयोदशीऽध्यात्मः ।

* अपानपीति B and G.

† शौचेति चापु ।

‡ गन्यापकर्षभिति B.

§ कर्हमादिति B.

¶ शौचिष्टा परत्वं तु इति B. शौचिष्टा परत्वं चेति E, G and H.

॥ आमाच च जखातयेति B.

चतुर्दशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

एवं दण्डादिभिर्युक्तः शौचाचारसमन्वितः ।
 आङ्गतोऽध्ययनं कुर्वादीचमाणो* गुरोर्मुखम् ॥
 नित्यमुकुतापाचिः स्वाक्षर्याचारः समन्वितः ।
 आस्थतामिति चोक्तः स चासीताभिमुखं गुरोः ॥
 प्रतिश्ववणसभाषे यथानो न समाचरेत् ।
 आसीनो न च तिष्ठन्वा उच्चिष्ठन्वाऽपरामुखः ॥
 न च ग्रन्थासनशास्त्रग्नि सर्वदा गुरुसन्धौ ।
 गुरोऽपि ॥ चतुर्दशिंषये न यथेष्टासनो भवेत् ॥
 नौदाहरेदस्य नाम परोक्षमपि केवलम् ।
 न चैवास्त्रागुरुव्वीत गतिभाषितचेष्टितम् ॥
 गुरोर्यच प्रतीवादो** निन्दा चापि प्रवर्तते ।
 कर्मौ तच पिधातव्यौ गतव्यं वा ततोऽन्यतः ॥

* कुर्वादीचमाणः इति B.

† उद्यतेति B, E and H.

‡ चाचाचारेति B.

§ नासीनो न च भुज्ञानो न तिष्ठेति B.

¶ नौदाहरेदस्य नाम परोक्षमपि B.

|| गुरोऽपि इति B.

** परोवाद इति B and F.

दूरस्थो नार्चयेदेनं न क्रुद्धो नास्तिके स्त्रियाः ।
 न चैवास्थोत्तरं द्वृयात् स्थिते नासीता* सत्रिधौ ॥
 उदकुञ्चं कुशान् पुष्पं समिधोऽस्याहरेक्षदा ।
 मार्जनं लेपनं नित्यमङ्गानां वा समाचरेत् ॥
 नास्य निर्माण्यशयनं पादुकोपानहावपि ।
 आक्रमेदासनं छायामासद्वै† वा कदाचन ॥
 साधयेहन्तकाषाढीन् क्षत्यच्छाख्यै‡ निवेदयेत् ।
 अनापुच्छ न गन्तव्यं भवेत्यियहिते रतः ॥
 न पादौ सारयेदस्य सत्रिधाने कदाचन ।
 जृभ्राह्मासादिकचैव§ कण्ठप्रावरणं तथा ॥
 वर्जयेत्सत्रिधौ नित्यमध्यास्फोटतमं वचः॥
 यथाकालमधीयीत यावत् विमनाः गुरुः ।
 आसीताव गुरोक्ते॥ फलके वा समाहितः ।
 आसने शयने याने नैवस्तिष्ठलदाचन** ।
 धावन्तमनुधावेत्तं गच्छन्तस्त्रानुगच्छति ॥

* स्थिती वासीतेति B.

† आसद्वै—चतुर्पादावनविशेषः । आक्रमेदासनं चास छायादीनिति B.

‡ लक्ष्यच्छाख्यै इति B.

§ अस्फोटनमेव चेति B. वाइङ्गोटनमेव चेति F.

॥ आसीताखो गुरोग्ंचेदिति B. आसीताखो गुरोः कूडै इति F.

** नैव तिष्ठेत्कष्टवनेति B.

गोऽश्वोऽयानप्रासादप्रसरेत् कटेषु च ।
 नासीत् गुरुणा सार्वं शिलाफलकनौषु च ॥
 जितेन्द्रियः स्यासतं वस्थाबा क्रोधमः शुचिः ।
 प्रयुज्ञीत् सदा वाचं मधुरां हितभाषिष्ठीम्* ॥
 गन्धमास्यं रसभव्यं एकांशाचिदिहिंसनम् ।
 अभ्यङ्काशास्त्रनोपानस्त्रधारणमेव च ।
 कामं सोभं भवेत् निर्द्रा गीतवादित्वर्त्तनम् ।
 यूतच्छ्रुतंपरीवादं स्त्रीप्रेक्षालभनं तथा ।
 परोपधातं पैश्चन्यं प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥
 उद्कुश्मं सुमनसो गोश्छ्रुतिकाष्टुगान् ।
 आहरेयावद्वर्णनि भैषज्याहरइसरेत् ॥
 छतच्च सवणं सर्वं वर्णं पर्युषितस्य यत् ।
 अदृत्यदर्शीं सततं भवेत्तीतादिनिस्त्रहः ॥
 नादित्वं वै समीक्षेत न चरेऽहत्वावनम् ।
 एकान्तमशुचिस्त्रीभिः शूद्राक्ष्वैरभिभाषणम् ॥
 गुरुप्रियार्थं सर्वं हिंसा प्रयुज्ञीत् न कामतः ।

* हितकारिचौमिति B.

† शुक्लं—धौतवद्वद्वृत्तमित्वर्थः । रसं क्वां यत्तमिति B.

‡ आतर्जनमिति B.

§ नाष्टरेतिति B.

¶ वृद्धिक्षुटं भेषजार्थमिति B.

मसापकर्षं स्नानमाचरेत् कथचनः ॥
 न कुर्यान्नानसं विप्रो गुरोस्त्वागे कदाचनां ।
 मोहाहा यदि वा सोभास्त्वेन पतितो भवेत् ॥
 सोकिं वैदिकचापिः तथाध्यात्मिकमेव च॒ ।
 आदीत यतो ज्ञानं न तं हृषेष्वादाचन ॥
 गुरोरप्यवस्थितस्य कार्याकार्यमजानतः ।
 उत्पद्प्रतिपद्यस्य मनुस्त्वागं समवैत् ॥
 गुरोर्गुरी सचिहिते गुरवद्विषयमाचरेत् ।
 न चातिस्थौ गुरवा स्नान् गुरुनभिवादयेत् ॥
 विद्यागुरवितदेव नित्या दृतिः स्वयोनिषु ।
 प्रतिषेधस्तु चाधर्मादितं चोपदिशत्स्यपि ॥
 अयस्तु गुरवहृतिं नित्यमेव समाचरेत् ।
 गुरुपुत्रेषु दारेषु गुरोदैव स्ववन्धुषु ॥
 वालः समानजाता वा ॥ शिष्यो वा यद्यकर्मदिः ॥
 अध्यापयन् गुरस्ततो गुरवस्त्रानमर्हति ॥

* नाचरेति कदाचनेति B.

† कथचनेति B.

‡ वापौति B.

§ वेति B.

¶ गुरवहृतिमिति B.

॥ सप्तान्यन्याद्यादिति B.

** अपकर्मचोति B.

उल्लादनं वै* गाचाणां खापनोच्छिष्टभोजने ।
 न कुर्यादुरपुच्छ पादयोः शौचमेव च ॥
 गुरुवत्यरिपूज्यात्पां सवर्णा गुरुयोषितः ।
 असवर्णासु सम्पूज्याः प्रत्युत्तानाभिवादनैः ॥
 अभ्यज्ञनं खापनस्त्र गाचोक्तादनमेव च ।
 गुरुपत्न्या न कार्याति केशानास्त्र प्रसाधनम् ॥
 गुरुपत्री तु युवती नाभिवादेति पादयोः ।
 कुर्वीत वन्दनं भूमाःक्षसावहमिति ब्रुवन् ॥
 विप्रोष्टुं पादग्रहणमन्वहस्ताभिवादनम् ।
 गुरुदारेषु सर्वेषु ग्र सतां धर्ममनुकरन् ।
 मातृ॥चसा मातुलानी शशूक्षाथ पितृचसा ।
 संपूज्या गुरुपत्री च** समस्ता गुरुभार्यया ॥
 आतुर्भार्योपांपांसंघात्ता सवर्णाहन्त्यहन्त्यपि ।
 विप्रस्त्र तृपसंधात्ता भ्रातिसम्बन्धियोषितः ॥

* चेति B.

† लिति B.

‡ सम्मानिति B.

§ विप्रोष्टेति A.

¶ कुर्वीतेति B.

|| मातुरिति B.

** गुरुपत्रीति B.

†† मार्या चेति B.

पितुर्भगिन्यां मातुच ज्यायस्यां च स्सर्येषि ।
 मादवहृत्तिमातिषेषाता ताभ्यो गरीयसी ॥
 एवमाचारसंप्रभमाक्षवन्तमदाक्षिकम् ।
 वेदमध्यापयेहर्षं पुराणानि* नित्यमः ॥
 संवक्तरोषिते शिष्ये गुरुर्ज्ञानमनिहिंश्वन् ।
 हरते दुष्कृतं तस्य शिष्यस्य वसतो† गुरुः ॥
 आचार्युपचः शुश्रूर्ज्ञानदो धार्षिकः शुचिः ।
 सूक्ष्मार्थदोऽरसः‡ साधुः§ साध्यायादश्वर्षतःण ॥
 क्षतप्रस तथाद्रोही मेधावी तूपक्षवरः॥ ।
 आपः प्रियोऽष्ट विधिवत् बड्धाप्या द्विजातयः ॥
 एतेषु ब्रह्मणो**दानमन्यत्र च यद्योदितान् ।

* पुराणानि अङ्गानि च ।

“श्रिष्टा कल्पी व्याकरणं निवल्लं व्योतिष्ठा गच्छः ।

कृद्यस्ति निचितिषेव वक्षत्री वेद इष्टते ॥”

† दुष्कृतः इति B.

‡ अरसः—भङ्गारादिरसहीनः रागहीन इष्टवैः ।

§ इत्तोऽप्तदोऽष्टवैः साधुरिति B.

¶ साध्यायादश्वर्षतः—साध्यायी—वेदाज्यनरतः ।

आदश्वर्षतः—दशविष्वधर्षपर्यन्तम् ।

“इतिः अमा इमोऽसेयं श्रीचमित्रियगिरङ्गः ।

कौरिष्टा सत्यमक्षोषी दशवं वर्षवच्चम् ॥”

|| दुभक्षवर इति B and F.

** ब्राह्मण इति B, E and H.

आचम्य संयतो नित्यमधीयीत शुद्धुष्टः ॥
 उपसंपद्ध तत्यादौ वीक्षमाणो गुरो मुखम् ।
 अधीच्छ भो इति ब्रूयाहिरामस्त्विति नारभेत्* ॥
 अगुकूलं समासीनः† पविचैश्वैव पावितः ।
 प्राणायामैस्त्रिभिः पूतस्तत्थेऽकारमर्हति ॥
 ब्राह्मणः प्रणवहुर्यादन्ते च‡ विधिवहिजः ।
 कुर्यादध्ययनं नित्यं ब्रह्माच्छसिकरस्तिः ॥
 सर्वेषामैव भूतानां वेदस्त्वः सनातनम् ।
 अधीयीताप्ययं नित्यं ब्राह्मस्ताच्चरवतेऽन्यथा ॥
 योऽधीयीत ऋचो नित्यं चीराहुत्वा सदेवताः ।
 प्रीणाति तर्पयन्तेनं कामैस्त्रृप्ताः सदैव हिः ॥
 यजूं अधीते नियतं दध्ना प्रीणाति देवताः ।
 सामाच्यधीते प्रीणाति दृताहुतिभिरन्वहम् ॥
 अर्थर्वाङ्गिरसो नित्यं भज्ञाणं प्रीणाति देवताः ।
 वेदाङ्गानि॥ पुराणानि मांसैश्च तर्पयेत्सुरान्** ॥

* चारभेदिति B. वारभेदिति F.

† प्राकूर्यं पर्युपासीनः इति B. प्राकूर्ले इति F.

‡ दलेऽपीति B.

§ सदेवताः इति B.

¶ न धृता इति साधु ।

|| खर्वाङ्गानीति B and F.

** नांसैश्च पर्यते सुरानीति B.

अपां समीपे नियतोऽनैतिकं विधिमात्रितः ।
 गायत्रीमध्यधीयीत गत्वारस्यं समाहितः ॥
 सहस्रपरमान्देवौ शतमध्यां दग्धावराम् ॥
 गायत्रीं वै जपेत्वित्यं जपयन्नः प्रकीर्तिः ॥
 गायत्रीचैव वेदांसुः तु लग्नातीलयव्यभुः ।
 एकत्रष्टुरो वेदान् गायत्रीच्च तथैकतः ॥
 ओङ्कारमाहितः ऋत्वा व्याङ्गतीसहनन्तरम् ।
 ततोऽधीयीत सावित्रीमेकायः अद्यान्वितः ॥
 पुराकल्पे समुत्पदा भूर्भुवः स्वः सनातनाः ।
 महाब्याहृतयस्तिस्तः सर्वाशुभनिवर्षणाः ॥
 प्रधानं पुरुषः कालो विष्णुब्रह्मा महेश्वरः ।
 सत्यं रजस्तमस्तिस्तः क्रमाइगाहृतयः सृताः ॥
 ओङ्कारसत्परं ब्रह्म सावित्री स्वात्तद्वरम् ।
 एष मन्त्रोमहायोगः साराक्षार उदाहृतः ॥
 योऽधीतेऽहम्यहन्तेतां गायत्रीं४ वेदमातरम् ।
 विज्ञायार्थं ब्रह्मचारी स याति परमाहृतिम् ॥
 गायत्री वेदजननी गायत्री लोकपावनी ।
 न गायत्राः परं अप्यमेतदिज्ञाय भुञ्जते ॥

* प्रथतः इति B and F.

† दग्धापरामिति B.

‡ वेदार्थिति B.

§ सावित्रीमिति B.

आवश्य तु मासस्य पौर्णमासां हिजोत्तमाः ।
 आषाढ़ां प्रोष्टपद्मां वा वेदोपाकरणं स्मृतम् ॥
 उक्षुज्य आमनगरं मासान्विप्रोर्हपञ्चमान्* ।
 अधीयीत शुचौ देशे ब्रह्मचारी समाहितः ॥
 पुष्टे तु छन्दसाङ्गुर्याहिहृष्टर्जनन्विजाः ।
 माघशुक्लस्य वा प्राप्ते पूर्वाङ्गे प्रथमेऽहनि ॥
 छन्दसां प्रीचनं कुर्यात्† स्तेषु चक्षेषु‡ वै हिजाः ।
 वेदाङ्गानि पुराणानि ज्ञाणपदे च मानवः ॥
 इमान्वित्यमनध्यायानधीयानो विवर्ज्येत् ।
 अध्यापनं प्रदृक्कुर्वायो इन्द्रध्यायान्विवर्ज्येत् ॥
 कर्णश्चेऽनिले रात्रीण दिवापांशुसमूहने ।
 विष्णुत्सनितवर्षेषु॥ महोर्कानांश संपूर्वे ।
 आकाशिकमनध्यायमेतेष्वाह प्रजापतिः ॥
 निर्धारिते भूमिचक्षने ज्योतिषाच्चिपसर्वने ।
 एतानाकाशिकान्विद्यादनध्यायानृतावपि ॥

* विप्रोर्हं७चमान्—हे विप्राः । सन्विराखः ।

† छन्दांशुं७मधीयमेति B. छन्दांशुं७मतोऽभसेषुक्लपर्षेषु वै हिजाः इति P.

‡ यत्पर्षेषु इति A and B.

§ चेति B.

¶ विष्णुत्सनितनिक्षने इति E and H. इतः परं पादचतुर्दशं प्रीचपुर्व-
 कर्णाति ।

॥ इतः परं नव पादः A पुस्तके न उल्लिपि ।

प्रादुकृतेष्वमिषु तु विद्युत्सन्नितनिष्ठने ।
 सञ्चेति: स्वादनध्याश्वमन्तौ चात्र दर्शने ॥
 नित्यानध्याय एव स्वाद्वामेषु नगरेषु च ।
 धर्मनैपुश्कामानां पूतिगन्धेन नित्यशः ॥
 अन्तःश्वगते यामे हृषलस्य च सन्धिधौ ।
 अनध्यायो भुज्यमाने* समवाये जनस्य च ॥
 उदके मध्यरात्रे च विश्वमूर्चे च विवर्जयेत् ।
 उच्छिष्टः आहभुक् चैव मनसापि न चिन्तयेत् ॥
 प्रतिगृह्ण हिजो विहानेकोहिष्टस्य केतनम् ।
 अहं न कीर्तयेद्वाचा राज्ञो राज्ञो च सूतकेऽ ॥
 यावदेकोऽनुहृष्टस्य लेहोगन्धशः तिष्ठति ।
 विप्रस्य विपुलेऽ देहे तावद्वाचा न कीर्तयेत् ॥
 शयानः प्रीढपादस्य लत्वा वै चावसिकथकाम् ।
 नाधीयीतामिषं जग्धा सूतकायन्नमेव च ॥
 नीहारपाते शब्दे चण सम्ययोऽभयोरपि ।
 अमावास्यां चतुर्थ्यां पौर्णमास्यष्टमीषु च ॥

* इदमाने इति B. तद्यमाने इति F.

+ राज्ञः सूतके—राज्ञः पुचादिग्रन्थाद्वैचे; राज्ञः सूतके—राज्ञयहचात् परमवाचे इत्येति ।

‡ सेपवेति B.

§ विदुषः इति B.

¶ नीहारे वाचपाते वेति B.

उपाकर्णिणि शोक्षर्गे विराचं च पर्णं अृतम् ।
 अष्टकासु च इतो रात्रसूलतासु च रात्रिषु ॥
 मार्गशीर्षे तथा पौषे माघमासे तथैव च ।
 तिस्रोऽष्टकाः समाख्याताः क्षणपर्वे तु स्मृतिभिः ॥
 श्वेतान्तकस्य क्षायायां शास्त्रस्त्रेष्ठं धुकस्य च ।
 कदाचिदपि नाध्येयं कोविदारकपित्ययोः ॥
 समानविद्ये च स्ते तथा सब्द्धचारिणि ।
 आचार्ये संस्कृते वापि विराचं च पर्णं अृतम् ॥
 हिंसन्ति रात्रसासेषु तस्मादेतान्विसर्जयेत्* ॥
 नैत्यिके नास्थनध्यायः सम्योपासन एव च ।
 उपाकर्णिणि कर्णान्ते† हीममन्त्रेषु चैव हि ॥
 एकान्त्रचमथैकं वा यशुः सामाष वा मुनः ।
 अष्टकाद्यास्त्रधीयीत माहते चातिवायति ॥
 अनध्यायसु नाङ्गेषु नेतिहासपुराणयोः ।
 न धर्मशास्त्रस्त्रेष्ठेषु पर्वाञ्छेतानि वर्जयेत् ॥
 एव धर्मः समाधेन कीर्तितो ब्रह्मचारिषाम् ।
 ब्रह्मणाभिहितः पूर्वसूषीणां भावितामनाम् ॥
 योऽन्यत्र कुरुते यद्यमनधीत्य श्रुतिं हिजाः‡ ।

* विवर्जयेदति B.

† हीमाने इति B.

‡ विज इति B.

स संमूढो न सचाष्ठो वेदवाङ्मो हिजातिभिः ॥
 न वेदपाठमाचेष सन्तुष्टेदेष वै हिजः* ॥
 एवमाचारहीनसुः पह्ये गौरिव सीदति ॥
 योऽधीख विधिवहेहं वेदार्थं न विचारयेत् ॥
 सचाष्ठः शूद्रकस्यसुः पदार्थं न प्रपद्यते ॥
 यदि चार्धलन्तिकं वासं कर्तुमिच्छति वै गुरौ ॥
 शुक्लः परिचरेदेनमाश्रीरामिषातनातण ॥
 गत्वा वनं वा विधिवज्ञुहयाज्ञातवेदसम् ॥
 अभ्यसेक्ष ॥ तदा नित्यं ब्रह्मनिष्ठः समाहितः ॥
 साविर्णीं ग्रतहद्रीयं वेदाङ्गानि** विशेषतः ॥
 अभ्यसेक्षततं शुक्लो भज्ञानपदायणः ॥
 एतहिधानं परमं पुराणं
 वेदाङ्गतः सम्यग्विहितिचार्णवं ।

* सन्तुष्टो वै हिजोत्तमः इति B.

† पाठमाचारवस्त्रसु इति B.

‡ स सचाष्ठः शूद्रकस्यः इति B and F.

§ वैति B.

¶ माश्रीरविनोचचादिति B. माश्रीरविपातनादिति F.

|| अधीखोत्तिं B and H.

** वेदाङ्गविति B and F.

†† वेदामने सम्यग्विहितं वः इति B and F.

पुरा महर्षिप्रवरानुष्टुः#
 स्त्रायभुवो यमगुरुराह देवः ॥
 एवमीम्बरसमर्पिताम्भरो
 योऽनुतिष्ठति विधिं विधानवत्† ।
 भोहजालमपहाय सोऽमृतं‡
 याति तत्पदमनामयं शिवम् ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे उत्तरभागे चतुर्दशोऽध्यायः ।

—००—

पञ्चदशोऽध्यायः ।

ब्यास उवाच ।

वेदं वेदौ तथा वेदान्विष्याहा चतुरो हिकाः# ।
 अधीत्य चाभिगम्यार्थं ततः जायाहिकीत्तमाः† ॥

* प्रवरानुष्टुः इति B.

† विधानविदिति B.

‡ सोऽमृतः इति B.

* वेदाङ्गाचतुरोऽवया इति B. साङ्गान्वे चतुरो हितः इति F.

† हिकीत्तमः इति B.

गुरवे तु धनं दस्या आवीत# तद्गुरवया ।
 चीर्णवतोऽव सुक्लामा स ग्रहः† आतुमईति ॥
 दैत्यवीभारयेष्ट इमत्वासं तवोत्तरम् ।
 यज्ञोपवीतहितर्थं सोदक्षङ्क कमलसुम् ॥
 हर्षं चोष्णीममलं पादुके चाप्युपानहौ ।
 दौक्षे च कुण्डले वेदं अुपश्चित्तनखः शुचिः ॥
 स्वाध्याये नित्यसुतः स्वाहिर्मालं न धारयेत् ।
 अन्यद काच्छनादिप्रः न रक्तां विश्वात्स्त्रजम् ॥
 शुक्लाम्बरधरोनित्यं सुगन्धः प्रियदर्शनः ।
 नजीर्णमसवहासा भवेदै वैभवेऽ सति ॥
 न रक्तमुख्यस्त्राव्यष्टं वासीन कुण्डिकाम् ।
 नोपानहौ स्तं वाद पादुके न प्रयोजयेत् ॥
 उपवीतकरान् ग दर्भालथा क्षणाजिनानि च ।
 नापसव्यं परीदध्याहासीब विक्षतच यत् ॥
 आहरेदिधिवहारान् सद्शानामनः शुभान्॥ ।
 रूपकाद्यसंयुक्तान्योनिदोषविवर्जितान् ॥

* स्वाधादिति साधु ।

‡ तौर्णवतोऽव सुक्लामा शक्ति वेति B. चीर्णे ग्रन्ते सुक्लामा इति P.

‡ ज्ञेति B, E, F and H.

§ विभवे इति B, E, F and H.

¶ उपवीतकरान्मिति B, E, F and H.

|| समानिति A, E, F and H.

अमादृःगोचप्रभवामसमानर्षिंगोचजाम् ।
 आहरेहाङ्गरो भार्या शीलग्रौचसमन्विताम् ॥
 अतुकालाभिगामी स्वाद्यावत्पुचोऽभिजावते ।
 वर्जयेवतिषिदानि दिनानि तु प्रथमतः ।
 षष्ठ्यष्टमौ पञ्चदशौ इदंशौ च चतुर्ईशीम् ।
 ब्रह्मचारी भवेत्रिलं ब्राह्मणः संयतेन्द्रियः ॥
 आदधीतावसथानिं शुहुयाक्षातवेदसम् ।
 व्रतानि खातकोनित्यं पावनानि च पालयेत् ॥
 वेदोदितं स्वकं कर्म नित्यं कुर्यादतन्नितः ।
 अकुर्वाणः पतत्याश नरकान्याति भीषणान् ॥
 अभ्यवेषयती वेदं महाब्रह्मांश भावयेत् ॥
 कुर्यादृग्गाचि कर्माचि सन्धोपासनमेव च ॥
 सख्यं समाधिकैः कुर्यादर्चयेदीक्षरं ॥ सदा ।
 देवतान्यधिगच्छेत् ॥ कुर्याद्वार्याविभूषणम् ॥

* अनशीति A. असशीति H. आमशीति E.

+ यज्ञयेत्तो प्रथमेन प्रतिषिद्धिदिनानि तु इति B.

‡ तद्यज्ञानयाहनेति B and F.

§ नरकान्यातिभीषणानिति B.

¶ महाब्रह्म इपयेदिति B and F.

|| उपेवादीवरमिति B, E, F and H.

** देवतान्यधिगच्छेति B.

†† आर्यामिषोषकमिति B and F.

न धर्मं स्वापयेद्विदाच पापं गृहयेदपि ।
 कुर्वीतामहितं नित्यं* सर्वभूतानुकम्यनम्† ॥
 वयसः कर्मचोऽर्थस्य श्रुतस्याभिजनस्य च ।
 वेदङ्गवाग्नुविसारूप्यमाचरेद्विहरैवदा ॥
 श्रुतिश्छ्रूत्युदितः सम्यक् सामुभिर्यज्ञे देवितः ।
 तमाचारं निषेवेत नेहेतान्यच कुचित्पूर्वुः ॥
 येनास्य पितरो याता येन याताः पितामहाः ।
 तेन यायास्तां मार्गं तेन गच्छन्तरिष्टिग ॥
 नित्यं स्वाध्यायशीलः स्वाचित्यं यज्ञोपवीतवान् ।
 सत्यवादी जितक्रोधो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
 सम्यासानपरोनित्यं ब्रह्मयज्ञपरायणः ।
 अनस्यी शृदर्ढान्तो घटहस्यः प्रेत्य वर्षते ॥
 वीतरागभयक्रोधो लोभमोहविवर्जितः ।
 साविचीजापनिरतः आद्वच्छमुच्यते घटही॥ ॥
 मातापित्रोर्हिते युक्तो गोब्राद्वच्छहिते रतः ।

* सर्वनिति B.

† भूतानुकम्यकः इति B.

‡ देवेति B. देवेति F.

§ वर्हिंचिदिति B.

¶ नच्छ्रुदुष्टीति B.

|| एवकल्प्यते घटो इति B, E and H. यावं कुर्वन् प्रसूचते इति F.

दान्ती# यज्ञा देवभक्तो ब्रह्मलोके महीयते ॥
 त्रिवर्गसेवी सततन्देवतानां पूजनम् ।
 कुर्यादहरहर्नित्यं नमस्येवयतः सुरान् ॥
 विभागशीलः† सततं चर्मायुक्तो हयालुकः ।
 गृहस्थु समाख्यातो न गृहेण गृही भवेत् ॥
 चर्मा दया च विज्ञानं सत्यचैव दमः शमः ।
 अध्यात्मनिरतः‡ ज्ञानमेतद्वाङ्माणसलक्षणम् ॥
 एतस्माईन प्रमाण्येत विशेषेण हिजीत्समः ।
 यथाशक्ति चरेकर्त्त्वं निन्दितानि विवर्ज्येत् ॥
 विधूय मोहकसिलं लब्ध्या योगमतुत्तमम् ।
 गृहस्थो मुच्यते बन्धानां कार्या विचारणा ॥
 विगर्हीतिक्रमादेपहिंसावन्धवधात्मनाम् ।
 अन्यमन्युसमुखानां दोषाणां मर्दणं चर्मा ।
 स्तदुःखेविव कारणं परदुःखेषु सौहृदात् ।
 दयेति मुनयः प्राहः साक्षात्कर्मस्य साधनम् ॥
 चतुर्थ्यानां विद्यानां धारणं हि यथार्थतः ।
 विज्ञानमिति तदिद्यायेन धर्मो विवर्जते ॥

* दातेति B and F.

† विभागशीलः—रात्रिविव विभव्य धर्मार्थकामसिवीत्यर्थः ।

‡ श्रोतुतेवि B.

§ एकादिति B.

अधीत्य विधिवदेहानर्थचेतोपक्षभ्य तु ।
 धर्मकार्याचिद्वृत्तशेषं तद्विज्ञानमिष्टते ॥
 सत्येन सोकान्* जयति सत्यं तत्परमं पदम् ।
 यथाभूतप्रवादन्तु सत्यमाहर्षमीषिषः ॥
 दमः शरीरोपरमः शमः प्रज्ञाप्रसादजः ।
 अध्यात्ममत्तरं विद्यायाच गत्वा न शोचति ॥
 यथा स देवो भगवान्विद्यया विद्यते परः ।
 साक्षादेवो महादेवस्तुत्त्वानमिति कीर्तितम् ॥
 तत्रिष्ठस्तप्तरो विदाच्चित्यमक्रोधनः शुचिः ।
 महायज्ञपरो विदाच्च भवेत्तदनुत्तमम्† ॥
 धर्मस्यायतनं ब्राह्मणीरं प्रतिपालयेत् ।
 न च देहं विना रुद्रो विद्यते पुरुषैः‡ परः ॥
 नित्यधर्मार्थकामेषु युज्येत नियतो हिजः ।§
 न धर्मवर्जितं काममर्थं वा मनसा क्षरेत् ॥
 सीदकपि हि धर्मेण न त्वधर्मं समाचरेत् ।
 धर्मो हि भगवान्देवो गतिः सर्वेषु जन्मुषु ॥
 भूतानां प्रियकारी स्वाच्छ परद्वौहकर्मधीः ।

* कीर्तिति B.

† खमते तद्विज्ञानिति B. खमते तत्प्रसादमिति F.

‡ पुरुषविद्यते इति B.

§ एतत्यादव्यं B पुलके नाचि ।

न वेददेवतानिन्दां कुर्यात्तैव न संवदेत् ॥
यस्मिं नियतं विप्रो धर्माध्यायं पठेच्छुचिः ।
पधापयेच्छावयेहा ब्रह्मलोके महीयते ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे उत्तरभागे पञ्चदशोऽध्यायः ।

शोड़शोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

न हिंसाकर्भभूतानि नावृतं वा वदेत्क्षमित् ।
नाहितं नाप्रियं ब्रूयात् स्तेनः स्वाक्षर्यच्छन् ॥
द्वृणं वा यदि वा शाकं मृदं वा जलमेव च* ।
परस्यापहरच्छन्तुर्नरकं प्रतिपद्यते ॥
न राज्ञः प्रतिष्ठायात् शूद्रात्प्रतितादपि ।
नान्यक्षाद्याचकलच्छां निन्दिताहर्त्रयेहुधिः ॥
नित्यं याचनको न स्वातुनस्तैवः याचयेत् ।

* वेति B.

† न चान्यकादश्वत्त्वेति B.

‡ पुनर्लं नैवेति B.

प्राचानपहरत्येष# याचकस्तस्य दुर्बतिःगं ॥
 न देवद्रव्यहारी साहिश्चेष इजोत्तमाःः ।
 ग्रन्थाखं वा नापहरैदापश्चपि कदाचन ॥
 न विषं विषमित्याहृष्टाखं विषमुच्चतेः ।
 देवस्यं चापि यद्भेन सदा परिहरेत्ततः ॥
 पुष्टे शाकोदके काढे तथा मूले दृष्टे फलेण ।
 अदसादानमस्तेयं मनुः प्राह प्रजापतिः ॥
 एहीतव्यानि पुष्टाणि देवार्चनविधौ इजैः॥ ।
 नैकस्मादेव नियतमनुज्ञाय केवलम् ॥
 दृणं काढं फलं पुष्टं प्रकाशं वै हरेहुधः ।
 धर्मार्थं केवलं विप्रास** छन्दया पतितो भवेत् ॥
 तिलमुहूर्यवादीनां मुष्टिर्ग्राहा परिष्ठितैः ।
 शूधात्मैर्नान्यथा विप्रा धर्मविद्विरिति स्थितिः†† ॥
 न धर्मस्यापदेशैन पापं क्षत्रा व्रतं चरेत् ।

* एषमिति B.

† दुर्घातेरिति B.

‡ इजोत्तमः इति B.

§ विषमिष्टते इति B.

¶ फले दृष्टे इति B.

|| इजाः इति B.

** गात्रमिति B. विष इति F.

†† शुतिरिति B. स्थितमिति F.

ब्रतेन पापं प्रस्त्राद्य कुर्वन् स्त्रीशूद्रदम्भनम्* ॥
 प्रेष्टेह चेष्टशो विप्रोगर्भते ब्रह्मवादिभिः ।
 छग्ना चरितं यज्ञ ब्रतं रचांसि गच्छति ॥
 अलिङ्गी लिङ्गवेशेन यो द्वितिसुपजीवति ।
 स लिङ्गिनां हरेदेनस्तिर्थ्यम्बोनौ च जायते ॥†
 वैद्यालवतिनः‡ पापा लोके धर्मविनाशकाः ।
 सद्यः पतन्ति पापेषु कर्मचस्तस्य तत्फलम् ॥
 पापच्छिनोविकर्मस्यान्वामाचारांसुषैव च ।
 पच्चरात्रान्§ पाशपतान्॥ वाचाचेणापि नार्चयेत् ॥
 वेदनिष्ठारतान्॥ मर्त्याद्वेवनिष्ठारतांस्तथा ।
 हिजनिष्ठारतांशैव मनसापि न चिन्तयेत् ॥
 याजनं योनिसम्बन्धं सहवासस्त्र भावस्तम् ।
 कुर्वाणः पतते जन्मुसामाद्यन्नेन वर्जयेत् ॥
 देवद्रोहाहुरद्रोहः कोटिकोटिगुणाधिकः ।
 ज्ञानापवादोनास्तिक्वं तस्मालोटिगुणाधिकम् ॥
 गोभिष्ठ दैवतैर्विप्रैः क्षणा राजोपसेवया ।

* खचनमिति B. खचनमिति E.

† इष्टनेति पादषट्कं A पुष्टके नासि । इष्टनेति पादषयं E H पुष्टकयोर्ग हस्तते ।

‡ चच्चालवतिन इति E and H.

§ पच्चरात्रान् पच्चरात्रान् मकयन्नातुसारिष्ठे । वैचवविवेषान् ।

¶ पाशपतान् — शैवविशेषान् ।

|| परामिति B.

कुलान्यकुलता॒ यान्ति यानि हीनानि हस्तः* ॥
 कुविवाहैः क्रियासोपैद्वानध्ययनेन च ।
 कुलान्यकुलता॒ यान्ति ब्राह्मणात्क्रमेष्व च ।
 अनृतात्पारदार्योच्च तथाऽभवस्य भवणात् ।
 अश्रौतवर्मचरणात्क्षिप्रं नश्यति वै कुलम् ॥
 अश्रोक्षियेषु वै दानाहषलेषु तथैव च ।
 विहिताचारहीनेषु द्विप्रं नश्यति वै कुलम् ॥
 नाधार्मिकैर्वृते गामे न व्याधिबहुले भृशम् ।
 न शूद्रराज्ये निवसेन पाषण्डजनैर्वृते ।
 हिमवहिन्ययोर्मध्ये पूर्वपश्चिमयोः शुभम् ।
 सुक्ला समुद्रयोर्हेंशं नान्यत्र निवसेहिजः ॥
 क्षाण्डी वा यत्र चरति मृगो नित्यं स्वभावतः ।
 पुरुषाश्च विश्रुता नद्यस्तत्र वा निवसेहिजः ॥
 अर्हक्रीश्चाक्षीकूलं वर्जयित्वा हिजोत्तमः ।
 नान्यत्र निवसेत्पुरुषां नान्यजग्रामसत्रिधी ॥
 न संवसेच्च पतितैर्न चण्डालैर्न पुक्षयैः ।
 न मूर्खैर्नार्वस्तैर्च नान्यैर्नान्यावसायिभिः ॥
 एकश्यासनम्पत्तिर्भाण्डपक्षाचमिश्रणम् ।
 याजनाध्यापनं योनिस्तथैव सहभीजनम् ॥
 सहाध्यायसु दद्यमः सहयाजनमेव च ।

* धर्मतः इति B. सर्वत इति F.

एकादशैते निर्हिष्टाः* दोषाः सहरांसंज्ञिताः ॥
 समीपे वायवस्थानात्पापं सहुमते नृष्टाम् ।
 तथा क्षम्बव्यप्रयत्नेन सहरं वर्णयेहुधः ॥
 एकपञ्चत्युपविष्टा ये न स्त्रशन्ति परस्परम् ।
 भस्मना ज्ञातमर्यादा न तेषां सहरो भवेत् ॥
 अभ्यना भस्मना चैव सलिलेन विशेषतः ।
 हारेण स्त्रभमार्गेण षड्भिः पंक्तिर्विभित्यते ॥
 न कुर्याहुःखवैराच्छिः विवादं चैव पैशुनम्[†] ।
 परदेवे गां चरन्तीं न चाचक्षीत कस्यचित् ॥
 न संबद्धेकूतकिनाणा न कञ्चिकार्चणि सृशेत् ।
 न सूर्यपरिवेशं वा नेन्द्रियापं श्वान्निकम् ॥
 परद्वै कथयेहिद्वाच्छश्चिनं वा कदाचन ॥ ।
 न कुर्याहुभिः सार्वं विरोधं वा कदाचन** ॥
 आमनः प्रतिकूलानि परेषां न समाचरेत् ।
 तिथिं पक्षस्य न ब्रूयाक्षत्राणि विनिर्हिंश्चेत् ॥

* एकादश समुहिष्टाः इति B.

[†] सारद्येति B.

[‡] शुक्लवैराचीति B, F and H.

[§] न च पैशुननिति B.

[¶] न संबद्धेकूतर्क्षेति B.

॥ कथयेति B.

** वस्तुभिस्थेति B. वस्तुभिः सह इति F.

नोदकामभिभावेत् नाशुचिं वा हिजोत्तमः* ।
 न देवगुरुविप्राचारां दीयमानन्तु वारवेत् ॥
 न चामानं प्रश्नसेषा परनिष्ठाच्च वर्जयेत् ।
 वेदनिष्ठान्देवनिष्ठां प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥
 यस्तु देवानुष्ठीन् विप्रान्† वेदाच्चा निष्ठति हितः ।
 न तत्त्वं निष्कृतिर्दृष्टा शास्त्रेष्विह मुनीष्वराः ॥
 निष्ठयेदै गुरुन्देवान्वेदं वा सोपवृहत्प्रमः ।
 कल्पकोटिश्चतं सायं दौरवे पश्चते नरः ॥
 तृणीमासीत् निष्ठायां न ब्रूयालिष्विदुत्तरम् ।
 कर्णै पिष्ठाय गतव्यं न चैतानवलोकयेत् ॥
 वर्जयेदै रहस्यस्तु१ परेषां गूहयेषुधः ।
 विवादं सजनैः सार्वः न कुर्यादै कदाचन ॥
 न पापं पापिनं ब्रूयादपापं वा हिजोत्तमम् ॥
 स तेन तुत्यदोषः स्वाच्छिथादिदोषवान् भवेत् ॥
 यानि मिथ्याभिश्चानां पतत्यशूलि रोदनात् ।
 तानि पुचान् पश्चन् च्छन्ति तेषां मिथ्याभिश्चिनाम् ॥

* हिजोत्तमः इति B.

† चैवेति B.

‡ सोपहंहर्ष—उपहंहवान्वितम् । उपहंहर्ष—संयहेष वर्हनम्, संहिताकारेष निष्ठम् । वेदव्यासोपहंहविति B and F.

§ रहस्यानीति B.

¶ हिजोत्तमः इति B and F.

ब्रह्महत्यासुरापाने स्तेशगुर्वङ्गनागमे ।
 दृष्टं विशेषनं सद्धिः* नास्ति मिथ्याभिशंसने ।
 नेत्रेतीयन्तमादिलं शशिनस्तानिमित्ततः† ।
 नासं यातं न वारिसं नोपस्थितं न मध्यगम् ॥
 तिरोहितं वाससा वाः नादर्घान्तरगामिष्ठम्‡ ।
 न नमां स्त्रियमीचेत पुरुषं वा कदाचन ॥
 न च मूर्चं पुरीषं वा न च संस्कृष्टमैथुनम् ।
 नाशुचिः सूर्यसोमादीन् अहानात्मोकयेत्तुधः ॥
 पतितव्यङ्गचक्षालागुच्छिष्ठाचावलोकयेत् ।
 नाभिभाषेत च परमुच्छिष्ठो वावगर्वितः॥ ॥
 न सृशेषेतसंसर्वः न क्रुद्यस्य गुरोर्मुखम् ।
 न तेजोदक्षयोश्चायां न पद्मो भोजने सति ।
 नियुक्तः**वन्धनाङ्गां वा नोचक्षं मत्समेव वाणी ॥

* दृष्टं वै शोषनं इडैरिति B. इडैरिति F.

† शशिन वानिमित्ततः इति B. वानिमित्तक इति F.

‡ वा संसारादिति B.

§ नादशायनुगामिनमिति B. न हशायनुगामिनमिति F.

¶ संस्कृति B.

॥ वावगुच्छितः इति B, E, G and H.

** नामुक्तेति B. न सुक्तेति F.

†† चेति B.

नामीयाहार्थ्या सार्वं नैनामीचेत मेहनीम्* ।
 कृवन्तीं जृथमाशां वा नासनस्यां यथासुखम् ॥
 नोदके चालनोरूपं न कूलं खस्त्रमेव वान् ।
 न लक्षणेष्व मूत्रं वाः नाधितिष्ठेकदाचन ॥
 न शुद्राय मतिन्द्रद्याल्कृश्वरं पायसन्धधि ।
 नोच्छिष्टं वा हृतमधु न च क्षणाजिनं हविः ॥
 न चैवाच्यै व्रतन्दद्यावर्दु च धर्मं वदेहुधः ।
 न च क्रोधवश्चक्षेहेषं रागस्त्रणं वर्जयेत् ॥
 सीभं दधं तथा वर्ज्यं॥ याचाविः॥ ज्ञानकुल्पनम् ।
 मानं मोहं तथा क्रोधं हेषस्त्रान् परिवर्जयेत् ॥
 न कुर्यात्कास्यचित्पीडां सुतं शिष्म ताढयेत् ।
 न हीनागुपसेवेत न च तीक्ष्ममतीनःक्षचित् ॥
 नामानस्त्रावमन्येत दैन्यं यद्वेन वर्जयेत् ।

* चाएचिनिति B.

† एभं वायमेव बेति B.

‡ मतिमानिति B.

§ शूयादेति B.

¶ रोषचेति B.

|| यदादिति B.

** अस्यानिति B.

†† षूर्यो नदनाथा श्रीकर्म नोहचेति ||.

‡‡ तीक्ष्मा मतिनिति B.

न चाशिष्यंः न सर्वकुर्यात्तामानं शंसयेदुधः† ॥
 न नखेर्विलिखेद्गुमिं‡ गां च संवेशयेत् हि ।
 न नदीषु नदौं ब्रूयात्पर्वते न च पर्वतान्§ ॥
 आवस्थेन नैवापिण न व्यजेत्सहयायिनम्॥ ।
 नावगाहेदपो** नमो वक्षिच्छापि व्रजेत्पदानां ॥
 शिरोऽभ्यङ्कावशिष्टेन तैलेनाङ्गं न क्षेपयेत् ।
 न शस्त्रसर्पैःळःळः क्रीड़ेत न स्वानि खानि च स्फृते ॥
 रोमादि च रहस्यानि नाशिष्टेन सह व्रजेत् ।
 न पाणिपादावन्मौ च चापलानि समाश्रयेत् ॥
 न शिश्रोदरयोर्नित्यं§§ न च अवश्योः क्वचित् ।
 न चाङ्गनस्त्रवादं वै कुर्यात्ताज्जलिना पिवत् ॥

* न विशिष्टानिति B and F. न च शिष्टानिति E and G. न चाशिष्टानिति H.

† वा श्वेदुधः इति B.

‡ न नखेन निखेद्गुमिमिति B.

§ नदीस्तिः नदीविषविदां चथां तथाच पर्वतारुदः पर्वतसम्बन्धिनौ चथा नापि प्रसुशान् ।

¶ तेन ताढेन नदां नदौं पर्वते पर्वतं निहिंशता जनेन सह नैवोत्तरेत् ।
 आवादे भीजने वापीति B.

॥ सह पायिनानिति B.

** अवगाहेतिं साधु ।

†† वक्षिं नापि व्रजेतदिति B.

‡‡ उर्द्धश्वसैरिति B and F.

§§ न शिश्रोदरचापस्थमिति B.

नाभिहन्त्याक्षतं पद्मां पास्विना वा कदाचन ।
 न ग्रातयेदिष्टकाभिः फलानि न फलेन च* ॥
 न व्योच्छभाषणं शिवेनाकर्षेच पदासनम् ।
 न भेदनमधिस्फोटं† क्षेदनं वा विलेपनम्‡ ॥
 कुर्याद्विमहीनं धीमानाकस्मादेव निष्कलम् ।
 गोकर्णे भवयेद्वान् हथारैषाच्च नाचरेत् ॥
 न दृख्लेदयवा गायेन वादित्राणि वादयेत् ।
 न संहिताभ्यां पास्विभ्यां कर्खूयेदाक्षनः शिरः ॥
 न लौकिकैस्त्वैर्देवांस्त्रीष्येऽप्नैरपिः ।
 नाचैः क्षीष्टेन धावेत नासु विस्मूचमाचरेत् ॥
 नोच्छष्टः संविशेषित्यं न नमः स्तानमाचरेत् ।
 न गच्छत् पठेद्वापि न चैव स्तशिरः स्तशेत् ॥
 न दक्ष्तैर्नक्षरोमाणि शिव्याक्षुसं न बोधयेत् ।
 न बालातपमासेवेत् ग्रेतधूमं विवर्जयेत् ॥
 नैकः सुप्याच्छून्यगृहे स्थयं नोपानही इरेत् ।
 नाकारणादा निष्ठीवेव वाङ्मयां नदीं तरेत् ॥
 न पादचालनं कुर्यात्पादेनैव कदाचन ।

* सफलानि चेति B.

† नस्त्वेदनमास्फोटनिति B and F.

‡ विलेषणनिति B.

§ वाञ्छजैरपीति B. वाञ्छजैरपीति F.

¶ आसेत्वेति साधु ।

नारनी प्रतापयेत्पाद्वी# न कांसे धावयेत्पुधः ॥
 नाभिप्रतारयेहेवं+ ब्राह्मणान् गामवापि वा ।
 वायूर्विनगुरुः॒विप्रान्वा सूर्यं वा शशिनं प्रति ॥
 अशुद्धः शशनं यानं स्वाध्यायं ज्ञानभोजनम् ।
 वहिर्निष्क्रमणचैव न कुर्वीत क्षवचन ॥
 खप्तमध्ययनं यानमुच्चारं\$ भोजनं गतिम् ।
 उभयोः सन्ध्ययोनित्वं मध्याङ्गे तुष विवर्जयेत् ॥
 न सृशेत्पाचिनोच्छिष्टो विप्रो गोब्राह्मणाऽनलान् ।
 न चैवानं॥ पदा वापि न देवप्रतिमां स्थृशेत् ॥
 नाशुद्धोऽग्निं परिचरेत् देवान् कीर्तयेष्वीन् ।
 नावगाहेदगाधाम्बु धारयेत्प्राग्निमेकतः#** ॥
 न वामहस्तेनोऽत्म पिवेहस्तेच वा जलम् ।
 नोक्तरेद्गुपस्तुश्य नासु रेतः ससुत्त्वजीत् ॥
 अमेघक्षिप्तमन्यदा लोहितं वा विषाचि वा ।
 अतिक्रमेत् स्ववन्तीवासु मैथुनमाचरेत् ॥

* प्रदापवेत्पादाविति B.

+ नातिप्रसारयेदिति B and F.

‡ इपेति B.

\$ ज्ञानमुदर्तमिति B.

¶ चेति B.

॥ चाशानमिति B.

** धारयेदप्तिमिततः इति B.

चैत्यं हर्षं# न वै छिन्नाकाशु डीवनमुखूजेत्[ा] ।
 नास्त्रिभस्त्रकपालानि न केशाच च कण्ठकान् ।
 ओषाङ्गारक्तरीचं वा नाधितिष्ठेत्वदाचन्द्रः ॥
 न चाग्निं सृष्टयेदीमाकोपदधाद्वधः ऋचित् ।
 न चैनं पादतः कुर्यामुखेन न धमेहुधः ।
 न कूपमवरोहेत नाशक्तीताशुचिः[॥] ऋचित् ।
 अम्लौ न प्रक्षिपेदन्ति नाङ्गः प्रश्नमयेत्तथा ॥
 सुहृष्टभरशमार्त्तिं वा न स्थं आवयेत्परान् ।
 अपश्चमध्य पश्चं# वा विक्रये न प्रयोजयेत् ॥
 न वङ्गिं मुखनिष्ठासैर्वालयेवाशुचिर्बुधः ।
 पुरुषानोदकस्त्राने सीमान्तं वा ऋषेन तु॥ ॥
 न भिन्नात्पूर्वसमयं# सत्योपेतं[ा][॥] कदाचन ।
 परस्परं पशून् व्यालान् पक्षिष्ठो नावबीधयेत् ॥
 परबाधां न कुर्वीत जलपानायनादिभिः^{क्षःक्षः} ।

* चैत्यहृष्टमिति B. चैत्यहृष्टानिति F.

† माचर्वेदिति B.

‡ एतप्याद्वर्ष A, E, H पुरुषेनु नाति ।

§ नावेष्टापूर्वमिति B and F.

¶ कृष्टपश्चमिति B. ऋतपश्चं चेति P.

|| चाहसेन्न तु इति B. न ऋषेत्—नातिक्रम गच्छेदित्यर्थः ।

** शूर्वसमयं पूर्वमित्यमवभ्यमित्यर्थः ।

†† अभ्युपेतमिति B and F.

‡‡ जलपानात्पादिभिरिति B and F.

कारयित्वा सुकर्माणि कारून् पश्चाद वर्जयेत् ।
 सायं प्रातर्गृहसारान् भिक्षार्थं नावघाटयेत् ॥
 वहिर्माल्यं वहिर्गन्धं[#] भार्यथा सह भोजनम् ।
 विघ्नाद्वा वादं[†] कुद्वारप्रवेशस्त्र विवर्जयेत् ॥
 न खादन् ब्राह्मणस्तिषेव जल्पदः हसन् दुधः ।
 स्वमरिनं नैव इस्तेन[‡] सृष्टेनाम्भु चिरं वसेत् ॥
 न पश्चकेषोपधमेव शूर्पेण न पाणिना ।
 मुखेनैव धमेदन्मिं मुखादन्मिरजायत ॥
 परस्त्रियं न भाषेत नायाच्यं याजयेदुधः[¶] ॥
 नैकस्त्रेक्षभां विप्रः समवायस्त्र वर्जयेत् ॥ ।
 देवतायतनं गच्छेक्षदाचिक्षाप्रदविष्णम् ॥
 न वीजयेद्वा वस्त्रेण न देवायतने खपेत् ।
 नैकोऽध्यानं प्रपद्येत नाधार्मिकजनैः सह ॥
 न व्याधिदूषितैर्वापि न शूद्रैः पतितैर्न वा ।
 नोपानहर्मितोऽध्यानं^{**} जलादिरहितस्तथा ॥

* तुगन्धेति B.

† बाटनिति B. विस्त्रिय इरनिति F.

‡ न जपेता इति B.

§ इस्तेनैकेनेति A and H.

¶ याजयेहितः इति B.

॥ न देवायतनं गच्छेक्षदाचिक्षाप्रदविष्णनिति K.

** वायेति B.

न राजावरिषा सार्वं न विना च कमल्लुम् ।
 नाभिगोद्राद्यचादीनामन्तरेष्व ब्रजेक्षित् ॥
 न वस्त्रन्तीं न विनतामतिक्रामेहिजोक्तमाः ।
 न निष्टेष्वोगिनः सिद्धान् शुचिनोवाऽयतीक्षणा ॥
 देवतायतने प्राञ्छो न देवानां सविधौ† ।
 नाक्रामेक्षामतस्कार्यां ब्राह्मचानाङ्गवामपि‡ ॥
 स्वान्तु नाक्रमयेष्वार्यां पतिताद्यैर्न रोगिभिः ।
 नाङ्गारभस्त्रकेशादिष्वधितिष्ठेक्षदाचन ॥
 वर्जयेचार्जनीरेषु चानवस्त्रघटोदकम् ।
 न भद्रयेदभस्त्राणि नापेयस्त्रापिवेहिजाः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे उत्तरभाने वीक्षणोऽप्यावः ।

* ब्रतिक्षेति B.

† देवतायतनं प्राञ्छोदेवानांस्वेष मन्त्रिकामिति B.

‡ ब्राह्मचानां गोरणोति B.

सप्तदशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

नादाच्छूदस्य विप्रोऽनं मोहादा यदि कामतः* ।
 स शूद्रयोनिं भजति यसु भुक्ते इनापदि ॥
 परमासान्धो हितीभुक्ते शूद्रसानं विगर्हितम् ।
 जीवन्नेव भवेच्छूदो सृतएवाभिजायते† ॥
 ब्राह्मणचचियविशां शूद्रस्य च मुनीश्वराः ।
 यस्यानेनोदरस्येन सृतस्यानिमाप्नुयात् ॥
 नटान्नं‡ नर्तकान्नस्तत्त्वोऽनं कर्णकारिणः§ ।
 गणावङ्गणिकान्नस्तड़वानि च वर्जयेत् ॥
 चक्रोपजीविरजकतस्तरध्वजिनान्तथा ।
 गन्धर्वस्तोहकारान्नं सृतकान्नस्तवर्जयेत्¶ ॥
 कुलाल्पित्रकर्णान्नं वार्दुषेः पतितस्य च ॥ ।
 सुवर्णकारशैलूषव्याधबद्धातुरस्य च** ॥

* बामतः इति B and F.

† बतः च चाभिजायते इति B and F.

‡ राजान्नमिति B.

§ कर्णकारिष्य इति B and F.

¶ सृतकान्न विवर्जयेदिति B.

|| पीनर्भवश्चकर्णीरभिश्चलस्य चैव हि इति E and H.

** व्याधितस्यातुरस्य च इति F.

चिकित्सकस्य चैवादं पुण्यस्या दण्डकस्य* च ।
स्तेननास्तिकयोरत्मेवतानिष्टकस्य च ॥
सोमविक्रयिणशान्म् खपाकस्य विशेषतः ।
भार्याजितस्य चैवादं यस्य चोपपतिर्गृहे ॥
उच्छिष्टस्य कदर्थस्य तथैवोच्छिष्टभीजिनः ।
अपर्क्षत्यवच्च संख्यादान्म् शस्त्रजीवस्य चैव हि ॥
क्लीवसश्यासिनशान्म् मस्तोचत्तस्य चैव हि ॥
भीतस्य इदितस्याद्यमवक्षणं परियहम् ॥
ब्रह्महिषः पापरचेः श्रावान्म् सूतकस्य च ।
षुष्ठापाकस्य चैवादं शठान्म् चतुरस्या च ॥
अप्रजानान्म् नारीणां भृतकस्य ॥ तथैव च ।
कारुकान्म् विशेषेण शस्त्रविक्रयिष्यस्तथा ॥
शौख्यान्म् घातिकान्म्** भिषजामन्ममेव च ।
विद्यप्रजननस्यान्म् परिवेच्चमेव चान्म् ॥

* दाभिक्षेति B. दक्षिक्षण च इति F.

† सहाय्यमिति B.

‡ एतत्पादचतुष्टयं A G प्रस्तवधीर्नाति ।

६ परिचयमिति B. अवकाशं परिचयमिति F.

प वयरस्ति B. श्वासं भासुरस च इति F.

छत्तीसगढ़ विद्यालय

** श्रीकृष्णान्न घटिकामिति B, E and F.

॥ एतत्यादद्यन् B.पुस्तकं नाभिः ।

पुनर्भुवो विशेषेण तथैव हिचिष्टूपतेः ।
 अवज्ञातं चावधूतं सरोषं विज्ञायान्वितम् ॥
 गुरोरपि न भोक्तव्यमनं संसारवर्जितम् ।
 दुष्कृतं हि मनुष्यस्य सर्वमने व्यवस्थितम् ॥
 यो यस्याच्च समग्राति स तस्याश्राति किलिषम् ।
 आर्द्धिकः* कुलभित्त्वं खगोपालस नापितः† ॥
 कुशीलवः कुशकारः चेचकर्मक एव च ॥‡
 एते शूद्रेषु भोज्याच्च दत्त्वा स्वत्यं पूर्णं बुधैः ।
 पायसं चेहपक्षं यत्§ गोरसच्चैव सत्तावः ॥
 पिण्डाकच्चैव तैलस्त्रं शूद्राद्वाङ्मां तथैव चण ।
 हृत्ताकच्छालिका॥ याकं कुसुभाश्मन्तकं तथा ॥
 पसाञ्चुं लसुनं सूक्तं निर्यासच्चैव वर्जयेत् ।
 छनाकं विडूराहस्तं शेखं पीयूषमेव‡‡ च ॥

* आर्द्धिकः इति B.

† गोपाली दासनापितौ इति B.

‡ एतपादवर्णं A, E, H उच्चर्तु नाति ।

§ चेति B.

¶ शदादयाच्च विज्ञातिभिरिति B.

॥ नातिकेति B.

** पीयूषमेवेति B. विडूराहस्तं शेखं पीयूषमेव च इति H. विडूराहस्तं शेखं पीयूषमेव च इति F.

विश्वं सुमुखचैव क्रोक्कानिः च वर्जयेत् ।
 गृह्णनं किंश्चकचैव कुकुटचः तथैव च ॥
 उदुम्बरमलावुच्च अन्धा पतति वै हितः ।
 हृष्टाक्षश्चरसं यावं पायसापूयमेव च ॥
 अनुपाक्षतमांसच्च देवानानि हवीषि च ।
 यवागः मातुलिङ्गच्च मत्स्यानप्यनुपाक्षतान् ॥
 नीपं कपित्यं ग्रन्थस्त्र प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।
 पिष्ठाकच्छाहृतज्ञेहै दिवाधानाऽस्त्रैव च ॥
 राजौ च तिलसम्बद्धं प्रयत्नेन दधि त्यजेत् ।
 नाश्रीयात्प्रयसा तक्रं न वीजान्युपजीवयेत् ॥
 क्रियादुष्टं भावदुष्टमसम्भृं विवर्जयेत् ।
 केशकीटावपदच्च स्तभूलेखच्चणं नित्यगः ॥
 चाम्रातच्च पुनः सिंहं चण्डालावेच्छितं तथा ।
 उदक्षया च पतितैर्गवा चाम्रातमेव च ॥ ॥
 अनर्चितं पर्युषितं पर्याभ्रातच्च नित्यगः ।
 काककुकुटसंस्तुष्टं क्षमिभिर्वैव संयुतम् ॥

* करकार्षीति B.

† विवर्जयेदिति B.

‡ ककुभवेति B.

§ देवधानविति B.

¶ सहजेष्वेति B.

|| वेति B.

अनुच्छैरथवा ग्रोतं कुषिना स्तुष्टमेव च* ।
 न रजस्त्वाया इत्तं न पुण्यत्वा सरोषकम्† ॥
 मलवत्ताससा चापि परथा चोपयोजयेतः‡ ।
 विवक्षायाश्च गोः चीरमौडं वा निर्दशस्त्र च§ ॥
 आविकं सन्धिनीक्षी८मपेयं भगुरब्रवीत् ।
 बलाकं हंसदात्मूहं कलविंकं शुकं तथा ॥
 तथा कुररवल्लूरूं जातपादच्च कोकिलम् ।
 चाषांश्च खञ्जरीटांश्च श्येनं गृह्णं तथैव च ॥
 उलूकं चक्रवाकच्च भासं पारावतं तथाऽ** ।
 कपोतं टिडिभस्त्रैव यामकुकुटमेव च ॥
 सिंहं व्याघ्रञ्च मार्जारं खानं कुकुरमेव चांग॑ ।
 शृगालं मर्कटस्त्रैव गईभस्त्र न भक्षयेत् ।
 न भक्षयेत्सर्वशृगामान्यान्वनचरान्विजानः‡ ॥
 जलेचरान् खलचरान् प्राणिनवेति धारणा ।

* अग्निंतमिवादि पादषट्कं B पुस्तके नाति ।

† सरोमयेति B.

‡ परवासी८य वर्जयेदिति B.

§ चानिर्दशनर्थिति B.

¶ सङ्खिनीवीरमदेयमिति B.

|| कुररव चक्रीरस्त्रैति B.

** लपीति B.

†† एतत्यादवच A, E, H पुस्तकेषु नाति ।

‡‡ पचिष्ठोऽव्याख्यनेचरानिति B.

गोधा ब्रह्मः यशः आवितः सहकी चेति सत्तमाः ॥
 भस्माः पञ्चनस्त्रा नित्यं मनुराह प्रजापतिः ।
 मस्तान् सशस्त्रान् भुजीवार्षासं रोरवमेव च ॥
 निवेद्य देवताभ्यु ग्राण्डेभ्युः नाभ्यवा ।
 मयूरतितिरस्त्रैव कपिच्छलकमेव चः ॥
 वार्षीचसन्धीपिनश्च भस्मानाह प्रजापतिः ।
 राजीवान् सिंहतुष्टांशु तथा पाठीनदोहितौ ॥
 मस्तेचेतेण समुहिष्टा भवतीया भुनीभराः ।
 प्रोक्षितं भवतेदेवा मांसश्च हितकाभ्या ॥
 अवाविधि निश्चल्ल प्राणानामपि चात्यये ।
 भवतेदेव मांसानि शेषभोजी न लिप्यते ॥
 औषधार्थमश्लो वा नियोगाद्यं न कारवेत् ॥
 आमवित्तसु यः चाहे दैवे वा मांसमुखूजेत् ।
 बावन्ति पश्चरोमाणि तावतो नरकान् व्रजेत् ॥
 अदेयं वाप्यपेयशः ॥ तथैवासुम्भवमेव च ।

* खड्गोति B.

† चेति B.

‡ कपोतश्च कपिच्छलमिति B.

§ शेषरं चिंहतुष्टचेति B.

¶ मस्तावैते दूति B.

|| नियोगाद्याहरणादिति B.

** अपेयं वापि पेयचेति B.

हिजातीनां समाखोर्चं* नित्यं नदमिति श्रितिः ॥
 तच्चाक्षर्वप्रयत्नेनां मध्यं नित्यस्त चर्जयेत्† ।
 पीत्वा पतितः‡ कर्मभ्यो न सच्चाच्चो भवेहिजैः¶ ॥
 भज्यित्वा इभस्याचि॥ पीत्वापेयाच्यपि हिजः ।
 नाधिकारी भवेत्तावद्यावस्त्र ब्रजत्वधः ॥
 तच्चात्परिहरेत्तिव्यमभस्याचि प्रयत्नतः ।
 आरोप्य याति चैवैको तथा वै याति दीरवम्** ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे भस्यामत्यनिर्वच्ये व्यासगीताम्
 सप्तहशीऽध्यायः ।

* हिजातीनामनाखीकमिति B.

† प्रयत्नेति B.

‡ नित्यं विवर्जयेदिति B.

§ पततीति B.

¶ असच्चाच्चो भवेहिजः इति B.

॥ भज्यित्वाच्यभस्याचोति B.

** अपेयानि च रिप्रा वै तथा चियाति दीरवमिति B.

अष्टोदशोऽध्यायः ।

ऋषयः चतुः ।

अहन्यहनि कर्तव्यं ब्राह्मणानां महामुने ।

तदाचस्ताद्विलं कर्त्त्वं येन मुचेत बन्धनात् ॥

स्वास उवाच ।

वदेग# समाहिता यूं शृणु व्याहृदती मम ।

अहन्यहनि कर्तव्यं ब्राह्मणानां क्रमाहिषिः† ॥

ब्राह्मे मुहूर्ते तृथाय धर्मर्थस्त्रियोऽप्येत् ।

कायक्लेशस्त्र यमूलं‡ ध्यायेत मनसेष्ठरम् ॥

उवाकालेऽय सम्माप्ते छत्वा चावशकं बुधः ।

स्वायान्नदीषु शुद्धासु शौचहृत्वा यथाविधि ॥

प्रातःस्नानेन पूयन्ते येऽपि पापक्षतो जनाः ।

तस्माक्षर्वप्रयत्नेन प्रातःस्नानं समाचरेत् ॥

प्रातस्नानं प्रशंसन्ति दृष्टादृष्टकरं हि तत्पा ।

ऋषीणामृषिता नित्यं प्रातःस्नानान् संशयः ॥

* विष्णा इति B.

† क्रमाहिषिमिति B.

‡ कायक्लेशं तद्दूषितिः B and F.

§ उषःकाले इति B.

¶ शुभमिति B.

|| एतत्पादहयं A, E, H पुस्तकेषु नास्ति ।

मुखे सुपस्थ सततं लाला याः संस्कवन्ति हि ।
 ततो नैवाचरेकर्म अकल्पा ज्ञानमादिमम्* ॥
 अलक्ष्यको जलं किञ्चित्† दुःखप्र दुर्विचिन्तिम् ।
 प्रातःज्ञानेन पापानि पूयन्ते नात्र संशयः ॥
 अतः‡ ज्ञानं विना पुंसां पापिलंडु कर्मसु चृतम् ।
 होमे जप्ये विशेषेण तस्माक्षानं समाचरेत् ॥
 अशक्तावशिरस्कं वा ज्ञानमस्य विधीयते ।
 आद्रेण वाससा वाथ मार्जनं पावनंगा सृतम् ॥
 आयत्ये वै॥ समुत्पत्ते ज्ञानमेव** समाचरेत् ।
 ब्राह्मादीनामधाशक्तौ ज्ञानान्याहर्वनीषिष्यः ॥
 ब्राह्मामनेयमुहिष्टं वायव्यं दिव्यमेव च ।
 वारुणं यौगिकं यज्ञाणां षोडा ज्ञानं समाप्तःःःः ॥
 ब्राह्मन् मार्जनंडु मन्त्रैः कुञ्जैः सोहकविन्दुभिः ।

* कर्मास्यकला ज्ञानमादितः इति B.

† अखचौः कालकचौ देति B.

‡ न चेति B.

§ पावनविति B.

¶ कायिकमिति B.

|| असामन्ये इति B.

** ज्ञानमेवनिति B.

†† तददिति B.

‡‡ प्रकौतिंतमिति B.

§§ मार्जनैरिति B.

आन्तेयं भक्तनापादमस्काहेऽधूलनम् ॥
 गवां हि रजसा प्रोक्षं वायव्यं स्नानसुत्तमम् ।
 यत्तु* सातपवर्षेष्व स्नानं तद्विव्यसुचते ॥
 वादश्चावगाहसु मानसं स्नानवेदनम् ।
 योगिनां† स्नानमाल्यातं योगे विश्वादिचिन्तनम्‡ ॥
 आत्मतीर्थमिति स्नातं वेवितं ब्रह्मवादिभिः ।
 मनःशुद्धिकरं पुंसां नित्यं तत्प्रानमाचरेत् ॥
 शक्तयेहाद्यां विश्वान् प्रायश्चित्तेः§ तथैव च ॥ ..
 प्रचास्य दक्षत्काष्ठं वै भक्तिवा विधानतः ।
 आचम्य प्रथतो नित्यं स्नानं प्रातः¶ समाचरेत् ॥
 मध्याङ्गुलिसमख्यात्यं हादशाङ्गुलसञ्चितम् ।
 सत्यवं दक्षत्काष्ठं स्नातदयेण तु धावयेत् ॥
 चीरहृषसमुद्गृतं मालतीसम्भवं शुभम् ।
 अपामार्गच्च विलक्ष करवीरं विशेषतः ॥
 वर्जयित्वा निन्दितानि एहीत्वैकं यथोदितम् ।
 परिहृत्व दिनं पापं भक्तयेहै विधानवित् ।

* वर्षेति A.

† योगिकमिति B.

‡ योगादिचिन्तनमिति B.

§ प्रायापत्यमिति B.

¶ प्रातःस्नानमिति B.

नीत्यादयेहन्तकाष्ठं* नाङ्गुल्यग्रेण धारयेत्^१ ।
 प्रक्षाल्य भंक्ता तज्ज्ञाच्छुचौ देशे समाहितः ॥
 आत्वा सन्तर्पयेहेवानृषीन् पिण्डगणांस्तथा ।
 आचम्य मन्त्रविवित्यं‡ पुनराचम्य वाग्यतः ॥
 सम्माजर्ज्य मन्त्रेरामानं कुशैः सोदकविन्दुभिः ।
 आपो हिष्ठाव्याहृतिभिः सावित्रया वाहृणैः शुभैः ॥
 ओङ्कारव्याहृतियुतां गायत्रीं वेदमातरम्^३ ।
 जष्टा जलाञ्जलिं दद्याङ्गास्करं प्रति तन्मनाः ॥
 प्राक्ल्येषु ततः स्थित्वा दर्भेषु सुसमाहितः ।
 प्राणायामचयहृत्वा ध्यायेत्सम्यामिति सृतिः॥ ॥
 या च सम्या^{**} जगत्सूतिर्मायातीता हि निष्कला ।
 ऐश्वरी केवलाण्ठं शक्तिसत्त्वत्रयसमुद्घवा ॥
 ध्यात्वार्कमण्डलगतां सावित्रीं वै जपेहुधः ।
 प्राञ्जुखः सततं विप्रः सम्योपासनमाचरेत् ॥
 सम्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु ।
 यदन्यलकुरुते किञ्चित्त तस्य फलमाप्नुयात् ॥
 अनन्यचेतसः शान्ता ब्राह्मणा वेदपारगाः ।
 उपास्य विधिवत्सम्यां प्राप्ताः पूर्वेऽपरां गतिम् ॥

* नीत्याटयेदिति B. + नाङ्गुल्या धारयेत् क्षचिदिति B. † मन्त्रविवित्यमिति H.
 § देवमातरमिति B. ¶ प्राङ्गुल्येषु समासीनः इति B, E and G. || श्रुतिरिति B,
 ** या सम्या येति B. ++ ऐश्वरी तु परंति B.

योऽन्यत्र कुरुते यदं धर्मकार्ये हिजोत्तमः ।
 विष्णाय सन्ध्याप्रथतिं स याति नरकासुतम् ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सन्ध्योपासनमाचरेत् ।
 उपासितो भवेत्तेन देवो योगततुः परः ॥
 सहस्रपरमां नित्यं शतमध्यां दशावराम् ।
 साविचीं वै तपेहिदान् प्राप्नुखः प्रयतः स्त्रितः ॥
 अश्वोपतिष्ठेदादित्यमुदयन्तं समाहितः ।
 मन्त्रेषु विविषेः सौरैः ऋग्यश्चुः सामसभवैः ॥
 उपस्थाय महायोगं देवदेवं दिवाकरम् ।
 कुर्वीत प्रथतिं भूमौ भूर्द्धौ तेनैव* मन्त्रतः ॥
 ओऽस्त्रोल्काशां शान्ताय कारणचयहेतवे ।
 निवेदयामि चाकानं नमस्ते विश्वरूपिष्ठेः ॥
 नमस्ते दृष्टिने तुम्यं सूर्याय ब्रह्मरूपिष्ठे । §
 त्वमेव ब्रह्म परममापोऽप्यतीरसोऽवृतम् ।
 भूर्भुवः स्वस्वमोऽन्तर्खं प्रथममिकपर्दिनम् ।
 त्वमेव विश्वब्रह्मजातं यज्ञायतेण च यत् ॥
 नमो दशाय सूर्याय त्वामहं शरणं गतः ।
 प्रचेतत्वे नमस्तुम्यं नमो भीडुष्टमरय च ॥

* नित्येति B. + श्वीक्षणायेति B. औं खटीताय इति F. ‡ ज्ञानरूपिष्ठे इति B and F. § एतत्यादव्यं A, E, H पुस्तकेह नाश्च । ५ सदसत्सूत्यते इति B. ॥ ते इति B.

नमो नमस्ते रुद्राय लामहं शरस्तुतः ।
 हिरण्यवाहवे तुभ्यं हिरण्यपतये नमः ॥
 अस्त्रिकारपतये तुभ्यमुमायाः पतये नमः *
 नमोऽस्तु नीलयीवाय नमसुभ्यं पिनाकिने ।
 विलोहिताय भर्गाय सहस्राक्षाय ते नमः ।
 तमोऽपहाय ते नित्यमादित्याय नमोऽस्तु ते ॥
 नमस्ते वज्रःहस्ताय चग्नकाय नमो नमः ।
 प्रपद्ये लां विरुपाक्षं महान्तं § परमेश्वरम् ॥
 हिरण्यये गृहे गुप्तमामानं सर्वदेहिनाभ् ।
 नमस्यामि परं ज्योतिर्ब्रह्माण्डाण्डां परामृतम् ॥
 विश्वं पशुपतिं भीमं नरनारीश्वरीरिषम् ।
 नमः सूर्याय रुद्राय भास्तते परमेष्ठिने ॥
 उग्राय सर्वतत्त्वाय ॥ लां प्रपद्ये सदैव हि ।
 एतद्वै सूर्यहृदयं जग्ना स्तवमनुत्तमम् ॥
 प्रातःकालेऽथ मध्याङ्के नमस्कुर्याहिवाकरम् ।
 इदं पुत्राय शिवाय धार्मिकाय हिजातये ॥
 प्रदेयं सूर्यहृदयं ब्रह्मणा तु प्रदर्शितम् ** ।
 सर्वमापप्रशमनं वेदसारसमुद्वम् ।

* एतत्पादवर्यं B पुस्तके नाति । + नम उमापतये इति B. ‡ वह इति B.
 § दहनमिति B. १ परां गतिमिति B. || सर्वमत्त्वाय इति B and F.
 ** ब्रह्मसु प्रसादसः इति B.

भाष्यकानां हितं पुस्तकविसङ्गे निर्विवितम् ॥
 अथागम्य एहं विप्रः समाचम्य यथाविधि ।
 प्रख्यात्वं वक्ष्य विधिवर्जुहयाक्षात्वेदसम् ॥
 कृत्विक् पुचोऽथ पद्मी वा शिथो वापि सहोदरः ।
 प्राप्यानुज्ञां विशेषेण इधर्युर्वा यथाविधि ।
 पवित्रपाणिः पूतामा शक्ताम्बरधरः शुचिःः ॥
 अनन्यमनसा नित्यं शुहयाक्षं यतेन्द्रियः ॥
 विना दर्भेण यत्क्षं विना स्त्रेण वाणि पुनः ।
 रात्रं तद्विकर्वन्नामुक्तेह फलप्रदम् ॥
 देवतानि नमस्कुर्यादुपहारान्विदयेत् ॥ ।
 हयात्पुष्पादिकन्तेषां द्वांश्चैवाभिवादयेत् ॥
 गुरुश्चैवाप्युपासीत हितञ्चास्य समाचरेत् ।
 वेदाभ्यासन्ततः कुर्याव्ययद्वाच्छक्तिं हि जाः ॥
 अपेदव्यापयेच्छिष्ठाभ्यारयेदैः ॥ ॥ विचारयेत् ।
 अवेक्षेताथः शास्त्रेण धर्मादीनि हिजोक्तमाः ॥
 वैदिकाच्चैव निगमान्वेदाङ्गानि च सर्वशः ॥
 उपेयादीखरं वाथणा योगच्चेमप्रसिद्धये ॥

* सहैरिति F. + एतत्यादचतुष्टयं A पुसके न दृश्यते । § शक्ताम्बरधरीकर-
 इति E and F. § अनन्यमनसी वक्ष्यमिति B. ¶ मलेष यदीति B. || देव-
 सारान्विदयेदिति B. ** इजः इति B. ++ शावयेति B. §§ अवेक्षेत चेति B.
 अवेत्य तत्र शास्त्राच्च इति F. §§ विशेषतः इति B and E. ¶¶ उपेयादीखर-
 चारेति B and H.

साधये हिविधानर्थान् कुटुम्बार्थं हिजोत्तमः* ।
 ततो मध्याङ्गसमये स्नानार्थं मृदमाहरेत् ॥
 पुष्पाक्षतान् कुर्यतिलान् गोशक्तुहमेव वा ।
 नदीषु देवखातेषु तड़ागेषु सरःसु च ।
 स्नानं समाचरेत्वित्यं गर्त्तप्रस्तवणेषु च ॥
 परकीयनिपानेषु न स्नायादै कदाचन ।
 पञ्चपिण्डान्समजूत्य स्नायाहासभवे पुनः ॥
 सृदैकया गिरः चाल्यं हाभ्यां नामेस्तथोपरि ।
 अधस्तुः तिस्तुभिः कायः॒ पादौ षड्भिस्तुथैव च ॥
 सृत्तिका च समुहिष्ठा सार्वाणामलकमाचिका ।
 गोमयस्य प्रमाणन्तु ॥ तेनाङ्गं लेपयेत्पुनः** ॥
 लेपयित्वा तीरसंखं† तस्त्रिङ्गैरेव मन्त्रतः‡‡ ।
 प्रक्षाल्याचम्य विधिवत्ततः स्नायाक्षमाहितः ॥
 अभिमन्त्रग जलं मन्त्रैस्तस्त्रिङ्गैर्वारुणैः शुभैः ।
 भावपूतस्तदव्यक्तं धारयेहिष्ञु॒ मव्ययम् ॥
 आपो नारायणाङ्गूतास्ताणा एवास्यायनं पुनः ।
 तस्मानारायणन्देवं स्नानकाले स्मरेदुधः ॥

* ततो इति I. + गोमयं पृष्ठमेव चेति B, E and F. ‡ अध्येति B..
 § कायमिति B, E and F. ¶ लार्दा इति B. || प्रमाणन्दिति B. ** लेपये-
 त्वतः इति B. † लेपयित्वा च तीरस्यमिति B and E ; तीरस्यः सत्त्वःैः इति F.
 §§ तस्त्रिङ्गैनैवेति B. §§ ध्यायनै विष्णुमिति B and E. धारयन्ति F-
 ¶ नारायणीङ्गूतास्ता इति B, E and F.

प्रेष्ठः सोहारमादित्यं चिर्निमज्जेज्जात्ययेऽन्तः ॥
 आचान्तः पुनराचामित्यं मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ॥
 अन्तस्वरसि भूतेषु गुहायां विष्णुतोमुखः ।
 त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कार आपो ज्योती रसोऽमृतम् ॥
 हुपदां वा चिरभ्यस्तेहसङ्कृतिमध्यवान्विताम् ।
 सावित्रीं वा जपेहिदान्तथा चैवाधमर्षणम् ॥
 ततः सप्ताल्लीनं कार्यम् आपो हिता मयो भुवः ।
 इदमापः प्रवृत्तो व्याहृतिभिस्तयैव च ॥
 तथाभिमन्त्र तत्तोयमापो हितादिभिस्त्रिकैःए ।
 अन्तर्जलगतो मन्त्रो जपेत्तिरघमर्षणम् ॥
 हुपदां॥ वाय सावित्रीं तद्विष्णोः परमम्बद्म् ।
 आवर्तयेत्यः॥ प्रणवं देवं वा संस्करेहरिम् ॥
 हुपदादिव यो मन्त्रो यजुर्वेदे प्रतिष्ठितः ।
 अन्तर्जले चिरावर्त्त सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 अपः पाण्डी समादाय जप्ता वै माल्लने कृते ।
 विन्यस्त भूद्वितत्तोयं मुच्यते सर्वपातकैः ॥
 यथाश्वमेधः क्रतुराट् सर्वपापापनोदनः ।
 तथाधमर्षणम्बोल्लांग्नां सर्वपापापनोदनम् ॥

* प्रोच्येति B. + जपाशये इति B. † पुनः पुनराचामितिः B and E.
 § कुर्यादिति B and E. ¶ हितादिमन्त्रवैरिति E and F. || विपथामिति B
 विपदामिति E. ** आवर्तयेवा इति B and E. ‡‡ अथाधमर्षणं सूलमिति B,
 E and F.

अथोपतिष्ठेदादित्यमूर्दुं पुष्पाच्चतान्वितम्* ।
 प्रक्षिप्यालोकयेहेवमूर्दुं यस्तमसः परः† ॥
 उदुल्यं चिचमित्वेते तच्छ्रुतिरिति मन्त्रतः ।
 हंसः शुचिषदन्तेन साविच्चरा सविशेषतः‡ ॥
 अन्यैष वैदिकैर्मनैः सौरैः पापप्रणाशनैः ।
 साविच्चर्णैः वै जपेत्याज्ञपयच्चः स वै चृतः ॥
 विविधानि पवित्राणिः गुच्छविद्यास्तथैव च ।
 शतरुद्रीयं शिरसं सौराच्चर्णांश्च सर्वतः ॥
 प्राक्षतेषु॥ समासीनः कुशेषु प्राक्षुखः शुचिः ।
 तिष्ठंश वीक्षमाणोऽर्कः** जप्यं कुर्याक्षमाहितः ॥
 स्फाटिकेन्द्राच्चरुद्राचैः पुच्छजीवसमुद्भवैः ।
 कार्तव्या त्वचमाला स्यादुत्तरादुत्तमा चृताऽन्तः ॥
 जपकाले न भाषेत व्यङ्गा नर्धः प्रक्षयेहुधः ।
 न कमयेच्छिरो श्रीवां दक्षाचैव प्रकाशयेत् ॥
 गुच्छका राच्चसाः सिद्धा हरन्ति प्रसभं यतः ।
 एकान्तेषु॥ शुची देशे तस्माज्जप्यं समाचरेत् ॥

* पुष्पाच्चतान्विति B. पुष्पान्वितं जलमिति E. † उद्यं तमसस्यरि इति A,
 E and F. ‡ च विशेषत इति B, E and F. § च चिच्चर्णति B.
 ¶ शतरुद्रीयमाष्वर्णश्चिरः सौरांशेति B, E and F. || प्राक्षेषु इति B, E, F
 and G. ** तिष्ठशीहीक्षमाणोऽर्कमिति B and E. †† उत्कृष्टीतरोत्तरा इति A.
 §§ नाशानीति B, E and F. §§ सुश्रमे इति E.

चण्डालाश्रीचिपतितान्* दृष्टा चैव पुनर्जपेत् ।
 तैरेव भाषणं कृत्वा चाला चैव पुनर्जपेत् ॥
 आचम्य प्रयतो नित्यं जपेदशुचिदर्शने ।
 सौराच्यन्वान् शक्तिर्वै पावमानीलु कामतः ॥
 यदि स्थात् क्रित्रः वासा वै वारिमध्यं गतोऽपि वा ।
 अन्यथा तु शुचौ भूम्यां दर्भेषु सुसमाहितः ॥
 प्रदक्षिणं समावृत्य नमस्त्वत्य ततः चितौ ।
 आचम्य च यथाशास्त्रं शक्त्याऽस्त्राध्यायमाचरेत् ॥
 ततः सर्वपर्येदेवानुष्ठीनः पिद्वगणां स्वथाण ।
 आदावोहारमुच्चार्थं नामान्ते ॥ तर्पयामि वः** ॥
 देवान् ब्रह्मकृष्णेष्वै तर्पयेदक्षतोदक्षैः ।
 तिलोदक्षैः पितृन् भक्ष्या स्वसूत्रोक्तानां विधानतः । ***
 देवर्षीं सर्वपर्येद्वीमातुदकाञ्जलिभिः पितृन् ॥
 यज्ञोपवीती देवानां निवीती कृषितर्पणे ।
 प्राचीनावीती पैत्रेण्याऽस्त्रेन तीर्थेन भावितः ॥
 निष्प्रीय चानवस्त्रन्तु समाचम्य च वाच्यतःणा ।
 स्वैर्मन्त्रैरर्चयेदेवान् पुष्टैः पञ्चरथाम्बुभिः ॥

* चाष्टालाश्रीचिपतितानिति B and F. + जपेत्युनरिति B and E.
 ; छिद्रेति B. § भक्ष्या इति B. ¶ पिद्वगणान् क्रमादिति B. || नमोऽन्ते इति B.
 नमोऽन्ते तर्पयामि च इति E and F. ** चेति B. ++ स्वरूपोक्त इति B.
 §§ अन्वादेन सब्येन पाणिना दक्षिण तु इत्यधिकः पाठः E and F. §§ पित्रेण तु
 इति B, E and F. ¶ एतत्पाददृश्यं B पुस्तके नाति ।

ब्रह्माण्डं शङ्करं सूर्यं तथैव मधुसूदनम् ।
 अन्यांशाभिमतान्वेशान् भक्त्याचारो नरोत्तमः* ॥
 प्रदद्याहाथ पुष्पाणि सूक्तेन पौरुषेणां तु ।
 आपो वा देवताः सर्वास्तेन सम्यक् समर्चिताः ॥
 भाल्वा प्रणवरूर्बं वै दैवतानि समाहितः ।
 नमस्कारेण पुष्पाणि विन्यसेद्दै पूष्पक् पूष्पक् ॥
 विष्णोराराधनात्पुण्यां‡ विश्वते कर्म्म वैदिकम् ।
 तस्मादनादिमध्यानं नित्यमाराधयेद्विरिम् ॥
 तद्विष्णोरिति मन्त्रेण सूक्तेन सुसमाहितः§ ।
 न ताभ्यांगा सदृशो मन्त्रो वेदेष्वूक्त्वतुर्व्यपि॥ ।
 तदाक्षा तमनाः शान्तस्तद्विष्णोरिति मन्त्रतः ॥
 अथवा देवमीशानं भगवन्तं सनातनम् ।
 आराधयेद्वादेवं भावपूतो महेश्वरम् ॥
 मन्त्रेण रुद्रगायत्रा प्रणवेनाथवा पुनः ।
 ईशानेनाथवा रुद्रैस्त्यम्बवेन** समाहितः ॥
 पुष्पे: पञ्चैरथाङ्गिर्वा चन्दनाद्यैर्महेश्वरम् ।

* अश्वाशापि महादेवान् भक्त्या चाक्रोधनी नर इति B, E and F. + सूक्तेन पौरुषेण —पुष्पसूक्तेन “सहस्रीर्षा पुष्प” इत्यादिमन्त्रेण । ‡ न विष्णुराधनादिति E and F. § पुरुषेण तु इति B, E and F. ¶ नैताभ्यामिति B, E and F.
 || चतः परं निवेदयेद्वा स्वाल्पानं विष्ववेऽमलतेजसे इति B, E, F पुज्ञकेऽधिकः पाठो हस्तते । ** रुद्रै व्रात्यवेनेति A.

उज्जाः नमः शिवयेति मन्त्रेषानेन वा अपेत् ॥
 नमस्तुर्यमहादेवं तं सत्युच्चयमीश्वरमः ।
 निवेदयीत स्वामानं यो ब्रह्मण्मितीश्वरम् ॥
 प्रदक्षिणं हि जः कुर्यात्पञ्च वर्षाणि वै बुधः ॥
 आयीत ॥ देवमीश्वानं व्योममध्यगतं शिवम् ॥
 अथावलोक्येदर्कं ॥ हंसः शुचिषदित्यृचा ।
 कुर्वन् ॥ पञ्च महायज्ञान् एव हङ्गल्वा समाहितः ॥
 देवयज्ञं पितृयज्ञभूतयज्ञन्तर्थैव च ॥
 मानुषं ॥ ब्रह्मयज्ञपञ्च यज्ञान् प्रचक्षते ॥
 यदि स्यात्पर्णादर्वाक् ब्रह्मयज्ञः क्षतो न हि ।
 सत्त्वा मतुष्ययज्ञं वै ततः स्वाध्यायमाचरेत् ॥
 अम्नेः पश्चिमतो देशे भूतयज्ञान् एव चण्ण ।
 कुशपञ्चे समासीनः कुशपाणिः समाहितः ॥
 ग्रालाम्नौ लौकिके वाय जले भूम्यामध्यापि वा ।
 वैश्वदेवश कर्त्तव्यो ॥ देवयज्ञः स वै स्मृतः ॥
 यदि स्याम्नौकिके यज्ञे ततोऽन्तं तत्र हृयते ।
 ग्रालाम्नौ तत्प्रेदेवं विधिरेष सनातनः ॥

* अयो इति B, E and F. + शोक्येदिति B. † सत्त्वं सत्यमितीश्वरमिति B and E. § प्रदक्षिणः इति A. ¶ अपन्निति B. पञ्च ब्रह्माणि वै अपन्निति E and F. || आयीत आयेत्, आर्षः प्रयोगः । ** अथावलोक्येदिति B. ‡ कुर्यादिति B and F. §§ चृष्णयज्ञन्तर्थैव चेति B. §§ मानुषमिति B. शुप्त वा इति B. ||| वैश्वदेवनिमित्तमिति B.

देवेभ्यश्च हुताद्वात् * शेषान् भूतवलिं हरेत् ।
 भूतयज्ञः स विज्ञेयोऽपि भूतिदः६६ सर्वदेहिनाम् ॥
 श्लभ्यश्च श्लपचेभ्यश्च पतितादिभ्यएव च ।
 दद्याङ्गमौ वहिञ्चान्नमन्त्रिभ्यो हिजसत्तमाः॥
 सरयच्छान्नस्य॥ सिङ्गस्य पत्न्यमन्तं बलिं हरेत् ।
 भूतयज्ञस्त्वयन्त्रित्यं सायम्नातर्यथा विधि** ॥
 एकन्तु भेजयेहिप्रं पितृनुहिश्च सन्ततम् ॥
 नित्यश्वाङ्गं तदुच्छिष्टाण्डः३३ पिण्डयज्ञो गतिप्रदः ॥
 उद्भूत्य वा यथाशक्ति किञ्चिदन्तं समाहितः ।
 वेदतत्त्वार्थविदुषेऽ६६ हिजायैवोपपादयेत् ॥
 पूजयेदतिष्ठित्रित्यं नमस्येदर्चयेहिजः॥गण ॥
 मनोवाक्यम्भिः शान्तः स्वागतं स्वगृहङ्गतः॥॥ ॥
 अन्वारब्धेन सव्येन पाणिना दक्षिणे तु*** ।
 हृत्कारमथायं वा भिजां वा शक्तितो हिजः ।
 दद्यादतिथये नित्यम्बुद्ध्येत परमेश्वरम् ॥
 भिजामाङ्गर्यासमाचामयं तत्प्राचतुर्गुणम् ॥

* देवेभ्यसु हुताद्वचा इति B. + शेषमिति F. † वै शेय इति B. § भूतित-
 र्ति B. ¶ च बलिं लन्नं पञ्चित्योऽय दिवीत्तमा इति B and E. || सायमन्त्रसेति B.
 ** विशीयते इति B. ‡ सन्तमिति B and E. सन्तमेति F. §§ यदुहिष्ठमिति B.
 यदुहिष्ठमिति E, F and H. §§ विज्ञायेति B. ¶¶ चर्वयेहिमुमिति B. तथा
 इति F. ||| तत् इति B, E and F. *** एतत्पाददद्य. B, E, F पुस्तकेषु नाक्षि ।
 ††† तत्प्राचतुर्गुणमिति B and H. तत्प्राचतुर्गुणमिति E and F.

पुष्करं हृतकारन् तच्चतुर्मुखमिष्टते# ॥
 गोदोहकालमाचं+ वै प्रतीक्षो द्वितिथिः‡ स्वयम् ।
 अभ्यागतान्यथाशक्ति पूजयेद्वितीन्सदा\$ ॥
 भिक्षां वै भिक्षवे दद्याहिष्विवद्विचारिषे ।
 दद्यादन्नं यथाशक्ति द्विर्थिष्यो लोभवर्जितः ॥
 सर्वेषामप्यलाभे हिंगा त्वन्नद्वीष्यो निवेदयेत् ।
 भुज्ञीत बहुभिः॥ सार्वं वाग्यतोऽन्नमकुमयन् ॥
 अक्षत्वा तु द्विजः पञ्च महायज्ञान्विजोत्तमाः ।
 भुज्ञीत चेत्स मूढालाभा तिर्थयोनिं स गच्छति ॥
 वेदाभ्यासोऽन्वहं शक्त्वा महायज्ञक्रियाच्चमाः ।
 नाश्यत्यत्याशु पापानि देवताभ्यर्जनन्तथा ॥
 यो मीहादद्यवाज्ञानादक्षत्वा** देवतार्जनम् ।
 भुज्ञीत स याति नरकं शूकरं नात्र संशयः†+ ॥
 तस्माक्षर्वप्रयत्नेन कृत्वा कर्माणि वै हिजाः ।
 भुज्ञीत खजनैः सार्वं स याति परमाङ्गतिम् ॥

इति श्रीकूर्मपुराणेऽप्यवासनीतासु अष्टादशोऽध्यायः ।

* सुचते इति B and F. + गोदोहमाचं कालमिति B, E and H. ‡ प्रतीक्षोऽप्यतिथिरिति B. \$ यथेति B and E. तथेति F. ¶ चेति B. || वन्धुभिरिति B, E and F. ** मीहादद्य वालत्वादक्षत्वा इति B and F. †+ श्वरेष्वभिजायते इति B and F. ‡+ उपविभागे इत्यधिकः पाठः B पुस्तके दृष्टाते ।

जनविंशोऽध्यायः ।

च्छास उवाच ।

प्राञ्जुखोऽक्षानि भुज्जीत सूर्याभिमुखएव* वा ।
 आसीनः स्वासने शुद्धे भूम्यां पादौ निधाय च ॥
 आयुषं प्राञ्जुखो भुज्जते यशस्य इक्षिणामुखः ।
 श्रियमल्लभ्युखो भुज्जते कृतभृड़ते उदञ्जुखः ॥
 पञ्चाद्रीं भोजनइर्याद्ग्रूमौ पात्रं निधाय च ।
 उपवासेन तच्छुभ्यं मनुराह प्रजापतिः ॥
 उपलिपि शुचौ देशे पादौ प्रक्षाल्य वै करौ ।
 आचम्याद्र्वाननोऽक्रीधः पञ्चाद्रीं भोजनञ्चरेत् ॥
 महाव्याहृतिभिस्त्वं परिधायोदकेन तु ।
 अस्तोपस्तरणमसीत्यापोऽश्यान+क्रियाच्चरेत् ॥
 स्वाहाप्रथवसंयुक्तां प्राणायाद्याहृतिन्ततः ।
 अपानाय ततो भुज्ञा व्यानाय तदनन्तरम् ॥
 उदानाय ततः कुर्याद्ब्रानायेति पञ्चमीमङ्गः ।
 विज्ञाय तस्मैतेषां जुहुयादामनि हिजः ॥
 शेषमत्रं यथाकामं᳚ भुज्जीत व्यज्ञनैर्युतम् ।
 ध्यात्वा तस्मनसा देवानाम्बानंगं वै प्रजापतिम् ॥

* सूर्याभिमुखमिवेति B and H. + आपःपानेति B. ‡ पञ्चममिति A and H.

᳚ यथोक्तव्य इति B. ¶ देवमाक्षानमिति B and F.

असृतापिधानमसीलुपरिष्टादपः प्रिवेत् ॥
 आचान्तः पुनराचामेदयज्ञौरिति मन्त्रतः ॥
 दुपदां वा विरावर्त्य सर्वपापप्रणाशनीम् ।
 प्राणानाङ्गविरसीत्यालभेदुदरन्तः* ॥
 आचम्याङ्गुष्ठमावेष पादाङ्गुष्ठेनां दक्षिणे ।
 निस्त्रावयेहस्तजलभूईहस्तः समाहितः ॥
 क्रताःशुभ्रमन्तः कुर्यात्सम्भ्यायामिति मन्त्रतः ।
 अथ मन्त्रेण स्वाक्षानं योजयेहाङ्गेति हिँ ॥
 सर्वेषामेव योगानामामर्थोगः सृतः परः॥
 योऽनेन विधिना कुर्यात्स कविब्राह्मणः स्त्रयम् ॥
 यज्ञोपवीती भुज्जीत स्त्रगम्भालङ्घनः शुचिः ।
 सायम्भातर्मान्तरा** वै सम्भ्यायान्तु विशेषतः ॥
 नायात्सूर्यग्रहात्यूर्वं प्रतिसायं शशिग्रहान्†† ।
 ग्रहकाले न चाश्रीयात्सात्वाश्रीयादिमुक्तये:‡‡ ॥
 मुक्ते शशिनि चाश्रीयाद्यदिः§§ न स्वाक्षानिशा ।
 अमुक्तयोरस्तगयोरद्याङ्गां परेऽहनि ॥
 नाश्रीयात्प्रेक्षमाणानामप्रदाय चण्णा दुर्मतिः ।

* खेते हृदयन्तत इति B. + पदाङ्गुष्ठेति B. ‡ हता इति K. § अधाचरिष्ट स्वाक्षानं योजयेहाङ्गेति इति B and E. अथ क्रमेति H. ¶ परः सृतः इति B. || स याति ब्रह्मणः चयमिति B and E. ** प्रातर्मान्तरेति B, H and G. †† अङ्गि सायं प्रचते इति B. अङ्गि सायं शशियहे इति E. §§ सात्वाश्रीयानु सुन्नये इति B. §§ सुज्जीत यदीति B. ¶¶ अप्रदायैव इति B.

यज्ञावशिष्टमद्याहा* न कुहो नान्यमानसः ॥
 आत्मर्थं भोजनं यस्य रत्यर्थं यस्य मैथुनम् ।
 हत्यर्थं यस्य चाधीतं निष्कलं तस्य जीवितम् ॥
 यद्गुण्ठते वेष्टितश्चिराः यज्ञ भुष्ठते विदिषुखः† ।
 सोपानलक्ष यो भुष्ठते सर्वं विद्यात्तदासुरम् ॥
 नार्वरावे न मध्याङ्गे नाजीर्णे नार्द्रवस्त्राधक् ।
 न च भिन्नासनगतो न यानसंस्थितोऽपि वाक्षः ॥
 न भिन्नभाजने चैव न भूम्यां न च पाणिषु ।
 नोच्छिष्टो दृतमादद्यात्‡ न मूर्जानं सृशेदपि ॥
 न ब्रह्म कीर्त्येच्चापिण न निःशेषं न भार्यया ।
 नान्यकारे न सन्ध्यायां|| न च देवालयादिषु ॥
 नैकवस्त्रसु भुज्जीत न यानशयनस्थितः*** ।
 न पादुकानिर्गतोऽथान्न न इसन्विलपनपि ॥
 भुज्ञा वैःः सुखमास्याय तदन्म्यरिणामयेत् ।
 इतिहासपुराणाभ्यां वेदार्थानुपत्वंहयेत्§ ॥
 ततः सन्ध्यामुपासीत पूर्वीक्तविधिना शुचिः॥३॥

* न यज्ञशिष्टादन्यदा इति B and E. † उद्गुणः इति B and E. ‡ न शयनः स्थितीऽपि वेति B. न शयानः स्थितीऽपि वा इति E. § आदद्यादिति आर्जः प्रयोगः, आददीत इति साधु । ¶ कीर्त्येच्चापौति B. || न चाकाशे इति B and E. *** न शयनः स्थितीऽपि वेति B. †† न पादुकानुगतो वा इति B. §§ सुक्षेपमिति B. §§ तदर्थीऽनुपत्वंहयेदिति H. ¶¶ इति B and E.

आसीनशः जपेदैवीं गायत्रीं पश्चिमाम्बति ॥
 न तिष्ठति तु यः पूर्वानास्तेऽ सम्यान्तु पश्चिमाम् ।
 स शुद्रेष्व सभो खोके सर्वकर्मः॒॑विवर्जितः ॥
 हुत्वाम्बिं विधिवद्यन्वैर्भुज्ञा यज्ञावशिष्टकम् ।
 स अत्यृद्याम्बवजनः स्वपेच्छुज्ञपदो निश्चि ॥
 नोत्तराभिमुखः सम्यात्पश्चिमाभिमुखो न च ।
 न चाकाशे न नमो वा नाशुचिर्नासने क्वचित् ॥
 न शीर्णयान्तु खड्डायां शून्यागारे न चैव हि ।
 नानुवंशेष न पालाशे शयने वा कदाचन ॥
 इत्येतद्विलेनोक्तमह्यहनि वै मया ।
 ब्राह्मणानाङ्गत्यजात॥मपवर्गफलप्रदम् ॥
 नास्तिक्यादथवालस्याद्वाषणो न करोति यः ।
 स याति नरकान्धोरान् काकयोनौ च जायते ॥
 नान्यो विभुज्ञये पन्या मुज्ञाश्रमविधिं स्वकम् ।
 तस्माक्षर्णाणि कुर्वति तुष्टये परमेष्ठिनः ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभागे व्यासगीतासु ऊनविजी॒ध्यायः ।

* आसीनशु इति B, E and F. + पूर्वा नापीति B. + धर्मेति B. सर्व-
कर्मविहिष्टृत इति F. § सहवेति B. ॥ नापि वीणे इति B. || हत्यतमनिति B.

विंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

अथ आदममावास्यां प्राप्य कार्यं हिजोत्तमैः ।
 पिण्डान्वाहार्थकमहत्या भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥
 पिण्डान्वाहार्थकं आदं चीरे राजनिः शस्यते ।
 अपराह्ने हिजातीनां प्रशस्तेनामिषेष च ॥
 प्रतिपत्तभूति द्व्यास्तिथयः क्षणपत्रके ।
 चतुर्दशीं वर्जयित्वा प्रशस्ता द्वुपरोधतः ॥
 अमावास्याष्टकास्तिस्त्रः पौषमासादिषु त्रिषु ।
 तिस्रस्तास्त्रष्टकाः पुरुषा माची पञ्चदशी तथा ॥
 चत्वार्दशी मघायुक्ता वर्षासु च विशेषतः ।
 शस्यपाकः आहवालाः नित्याः॒ प्रोक्ताः दिने दिने ॥
 नैमित्तिकन्तुण कर्त्तव्यं यहये चन्द्रसूर्ययोः ।
 बाध्यवानां विस्तरेण॥ नारकी स्यादतोऽन्यथा ॥
 काम्यानिः॒ चैव आहानि शस्यन्ते यहयादिषु ।
 अयने विषुवे चैव व्यतीपाते लवन्नकम् ॥
 संक्रान्त्यामच्ययः॒ आदं तथा जन्मदिनेष्वपि ।

* चीरे राजनि चयुक्ते चन्द्रे क्षणपत्रे इत्यर्थः । † द्वपरा यतः इति B. छुतरी-
 तरे इति F. ‡ तिस्रश्वाहार्थकमिति B. § नित्यमिति B. ¶ नैमित्तिकं हि
 इति B. || ब्राह्मणाच मरये इति B. बाध्यवानाच मरये इति F. ** शस्या-
 नीति B. †† व्यतीपातेऽप्यन्नकमिति B. ‡‡ संक्रान्त्यामयने इति B.

न चत्रेषु च सर्वेषु कार्यहास्यं^{*} विशेषतः ॥
 स्वर्गस्त्र लभते द्वात्वा द्वितीकासु द्विजोत्तमः ।
 अपत्यमथ दोहिष्यां सौम्ये तु ब्रह्मवर्षसम् ॥
 दीद्राषां कर्मणां सिद्धिमार्द्रीयां शौर्यमेव च[†] ।
 पुनर्वसौ तथा भूमिं श्रियं पुष्टे तथैव च ॥
 सर्वाङ्कामांस्तथा सार्वेः[‡] पित्रेण सौभाग्यमेव च ।
 अर्यन्ते तु धनं विन्द्येत्[§] फालुन्यां पापनाशनम् ।
 आतिश्वेषं तथा हस्ते चित्रायास्त्र बहन् सुतान् ।
 बाणिज्यसिद्धिं स्वरूपौ तु विशाखासु सुवर्णकम् ॥
 मैत्रे बह्नि मित्राणि राज्यं शाक्रे तथैव च ।
 मूले छापिं लभेऽन्नानं सिद्धिमाप्ये समुद्रतः ॥
 सर्वान् कामान्वैखदेवे शैष्ठरन्तु श्रवणे पुनः ।
 अनिष्टायां तथा कामानम्बुपेण च परम्बलम् ॥
 अजैकपादे कुप्यं स्वादाहिर्बुध्ने गृहं शुभम् ।
 रेवत्यग्नबहूवो गावो द्विष्विन्यान्तुरगांस्तथा ।
 याम्ये तु जीवितन्तु॥ स्यादः श्रावं समयच्छति^{**} ॥
 आदित्यवारेऽन्वारोग्यान्[†] चन्द्रे सौभाग्यमेव च ।
 कुर्जे सर्वत्र विजयं सर्वान् कामान् दुधस्य तु ॥

* काव्ये इति B. † दीद्राषां सिद्धिमार्द्रीयां कर्मणां सौख्यमेव चिति B. दोहिष्यां
 कर्मणां सिद्धिनिति F. ‡ सार्वे इति B. § विद्यादिति B and F. ¶ वार्षे
 इति B. आविष्टायां तथा कार्यं वारणे इति F. || जीवनं तदिति B. ** यदि श्रावं
 प्रयच्छति इति B. †† लारोग्यमिति B, F and H.

शनैश्चरे लभेदाथुः प्रतिपत्सु सुतान् शुभान् ॥
 कन्यकां वै हितीयायां दृतीयायान्तु वेदिनःऽपि ।
 पश्चन् चुद्रांश्चतुर्थां वै॒ पञ्चम्यां शोभनान् सुतान् ॥
 पष्ठसं दृतंगा क्षपित्वापि सप्तम्याच्च धनं नरः ॥ १
 अष्टम्यामपि बाणिज्यं लभते आददः सदा ॥
 स्याववम्यामेकखुरं दशम्यां द्विखुरं बहु ।
 एकादश्यान्तथा रूप्यं ब्रह्मवर्चस्तिनः सुतान् ॥
 द्वादश्यां जातरूपस्त्र रजतं कुप्यमेव च ।
 ज्ञातिशैक्षणं चयोदश्यां चतुर्दश्यान्तु कुपजाः ।
 पञ्चदश्यां सर्वज्ञामान् प्राप्नोति ** आददः सदा ॥
 तस्माच्छाङ्गं न कर्त्तव्यं चतुर्दश्यां हिजातिभिः ।
 शस्त्रेण तु इतानान्तु आदानान् तत्र प्रकल्पयेत् ॥
 द्रव्यब्राह्मणसम्पत्तौ न कालनियमः क्षतः ।
 तस्माद्विगापवर्गीर्थं आदं कुर्युर्हिजातयः ॥
 कर्मारक्षेषु सर्वेषु कुर्यादभ्युदयेऽपि पुनः ।
 पुच्जमादिषु आदं पार्वणं पर्वत्सु स्मृतम् ॥
 अहन्यहनि नित्यं स्यालकाम्यं नैमित्तिकं पुनः ।

* विद्यामभीष्टा यौवे तु इति B and F. + कन्यकामिति B and F. † विद-

तीति B. नन्दित इति F. § तु इति B. ¶ युतिमिति B. दूतमिति F. || सप्तम्या
 लभते नरः इति B and F. ** कामानाश्रीतीति B, F and H. ‡‡ इताना वै
 लभ शम्भमिति B. †† कुर्यादभ्युदयमिति B and F.

एकोद्दिष्टादि विज्ञेयं दिधा आदन्तः पार्वणम् ॥
 एतत्पञ्चविधं आदं मनुना परिकीर्तितम् ।
 याचाशां षष्ठमास्यातं तत्प्रयवेन पालयेत् ॥
 शुद्धये सप्तमं आदं ब्रह्मणा परिभाषितम् ।
 द्वैविकञ्चाष्टमं आदं यज्ञलता मुच्यते भयात् ॥
 सन्ध्या रात्रौ न कर्तव्यं राहोरन्यत्र दर्शनात् ।
 देवानान्तु विशेषेण भवेष्युत्थमनन्तकम् ॥
 मङ्गायामक्षयं आदं प्रयागेऽमरकण्ठकेऽपि ।
 गायन्ति पितरो गायां नर्त्यन्तिः मनीषिणः ॥
 एष्टव्या बहवः पुत्राः शीलवन्तो गुणान्विताः ।
 तेषान्तु समवेतानां यद्येकोऽपि गयां व्रजे
 गयां प्राप्यानुषङ्गेण यदि आदं समाचरे
 तारिताः पितरस्तेन स याति परमाङ्ग
 वाराहपर्वते चैव गयायां वै विशेषतः ।
 वाराणस्यां यत्र देवः स्वयं हरः
 गङ्गाद्वारे लक्ष्मिं नीलपर्वते
 कुरुक्षेत्रे च तुङ्गे महालये ॥
 केदारे फलगुणानां मिमारणानां

* उद्दिश्यादन्तु इति B
 ‡ मरकण्ठे इति H. §
 सप्तपाचरेदिति B, || कुबाङ्गे इ.
 *** फलगुणानीतीर्थे इति B, E and

इति परं पादपठन्
 न B, E and
 I. कुबाङ्गे इ.
 एष च

सरस्वत्यां विशेषेण पुष्करे तु विशेषतः ॥
 नर्मदायां कुशावर्त्ते श्रीगैले कर्णभद्रकोः ।
 वेचवत्यां विशाखायां गोदावर्यां विशेषतः ॥
 एवमादिषु चान्येषुः तीर्थेषु पुलिमेषु च ।
 नदीनाच्चैव तीरेषु तुष्टमि पितरः सदा ॥
 व्रीहिभिष्म यवैर्माघैरद्विर्मूलफलेन वा ।
 श्यामाकैश्च यवैः काशैर्नर्वारैश्च प्रियङ्गुभिः ।
 गोधूमैश्च तिलैर्मुहैर्मासं प्रीणयते पितृन् ॥
 आम्रान् पाने रतानिश्चून् मृद्धीकांश्च सदाहिमान् ।
 विदाश्वांश्च कुरुण्डांश्च ॥ श्रावकाले प्रदापयेत् ॥
 लाजा मधुयुताऽऽ दद्यात्कृत् शर्करया सह ।
 दद्याच्छाढे प्रयत्नेनांश्च मृद्गाटककर्णकान् ॥
 गै मासौ मद्यमांसेन त्रीमासान् हरिणेन ॥
 रम्भेणाथ चतुरः शाकुनेनेह पञ्च तु ।
 असांश्छागमांसेन पार्षतेनेहणा सप्त वै ॥

इति B and E. नन्दकार्णवे इति F. + विपाशायाभिति B.
 इति E. ‡ एवमादिवयायेषु इति B. § शाकैरिति B and E.
 ¶ अख्याने च तानिश्चान् मृत्तिकानिति A and H.
 इति B. विदाश्वांश्च मकेण्डांश्च इति H. ** लाजान्मधुयुता-
 च यदेनेति B. §§ मृद्गानविशके पुमानिति A and H.
 §§ हारितेनेति B. हारिणेन तु इति F and H.

एकोहिष्टादि विज्ञेयं दिधा आइन्तुः पार्वतम् ॥
 एतत्पञ्चविधं आदं मनुना परिकीर्तिम् ।
 याचायां घटमास्थातं तत्पयदेन पालयेत् ॥
 शुद्धये सप्तमं आदं ब्रह्मणा परिभाषितम् ।
 हैविकञ्चाष्टमं आदं यकृत्वा सुच्छते भयात् ॥
 सम्या रात्रौ न कर्तव्यं राहोरन्यच दर्शनात् ।
 देशानान्तु विशेषेण भवेत्पुण्यमनन्तकम् ॥
 मङ्गायामन्त्रयं आदं प्रयागेऽमरकण्ठजेः ।
 गायन्ति पितरो गायां नर्तयन्तिः मनीषिणः ॥
 एषव्या बहवः पुत्राः शीलवन्तो गुणान्विताः ।
 तेषान्तु समवेतानां यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् ॥
 गयां प्रायानुषङ्गेष्व यदि आदं समाचरेत् ॥
 तारिताः पितरस्तेन स याति परमाङ्गतिम् ॥
 वाराहपर्वते चैव गयायां वै विशेषतः ।
 वाराणस्यां विशेषेण यत्र देवः स्त्रयं हरः ॥
 गङ्गाद्वारे प्रभासे तु विल्वके नीलपर्वते ।
 कुरुक्षेचे च कुमार्चे॥ ऋगुतङ्गे महालये ॥
 केदारे फलगुतीर्थेः** च नैमिषारख्यानां एव च ।

* उद्धिशास्त्रन् इति B and F. + इतः परं पादषट्कं B पुस्तके नास्ति ।

‡ मरकण्ठे इति H. § गायाः कौर्तवन्ति इति B, E and F. ¶ यः आदं समुपाचरेदिति B. || कुमारे इति A. कुमारे इति H. कुमारे इति B, E and F.

** फलगुतीर्थे इति B, E and F. †† नैमिषारख्योरपि इति H.

सरस्वत्यां विशेषेण पुक्षरे तु विशेषतः ॥
 नर्मदायां कुशावर्त्ते श्रीगैले कर्णभद्रके* ।
 वैचवत्यां विशाखायां† गोदावर्यां विशेषतः ॥
 एवमादिषु चान्येषुः तीर्थेषु पुस्तिनेषु च ।
 नदीनाञ्चैव तीरेषु तुष्णिति पितरः सदा ॥
 व्रीहिभिस्तु यवैर्माघैरङ्ग्निर्मूलफलेन वा ।
 श्यामाकैश्च यवैः काश्मैर्नीवारैश्च प्रियङ्गुभिः ।
 गोधूमैश्च तिलैर्मुहैर्मासं प्रीणयते पितृन् ॥
 आम्बान् पाने रतानिचून् मृहीकांश्च सदाहिमान् ।
 विदाख्यांश्च कुरुखांश्च॥ शावकाले प्रदापयेत् ॥
 लाजा मधुयुतान्न** दद्यामस्तून् शर्करया सह ।
 दद्याच्छाचे प्रयत्नेनान्तां शृङ्गाटककशेषकान्धकेः ॥
 हो मासौ मत्स्यमासेन चीमासान् हरिणेनांतु ।
 श्रीइष्णेणाथ चतुरः शाकुनेनेह पञ्च तु ।
 घरमासांश्छागमासेन पार्वतेनेहणा सप्त वै ॥

* भद्रकर्णके इति B and E. नदकार्णवे इति F. + विपाशायामिति B.
 वैचवत्या विशेषेण इति E. ; एवमादिष्वथान्येषु इति B. § शकैरिति B and E.
 शुभैः श्वाकैरिति F. ¶ अस्त्रायानि च तानिच्छन् उत्तिकाग्निति A and H.
 || विदारीष्च भरुकांश्च इति B. विदायोष्च मकेखांश्च इति H. ** लाजामधुयुत-
 निति B. † दद्याच्छाचे च यवेनेति B. §§ शृङ्गानविशके पुमानिति A and H.
 शृङ्गाटविषकेवुकाग्निति F. §§३ हारितेनेति B. हारिणेन तु इति F and H.
 ¶ पार्वतेनाथ इति B.

अष्टावेदस्य मांसेन रौरवेण नवैव तुः ।
 दश मासांसु दृप्यन्ति ॥ वराहमहिषामिषैः ॥
 शशकूर्म्योर्मांसेनः मासानेकादशैव तु ।
 संवत्सरन्तु गव्येन पयसा पायसेन तुः ।
 वाप्रीणसस्य मांसेन दृप्तिर्दशवार्षिकी ॥
 कालश्चाकं महाशस्त्रः खड्गलोहामिषंगं मधु ।
 आनन्द्यायैव कल्यने मुन्यदार्नि च सर्वशः ॥
 क्रीत्वा लभ्वा स्वयं वाय भृतानाहृत्य वै हिजः ।
 दद्याच्छादि प्रयत्नेन तदस्याच्यमुच्यते ॥
 पिप्पली रचकच्चैव ॥ तथा चैव मसूरकम् ।
 कुषाण्डालादुवार्त्ताकभूदणं सरथं ** तथा ॥
 कुमुकं पिण्डमूलं वै तनुलीयकमेव च ।
 राजमाषांस्तथा चीरं माहिषाजं ॥ विवर्जयेत् ॥
 आदक्षः † कीविदारांश्च पालक्ष्याः § मरिचांस्तथा ।
 वर्जयेत्सप्त यद्वेन आदकाले हिजोत्तमः गण ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभागे शाङ्ककल्पे विशेषध्यायः ।

* च इति B. † मासांसु दृप्यन्ते इति B. ‡ शशकूर्म्योर्मांसेनेति B.
 § वा इति B. ¶ महाशस्त्रे खड्गलोहामिषिति B. || पिप्पलीं कमुकच्चैव इति B.
 कृतकच्चैव इति F. ** सरसमिति B and H. मसूरं चशकं तथा इति F.
 †† माहिषश्च इति B and F. ‡‡ कीद्रवानिति B. कीद्रवः कीविदारश्च अलङ्घनं
 मरिचं तथेति F. §§ पालक्ष्यानिति B. ¶¶ हिजोत्तमः इति B.

एकविंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

खाला यथोक्तं समर्प्य पितं बन्दूक्ये हिजः ।
 पिण्डाम्बाहार्यकं शावं कुर्यात्सौम्यमनाः शुचिः ॥
 पूर्वमेव समीक्षेत् ब्राह्मणं वेदपारगम् ।
 तीर्थं तद्व्यक्त्यानां प्रदानानाच्च स मृतः+ ॥
 ये सोमपा विरजसो धर्मज्ञाः शान्तचेतसः ।
 व्रतिनो नियमस्याच्च कृतुकालाभिगामिनः ॥
 पञ्चामिरप्यधीयानो यजुर्वेदविदेव च ।
 बहुचक्षु त्रिसौपर्णस्त्रिमधुर्वा च योऽभवत् ॥
 त्रिणाचिकेतच्छन्दोगो ज्येष्ठसामग एव च ।
 अथर्वश्चिरसोऽध्येता रुद्राध्यायी विशेषतः ॥
 अग्निहोत्रपरो विहाश्चायविच्च षड्ङ्गवित् ।
 मन्त्रब्राह्मणविच्चैव यश्च+ स्याद्गम्पाठकः ॥
 कृषिवती द्वषीकश शान्तचेता जिर्निद्यः+ ॥
 ब्रह्मदेयानुसन्नानो गर्भशुद्धः सहस्रदः ॥
 चान्द्रायणव्रतचरः सत्यवादी पुराणवित् ।
 गुरुदेवाम्निपूजाच्च प्रसक्तो ज्ञानतत्परः ॥

* परीक्षेत इति B. + प्रदाने चातिथिः श्रूतः इति B. अतः परं श्रीकब्यं B, F
पुक्षकश्चोः नाहि । † यस्मु इति B. § तथा दादश्वार्षिकः इति B and F.

विमुक्तः सर्वतो धीरो ब्रह्मभूतो हिजोत्तमः ।
 महादेवार्चनरतो वैष्णवः पंक्तिपावनः ॥*
 अहिंसानिरतो नित्यमप्रतिग्रहणस्थापा ।
 सन्नीयं च दाननिरतो विज्ञेयः पंक्तिपावनः ॥‡¹⁰
 मातापिचोर्हिते शुक्तः प्रातःस्नायी तथा हिजः ।
 अध्यात्मविष्णुनिर्दान्तो विज्ञेयः पंक्तिपावनः ॥
 स्नाननिष्ठो महायोगी वेदान्तार्थविचिन्तकः ।
 अद्वालुः६ शास्त्रनिरतो ब्राह्मणः पंक्तिपावनः ॥
 वेदविद्यारतःण स्नातो ब्रह्मवर्थपरः सदा ।
 अथर्वणो सुमुक्तुष्ट ब्राह्मणः पंक्तिपावनः ॥
 असमानप्रवरको द्वासगोचस्थथैव च ।
 ससम्बन्धी** च विज्ञेया ब्राह्मणाः पंक्तिपावनाः ॥
 भोजयेद्योगिनं शान्तंयां तत्त्वाननरतं यतःऽऽऽ ।
 अभावे६६ नेत्रिकं दान्तमुपकुर्वाणकन्तथा ॥
 तदलाभे गृहस्थन्तु सुमुक्तुं सङ्खवर्जितम् ।
 सर्वालाभे साधकं वा गृहस्थमपि भोजयेत् ॥

* अतः परं श्रीकच्छतुष्टये A पुस्तके नाति । † सदृश इति F. ‡ युवानः श्रीविद्याः स्वस्थाः महायज्ञपरायथाः । साविद्रीजापनिरतब्राह्मणाः पंक्तिपावनाः ॥
 कुलानां श्रुतवन्त्वा श्रैलवन्त्वापत्तिः । अधिचित् ज्ञातको विप्रो विज्ञेयाः पंक्तिपावनाः ॥
 इत्यधिकः पाठः F पुस्तके अति । ६ शास्त्रार्थम् इति F. ७ व्रत इति F. || इतः पूर्वे श्रीकच्छतुष्टये H पुस्तके नाति । १० असम्बन्धीति B and F. ११ पूर्वमिति B and F. १२ यत्तमिति B. १३ चलाभे इति B and F.

प्रकृतेर्गुणत लभ्नी यस्ताप्नाति श्रतिर्विः ।
 फलं वेदान्ततितस्य* सहस्रादतिरिच्छते ॥
 तस्माद्यदेन वीगीन्द्रमीश्वरस्त्रानतत्परम् ।
 भोजयेद्व्यक्त्व्येषु अत्ताभारादितरात्मिजान् ॥
 एष वै प्रथमः कल्यः प्रदाने हव्यक्त्व्ययोः ।
 अनुकल्पस्त्वयं ज्ञेयः सदा सङ्क्लिनिष्ठितः ॥
 मातामहं मातुखञ्च स्त्रीयं खशुरं गुरुम् ।
 हौहित्रं विट्पतिम्बभुम्लिग्याज्यौ च भोजयेत् ॥
 न श्रावे भोजयेत्तित्रं धनैः‡ कार्योऽस्य सङ्घटः ।
 पैश्चरची दक्षिणाशा हि नेहासुचृ फलप्रदा ॥
 कामं शादेऽर्चयेत्तित्रं नाभिरूपमपि ल्वरिम् ।
 हिषता हि हविर्भुक्तं भक्ति प्रेत्य निष्कलम् ॥
 न्राद्यणो द्वन्धीयानस्तृशान्तिरिव शास्त्रति ।
 तस्मै हव्यं न दातव्यं न हि भक्तनि द्वयते ॥
 यद्विषयेण वीजमुद्धा न वसा खभते फलम् ।
 तथाऽनुत्ते हविर्दत्त्वा न दानाज्ञभते॥ फलम् ॥
 यावतो यस्ते पिण्डाहव्यक्त्व्येवमन्वित् ।
 तावतो यस्ते प्रेत्य हौमान् स्यूलांस्त्रयोगुडान्*** ॥

* वेदविदा तस्य इति B and F. + लक्षाभादिति B. ‡ चत्वैरिति B.
 § नेवासुन्तेति B. ¶ यथा विले इति B. || दाता खभते इति B and F.
 *** हौमानलानयोगुडान्तिति B.

अपि विद्याकुलैर्युक्ता हीनहृता नराधमः ।
 बन्ते भुज्ञते हव्यं तद्वेदासुरक्षिजाः ॥
 शस्त्र वेदश्च वेदी च विच्छिन्नेते चिपूरुषम् ।
 स वै दुर्ब्रीष्मणो नार्हः आदादिषु कदाचन ॥
 शूद्रप्रेष्यो भृतो राज्ञोऽहृष्टानाच्च याजकः ॥
 बधबन्धोपजीवी च षड्गते ब्रह्मबन्धवः ॥
 हत्यानुयोगो हृत्यर्थं प्रतितामनुरब्दवैत् ।
 वेदविक्रियणो छ्रेते आदादिषु वियर्हिताः ॥
 श्रुतैऽविक्रियणो ये तु परपूर्वासमुद्भवाः ।
 असामान्याद्ग यज्ञन्ते ये पतितास्ते प्रकीर्तिताः ॥ ३
 असंख्यात्मापका ये भृत्यर्थेऽध्यापबन्ति ये ।
 अधीयते तत्त्वा वेदान् पतितास्ते प्रकीर्तिताः ॥
 हृदश्चावकनिर्पन्नाः पञ्चरात्रविदो जनाः ।
 कापालिकाः पञ्चपताः पाषण्ड ये च तदिधाः ॥
 यस्यात्मन्ति हव्येते दुराक्षानस्तु तामसाः ।
 न तस्म तद्वेच्छादं प्रेत्य चेह फलप्रदम् ॥
 अनाश्रमी यो हिजः स्वादाश्रमी वा निरर्थकः ॥ ।
 मिक्षाश्रमी च ते विप्रा विनेयाः पञ्चत्रूषकाः ॥
 दुष्पर्मा कुनखी कुष्ठी खिची च श्वावदन्तकः ।

* दृत रात्र इति A and H. शूद्रप्रेत्यी भृतो रात्र इति F. + उष्णो याम-
याजकः इति B and F. ‡ द्रव्यार्थमिति B. § श्रुतीति B. वेदविक्रिय-
इति F. || असमानान्तिति B and F. || निवन्धकः इति B.

विष्वजननस्तैव सेनः क्षीरोऽथ नास्तिकः ॥
 मद्यपो हृषलभेसक्तो वीरहृ दिविष्वपुतिः ।
 अग्नारदाही कुण्डाशी सोमविक्रियिष्वो हिजाः ॥
 परिवेता च हिंस्त्वः परिवित्तिर्निराकृतिः ।
 पौनर्भवः कुसीदी च ॥ तथा नववसूचकरः ॥
 गीतवादिवश्मीलक्ष्मी व्याधितः करण एव च ।
 छीनाङ्गास्तिरिक्ताङ्गो छ्वाकीर्णी तथैव च ॥ ४
 अग्नदूषी॥ कुण्डगोल्लो अभिशस्तोऽथ ॥* देवलः ।
 मित्रधुक् पिशुनस्तैव नित्यं भार्यानुवर्त्तिः ॥
 मातापित्रोर्गुरोस्यागी दारत्वाणी तथैव च ।
 गोत्रसृक् ॥† भ्रष्टशौचस करणस्यृष्टस्यैव च ॥
 अनपत्यः ॥‡ कूटसाक्षी याचको रङ्गजीवकः ॥
 समुद्रयायी कृतहा तथा समयमेदजः ॥
 वेदनिन्दारतस्तैवणा देवनिन्दापरस्यात् ॥ ॥
 हिजनिन्दारतस्तैव वर्ज्याः आहादिकर्मणि ॥*** ॥
 क्षतज्ञः पिशुनः क्रूरो नास्तिको वेदनिन्दकः ।
 मित्रधुक् कुहकस्तैव विशेषप्रत्यक्षिदूषकः ॥

* तथा हिजः इति B. + कुसीदश इति A, F and H. † नववर्द्धकः इति B and F. ‡ गीतवादिवश्मीरत इति B. ¶ चतः परं श्वीकादयः F पुस्तके नाति ।
 ||; कालादूषीति B. ** अविष्वक्षीऽथ इति B. ++ गोत्रभिदिति B. §§ क्षताशी च क्षतस्तैव च याचको रङ्गजीवन इति F. §§ पाचको रङ्गजीवकः इति B. ¶|| देवनिन्दा-परस्तैव इति B. |||| वेदनिन्दारतस्तैति B. *** कर्मणु इति B.

सर्वे पुनरभोज्यात्रा न हानार्हाः स्वर्कर्मसु^१ ।
 ब्रह्माहा चाभिशस्ताष्टां वर्जनीयाः प्रयत्नतः ॥
 शूद्राद्वरसपुष्टाङ्गः सम्योपासनवर्जितः ।
 महायज्ञविहीनेष ब्राह्मणः पञ्चक्षिदूषकः ॥
 अधीतनाशनस्यैव ज्ञानदानः विवर्जितः ।
 तामसो राजसस्यैव ब्राह्मणः पञ्चक्षिदूषकः ॥
 बहुनाच किमुक्तेन विहितान् ये न कुर्वते ।
 निन्दितानाचरन्थिते वर्ज्याः आचेऽप्रयत्नतः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे उपविभागे व्यासगीतासु शास्त्रकथे
 एकविंश्टीऽध्यायः ।

द्वाविंश्टोऽध्यायः ।

व्यास उच्चाच ।

गोमयेनोदकैर्भूमिं शोधयित्वा समाहितः ।
 सविमन्ययः इजान् सर्वान् साधुभिः सविमन्ययेत्^१ ॥

* तदा नार्हाव कर्मसु इति B. + ब्रह्मावाक्त्रसामेति B. ; हीमेति B
 and F. कीमेति H. § वर्जनीयाः इति B.

* सन्निपत्य इति B. + सन्निवर्तयेन्दिति B.

खो भविष्यति मे आइं पूर्वे धरभिगृज्य च ।
 असम्भवे परेद्युर्वैः यथोक्तैर्लक्षणैर्युतान् ॥

तस्य ते पितरः शुद्धा आदकालमुपस्थितम् ।
 अन्योऽन्यं मनसा धात्वा सम्प्रतिलिङ्मनोजवाः ॥

तैर्ब्राह्मणैः ॥ सहाश्चन्ति पितरो छत्ररिक्षगाः ।
 वायुभूतात् तिष्ठन्ति भुक्त्रा यात्ति पराङ्गतिम् ॥

आमन्त्रिनाश्च ते विप्राः आदकाल उपस्थिते ।
 वसेयुर्नियताः सर्वे ब्रह्मचर्यपरायणाः ॥

अक्रोधनोऽत्वरोऽमत्तः सत्यवाही समाहितः ।
 भारं ॥ मैथुनमध्यानं आदकाहर्ज्ययेद्भ्रुवम् ॥

आमन्त्रितो ब्राह्मणो वैषा योऽन्यकै कुरुते चण्म् ।
 स याति नरकं ॥ घोरं शूकरत्वमयाति च ॥

आमन्त्रिता यो मोहादन्यस्त्रामन्त्रयेहिजः ॥ ॥ ॥ ॥
 स तस्मादधिकः पापी विष्टाकीटोऽभिजायते ॥

आहे निमन्त्रितो विप्रो मैथुनं योऽधिगच्छति ।
 ब्रह्महत्यामवाप्नीति तिर्थग्नीनौ विधीयते ॥ ॥ ॥ ॥

निमन्त्रितसु यो विप्रो छत्रानं याति दुर्बृतिः ॥ ॥ ॥ ॥
 भवन्ति पितरस्तस्य तमासं पांशुभोजनाः ॥ ॥ ॥ ॥

* परेद्युर्वा इति B. + ब्राह्मणैर्लिति B. † भावन्ति B. § जपन्ति B
 and E. ¶ वा इति B. || रौरवन्ति B. ** हि इति B. ++ परस्त्रामन्त्रयेहिज-
 निति B. §§ च जायते इति B. §§ छत्रानमधिगच्छति इति B. ¶ पापभीजनाः
 इति B.

निमन्तितसु यः श्रावे कुर्यादै# कलहं हितः ।
 भवति पितरस्तस्य तथासां# मखभोजनाः ॥
 तथाचिमन्तिः श्रावे नियतामा भवेहितः ।
 अक्रोधनः शौचपरः कर्त्ता चैव जितेन्द्रियः ।
 ष्ठो भूते दक्षिणां गत्वा दिशं दर्भान्समाहितः ।
 समूलानाहरैहारि दक्षिणायान् सुनिर्वासानः# ॥
 दक्षिणाप्रवणं छिन्धं विभक्तं# शुभलक्षणम् ।
 शुचिन्द्रेशं विविक्तं गोमयेनोपलेपयेत् ॥
 नदीतीरेषु तीर्थेषु स्वभूमीगा चैव नाम्बुषु॥ ।
 विविक्तेषु च तथत्वं दक्षेन पितरः सदा ॥
 पारक्षे भूमिभागे तु** पितृशां नैव निर्वर्पेत् ।
 स्वामिभिस्तद्विहन्येत भोडायतानां क्रियते नरैः ॥
 अटशः पर्वताः पुस्तास्तीर्थान्यायतनानि च ।
 सर्वाण्यस्वामिकान्याहुर्न ल्लेतेषु परिप्रहः ॥
 तिलाग्नप्रविकिरेत्तवः# सर्वतो बधयेदजम्\$॥ ।
 असुरोपहतं सर्वं गण तिलैः शुद्धत्वजेन तु|| ॥
 ततोऽवभुसंस्कारं नैकव्यज्ञनमध्यगम्** ॥

* प्रकुर्यादिति B and F. करोतीति H. + भवति तस्य तथासं पितरः-
 इति B. # सुनिर्वासमिति B. \$ विविक्तमिति B. ¶ सुभूमी इति B. || सानुष
 इति B and F. ** च इति B. ++ भोडाय इति B. तथोचन्तिः F.
 §§ विकिरयेत्तवेति B. तिलाग्नु विकिरेत्तव इति F. §§ बधयेदजानिति B:
 ¶ याहमिति F. ||| वा इति B. *** व्यञ्जनमच्युतमिति B. व्यञ्जनव्यञ्जितमिति B.

चोषं पेयं संसृतच्छः यथा शक्ति प्रकल्पयेत् ॥
 ततो निवृत्ते मध्याङ्के लुप्तरोमनखान्विजान् ।
 अवगम्य । यथा मार्गमयच्छेहत्तद्वावनम् ॥
 तैलमध्यज्ञनं ॥ ज्ञानं ज्ञानीयच्छ पृथग्विधम् ।
 पात्रैरौदुम्बरैर्द्याहैश्चदैवत्यपूर्वकम् ॥
 ततः ज्ञानाविवृत्तेभ्यः प्रत्युत्थाय कृताज्ञलिः ।
 पाद्यमाचमनीयच्छ सम्यग्च्छेद्यथाक्रमम् ॥
 ये चाच विश्वदेवानां विप्राः पूर्वं निमन्विताः ॥
 प्राञ्छुखान्यासनान्येषां चिदभीपहतानि च ॥ ॥
 दक्षिणामुखमुक्तानि पितृशामासनानि च ॥ ***
 दक्षिणायेषु दर्भेषु प्रोक्षितानि तिलोदकैः ॥
 तेषूपवेशयेदेतानासनं संसृशब्दपिर्णात् ।
 आसध्वमिति सञ्चल्पदासीरंस्ते पृथक् पृथक् ॥
 हौ देवे प्राञ्छुखो पित्रेण चयस्त्रोदञ्चुखास्थाय ।
 एकैकं तत्र दैवत्तु पिण्डमातामहेष्वपि ॥
 सत्क्रियां देशकालो च शोचं ब्राह्मणसम्पदम् ।

* समझेति B and F. + अभिगम्य इति B ; अस्य श्रीकार्वस्य खाने F पुक्ते
 “आसहमिति संजल्पदासीरने पृथक् पृथक्” इति दृश्यते । ॥ ६५ तैलेनाम्बद्धनमिति B.
 श विजाः पूर्वनिमन्विताः इति B and F. ॥ विदभीपहतानि च इति H.
 वैष्णवीपहतानि च इति F. ॥० एतत्यादश्यं A पुक्तके नाति । एतत् श्रीकार्वकं H
 पुक्तके नाति । † स्तम्भ स दिवमिति B. ‡ एकैकं वा भवेत्तत्र देवमातामहेष्वपीति B.
 एकैकं भावयेत्तत्र एवं मातामहेष्वपीति H.

पच्छेतान्विस्तरो हन्ति तस्मान्वेहेत विस्तरम् ॥
 अपि वा भोजयेदेकं ब्राह्मणं वेदपारगम् ।
 चुतशीलादिसम्प्रवर्त्तमलब्धविवर्जितम् ॥
 उहृत्य पात्रे चात्रं तत्पर्वत्यापक्षतात्ततः* ॥
 देवतायतने वासी† निवेद्यान्यपवर्त्येत् ॥
 प्राश्येदत्रं तदम्नौ तु दद्यादै‡ ब्रह्मचारिणे ।
 तस्मादेकमपि शेषं विद्वांसं भोजयेहिजम् ॥ §
 भिष्मको ब्रह्मचारी वा भोजनार्थमुपस्थितः ।
 उपविष्टसु यः आदे कामं तमपि भोजयेत् ॥
 अतिष्ठिर्यस्य नाश्राति न तच्छ्राहम्यशस्यते ।
 तस्माल्पयदाच्छ्रादेषु पूज्या इतिथयो हिजैः ॥
 आतिथ्यरहिते आदे भुज्ञते ये हिजातयः ।
 काकयोनिं व्रजस्थेते दाता चैव न संशयः ॥
 हीनाङ्गः पतितः कुष्ठी व्रणयुक्तसु नास्तिकाः॥
 कुकुटः शूकरश्चान्नौ॥ वर्ज्याः आदेषु दूरतः ॥
 वीभक्तुमशुचिं नग्नं मत्तम्भूतं रजस्त्वाम् ।
 नीखकाषायवसनपाषण्डांश्च विवर्जयेत् ॥
 यत्तत्र क्रियते कर्त्तव्यं पैदलके ब्राह्मणान्प्रति ।
 तत्पर्वत्येव कर्त्तव्यं वैश्वदैवत्यपूर्वकम् ।

* पुनरिति B and F. † चासी इति B. ‡ दद्यादा इति B. § एतत्-
याददद्यं A पुष्करी नाति । ¶ व्रशी पुक्षश्चात्तिकी इति B. || कुकुटाः शूकराः
शानः इति B.

यद्योपविष्टान् सर्वांस्तानलहुर्याहिभूषणेः ।
स्त्रग्दामभिः शिरोवेष्टैर्धूपवासोऽनुलेपनैः ॥
ततस्त्वावाहयेहेवान् ब्राह्मणानामनुज्ञया ।
उदम्भुखो यथान्यायं विश्वेदेवास इत्यृचा ॥
हे पवित्रे यहीत्वास्यां भाजने चालिते पुनः ।
शब्दो देवी जलं चित्प्रा यवोऽसीति यवांस्तथा ॥
या दिव्या इति मन्त्रेण हस्ते त्वर्षं क्षिप्ति विनिच्छिपेत् ।
प्रदद्याहन्त्वमाख्यानि धूपादीनि च शक्तिः ॥
अपसव्यं ततः चत्वा पितृणां दक्षिणासुखः ।
आवाहनं ततः कुर्यादुग्रन्तस्त्वेत्यृचा दुधः ॥
आवाह्न्त तदनुज्ञातो जपेदायन्तुः नस्ततः ।
शब्दो देव्योदकं पात्रे तिलोऽसीति तिलांस्तथा ॥
चित्प्रा चार्षं यथापूर्वव्यव्याहस्ते षु वाण पुनः ।
संस्तवांश्च ततः सर्वान् पात्रे कुर्यात्समाहितः ॥
पिण्डभ्यः स्थानमसीति॥ न्युनपाकं निधापयेत् ।
अग्नौ करिष्यनादाय** पृच्छेदन्तां एष छत्रपूत्रम् ।
कुरुत्वेत्यभ्यनुज्ञातो ज्ञहयादुपवीतवित्पः ॥
यद्योपवीतिना होमः कर्त्तव्यः कृशपाणिना ।

* संख्यां इमृष्टेऽरिति B. † गृहीताय इति B. ‡ इसेष्वर्वभिति B and F.

६ अपेदायानु इति B. एवं इति B and F. || स्थानस्तिश इति B and F.

** करिष्येत्वादयेति B and F. †† पृच्छत्वम् निति B. ‡‡ शुद्धयादुपग्रहीतवा-
निति B.

प्राचीनावीतिना पितं वैश्वदेवन् होमयेत् * ॥
 द्विं पातयेव्वानुदेवान् परिचरवसद्वान् ।
 पितृष्ठां परिचर्यासु पातयेदितरं तथा ॥
 सोमरथ वै पिण्डमतेऽस्त्वा नम इति हृवन् ।
 अमये कव्यवाहनाय स्वधेति शुहयत्ततः ॥
 अम्ब्यभावे तु विप्रस्य पाकावेवोपपादयेत् ।
 महादेवान्तिके वाथ योष्टे वा सुतमरहितः ॥
 ततस्तेर्व्यक्षातो गत्वा वै दक्षिणान्दिशम् ।
 शोमयेनोषतिप्रयाप्तु खानकुर्याक्षसैकतम् ॥
 मरुखां चतुरस्त्रं वा दक्षिणाप्रवर्णं शुभम् ।
 चिरक्षिष्ठेत्तस्य भव्य दर्भेणैकेन चैव हि ॥
 ततः संसीर्य तत्स्याने दर्भान्वै दक्षिणाप्रगान् ॥ १
 दीन् पिण्डान्विवेतव इविःशेषाक्षमाहितः ॥
 उपपिण्डांसु तद्वस्त्रं निष्टुव्याक्षेपभीजिनान् ** ॥
 तेषु दर्भेष्वद्वाचम्य विराचम्य शनैरसून् ।
 तद्वन्मुण्डान् नमस्त्वुर्यात्यितृनेव च ममवित् ॥
 उदक्षिणयच्छेष्व शनैः पिण्डान्तिके पुनः ।
 अवजिष्ठेत्त तान् पिण्डान् यथा न्युष्टाऽङ्गः समाहितः ॥

* होमविदिति B. होमवदिति F. + पुमानिति B. ; पिण्डगते इति B.
 § उपखिष्ठोर्जीनिति B and F. ¶ इतः परं चैव हि इत्यनः पाठः B पुस्तके न
हास्यते । ॥ दक्षिणायकानिति F. ** शुमपिण्डांसु ते इसं विष्टुव्य उपभागिता-
निति B. ++ षडूत्स इति F. §§ शुमानिति B.

अथ पिण्डाच शिष्टाचं^{*} विधिवद्वीजयेहिजान् ।
 मांसान् पूर्पांच विधिवाच्छाहकत्यांसु शोभनान्[†] ॥
 ततोऽप्तसुत्सूजेहुते व्यतो विकिरन्भवि ।
 पृष्ठा तद्वमित्येव लक्षानाचामयेत्ततः ॥
 आचान्तानगुजानीयादभितो रम्यतामिति ।
 स्वधास्विति च ते ब्रूयुर्बाह्यणास्तद्वन्तरम् ॥
 ततो भुक्तवतां तेषामनशेषं निवेदयेत ।
 यथा ब्रूयुस्तथा कुर्यादनुज्ञातसु तैर्हिजैः ॥
 पित्रेण स्वदितमित्येव वाच्यं गोष्ठेषु सुश्रितम् ।
 सम्पदमित्यभ्युदये देवे सेवितृमित्यपि ॥
 विस्त्रिय ब्राह्मणान् तावै पितृपूर्वन्तु वाग्यतः ।
 दक्षिणान्दिशमाकाङ्क्षाचेतेमान्वरान् पितृन् ॥
 हातारो नोऽभिवृद्धतां वेदाः सम्भातिरेव च ।
 अहा च नो मा. विगमद्वदेयस्त्र नोऽस्विति ॥
 पिण्डासु गोऽजविप्रेभ्यो दद्यादग्नौ जलेऽपि वा ।
 मध्यमन्तु ततः पिण्डमद्यात्यब्दी सुतार्थिनी ॥
 प्रक्षाल्य हस्तावाचम्य ज्ञातिं शेषेण तोषयेत ।
 सूपशाकफलगनीचूना पथो दधि घृतं मधु ॥

* पिण्डावशिष्टाचमिति B and F. † दद्यात्क्षमरपायसमिति B and F.

[‡] तत चारम्य तीष्येदिव्यनाः सार्वसमश्वीकाः B and F पुस्तकयोर्न हस्तन्ते । [§] रोचिव-
मित्यप्रीति E and H. ¶ पुण्यशाकफलानीचू इति B.

पश्चैव यथाकामं विविधं भोज्यः प्रेयकम् ।
 यद्यदिष्टः ॥ हिजेन्द्राणां तत्कर्वं विनिवेदयेत् ॥
 धान्यांस्तिस्तांश्च विविधान् शर्करा विविधास्तथा ।
 उष्णमत्रं हिजातिभ्यो दातव्यं श्रेय इच्छता ।
 अन्यत्र फलमूलेभ्यो पानकेभ्यस्तथैव च ॥
 न भूमौ पातयेत्तानुं न कुप्येनानृतं वदेत् ।
 न पादेन स्मृशेदत्रं न चैव मवधूनयेत् ॥
 क्रोधिनैव च यहुत्तं यहुत्तं त्वयथाविधि ।
 बातुधाना विलुप्तिं जल्पता चोपपादितम् ॥
 स्त्रिवगान्तो न तिष्ठेत सन्निखी च हिजमनाम् ॥
 न च पश्येत काकादीन् पक्षिणः प्रतिलोभनान् ॥
 तद्गूपाः पितरस्त्र समायान्ति बुभुच्चवः ॥ ॥
 न दद्यात्तत्र इस्तेन प्रत्यक्षं ॥ लवणं तथा ।
 न चायसेन पात्रेण न चैवाश्रहया पुनः ॥
 काञ्चनेन तु पात्रेण राजतोदुम्बरेण वाणी ।
 दत्तमन्नयतां याति खड्डेन च विशेषतः ॥
 पात्रे तु शूलये यो वै शाहे वै भोजयेहिजान् ॥
 स याति नरकं घोरं भोक्ता चैव पुरोधसः ॥

* भव्येति B and F. † यद्यदिष्टमिति B. ‡ न चैतदवधूनयेदिति B. § हिजी-
 तमनिति A, E and H. ¶ प्रतिषेधयेदिति B and F. || चुतःवरा: इति B.
 ** मन्त्रमिति B. †† च इति B. §§ शाहे भोजयते पितृनिति B. शाहे वै भोजयेत्
 पितृनिति E, F, G and F.

न पङ्क्त्यां विषमं दद्यात् याचेत् न* दापयेत् ।
 याचिता दापिता दाता नरकान्याति भीषणान् ॥
 भुज्जीरवप्तः अष्टङ्गः न ब्रूयुः प्राक्तान् गुणान् ।
 तावदि पितरोऽश्रन्ति यावदोक्ता हविर्गुणाः ॥
 नायासनोपविष्टसु भुज्जीत प्रथमं हिजः ।
 बह्नां पश्यतां सोऽन्यः पङ्क्त्या हरति किञ्चिषम् ॥
 न किञ्चिहर्व्ययेच्छादि नियुक्तसु हिजोत्तमः ।
 न मांसस्य निषेधेन्द्रः न चान्यस्यान्नमीक्षयेत् ॥
 यो नाश्चाति हिजो मांसं नियुक्तः पितृकर्मणि ।
 स प्रेत्य पशुतां याति सभवानेकविंश्यतिम् ॥
 स्वाध्यायं आवयेदेषांश्च धर्मशास्त्राणि चैव हि ॥
 ज्ञातिष्पि चतुर्थेषु स्वान् भृत्यान् भोजयेत्ततः ॥
 पञ्चात्स्यस्त्र पद्मीभिः शेषमन्तं समाचरेत्पा ।
 नोहासयेत् ॥ तदुच्छिष्टं यावदास्तङ्गतो रविः ॥
 ब्रह्मचारी भवेतान्तु दम्पती रजनीन्तु ताम् ।
 दत्त्वा आत्मं तथा भुज्ञा सेवते यसु मैथुनम् ।

* न याचेन चेति B. न याचेत च दापयेदिति F. + दारणानिति B. नरकं याति भीषणमिति F. ; भुज्जीरवान्यताः शिष्याः इति B. वाग्यतां शिष्या इति F. ६ न मांसं प्रतिषेधेत इति B. ७ आवयेदेषानिति B. ॥ अतः परं BF पुक्षकयोः इतिहासपुराणानि आद्वकल्याणं श्रीभगवान् । ततोऽश्रमसुत्यनीजीक्ता सायनी विकिरणसुवि ॥ शहा स्वदित्यमित्येवं दत्पानाचामयेत्ततः । आचामानगुणानीयादभिती रम्यतामिति ॥ स्वधास्तिति च ते ब्रूयुर्बाण्डणासदनकरम् । ततो भुज्ञवतां तेषामद्वशेषं निषेदयेत् ॥ इत्यधिकः पाठो दम्पते । ८ समाहरेदिति B. ॥ निष्वनेष्व इति B. भूम्यां खनेदिति F.

महारौरवमासाद्य कीटयोनिं व्रजेत्युनः ॥
 शुचिरक्रोधनः शान्तः सत्त्वादी समाहितः ।
 स्वाध्यायस्तथाध्यानं कर्ता भोक्ता च वर्जयेत् ॥
 आहं ज्ञात्वा# परश्वादे भुज्ञते ये हिजातयः ।
 महापातकिभिसुख्या यान्ति ते नरकान् बङ्ग ॥
 एष वो विहितः सम्यक् आहकल्पः समासतः+ ।
 अनेन वर्तयेऽनिल्यं ब्राह्मणो व्यसनाचितः ॥
 आमश्वार्ह बदाणं कुर्याहिधिजः श्रव्यान्वितः ।
 तेनाम्नोकरणं कुर्यात्पिण्डांस्तेनैव निर्वपेत् ॥
 योऽनेन विधिना आहं कुर्यादे शान्तमानसः ॥ ।
 व्यपेतकस्त्रघो निल्यं यतिनां# वर्तयेत्पदम्+ ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन आहं कुर्याहिजोत्तमः ।
 आराधितो भवेदीशस्तेन सम्यक् सनातनः ॥
 अपि मूलैः फलैर्वापि प्रकुर्याविर्जितो हिजः ।
 तिलोदकैस्तर्पयित्वा पितृन् ज्ञात्वा समाहितः ।
 न जीवत्पितृको दद्यादोमान्तं वा विधीयतेऽपि ।
 येषां वापि पिता दद्यात्तेषाच्चैके प्रचक्षते ॥

- * सुक्ता इति B and F. + सनातनः इति B and F. † वर्तयेदिति F.
- ‡ चतः परं B युक्तके उदासीनोऽय तत्त्ववित् । अभिरथगी वाचि तर्चैव इत्यधिकः पाठो इत्यते । ४ इति B and F. || यतमानसः इति B and F.
- ** योविजानिति B. ++ वर्तते पदमिति B. योगिनमहस्ते पदमिति F. ‡ शीमाद्य-सामिद्वौयते इति B.

पिता पितामहस्वैव तथैव प्रपितामहः ।
 यो यस्य प्रीयते तस्मै देयं नान्यस्य तेन तु ॥
 भोजयेहापि जीवन्तं यथाकामन्तु भक्षितः ।
 न जीवन्तमतिक्रम्य ददाति श्रूयते श्रुतिः* ॥
 ह्यासुष्ठायणिको दद्याहीजिन्चेचिकयोः सममः ।
 अधिकारी भवेत्सोऽथ नियोगोत्पादितो यदि ॥
 अनियुक्तासुतोऽयसा शुक्रतो जायते त्विह ।
 प्रदद्याहीजिने पिण्डं चेत्रिणे तु ततोऽन्यथा ॥
 ह्यौ पिण्डौ निर्वपेत्ताभ्यां चेत्रिणे वीजिने तथा ।
 कीर्त्येदथचैवाच्चिन्॥ वीजिनं चेत्रिणं ततः ।
 स्त्राहनि तु कर्त्तव्यमेकोहिष्टं विधानतः ॥
 अशौचे स्वे परिच्छीणे काम्यं वै कामतः पुनः ।
 पूर्वाङ्गे चैव कर्त्तव्यं आहमभ्युदयार्थिना ॥
 देववक्षर्वमेव स्याचैव** कार्या तिलैः क्रियाः†† ।
 दर्भाच ऋजवः कार्या गुग्मान्वै भोजयेहिजान् ॥
 नान्दीसुखासु पितरः प्रीयन्तामिति वाचयेत् ।
 मातृश्राहन्तु पूर्वं स्यात्पितृणां तदनन्तरमः‡‡ ॥

* प्रवतः शुचिरिति B. + वीजिति F and G. ‡ आवनरेण दत्तकलेन गृहीती-
 इपि ख्यपितुर्दायादिभावं पुनी इसुष्ठायणिकः । अत तु चेत्रजः । वीजो अमदाता,
 चेत्रिकः यस्य चेत्रे उत्पन्नः । ‡ स्त्रक्षादर्भं समादयादिति B and F. ¶ यसु
 इति B. || कीर्त्येदथ वैक्षिकिति B, E, F and H. ** यवैरिति B. न वै
 इति F. †† तिलक्रिया इति B and F. ‡‡ स्यादनन्तरमिति B.

ततो मातामहानान्तुः हृषी श्राद्धयं स्फृतम् ।
 दैवपूर्वम्यदद्याहै न कुर्यादप्रदक्षिणम् ॥
 प्रासुद्धो निर्वपेहिदान् ॥ उपवीती समाहितः ।
 पूर्वन्तुः मातरः पूज्या भक्त्या वै सगतेश्वराः ॥
 स्थण्डिलेषु विचित्रेषु प्रतिमासु हिजातिषु ।
 पुष्टैर्धूपैश्च नैवेद्येर्भूषणैरपि पूजयेत् ॥
 पूजयित्वा मातृगणं कुर्याच्चाद्ययं हिजः ॥ ।
 अष्टल्लामातृयोगन्तुः ॥ यः श्राद्धन्तु निवेशयेत् ॥
 तस्य क्रीधसमाविष्टा हिंसां गच्छन्तिः ॥ मातरः ।

इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभागे व्यासगीतासु श्राद्धकाले
 हाविश्चीड्यायः ।

* मातामहानास्य इति B. † पितॄनिति B, E, F, G and H. ‡ पूर्वं वै
 इति B. § पवित्रेषु इति B. ¶ गत्याद्येर्भूषणैरपीति B and F. || तुषः इति
 B and F. ** मातृयागन्तु इति B and F. †† श्राद्धं परिवेशयेदिति B and F.
 §§ रक्षनीति B and F.

च्योविंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।*

दशाहम्माहुराशीचं+ सपिण्डेषु विधीयतेष्टः ।
 सृतेषु वापिः जातेषु ब्राह्मणामां हिजीत्तमाः ॥
 निलानि चैव कर्माणि काम्यानि च विशेषतः ।
 न कुर्यादिहितं किञ्चित्स्वाध्यायं मनसापि च ॥
 शुचीनक्रोधनान् भूम्यान् ग शालान्मौ भावयेत्॥ हिजान् ।
 शुष्कान्नेन फलैर्वपि वैतानान्** शुहुयात्तथा ॥
 न सूश्रेयुरिमानन्ये न च तेभ्यः समाहरेत् ।
 चतुर्थे पञ्चमे चाङ्गि संसर्वः+†+ कथितो दुधैः ॥
 सूतके तु सपिण्डानां संसर्वैः नैव दुष्टतिष्ठेष्टः ।
 सूतकं सूतिकाच्चैव वर्जयित्वा दृणां पुनः ॥
 अधीयानस्तथा वेदान्+‡+ वेदविच्च पिता भवेत् ।
 स्तुष्याः स्तुष्याः सर्वं एवैते ज्ञानान्माता दशाहतः ॥
 दशाहं निर्गुणे प्रोक्षमाशीचं वातिनिर्गुणे॥ ।
 एकहितिगुणैर्युक्तशतुर्द्देवकदिनैः*** शुचिः ॥

* आस उवाच इति B and F. + अशीचमिति B. † विपशितः इति

[^] B and F. ‡ वायेति B. ¶ शुचीननिधनानम्यानिति B. शालानिति F. || इति-
 दिति B. इत्येदिति F. ** Burnt offering presented to the fire daily by a
 Brāhmaṇa. †† वङ्गिसंसर्वः इति B. ‡‡ न प्रदुषतीति B. §§ यज्ञा इति B
 and F. ¶¶ संस्तुष्याः इति B. |||| चातिनिर्गुणे इति B. *** चतुर्द्देवकगुणैरिति
 B. चतुर्द्देवकदिनैरिति F. चतुर्द्देवकदिनैरिति E and H.

दशाहादपरं* सम्यक् अधीयीत शुहोति च ।
 चतुर्थे तस्य संसर्वं मनुः प्राह प्रजापतिः ॥
 क्रियाहीनस्य मूर्खस्य महारोगिण एव च ।
 यथेष्टाचरणस्येहां मरणान्तमशौचकम् ॥
 चिराचं दशराचं वा ब्राह्मणानामशौचकम् ।
 प्राक्तंवक्तराचिराचं दशराचं ततः परमः ॥
 जनहिवार्षिके प्रेते मातापित्रोऽस्तदिष्टते । ॥
 जातदन्ते चिराचं स्याद्यदि स्यातान्तु निर्गुणौ ॥
 आदत्तजननालयः आचूडादेकराचकम् ।
 चिराचमौपनयनाभपिण्डानामशौचकम्** ॥
 जातमाचस्य बालस्य यदि स्यामारणम्भितः† ।
 मातुष्ठ सूतकं तत्सात्प्रिता स्यात्सूश्य एव चक्षः ॥
 सदाशौचं‡‡ सपिण्डानां कर्त्तव्यं सोदरस्य तु ।
 जहं दशाहादेकाहं सोदरो यदि निर्गुणः ॥
 ततोऽपाण दत्तजनबालपिण्डानामशौचकम् ।

* दशाहानु परमिति B and F. + यथेष्टाचरणस्याहरिति B and F. § प्राक्तं-
 क्ताचराचिराचं स्यात्प्राह॑ दशाहकमिति B. प्राक्तंक्ताचराचिराचं वै दशराचमतः
 परमिति F. ¶ B F उक्तकयोः चिराचेष्ट शुचिस्त्रयो यदि आत्मननिर्गुणः ॥
 अदत्तंजातमरणे पित्रेरिकाहमिष्टते । इत्यचिकः पाठी इष्टते । ॥ यदि आत्मननिर्गुणौ
 इति B. ** सपिण्डानामृदाहतमिति B and F. †† मरणम्भितुरिति B and F.
 §§ चासम्भ एव चेति B. §§ स्याद्यदि शौचमिति B and F. ¶¶ चथोईमिति
 B and F.

एकरात्रं निर्गुणानां* चौडादूर्ध्निरात्रकम् ॥
 अदत्तजातमरणं सभवेद्यदि सत्तमाः ।
 एकरात्रं सपिष्ठानां यदि तेऽत्यन्तनिर्गुणाः† ॥
 व्रतादेशात्प्रिष्ठानां गर्भस्वावात्स्तपाततः‡ ॥
 गर्भच्युतादहोरात्रं४ सपिष्ठेऽत्यन्तनिर्गुणे ।
 यथेष्टाचरणे ज्ञातौ त्रिरात्रमिति निवयः ॥
 यदि स्याक्षूतके सूतिर्भवेण वा सूतिर्भवेत् ।
 श्रेष्ठेषैव भवेच्छुद्विरहःश्रेष्ठे हिरात्रकन् ॥ ॥
 मरणोत्पत्तियोगेन मरणेन समाप्यते** ।
 आश्रामां† इदिमदाशौचं तदा पूर्वेण शुद्धतिः‡ ॥६६
 देशान्तरगतं शुल्वा सूतकं शावसेव च गाण ।
 तावदप्रयतो मर्त्यो यावच्छेषं समाप्यते ॥ ॥

* एकाहं निर्गुणानानु इति B. + चात्यन्तनिर्गुण इति A and F. ‡ अतुखार्त विधीयते इति B. अवाक् खाने विधीयते इति F. § सर्वेषामेव गुणिनामृहिनु विषमः पुनः । अर्थाक् षष्ठासतः स्त्रीणा यदि स्याद्भृसंबदः ॥ तदा माससमैसासामशीर्च दिवसैः अृतम् । तत ऊर्ध्वं पतने स्त्रीणा द्वादशरात्रिकम् ॥ सदा: शौचं सपिष्ठानां गर्भस्वावाच धातुतः । इत्यधिकः पाठः B F पुस्तकयोः हृष्टते । ५ गर्भच्युतादहोरात्रमिति B. || त्रिरात्रकमिति B. ** मरणोत्पत्तियोगेन तु मरणाच्छुद्विरित्यते इति B. †† अवदृढीति B. आदृढीति F. अवदृढीति E and H. ‡‡ ऊर्ध्वेतेन शुद्धतिः इति B. ६६ तथाच पञ्चमीरात्रिमतीत्य परतो भवेदित्यधिकः पाठः B पुस्तके हृष्टते । ७७ श्वसेव तु इति B. शावं मरणाशौचमित्यर्थः । ॥ ॥ तावस्यादशुचिर्विप्रो यावच्छेषः समाप्यते इति B.

वार्तान्ते^{*} सूतके प्रोक्तं सपिष्ठानां चिराचकम् ।†
 अप्रदानाचिराचं[‡] स्याहशराचं ततः[§] परम् ॥
 मातामहानां मरणे चिराचं स्यादशौचकम् ।
 एकादशानाच्च तथासु सूतके चैतदेव हि ॥
 पञ्चिणी योनिसम्बन्धे वान्धवेषु तथैव च ।
 एकाचं समुद्दिष्टं गुरी सब्रह्मचारिणी ॥
 प्रते राजनि सञ्चोतिर्यस्य स्याहिषये स्थितः^{**} ।
 एहे सूतासु सर्वासु कल्यासु चापां त्रयहं पितुः ॥
 परपूर्वासु सर्वासु[‡][§] पुच्छेषु कृतकेषु च ।
 चिराचं स्यात्तथाचार्यास्तभार्यास्तन्यगासु च ॥
 आचार्यपुत्रे पत्न्यास्त अहोराच[§] सुदाहृतम् ।
 एकाहं स्यादुपाध्याये स्वयामिणा आनियेऽपि च ॥
 चिराचमसपिष्ठेषु ॥ स्वगृहे संस्थितेषु च ।

* अतीते इति B and F. + अथैव मरणे ज्ञानमूर्हे संवक्षरायदि । वेदार्थ-
 किशाधीयानी योऽधिवाद्यूचिकर्षितः । सदाः श्रीचं भवेत्स्य सर्वावस्थासु सर्वदा । स्त्रीषाम-
 उक्ततानानु प्रदानापरतः सदा । सपिष्ठानां चिराचं स्यात्संखारे भर्तुरेव हि । अहस्तदण-
 क्याणामशौचं मरणे च्यूतम् । जनादिर्षामरणे सद्यः शौचसुदाहृतम् । आदलाक्षोदरे
 सद्य आचूडादिकराचकम् । इत्यधिकः पाठः B F पुस्तकयोः दृश्यते । ‡ आप्रदानाचि-
 चाचक्षिति B. § अतः इति B and F. ¶ एकोदकानां मरणे इति B. एकोदकानाच
 तथैति F. ॥ गुरीः सब्रह्मचारिणामिति B. ** स्थितिरिति B and F. †† दत्तासु
 कन्यकासु इति B and F. §§ भाव्यासु इति B and F. §§ लक्ष्मीरात्मिति B.
 ¶¶ संयामे इति B. ¶|| विरावन्तु सपिष्ठेषु इति B.

एकाहस्रास्ववर्येः स्यादेकरात्रं तदिष्टते ॥
चिरात्रं खश्चमरणातः खश्चरे चैतदेव हि ।
सद्यःशौचं समुद्दिष्टं स्वगीते संस्थिते सति ॥
शुद्देदिप्रो दशाहेन द्वादशाहेन भूमिपः ।
वैश्यः पञ्चदशाहेन शूद्रो मासेन शुद्धयति ॥
खत्तविट्ठशूद्रदायादा ये स्तुर्विप्रस्य बाध्यवाः ।
तेषामशौचेऽ विप्रस्य दशाहाच्छुद्दिष्टते ॥
राजन्यवैश्यावर्येऽ हीनवर्णसु योनिषु ।
तमेव शौचं कुर्यातां विशुद्धात् ॥ मसंशयम् ॥
सर्वे तृतरवर्णनामशौचं कुर्युरादताः ॥ ॥
तदर्थविधिष्टेन सन्तु शौचं स्वयोनिषु ॥
षड्गात्रं तु चिरात्रं स्यादेकरात्रं क्रमेण तु ॥ ॥
वैश्यच्चत्रियविप्राणां शूद्रेष्वाशौचमेव च ॥ ॥
अर्द्धमासोऽथ षड्गात्रं चिरात्रं हिजपुङ्गवाः ।
शूद्रच्चत्रियविप्राणां वैश्यस्याशौचमेव च ॥ ॥
षड्गात्रं वै दशाहस्राणां विप्राणां वैश्यशूद्रयोः ।
अशौचं चत्रिये प्रोक्तां क्रमेण हिजपुङ्गवाः ॥

* एकाइच चम्पवें इति B. एकाइं का चम्पवें इति F. + तु शिष्टते इति B
and F. ; चम्पूमरणे इति B. § अग्नीचमिति A. ¶ स्वमित इति B and F.
|| विषद्वार्थमिति B and F. ** शीर्च कुर्युरनर्दिता: इति B and F. †† हीति B.
‡‡ यदेष्वाग्नीचमित तु इति B. §§ वैश्वेष्वाग्नीचमित्यते इति B. ¶¶ शादशाहच इति
B. शादशाहच इति F.

शूद्रविट्कवियाचान्तु ब्राह्मणस्त तथैव चक्षु ।
 दशराचेष्ट शुद्धिः स्वादित्याह कमलापतिः ॥
 असपिण्डं हिजं प्रेतं विप्रो निर्हृत्य बभुवत् ।
 अग्निलाङ्गः च सहस्रिला दशराचेष्ट शुद्धति ।
 यद्यद्भूमस्ति तेषान्तु चिराचेष्ट ततः शुचिः ।
 अनदंस्वद्भूमङ्गा तु न च तस्मिन् गृहे वसेत् ॥
 सोदकेऽथ तदेव स्वामातुरासेषु बभुषु ।
 दशाहेन शवसम्भीर्णे सपिण्डखेव शुद्धति ॥
 यदि निर्हृति प्रेतं सोभादकालमानसः ॥
 दशाहेन हिजः शुचेहादशाहेन भूमिषः ॥
 अर्द्धमासेन वैश्यसु शूद्रो मासेन शुद्धति ।
 अङ्गाचेणाथवा सब्दं चिराचेणाथवा पुनः ॥ ११
 अनाथस्त्रैव निर्हृत्य ब्राह्मणं धनवर्जितम् ।
 खाला सम्माश्य चक्षुः छृतं शुद्धन्ति ब्राह्मणादयः ॥
 अपरङ्गुच्छेत्परं वर्णमपरच्छापरेणा यदि ।
 अशौचे संस्युशेत्प्रेहात्तदा शौचेन शुद्धति ॥
 प्रेतीभूतं हिजं विप्रो छागुगच्छेत् ॥॥ कामतः ।

* ब्राह्मणे संख्यां सतीति B and F. + कमलोऽवः इति B and F. † आसन्ना इति B. § अनदस्वद्भूमङ्गे इति B. अदस्वद्भूमहे देव न चेतज्ञानठे वसेदिति F. ¶ वसेदिति B. || एष श्लोकः B पुस्तके नाति । ** प्रलोभाकालमानसः इति B. ‡ दशाहेनेवादि पादषट्का A, E, H पुस्तकेषु नाति । §§ तु इति B. §§§ अधर-इति B. ¶¶ अधरच्छापरः इति B. |||| योऽगुगच्छतीति B and E.

स्त्रात्वा सचेलं स्फृष्टाग्निं दृतं प्राश्य विशुध्यति ॥
 एकाहात्क्षत्रिये शुद्धिर्वैश्ये स्याच्च दग्धेन तु ।
 शुद्धे दिनत्रयं प्रोक्तं प्राणायामशतं पुनः ॥
 अनस्थिसञ्चिते शुद्धे रौति चेद्वाङ्गणः स्वकैः ।
 चिरात्रं स्यात्तथा*शौचमेकाहं त्वन्यथा स्फृतम् ।
 अस्थिसञ्चयनादर्वगेकाहः चत्रवैश्ययोः ।
 अन्यथा चैव सज्जोतिर्ब्राह्मणे स्त्रानमेव तु ॥
 अनस्थिसञ्चिते विप्रो ब्राह्मणो रौति चेत्तदा ।
 स्त्रानेनैव भवेच्छुद्धिः सचेलेनात्रां संशयः ॥
 यस्ते: सहाशनं कुर्याच्छयनादीनि चैव हि ।
 बान्धवो वापरो वापि स दशाहेन शुध्यति ॥
 यस्तेषां सममश्वाति सकृदेवापि कामतः ।
 तदाशौचे निष्ठत्तेऽसौ स्त्रानं क्लवा विशुध्यति ॥
 यावत्तद्रमश्वाति दुर्भिक्षाभिहतोऽ नरः ।
 तावन्यहान्यशौचं स्यावायश्चित्तं ततश्चरेत् ॥
 दाहादशोचं कर्त्तव्यं दिजानामग्निहोत्रिणाम् ।
 सपिष्ठानाच्चण मरणे मरणादितरेषु च ॥
 सपिष्ठता च॥ पुरुषे सप्तमे विनिवर्त्तते ।
 समानोदकभावसु जन्मनान्नोरवेदने ॥
 पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ।

* स्यादशा इति B. + सचेलेन न इति B and F. ‡ दुर्भिक्षीपहतः इति B.

§ ततः अरेदिति A. ¶ सपिष्ठानान् इति B. || तु इति B.

लेपभाजस्त्रयो ज्ञेयाः सापिण्डं साप्तपौरुषम् ॥
 अप्रत्तानां तथा स्त्रीणां सापिण्डं साप्तपौरुषम् ।
 तासान्तु भर्तृसापिण्डं प्राह देवः पितामहः ॥
 ये चैकजाता बहवो भिन्नयोनय एव च ।
 भिन्नवर्णासु सापिण्डं भवेत्तेषां चिपूरुषम् ॥*
 कारवः शिल्पिनो वैद्या हासीदासास्त्वैव च ।
 हातारो नियमाचैवाऽ ब्रह्मविद्विद्वचारिणी ।
 सत्रिणी व्रतिनस्त्रावस्त्रदःशौचमुदाहृतमः ॥
 राजा चैवाभिषिक्तस्त्र॑ अब्रासत्रिण एव च ।
 यज्ञे विवाहकाले च दैवयोगी तथैव च ।
 सद्यःशौचं समाख्यातं दुर्भिक्ते चाप्युपद्धते ॥
 सदाहव॥हतानाम्ब सर्पादिमरणेऽपि च** ।
 सद्यःशौचं समाख्यातं स्वज्ञातिमरणे तथा ॥††
 अन्निमरुवपतनेः‡‡ वीराध्वन्यप्यनाशके ।
 गोब्राह्मण्डार्थेऽऽ॒ सञ्चस्ते सद्यःशौचं विधीयते ॥
 नैषिकानां वनस्त्रानां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् ।
 नाशौचं कीर्त्यते सद्गः पतिते च तथा मृते ॥

* अयं प्रागुक्तश्च श्रीकः B पुस्के न इत्यते । + नियमी चैवेति B and F.
 † सद्यःशौचा उदाहृताः इति B. § चैवाभियुक्तश्च इति F. ¶ प्राप्तेति B and F.
 || डिवाहवेति B. विवाहवे इति F. ** विद्युता पार्थिवैर्दिजैरिति B and F.
 †† एतच्छ्रीकार्ष्ण A पुस्के नाश्च । सर्पादिमरणे तथा इति E, F and H. §§ अप्यै
 न्निमरुपतने इति B. §§ ब्रह्मण्डार्थेऽन इति B.

पतितानाम् दाहः स्वाक्षर्येष्टिर्नाख्यसञ्चयः ।
 नाश्रुपातो न * पिण्डो वा कार्यं आहादिकं क्वचित् ॥
 व्यापाद्येत्तथाभानं स्वयं योऽन्निविषादिभिः ।
 विहितं तस्य नाशौचं नाग्निर्नाम्युदकादिकम् ॥
 अथ किञ्चित्प्रमादेन † नियतेऽन्निविषादिभिः ।
 तस्याशौचं विधातव्यं कार्यचैवोदकादिकम् ॥
 जाते कुमारे तदहः कामं कुर्यात्प्रतिप्रहम् ।
 हिरण्यधान्यं गोवासस्तिकाशग् गुड़सर्पिषा ॥
 फलानि पुष्टं शाकस्त्रिलवणं काष्ठमेव च ।
 तोय॥द्विषि छृतं तैलमौषधं चीरमेव च** ।
 आशौचिनोऽन् गृहाद्वाष्टां शुक्कादस्त्रिव नित्यशः ॥
 आहितान्निर्यथान्यायं दग्धव्यस्त्रिभिरन्निभिः ।
 अनाहितान्निर्गृह्णेण लौकिकेनेतरो जनः ॥
 देहाभावात्पलाशीच्छः क्षत्वा प्रतिक्षतिम्युनः ।
 दाहः कार्यो यथान्यायं सपिण्डैः श्रद्धान्वितैः ॥
 सङ्क्रमसिष्टेदुदकं ** नामगोचेण वाग्यतःगण ।
 दशाहं बास्तवाः आहं सर्वे चैव सुसंयताः ॥॥ ॥
 पिण्डं प्रतिदिनम्द्युः सायं प्रातर्यथाविधि ।

* न चाश्रुपातः इति B. + कशिप्रमादेन इति B. † उदकादिभिरिति B.
 § नाश्र्वेति B. ¶ तिलाद्रेति B and F. || तक्षमिति F. ** चीरमौषधं तैलमेव
 . इति B. ‡ अशौचिनामिति B and F. §§ पखाशेषु इति B. §§ सङ्क्रमसिष्ट-
 म्युदकमिति B. ¶ वाग्यतः इति B. |||| चेवाद्वाससः इति B and F.

प्रेताय च शुद्धारि चतुर्थे भोजयेहिजान् ॥
 इहितीयेऽहनि कर्त्तव्यं शुरकर्त्त्वं सबान्धवैः ।
 चतुर्थे बान्धवैः सर्वैरस्त्रिं सच्चयनं भवेत् ।
 पूर्वाग्रभुज्ञयेहिप्रान्# युग्माग्न्युत्त्रव्या शुचीन् ॥
 पश्चमे नवमे चैव तथैवैकादशेऽहनि ।
 युग्मांशां भोजयेहिप्रान्ववाहन्तु तहिजाःः ॥
 एकादशेऽङ्गि कुर्वीत प्रेतमुहिष्य भावतः ।
 द्वादशे वाङ्गिः कर्त्तव्यं नवमेऽप्यथवाहनिष ।
 एकं पवित्रमेकोऽर्द्धः पिण्डपाचं तथैव च ॥
 एवं सृताङ्गि कर्त्तव्यं प्रतिमासन्तु वक्तरम् ।
 सपिण्डीकरणं प्रीत्तं पूर्णे संवक्त्रे पुनः॥ ॥
 कुर्याद्वलारि पाचाणि प्रेतादीनां हिजोत्तमाः ।
 प्रेतार्थं पिण्डपाचेषु# पाचमादेचयेत्ततः ॥
 ये समाना इति द्वाभ्यां पिण्डानप्येवमेव हि ।
 सपिण्डीकरणश्वादं देवपूर्वं विधीयते ॥
 पितृनावाहयेत्तत्र पुनः प्रेतं विनिर्दिशेत् ॥
 ये सपिण्डीष्टताः प्रेता न तेषां स्युः प्रतिक्रियाःःः ।

* पूर्वन् भोजयेहिप्रानिति B and F. प्रयुज्येत्—प्रयोजयेत्, आर्द्धः प्रयोजः ।
 † युग्मानिति B and F. ‡ तदिदः इति B and F. § चाच इति B and F.
 ¶ अनिष्टे लघवाहनि इति B and F. || संवक्त्रेऽपि वेति B. ** प्रेतार्थपिण्डपाचेषु
 इति B. †† प्रेतच निर्दिशेदिति B and F. §§ न तेषान् प्रतिक्रिया इति B.
 न तेषां स्वाप्रतिक्रिया इति F.

यसु कुर्यात्पृथक् पिण्डं पिण्डहा सोऽभिजायते ॥
 सृते पितरि वै पुत्रः पिण्डानन्दं समावसेत्* ।
 दद्याच्चावान्तं सोदकुर्मं प्रत्यहं प्रेतधर्म्यतः ॥
 पार्वीजे न विधानेन सांवक्षरिकमिष्यते ।
 प्रतिसंवक्षरं कुर्याहिष्ठिरेषः सनातनः ॥
 मातापित्रोः सुतैः कार्यमिष्ठदानादिकम्ब यत्तु ।
 पत्नी कुर्याकुताभावे पतन्यभावे तु सोदरः॥
 अनेनैव विधानेन जीवः व्राणं समाचरेत् ।
 छत्वा दानादिकं सर्वं श्रद्धायुक्तः समाहितः ॥ ॥
 एष वः कथितः सम्यग्नृहस्यानां क्रियाविधिः ।
 स्त्रीणां भर्तृषु शुश्रूषा धर्मो नान्य इहेष्यते** ॥
 स्त्रधर्म्यतत्परानां नित्यमीम्बरपितमानसाःः ।
 प्राप्नुवन्ति परं** स्थानं यदुक्तं वेदवादिभिः ॥
 इति श्रीकृष्णपुरावे उपविभागे व्यासगीतासु शास्त्रकल्पे.

चयोविंश्चोऽध्यायः ।

* पिण्डमर्दं समाचरेदिति B and F. + दद्याद्वभिति B; † कार्यं विचिरेद्वभिति B and F. § स्थानादिकं पुनरिति B. पिण्डदानादि विचार इति F. ¶ सही दद्याच्च इति B. || एष श्लोकः A, E, F, H पुस्तकेषु नास्ति । ** इहोष्यते इति B. || स्त्रधर्म्यतत्परः इति B. ‡ मानसः इति B. §§ प्राप्नीति तत्परभिति B.

चतुर्विंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

अनिहोचन्तु सुहुयाक्षायम्मातर्यथाविधिः ।
 दर्शे चैव हि तस्मान्ते नवशस्ये तथैव चां ॥
 इद्धा चैव यथान्यायमृत्यन्ते चः इजीऽध्वरैः ।
 पशुना लयनस्यान्ते समान्ते सोऽनिकैर्मखैः॒॑ ॥
 नानिद्धा नवशस्येष्वा पशुना वानिमान्विजः॒॑ ॥
 न चाक्षमद्याचारांसं वा दीर्घमायुर्जीविषुः ॥
 नवेनाम्बेन चानिद्धा॥ पशुहव्येन चामयः ॥
 प्राणानेकास्तुमिच्छन्ति नकान्नामिषगृहिनः ॥
 साविचान्नात्तिहोर्मात्पुर्यात्पर्व्वसु नित्यशः ।
 पितृंचैवाष्टकाः सर्वे नित्यमन्वष्टकासु च ॥
 एष धर्मः परो नित्यमपधर्मोऽन्य उच्यते ।
 चयाचामिह वर्णनां गृहस्थाश्रमवासिनाम् ॥
 नास्तिक्षाद्धवालस्याद्योऽनीक्षाधातुमिच्छति॒॑ ॥
 यजेत वा न यज्ञेन स याति नरकान् बहन् ॥

* चायनेऽर्निंशोः सदा इति B. चायने आनिंशं सदा इति F. + दर्शन चैव पश्यान्ते पौर्खमासेन चैव हि इति B. दर्शन चार्षमासान्ते पौर्खमासेन चैव हि इति F. § शस्यान्ते नवशस्येन तष्ठर्मन्ते इति B and F. § समानेऽसीमिकैर्मखैरिति B. ¶ चाप्तिमान्विजा इति B and F. || वानिद्धा इति B. ** योऽप्तिं नाशातुविच्छ-
तौति B.

तस्मात् सर्वप्रथमेन ब्राह्मणो हि विशेषतः ।
 आधायामिनं विशुद्धाका यजेत् परमेश्वरम् ॥
 अन्निहोत्रात्परोधम्भीं हिजानां नेह विद्यते ।
 तस्मादाराधयेन्नित्यमन्निहोत्रेण शाश्वतम् ॥ क्षः
 यस्त्वाध्यायामिनमांश्च स्यात् यष्टुं देवमिच्छति ।
 स संमूढो न उ सभाष्यः किं पुनर्नास्तिको जनः ॥
 यस्य चैवार्थिकाभक्तं ग पर्यासं भृत्यहृत्ये ।
 अधिकं वा भवेद्यस्य ॥ स सोमं पातुमहृति ॥
 एष वै सर्वयज्ञानां सोमः प्रथम इष्टते ।
 सोमेनाराधयेहेवं सोमलोकमहेश्वरम् ॥**
 पितामहेन विप्राणामादाय विहितः पश्चः†† ।
 धर्मी विमुक्तये साक्षाच्छ्रौतः स्मात्तर्त्त्वान्तःः‡‡ ॥
 श्रौतस्त्रेताम्निसम्बन्धात्३३ स्मात्तः पूर्वं मयोदितः ।
 श्रेयस्त्रकरतमः श्रौतस्त्राच्छ्रौतं समाचरेत् ॥

* इतः पूर्वं B पुस्तके तामिक्षमस्तामिक्षं महारीवरीखवी । कुशीपालं वैतरसी-
 गस्तिप्रवर्णं तथा । अस्माष नरकान् धीरान् सम्प्राप्नीति सुदृश्यति । अस्यजानां कुशे
 विप्राः शद्वयोर्मी च जायते । इत्यधिकः पाठी इष्टते । † वै इति B. ‡ एष श्लोकः
 A पुस्तकेषु नालि । § श्लोकी सूक्ष्मः इति B and F. ¶ सुक्तमिति B. || अधि-
 कस्त्राष्य विद्येत इति B. ** इतः परं B पुस्तके न सीमयागादधिकी महेश्वराधगात्ततः ।
 ग सोमी विद्यते तस्मासीमिनाभ्यर्थ्येत्यरम् । इत्यधिकः पाठी इष्टते । †† आदाव-
 भिहितः इतः इति B and F. ‡‡ इष्टा पुनरिति B and F. §§ सम्बद्धः
 इति B and F.

उभावपि हितो धर्मो वेद वेदविनिःस्ती ।
 शिष्टाचारकृतीयः साक्षुतिस्मृत्योरभावतः* ॥
 धर्मेणाधिगतो यैसु वेदः सपरिवृहसः ।
 ते शिष्टा वाङ्माणा इयाण् नित्यमानगुणान्विताः ॥
 तेषामभिमतो यः साक्षेतसा नित्यमेव हि ।
 स धर्मः कवितः सद्विनान्वेषामिति धारणा ॥ †
 पुराणं धर्मशास्त्राणि वेदानामुपवृहसम् ।
 एकचाह्नाविज्ञानं धर्मज्ञानं तथैकतः‡ ॥
 धर्मं जिज्ञासुमानानां तथमाण्णतरं स्मृतम् ।
 धर्मशास्त्रं पुराणानि ब्रह्मज्ञानेतरात्ममम् ॥
 नान्यतो जायते धर्मो ब्राह्मी॥ विद्या च वैदिकी ।
 तस्माद्वर्मं पुराणस्त्रिहातव्यं मनीषिभिः ॥**
 इति श्रीकूर्मपुराणे उपविष्टो व्यासगीताम्
 चतुर्विश्वीऽध्यायः ।

* चक्राभतः इति B. † वाङ्माणः प्रीक्ताः इति B. ; एष श्लोकः A, E, H
 पुस्तकेतु नाति । ‡ तथैव इति A. ¶ ब्रह्मज्ञानपरायणाः इति B. || ब्रह्मविद्या च
 वैदिकी इति E, F and H. ** धर्मं जिज्ञासुमानानामित्यमदि श्लोकहर्यं B पुस्तके
 श्लोकविद्यात् प्रागेव इत्यते ।

पञ्चविंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

एष वीऽभिहितः क्षम्भो गृहस्याश्रमवासिनः ।
 हिज्ञातेः परमो धर्मो वर्तनानि निबोधत ॥
 हिविधसु गृही चेयः साधकश्चाप्यसाधकः ।
 अध्यापनं याजनञ्च पूर्वस्थाहुः प्रतिग्रहम् ।
 कुसीदकषिबाणिज्यम्यकुर्वन्तः* स्वयङ्गतम् ॥
 क्षेषरभावे बाणिज्यं तदभावे कुसीदकम् ।
 आपलक्षस्वयं† चेयः पूर्वोक्तो मुख्य इष्टते ॥
 स्वयं वा कर्षणहुर्यादाणिज्यं वा कुसीदकम् ।
 कष्टा पापीयसी हत्तिः कुसीदन्तं विवर्जयेत्‡ ॥
 चात्मक्षुभित्तिम्यराम्नाहुन्तं स्वयङ्गर्वयं हिजैः ।
 तस्मात्क्षम्भेण वर्त्तेत वर्तते नापदि हिजः ॥
 तेन चावाप्यण जीवन्तु वैश्वहत्तिः॥ क्षमिं वजीत् ।
 न कथच्चन कुर्वीत ब्राह्मणः कर्म कर्षणम् ॥
 स्वत्ताभः पितृम्देवान् ब्राह्मणांशापि पूजयेत् ।
 ते छ्रसास्त्रस्य तं दोषं शमयन्ति न संशयः ॥
 देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च दद्याङ्गन्तु विंशकम् ।

* प्रकुर्वीत इति B and F. † आपलक्षो ल्यमिति B. ‡ कुसीद तदिवर्जयेदिति B. § चरेति B. ¶ चैवाप्य इति B. || वैश्वहत्तिमिति B and F.

विषट्भागं* ब्राह्मणानां कृष्णव्यवर्णना॑ दृश्यति ॥
 बाखिष्ये हिगुणं दद्यातः‡ कुसीदी विगुणं पुनः ।
 ज्ञापिपालान्न॒ दीपेण युच्यतेण नाव संशयः ॥
 शिलोच्छं वाप्याददीत ॥ गृहस्थः साधकः पुनः ।
 विद्याशिल्पादयस्त्वन्ये बहवो वृत्तिहेतवः ॥
 असाधकसु यः प्रोक्तो गृहस्थाश्रमसंस्थितः ।
 शिलोच्छे तस्य कथिते हे वृत्ती परमर्षिभिः ॥
 असृतेनाथवा जीवेन्मृतेनाप्यथवा यदि** ।
 अथाचितं स्यादसृतं सृतभैरवन्तु याचितम् ॥
 कुशलान्तर्धान्यकोऽऽः वा स्यालुभीधान्यकृ॒ एव चणा ।
 त्वृहे ॥||हिको*** वापि भवेदस्त्रनिक एव च ॥
 सतुर्णामपि वै तेषान्तर्धा॑ हिजानां गृहमेधिनाम् ।
 श्रेयान्परः परो ज्ञेयो धर्मतो लोकजित्समः ॥
 षट्कर्मकोऽऽः भवेत्तेषां त्रिभिरन्यः प्रवर्तते ।
 हाभ्यामेकसतुर्धसु ब्रह्मसञ्चेष जीवति ॥

* चिंशहागमिति B and F. + क्विं कुर्वन्न इति B and F. ‡ वचिक् प्रदद्याहिगुणमिति B and F. § क्वचिवलीऽव इति B. क्वचीपाली न दीपेष इति F. ¶ दृश्यते इति B. || शिलोच्छनमाददीतेति B. ** अथवापदीति B. †† सिञ्चनेति B. §§ A householder who has three year's grain in store. §§ A householder who preserves grain in store for six days (according to some), for a year(according to others). ¶¶ वेति B. ||| व्राङ्गिको वा इति F. *** यहेहिकः इति B. ††† चेतेषामिति B. ††† षट्कर्मेकः इति A.

वर्त्तयंतु शिलोच्छाभामनिहोतपरायणः ।
 इष्टीः पार्वायथान्ता वा: * केवला निर्ब्बपेक्षदा ॥
 न सीकहस्तां † वर्त्तेत वार्तान्ते हत्तिहेतवेः ।
 अजिद्धामशठां शुद्धां जीविद्वाद्वयजीविकाम् ॥
 याचिला चात्र सङ्गोऽवंडुं पितृन्देवांसुष तोषयेत् ।
 याचयेहा शुचीन्द्रान्तान्तेन दृष्टेत् ॥ खवं ततः ॥
 यसु द्रव्याण्पर्वन्तला गृहस्थां ** स्तोषवेत्र तु ।
 देवाग्निपतृसुां † विधिना शुनां योनिं व्रजत्वधः ‡ ॥
 धर्मसार्थस्व कामस्व श्रेयो मोक्षस्तुष्ट्यम् ।
 धर्माद्विद्वः कामः स्वाद्वाद्वयानान्तु नेतरः ॥
 शोऽर्थो धर्मार्थं नामार्थं सोऽर्थो नार्थस्तथेतरः §§ ॥
 तस्मादर्थं समाप्ताय दद्याहे लुहुयाद्विजः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे उपविभागे व्यासगीताम्
 पञ्चविंशीऽध्यायः ।

* पार्वायथान्तीयाः इति A, E and II. † सीकहत्तिमिति B. ‡ हत्तिहेतीः
 कथवेति B and F. § सहीऽर्थमिति B. ¶ देवाव इति B. || याचयिला
 शुचिदान्त न दृष्टेदिति B. न तु दृष्टेदिति G. न तु दृष्टेत् सयवत इति F.
 ** गृहस्तमिति B. †† पितृं च इति B. ‡‡ व्रजत्वसी इति B and F.
 §§ शोऽर्थोऽनवेक्षवेतरः इति B and F.

षड्विंशोऽध्यायः ।

व्यास उचाच ।

अथातः सम्बवस्थामि दानधर्ममनुजमम् ।
 ब्रह्मवाभिहितं पूर्वमृषीषां ब्रह्मवादिनाम् ॥
 अर्थानामुचितेः पात्रे श्रद्धया प्रतिपादनम् ।
 दानमित्यभिनिर्दिष्टं भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥
 यह्वा ति विशिष्टेभ्यः शिष्टेभ्यः श्रद्धयाऽ युतः ।
 तदिच्चित्रमहम्यन्ये ॥३ शेषं कस्यापि रक्षति ॥
 नित्यं नैमित्तिकाङ्गाम्यं चिविधं दानमुच्चते ।
 चतुर्थं विमलम्योऽस्तं सर्वदानोत्तमोत्तमम् ॥
 अहन्यहनि यत्किञ्चिद्दीपते नुपकारिणे ।
 अनुहित्य फलंॄ तत्त्वाङ्गाङ्गाय तु नित्यक्रमम् ॥
 यसु ग पापोपशान्त्यर्थं दीयते विदुषाङ्गरे ।
 नैमित्तिकलदुहिष्टं दानं सङ्क्रित्युष्टितम् ॥
 अपत्यविजयेश्वर्यस्वर्गर्थं यत्प्रदीयते ।
 दानं तत्त्वाम्यमात्मात्मविभिर्दर्शचित्तकैः ।
 यदीश्वरप्रीणनार्थं ब्रह्मविल्लु प्रदीयते ।

* उदिते इति A and F. उदिते—आस्तीक्षे इत्यर्थः । + श्रद्धया परया युत इति B and F. ॥ तदै वित्तमह मन्ये इति B and F. § अनुहेष्मप्रकल्पमिति B. ¶ वह इति B. ॥ सङ्क्रित्युत्तममिति B and F.

चेतसा धर्मयुक्तेन दानं तदिमलं श्रिवम् ॥
 दानधर्मं निषेदेत पाचमासाद्य शक्तिः ।
 उत्पत्त्यते हि तत्पात्रं यत्तात्रयति सर्वतः ॥
 कुटुम्बभक्तवसनाहेयं* यदतिरिच्छते ।
 अन्यथा दीयते यदि न तदानं फलप्रदम् ॥
 श्रोत्रियाय कुलीनाय विनीताय तपस्त्विने ।
 व्रतस्याय† दरिद्राय यहेयं‡ भक्तिपूर्वकम् ॥
 यसु दद्यात्महीभक्त्या ब्राह्मणायाहितान्वये ।
 स याति परमं स्थानं यत्र गत्वा न शोचति§ ॥
 इत्युभिः सत्ततां भूमिं यवगोधूमश्मलिनीम् ।
 ददाति वेदविदुषेण यः स भूयो न जायते ॥
 गोचर्ममाचामपि वा यो भूमिं सम्प्रयच्छति ।
 ब्राह्मणाय दरिद्राय सर्वपापैः प्रमुच्छते ॥
 भूमिदानात्परं दानं विद्यते नेह किञ्चन ।
 अनदानन्तेन तुल्यं विद्यादानं ततोऽधिकम् ॥
 यो ब्राह्मणाय शुचये धर्मशीलाय श्रीलिङ्गेणः ।
 ददाति विद्यां विधिना ब्रह्मलक्षणे महोयते ॥
 दद्यादद्वरहस्त्वत्रं अद्यात् ब्रह्मचारिणे ।

* भरतादेयनिति B. + उत्पत्त्याय इति B and II. - उत्पत्त्याय—सदाचार-
 शुचयन्नाय इत्यर्थः। † प्रदेयनिति B and F § शोचते इति B. ¶ शास्त्राय
 शुचये धर्मशालिने इति B and F.

सर्वपापविनिर्मलो ब्राह्मणं स्वानमेष्टतिः ॥
 महस्यायाच्छदानेन फलम्भास्त्रोतिः ॥ मानवः ॥
 आगमे चास्यक्षं दातव्यं दत्त्वास्त्रोति पराङ्गतिम् ॥
 वैश्वास्थां पौर्वमास्थान्तु ब्राह्मणान्स्त पञ्च वा ।
 उपोच्च विधिना शान्ताच्छ्रवीन् ॥ प्रयत्नानान्सः ॥
 पूजयित्वा तिलैः कृष्णर्मधुना च विशेषतः ।
 गन्धादिभिः समभ्यर्थं वाचयेद्वाग्म खयं वदेत् ॥
 प्रीयतां धर्मराजेति यदा मनसि वर्तते ।
 यावज्ञीवकृतम्यापं ॥ तत्त्वशादेव नश्यति ॥
 कृष्णाजिने तिलान् कृत्वा** हिरण्यं मधुसर्पिष्ठी ।
 ददाति यस्तु विप्राय सर्वं तरति दुकृतम् ॥
 कृतावसुदकुभस्त्र वैश्वास्थक्षणं ॥ विशेषतः ।
 निहिंश्च धर्मराजाय विप्रेभ्यो मुच्यते भयात् ॥
 सुवर्णतिलयुक्तेस्तु ब्राह्मणान् सप्त पञ्च वा ।
 तर्पयेदुदपाचाणिक्षः ॥ ब्राह्मणेभ्योऽप्योहतिषण ॥
 एकाम्बरधरः कृष्णस्तिलैर्हुत्वा हुताशनम् ।

* स्वानमामुद्यादिति B. ब्राह्मण—ब्राह्मणः सम्बन्धित्वर्थः; स्वानं ब्राह्मणोक्त-
 मित्वर्थः । + फलं नास्त्रीतीति I. ; आमविवास्य इति B and F. § शान्तः शब्दिति
 B and F. ¶ वाचयित्वा इति B. || यावज्ञीश्वर्तु तत्पापमिति B. §§ दत्ता इति
 B. ++ वैश्वास्थान्तु इति B. §§ तर्पयेदुदपाचैष इति B. उदपाचैष इति I.
 §§ ब्राह्मणामिति B and F. ¶ च च चतः परं B, F पुस्तकयोः माघमासे तमित्वे तु
 वादक्षां समुद्दीचितः इत्यधिकः पाठी हस्तते ।

प्रदद्याहाद्यगेभ्यसु विप्रेभ्यः सुसमाहितः* ।
 जन्मप्रवृत्ति यत्पापं सर्वं तरति वै हिजः ॥
 अमावास्यामनुप्राप्यां ब्राह्मणाय तपस्त्रिने ।
 यक्षिच्छिह्वेवदेवेशं दद्याहोहिष्ठः शङ्करम् ॥
 प्रीयतामीश्वरः सोमो महादेवः सनातनः ।
 सप्तजन्मातं पापं तत्त्वादेव नश्यति ॥
 यसु क्षणचतुर्दशां खाला देवं पिनाकिनम् ।
 आराधयेहिजसुखे न तस्यास्ति॒ पुनर्भवः ॥
 क्षणाष्टम्यां विशेषेण धार्मिकाय हिजातये ।
 खालाभ्यर्थं यथान्यायं पादप्रकालनादिमिः ॥
 प्रीयतां मे महादेवो दद्याद्वयं खकीयकम् ।
 सर्वपापविनिर्मलः प्राप्नोति परमां गतिम् ॥
 हिजैः क्षणचतुर्दशां क्षणाष्टम्यां विशेषतः ।
 अमावास्यान्तु वै भक्तेः॒ पूजनीयस्त्रिलोचनः ॥
 एकादशां निराहारो हादशां पुरुषोत्तमम् ।
 अर्द्धयेहाद्यगेभ्यसुखे स गच्छित्परभम्यदम् ॥
 एषा तिथिर्वेषावी स्वाहादशी शुक्लपञ्चके ॥ ।
 तस्यामाराधयेहेवम्यद्वेष जनार्दनम् ॥
 यक्षिच्छिह्वेवमीश्वानसुदिश्य ब्राह्मणे शुचौ ।

* तिथानेव समाहितः इति B and F. + अनुप्राप्तः इति B. ‡ दद्याद्योहिष्ठ
 इति B. § तस्य नाति इति B. ¶ अमावास्यां भक्तेनु इति B. || शुक्लपञ्चकः इति B.

दीयते विष्णवे वापि तदनन्तरफलं सृतम् ॥
 यो हि यान्वेतामिच्छेऽस्माराधयितुच्चरः ।
 ब्रह्मणान् पूजयेहिदानां स तस्यास्तोषहेतुतःः ॥
 हिजानां वपुरास्याय नित्यं तिष्ठति देवताः ।
 पूज्यन्ते ब्राह्मणालाभे प्रतिमादिष्वपि क्वचित् ॥
 तस्याक्षर्वप्रयत्नेन तत्तत्पत्तलमभीषुभिः ॥
 हिजेषु देवता नित्यं पूजनीया विशेषतः ।
 विभूतिकामः समर्तं पूजयेहै॥ पुरन्दरम् ।
 ब्रह्मः वर्षसकामसु ब्रह्माणं ब्रह्मानान्कामुकः ॥
 आरोग्यकामोऽथ रविं धेनुःकामो हुताग्नम् ।
 कर्मणां सिद्धिकामसु पूजयेहै विनायकम् ।
 भोगकामसु शशिनं बलकामः समीरणम् ।
 मुमुक्षुः सर्वं संसाराव्ययेनार्चयेहरिम् ॥
 यस्तु योगतथा मोक्षमिच्छेऽस्मज्ञानमैश्वरम् ।
 सोऽर्चयेहैषाण विष्णपात्रं प्रयत्नेन महेश्वरम् ॥॥ ॥
 यो वाच्छति महायोगात् ॥ ज्ञानानि च महेश्वरम् ।

* तदनन्तरफलप्रदमिति B. + यद्वादिति B. ‡ स तस्या तीष्येत्ततः इति B.
 § प्रतिमादिषु ते क्वचिदिति B. ¶ अभीष्टता इति B and F. || पूजयेहि इति B.
 ** सर्वेति B. † ज्ञानेति B and F. ‡ खनेति B and F. §§ प्रयत्न-
 दर्शयेहरिमिति B and F. ¶ सोऽर्चयेहि इति B. |||| प्रयत्नेनैश्वरमिति B.
 प्रयत्नेनैश्वर इरमिति F. *** ये वाच्छति महाभास्मानिति B and F.

स पूजयति* भूतेशहेशवच्चापि भोगिनम्† ॥
 वारिदसृप्तिमाप्नोति धनः॒मक्षयमन्नदः ।
 तिलप्रदः प्रजामिष्टास्त्रीपदस्त्रुत्तमम् ॥
 भूमिदः सर्वमाप्नोति दीर्घमायुर्हिरखदः ।
 गृहदोऽयगाणि वेश्मानि रूपदो रूपमुक्तमम् ॥
 वासोदस्त्रसालोक्यमश्विसालोक्यमन्नदः‡ ।
 अनडुहः श्रियं पुष्टांण गोदो ब्रह्मस्य विष्टपम् ॥
 यानश्च्याप्रदो भार्यामैश्वर्यमभयप्रदः ।
 धान्यदः शाखतं सौख्यं ब्रह्मदो ब्रह्मसालगताम्*** ॥
 धान्यान्यपि†† यथाशक्ति विप्रेषु प्रतिपादयेत् ।
 वेदविक्षु विशेषेषु प्रेत्य स्वर्गं समश्वते ॥
 गवां वासः॑प्रदानेन सर्वपापैः प्रमुच्छते ।
 इन्धनानां प्रदानेन दीप्तिर्गिर्जायते नरः ॥
 फलमूलानि शाकानि भोज्यानिः§ विविधानि च ।
 प्रदद्याद्वाष्णेभ्यसु मुदा युक्तः स्वयम्भवेत्॥
 औषधं चेहमाहारं रोगिणे॥|| रोगशान्तये ।
 ददानो रोगरहितः सुखी दीर्घायुरेव च ॥

* ते पूजयन्तीति B and F. † भोगिनः इति B. ‡ सुखमिति B and F.

§ अन्नदो यानमुक्तमिति B. ¶ अर्थदाता श्रियचेतामिति B. || पिष्टपमिति B.

*** ब्रह्म शावतमिति B and F. †† अनावपीति B. ‡‡ वसेति B. चीवेति F.

§§ पर्वाणि पानानीति B. ¶¶ सदा भवेदिति B and F. ||| रोगिणः

इति B and F.

असिपचवनन्दुर्गं^{*} सुरधारासमन्वितम् ।
 तीव्रतापञ्चां तरति छबोपानवदो नरः ॥
 यद्विष्टतमं लोके यज्ञापिः दयितं गृहे ।
 तत्त्वाश्वते देयम्भद्रेवाक्षयमिष्ठता ॥
 अथने विषुवे चैव यहये चन्द्रसूर्ययोः ।
 संक्रान्त्यादिषु कालेषु दत्तश्ववति चाक्षयम् ॥
 प्रयागादिषु तीर्थेषु पुण्येष्वायतनेषु च ।
 दत्ता चाक्षयमाप्नोति नदीषु च वनेषु[†] च ॥
 दानधर्मात्परो धर्मो भूतानादेह विद्यते ।
 तस्माहिप्राय दातव्यं श्रोत्रियाय दिजातिभिः ॥
 स्वर्गयुर्भूतिकामेन तथा पापोपशान्तये ।
 मुमुक्षुणा च दातव्यं ब्राह्मणेभ्यम्भावान्वहम् ॥
 दीयमानन्तु यो मीहाहोविप्रामनिषुरेषु च ।
 निवारयति पापामा तिर्यग्योनिं व्रजेत्तु सः ।
 यसु द्रव्यार्जनकृत्वा नार्चयेद्वाद्वयान् सुरान् ।
 सर्वस्तमपहृत्यैनं राद्वाहिप्रतिवासयेत् ॥
 यसु दुर्भिक्षवेलायामकार्यं न प्रयच्छति ।
 मन्यमाणेषु सत्त्वेषु ब्राह्मणः[‡] स तु गर्हितः ॥

* मार्गमिति B and F. + तीव्रतापचेति B and F. ‡ यज्ञास इति B.
 § नदेषु चेति B. ¶ सप्तशूलाचेति B, E and H. || राजा राद्वान्वासवेद-
 इति B and F. ** विषेषु ब्रह्महा इति B and F. सत्त्वेषु ब्रह्महा इति E.

तथा अ प्रतिगृहीयात् वै देयस्त तस्य हि* ।
 अह्यित्वाऽ सकाद्राष्टार्ते राजा विप्रवासयेत् ॥
 यसु सहरो ददातीह न द्रव्यं ब्रह्मः साधनम् ।
 स पूर्वाभ्यधिकः पापी नरके पचते नरः ॥
 स्वाध्यायवत्तो ये विप्रा विद्यावत्तो जितेन्द्रियाः ।
 सत्यसंयमसंयुक्तासेभ्यो दद्याहि जोत्तमाः॒॥
 सुभुक्तमपि विहांसं धार्चिकम्भोजये हिजम् ।
 न तु मूर्खमहत्तस्यं दद्यराजमुपोषितम् ॥
 सविक्षष्टमतिक्रम्य शोचियं यः प्रयच्छति ।
 स तेन कर्मणा पापी दहत्यासप्तमहुत्तम् ॥
 यदि स्वादधिको विप्रः श्रीलविद्यादिभिः स्वयम् ।
 तस्मै यत्केन दातव्यमतिक्रम्यापि॥ सविधिम् ॥
 योऽर्चितम्यतिगृहाति** ददात्यर्चितमेव वाऽऽ ।
 तावुभौ गच्छतः सर्वे नरकान्तु विपर्यये ॥
 न वार्यपि प्रयच्छेत नास्तिके हेतुकेऽपि च ।
 पापख्लेषु च॒ च॒ सर्वेषु नावेदविदि धर्मवित् ॥

* न तथा प्रतिगृहीयन् विशेष्यते न हि इति B. न दद्येयुष तेज हि इति F.
 † अहापयित्वेति B. ‡ धर्मेति B. यसासभी ददातीह स्वधनं धर्मसाधकमिति F.
 § सत्यसंयमसंसेष्यो दद्याहिती दिवीत्तमाः इति A. ¶ मूर्खमहत्तिस्मिति B.
 || अतिक्रम्य चेति B. ॥० प्रतिगृहीयादिति B. †† दद्यादर्चितमेव तु इति B.
 §§ हेतुके—हेतुमन्विततौति हेतुकः कुतकौ, यज्ञाहीनः, तज्जिन् । §§ न पापख्लेषु
 इति B and F.

अपूपस्त हिरस्सं गामस्तं पृष्ठिवीत्तिसान् ।
 अविहाग्नेतिष्ठानो भस्मीभवति काष्ठवत् ॥
 हिजातिभ्यो धनं लिङ्गेत्यशस्तेभ्यो हिजोत्तमः ।
 अपि वा जातिमात्रेभ्यो^{*} न तु शूद्रात्मवस्तु ।
 हत्तिसहोचनादिक्षेत्[†] नेहेत धनविस्तरम् ।
 धनसामेः[‡] प्रसक्तसु ब्राह्मस्तादेव हीयते ॥
 वेदानधीत्य सकलान् यज्ञांस्तावाप्य सर्वथः ।
 न तां गतिमवाप्नोति सहोचरायामवाप्नुयात् ॥
 प्रतियहृदचिर्न स्वाद्याचर्षन्तु धनं हरेत् ।
 खित्यर्दादधिकं षड्हन् ब्राह्मणो यात्वधीगतिम् ॥
 यसु स्वाद्याचकोण निलं न स सर्वस्य भाजनम् ।
 उहेजयति भूतानि यदा चौरस्तबैव सः ॥
 गुरुन् भृत्यांशोऽज्ञिहीर्षन्[§] अर्चिष्टन्देवतातिथीन् ।
 सर्वतः प्रतिष्ठानीयात् तु दृष्टेत्स्यन्ततः ॥
 एवं षट्हस्तो युक्तात्मा देवतातिथिपूजकः ।
 वर्त्तमानः संयतात्मा याति तत्परमम्पदम् ॥
 पुनिः निधाय वा सर्वं गत्वारस्तन्तु तत्त्वित् ।
 एकाकी विचरेत्तियमुद्दरसीनः समाहितः ॥

* अपि राजयैषामानिति B and F. † हत्तिसहोचनविक्षेपिति B and F.
 ‡ धनसामेहति B. धनसामप्रसक्तसु इति F. § प्रतिष्ठेति B. ¶ यसु यात्मकः
 इति B and F. || उज्जिहीर्षिति B.

एष वः कवितो धर्मो गृहस्थानां हिजीक्षमाः ।

ज्ञात्वा तु तिषेन्द्रियतं तथानुष्ठापयेहि जान् ॥

इति देवमनादिमेकमीशं

गृहधर्मेण समर्थयेद्जस्तम् ।

समतीत्य स सर्वभूतयोनिं

प्रकृतिं परं न याति जन्म ॥*

इति श्रीकृष्णपुराणे उपविभागे व्यासगीतामु षप्तविंशोऽध्यायः ।

सप्तविंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

एवं गृहाश्रमे स्थिता हितीयन्नागमायुषः ।

वानप्रस्थाश्रमं गच्छेकद्वारः साम्निरेव वा# ॥

निश्चिप्य भार्यां पुण्ड्रेषु गच्छेद्वन्मथापि वशः ।

दृष्टपत्यस्य चापत्यं जर्जरीकृतविश्रहः ॥

शुक्लपत्त्वस्य पूर्वाङ्गे प्रशस्ते चोक्तवायसे ।

गत्वारण्णं नियमवांस्तपः कुर्यात्वमाहितः ।

* एष श्लोकः A पुस्तके नाति । + एतत्पदं A, E, H पुस्तकेषु न दृश्यते ।

* चेति B, E and F.

फलमूलानि पूतानि नित्यमाहारमाहरेत् ।
 यताहारो# भवेत्तेन पूजयेत्पितृदेवताः ॥
 पूजयित्वा तिथीक्रित्यं चात्वा चाभ्यर्चयेकुरान् ।
 एषहानामत्य चाश्रीयादृष्टौः प्रासान् समाहितः ॥
 जटां वै॒ विभृयन्नित्यं नखरोमाणि नोत्सृजेत् ।
 स्वाध्यायं सर्वदा द्वार्घ्यान्नियच्छेहाचमन्यतः ॥
 अग्निहोत्रस्तु शुद्धयात्पञ्चयज्ञान् समाचरेत् ।
 सुव्यज्ञैर्विष्वैर्विष्वैः ग शाकमूलफलेन च ॥
 चीरवासा भवेत्पित्यं चाति॥ चिषवणं शुक्षिः ।
 सर्वभूतानुकम्भी स्वाप्तिग्रहविवर्जितः ।
 स दर्शपीर्णमासेन#** यजेत् नियर्तं हिजः ।
 ऋत्वेष्वाययषेणां चैव चातुर्मास्यानि चाहरेत्पृथः ॥
 उत्तरायणस्त्र क्रमशोऽ॒ द्वचस्यायनमेव च ।
 वासन्तैः शारदैमेष्वैर्मुन्यैः स्वयमाहृतैः ॥
 पुरोङ्गाशांश्चरुचैव विविधं निर्ब्बपेत्पृथक् ।
 देवताभ्यस्तदुत्ता वन्यं मिष्यतरं इविः ॥

* यदाहारः इति B and F. + पूजयेदतिर्थि नित्यमिति B and F.

‡ एषहानामय वाश्रीयादृष्टौ इति B. एषहानामत्य इति F. § जटाष इति B and F.

¶ अग्नयैर्विष्वैर्विष्वैर्विष्वैरिति B. सुव्यज्ञैर्विष्वैर्विष्वैरिति E and F. || चायादिति B and F.

** दर्शन पीर्णमासेन इति B and F. †† चायये—The first Soma libation at the Agnishoma sacrifice. §§ वाहरेदिति B.

¶¶ उत्तरायणस्त्रमस इति H.

श्रीषं समुपभुजीत लवणश्च स्वयङ्गतम् ।
 वर्जयेऽप्युमांसानि भौमानि कवकानिः च ॥
 भूस्तृणं शिशुकच्चैव च श्वेषातकफलानि च ।
 न फालकष्टमश्रीयादुत्सृष्टमपि केनचित् ॥
 न यामजातान्यार्तोऽपि पुष्यानि च फलानि च । §
 आवणैव विधिना वङ्गिं परिचरेत्सदा ॥
 न हुङ्गेकर्वभूतानि निर्दन्तो निर्भयो भवेत् ।
 न नक्षत्रैवमश्रीयात् रात्रौ ध्यानपरो भवेत् ॥
 जितेद्वियो जितक्रोधस्तत्प्राप्नानविचिन्तकः ।
 ब्रह्मचारी भवेत्वित्यं न पढीमपि संश्येत् ॥
 यतु पत्न्याण वनं गत्वा मैथुनं कामतश्चरेत् ।
 तद्वतं तस्य लुप्तेत् प्रायश्चित्तीयते हिजः ॥
 तत्र॥ यो जायते गर्भे न संसृश्यो भवेहिजः ।
 न च वेदेऽधिकारोऽस्य तद्विशेऽप्यैवमेव हि ॥
 अधः शयीत नियतः ** साविचीजपतत्परः ।
 शरस्यः सर्वभूतानां संविभागरतः†† सदा ॥
 परिवादं दृष्टावादं निद्रालस्यं विवर्जयेत् ।
 एकान्निरन्निकेतः स्थावीचितां भूमिमाशयेत् ॥

* वरकाशीति B. + सियुकच्चैवेति E and H. ; न फालिवादि पादचतुष्ट्वं A, E, H पुस्तकेषु नास्ति । § न नक्षत्रिक्षिदश्रीयादिति B and F. ¶ पत्न्यानिति B and F. || तस्येति A, E, F and H. ** सततनिति B. †† परिवादिति B.

स्तुगैः सह चरेदा यस्तैः# सहैव च संविशेत् ।
 ग्रिकायां वा शर्करायां# शयीत मुसमाहितः ॥
 सद्यःप्रकालको वा स्यामाससञ्चयकोऽपि वा ।
 वस्त्रासनिचयो वा स्थात्मु समानिचय एव च ॥
 लज्जेदाङ्गयुगे मात्रि सम्बन्धं पूर्वचित्तितम् ॥
 जीर्णानि चैव वासांसि शाकमूलफलानि च ।
 हन्तोलुखलिको वा स्यालापोतौ हत्तिमात्रयेत् ।
 अश्मकुट्टो भवेद्यापि कालपक्षभुगेव च ॥ ॥
 नक्षत्रान्म# समश्रीयाहिवा चाहत्यां# शक्तिःऽऽः ॥
 चतुर्थकालिको वा स्यात्याहा चाष्टमुऽकालिकः ॥
 चान्द्रायणविधानैर्वा शुक्ले क्षणे च वर्तयेत् ।
 पदे पदे समश्रीयाहिजायरान् कवितान् गणा सक्त ॥
 पुष्टमूलफलैर्वापि केवलैर्वर्तयेददा ।
 स्त्राभाविकैः स्यं श्रीर्णेऽस्त्रानसमते स्तितः ॥
 भूमो वा परिवर्त्तेत तिष्ठेदा प्रपदैर्दिनम् ॥ ॥
 स्यानासनाभ्यां## विहरेन्न क्वचिद्वैर्यमुत्सुजेत् ॥

* चरेदासं तैरिति B. चरेदान इति I. + शर्करायम् वा इति B. ; सम्बिकः इति B. सद्यःप्रस्थानक इति F. # वायीति B. ष मूलसं पूर्वसञ्चितमिति B. उत्पन्नं पूर्वसञ्चितमिति F. ॥ कालः पञ्चमुनीव वा इति B. कालपक्षभुगेव वा इति F. ** नक्ष वान्नमिति B. ++ चाहत्य इति B. ++ यवत इति F. §§ स्याम्बायणमिति B. नक्ष यवाग् कवितामिति B. यवाग् कविताः इति F. |||| दिवमिति B. *** स्यानाशनाभ्यामिति B.

श्रीष्टे पञ्चतपास्तद्वर्षास्त्रभावकाशकः* ।
 आर्द्रवासासु हेमन्ते क्रमशो वर्षयंस्तपः ॥
 उपसृश्च निष्वयणां† पिण्डदेवांश्च तर्पयेत् ।
 एकपादेन तिष्ठेत मरीचीन्वा पिवेत्तदा‡ ॥
 पञ्चामिर्धूमपो वा स्यादुपपः सोमपोऽष्ववाः ।
 पथः पिवेच्छुक्लपचे क्षणपचे च गोमयम् ॥
 श्रीर्णपर्णागनो वा स्यात्क्षैर्वा वर्तयेत्तदा ॥ ।
 योगाभ्यासरत्स्वेव** रुद्राध्यायी भवेत्तदा ॥
 अथर्वशिरसोऽध्येता वेदान्ताभ्यासतत्परः ।
 यमान्‌+† सेवेत सततं नियमांशाप्यतन्द्रितः ॥
 क्षणाजिनः‡‡ सोत्तरीयः शुक्लयज्ञोपवीतवान् ।
 अष्ट चाम्नीन् समारोप्य स्वामनि ध्यानतत्परः ।
 अनन्तिरनिकेतः स्याम्बुनिर्मीक्षपरो भवेत् ॥६६
 तापसेष्वेव विप्रेषु याचिकं भैचमाहरेत् ॥
 गृहमेषिषु चान्वेषु हिजेषु वगवासिषु॥ ।
 यामादाहृत्य चाश्रीयादृष्टौ ग्रासान्वने वसन् ॥
 प्रतिष्ठापुटेनैव पाषिना शकलेन*** वा ।

* अवावकाशिकः इति B. + उपीष्ठ निष्वयवचापीति B. ‡ सदा इति B and F. § सोमपोऽपि वेति B. ¶ क्षणपचे तु सोमपः इति B. || क्षैरपयते सदेति B. ** रत्न स्यादिति B. †† इमानिति B. ‡‡ क्षणाजिनीति B. §§ एष श्लोकः A, E, H पुष्करेषु नास्ति । ¶ पाचिकं भैत्यमाचरेदिति B. |||| वगचारिषु इति B. *** ग्रहकेषेति B. क्षणकेनेति F.

विविधाचोपनिषद् आत्मसंसिद्धये* जपेत् ॥
 विद्याविशेषान् सावित्रीं ददाध्यायं तथैव च ।
 महाप्रस्तानिकं वासी कुर्याद्विनश्नन्तु वाऽन् ।
 अतिप्रवेशमन्यहा ब्रह्मार्पणविधौ स्थितः ॥‡

इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभागे व्यासगीतासु वालप्रस्तानमध्यर्थो
 नाम सप्तविशेषध्यायः ।

अष्टाविंशोऽध्यायः ।

व्यास उचाच ।
 एवं वनाश्रमे खिला लतीयं भागमायुषः ।
 चतुर्थभायुषो भागं सञ्चासेन नयेत् क्रमात् ॥
 अमीनामनि संख्याप्य द्विजः प्रव्रजितो भवेत् ।
 योगाभ्यासरतः शान्तो ब्रह्मविद्यापरायणः ॥
 यदा मनसि सञ्चातं* वैदृष्णं सर्ववस्तुषु ।
 तदा सञ्चासमिच्छन्ति प्रतितः स्याद्विपर्यये ॥

* चौपनिषदौरात्मसंसिद्धये इति G. + अनश्वने तथेति B. ‡ येन सप्तविभाष्म
 शिवं संश्यत्वश्चिवं पुञ्चताम् । ते विश्वन्ति पदमैश्वरं पदं यान्ति यत्र गतीऽस्य संस्थितेः ॥
 श्वसिकः पाठः F पुस्तके हस्तते ।

* सप्तविभाष्मि B.

प्राजापत्याचिरुप्लेष्टिमान्नेयीमथवा पुनः ।
दान्तः पक्षः कषायोऽसौ ब्रह्माश्वमसुपाश्वयेत् ॥
शानसशासिनः केचिद्देवसशासिनः परे* ।
कर्मसशासिनस्त्वन्ये विविधाः परिकीर्तिताः ॥
यः सर्वसङ्गनिर्मुक्तो निर्दद्वस्त्रेव निर्भयः ।
ग्रीष्मते शानसशासी स्वाक्षर्येव विविधिः ॥
वेदभिवाभ्युचित्यनिर्दद्वोऽ निष्प्रियहः ।
ग्रीष्मते वेदसशासी मुमुक्षुर्विजितेन्द्रियः ॥
यस्त्वनीनामसाकृत्वा ब्रह्मार्पणपरो हिजः ।
स श्चेयः‡ कर्मसशासी महायज्ञपरावरः ॥
चयाषामपि चैतेषां योगीशु त्वभिको मतः ।
न तस्य विद्यते कार्यं न लिङ्गं वा विपश्चितः ॥
निर्भयो निर्भयः शान्तो निर्दद्वो निष्प्रियहः¶ ।
जीर्णकौपीनवासा स्यान्नन्मो वा ध्यानतत्परः ॥
ब्रह्मचारी मितशासी॥ ग्रामास्त्वद्दण्डः** समाहरेत् ।
अध्याक्षमतिरासीत निरपेक्षो निरामिषः ।
आक्षनैव सहायेन सुखार्थी विचरेदिह ।
नाभिनन्देताण्डं मरणं नाभिनन्देत जीवितम्‡‡ ।

* सशासिनोऽपरे इति B and F. + निराशैति B and F. † ज्ञेयः स इति B and F. ‡ शानीति B and F. ¶ पर्वभीजनः इति B and F. || निताङ्गारः इति B and F. ** यामानान्नमिति B. यामादन्नं समाहरेदिति F. †† नाभिनन्देत इति आर्षमात्मनेपदम् । ‡‡ जीवनमिति B.

कासमेव प्रतीक्षेत निदेशभृतको यथा ॥
 नाभ्येतव्यं न वक्ष्यत्वं न श्रोतव्यं* कदाचन ।
 एवं ज्ञात्वा परोऽयोगी ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
 एकवासाधवाः विहान् कौपीनाच्छादनस्तथैः ।
 सुखीण शिखी वाय भवेत्त्रिदण्डी निष्परिग्रहः ॥
 वक्षायवासाः सततस्यानयोगपरायणः ।
 आमान्ते वृक्षमूले वा वसेहेवास्त्वयेऽपि वा ॥
 समः शशो च मित्रे च॥ तथा मानापमानयोः ।
 मैत्र्येण वर्तयेत्रित्यबैकानादी भवेत्त्वचित् ।
 यसु मोहेन वान्यस्मादेकांकादी** भवेद्यतिः ।
 न तस्य निष्कृतिः काचिद्‌त्रयं धर्मशास्त्रेषु कथते ॥
 रागदेषविमुक्तात्मा समलोकाश्मकाच्चनः ।
 प्राणिहिंसानिहत्सु मौनी स्यात्सर्वनिष्टुहः ॥
 हृष्टपूतश्चसेत्पादं वस्त्रपूतं जलं पिबेत् ।
 शास्त्रपूतां वदेहार्णीं भनःपूतं समाचरेत् ॥
 नैकच निवसेहेशे वर्षाभ्योऽन्यच भिन्नकः ।
 ज्ञानःशैचरतो निलं कमण्डलुकरः शुचिः ॥
 ब्रह्मचर्यरतो निलं वज्रवासरतो भवेत् ।

* श्रोतव्यं न इति B. + ज्ञानपरः इति B and F. † एकवासाधवा इत्यत्र
 सत्यिरार्थः एकवासाः अथवा इति पद्मेदः । § कौपीनाच्छादनोऽपि वा इति B.
 ¶ सुखः इति B. || समः शशी तथा मित्रे इति B. ** एकाद्वौइति B.
 §§ कार्यं इति B. §§ ज्ञातेति B.

मौक्षशास्त्रेषु निरतो ब्रह्मचारी* जितेन्द्रियः ॥
 दभाहङ्कारनिर्मुक्तो निन्दापैशुभ्यवर्जितः ।
 आबद्धानगुणोपेतो यतिर्मौक्षमवाप्नुयात् ॥
 अभ्यसेक्षततन्देवं† प्रणवाख्यं सनातनम् ।
 खाल्वाचम्य विधानेन शुचिदेवालयादिषु ॥
 यज्ञोपवीती शास्त्रमा कुशपाणिः समाहितः ।
 धौतकाषायवसनो भक्षच्छवतनूहः ॥
 अधियज्ञः‡ ब्रह्म जपेदाधिदेविकमेव वा ।
 आध्यात्मिकस्य सततं वेदान्ताभिहितस्य यत् ॥
 पञ्चेषु§ चाथ निवसन् ब्रह्मचारी यतिर्मुनिः ।
 वेदमेवाभ्यसेनित्यं स याति परमाङ्गतिम् ॥
 अहिंसा सत्यमस्तेष्य ब्रह्मचर्यं ततः परम् ।
 चमा दद्वा च सन्तोषो व्रतान्यस्य विशेषतः ॥
 वेदान्तज्ञाननिश्चातान् पञ्चयज्ञान् समाहितान् ॥
 कुर्यादहरहः खाल्वा भिक्षान्ते नैव तेन हि ॥ ॥
 होममन्तरञ्जपेनित्यं होमकाले** समाहितः ।
 स्वाध्ययज्ञानवह्नं कुर्याक्षाविचीर्णं सम्ययोर्जपेत् ॥-

* ब्रह्मत्रीति B and F. † वेदमिति B, E and F. ‡ आचियशनिति B.
 § पञ्चेषु इति B, E, F, G and H. ¶ तपः परमिति B. || वेदान्तज्ञाननिष्ठो
 य पञ्चयज्ञान् समाहितः । शास्त्रानेसमाप्तको भिक्षार्थे नैव तेन हि इति B. ** काले
 काले इति B and F.

ततो ध्यायीत तन्देव#मेकान्ते परमेष्ठरम् ।
 एकान्ते# वर्जयेत्वित्यं कामं क्रोधं परिग्रहम् ॥
 एकवासा हिवासा वा शिखी यज्ञोपवीतवान् ।
 कमलुधरोऽः विहान् चिदण्डी याति तत्परम् ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे उपविष्टाने व्यासगीतासु वितिर्थां नाम
 अटाविश्वोऽध्यायः ।

जनचिंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।
 एवं स्वाश्रमनिष्ठानां यतीनां नियतामनाम् ।
 भैस्येण वर्त्तनं प्रोत्तं फलमूलैरथापि वा ॥
 एकं कालं# चरेद्दैश्चं न प्रसर्येत विस्तरे ।
 भैस्यप्रसक्तो हिं# यतिर्दिव्येष्यं सञ्जिति ॥
 सप्तामारां#चरेद्दैश्चमलामि तु पुनर्बरेत् ।

* ध्यायीत सर्वत देवनिति B, E, F, G and H. आमनेपदमार्गम् ।

† एकान्तनिति B and F. ‡ कमलुकरः इति B and F.

* एकवालनिति B and F. † भैस्ये प्रसक्तो हीति B, भैस्येषु सक्तो हीति P.
 ‡ सप्तामारनिति E, F and H.

प्रकाशं पाते भुज्जीत अङ्गिः प्रकालयेत्पुनः* ॥
 अथवाऽन्यदुपादाय पाते भुज्जीत नित्यशः ।
 भुज्ञा तस्मंसृजेत्पातं याचामाचमसोलुपः ॥
 विधूमे सत्त्वमुससे व्यङ्गारे भुज्ञवर्जने ।
 हत्ते शरावसम्याते भिक्षानित्यं यतिच्छरेत् ॥
 गोदोहमाचं तिषेत कालभिज्ञुरधीमुखः ।
 भिक्षेलुक्षा सक्षत्तृष्णीमञ्जीयाहाम्यतः शुचिः ॥
 प्रकाशं पाणी पादौ च समाचम्य यथाविधि ।
 आदिले दर्शयित्वाचं भुज्जीत प्राक्षुखो नरः† ॥
 हुत्वा प्राणाहुतीः पञ्च यासानष्टौ समाहितः ।
 आचम्य देवं ब्रह्माणं ध्यायीत परमेश्वरम् ॥
 अलातुपाचं दार्ढ्यसङ्घं सूखमयं वैष्वमतः§ ।
 चत्वार्येतानि पाचाणि मनुराह प्रजापतिः ॥
 प्राप्ताचे परराचे च मध्यराचे तथैव च ।
 सन्ध्याख्यनिविशेषण चिन्तयेनित्यमीश्वरम् ॥
 चत्वा हृत्यज्ञनिलये विज्ञास्यं विज्ञसम्भवम् ।
 आमानं सर्वभूतानां परस्तात्मसि खितम् ॥
 सर्वस्याधारभूतानामानन्दं ज्योतिरव्ययम् ।
 प्रधानपुरुषातीतमाकाशकुहरं शिवम्॥ ॥

* भुज्जीयादङ्गिः प्रकाशयेत् तदिति B. + प्राक्षुखीतर इति B. प्राक्षुखीतर इति F. † चत्वारुं दाहपाचच इति B and F. § तथा इति B. ¶ आधारम्-अङ्गमिति B and F. || चाकाचं दहनं विवमिति B and F.

तदन्तः सर्वभावानामोक्षरं ब्रह्मरूपिणम् ।
 ध्यायेदनामिभवात्मानन्दात्मा#गुणात्मयम् ॥
 महान्तं पुरुषं^a ब्रह्म ब्रह्माण्डं^b सत्यमव्ययम् ।
 सितं सितेतराकर्म^c महेशं विश्वरूपिणम् ॥
 ओङ्कारेणाऽप्यचावानं संसार्य परमामनि ।
 आकाशे देवमीश्वानं ध्यायीताकाशमध्यगम् ॥
 कारणं सर्वभावानामानन्दैकसमात्मयम् ।
 पुराणं पुरुषं शुभ्रं^d ध्यायमुच्चित बन्धनात् ॥
 यहाँ^e गुहायां प्रकृतं^f जगत्कर्मोङ्कारात्मये ।
 विचित्र्य परमं योम सर्वभूतैककारणम् ॥
 जीवनं सर्वभूतानां यत्र लोकः प्रतीयतेषां ।
 आनन्दं ब्रह्मणः सूक्ष्मं यत्पश्यन्ति मुमुक्षवः ॥
 तत्त्वधे निहितं ब्रह्म केवलं ज्ञानलक्ष्यम् ।
 अनन्तं सत्यमीश्वरं विचित्र्यासीत संयतः ॥
 गुह्याङ्कुशतमं ज्ञानं यतीनमेतदीरितम् ।
 योऽनुतिष्ठेत्वैतेन ॥ सोऽनुते योगमैक्षरम् ॥
 तस्माद्गानरतो नित्यमात्मविद्यापरायणः ।

* आनन्दादैति B. + परममिति B. † पुरुषमिति B. § सितेतराकारमिति B.
 ¶ विश्वकारिष्यमिति B. || इदं श्रीकार्बन्धय F पुस्तके नासि । ** ओङ्कारान्तेऽथ इति B.
 ‡ ब्रह्ममिति B, E, F, G and H. §§ यदेति B. §§ प्रकृती इति B and F.
 ¶ प्रकृतीयते इति K and P. |||| योऽत्र तिष्ठेन्नुहेश्वर इति B. योऽवतिष्ठेत सत्त्व-
 मिति P.

ज्ञानं स मन्यते ब्रह्मः येन मुच्येत् वन्धनात् ॥
 नत्वा एव पृथक् स्वमाक्षानं सर्वस्मादेव केवलम् ।
 आनन्दमजरं ज्ञानं ध्यायीत च पुनः परमः ॥
 तत्प्राङ्गवन्ति भूतानि यद्गत्वा नेह जायते ।
 स तप्त्वादीश्वरो देवः परस्माद्योऽधितिष्ठतिः ॥
 यद्गत्वा तद्गमनं शाश्वतं शिवमुच्यते ॥ ।
 यद्गाहुः स्तत्परो यः स्वाक्ष देवसुरां भृत्यः ॥
 व्रतानि यानि भित्तूणां तथैवोपव्रतानि च । क्षः
 एकैकातिक्रमे तेषां प्रायश्चित्तं विधीयते ॥
 उपेत्य तु श्लियं कामाक्षुरसंयतमानसः णा ।
 प्राणायामसमायुक्तः कुर्याच्छान्तपनं शुचिः ॥
 तत्परेत नियमात् क्षच्छ्रुं संयतमानसः । ॥
 पुनराश्रममागम्य चरेद्विष्टुरतन्द्रितः ॥
 न नर्मयुक्तमन्तं हिनस्तीति मनीषिणः ।
 तथापि च न कर्त्तव्यं प्रसङ्गो श्वेष दारणः ॥
 एकरात्रोपवासस्त्रिः प्राणायामशतं तथा ।

* समभवेद्वाङ्मिति B, E, F, G and H. † मत्वा इति B, E, F and H.
 ‡ पुनरिति B. § परस्माद्योऽधितिष्ठतीति B. परस्माद्यो विवक्षत इति F. ¶ तद्गमन-
 मिति B. तत्प्राङ्गवन्ति H. || शिवमव्ययमिति B and F. ** यद्गत्वा इति B.
 †† यजु च देवः स्वादिति B. ‡‡ एतत् पादवर्य A, E, H पुक्षकेषु जाति ।
 §§ चेति B. ¶¶ प्रायश्चित्तं समाहितः इति B and F. ¶¶¶ एष श्वेषः A पुक्षके-
 जाति । *** वासन्तु इति B.

कर्तव्यं यतिना धर्मलिङ्गुना वरमव्ययम्* ॥
 गतेनापि न कार्यते न कार्यं स्तैर्यमन्यतः† ।
 स्तैर्यादभ्यधिकः कश्चिद्वास्त्वधर्म इति श्रुतिः‡ ॥
 हिंसा चैवा परा दिष्टाऽया चामङ्गाननाशिका ।
 यदेतद्विषं नाम प्राणा ज्ञेते वहिष्वराः ॥
 स तस्य हरति प्राणान्यो यस्य हरते धनम् ॥
 एतत्कला सुदुष्टाकाणा भिन्नवृक्षो व्रताहृतः॥ ।
 भूयोनिर्वेदमापन्नरेचान्द्रायणव्रतम्** ॥
 विधिना शास्त्रदृष्टेन संवक्षरमिति†† श्रुतिः ।
 भूयो निर्वेदमापन्नरेत्तिहरतन्द्रितः ॥
 अकम्मादेव हिंसान्तु यदि भिन्नः समाचरेत् ।
 कुर्यात्कृच्छ्रातिकाच्छ्रन्तु चान्द्रायणमथापि वा ॥
 स्तैर्यमिन्द्रियः‡‡दौर्बल्यात् स्त्रियन्दृष्टा यतिर्यदि ।
 तेन धारयितव्या वै प्राणायामासु षोडश ॥
 दिवास्त्वं चिराचं स्यावाणायामशतं तथा ॥
 एकान्ते मधुमांसे च नवत्राचे तथैव च ।

* उक्ता नूनं प्रकर्तव्यं यतिना धर्मलिङ्गुना इति B. + परमापद्मेनापि न कार्यं स्तैर्यमन्यतः इति B. अत्यन्नापद्मेनापि न कार्यं स्तैर्यमन्यत इति F. ‡ अृतिरिति B. and F. § हिंसा चैवापरा दुष्टा इति B and F. ¶ एवं कला स दुष्टाका इति B and F. || व्रतानुग्रहः इति B and F. ** चान्द्रायणं व्रतमिति B. †† संवक्षर इति B. ‡‡ स्त्रद्वेदिन्द्रियेति B and G.

प्रत्यक्षलवणे चोक्तं* प्राजापत्वं विश्वोधनम्† ॥
 ध्याननिष्ठस्य सततं नश्यते सर्वपातकम्‡ ।
 तच्चाच्छहेष्वरं ज्ञात्वा तदग्नपरमो भवेत्§ ॥
 यद्गद्य परमं ज्योतिः प्रतिष्ठाच्चरमव्ययम्¶ ।
 योऽन्तरा परमं॥ गद्य स विज्ञेयो महेष्वरः ॥
 एष देवो महादेवः केवलः परमः शिवः ।
 तदेवाचरमहैतत्तदादिलाल्तरं परम् ॥
 यस्माच्छहीयसो#श्वदेवः स्वधानिज्ञानसंख्यते†† ।
 आत्मयोगाद्ये तच्चे महादेवस्ततः अृतः ॥
 नाश्वदेवं‡‡ महादेवाहरतिरिक्तं प्रपश्यति ।
 तमेवाक्षानमाल्लेति§§ यः स याति परम्पदम् ॥
 मन्यन्ते ये स्वमाक्षानं विभिक्षं परमेष्वरात् ।
 न ते पश्यन्ति तन्देवं दृष्ट्या तेषां परित्यमः ॥
 एकं गद्य परं गद्यगाणा ज्ञेयं तस्त्वमव्ययम् ।
 स देवसु महादेवो नैतद्विज्ञाय बाध्यते॥॥ ॥
 तच्चाच्छजेत नियतं यतिः संयतमानसः ।
 ज्ञानयोगरतः शान्तो महादेवपरायतः ॥

* नोक्तमिति B. प्रत्यक्षलवणं प्रीक्तमिति F. + विश्वोधनादिति B. ‡ सर्वपातकैरिति B. § ज्ञात्वा तस्य ध्यानरतो भवेदिति B. ¶ प्रतिष्ठाच्चरमव्ययमिति B. || योऽन्तराच परमिति B. ** यस्माच्छहीयते इति B and F. †† संक्षिप्ते इति B and E. संक्षिप्त इति F. §§ नाश्वदेवमिति B. §§ तमेवाक्षानमन्वेतीति B and F. ¶¶ एकमेव परं गद्येति B and F. ||| बाध्यते इति B and F.

एष वः कवितो विप्रा यतीनामाश्रमः शुभः ।
 पितामहेन विभुना सुनीनां* पूर्वमीरितम् ।
 नाच शिष्यस्तां† योगिभ्यो दद्यादिदमनुक्तमम् ।
 प्रोक्तं स्वयम्भुवा ज्ञानं‡ यतिधर्माश्रयं शुभम्§ ॥

इति यतिनियमानामेतदुक्तं विधानं
 पशुपतिपरितोषे यद्वेदेकहेतुः ।
 न मवति पुनरेषामुद्गवी वा विनाशः
 प्रसिद्धितमनसा ये नित्यमेवाचरन्ति ।

इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभागे व्यासगीतासु ऊनचिंशोऽध्यायः ॥

यतिधर्मः सक्षामः ।

चिंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।
 अतः परं प्रवस्थामि प्रायश्चित्तविधिं शुभम् ।
 हिताय सर्वविप्राणां* पापानामपनुक्तयेण ॥

* सुनिनेति B. + नापुचश्चिष्येति B, E and F. सत्पुचश्चिष्येति F. ‡ ज्ञानं स्वयम्भुवा प्रोक्तमिति B. § शिवमिति B, E and F.

* सर्वलोकानामिति B. + दीपालामनुपत्तवे इति B and G. दीपालामपनुपत्तवे इति H.

अक्षत्वा विहितं कर्म तत्वा निष्ठितमेव च ।
दोषमाप्नीति पुरुषः प्रायस्तिं विश्वोधनम् ॥
प्रायस्तिं मक्षत्वा तु न तिष्ठायेत् त्वचित् ।
यह्युग्राम्भाणाः शास्त्रा विदां सख्त्वमाचरेत् ॥
वेदार्थवित्तमः शास्त्रो धर्मकामोऽग्निमान्विजः ॥
स एव स्यात्परो धर्मो यमेकोऽपि अवस्थति ॥
अनाहितामनयो विप्रास्त्रयो वेदार्थपारगाः ।
यह्युर्वर्गकामास्ते तज्ज्ञानं* धर्मसाधनम् ॥
अनेकधर्मशास्त्राज्ञापोहविशारदाः ॥
वेदाध्ययनसम्भवाः समैते परिकीर्तिताः ॥
मीमांसाज्ञानान्तत्त्वज्ञा वेदान्तःकुशला हिजाः ।
एकविंश्टिविस्त्राताः\\$ प्रायस्तिं वदन्ति वै ॥
ब्रह्महा मद्यपः स्तेनो गुरुतत्त्वग एव च ।
महापातकिनस्त्वेते यस्तैः सह संविशेत् ॥
संवत्सरन्तु पतितैः संसर्गङ्कुरुते तु यः ।
यनश्चासनैर्नित्यं जानन्वै पतितो भवेत् ॥
याजनं योनिसञ्चन्यं तथैवाध्यापनं॥ हिजः ।
सद्यः तत्वा पतत्येव** सह भोजनमेव च ॥

* तज्ज्ञेयनिति B. तज्ज्ञानं धर्मज्ञासननिति E. तत्त्वम् धर्मसाधननिति F.

† व्यायेति B and F. ‡ वेदाङ्गेति B. \\$ संस्त्राता इति B and F. ¶ संवसे-

दिति B. यस्तैः सह सचरेदिति F. || तथैवाध्ययननिति B. ** तत्वा सद्यः पतेः

वज्ञानादिति B and F.

अविज्ञायाव यो मोहाल्कुर्यादध्यापनं हिङ्गः ।
 संबलरेष पतति सहाध्यनमेव च ॥
 ब्रह्महा इदशास्त्रानि कुटिं* कल्वा वने वक्षेत् ।
 मैत्रमात्रविशुद्धर्थेण† कल्वा शवश्चिरोध्वजम् ॥
 भाष्मावस्थान् सर्वान् देवागाराणि वर्जयेत् ।
 विनिष्टन् स्वयमात्मानं ब्राह्मणतच्च संस्थान् ॥
 असहस्रितयोग्यानि कल्पागाराणि संविशेत् ।
 विधूमे शनकैर्नित्यं व्यक्तारे भुक्तवर्जनेष्ठ ।
 एककालस्तरेष्ट्रैष्ट्रदीषं विख्यापयनुखाम् ।
 बन्धमूलफलैर्वाण्यि वर्जयेत् समाच्छ्रितः§ ॥
 कपास्पाणिः क्षटुङ्गी ब्रह्मचर्यपरायणः ।
 पुर्णे तु इदश्च वर्षे ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥
 अकामतः क्षते पापे प्रायश्चित्तमिदं शुभम् ।
 कामतो भरणाच्छुद्धिर्भैर्या नान्येन क्रेनचित् ॥
 कुर्यादनश्चनं वाय भृगोः पतनमेव वा ।
 अवलितं वा विशेषद्विनि जलं वा प्रविशेषस्वयम् ॥
 भाष्माणार्थे नवार्थे वा सम्यक् प्राप्तान् परित्यजेत् ।
 ब्रह्महत्यापनोदार्थमन्तरा वा भृतस्य तु ॥
 दीर्घामयाविनं विप्रं कल्वानामयमेव वा॥ ।

* इदशास्त्रानि कुटीमिति B. † भिवेदात्मविष्णुप्रथमिति B. भैत्यायामविशुद्धर्थमिति F. ; व्यक्तारे भुक्तवर्जिते इति B. § वर्जयेष्ट्रैर्थमाश्रितः इति B. वर्जयेष्ट्रैर्थमाश्रितः इति F. ¶ अवलम्बनिति B and F. || तु इति B.

दत्ता चावं* सुविदुषे ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥†
 अस्तमेधावभूयके खाला वै शुध्यते हिजः ।
 सर्वस्तं वा वेदविदे ब्राह्मणाय प्रदाय च ॥
 सरस्त्यास्वरूपया सङ्गमे लोकविच्छुते ।
 शुद्धेन्निष्पवण्डानान्निराचीपोषितो हिजः ।
 गत्वा रामेष्वरं पुरुषं खाला चैव महोदधौ ।
 ब्रह्मचर्यादिभिर्युक्तो दृष्टा रुद्रं विमोचयेत् ॥
 कपालमोचनं नाम तीर्थं देवस्य शूलिनः ।
 खालाभ्यर्थं पितृन् देवान् ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥
 यत्र देवाधिदेवेनः‡ भैरवेणाऽमितौजसा ।
 कपालं स्थापितं पूर्वं ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥
 समभ्यर्थं महादेवं तत्र भैरवरूपिणम् ।
 तर्पयित्वा पितृन् खाला सुच्छते ब्रह्महत्यया ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे उपविभागे ब्रह्महत्याप्रायशिते चिंशोऽध्यायः ।

* खाला चावमिति B. + अतः परं लोकचतुर्थं B पुराके नास्ति । ‡ देवादि-
 देवेन्निति B. § भैरवेण इतौजसा इति E and H.

एकचिंशोऽध्यायः ।

ऋषय उत्तुः ।

कथन्देवेन रुद्रेण शङ्करेणातितेजसा ।

कपालं ब्रह्मणः पूर्वं स्थापितम्हज्जुवि ॥१

सूत उवाच* ।

शृणु अवधृष्यः ॥ पुण्यां कथां पापप्रणाशिनीम् † ।

माहात्म्यं देवदेवस्य महादेवस्य धीमतः ॥

पुरा पितामहन्देवं भेदशृङ्गे महर्षयः ।

प्रोक्तुः प्रणम्य लोकादिहिमेकं तत्त्वमव्ययम् ॥

स मायया महेशस्य मोहितो लोकसञ्चावः ।

अविज्ञाय परभावं स्वाक्षारं प्राह चर्विष्यम् ॥२

अहम्ब्राता जगद्योनिः स्वयम्भूतद्वैश्वरः ॥३

अनादि मत्परं ब्रह्म मामभ्यर्थं विमुच्यते ॥

अहं हि सर्वदेवानां ॥ प्रवर्तकनिवर्तकः ।

न विद्यते चाभ्यधिको मत्तो लोकेषु कस्यन् ॥

तस्यैवं मन्यमानस्य जग्ने नारायणादिभुः ॥४

* व्यास उवाच इति B and F. † शङ्करं सुनयः इति B. ऋषयः सर्वे इति F.
 ‡ पापप्रणाशिनीमिति E and H. § आक्षारं प्राह चर्विष्यामिति B. सुविज्ञाय परं
 भावं प्राह देवर्षिष्या तदा इति F. ॥ स्वयम्भूरिक ईश्वरः इति B. अहं जातो जगद्योनिः
 स्वयम्भूरिक ईश्वर इति F. ॥ देवानामिकः इति A, G, H पुष्टेषु हम्बते ।
 ॥५ नारायणं ग्रन्थः इति B. नारायणं ग्रन्थ इति F.

ओवाच प्रहसन्वाक्यं रोषितोऽयं चिलोचनः* ॥
 यक्षं कारणमिदं ब्रह्मन्वर्तते तव साम्रातम् ।
 अज्ञानयोगयुक्तस्य न लेतस्य विद्यते† ॥
 अहम्हर्तादिलोकानां‡ यज्ञे नारायणाबभोः§ ।
 न ए मास्तेऽस्य जगतो जीवनं सर्वदा क्वचित् ॥
 अहमेव परं ज्योतिरहमेव परा गतिः ।
 मवेरितेन भवता छष्टं भुवनमण्डलम् ॥
 एवं विवदतोर्महात्परस्परजयेषिणीः ।
 आजम्युर्यच तौ देवौ वेदाश्वलार एव हि॥ ॥
 अन्वीक्ष्य देवं ब्रह्माणं यज्ञात्मानस्त्र संस्थितम् ।
 ग्रोहुः संविमहदया याथाम्यग** परमेष्ठिनः ॥

ऋग्वेद उवाच ।

यस्मात्स्यानि भूतानि यस्मात्सर्वं प्रवर्तते ।
 यदाहुस्तप्तरम्लस्त्रं स देवः स्यात्महेष्वरः ॥

यज्ञरुद्वाचाचान्तः ।

यो यज्ञेरस्त्रियो योगीन च समर्थतेऽऽऽः ।

* रीषतामविखोचनः इति B. रीषवान् रविखोचन इति F. + न लेतदुचितं तर्वेति B. न लेतदुचितं तर्वेति F. † अहम्भाता हि खीकानामिति B. अहं कर्ता हि खीकानामिति F. § यज्ञे नारायणः प्रभुरिति B and F. ¶ न इत्यारथं नतिरित्यनः श्रीकः A, E, H पुलवेष वासि । ॥ चेति B. ** माहात्म्यमिति B. ‡ यजुर्वेद उवाच इति B and F. §§ समर्थते इति B. समर्थते इति F. समर्थते इति G.

यमाहुरीश्वरन्देवं स देवः स्यात्पिनाकधृक्* ॥

साम उवाच† ।

येनेदभ्यास्यतेः विश्वं यदाकाशान्तरं शिवम् ।

योगिभिर्षिन्यतेः तत्सं महादेवः स श्रहरः ॥

अथर्व उवाच॥

यम्पश्चन्ति देवेशं यजन्ते॥ यतयः परम् ।

महेशं पुरुषं रुद्रं स देवो भगवान् भवः ॥

एवं स भगवान् ब्रह्मा वेदानामीरितं शुभम् ।

शुल्वा विश्वस्य विश्वामा ततशाह विमोहितः** ॥

पितामह उवाच॥

कथं तत्परमं ब्रह्म सर्वसङ्गविवर्जितम् ।

रमते भार्यया सार्वे प्रमधैस्यातिवर्चितम्†‡ ॥

इतीरितेऽथ भगवान् प्रणवामा सनातनः ।

अमूर्त्ती मूर्त्तिमान् भूत्वा वचः प्राह पितामहम्†‡ ॥

प्रणव उवाच ॥

न ह्येष भगवानीशः ॥ स्यव्यञ्जयोतिः सनातनः ।

* स्वान्धेश्वरः इति B. † सामवेद उवाच इति B and F. ‡ क्रास्ते इति B. आप्यते चक्रमिति F. § विद्यते इति B. वेदते इति F. ¶ अथर्ववेद-उवाच इति B and F. || यतनः इति B and F. ** शुल्वाह प्रहसन्याक्षं विश्वामापि विमोहितः इति B and F. †† एष पाठः B, F पुस्तकयोर्लक्षि । ‡‡ चाति-गर्जितैरिति B and F. चातिगर्जित इति E. §§ हितावहमिति B. ¶¶ एष पाठः B पुस्तके नाति । ||| अब न ह्येष भगवान् परन्या स्वामनी व्यतिरिक्तया । क्याचिद्भ्रमते रुद्रक्षाहशी हि महेश्वरः ॥ खयं स भगवानीशः इत्यधिकः पाठः B, F पुस्तकयोर्द्दर्शते ।

स्वानन्दभूता कथिता देवी आगन्तुकाः शिवा ॥
 इत्येवमुक्तेऽपि तदा यज्ञमूर्त्तेरजस्य च ।
 नाज्ञानमगमनाशमीम्बरस्यैव मायया ॥
 तदन्तरे महाम्बोतिर्विरिच्छो विश्वभावनः ।
 प्रादर्शदद्भुतं दिव्यमूर्यन् गगनान्तरम् ॥
 तन्मध्यसंस्थितस्त्रियोतिर्मण्डलं तेजसीच्छलम् ।
 व्योममध्यगतं शब्दंः प्रादुरासीहिजोत्तमाः ॥
 स दृष्टा वदनं दिव्यमूर्द्धं लोकपितामहः ।
 तैजसं भण्डलं घोरमलोकयण्डनिन्दितम् ॥
 प्रजच्छालातिकोपेन ब्रह्मणः पञ्चमं शिरः ।
 चण्डादपश्यत्वा ॥ महान् पुरुषो नीललोहितः ॥
 विशूलपिङ्गलोदेवी नागयज्ञोपवीतवान् ।
 तं प्राह भगवान् ब्रह्मा शङ्खरं नीललोहितम् ॥
 चानाय पूर्वं भवतीः ॥ ललाटादद्याणां शङ्खरम् ।
 प्रादुर्भावं महेश्वान मामतःः शरणं व्रज ॥
 चुत्वा सगर्ववचनं पश्योनिरथेश्वरः ॥
 प्राहिषोत्पुरुषं कालं भैरवं लोकादाहकम् ॥

* नागन्तुका इति B. नन्दासिका इति F. + तन्मध्यसंस्थं विमलं मञ्जुखमिति B and F. † दिव्यमिति B. § दिव्यं मूर्द्धं इति B and F. ¶ मालीकार्यमिति H. || चण्डादपश्यतेति B and F. ** जानामि भगवान् पूर्वमिति B. जानामि पूर्वं भगवत्तिति F. †† ललाटे देवशङ्खर इति F. ‡‡ मामेवेति B. §§ दमेश्वर इति B.

स छत्रा सुमहद्युषं* ब्रह्मणा कालभैरवः ।
 प्रचकर्त्तास्याऽ वदनं विरिच्छस्याथ पञ्चमम् ॥
 निष्ठत्वदनो देवो ब्रह्मा देवेन शशुना ।
 ममार चेशो योगीन जीवितं प्राप विश्वकृतः ॥
 अथान्वपश्यदीशानं† मण्डलान्तरसंस्थितम् ।
 समासीनं महादेव्या महादेवं सनातनम् ॥
 भुजङ्गराजवलयं चन्द्रावयवभूषणम् ।
 क्रोटिसूर्यप्रतीकाशच्छटाजूटविराजितम् ॥
 श्राहूलचर्मवसनं दिव्यमालासमन्वितम् ।
 चिशूलपाणिं दुष्प्रेक्षं योगिनं भूतिभूषणम् ॥
 यमन्तरा योगनिष्ठाः प्रपश्यन्ति हृदीश्वरम् ।
 तमादिमेकं ब्रह्माणं महादेवन्ददर्थं ह ॥
 यस्य सा परमा देवी शक्तिराकाशसंचिता ।
 सोऽनन्तैश्चर्योर्योगाम्भ महेशो दृश्यते किल ॥
 यस्याशेषब्रह्मीजं विलयं याति मोहनम् ।
 सक्षब्रह्मामाचेण स रुद्रः स्तु दृश्यते ॥
 येऽथ नाचारनिरतस्तद्वत्पश्यैव कीवलम् ।
 विलोचयति** लोकात्मा नायको दृश्यते किल ॥

* स छत्रा तु महद्युषमिति B. + चकर्त्त तस्येति B and F. ‡ विश्वधृक् इति B. † अथान्वपश्यद्विरिच्छमिति B and F. ¶ विश्वीचलमिति B. || रुद्रः परं महादेव्या सनातनमित्यत्याः सार्वतुर्वृद्धीकाः B पुस्तके न दृश्यन्ते । ** विश्वोचयतीति E, F, G and H.

यस्य ब्रह्मादयोदेवा चृष्टयो ब्रह्मवादिनः ।
 अर्चयन्ति सदा लिङ्गं स शिवः खलु दृश्यते ॥
 यस्याशेषजगत्सूतिर्विज्ञानतनुरीखरः ।
 न मुच्यति सदा पार्थिव्यरोऽसौ च दृश्यते ॥
 विद्यासहायो भगवान्यस्यासौ मण्डलान्तरम् ।
 हिरण्यगर्भपुत्रोऽसौ ईश्वरो दृश्यते परः ।
 पुष्पं वा यदि वा पञ्चं यत्प्रादयुग्मे जलम् ।
 दत्त्वा तरति संसारं दद्रोऽसै दृश्यते किल् ॥
 तत्त्वदिधाने सकलं नियच्छति सनातनः ।
 कालद्विल नियोगामा कालः करलो हि दृश्यते* ॥
 जीवनं सर्वलोकानां त्रिलोकस्यैव भूषणम् ।
 सोमः स दृश्यते देवः सोमो यस्य विभूषणम् ॥
 देव्या सह सदा साक्षाद्यस्य योगस्त्रभावतः ।
 मीयते परमा मुक्तिर्महादेवः स दृश्यते ॥
 योगिनो योगतत्त्वज्ञा वियोगमभिमुखोऽनिश्चम् ।
 योगन्यायन्ति देव्यासौ स योगी दृश्यते किल् ॥
 सोऽनुवीक्ष्य महादेवं महादेव्या सनातनम् ।
 वरासने समासीनमवाप परमाणुं स्मृतिम् ॥
 लक्ष्म्या माहेश्वरीं दिव्यां संस्मृतिं भगवानजः ।
 तोषयामास वरदं सोमं सोमार्द्धभूषणमः ॥

* अदृश्यते इति E, F and H. + अवाप्त्यरमासिति B. † सोमविभूषण-

सिति B.

ब्रह्मोवाच ।*

नमो देवाय महते महादेवै नमो नमः ।
 नमः शिवाय शान्ताय शिवायै सततं† नमः ॥
 ओ नमो ब्रह्मे तुभ्यं विद्यायै तेः‡ नमो नमः ।
 महेश्वाय नमसुभ्यं मूलप्रकृतये नमः§ ॥
 नमो विज्ञानदेहाय चिन्तायै ते नमो नमः ।
 नमोऽसुण कालकालाय ईश्वरायै नमो नमः ॥
 नमो नमोऽसु॥ रुद्राय रुद्रस्यै तेन** नमो नमः ।
 नमो नमस्ते कालाय मायायै तेऽनु† नमो नमः ॥
 वियन्ते सर्वकार्थाणां चोभिकायै नमो नमः ।
 नमोसु ते प्रकृतये नमो नारायणाय च ॥
 योगदायक्षेः नमसुभ्यं योगिनां गुरवे नमः ।
 नमः संसारवासायृद्दु संसारोत्पत्तये नमः ॥
 नित्यानन्दाय विभवे नमोऽस्वानन्दमूर्तये ।
 नमः कार्यविहीनाय विज्ञप्रकृतये नमः ॥
 ओहारमूर्तये तुभ्यं तदन्तःसंस्थिताय च ।
 नमस्ते व्योमसंस्थाय व्योमशत्र्यै नमो नमः ॥

* एष पाठः A, E, F, H पुस्केषु नमति । † शान्तये इति B and F.
 ‡ चेति B. § मूलप्रकृतये तुभ्यं महेश्वाय नमो नमः इति B. नमोमूलप्रकृतये महेश्वाय
 नमीनम इति F. ¶ नमसे इति B and F. || नमसु इति B. मायायै इति E.
 नमसे कालकालाय मायायै ते नमीनम इति F. कलायै इति H. ** रुद्रायै चेति B.
 †† चेति B. ‡‡ योगदायै इति B and F. §§ संसारनाशाय इति B and F.

इति सोमाष्टकेनेशं प्रणिपत्य# पितामहः ।
 पपात दण्डवद्धुमौ गृष्णन्वै शतरुद्रियम् ॥
 अथ देवो महादेवः प्रख्तार्त्तिर्हरो हरः ।
 प्रोवाचोत्थाप्य+ हस्ताभ्यां प्रीतोऽस्मि तव साम्नतम् ॥
 दत्त्वास्मैः परमं योगमैश्वर्यमतुलं महत् ।
 प्रोवाचाग्नितं रुद्रंृ नीललोहितमीश्वरम् ॥
 एष ब्रह्मास्य जगतः संपूज्यः प्रथमः स्थितः ।
 आमना रक्षणीयस्ते गुणज्येष्ठः पिता तव ॥
 अयम्पुराणः पुरुषो न हत्यस्वयानघ ।
 स योगैश्वर्यमाहालगामामेव परमङ्गतः ॥
 अयस्च यज्ञो गर्वोऽसौ सगर्वो॥ भवतानघ ।
 शासितव्यो विरिष्वस्य धारणीयं शिरस्वया ॥
 ब्रह्महत्यापनोदार्थं व्रतं लोके प्रदर्शयन्** ।
 चरत्वं सततं भिक्षां संख्यापय सुरहिजान् ॥
 इत्येतदुक्ता वचनं भगवान् परमैश्वरः ।
 स्थानं स्वाभाविकं दिव्यं यथो तत्परमम्बदम् ॥
 ततः स भगवानीशः कपर्दीं नीललोहितः ।

* इति संसाराष्टकेन प्रख्तनाम इति B. + उत्थायेति A. † दत्त्वासौ इति B.
 § प्रोवाचाने स्थितं देवमिति B. प्रोवाचाग्नितं रुद्रमिति E and F. प्रोवाचाग्नित-
 मिति H. ¶ एष श्लोकः B पुस्तके नासि । श्रवणं गत इति E and F. || अयस्च
 यज्ञो भगवान् सङ्गतः इति B. अयस्च यज्ञे इति H. ** लोकाय दर्शयन्निति B.

याहयामास वदनं ब्रह्मणः कालभैरवम्* ॥
 चर त्वं पापनाशार्थं व्रतं लोके हितावहम्† ॥
 कपालहस्तो भगवान् भिक्षां घट्टातु सर्वतः‡ ॥
 उज्जैवं प्राहिष्ठोलक्ष्यां ब्रह्महत्येति विशुताम् ।
 दंडाकरालवदनां ज्वालामालाविभूषणम्§ ॥
 यावहाराणसीं दिव्यां पुरीमेष गमिष्यति ।
 तावहिभीषणाकारा आगुगच्छ चिशूलिनम्¶ ॥
 एवमाभाष्य कालाम्बिं प्राह लोकमहेश्वरम् ।
 अटस्त्र लोकानखिलान्** भैक्षार्थीं मन्त्रियोगतः ॥
 यदा इच्छि देवेशं नारायणमनामयम् ।
 तदासौ वस्त्रिं†† स्थष्टुपायं पापः‡‡ गोधनम् ॥
 स देवदेवतावाक्यमाकर्षं भगवान् हरः ।
 कपालपाणिर्विश्वामा चचार भुवनचयम् ॥
 चाखाय विक्षतं वेष्टदीप्यमानं स्तेजसा ।
 श्रीमत्यविवं रुचिरं§§ लोचनचयसंयुतम्¶ ॥
 सहस्रसूर्यप्रतिमं सिद्धैः प्रमथपुङ्कवैः||| ।

* कालभैरवः इति B. + लोकहितावहमिति B, E and F. † घट्टीत
 सर्वतः इति B. ‡ समन्वितामिति B. मालातिभीषणामिति F. ¶ तावल्लं भौषणे
 कालमगुगच्छ विलोचनमिति B. भैषणं कालमगुगच्छ शिलिनमिति F || देवी महेश्वरः
 इति B. महेश्वर इति F. ** निखिलं लोकमिति B. †† रघौतीति B. ‡‡ काथेति B.
 §§ पवित्रमतुलमिति B. सुचिरमिति F. ¶¶ जटाजूटविराजितमिति B. |||| कौटि-
 संव्यप्रतीकामैः प्रमथयतिगर्वितैरिति B.

भाति कालाम्निनयनो महादेवः समाहृतः ॥
 पीत्वा तदस्तुं दिव्यमानन्दम्परमेष्ठिनः ।
 लीलाविलासवहुत्तो लोकानागच्छतीखरः* ॥
 तन्दृष्टा कालवदनं शङ्खरं कालभैरवम् ।
 रूपलावण्यसम्बन्धं नारीकुलमगादनुण् ॥
 गायत्रि गीतैर्विविधैः नृत्यति पुरतः प्रभोः ।
 सम्मितं प्रेक्ष्य वदनच्चक्रुर्भूमङ्गमेव च ॥
 स देवदानवादीनान्देशानभ्येत्य शूलष्टक् ।
 जगाम विष्णोर्भुवनं यत्वास्ते पुरुषोत्तमः ॥
 सम्माय दिव्यभवनंृ शङ्खरो लोकशङ्खरः३ ।
 सहैव भूतप्रवरैः प्रवेष्टुमुपचक्रमे ॥
 अविज्ञाय परं भावं दिव्यं तत्पारमेष्ठरम् ।
 व्यवारयत्तिशूलाङ्गं द्वारपालो महावतः ॥ ॥
 शङ्खचक्रगदापाणिः पीतवासा महाभुजः ।
 विष्णक्सेन इति स्थातो विष्णोरंशसमुद्गवः** ॥
 भीषणो भैरवादेशाल्कालवेग इति सृतः ।
 विजित्य तं कालवेगं क्रोधसंरक्षोचनः ।

* कालोऽवागच्छतीखरः इति B. लोकानां गतिरौखर इति F. + ह इति B. दथ
 इति F. ; विविध गीतमिति B and F. ; निरीक्ष्य भवनं दिव्यमिति B. ए यत्कामे
 मधुसूदनः इति B. || व्यवारयन् विश्वाङ्गा द्वारपालो महावतः इति B. ** “अथ तं
 शङ्खरगण्यं युयुधे विष्णुसम्भवः” इति E and H पुस्तकयोः, तथा “अथ तं शङ्खरगण्यी
 युयुधे विष्णुसम्भव”मिति F पुस्तके च अधिकां हम्मते ।

दुद्रावाभिसुखं रुद्रं चिकेप च सुदर्शनम् ॥
 अथ देवो महादेवस्त्रिपुरारिस्त्रिशूलभृत् ।
 तमापतन्तं सावज्ञमालोकयदमित्रजित् ॥
 तदन्तरे महद्वूतं युगान्तदहनोपमम् ।
 शूलेनोरसि निर्भिद्य पातयामास तं भुवि ॥
 स शूलाभिहतोऽत्यर्थं त्वद्वा स्तम्भरमं बलम् ।
 तत्याज जीवितं दृष्टा चृत्युं व्याधिहता इव ॥३
 निहत्य विश्वापुरुषं सार्वे प्रमथपुङ्गवैः ।
 विवेश चान्तरगृहं समादाय कलेवरम् ॥
 वीक्ष्य तं जगतो हेतुमीम्बरं भगवान्हरिः ।
 शिरांण ललाटालभिद्य रक्षधारामपातयत् ॥
 गृहाण भिक्षां भगवन् ॥ मदीयाममितद्युतेः॥ ।
 न विद्यतेऽन्या छुचिताणां तव चिपुरमर्हन् ॥
 न सम्पूर्णं कपालं तद्वाणःऽधिः परमेष्ठिनः ।
 दिव्यं वर्षसहस्रन्तु सा च धारा प्रवाहिता ॥५५
 अथावीक्षालरुद्रं हरिनारायणः प्रभुःणा ।
 संस्तूय विविधैर्भावैः ॥॥ बहुमानपुरःसरम् ॥

* सारङ्गमिति B. + दृष्टा इति B. ‡ “कृगीव्याधहती यथा” इति F.
 § निरीक्ष्य इति B and F. ¶ शिरः इति B. || भगवन् भिक्षामिति B.
 ** अद्यतद्युते इति B. ++ न विद्यते नाभ्युदिता इति B. न विद्यतेऽन्यदुचितमिति F.
 §§ असम्पूर्णं कपालवस्त्र व्याणः इति B. §§ एतपादद्वयं B पुस्तके जालि । ¶ खय-
 मिति B. ||| संस्तूय दैदिकमेवेति B.

SEP 23 1939

LIBRARY

एकचिंशोऽस्माकः ।

६७१

किर्मर्थमेतद्दनं ब्रह्मणो* भवता धृतम् ।
 प्रोवाच द्वृत्तमखिलं देवदेवो महेश्वरः ॥
 समाह्य हृषीकेशो ब्रह्महत्यामथाच्छुतः ।
 प्रार्थयामास भगवान्† विमुच्चेति चिशूलिनम् ॥
 न तत्याजाय सा पार्ष्णः व्याहृतापि मुरारिणा ।
 चिरन्यात्वा जगद्योनिं‡ शङ्खरं प्राह सर्ववित् ॥
 ब्रजस्व दिव्यां भगवन्¶ पुरीं वाराणसीं शुभाम् ।
 यत्राखिलजगद्विषान्॥ क्षिप्रवाशयतीश्वरः ॥
 ततः सर्वाणि गुद्धानि** तीर्थान्यायतनानि च ।
 जगाम लीलया देवो लीकानां हितकाम्यया ॥
 संस्तूयमानः प्रमथैर्महायांगैरितस्तः ।
 वृत्यमानो महायोगी हस्तन्यस्तकलेवरः ॥
 तमभ्यधावद्वगवान् हरिनारायणः प्रभुः†† ।
 समाख्याय परं रूपं वृत्यदर्शनस्तालसः‡‡ ॥
 निरीचमाणो गोविन्दं हृषेन्द्राद्वितशासनः ।
 सम्योद्दुङ्डनस्तयोगामा वृत्यति स्म पुनः पुनः ॥
 अनु चानुचरी रद्दं स हरिर्व्यवाहनःगाण । .

* इतः परं समाहयेत्यनः पाठः B पुस्तके न इस्ते । † देवेशः इति B.
 ‡ न तत्याज तदा पार्ष्णमिति B. § जगद्योतिरिति B. ¶ भवत्त्वं भवत्त्वद्विष्यामिति B. || जगत्सोऽयमिति B. ** भूतानीति B. ‡‡ स्वमिति B. §§ अथास्तायापरं रूपं रद्दं दर्शनस्तासमिति B. §§ सञ्चितः इति B and F. ¶¶ चयं चानुचरी देवः सप्तहायः सवाहनः इति B. चयं सानुचरी रद्दः स हरिर्व्यवाहन इति F.

मैजे महादेवपुरीं वाराणसीति विश्रुताम् ॥
 प्रविष्टमाचे विश्वेशो ब्रह्महत्या कपर्हिनेऽपि ।
 हाहैल्युक्ता सनादं वै पातालं प्राप्तः दुःखिता ॥
 प्रविश्य परमं स्थानं कपालं ब्रह्मणो हरः ।
 गणानामग्रतो देवः स्थापयामास शङ्करः ॥
 स्थापयित्वा महादेवो ददौ तच्च कलेवरम् ।
 उक्ता स जीवमस्त्वीतिः विश्ववेऽसौ घृणानिधिः ॥
 ये अरन्ति ममाजस्त्वापालं वेषमुक्तम् ।
 तेषां विनश्यति चिप्रमिहासुच च पातकम् ॥
 आगम्य तीर्थप्रवरेण स्थानं कृत्वा विधानतः ।
 तर्पयित्वा पितृस्त्वासुचते ब्रह्महत्यया ॥
 अश्वाखतस्त्वंगज्ञात्वा ब्रजभ्यं परमाम्युरीम् ॥
 देहान्ते तत्परं ज्ञानं ददाति परमम्यदम् ॥
 इतीदमुक्ता** भगवान् समालिङ्ग्य जनार्हनम् ।
 सहैव प्रमथेशानैः अशादन्तरधीयत ॥
 स लक्ष्मा भगवान् क्षणो विष्वक्स्मिनं चिशुलिनः ।
 स्वम्देशममत्तूष्णींपाप्नु घृणीत्वा परमं दुधःःः ॥
 एतद्वितं पुर्णं** महापातकनाशनम् ।

* देवेश इति B. + कपर्हिनेति B, F and H. ; सर्वाच्चि साइषतः समाप्ति B. § उक्ता स जीवनस्त्वीशः इति B. शु आसने तीर्थप्रवरे इति B. || येऽस्त्विन् स्थाने वसुलि वै इति B and F. ** इत्वेतदुक्ता इति B. ++ स्वस्त्रामममत्तूष्णीमिति B. §§ वपुरिति B and F. §§ दिष्वमिति B.

कपालमीचनमीर्थं स्खाणोः प्रियतरं* शुभम् ॥
य इमं पठतेऽध्यायं ब्राह्मणानां समीपतः ।
मानसैर्वाचिकैः† पापैः कायिकैः प्रमुच्यते‡ ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे उपविभागे कपालमीचनमाहात्म्यं गाम्य
एकचिंशोऽध्यायः ।

द्वाचिंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

सुरापसु सुरां तसामन्निवर्णाम्बिवेत्तदा* ।
निर्देष्वकायः स तथा मुच्यते च हिजोत्तमः† ॥
गोमूचमन्निवर्णं वा गोश्चाद्रसमेव वा ।
पयो हृतं जलं वाय मुच्यते पातकात्ततः ॥
जलाद्वासाः प्रयतो ध्वात्वा नारायणं हरिम् ।
ब्रह्महत्याव्रतस्थाय चरेकृत्योपशान्तयेः‡ ॥

* प्रियकरन्निति B. † वाचिकैर्नानसैरिति B. ‡ विमुच्यते इति B. § कपाल-
मीची नाम इति I.

* स्वयं पिवेदिति B. † तथा स काये निर्देष्वे मुच्यते तु हिजोत्तमा इति B.
‡ पापप्रशान्तये इति B. पापोपशान्तये इति F.

सुवर्णस्तेयज्ञहिप्री* राजानमभिगम्यां† तु ।
 स्वकर्म स्वापयन्नयात्तान्धवानगुणास्ति ॥
 एष्हीता मुसलं राजा सज्जाहन्यात् तं‡ स्वयम् ।
 वधे तु§ शुद्धते स्तेनो ब्राह्मणस्तपसाधवाण ।
 स्वन्धेनादाय मुसलं लकुर्च|| वापि चादिरम् ।
 अग्निच्छादाय तीक्ष्णायामायसन्दर्भमेव वा ॥
 राजा तेन च गतव्यो मुक्तकेशेन धावता ।
 आचक्षाणेन तत्पापमेतत्कर्माच्चि शाधि माम् ।
 यासनाहा विमोक्षाहा स्तेनः स्तेयादिसुच्चते ।
 अश्वसित्वा तु तं राजा स्तेनस्याप्नोति किञ्चिष्ठम् ॥
 तपसापनोत्तुमिच्छाइस्तु** सुवर्णस्तेयज्ञं मलम्†† ।
 चीरवासा हिजोऽस्ये चरेहाहयो व्रतम्‡‡ ॥
 चात्वार्षमिधावस्थे पूतः स्यादथवा हिजः ।
 प्रदयाहाव विप्रेभ्यः स्वामतुर्स्यां§§ हिरण्यकम् ॥
 चरेहा वक्षरहूण्डै ब्रह्मचर्मपरायणः ।
 नाहाणः सर्वहारी तु तत्पापस्यापनुपये ॥
 गुरोर्भार्यां समाहाणणा ब्राह्मणः काममोहितः ।

* स्तेयज्ञशीरः इति B. + राजानमभिगम्य इति B. ‡ सज्जाहन्यातः इति B.
 § वधेनेति B and F. ¶ तपसेव वेति B. इतः परं श्वीकर्ये B युक्ते नाति ।
 || खण्डनिति E. लुकुटनिति H. ** तपसापनयेत् सहृ इति F. †† मनुनिति B.
 §§ ब्रह्मगच्छाहते इति B. §§ स्तार्यतुर्स्यनिति B. ¶¶ समारीय इति B. समावय
 इति F.

आलिङ्गये#तिक्षयन्तसां दीपाङ्गार्ण्यसीकृताम् ॥
 स्वयं वा शिश्रुष्टव्यावुलृत्वाधाय चाङ्गलौ ।
 अभिगच्छेद्विष्णाशानामानिपातादजिञ्चगः ॥
 गुर्वक्षनागमः शुद्धै चरेद्विष्णो व्रतम् ।
 शास्त्रां वा कण्ठकोपेतां परिष्वच्याथ वक्षरम् ॥
 अधः श्यीत नियतो मुच्यते गुरुत्ल्यगः ।
 ज्ञाच्छं वाव्यवस्थरेद्विष्णीरवासाः समाहितः ॥
 अश्वमेधावस्थयके ज्ञात्वा वा शुद्धयते द्विजःऽपि ।
 कालेऽष्टमे वा भुज्ञानो ब्रह्मचारी सदाव्रती ॥
 खानाशनाभ्यां विहरंस्त्रिरङ्गोऽभ्युपयन्तः ।
 अधःशायी चिभिर्वर्षेस्तद्वपोहति पातकम् ॥
 चान्द्रायणानि वा कुर्यात्पञ्च चत्वारि वा पुनः ।
 पतितैः सम्युक्तामादु अथ वस्त्वामि निष्कृतिम् ॥
 पतितेन तु संसर्गं यो येन कुरुते द्विजःगा ।
 स तत्पापापनोदार्थं॥ तस्यैव व्रतमाचरेत् ॥
 तसक्षम्भूतेद्वाय संवक्षरमतन्द्रितः ।
 शास्त्रासिके तु संसर्गे प्रायचित्तार्थमाचरेत् ॥
 एभिर्वर्तैरपोहति महापातकिनो मलम् ।

* अवश्येदिति B and F. + आतिष्ठेद्विष्णामानामिति B. प्रतिष्ठेदिति F.
 प्रतिष्ठेत इति चापि । ‡ नरः इति B. § संप्रयुक्तानामिति B. सद्युक्तानामिति F.
 ¶ नरः इति B. || तत्पापापनाशार्थमिति B. ** चरेत्वसंकुत्सममिति B. †† प्राय-
 चित्तार्थमईति इति B. प्रायचित्तार्थमाचरेदिति F.

पुरुषतीर्थाभिगमनात्पृथिव्यां वाष्ठ निष्कृतिः# ॥
 मद्भावत्या सुरापानं स्तेयं गुर्व्वङ्गनागमम् ।
 छत्वा तैश्चापि संसर्गं ब्राह्मणः कामचारतः ॥
 कुर्याद्विश्वनं विप्रः पुनस्तीर्थे+ समाहितः ।
 ज्वलन्तं वा विशेषद्विभ्यात्वा देवद्वयहिंनम् ॥
 न चान्या निष्कृतिर्दृष्टा सुनिभिर्ब्यादिभिःঁ ।
 तत्प्राप्तुखेषु तीर्थेषु दहन्वापि स्वदेहकम् ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभागे इतिशीऽध्यायः ।

चयस्त्रिवंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।

गत्वा दुहितरं विप्रः स्वसारमष्टवापि वा+ ।
 प्रविशेषज्वलनन्दीसं मतिपूर्वभिति स्थितिः+ ॥
 मादृष्वसांঁ मातुलामीं तथैव च पितृष्वसामृ+ ।

* पुरुषतीर्थाभिगमने ब्रताले पापनाशनमिति B. + पुरुषतीर्थे इति B and F.
 § ब्रह्मवादिभिरिति B.

* स्वसारं वा सुधामपीति B and F. + तत्प्राप्तप्रश्नालये इति B. मतिपूर्व-
 भिति श्रुतिरिति F. ‡ मादृष्वसारनिति साधु । § पितृष्वसारमिति साधु ।

भागिनेर्यौ समारुद्धा कुर्यालृच्छातिक्षण्ठकौ ॥
 चान्द्रायणच्च* कुर्वीत तस्य पापस्य शान्तये ।
 ध्यायन्देवं जगद्योनिमनादिनिधनं हरिम्† ॥
 भावभार्यां समारुद्धा कुर्यात्तत्पापशान्तये ।
 चान्द्रायणानि चत्वारि पञ्च वा सुसमाहितः ॥
 पिद्वच्छेयौ गत्वा तु‡ स्वस्त्रीयां§ मातुरेव च ।
 मातुलस्य सुतां वापि गत्वा चान्द्रायणच्छरेत् ॥
 सखिभार्यां समारुद्धा गत्वा श्वालीन्तर्वैव च ।
 अहोरात्रोषितो भूत्वा ततःपा क्षच्छं समाचरेत् ॥
 उदक्षा॥गमने विप्रस्त्रिरात्रेण विशुद्धति ।
 चाच्छालीगमने चैव तपक्षच्छचयं विदुः ।
 शुद्धिः सान्तपनेन** स्वान्नान्यथा निष्कृतिः शृता ॥
 मातृगोचां समारुद्धा समानप्रवरान्तया ।
 चान्द्रायणेन शुद्धेत प्रयतामा समाहितः ॥
 ब्राह्मणो ब्राह्मणीङ्गत्वा क्षच्छमेकं समाचरेत् ।
 कन्यकान्दूषयित्वा तु चरेचान्द्रायणव्रतम्‌† ॥
 अमातुषीषु पुरुष उदक्षायामयोनिषु ।
 रेतः सिङ्गा जले चैव क्षच्छं सान्तपनच्छरेत् ॥

* चान्द्रायण वेति B. † परमिति B. ‡ संज्ञेति B. § स्वस्त्रीयोनिति B.
 पिद्वच्छेयां चत्वारि पञ्च वा मातुरेव च इति F. ¶ तपेति B. सप्तेति F. || उदक्षा
 च्छतुष्टीतौ । ** महासान्तपनेति B. सह सान्तपनेनास्य इति F. ‡‡ चान्द्रायणं
 ग्रतमिति B.

वन्धकीःगमने विप्रस्त्रिराचेष विशुद्धति ।
 गवि मैथुनमासेष चरेष्वान्द्रायष्वतम् ॥
 वेश्वायां+ मैथुनहृत्वा प्राजापत्यं चरेहितः ।
 पतिताच्च स्त्रियहृत्वा चिभिः सच्छैर्विशुद्धति ॥
 पुष्टसीःगमने चैव छच्छान्द्रायष्वरेत् ॥
 नटीं शैलूभकीचैव रजकीं वेणुजीविनीम् ॥
 गत्वा चान्द्रायष्वहृष्ट्यात्तथा चर्मोपजीविनीम् ॥
 ब्रह्मचारी स्त्रियहृष्टेत्कायस्त्रिलामभोहितः ।
 सप्तागारस्त्रैचं वसित्वा गईभाजिनम् ॥
 उपसृशेन्निष्ववणं स्वपापम्परिकीर्तयन् ।
 संवक्तरेण चैकेन तत्प्रात्पापात्प्रमुच्यते ॥
 ब्रह्महत्याव्रतच्चापि वस्त्रासान्विचरस्यमीण ।
 मुच्यते द्वावकीर्णीं तु ब्राह्मणानुमते स्थितः ॥
 सप्तरात्मक्त्वा तु|| भैत्तचर्यान्विपूजनम् ।
 रेतसश समुक्तर्गे प्रायस्त्रिं समाचरेत् ॥
 चोहारपूर्विकाभिलु महाव्याहृतिभिः सदा ।
 संवक्तरन्तु भुज्ञानो नक्तमिद्वाशनः शुचिः ॥
 सावित्रीक्ष जपेन्नित्यं सत्वरः क्रोधवर्जितः** ।

* चम्बली पुंशली । + अजावीति B. आजावीति F. † पुष्टसीति E. पुष्ट-
 सीति H. § वेणुजीविनीमिति B. ¶ ब्रह्महत्याव्रतं वापि वस्त्रासानाचरेण्यतीति B.
 वस्त्रासानाचरेण्यमीति F. || सप्तरात्म स गत्वा तु इति B. ** जपेदैव गिर्व क्रोध
 विवर्जयेदिति B.

नदीतीरेषु तीर्थेषु तमात्पापाहिसुच्यतेः ॥
 हत्वा तु चत्रियं विप्रः कुर्याद्ब्रह्मणो व्रतम् ।
 अकामतो वै ॥ षखासान्दात्पञ्चतङ्गवाम् ॥
 अब्दच्चरेष्टानयुतोः वनवासी समाहितः ।
 प्राजापत्यं सान्तपनं तपकाञ्छन्तु वा खयम् ॥
 प्रमादालामतो वैश्यं कुर्यासंवत्सरचयम् ।
 गोसहस्रन्तु पादन्तुष प्रदयाद्ब्रह्मणो व्रतम् ॥
 निहत्य ब्राह्मणीं विप्रस्वष्टवर्णं व्रतच्चरेत् ।
 राजकन्यां वर्षवट्कांश्च वैश्यां संवत्सरचयम् ॥
 वस्तरेण विशुद्धेत शूद्रैः हत्वा हिजोत्तमः ।
 वैश्यां हत्वा हिजातिसुनान् किञ्चिह्याहिजातये ॥
 अन्यजानां वधे चैव कुर्याचान्द्रायणं व्रतम् ॥
 पराकेणाथवा शुद्धिरित्याह भगवान्मनुः ॥

* प्रसुच्यते इति B. + अकामतोऽपीति B. † अब्दच्चरेष्टा नियतः इति B and F.
 § दयनिति B and F. ¶ गोसहस्रं सपादचेति B. गोसहस्रं पादचेति F.
 || दयाद्ब्रह्मणो व्रतोति B. अतः परं B पुस्तके “क्रक्षातिक्रक्षी वा कुर्याचान्द्रा-
 यवस्थापि वा । संवत्सरं व्रतं कुर्याच्चूर्द्धं हत्वा प्रमादतः । गोसहस्रादपादच्च दया-
 यवस्थापश्चातये । अट्टी वर्षांशि वा चौर्षि कुर्याद्ब्रह्मणो व्रतम् । हत्वा तु चत्रियं वैश्यं
 शूद्रचैव यथाक्रमनिति अधिकः पाठः दृश्यते । F पुस्तकेऽपि उक्तमधिकमस्ति, विशेषस्तु
 “गोसहस्रादपादच्च” इत्यस्य स्थाने “गोसहस्राद्यं पादं वा” इति विद्यते, तथा “अट्टी वर्षांशि
 वा चौर्षि” इत्यस्य स्थाने अट्टी वर्षांशि षट् तीर्थादिति च दृश्यते ॥ ॥ राजक्यां वर्षपर्यन्ता-
 निति B. राजक्यां वर्षवट्कान् इति F. ++ प्रमादेति B and F. §§ चान्द्रायण-
 निति H. §§ भगवान्मनः इति B and F.

मरुकूं नकुलहाकं विद्वराहच# मूषकम् ।
 आनं हत्वा हिजः कुर्यात्पीडशांशं महावतम्+ ॥
 पयः पिवेत्तिराचन्तु खानं हत्वा इतन्द्रितः ।
 मार्गारं वाय नकुलं योजनस्थाधनो व्रजेत् ॥
 छाचैं हादशराचन्तु कुर्यादश्वधे हिजः ।
 अर्षांः कार्णायसीं दद्याक्षर्पं हत्वा हिजोत्तमः ॥
 पलालभारकं परेण सीसकचैकमाषकम् ।
 दृतकुञ्चं वराहेऽ तु तिलद्रीष्टिरेण ।
 शुके॥ हिहायनं वलं क्रीचं हत्वा चिह्नायनम् ।
 हत्वा हंसं वलाकाच्च** वकं वर्हिणमेव च ॥
 वानरश्चेनभासच्च सर्वयेषां इत्यगाय गाम् ।
 क्रव्यादांसु+ ऋगाहत्वाःः विनुद्यात्प्रस्तिनीम् ॥
 अक्रव्यादान्वत्तरीमुद्देश्यत्वात्प्रस्तिनीम् ।
 किञ्चिहेयन्तु विप्राय दद्यादस्तिमतां वधे ॥
 अनख्याचैव हिंसायां प्राणायामेन शुध्यति ।
 फलदानान्तु छब्दाणां छेदने जप्यमृक्षतम् ॥
 गुरुवन्नीक्षतानान्तु मुच्चितानाच्च वीरुधाम् ।

* दद्यश्चक्षेति B and F. + व्रतं ततः इति B. † अव्यौमिति B, F and G.
 अल्पी काष्ठकुहातः, तत्कृष्टा मूनिर्वा । § वराहमिति B and F. ¶ तित्तिरिमिति
 B and F. || एकमिति B and F. ** वलालचेति B and F. ++ क्रव्यादकु
 र्ति B. §§ वरेह इत्वा इति B.

अन्वेषाच्चैव हृषाणां* सारसानाच्चां† सर्वशः ॥
 फलपुष्पोऽवानाच्च दृतप्राशो विशोधनम् ।
 हस्तिनाच्च‡ वधे हृषं तस्त्वाच्चां विशोधनम् ॥
 चान्द्रायणं पराकां वा गां हत्वा तु प्रमादतः ।
 मतिपुर्ववधे चास्याः प्रायवित्तं न विद्यते ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे उपविभागे चतुर्स्तिंशोऽध्यायः ।

चतुर्स्तिंशोऽध्यायः ।

व्यास उवाच ।
 मनुषाणान्तु हरयं क्षत्वा स्त्रीणां यहस्य च ।
 वापीकृपजलानाच्च शुद्धेचान्द्रायणेन तु ॥
 द्रव्याणामत्यसाराणां स्त्रीयं क्षत्वान्यवेष्टनः# ।
 चरेक्षान्तपनं क्षच्छं तनिर्यात्याक्षुद्रये ॥
 धान्यान्वधनचौर्यन्तु क्षत्वा कामाहिजोत्तमः ।
 स्त्रजातीयग्निदेव क्षच्छाद्वेनां विशुद्धति ॥

* अस्त्राणाच्च सख्तानामिति B. अस्त्राणान्तु सख्तानामिति F. † राजसान्त्वेति B. अस्त्राणान्तु सर्वश इति F. ‡ हस्तिनवेति B.

क्षत्वान्यवेष्टनः इति B. † क्षच्छाद्वेन इति B and F.

भस्यभोक्ष्योपहरवे यानश्चासनेतु चक्ष ।
 पुष्टमूलफलानाच्च पञ्चगच्छं विशेधनम् ॥
 दृष्टकाष्ठदुमाखाच्च शुक्राक्षस्यां गुडस्य च ।
 चैलचर्मामिषाखाच्च चिराचं स्वादभोक्षनम् ॥
 मणिसुक्ताप्रबालानां ताम्बस्य रजतस्य च ।
 अयस्कान्तोपलानाच्च ॥ इदशाहस्रैनिश्चम् ॥
 कार्पासस्यैव हरणेण हिशफैकशफस्य च ।
 पुष्ट ॥ गम्भीषधीनाच्च पिवेष्वैव चाहं पदः ॥
 नरमांसाशनं कृत्वा चान्द्रायणमथाचरेत् ॥
 काकस्यैव तथा श्वानस्त्रभूर इस्तिनमेव वा ।
 वराहं कुकुटं वाय ॥ * तसक्षुद्देशं शुध्यति ॥
 क्रव्यादानाच्च ॥ * मौसानि पुरीषं मूत्रमेव वा ।
 गोगीमायुक्षपीनाच्च तदेव व्रतमाचरेत् ॥
 गिशुमारन्तथा चार्षं मृत्यमांसं तथैव च ॥ * ॥
 उपोष्ट इदशाहस्रं कुमारण्डैर्जुहुयात्ततः ॥ ॥
 नकुलोलूकमार्जीराज्ञग्न्धा सान्तपनस्त्रैत् ।
 श्वापदोऽखरान् जग्न्धा तसक्षुद्देशं शुध्यति ।

- * भव्यभीज्ञापहरवे यानश्चासनस्य चेति B and F. + श्वादसेति E and H. † अयःकासीपलानाचेति B and F. § शादशाह्वं कवाचनमिति B. ¶ कार्पासकौटजोर्णानमिति B. कार्पासघीमवस्त्राखामिति F. || पद्वीति B. पचिष्ठामीषवैनाचेति F. ** चार्षेति B. †† क्रव्यादाचैव इति B. ‡‡ एतपादइयं B F पुस्तकयोर्नात्मि । ॥ ॥ छतमिति B, E, F and H.

प्रकुर्याचैव # संस्कारं पूर्वेष विधिनैव तु ॥
 वक्ष्यैव बलाकाश्च हंसशारण्डवांस्तथा ।
 चक्रवाकपलं # जग्धा हादशाहमभीजनम् ॥
 कपोतटिभांस्यैव शुकं सारसमेव च ।
 चलूकं जालपादश्च जग्धाय्येतद्वत्स्वरेत् ॥
 शिशुमारं तथा चारं मत्थमांसं तथैव च ॥ #
 जग्धा चैव कटाहारमेतदेव व्रतस्वरेत् ॥
 कोकिलस्यैव मत्थादानश्च मरणूकं भुजगन्तथा ।
 गोमूचयावकाहारो मासेनैकेन शुद्धयति ॥
 जलेचरांश्च जलजान् प्रणदानय विष्किरान् ।
 रत्नपादांस्तथा जग्धा सप्ताहस्यैतदाचरेत् ॥
 शुनो मांसंग शुष्कमांसमामार्थ्यश्च तथा ऋतम् ॥ ।
 भुज्ञा मासस्वरेदेतत्त्वापस्यापनुक्तये ॥
 वार्ताकं मूलकं # शियुं कुटकच्छटकं तथाऽप्तं ।
 प्राजापत्यस्वरेजग्धा खद्वांश्च # कुम्भीकमेव वा ॥
 पलाण्डुं लशुनस्यैव भुज्ञा चान्द्रायणं चरेत् ।
 नालिकान्तरुलीयश्च प्राजापत्येन शुद्धयति ॥

* व्रतवस्त्रैवेति B. + चक्रवाकं नवमिति B. चक्रवाकालवमिति F. † अथमधिकः

पाठः A, B, E, F, H पुस्तकेषु दृश्यते । शु मस्त्रांश्च इति B. मस्त्रादीनिति F.

शुनो मासमिति B and F. || इतमिति B. ** भृत्यमिति B. भूत्यमिति P.

†† कुष्टकं कवकं तथैति E, G and H. कुभाष्टं करकं तथैति F. ‡‡ शहमिति B.

शहमिति F.

अश्मान्तकं तथा पातःन्तस्तकच्छेष शुधति ।
 प्राजापत्येन शुद्धिः स्वालुसुशस्त च भवते ।
 अलावुहिंशुकचैव भुज्ञायेतद्वत्तचरेत् ॥
 एतेषाच्च विकाराच्च पीत्वा मोहेन वा पुनः ॥
 उदुम्बरस्त कालेन तस्तकच्छेष शुधति ॥
 भुज्ञा चैव नवश्चाच्च दृतके सूतके तथाण ।
 चान्द्रायणेन शुद्धेत ब्राह्मणः सुसमाहितः ॥
 यस्याम्नी इयते नित्यमन्तस्थायं न हीयते ॥ ।
 चान्द्रायणच्चरेत्स्यक् तस्यावग्राशने द्विजः ॥
 अभोच्याच्चन्तु सर्वेषां भुज्ञा चाच्चनुपख्तम् ।
 अस्तावसायिनाचैव तस्तकच्छेष शुद्धति ॥
 चण्डालाङ्गं द्विजो भुज्ञा सम्यक् चान्द्रायणच्चरेत् ॥
 शुद्धिपूर्वक्षु वाच्छाङ्गं पुनः संस्कारमेव च ॥
 असुरामयपानेन ॥ ऊर्ध्वांचान्द्रायणवत्तम् ।
 अभोच्याच्चन्तु भुज्ञा तु प्राजापत्येन शुधति ॥
 विस्मूच्चग्राशनङ्गत्वा रेतस्यैतदाचरेत् ।
 अनादिष्टे तु चैकाङ्गं सर्वं च तु यथाधर्तः ॥
 विठुराहस्त्रोद्धारां गोमायोः कपिकाकयोः ।

* पीतमिति B and F. + सुज्ञा चैतद्वत्तचरेदिति B. † चतः परं B F पुक्षकवी:
 शीसूतयावकाशारः सुसराचेष शुधतीति पाठोऽधिकीऽक्षिः । ६५ कामिनेति ॥ ५. ४ सूतके
 दृतकेऽपि वेति B. ॥ नित्यं न यस्याङ्गं प्रदीयते इति B. ** चतः परं चतुर्ईषं पादाः
 B सूतके न सन्ति । †† असुरामयपानेन—सुराभिन्नं नदं पौत्रेनवः ।

प्राश्य मूरुपुरीषाणि हिजसान्द्रायणच्चरेत् ॥
 अज्ञानाव्याप्त्य विषमूर्चं सुरासंस्कृष्टमेव च ।
 पुनः संस्कारमहेन्ति चयो वर्णा हिजातयः ॥
 क्रव्यादां पञ्चिणाच्चैव प्राश्य मूरुपुरीषकम् ।
 महासान्तपनं मोहात्तथा कुर्याहिजोत्तमः ।
 भासमण्डूककुरे विष्किरे क्षच्छमाचरेत् ॥
 प्राजापत्येन शुद्धिरेत्* ब्राह्मणोच्छिष्टभोजने ।
 चक्षिये तपशक्षुं स्याहैश्चे चैवातिक्षणकम् ।
 शूद्रोच्छिष्टहिजो भुज्ञा कुर्याच्चान्द्रायणब्रतम् ॥
 सुराया भाण्डकेऽ वारि पीत्वा चान्द्रायणच्चरेत् ।
 समुच्छिष्टं हिजो भुज्ञा चिराचेण विशुद्धति ।
 गोमूरुप्रयावकाहारः पीतशेषच्च वागममङ्गः ॥
 अपो मूरुपुरीषाद्यैर्दूषिताः॒ प्राशयेद्यदि ।
 तदा सान्तपनहृत्क्षुं व्रतम्यापविशीधनम् ॥
 चाण्डालकूपे भाण्डेषु यदि ज्ञानात्पिवेज्जलम् ॥
 चरेक्षान्तपनहृत्क्षुं ब्राह्मणः पापशीधनम् ॥
 चाण्डालेन तु संस्कृष्टम्यीत्वा वारि हिजोत्तमः ।
 चिराचेत्प्रतमुख्येन पञ्चगच्छेन शुद्धतिः॒॒ ॥

* शुद्धेतु इति B. + सुराभाष्टीदरे इति B. † वा गवामिति B and F.
 § इवितैरिति E and H. ¶ पापविनाशनमिति B. || चक्षालकूपभाण्डेषु
 यद्यज्ञानाप्यिवेज्जलमिति B. यद्यज्ञानादिति E. ** चिराचेत्प्रतमुख्येन
 पञ्चगच्छेति B.

महापातकिसंस्थर्गे भुज्ञा ज्ञात्वा हिजो यदि* ।
 दुर्दिपूर्वं यदा मोज्ञात्ममङ्गलं+ समाचरेत् ॥
 सद्गुणा महापातकिनं चण्डालचः रजस्त्वाम् ।
 प्रमादाङ्गोजनहृत्वा चिराच्छेष विशुद्धति ॥
 ज्ञानार्हो यदि भुज्ञीत ज्ञाहोराचेष शुद्धति ।
 दुर्दिपूर्वन्तु ज्ञाच्छेष भगवानाह पश्चजः ॥
 भुज्ञा पर्युषितादीनि गवादिप्रतिदूषिताः§ ।
 भुज्ञोपवासकुर्वीत ज्ञाच्छपादमथापि वा ॥
 संवक्षरान्ते ज्ञाच्छन्तु चरेहिप्रः पुनः पुनः ।
 अन्नान्तभुज्ञशुद्धयं ज्ञातस्य तु विशेषतः ॥¶
 ग्रात्मानां याजनहृत्वा परेषामन्यकर्म्म च ।
 अभिचारमहीनस्त्रिभिः ज्ञाच्छैर्विशुद्धति ॥
 ब्राह्मणादिहतानान्तु॥ ज्ञात्वा दाहादिकं हिजः** ।
 गोमूचयावकाहारः प्राजापत्येन शुद्धति ॥
 तैलाभ्यक्तोऽथ वान्तो वा कुर्यात्मूचपुरीषकेनान्तः ।
 अहोराचेष शुद्धेत श्वशुकर्म्मणि मैथुने ॥
 एकाइन विहायान्तिं परिहाय्यः क्षेत्रं हिजोत्तमः ।

* हिजोत्तमः इति B and F. + दुर्दिपूर्वन्तु मृदात्वा तमङ्गलमिति B and F.
 § ज्ञाकालों वा इति B. § प्रदूषितमिति F. ¶ चतः परं A, F, H पुस्तकेषु व्याख्या उचाच इत्यधिकः पाठी दर्शते ॥ इतानाचेति B. ** दाहादिकाः क्रियाः इति B and F. ‡ तैलाभ्यक्तोऽथवा कुर्याद्यदि मूत्रपुरीषके इति B. §§ परिहाय्य इति B.

चिराचेण विशुद्धेत चिराचात्पङ्क्षः परम्* ॥
 दथाहं द्वादशाहं वा परिहार्यां प्रमादतः ।
 क्षच्छच्छान्द्रायणकुर्यात्तपापस्तीपशान्तयेः ॥
 पतिताइवमादाय तदुक्तर्गेष शुभ्यति ।
 चरेष्व विधिनाः क्षच्छमित्याहं भगवान्मनुः ॥
 अनाशकाविडत्तासु प्रव्रज्यावसितास्तथा ।
 चरेयुक्तीणि क्षच्छाणि चीणि चान्द्रायणानि च ॥
 पुनश्च जातकर्मादिसंस्कारैः संस्कृता द्विजाः ।
 शुद्धेण्युक्तात्पतं सम्बक् चरेयुर्धर्मदर्थिनःषां ॥
 अनुपासितसम्ब्लु तदहयांवके॥ भवेत् ।
 अनश्वन् संयतमना रात्रौ चेद्राचिमेव हि ॥
 अकृत्वा समिदाधानं शुचिः क्षात्वा समाहितः ।
 गायत्र्युष्टसहस्रस्य जप्यं कुर्याहिशुद्धये** ॥
 उपवासीर्णां चरेत्सम्यां गृहस्ती द्विक्षेष्व प्रमादतः ।
 क्षात्वा विशुद्धते सद्यः परिश्रान्तश्च संयतः ॥ ५५ ॥
 वेदोदितानि नित्यानि कर्माणि च विलोप्य तु ।
 क्षातको व्रतलोपन्तुषाण क्षात्वा चोपवसेहिनम् ॥
 संवत्सरस्तरेकृच्छ्रमन्युक्तादी द्विजोत्तमः ।

* चक्षुं पुनरिति B. + परिवार्य इति B. † पापस्तीपशान्तये इति B. § चरेयुक्तपत्तमिति B. ¶ वर्द्धनः इति B. || तदहयांपकः इति B. जापकी वसेदिति F.
 ** विशुद्धतीति B. ++ अपादीन्न इति B. उपादीनशरीदिति F. §§ गृहस्ती-इवीति B. ॥ ५५ संयमादिति B. ¶ क्षातकव्रतलोपन्तु इति B.

चान्द्रायस्त्वरेहास्यो गोप्रदानेन शुद्धति ॥
 नास्तिकं यदि कुर्वीत प्राजापत्यस्त्वरेहिजः ।
 देवद्रोहं गुरुद्रोहं तसक्ष्मिरेष शुद्धति ॥
 उद्धयानं समारथ्य स्वरयानस्त्र कामतः ।
 चिराचेष विशुद्धेष नन्मो वा प्रविशेषज्ञम् ॥
 वष्टावकालतां मासं संहितायप एव च ।
 होमाश शाकलाः नित्यं अपंक्षयानां विशेषज्ञम् ॥
 नीलं रक्तं वसित्वा च ब्राह्मणो वस्त्रमेव हि ।
 अहोरात्रोवितः स्नातः६ पञ्चगव्येन शुद्धति ॥
 वेदग्रधर्मपुराणानां चण्डालस्य तु भाषणे ।
 चान्द्रायणेन शुद्धिः स्वात्र आन्वय तस्य निष्कृतिः ॥ ॥
 उद्धम्बवादिनिहतं५५ संस्कृश्य ब्राह्मणं क्वचित् ।
 चान्द्रायणेन शुद्धिः स्वावाजापत्येन वा पुनः ॥
 उच्छिष्ठो यद्यनाचान्तश्चालादीन् स्वशेहिजः ।
 प्रमादाहै११ जपेत्स्वात्वा गायत्युष्टसहस्रकम् ॥
 दुपदानां शतं वापि५५ ब्राह्मचारी समीहितः ।
 चिरात्रोपीचितः सम्यक् पञ्चगव्येन शुद्धति ॥

* उद्यानमित्यादि श्लोकः B. पुराके श्लोकाशयात् परं हृष्टते । + वष्टावकालता-
 चण्डभागविभक्तस्य दिनस्य वष्टे भावे भोजनशीलता इत्यर्थः । वष्टावकर्मितमिति B.
 † शाकलाः शाकलप्रीक्षविविधा सम्पादिताः । ६ स्नातेति B. ७ ईवेति B. ॥ ८ आवा-
 यस्य निष्कृतिरित्यारभ्य चान्द्रायणेन शुद्धिः स्वादिवसः पाठः G पुराके न हृष्टते ।
 ** विहतमिति B.. ‡ प्रमादाहै इति B. §§ चापीति B.

चार्णालपतितादींस* कामायः संसृशेहिजः ।
 उच्छिष्टसूत्र कुर्वीत प्राजापत्यं विशुद्धये ॥
 चार्णालसूतकिशवन्तथा† नारीं रजस्त्वाम् ।
 सृष्टा ज्ञायाहिशुद्धर्थं‡ तत्सृष्टपतितास्था ॥
 चार्णालसूतकिशवैः सं सृष्टं संसृशेषदि ।
 ततः ज्ञात्वार्थं आचम्य जपद्वयाक्षमाहितः ॥
 तत्सृष्टस्थर्थिनं सृष्टा बुद्धिपूर्वं हिजोत्तमः ।
 ज्ञात्वाचामेहिशुद्धर्थं प्राह देवः पितामहः ॥
 भुज्ञानस्य तु विप्रस्य कदाचिक्षंसृशेहुदम् ।
 ज्ञात्वा शौचन्ततः ज्ञायादुपोष जुहुयाह्वतम् ॥ ॥
 चार्णालनु शवं सृष्टा क्षच्छ्रं ज्ञात्वा विशुद्धतिः ॥
 सृष्टाऽभ्यज्ञास्त्वसंसृश्य अहोरात्रेण शुद्धति ॥
 मुरां सृष्टा हिजः कुर्याणायायामचयं शुचिः ।
 पसाण्डुं लशुनचैव दृतं प्राश्य ततः शुचिः ।
 ब्राह्मणसु शुना दष्टस्यहं सायम्ययः पिवेत् ।
 नामेरुद्धनु दष्टस्य तदेव हिगुणं भवेत् ॥
 स्वादेतन्निगुणं† वाह्नीर्मूङ्गुं च स्याच्चतुर्गुणम् ।
 ज्ञात्वा जपेहा साविर्चै खभिर्देष्टी हिजोत्तमः ॥
 अनिर्वर्त्य महायज्ञान्यो भुक्ते तु हिजोत्तमः ।

* पतितादींसु इति B. + श्वासयेति B. † चतः परं पादाद्वा B पुस्तके न
इष्टते । ‡ प्रमादानदा इति F. ३ संखवेद्वमिति B. || जुहुयाहृतमिति B,
E, F and H ** कुर्याहिशुद्धये इति B and F. †† स्वादेव विगुणमिति B,

अनातुरस निधने^{*} क्षच्छार्देन स शुद्धति[†] ॥
 आहितान्निष्पत्त्वानं न कुर्याद्यसु पर्वति[‡] ।
 कहतौ न गच्छेद्वार्यां वा सां[§]पि क्षच्छार्दमाचरेत् ॥
 विनाह्निरप्सु नायात्तश्चरीरं^{||} सविवेक्ष च[¶] ।
 सचेलो जलमाङ्गुष्ठ गामालभ्य विशुध्यति ॥
 दुहिपूर्वक्त्वभुदिते[॥] जपेदन्तर्जले हिजः ।
 गायत्रगष्टसहस्रन्तु द्राघं चोपवसेहिजः॥
 अनुगम्येच्छया शूद्रं प्रेतीभूतं हिजोत्तमः ।
 गायत्रगष्टसहस्रज्ञ जपहृयाच्चदीपु च ॥
 क्षत्वा तु शपथान्^{॥॥} विप्रो विप्रस्वावधिसंयुतम्^{॥॥} ।
 स चैव यावकानेन कुर्याच्चान्द्रायणं व्रतम् ॥
 पङ्क्तोऽप्तः^{॥॥} विषमदानन्तु क्षत्वा क्षच्छेष शुध्यति ।
 क्षायां खपाकस्वादज्ञ क्षत्वा सम्भाशयेहृतम् ॥
 ईक्षेद्वादित्यमण्डिर्द्वान्निष्पत्त्वमेवणा वा ।
 मानुषस्वास्ति संसर्य ज्ञानं क्षत्वा विशुद्धति ॥
 क्षत्वा तु मिथ्याध्ययनच्चरेद्वैचन्तु वक्त्रम् ।

* अनातुरः सति चने इति B and F. + विनश्यतीति B. ‡ नायद्व श्रीर-
 मिति B. नायात्तः श्रीरमिति F. § सविवेक्ष तु इति B and F. ¶ अभुदितः
 इति B, E, F and H. || चोपवसेहतीति B and F. ** शपथमिति B and F.
 †† विप्रस वधसंयुतमिति B and F. ‡‡ पङ्क्त्यामिति B. पङ्क्ती विषम-
 दानम्—एकपङ्क्तिस्तिमी भीजनदुर्बहरी ब्राह्मणेभी विसद्वशदानं परिवेशनमिष्वर्षः ।
 §§ ईक्षेदित्यार्दम् ईक्षेत इति साधु । पृष्ठ केळाह्नमिवेति B.

क्षतन्त्रो नाश्चणग्नहेः* पञ्चसंवत्सरवती† ॥
 हुङ्गारं‡ नाश्चणस्योक्ता त्वङ्गारञ्च गरीयसः ।
 चाला नाश्ववहःशेषं प्रणिपत्य प्रसादयेत् ॥
 ताङ्गिला दृणेनापि कण्ठे बहुष वाससा ।
 विवादे चापि निर्जित्य प्रणिपत्य प्रसादयेत् ॥
 अवगूर्ध्यै चरेकच्छमतिक्ष्णं निपातने ।
 छच्छातिक्ष्णौ कुर्वीत विप्रस्योत्पाद्य शोणितम् ॥
 गुरोराक्रोशमवृतं कुर्यात्कलाण विश्वोधनम् ।
 एकरात्रं निराहारः॥ तत्पापस्यापनुच्ये ॥
 देवर्षीणामभिसुखं ष्ठीवनाक्रोशने क्षते ।
 उखुकेन दहेजिह्वां दातव्यच्च हिरण्यकम् ।
 देवोद्यानेषु** यः कुर्यामूर्च्छारं सक्षाहिजः†† ।
 छिन्याच्छिन्नं विशुद्धर्थच्छरेचान्द्रायणं व्रतम् ॥
 देवतायतने मूर्च्छा छला मोहाहिजोत्तमः ।
 शिश्वस्योत्कर्त्तनं छला चान्द्रायणमथाचरेत् ॥
 देवतानामृषीणाच्च देवानाचैवक्षः कुत्सनम् ।
 छला सम्यक् प्रकुर्वीत प्राजापत्यं हिजोत्तमः ॥
 तैरु सभाषणं छला चाला देवं समर्चयेत् ।
 दृष्टा वीक्षेत भास्त्रं सृत्वा विश्वेष्वरं स्मरेत् ॥

* नाश्चणः शुचेदिति B. + संवत्सरं प्रतीति B. ‡ ओहारमिति B. § अवगूर्ध्य इति B. अवगूर्ध्य इति F. ¶ छला कुर्यादिति B and F. || एकरात्रं विवादं वेति B and F. ** देवीद्याने तु इति B. †† तथेति B. §§ वेदानाखेवेति B.

यः सर्वभूताधिपतिं विश्वेशानं विनिष्टति ।
 न तस्य निष्कृतिः शक्ता कर्तुं वर्षश्चतैरपि ॥
 चान्द्रायणं चरेत्पूर्वं छक्षुच्चैवातिक्षकम् ।
 प्रपत्तः शरणन्देवं तस्मात्पापाहिमुच्यते ॥
 सर्वसदानं कथितं पातकानां विशीधनम् ॥
 पुस्त्रेभाभिगमनं सर्वपापविशीधनम् ॥
 अमावास्यां तिथिं प्राप्य यः समाराधयेद्वत्तम् ॥
 ब्राह्मणान् पूजयित्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 क्षणाष्टम्यां महादेवौं तथा क्षणचतुर्दशीम् ।
 सम्पूर्णं ब्राह्मणमुखे सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 चयोदश्यां तथा रात्रौ सोपहारं चिक्षोचनम् ।
 द्वष्टेशं प्रथमे यामे मुच्यते सर्वपातकैः ॥
 उपोषितस्तुर्दश्यां क्षणपञ्चे समाहितः ।
 यमाय धर्मराजाय चृत्यवे चान्तकाय च ।
 वैवस्ताय कालाय सर्वप्राणहरायणा च ॥
 प्रत्येकं तिलसंयुक्तान्द्यात्सप्तोदकाच्छलीन् ।
 खाला दद्याच्च ॥ पूर्वाङ्गे मुच्यते सर्वपातकैः ॥

* एतच्छुटीकार्द्दं B पुस्त्रके भिन्नरूपमेव हस्तते, यथा—सर्वसदानं विचिवत् सर्वपाप-विशीधनम् । चान्द्रायणच्च विधिना क्षणं चैवातिक्षकम् ॥ सर्वपापशीधनमित्यच तत्-पापस्य विशीधनमिति F. + विनाशममिति B. ; शिवमिति B. ; महादेवमिति J. aud F. ; सर्वभूतरताय इति B. || नद्यार्थेति B. नद्यानु इति F.

ब्रह्माचर्थमधःश्वासं उपवासोऽ हिजार्चनम् ।
 तेष्वेतेषु प्रकुर्वीतः शान्तः संयतमानसः ॥
 अमावास्यायां ब्रह्माणं समुद्दिश्य पितामहम् ।
 ब्राह्मणांस्तीन् समभ्यर्थं मुच्यते सर्वपातकैः ॥
 षष्ठग्रामुपोषितो देवं शुक्लपत्रं समाहितः ।
 सप्तम्यामर्चयेद्वानुं मुच्यते सर्वपातकैः ॥
 भरस्याच्च चतुर्थाच्चुं गनैशरदिने यमम् ।
 पूजयेद्वस्तजम्बोत्यर्मुच्यते सर्वपातकैः ॥
 एकादश्यां निराहारः समभ्यर्थं जनाईनम् ।
 द्वादश्यां शुक्लपत्रस्य महापापैः प्रमुच्यते ॥
 तपो जपस्तीर्थसेवा देवब्राह्मणपूजनम् ।
 अहशादिषु कालेषु महापातकशोधनम् ॥
 यः सर्वपापयुक्तोऽपि पुस्ततीर्थेषु मानवः ।
 नियमेन त्वजेत्प्राणामुच्यते सर्वपातकैः ॥
 ब्रह्मज्ञं वा ज्ञतज्ञं वा महापातकदूषितम् ॥ ।
 भर्त्तारमुहूरेनारी प्रविष्टा सह पावकम् ॥
 एतदेव परं स्त्रीणाम्नायशित्तं विदुर्बुधाः ॥
 पतिव्रता तु या नारी भर्तृशुश्रूषये रता ।

* चतुर्लिंगोऽध्यायिति B. † उपवासमिति B. ‡ ब्रतेष्वेतेषु कुर्वीत इति B and F.
 § भरस्यानु चतुर्थाच्च यः इति B. ¶ सप्तम्यामर्चयेद्वानुं मुच्यते पातकैर्नरः इति B सह-
 अकादम्बैरिति F. || महापातकिन्न नरमिति B. ** पावकैरिति B.

न तस्या विद्यते पापमिहलोके परत्र च# ॥
 पतिव्रता धर्मरता भद्रास्त्रेव न संशयः ।
 नास्याः पराभवहर्तुं शक्तीतीह जनः क्षचित् ॥
 यथा रामस्य सुभगा सीता चैलोक्यविश्रुता ।
 पद्मी दाशरथीर्देवी विजियि राक्षसेश्वरम् ॥
 रामस्य भार्यां सुभगां# रावणो राक्षसेश्वरः ।
 सीतां विशालनयनाच्छकमे कालनोदितः ॥
 अहीला मायथा वेषः# चरत्तीं विजने वने ।
 समाहर्तुं मतिच्छक्रे तापसः किल कामिनीमृ# ॥
 विज्ञाय सा च तङ्गावं चृत्वा दाशरथिम्पतिम् ।
 जगाम शरणं वङ्गिमावसर्थं शुचिच्छिता ॥
 उपतस्ये महायोगं सर्वलोकविदाहकम्# ।
 क्षताच्छली राजपद्मी॥ साक्षात्पतिमिवाच्युतम् ॥
 नमस्यामि महायोगहृष्णागुड्डारम्परम्**# ।
 दाहकं सर्वभूतानामीशानङ्गालरूपिष्यम् ॥
 प्रपद्येणां# पावकं देवं ब्रह्मस्यं ब्रह्मरूपिष्यम्#ः# ।

* सर्वपापविनिर्मला गतिं कार्या विचारणा इति B. अतः परं B पुस्के पतिव्रता
 तु या नारी भर्तुशूद्धबोत्सुका । न तस्या विद्यते पापमिहलोके परत्र च ॥ इत्यधिकः
 याऽः दृश्यते । + विमलामिति B. ; चेमामिति B. ; # भाविनीमिति B. ; # सर्व-
 हीषविनाशनमिति B. सर्वदीषविदाहकमिति E. सर्वरीगविनाशनमिति F ॥ राम-
 पद्मीति B. E and F. ** क्षतालं गद्वरं परमिति B. क्षत्वा नगहरं परमिति F.
 §§ नमस्य इति B. §§ साचिचं विश्वतीमुखमिति B.

योगिनहृतिवासानं* भूतेशं परमम्पदम्† ॥
 तम्रपदे जगन्नूर्ति५ प्रभवं सर्वतेजसामैः ।
 महायोगेष्वरं वङ्गिमादित्यम्परमेष्ठिनम् ॥
 प्रपदे शरणं हइं महायासं चिशूलिनम् ।
 कालानिं योगिनामीशं भोगमोक्षफलप्रदम् ॥
 प्रपदे त्वां विरुपाक्षं भूर्भुवःस्वःस्वरूपिणम् ।
 हिरण्यस्ये एहे शुसं‡ महाक्षमभितौजसम् ॥
 वैश्वानरम्पदेऽहं सर्वभूतेष्ववस्थितम् ।
 हव्यकव्यवहं देवं प्रपदे वङ्गिमीष्वरम् ॥
 प्रपदे तत्परं तत्त्वं वरेष्वं सवितुः शिवम् ॥ १
 स्वर्गमनिं** परं ज्योतिः स्वाक्षयं हव्यवाहनम्†† ॥
 इति वङ्गिमीष्वरं जप्ता रामपदी यशस्विनी ।
 ध्यायन्ती मनसा तत्त्वी राममुक्तीस्तितेष्वथा ॥
 अथावसत्याह्नग वाहव्यवाहो महेष्वरः ।
 आविरासीक्षुदीसाक्षा तेजसा निर्हविव ॥
 सृष्टा मायामयीं सीतां स रावणवधेष्वयाःः ।

* छत्रिवासानं – स्वार्थं चित्रकादिस्वातीः शास्त्र । छत्रिवसनमिति B and F.

+ आलानं दीप्तपुरं सर्वभूतहृदि ख्यतमिति B. आलानं दानवपुरं सर्वभूतहृदि ख्यवमिति F. † प्रपदे शरणं वङ्गि व्रजस्यं व्रजरूपिणमिति B. ‡ शुसमिति B. ¶ परममिति B. ** भावमधिमिति B. भावेष्वाधिमिति F. ¶† रथ मां हव्यवाहन इति B and F. ¶‡ रावणवधेष्वया इति B.

सीतामादाय रामेष्टां* पावकोऽन्तरधीयत ।
 तां दृष्टा ताटशीर्णां सीतां रावणो राक्षसेष्वरः ।
 समादाय यद्यौ लक्ष्मां सानरान्तरसंस्थिताम् ॥
 छत्वा तु रावणवधं रामो लक्ष्मणसंयुतः ।
 समादायाभवक्षीतां शङ्खाकुलितमानसः ॥
 सा प्रत्ययाय भूतानां सीता मायामयी पुनः ।
 विवेश पावकं दीप्तिः॒ ददाह चक्षुनोऽपि ताम् ॥
 दग्धा मायामयीं सीतां भगवानुष्णदीधितिः॒ ।
 रामायादर्घयक्षीतां पावकोऽभूत्सुरप्रियः ॥
 प्रस्त्रद्वा भर्तुचरखी कराभ्यां सा सुमध्यमा ।
 चक्षार प्रवतिश्चूमी रामाय जनकामजा ॥
 दृष्टा हृष्टमना रामो विष्णयाकुलसोचनः ।
 नमाम वङ्गिं शिरसा तोषयामास राघवः ॥४
 तमाह देवो लोकानां दाहको हव्यवाहनः ।
 यथा हृत्सं दाशरथिं भूतानामेव सविधौ ॥
 हृयं सा परमा साध्वी पार्वतीव प्रिया तव ॥ ।
 आराध्य लक्ष्मा तपसा देव्याद्यात्मवद्वभाः॒ ॥
 भर्तुः शुश्रूषणीपेता सुशीलियं पतिन्रता ।

* चर्चितानिति B and F. + तामसीनिति B. † चित्रनिति B. § मनवा-
 दुष्यदीधितिरिति B. ¶ अतः परं B उक्तके उचाच वङ्गि भगवान् किमिषा वर्त्तव्यनी ।
 दग्धा भगवता पूर्वे दृष्टा मत्याद्यमागता ॥ इत्यधिकः पाठी दृष्टते । ॥ इत्यं सा मिदिषि-
 देन पार्वती ददवद्वभानिति B and F. ** दुर्जनेति B. आराध्य इत्यवद्वभानिति F.

भवानीवेष्वरे गुप्ताः माया रावणकामिता ।
 या नीता राक्षसेशेन सीता बलवताहृतान् ।
 मया मायामयी सृष्टा रावणस्थ वधेष्वयांश्च ॥
 तद्दर्थं अवता हृष्टो रावणो राक्षसेष्वरः ।
 मायोपसंहृता चैव हतो खोकविनाशनः ॥
 गृह्णाण चैतां विमलांगं जानकीं वचनाभ्यम् ।
 पश्य नारायणन्देवं खालानम्यभवाव्ययम् ॥
 इत्युक्ता भगवांश्चण्डो विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः ।
 मानितो राघवेणाम्निर्भूतै॥ चान्तरधीयत ॥
 एतत्प्रतिव्रतानां वै माहात्माङ्कृद्धितं मया ।
 स्त्रीणां सर्वांघशमनम्यायश्चित्तमिदं अृतम् ।
 अशेषपापसंयुक्तः ॥॥ पुरुषोऽपि सुसंयुतः ।
 स्वदेहं पुरुषतीर्थेषु लक्ष्मा मुच्येत किञ्चिषात् ॥
 पृथिव्यां सर्वतीर्थेषु नां खाला पुरुषेषु वा हिजः ।
 मुच्यते पातकैः सर्वैः सच्चितैरपि श्वः पूरुषः ॥ ६६
 इत्येषणां मानवो धर्मो दुष्माकाङ्क्षितो मया ।
 महेशाराधनार्थाय ज्ञानयोगस्थ शास्त्रतः ॥

* भवानीपार्श्वमानीतेति B. † सीता सा भजस्तेति B. सीता भगवती भवेति F.
 ‡ वधाय सेति B. § यद्दर्थमिति B and F. ¶ विमलामिता B. || सत्ते-
 चान्तरधीयतेति F. ** युक्तसु इति B. †† देहेचिति B. ‡‡ समस्तैरपीति B and F.
 §§ चतः परं व्याप उवाच इति B पुस्तके इम्मते । ¶¶ इत्येषमिति B and F.

योगेन विधिना युक्तोऽपि ज्ञानयोगं समाचरेत् ।
 स पश्यति महादेवं नाथं कल्पशतैरपि ॥
 खापयेद्यः परं धर्मं ज्ञानं तत्पारमेष्वरम् ।
 न तस्मादधिको लोके स योगी परमो मतः ॥
 यः संख्यापयितुं शक्तो न कुर्यांश्चाहितो जनः ।
 स योगयुक्तोऽपि सुनिर्नात्यर्थं भगवविद्यः ॥
 तस्माक्षदैव दातव्यं ब्राह्मणेषु विशेषतः ।
 घन्यं शुतेषु शास्त्रेषु अष्टया चात्मितेषु वै ॥
 यः पठेद्वतात्रित्यं संवादं मम चैव हि ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो गच्छेताऽपरमाङ्गतिम् ॥
 आदे वा दैविके कार्ये ब्राह्मणानाच्च सविधौ ।
 पठेतः नित्यं सुमनाः श्रोतव्यस्त्र हिजातिभिः ॥
 योर्धं विचार्यं युक्तामा व्यावयेष्टा हिजान् ॥५॥ शुचीन् ।
 स दोषकाच्चुकन्त्यज्ञाना याति देवं महेष्वरम् ॥
 एतावदुद्ग्रामा भगवान् व्यासः सत्यवतीसुतः ।
 समाप्ताश्च मूनीभूतं श जगाम च यथागतम् ॥
 इति श्रीकूर्मपुराणे उपविसाने चतुर्लिङ्गोऽध्यायः ।
 व्याख्याता च समाप्ता ॥

* योगेन विधिना युक्तमिति B and F. † वचेत इत्यार्थमात्रमितेपदम् । जचेत
 इति B. स गच्छेदिति F. ‡ पठेत इत्यार्थमात्रमितेपदम् । § श्रावयेष्ट्राज्ञाचानिति B.
 श्रावयेदैति F. ¶ समीक्ष्मिति A. मूनीन् सर्वानिति F. || एतत्पाठः A पुष्टे
 नाति ।

पञ्चविंशोऽध्यायः ।

कृष्ण उत्तुः ।

तीर्थानि यानि स्त्रीकेऽस्मिन्विशुतानि महात्म्यपि* ।

तानि लवद्धयामाकं रोमहर्षण साम्रातम् ॥

रोमहर्षण उवाच ।

शृणु खद्धयिष्ये, ह तीर्थानि विविधानि च ।

कथितानि पुराणेषु सुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥

यत्र स्त्रानन्नपो हीमः आद्वदानादिकहृतम् ।

एकैकशो सुनिश्चेष्ठाः पुनात्याससमद्गुलम् ॥

पञ्चयोजनविस्तीर्णं ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।

प्रयागम्भितं तीर्थं यस्य न माहात्म्यमीरितम् ॥

अन्यच्च तीर्थप्रवरं कुरुणां देववन्दितम् ।

कृष्णोणामात्रमैर्जुषं सर्वपापविशोधनमः ॥

तत्र स्त्रात्वा विशुद्धामा दध्मात्म्यवर्जितः ।

ददाति यस्त्रिविद्विपि पुनात्युभयतः कुलम् ॥

परं गुह्यं गयातीर्थं पितृणाम्भातिदुर्जभम् ।

कृत्वा पिण्डप्रदानन्तु न भूयो जायते नरः ॥

सकाइयाभिगमनहृत्वा पिण्डं ददाति यः ।

* महात्मि चेति B. + तस्मेति B and F. ‡ प्रशाशनमिति B. § एव; छीकः A, E, F, H पुष्टेषु नाति ।

तारिताः पितरस्तेन# यास्यन्ति परमाङ्गतिम् ॥
 तत्र सोकहितार्थाय रुद्रेष परमाक्षना ।
 शिखातसे पदं व्यस्तं तत्र पितृन् प्रसादयेत्† ॥
 गयाभिगमनङ्गसुं यः शक्तो नाधिगच्छतिः ।
 शोचन्ति पितरस्तं वै द्वया तस्य परिच्चमः ॥
 गांयन्ति पितरो गाथाः कीर्त्यन्ति महर्षयः ।
 गयां यास्यति यः कश्चिक्षेऽच्चाग्नसन्तारयिष्यति ॥
 यदि स्यात्यातकोपेतः स्वधर्म्यं परिवर्ज्यतः ।
 गयां यास्यति वंशोल्लः§ सोऽस्मान् सन्तारयिष्यति ।
 एष्टव्या बहवः पुन्नाः शीलवन्तोण गुणान्विताः ।
 तेषान्तु समवेतानां यद्येकोऽपि गवां व्रजेत् ॥
 तस्मात्पर्यन्तेन ब्राह्मणसु विशेषतः ।
 प्रदद्याहिभिवत्पिण्डान् गयाङ्गत्वा समाहितः ॥
 धन्यालु खलु ते मर्त्यां गयायां पिण्डदायिनः ।
 कुलान्युभयतः सप्त समुदृत्वान्वयः॥ परम् ॥
 अन्यत्र तीर्थप्रवर्तं सिद्धावाससमुदाहृतम् ।
 प्रभासमिति विख्यातं यत्तास्ते भगवान्भवः ॥
 तत्र ज्ञानं ततः#॥ आर्वं ब्राह्मणानां पूजनम् ।

* पितरकारितास्तेनेति B. + एवः शोकः A, E, H पुस्तकेषु नास्ति । † जामि-
 वच्छतीति B and F. § यः कश्चिदिति B. ¶ वलवन्त इति B. || समुदृत्वाप्नुय-
 तिवि B and F. ** ज्ञानं यः इति B. तत्र ज्ञानं तपः आङ्गमिति F.

कात्वा योगमवाप्नोति ब्राह्मणोऽच्युतमस्तम् ॥
 तीर्थमित्रयम्बकंः नाम सर्वदेवमस्तुतम् ।
 पूजयित्वा तत्र रुद्रं ज्योतिष्ठोमफलं लभेत् ॥
 सुपर्णाचंण महादेवं समभ्यर्थं कपर्हिनम् ।
 ब्राह्मणान् पूजयित्वा च ॥ गाणपत्यं लभेद्भूषम् ॥
 सीमेष्वरं तीर्थवरं रुद्रस्य परमेष्ठिनः ।
 सर्वव्याधिहरं पुण्यं रुद्रसालोक्यः कारणम् ॥
 तीर्थानां परमं तीर्थं विजयं नाम शोभनम् ।
 तत्र लिङ्गं महेश्वस्य विजयं नाम विश्रुतम् ॥
 घर्सासनियताहारो ब्रह्मचारी समाहितः ।
 उषित्वा तत्र विप्रेन्द्रा यास्यन्ति परमम्पदम् ॥
 अन्यच्च तीर्थप्रवरं क्षेष्ठं पूर्वदेशेषु शोभनम् ।
 एकान्तं देवदेवस्य गाणपत्यफलप्रदम् ॥
 दत्त्वाच शिवभक्तानां किञ्चित् शशब्दहीं शुभाम् ।
 सार्वभौमो भवेद्राजा सुमुक्तुर्मोक्षमाप्नुयात् ॥
 महानदीजलं पुण्यं सर्वपापविनाशनम् ।
 यहने तदुपसृश्यणा सुचते सर्वपातकैः ॥
 अन्या च विरजा नाम नदी चैलोक्यविश्रुता ।

* शीकमिति B and F. + ब्राह्मणोऽच्युतमस्तुतमिति B, E, F and H.

‡ तीर्थमैयम्बकमिति B and F. § लभेत इति साधु । ¶ सुवर्णाचमिति B and F.

|| तु इति B. ** रुद्रसायुष्येति B. †† प्रयासन्ति परम्पदमिति B. §§ तीर्थं परम-
मिति B. §§ एषः शीकः A, E, H पुण्यकेषु नाति । ¶ सुपर्णपत्येति B.

तस्या ज्ञात्वा नरो विग्रो ब्रह्मलोके महीयते ॥
 तीर्थे नारायणस्याभ्यवाचा तु पुरुषोत्तमम् ।
 तच नारायणः श्रीमानासे परमपूरुषः ॥
 पूजयित्वा परं विष्णुं ज्ञात्वा तत्र हितोत्तमः ।
 ब्राह्मचान् पूजयित्वा तु विष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥
 तीर्थानाम्यरमं तीर्थङ्गोकर्णः# नाम विश्रुतम् ।
 सर्वपापहरं शश्वीर्निवासः परमेष्ठिनः ॥
 दृष्टा लिङ्गन्तु देवस्य गोकर्णम्यरमुत्तमम् ।
 ईस्तिताङ्गभते कामादुद्रस्य इयितो भवेत् ॥
 उत्तरस्त्रापि गोकर्णं लिङ्गं देवस्य शूलिनः ।
 महादेवस्त्रांश्चयित्वा शिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥
 तच देवो महादेवः स्याणुरित्यभिविश्रुतः ।
 तं दृष्टा सर्वपापेभ्यस्तत्त्वशान्मुच्यतेः# नरः ॥
 अन्यत्कुम्भाश्रमम्पुरुषः# स्थानं विष्णोन्महामनः ।
 सम्पूर्ज्य पुरुषं विष्णुं खेतहीपे महीयते ॥
 यत्र नारायणो देवो रुद्रेण चिपुरारिणा ।
 ज्ञात्वा यज्ञस्य मथनं दक्षस्य तु विसर्जितः ॥
 समन्नाद्योजनहेत्रं सिद्धर्षिगणसेवितम् ।
 पुरुषमायतनं विष्णोस्तत्रासे पुरुषोत्तमः ॥

* Situated on the Coromandal Coast. See Raghuvamśa, Chapter VIII.

गोकर्णेश्वरमुत्तममिति B. † सुच्यते तत्त्वशादिति B. § चन्द्रतः कुम्भमतुष्मिति B. चन्द्रे परमं स्थानं विष्णोयं च महामन इति F.

अन्यलोकामुखे# विष्णोस्तीर्थमहुतकर्मणः ।
 सुक्तोऽच पातकैर्मर्त्योऽ विष्णुसारुप्यमाप्नुयात् ॥
 शालग्रामंक्ष महातीर्थं विष्णोः प्रीतिविवर्जनम् ।
 प्राणांस्त्र नरस्त्रां हृषीकेशम्प्रपश्यतिः ॥
 अश्वतीर्थमिति स्थातं सिद्धावासं सुशोभनम् ।
 आस्ते हयश्चिरो॥ नित्यं तत्र नारायणः स्थयम् ।
 तीर्थं चैलोक्यविस्थातं सिद्धावासं** सुशोभनम् ॥
 तत्रास्ति पुरुषदं तीर्थं ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।
 पुष्करं+ां सर्वपापज्ञं वृतानां ब्रह्मलोकदम् ॥
 मनसा संस्मरेद्यसु पुष्करं वै दिजोत्तमः ।
 पूयते पातकैः सर्वैः शक्तिष्ठ सह मोदते ॥
 तत्र देवाः सगन्धिर्वाः सयद्वीरगराचसाः ।
 उपासते सिद्धसहा ब्रह्माणं पश्चसम्प्रवम् ॥
 तत्र स्त्रात्मा लभेच्छुडीऽक्षं ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ।
 पूजयित्वा द्विजवरं ब्रह्माणं सम्प्रपश्यति ॥
 तत्राभिगम्य देवेशं पुरुषतमनिन्दितम् ।
 तदूपो जायते मर्त्यः §§ सर्वान् कामानवाप्नुयात्॥

* कीकामुखमिति B. कीखामुखमिति F. + सतीऽच पातकैर्मुक्तः इति B.
 चुनीऽच पातकैर्मर्त्य इति F. † शालिकाममिति E and H. § प्रपदते इति B.
 ¶ सुपावनमिति B. || इराहिराः इति B and F. ** B पुसके सिद्धावासमित्यारभ
 तीर्थमित्यन्ते पादवर्णं जाति । †† Near Ajmere in Rājputānā. ‡‡ गरः शुद्धः
 इति B. तावत् यद इति E and F. §§ सद्यः इति B. सुर्पी जायते मर्त्य-
 इति E, F and H. ¶¶ कामान् समनुते इति B.

सप्तसारस्तत्त्वीर्थं व्रजायैः परिषेवितम् ।
 पूजयित्वा तत्र रुद्रमस्मेधफलं समेत् ॥
 यत्र महात्मको रुद्रं प्रपत्नः परमेश्वरम् ।
 आराधयामास शिवं तपसा गोवृषध्वजम् ॥
 प्रजत्वालाल तपसा मुनिर्महात्मकमदा ॥ ।
 ननर्त्त र्हष्वेगेन ज्ञात्वा रुद्रं समागतम् ॥
 तं प्राह भगवानुद्रः किमर्थं नर्तितव्यया ।
 हृष्टापि देवमीशानं नृत्वति अ पुनः पुनः ।
 सोऽन्वीक्ष्म भगवानीशः सगर्वं गर्वशान्तये ॥
 स्वयं देहं विहायाच्छै भक्तराग्निं प्रदर्शयन् ।
 पश्ये मम शरीरोत्तं भक्तापि त्वं हिजोन्तम् ॥
 माहात्म्यमेतत्तपसस्वादशोऽन्वीऽपि विद्यते ।
 यः नां सगर्वं हि भवता नर्तितं मुनिपुण्डव ॥
 न युक्तः तापसस्यैतत्त्वतोऽप्यभ्यधिको द्वाहम् ॥
 इत्याभाष्य मुनिश्चेष्ठं स रुद्रः किल विश्वदृक्षणा ॥
 आस्याय ॥ परमं भावं ननर्त्त जगतो हरः ।

• सप्तगीदावरलोर्धमिति B. + सेवितं परमिति B and F. † प्रपत्नः इति B, E, F and H. § इरमिति B. ¶ पवाचरपरायन इति B and F. || तत्र इति B. ** स्वयं देहं विहायाच्छै भक्तराग्निमदर्शयत् । पश्येन मक्षरौरीत्वं भजराग्निं हिजोन्तमः । इति B and F. †† यदिति B. ‡‡ मुलमिति B. आहमिति F. §§ शुक्रोऽप्यत्ताचिकोद्धर्यमिति B. ¶¶ विवृष्टिं B, E and F. |||| आस्याद इति E and H. आस्याय स्वं परमिति F.

सहस्रशीर्षा भूत्वा स सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥
 दंडाकरालवदनो ज्वालामाली भयद्वरः ।
 सोऽन्वपश्यदथेशस्य पार्खे तस्य* त्रिशूलिनः ॥
 विशाललोचनाभिकां देवीच्छारुविलासिनीम् ।
 सूर्यायुतसमाकारां† प्रसन्नवदनां शिवाम् ॥
 सच्चितं प्रेष्य विश्वेशन्तिष्ठत्तमभितयुतिम् ।
 दृष्टा सन्धस्तद्वदयो वेपमानो मुनीश्वरम्‡ ॥
 ननाम शिरसा रुद्रं रुद्राध्यायं जपन्तशी ।
 प्रसन्नो भगवानीशस्थम्बकोभक्तवत्सलः ॥
 पूर्ववेषं स जग्हेणुं देवी चान्तर्हिताभवत् ।
 आलिङ्ग्य भक्तम्प्रणतं देवदेवः खयं शिवः ॥
 न भेतव्यं त्वया वत्स प्राह किन्ते ददाम्यहम् ।
 प्रणम्य भूर्द्गा गिरिश्यं हरं चिपुरस्तदनम् ॥
 विज्ञापयामास तदा हृष्टः प्रष्टुमनाणा मुनिः ।
 नमोऽसु ते महादेव महेश्वर नमोऽसु ते ॥
 किमेतद्वगवद्वूपं सुघोरं विश्वतोमुखम् ।
 का च सा॥ भगवत्याख्ये राजमाना व्यवस्थिता ॥
 अन्तर्हिते च सहसा सर्वमिच्छामि वेदितुम् ।
 इत्युत्ते व्याजहारेशसदा महणकं हरः ।

* शावतसेति B. + समप्रस्थानिति B, E, F, G and H. ‡ मुनीश्वरः
 इवि B, E, F and H. § जयाइति B. ¶ सुखमनाः इति B. || का च
 विवार्य दश पादाः B पुस्तके न सन्ति ।

महेशः स्वामनो योगं देवीक्ष चिपुरानलः ।
 अहं सहस्रनयनः सर्वाक्षा सर्वतोमुखः ॥
 हाहकः सर्वपाशानां* कालः कालकरो हरः ।
 मयैव प्रेर्यते विश्वं+ चेतनाचेतनाक्षकम् ॥
 सोऽन्तर्यामी स पुरुषोऽहं वै पुरुषोत्तमः ।
 तस्य सा परमा माया प्रकृतिस्त्रिगुणाविका ॥
 प्रोच्यते मुनिभिः शक्तिर्जगथोनिः सनातनी ।
 स एष मायया विश्वं व्यामोहयति विश्वकृतः ॥
 नारायणः परोऽव्यक्तो मायारूप इति श्रुतिः ।
 एवमेतज्जगकर्व्यं+ सर्वदा स्थापयाम्यहम् ॥
 योजयामि प्रकृत्याहं पुरुषं पञ्चविंशकम् ।
 तथा वै॥ सङ्कृतो देवः कूटस्तः सर्वगोऽमलः ॥
 द्वजत्यशेषमेवेदं स्वभूतेः प्रकृतेरजः ।
 स देवो भगवान् ब्रह्मा विश्वरूपः पितामहः** ॥
 तवैतत्कथितं सम्यक् स्तृत्यं परमेष्ठिनः†† ।
 एकोऽहं भगवान् कालो छनादिधान्तकृदिभुः ॥
 समाख्याय परं भावं प्रोक्षो रद्रो मनीषिभिः ।
 ममैव सा परा प्राप्तिः‡ देवी विद्येति विश्रुता ॥

* सर्वपापानामिति B. † छत्वमिति B and F. ‡ सोऽन्तर्यामीश्चपुरुषः इति B.
 § विश्वधगिति B. विश्वविदिति F. ¶ छत्वमिति B. || तथा स इति B. तथा
 वै इति E and F. ** विश्वरूपधरः प्रभुरिति B. †† परमामन इति B. ‡‡ शक्ति-
 रिति B, E and F.

दृष्टो हि भवता नूनं विद्यादेहः स्त्रयं ततः ।
 एवमेतानि तत्त्वानि प्रधानपुरुषेश्वरः ॥
 विष्णुब्रह्मा च भगवाबुद्रः काल इति श्रुतिः ।
 चयमेतदनायनं ब्रह्मस्येव व्यवस्थितम् ॥
 तदाक्षकं तदव्यक्तं तदचरमिति श्रुतिः ।
 आत्मानन्दपरं* तत्त्वं चित्ताचर्चं परमम्पदम् ॥
 आकाशं निष्कलं ब्रह्म तस्मादन्यत्र विद्यते ॥
 एवं विज्ञाय भवता भक्तियोगाश्रयेण तु ।
 सम्पूर्णो वन्दनीयोऽहं ततस्तं पश्यसीश्वरम्† ॥
 एतावदुक्ता भगवान् जगामादर्थं इहः ।
 तत्त्वै भक्तियोगेन रुद्रमाराधयशुनिः ॥
 एतत्पवित्रमतुलं तीर्थं ब्रह्मर्षिसेवितम् ।
 संसेव्य ब्राह्मणो विद्वान्मुच्यते सर्वपातकैः ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे उपविभागे पञ्चविंशीऽध्यायः ।

* आत्मानन्दं परमिति B. आत्मानन्दः इति E, F and H. † चित्तमिति B.

‡ पश्य शाश्वतमिति B.

षट्चिंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

अन्यत्पवित्रं विपुलं तीर्थं चैलोक्यविश्रुतम् ।
 रुद्रकोटिरिति स्थातं रुद्रस्य परमेष्ठिनः ॥
 पुरा पुस्ततमे काले देवदर्शनतप्यराः ।
 कोटिब्रह्मर्षयो दान्तास्तं देशमगमन् परम् ॥
 अहं द्रस्यामि गिरिशं पूर्वमेव पिनाकिनम् ।
 अन्योऽन्यं भक्तियुक्तानां विवाहोऽभूमहान् किञ्च** ॥
 तेषां भक्तिं तदा दृष्टा गिरिशो यांगिनां गुरुः । †
 कोटिरूपोऽभवद्वद्वोः रुद्रकोटिस्तोऽभवत् ॥
 ते स्त्रे सर्वे महादेवं हरं गिरिगुहाशयम् ।
 अपश्यन् पार्वतीनाथं छृष्टपुष्टधियोऽभवन् ॥
 अनाद्यन्तं॥ महादेवं पूर्वमेवाहमीम्बरम् ।
 दृष्टवानिति भक्त्या ते रुद्रन्यस्तधियोऽभवन् ॥
 अथान्तरिक्षे विमलम्पश्यन्ति स्त्रे महत्तरम् ।
 ज्योतिस्तचैव ते सर्वेऽभिलक्षणतः परम्पदम्*** ॥

* व्याघाती जायते न इति B. व्याघाती जायते किंति F. † एतत्पादद्वयं A पुस्तके नासि । ‡ कोटिशः सुपुत्रे रुद्राणिति F. § ततः अृतः इति B. ¶ पश्यन्तः इति B. पश्यन्तीति F. || अपश्यन्तः इति B. अमन्त्रन्त इति F. *** अखीयन्त धरण्यरन्ति B.

यतः स देवोऽभ्युषितस्तीर्थं^{*} पुण्यतमं शुभम् ।
 दृष्टा रुद्रं समभ्यर्थं रुद्रसामीप्यांमाप्नुयात् ॥
 अन्यच्च तीर्थप्रवरं नामा मधुवनं शुभम्[†] ।
 तत्र गत्वा नियमवानिन्द्रसार्वासनं लभेत्[‡] ॥
 अथान्या पद्मनगरीणा देशः पुण्यतमः शुभः ।
 तत्र गत्वा ॥ पितृन् पूज्य कुलानाम्नारथेष्वतम् ॥
 कालञ्जरं महातीर्थं रुद्रलोके महेष्वरः ।
 कालञ्जरं भजन्देवं तत्र भक्तिप्रियो हरः ॥
 श्वेतो नाम शिवे भक्तो राजर्षिप्रवरः पुरा ।
 तदाशीस्तत्रमस्कारैः पूजयामास शूलिनम् ॥
 संख्याय विधिना रुद्रं भक्तियोगपुरःसरः ।
 जजाप रुद्रमनिश्चं तत्र सन्ध्यस्तमानसः ॥
 सितङ्गार्णीजिनं दीपं शूलमादाय भीषणम् ।
 नेतुमध्यागतो देशं स राजा यत्र तिष्ठति ॥
 वीक्ष्य राजा भयाविष्टः शूलहस्तं समागतम् ।
 कालञ्जालकरं घोरं भीषणं चण्डदीपितम् ॥
 उभाभ्यामध्यं हस्ताभ्यां सहस्रासौ लिङ्गमुक्तम् ।
 ननाम शिरसा रुद्रं जजाप शतरुद्रियम् ॥
 जपन्तमाह राजानं नमनं मनसा मवम् ।

* एतत् स्वदेशाभ्युषितं तीर्थमिति B. एतत्स्वदेवाभ्युषितमिति F. † सारथमिति E. सायुष्मिति F. ‡ शूतमिति B and F. § परमैपदमार्बद् । ¶ पुण्यनगरीति B. || अतः परं B पुस्तके सार्वादशञ्जीकाः न सन्ति ।

एषेहीति पुरः स्थित्वा ज्ञातान्तः प्रहसन्निव ॥
 तमुवाच भयाविष्टो राजा रुद्रपरायणः ।
 एकमीशार्वनरतं विश्वायान्यान्निषुदय ॥
 इत्युक्तवन्तं भगवानब्रवीङ्गीतमानसम् ।
 रुद्रार्वनरतो वान्यो महशी को न तिष्ठति ॥
 एवमुक्ता स राजानं कालो लोकप्रकालनः ।
 बबन्ध पाशै राजापि जजाप शतरुद्रियम् ॥
 अथाम्तरीक्षे विपुलं दीप्यमानं
 तेजोराशिं भूतभर्तुः पुराणम् ।
 ज्वालामालासंष्टुतं व्याप्य विष्ण
 प्रादुर्भूतं संस्थितं सन्दर्शय ॥
 तमस्येऽसौ पुरुषं रुक्मवर्णं
 देव्या देवं चन्द्रलेखोऽज्वलाङ्गम् ।
 तेजोरूपं पश्यति स्मातिष्ठष्टो
 मेने चामानमध्यागच्छतीति# ॥
 आगच्छन्तं नातिदूरेति+ इष्टा
 कालो रुद्रं देवदेव्या महेशम् । -
 अपेतभीरखिलशैकनाथंकं
 राजर्षिस्तन्नेतुमभ्याजगाम ॥

* मेने तासां नाथ आगच्छतीति इति B. मेने चाम नाथ आगच्छतीति इति F.
 मेने चामानमध्यागच्छतीति इति E. + नातिदूरेति इति B and F. ; अखिलशैक-
 नाथमिति B. अखिलशैकनाथमिति F.

आलोक्यासौ भगवानुग्रहकर्ता
देवो रुद्रो भूतभक्तां पुराणः ।
एवं भक्तं सल्वरं मां स्मरनं
देहीतीमहालरूपं मनेति ॥
सृत्वा* वाक्यं गोपते रुद्रभावः
कालाभ्यासौ मन्त्रमानः स्वभावम् ।
वहा भक्तं पुनरेवाथ पाशै-
रुद्रो रौद्रं चाभिद्वाव वेगात् ॥
प्रेत्यायान्तं शैलपुत्रीमधीशः
सोऽन्वीक्ष्यान्ते विश्वमायाविधिनः ।
सावद्वं वै वामपादेन काल-
खेतस्येनां पश्यतो व्याजघान ॥
ममार सोऽतिभीषणो महेशपादघातितःऽः ।
विराजते सहोमया महेश्वरः६ पिनाकधृक् ॥
निरीक्ष देवमीमरं प्रह्लादमानसो हरम् ॥
ननामासौ तमव्ययं स राजपुरुषवसादा ॥
नमो॥ भवाय हेतवे हराय विश्वशश्ववे ।
नमः शिवाय धीमते नमोऽपवर्गदायिने ॥
नमो नमो नमो नमो महाविभूतये नमः ।

* मुला इति B and F. + सेतस इति E, F and H. ‡ ताङ्गित इति B.

६ रराज देवतापतिः सहोमवेति B. रराज देवता श्रिवः सहोमया इति F. ७ इति B. ॥ इतः प्रभति चतुर्दश पादाः B पुस्तवे न हम्मने ।

विभागहीनरूपिणे नमो नराधिपतये ॥
 नमोऽसु ते गणेश्वरं प्रपञ्चदुःखशासन ।
 अनादिनित्यभूतये वराहशूलधारिणे ॥
 नमो हृषभजाय ते कपालमालिणे नमः ।
 नमो महानगाय# ते विवाहवे हराय ते† ॥
 अष्टाशुगृह्ण शङ्करः प्रखामतत्परं लृपम् ।
 स्वगाणपत्यमव्ययं स्वरूपतामथो ददौ ॥
 सहोमया सपार्षदः सराजपुङ्गवो हरः ।
 सुनीशसिंहवन्दितः चक्रादृश्यतामगात् ॥
 काले महेश्वनिहतेः सोकनाथः पितामहः ।
 अयाचत वरं दद्रं सजीवोऽयं भवत्विति ॥
 नास्ति कश्चिदपीशान दोषलेशोऽु हृषभज ।
 क्षताक्षसैव भविताग्न तत्कार्यं विनियोजितः ॥
 स देवदेववचनादेवदेवेश्वरो हरः ।
 तथा स्त्रिलाह विश्वामा सोऽपि ताढम्बिधोऽभवत् ॥
 इत्येतत्परमं तीर्थं कालश्चरमिति श्रुतिः ॥ ।
 गत्वाभ्यर्थं महादेवं गावपत्यं च** विन्दति ॥
 इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभागे कालवे वट्ठिश्वीऽचायः ।

* नठाय इति B. महानगाय ते इति F. + नमो हृषभजाय ते इति B and F.
 ‡ महेश्वनिहते इति B. § दोषरेदः इति A. ¶ क्षताक्षसैव भवता इति B and F. क्षताक्षसैव भवता इति F. || तुष्मिति B, E, F and H. ** गावपत्यं सः इति B.

सप्तकिंशोऽध्यायः ।

सूत उच्चार ।

इदमन्यत्परं स्थानं गुण्डाहुङ्गतरं महत् ।
 महादेवस्य देवस्य महालय इति श्रुतिः* ॥
 तत्र देवाधिदेवेनात् रुद्रेण चिपुरारिषा ।
 शिलातले पदं व्यस्तं नास्तिकानां निर्दर्शनम् ।
 तत्र पाशुपताः शात्वा भञ्जोहुलितविग्रहाः ।
 उपासते महादेवं वेदाध्ययनतत्पराः ॥
 शात्वा तत्र पदं शार्वं दृष्टा भक्तिपुरःसरम् ।
 नमस्त्वात्माध्यः शिरसा रुद्रसामीप्यैमाद्ग्रुयात् ॥
 अन्यच्च देवदेवस्य स्थानं शम्भोर्महामनः ।
 क्रेदारमिति विस्थातं सिद्धानामालयं शुभम् ॥
 तत्र शात्वा महादेवमन्यर्थं त्रुष्टकेतनम् ।
 पीत्वा चौदकं शुचं गाणपत्यमवाद्ग्रुयात् ॥
 आह्नादानादिकाङ्क्षत्वा इच्छयं लभते फलम् ।
 हिजातिप्रवरैर्जुषं योगिभिर्जितमानसैः ॥
 तीर्थं प्रक्षावतरणं** सर्वपापविनाशनम् ।

* श्रुतिमिति B and F. † देवाधिदेवेनिति B and F. ‡ आर्वोद्यो प्रथोगः बहु-

स्त्रात्य इति साधु । § सार्वद्यमिति B. ¶ शात्वामिति B and E. || यतेति B and F.

** A fountain at the foot of a plaksha tree, from which the river Saraswati takes its rise.

तत्राभ्यर्थं श्रीनिवासं विज्ञालोके महीयते ॥
 अन्यत्र मगधारस्य सर्वलोकगतिप्रदम् ।
 अच्युयं विन्दते* स्वर्गं तत्र गत्वा हिजोत्तमः ॥
 तीर्थहनस्तलं† पुर्णं महापातकानाशनम् ।
 यत्र देवेन रद्रेष्य यज्ञो दक्षस्य नाशितः ॥
 तत्र गङ्गामुपस्तस्य शुचिर्भावसमन्वितः ।
 मुच्यते सर्वपापैसु ब्रह्मलोके वसेवरः‡ ॥
 महातीर्थमिति स्थातं पुर्णं नारायणप्रियम् ।
 तत्राभ्यर्थं द्वाषीकेशं श्वेतहीरं निगच्छतिः ॥
 अन्यत्र तीर्थप्रवर्तं नामा श्रीपर्वतं शुभम् ।
 अत्र प्राणाग्न्यदित्यस्य रद्रस्य दयितो भवेत् ॥
 तत्र सन्निहितो रद्रो देव्या सह महेश्वरः ।
 ज्ञानगणितः । दिकं तत्र दसमक्षयमुत्तमम् ॥
 गोदावरी नदी पुर्णा सर्वपापप्रशाशनी ॥ ।
 तत्र ज्ञात्वा पितृन्देवान्तर्पयित्वा यथाविधि ।
 सर्वपापविशुद्धाकां योसहस्रफलं खमेत् ॥
 पवित्रसलिला पुर्णा कावेरी विपुला नदी ।
 तस्यां ज्ञात्वोदक्षत्वाऽप्तं मुच्यते सर्वपातकैः ॥

* विन्दतीति B. † A sacred place about two miles south of Hardwár.

‡ ब्रह्मलोकं खमेन्द्रृतः इति B and E. लोकं ब्रजेश्वर इति F. § विगच्छतीति B.

¶ ज्ञानमिति B. || विनाशिनीति B. ** आर्योऽयं प्रयोगः खमेत इति साधु ।

†† उक्तं ज्ञात्वा—उदककार्यं पितृतर्पणं ज्ञात्वा इत्यर्थः ।

चिराचेष्टोषितेनाथ एकरात्रोषितेन वा ।*
हिजातीनान्तु कथितं तीर्थानामिह सेवनम् ॥
यस्य वास्त्रनसी शुद्धे हस्तपादौ च संयतौ ।
अलोकुपी ब्रह्मचारी तीर्थानां फलमाप्नुयात् ॥
स्वामितीर्थं महातीर्थं विषु लोकेषु विश्रुतम् ।
तत्र सन्निहितो नित्यं स्तुव्योऽमरनमस्तः ॥
खाला कुमारधारायाहृत्वा देवादितर्पणम् ।
आराध्य षष्ठ्युक्तं देवं स्तुवेद्देवं सह मोहते ॥
नदी चैलोक्यविख्याता ताम्रपर्णीतिः नामतः ।
तत्र खाला पितृन् भक्षया तर्पयित्वा यथाविधि ।
पापकर्तृनपि पितृस्तारयेनाच संशयः ॥
चन्द्रतीर्थमिति ख्यातं कावेर्याः प्रभवेऽन्यथम् ॥
तीर्थे तत्र भवेहत्तं मृतानां सङ्गतिप्रदम् ॥
विघ्न्यपादे प्रपश्यन्ति देवदेवं सदाशिवम् ।
भक्ता ये ते न पश्यन्ति यमस्य वदनं हिजाः ॥

* अतः परं B पुत्रके विमुक्ताः सर्वपापेभ्यो रुद्रसारथमाप्नुयादित्यचिकः पाठोऽस्ति ।
रुद्रसायुज्यमाप्नुयादिति F. + संस्कृती इति B. † The name of a river rising in Malaya, celebrated for its pearls. There is a famous lake called Gokarna and a mountain called Vaidurya-parvata, near which a hermitage of the renowned sage Agastya and his disciples is situated. § कावेर्याच्च भवत्यमिति B and F. प्रभव means the source here. ¶ सर्वतिष्ठुवा इति B.

देविकायां* ब्रह्मो नाम तीर्थं सिद्धनिषेवितम् ।
 तत्र ज्ञात्वोदकज्ञात्वात् योगसिद्धिं विन्दति ॥
 हथास्त्रमेधिकां§ तीर्थं सर्वपापविनाशकम् ।
 हथानामस्त्रमेधानां तत्राप्नोति फलं नरः ॥
 पुष्टरीकां तथाऽ॒ तीर्थे ब्रह्मयैरुपशोभितम् ।
 तत्राभिगम्य युक्तात्मा पुष्टरीकफलं लभेत् ॥
 तीर्थेभ्यः परमं तीर्थं ब्रह्मतीर्थमिति॥ अृतम्** ॥
 ब्रह्माणमर्चयित्वात् ब्रह्मत्वोके महीयते ॥
 सरस्तत्वा विनश्ननं प्रचप्रस्तवणं शुभम् ।
 व्यासतीर्थमिति ख्यातं मैनाकश्च नगोत्तमः ।
 यमुनाप्रभवश्चैव सर्वपापविनाशनः ।
 पितृणां दुहिता देवी गम्भकालीति विश्रुता ।
 तस्यां ज्ञात्वा दिवं यान्ति वृतो जातिस्तरो भवेत् ॥
 कुवेरतुङ्गं पापज्ञं सिद्धचारणयेवितम् ।
 प्राणांस्तत्र परित्यज्य कुवेरातुचरो भवेत् ॥
 उमातुङ्गमिति† ख्यातं यत्र सा रद्रवज्ञभा ।
 तत्राभ्यर्थं महादेवीं गोसहस्रफलं लभेत् ॥
 शुगुतुङ्गे तपस्तमं आवं दानं तथा ज्ञातम् ।

* Name of a river four miles wide and extending forty miles. It is sacred to a class of sages called Devarshis. † दस्त्रेति B and F. ‡ A holy place at Benares. § महेति B and F. ¶ पीष्टरीकं फलमिति B. || Another name for Pushkara. ** अृतमिति B and F. †† उत्तमाङ्गमितीति B.

कुलान्वुभयतः सप्त पुनातीति भतिमंम् ॥
 काश्यपस्य महातीर्थं कालसर्पिरिति शुतम् ।
 तत्र आदानि देयानि नित्यं पापक्षयेच्छया ॥
 दशार्णायां* तथा दानं आदं होमन्तपो जपः ।
 अक्षयक्षाव्यवच्छैव क्तं भवति सर्वदानः ॥
 तीर्थं हिजातिभिर्जुष्टं नान्ना वै कुरुजाङ्गलमः ।
 दत्त्वा तु॒ दानं विधिवद्वालोके महीयते ॥
 वैतरस्यां महातीर्थं सर्ववेद्यां॥ तथैव च ।
 ब्रह्मपृष्ठे॥ च शिरसि ब्रह्मणः परमे शुभे ।
 भरतस्याश्रमे पुखे पुखे गृध्रवनेन** शुभे ।
 महाङ्गदे च कौशिक्यां दत्तं भवति चाक्षयम् ॥
 सुखपृष्ठेनां† पदं व्यस्तं महादेवेन धीमता ।
 हिताय सर्वभूतानां नास्तिकानां निदर्शनम् ॥
 अल्पेनापि तु कालेन नरो धर्मपरायणः ।
 पापानमुत्खजत्वाशःः जीर्णाव्यचमिवोरगः ॥

* Name of a district lying to the east, and also of another to the west of Indraprastha. Both Bhima, who went forth to the east, and Nakula, who undertook an expedition to the west, are said to have conquered Dasarnas.
 † दत्तं भवति नाक्षया इति B. ‡ Another name for Kurukshetra, a district near Karnaul (E. I. Railway Station.) § दत्त्वा च इति B. ¶ सर्ववेद्याभिति B. सर्वन्यामिति F. || सर्वपृष्ठे इति B and F. ** चेते आदवटे इति B. पुखे आदवटे इति F. †† सुखपृष्ठे इति B. सुखापृष्ठे इति E and H. §§ उत्खजयत्वेति B.

नामा कनकनन्देति तीर्थं चैतोऽविशुतम् ।
 उदीचां ब्रह्मपृष्ठस्य# ब्रह्मर्षिगणसेवितम् ॥
 तत्र खाला दिवं यान्ति सग्रहीरा हिजातयः ।
 दत्तं वापि॑ सदा आहमच्यं समुदाहृतम् ।
 ऋषैस्त्रिभिन्नरः खाला मुच्यते चीणकल्पाषःः॒ ॥
 मानसे सरसि खाला शक्तसार्हासनं लभेत् ।
 उत्तरं मानसं गत्वा सिद्धिं प्राप्नोत्वनुत्तमामृ॒ ॥
 तस्मान्निर्वैर्क्षयेच्छार्ह यथाशक्ति यथाबलम् ।
 स कामान् लभते दिव्यार्थोऽपोपायच्च विन्दति ॥
 पर्वतो हिमवान्नाम नानाधातुविभूषितः ।
 योजनानां सहस्राणि साश्रीतिस्वायतो गिरिः ।
 सिद्धचारणसहीरो देवर्षिगणसेवितः ॥
 तत्र पुष्करिणी रम्या सुषुम्ना॥ नाम नामतः ।
 तत्र गत्वा हिजो विहान् ब्रह्महत्यां विमुच्यति ॥
 आहं भवति चाक्षयं तत्र दत्तं महोदयम्** ।
 तारयेच्च पितृन् सम्यग्दश पूर्वान्वशापरान् ॥
 सर्वत्र हिमवान् पुण्यो गङ्गा पुण्या समंतां ततः ।
 नद्यः समुद्रगाः पुण्याः समुद्रश्च विशेषतःः॒ ॥

* सुचृष्टसेति B. सुच्छापृष्टसेति F. † चापैति B. ‡ चीरकच्छः इति K.
 § अग्रुतमाम्—नाति उत्तमा यस्ता: सा अग्रुतमा ताम् सर्वीत्क्रान्तमित्यर्थः । ¶ कामान्
 स इति B. कामे स इति F. || सुपुटा इति B. ** एतत्पादश्च A, E, H
 पुरुषैः नाति । †† गत्वा पुण्याक्षयमिति B. ‡‡ समुद्राव दिवीन्नाः इति B.

वदर्थाश्रमः मासाद्य सुचते सर्वाणि किल्लिषात् ।
 तत्र नारायणो देवो नरेणास्तेः सनातनः ॥
 अक्षयं तत्र दानं स्वाच्छाददानादिकच्च यत् ॥
 महादेवप्रियं तीर्थं पावनं तदिशेषतः ।
 तारयेच पितृत् सर्वान्दत्त्वा आदं समाहितः ॥
 देवदारवनं पुण्णं सिंहगन्धर्वसेवितम् ।
 महता देवदेवेन तत्र इत्तं महेष्वरम् ॥
 मोहयित्वा मुनीन् सर्वान् समस्तैः सम्पूजितः ॥
 प्रसन्नो भगवानीशो मुनीन्द्रान् प्राह भावितान् ।
 इहाश्रमवरे रम्भे निवसिष्यन्नाणि सर्वदा ।
 मङ्गावनासमायुक्तास्ततः सिद्धिमवाप्ताथ ॥
 यत्रःः मामर्जयन्तीह लोके धर्मपरायणाः ।
 तेषां ददामि परमङ्गाणपत्यं हि शाश्वतम् ॥
 अत्र नित्यं वसिष्यामि सह नारायणेन तुषण ।

* Badarikásrama is situated on the Alakananda, about 25 days journey to the north of Hardwar ; it is resorted to, by pilgrims from various parts of the country. But owing to excessive cold, the hermitage is left utterly deserted from September to March. The place is noted for four images of Nara, Náráyaṇa, Chaturbhuj and Kuvera. + कलीति B. कलिकब्दपादिति F.
 ‡ नरस्ते इति B and F. § जया वापि तथाविषमिति B. ¶ महादेवेन देवेन इति B and F. || महालमिति B. ** पुनसौः सम्पूजितः इति E, F and H.
 ++ गिरवस्थेति साधु । ++ येऽत्र इति B and F. §§ एतत्पाददद्यं B पुस्तके नासि ।
 . ३१ विति B.

प्राप्तानिह नरस्थङ्गा न भूयो जन्म चाप्युद्यात्* ॥
 संन्धरन्ति च ये तीर्द्धे देशान्तरगता जनाः ।
 तेषां सर्वपापानि नाशयामि हितोत्तमाः ॥
 आदृं दानं तपो होमः पिञ्छनिर्बिपर्यं तथा ।
 धानं अपव निवमः सर्वमदाचयद्वृतम्† ।
 तस्माक्षर्वप्रयत्नेन द्रष्टव्यं हि दिजातिभिः ॥
 देवदारवनं पुर्णं महादेवनिषेवितम् ।
 यजेष्ठरो महादेवो विच्छुर्वा पुरुषोत्तमः ।
 तत्र सन्निहिता गङ्गा तीर्थान्वयतनानि च ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभासे तीर्थवर्णनं नाम
 समर्पिश्वोऽध्यायः ।

अष्टाचिंश्चोऽध्यायः ।

ऋषय जातुः ।
 ऋषं दारवनम्यात्सो# भगवान् गोहृषध्वजः ।
 मोहयामास विप्रेन्द्रान् सूत तदल्लुमर्हसिण् ॥

* विन्दतीति B and F. + एतपादवर्यं B पुक्तके नामि ।

* दारवने देवः इति B and F. + वलुभिहार्हसीति B. नसं वलुभिहार्हसीति F.

सूत उवाच ।

पुरा दारवने रम्ये देवसिंहनिषेविते ।
 समुद्रदारतनयास्तपञ्चेषः सहस्रशः ॥
 प्रहृतं विविधश्चाम्बं प्रकुर्वाणा यथाविधि ।
 यजग्निं विविधैर्यज्ञैस्तपञ्चिं च महर्षयः ॥
 तेषां प्रहृतं विविधैर्यज्ञैस्तपञ्चिं सामव शूलभृतां ।
 आस्त्वापयन् सदा दीपं क्षेयौ दारवनं हरः ॥
 छाला विश्वगुहं विष्णुं पार्श्वे देवो महेश्वरः ।
 ययौ निहत्विज्ञानस्यापमार्थच्च शङ्करः ॥
 आस्याय विपुलचैष जनं विश्वितवस्त्रम् ॥
 स्त्रीलालसो॥ महाबाहुः पीनाङ्गसाहस्रोचनः ॥
 चामीकरवपुः श्रीमान् पूर्णचन्द्रनिभाननः ।
 मत्तमातङ्गमनो दिव्यासा जगदीश्वरः ॥
 जातरूपमर्यैः॥ मालां सर्वरब्लैरसङ्गताम् ।
 दधानो भगवानीशः सभागच्छति सक्षितः ॥
 योऽनन्तः पुरुषो योनिर्लोकानामव्ययो हरिः ।
 स्त्रीवेषं विष्णुरास्याय सोऽनुगच्छति शूलिनम् ॥
 सम्पूर्णचन्द्रवदनं पीनोन्नतपयोधरम् ।

* प्रहृतीति B. + श्वेषमिति B. † स्वापयन् स महादेवः इति B. स्वातवान् सुमहाहीषमिति F. महादीषमिति E and H. § दारवने इति B. ¶ आस्याय विपुलं विश्वमिति B and E. विश्व शूलमिति F. || सवालुः इति B and F.
 ** कुशेश्वरमयीमिति B. ‡ श्रीभगविति B.

शुचिक्षितं सुप्रसन्नं रथचूपुरवाहयम् ॥
 सुपीतवसनं दिव्यं श्वामलच्चारुलोचनम् ।
 उदारहंसगमनं* विलासि सुमनोहरम् ॥
 एवं स भगवानीशो देवदारुवनं† हरः ।
 चचार हरिषा सार्वे मायथा मोहयच्छगत् ॥
 हृषा चरन्तं विश्वेशं तच तच पिनाकिनम् ।
 मायथा मोहिता नार्योऽः देवदेवं समन्वयः ॥
 विश्वस्ताभरणाः सर्वाः॒॒ त्वङ्गा लज्जां पतिव्रताः ।
 सहैव तेन कामार्त्ता विलासिन्यशरमिति हि ॥
 अष्टमीषां पुच्छका ये खुर्युवानो जितमानसाः॥
 अन्वागमन्द्वयीकेशं|| सर्वे कामप्रपीडिताः ॥
 गायत्रि दृत्यन्ति विलासयुक्ताः**
 नारीगणा नायकमेकमीशम्†† ।
 हृषा सप्तदीक्षमतीवकान्त-
 मिष्टन्यथालिङ्गितमाचरन्ति‡‡ ॥
 ते सविपत्त्वं जितमाचरन्ति॒॒
 गायत्रि गीतानि सुनीशपुक्षाः ।

* इसचलनमिति B. दधार इसचलनमिति H. † देवदारवने इति B.
 ‡ मोहितामानः इति A, E and H. § विश्वस्ताभरणाः इति K, E, F and H. ¶ यतमानसाः इति B. || अन्वगच्छ अष्टयीकेशमिति B, E and F. ** ये गीतां नित्यविलासवाच्छा इति B. †† मायिनमेकमीशमिति B, E and F. ‡‡ मिष्टन्यथालिङ्गनमाचरन्तीति B. §§ पाञ्चं जिपेतुः जितमाचरन्तीति B. पदे निपत्त्वं इति F.

आलोक्य पद्मापतिमादिदेवं
 भूभङ्गमन्ते* विचरन्ति तेन ॥
 आश्रामयैकामपि† वासुदेवो
 मायी मुरारिमनसि प्रविष्टः ।
 करोति भोगान्मनसि प्रवृत्तिं‡
 मायानुभूयन्त इतीव सम्यक् ॥
 विभाति विश्वामरविश्वनाथः ॥
 समाधवस्त्रीगणसन्निविष्टः ।
 अश्रेष्ठशक्त्या समयं निविष्टो ॥
 यद्यैकशक्त्या सह देवदेवः ॥
 करोति नित्यं परमं प्रधानं**
 तदा विरुद्धः†† पुनरेव भूयः ।
 यथौ समारुद्ध इरिः स्वभावं
 तमीदृशं नाम तमादिदेवम्‡‡ ॥ २०
 दृष्टा नारीकुलं दृढं पुन्नानपि च केशवम् ।
 मोहयन्तं सुनिश्चेष्टाः कोपं सन्दधिरे भूशम् ।

* यमाङ्गमन्ते इति B and F. † आश्रामयैवामपीति B, ‡ मनसानुठितिमिति B. करोति भावं मनसापि उत्तिमिति F. § मायानुभूतान् स इतीव सम्यक् इति B. मायानुभूयं त इति च सम्यक् इति F. ¶ भूतभर्ता इति B. विश्वामरकभूतभर्ता इति F. || अश्रेष्ठशक्त्यासनसन्निविष्टः इति B. अश्रेष्ठशक्त्यासनसन्निविष्ट इति F. ** दृशं परमप्रभावमिति B. नक्तं परमं प्रभावमिति F. †† तदाचिरुद्धः इति B, E and F. ‡‡ तदीश्वरास्तमादिदेवः इति B.

अतीवपरमं वाक्यं प्रीचुहेवं कपर्हिनम्* ।
 शेषु विविधैर्वाक्यैर्मार्यया तस्य मोहिताः ॥
 तपांसि तेषां सर्वेषां प्रत्याहन्यन्त शङ्खरे ।
 यथादित्यप्रतीकाशेः तारका नभसि स्थिताः ॥
 तं भूर्स्यै तापसा विप्राः समेत्य हृषभधजम् ।
 को भवानिति देवेण पृच्छति स्म विमोहिताः ॥
 सोऽब्रवीद्गवानीशसप्तर्तुमिहागतःगा ।
 इदानीं भार्यया देशः॥ भवद्विरह सुवताः ॥
 तस्य ते वाक्यमाकर्ष्य ऋग्याद्या मुनिपुष्टवाः ।
 उचुर्गृहीत्वा वसनं** त्यज्ञा भार्यां तपश्चर ॥
 प्रथोवाच विहस्येशः पिनाकी नीलसोहितः ।
 सम्ब्रित्य जगतां योनिं पार्श्वस्त्रं जनार्हनम् ॥
 कथं भवद्विदितं†† स्वभार्यापोषणोक्तुवौः ।
 त्यक्तव्या मम भार्येति धर्मज्ञैः शान्तमानसैः ॥
 मुनयः‡‡ उचुः ।
 अभिचाररता भार्याः‡‡ सत्याच्याः पतिनेरिताःगा ।

* अतीवासद्य वाक्यं प्रीचुदेवकपर्हिनमिति B. + पार्विविवैरिति B. शार्मिविवैरिति F. † यथादित्यप्रकाशेन इति B and F. ‡ भूर्स्येति आर्यः प्रयोगः भर्त्ययित्वे साधु । ¶ तपत्तमुमिहागतः इति B. † देशे इति B and F.
 ** वचनमिति A, E and F. ‡‡ भवद्विद्विष्टमिति B. §§ स्वय इति B. त्याक्ष उवाचेति F. §§ नार्य इति B, E, F and H. ¶¶ पतिनेरितमिति E, F and H.

अस्माभिर्भक्ताः सुभगा नेष्टशास्त्रागमर्हति* ॥

महादेवां उवाच ।

न कदाचिदियं विप्रा मनसायन्यमिच्छति ।

नाहमेनामपि तथा विमुच्चामि कदाचन ॥ १०

ऋषय जाञ्जुः ।

दृष्टा व्यभिचरन्तीह द्वाक्षाभिःः पुरुषाधम ।

उक्तं द्वासत्यं भवता गम्यताद्विग्रहेव हिः ॥

एवमुले महादेवः सत्यमेव मयेरितम् ।

भवतां प्रतिभाण द्वेषा व्यक्तासौ विचार ह ॥ ॥

सोऽगच्छहरिणा सार्वं मुनीन्द्रस्य महामनः ।

वसिष्ठस्याश्रमं पुर्वं भिक्षार्थी परमेष्वरः ॥

दृष्टा समागतं देवं भिक्षमाणमरुभ्यती ।

वसिष्ठस्य प्रिया भक्त्या प्रत्युहम्य ननाम तम् ॥

प्रस्त्रात्म पादौ विमलं दत्त्वा चासनमुक्तम् ।

सम्बेद्य शिविलं गाचमभिवातहतं द्विजैः ।

सन्ध्याभास** भैषज्यैर्विषष्वदना सती ॥

चकार महतीं पूजां प्रार्थयामास भार्यया ।

को भवान् कुत आयातः किमाचारो भवानिति ।

* नामाभिरेवा सुभगा तादृशी व्यागमर्हतीति B and F. मूलपाठे तु अर्हतीति साधु । + देव इति B. देवदेव इति F. ‡ व्यभिचरन्तीयमस्माभिरिति B and F. § तु इति B. च चतः परं B पुक्ते दादृश पादाः च दृश्यन्ते ॥ भवतां प्रतिभावेष्ट्युत्क्षीडसी विचार ह इति F. ** वन्ध्यामासेति B. सान्ध्यामासेति F.

उच्चतामाह भगवान् सिद्धानाम्बवरो इहम्* ॥
 यदेत्प्रणलं शुभं भाति ब्रह्मयं सदा ।
 एवैव देवता मम धारयामि सदैव तु† ॥
 इत्युक्ता प्रययौ श्रीमानुष्ठापतिव्रताम् ।
 ताङ्ग्याच्चक्रिरे इर्ष्णैर्लोकिभिः मुष्टिभिर्जैः ॥
 दृष्टा चरत्वं गिरिशं नमं विकृतिलक्षणम्§ ।
 प्रीचुरेत्प्रवस्त्रिष्ठमुत्पाटय सुदर्मतिः¶ ॥
 तानब्रवीच्छायोगी करिष्यामीति शब्दरः ।
 युधाकं मामके लिङ्गे यदि हेषोऽभिजायते ॥|| ५०
 उक्ता तूत्पाटयामास** भगवान् भगनेचहा ।
 नापश्चंस्त्वचाचेशं† न केशवं लिङ्गमेवं च‡ ॥
 तदोत्पाता बभूवुर्हि लोकानां भयश्चसिनः ॥
 न राजते सहस्रांशुश्चाल पृथिवी पुनः ।
 निष्प्रभाव यहाः सर्वे चुक्तुमे च अहोदधिः ॥
 अपश्चात्प्राप्त्याचेः स्वप्नं भार्या पतिव्रता ।
 कथयामास विप्राणां भयादाकुलितेन्द्रियाऽऽु ॥

* भवत्तामाह देवानां सिद्धानां प्रवरोऽप्याहमिति B. सर्वेषामेव देवानां सिद्धानां प्रवरोऽप्याहमिति F. † सदैवतः इति B. सदैव तदिति F. ‡ लोकाभिरिति B. रिषुभिरिति E. § विकृतिलक्षणमिति B and F. ¶ प्रीचुरेत्प्रवस्त्रिष्ठमुत्पाटयतु दुर्मतिरिति B. सुदर्मते इति F. || एतत्पाददृश्यं A F पुस्तकयोः नाति । ** इत्युक्तोत्पाटयामासेति B. †† तत्त्वये नेहेति B. तत्त्वयेनेत्रमिति F. §§ तु इति B. §§ साकुलितेचता इति B and F.

तेजसा भासयन् छात्सं नारायणसहायवान् ।
 भिक्षमाणः शिवो नूनं दृष्टोऽप्नाकं गृहेष्विति* ॥ ५
 तस्या वचनमाकर्ष्य शङ्खमाना महर्षयः ।
 सर्वे जग्मुर्महायोगं ब्रह्माणं विख्यसम्भवम् ॥
 उपास्यमानममलैर्योगभिर्ब्रह्मवित्तमैः ।
 चतुर्वेदैर्मूर्त्तिमद्विः सावित्री च सहितं प्रभुम् ॥
 आसीनमासने रथे नानावर्थसमन्विते ।
 प्रभासहस्रकलिले ज्ञानैख्यादिसंयुते ॥
 विभाजमानं वपुषा सम्प्रितं शुभ्रांखोचनम् ।
 चतुर्मुखं महावाहुं छन्दोमयमजं परम् ॥
 विलोक्य देववपुषं प्रसन्नवदनं शुचिमः ।
 शिरोभिर्दर्शीं गत्वा तोषयामास्तुरीक्षरम् ॥ १०
 तान् प्रसन्नो महादेवः चतुर्मूर्त्तिचतुर्मुखः ।
 व्याजहार सुगित्रेष्ठाः किमागमनकारणम् ॥
 तत्स्य हत्तमस्तितिं ग्रह्यतः परमामनः ।
 ज्ञापयाचक्रिरे सर्वे ज्ञत्वा शिरस्त्वाच्छित्तिम् ॥
 ऋषय जातुः ।
 कविहात्वनं पुस्तं पुरुषोऽतीवशीभनः ।
 भार्यया चारुतर्वाङ्गा प्रविष्टो न न एव हि ॥

* गृहेष्विति B. + प्रभु इति B. ‡ प्रभुमिति B. शुचिरिति E and H.
 उपमिति F. § तान् प्रसन्नमना देव इति B and F. ¶ तस्य ते उत्तमस्तितिमिति B
 and F. तस्य प्रसन्नमस्तितिमिति E, F and G.

मोहयामास वपुषा नारीणाकुलमीक्षरः* ।
 कन्यकानां प्रिया चांसर्ण दूषयामास पुच्छकान् ॥
 अस्माभिर्विधा वाताः प्रदत्तास्तेष्ठ पराहताः ।
 ताङ्गितोऽस्माभिरत्वर्थं लिङ्गकु विनिपातितम् ॥
 ५
 अन्तर्हितश्चै भगवान् सभार्थी लिङ्गमेव च ।
 उत्पाताबाभवन् घोराः सर्वमूतभयहराः ॥
 क एष पुरुषो देव भीताः चाः पुरुषोत्तम ।
 अवक्तमेव शरणं प्रपन्ना वयमच्युत ॥
 लं हि वेदिण जगत्यस्मिन्वलिच्छिदिष्ट ॥ चेष्टितम् ।
 अनुग्रहेष्ट युक्तेन** तदस्मानुपपालयान्तः ॥
 विज्ञापितो सुनिगच्छैर्विज्ञात्मा कमलोद्धवः ।
 व्याला देवं चिशुलाष्टं छताच्छलिरभाषत ॥
 अद्या उवाच ।

हा कष्टभवतामद्य जातं सर्वार्थनाशनम् ।
 विग्रहसं विकृतपश्चर्या मिथ्यैव भवतामिष्ट ॥
 सम्माप्तं पुरुषसंखारान्विधीनांक्षः परमं निधिम् ।
 उपेच्छितं द्वयाभावेष्टुर्भवद्विरिष्ट मोहितैः ॥

* कुलमाश चेति B. + प्रियो यकु इति B. ‡ वापाः प्रदत्ताचेति B and F.
 § अन्तर्हितश्च इति B. ¶ वेत्व इति B and F. || लिच्छिदिष्ट इति B and F.
 ** विवेशेति B and F. ++ तदस्मानुपपालयेति B and F. §§ पुरुषसंखानां
 निधीनामिति B. §§ वृथाचारैरिदि B and F.

काङ्क्षन्ते^{*} योगिनों निलं यतन्तो[†] यतयो निधिम् ।

यमेष तं समासाद्य हा भवद्विष्वपेचितम्[‡] ॥

यजन्ति यज्ञैर्विविष्यवासेवेद्वादिनः ।

महानिधिं समासाद्य[§] हा भवद्विष्वपेचितम् ॥

यमर्चयित्वा सततं[¶] विष्वेशत्वमिदं मम ।

स देवोपेचितो॥ दृष्टा निधानभाग्यवर्जिताः^{**} ॥

यस्मिन् समाहितं दिव्यमैश्वर्यं यत्तदव्ययम् ।

तमासाद्य निधिं ब्रह्माण्ठं हा भवद्विष्वथाक्षतम्^{‡‡} ॥

एष देवो महादेवो विज्ञेयसु महेश्वरः ।

न तस्य परमं किञ्चित्पदं समभिगम्यते^{§§} ॥

देवतानासृष्टीणां वाणा पितृणाच्चापि शाश्वतः॥॥ ।

सहस्रयुगपर्यन्ते प्रलये सर्वदेहिनाम् ।

संहरत्येष भगवान् कालो भूत्वा महेश्वरः ।

एष चैव प्रजाः सर्वाः स्त्रजत्येष^{***} स्त्रतेजसा ॥

एष चक्री चक्रवर्तीं श्रीवक्षक्षतत्त्वाणः ।

योगी क्षतयुगे देवस्तेतायां यज्ञ एव चाणाणां ।

इपरे भगवान्कालो धर्मकेतुः कालो भव.^{‡‡‡} ॥

* काङ्क्षन्तीति साधु । † यतमाणा इति साधु । ‡ ऐच्छमखिर्वं भुवनिति B.

§ तमासाद्याद्य देवनिति B. ¶ यं समासाद्य अनितनिति B and F. || तदेषी-

यनितनिति B. ** भाग्यवर्जितैरिति B. †† आङ्गनिति F. ‡‡ यवाक्षतनिति B.

§§ समधिगम्यते इति B. ¶¶ चेति B. ||| शाश्वतनिति A. *** स्त्रजत्वेकः

इति B and F. ††† उच्चते इति B. ‡‡‡ युगे इति B. भवेदिति F.

रहस्य मूर्तीयस्तिस्तो याभिर्विश्वमिदं ततम् ॥
 तमो द्वामी रजो ब्रह्मा सत्यं विशुरिति शृतिः† ॥ १०
 मूर्त्तिरन्या शृताः पास्त दिव्यासा चृश्च शिवा भ्रवा ।
 यच्च तिष्ठति तद्वाय योगेन तु समन्वितम् ॥
 या चास्य पार्श्वगा भार्वा भवद्विरभिभाषिताण ।
 स हि नारायणो देवः परमामा सनातनः ॥
 तत्त्वात्सर्वमिदं जातं तचैव च स्थायं व्रजेत् ।
 स एष मोक्षयेत्कृत्यं स एष च परा गतिः ॥
 सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
 एकशृङ्गो महानामाऽऽ नारायण इति शृतिः†† ॥
 रेतोऽस्यः क्षेत्रे गर्भो भगवानापो माया ततुः‡‡ प्रभुः ।
 स्तूयते विविधेर्मन्त्रैर्ब्रह्मणैर्मैत्र्यकाहिभिः ॥
 संहृत्य सकलां विष्णुं कल्पान्ते पुरुषोक्तमः ।
 श्रेते योगाद्यतं पीला यच्च विश्वाः परम्पदम् ॥
 न जायते न स्त्रियते वर्षते न च विश्वदृक् ॥॥ ।

* यानि चार्बृति पद्धताः इति B. + प्रभुरिति B. स्त्रियरिति F. ‡ अन्या-
 शिता इति B. § वै इति B. ¶ भवद्विरभिषीचिता इति B and F. || स एव
 परमा गतिरिति B and F. ** अतः परं B F पुष्टकवीः चतुर्वेदवतुर्मूर्ति-
 स्त्रिगुच्छः परमेश्वरः । एकशूर्तिरननामा इत्यधिकाः पाठी हस्तते । †† पुराणोऽष्टावर्ती
 शृरितिः B and F. §§ स तस्मैति B. स तस्मैश्वदी भगवानिति F. §§ आपोमय-
 ततुरिति B and F. ¶¶ तद्विच्छीः परमं पदमिति B and F. ॥॥ विश्वस्त्रिगति B.
 विश्वधृगति F and F.

मूलप्रकृतिरव्यक्ता गीयते वैदिकैरजः ॥
 ततो निशायां दृक्षायां* सिद्धत्तुरखिलं जगत् ।
 अजनाभौ तु† तद्विजं चिपत्येष महेश्वरः ॥
 तं मां वित्त‡ महामानं ब्रह्माणं विश्वतोमुखम् ।
 महामत्तं पुरुषं विश्वमपाङ्गर्भमनुक्तमम् ॥
 न तं जानीत्सु जनकं मोहितास्तस्य मायया ।
 देवदेवं महादेवं भूतानामीश्वरं इरमण ॥
 एष देवो महादेवो आनादिर्भगवान्हरः ।
 विश्वना सह संयुक्तः करोति विकरोति च ॥
 न तस्य विद्यते कार्यं न तस्माहिद्यते परम् ।
 स वेदान् प्रददौ पूर्वं योगमायातनुर्मम् ॥
 स मायी मायथा सर्वद्वरोति विकरोति च ।
 तमेव सुक्षये आत्मा ब्रजध्वं शरत्तं शिवम् ॥
 इतीरिता भगवता मरीचिप्रसुखा विभुम् ।
 प्रणम्य देवं ब्रह्माणं पृच्छन्ति स्म समाहिताः** ॥
 मुनय उच्चुः ।
 कथं पश्येम तं देवं पुनरेव पिनाकिनम् ।
 ब्रूहि विश्वामरेशान चातात्वं शरणेषिषाम् ॥

* व्युष्टायामिति B. † अजस्य नामी इति B and F. ‡ तमाविष्टमिति A, E and H. § विदाधेति A, E and H. जानीष इति F. ¶ इरिनिति A, E and F. || ब्रजेत शरसं भवमिति B. ** सुदुःखिताः इति B and F.

ब्रह्मोवाच ।

यहस्तं भवता तस्य लिङ्गं भुवि निपातितम्* ।
 तस्मिन्द्वानुकृतीशस्य ऋत्वा लिङ्गमनुकृतम् ।
 पूजयध्वं सप्तवीकाः सादरं† पुष्टसंयुताः ।
 वैदिकैरेव नियमैर्विविधैर्ब्रह्मचारिणः ॥
 संखात्य शास्त्रैर्ष्यं वैर्ग्यजुः सामसंभवैः ।
 तपः‡ परं समाख्याय गृणन्तः शतरुद्रियम् ।
 समाहिताः पूजयध्वं सपुत्राः सह बन्धुभिः ।
 सर्वे प्राज्ञलयो भूत्वा शूलपाणिं प्रपद्यथ ॥
 ततो द्रष्टव्य देवेण दुर्दर्शमक्षतामभिः ।
 य दृष्टा सर्वमज्ञानमधर्मस्त्र प्रणश्यति ।
 ततः प्रणस्यै वरदं ब्रह्माणममितौजसम् ।
 जग्मुः संहृष्टमनसोण देवदारुवनं पुनः ॥
 आराधयितुमारव्या ब्रह्मणा कथितं यथा ।
 अजानन्तः परं भावं|| वीतरागा विमल्लराः ॥
 खण्डिलेषु विचित्रेषु पर्वतानां गुहासु च ।
 नदीनाम्ब विविक्तेषु पुलिनेषु श्वभेषु च ।
 शैवालभोजनाः** केचिद्लेचिद्वर्तर्जलेश्याः ।
 केचिद्भावकाशासु† पादाङ्गुष्ठे द्विषिताः ॥

* लिङ्गनु विनिपातितमिति B. + सदैवमिति B. ‡ ततः इति A. § प्रसादेति B. ¶ सुप्रीतमनसः इति B. || देवमिति B. ** शैवाना भाजनमिति B.
 ††. केचिद्भावकाशासु इति B, E, F and H.

दन्तोऽसुखलिङ्गवच्चे हाश्मकुट्टास्तथा परे ।
 शाकपर्णीश्वानाः॑ केचिल्लभ्यताला मरीचिपाः ॥
 द्वचमूलनिकेताच्च शिलाश्वास्तथापरे ।
 कालं नयन्ति तपसा पूजयन्तो महेश्वरम् ॥
 ततस्तेषां प्रसादार्थैः॒ प्रपत्तार्तिहरो हरः ।
 चकार भगवान्बुद्धिं बोधयन् दृष्टभृजः६ ॥
 देवः क्षतयुगे द्वित्तिवृक्षे हिमवतः शुभेण ।
 देवदारुवनम्यासः प्रसन्नः परमेश्वरः ॥
 भक्षपाण्डुरदिग्धाङ्गो नन्मो विकृतलक्षणः ।
 उस्मूकव्यथहस्ताच्च रक्तपिङ्गललोचनः ॥
 क्वचिच्च हसते रोद्दं क्वचिहायति विक्षितः ।
 क्वचिकृत्यति शृङ्गारी क्वचिद्वौति मुहुर्मुहुः ॥
 आश्रमे द्वाटते॥ भिन्नः००र्याचते च पुनः पुनः ।
 मायाद्वालाभनो रूपन्देवस्तदनमागतः ॥
 जाला गिरिसुतां गौरीं०० पार्खे देवः पिनाकाधक् ।
 सा च पूर्ववहेवेशी देवदारुवनं गता ॥
 हृष्टा समागतं देवं देव्या सह कपर्दिनम् ।
 प्रणेमुः गिरसा भूमी तीष्यामासुरीश्वरम् ॥

* दधेति B. + शालपर्णीश्विनः इति B. शाकपत्राश्विन इति F. † प्रसादार्थमिदि B, E, F and H. § प्रबीघाय दृष्टभृजः इति B. बोधवंसान् दृष्टभृज इति F. ¶ भगीर्हिमवतः सुतेति A, E and H. || सागतः इति B. ** भिन्नामिति B. मैवमिति F. †† देवीमिति B and F.

वैदिकैर्विधैर्मन्त्रैसोचै#र्चाहेष्वरैः शभैः ।
 अवर्वशिरसा चान्ये रुद्रादैरर्चयन् भवम् ॥
 नमो देवाधिदेवायां महादेवाय ते नमः ।
 त्वं ब्रह्मकाय नमस्तुर्यं चिशूलवरधारिषे ॥
 नमो दिव्याससे तु भ्यं विज्ञताय पिनाकिने ।
 सर्वप्रणतदेवायः ख्यमप्रणतामने ॥
 अन्तकालकृते तु भ्यं सर्वसंहरणाय च ।
 नमोऽसु नृत्यशीलाय नमो भैरवरूपिषे ॥
 नरनारीश्वरीराय योगिने गुरवेऽ नमः ।
 नमो दात्ताय शात्ताय तापसाय हराय च ॥
 विभीषणाय रुद्राय नमस्ते कृत्तिवाससे ।
 नमस्ते लेलिहानाय श्रीकण्ठाय च ते नमः ॥
 अघोरघोररूपाय वामदेवाय वै नमः ।
 नमः कनकमालाय देव्याः प्रियकराय च ॥
 गङ्गासलिलधाराय शश्वते परमेष्ठिने ।
 नमो योगाधिपतये भूता॥धिपतये नमः ॥
 प्राणाय च नमस्तुर्यं नमो भस्माङ्गधारिषे** ।
 नमस्ते हव्यवाहाय हंश्चिष्ये हव्यरेतसे ॥
 ब्रह्मणस्ते शिरोहर्चेऽन्तं नमस्ते कालरूपिषे ।

* स्फौरिति B and F. + देवादिदेवाय इति B. ‡ देवायिति B and E.
 § योगिना गुरवे इति B and F. ¶ शितिकण्ठायेति B. || ब्रह्माधिपतये इति E
 and H. ** भागिने इति B. †† हन्ते इति B and F.

आगतिं ते न जानीमो गतिं नैव च नैव च ॥
 विश्वेष्वराय सौम्याय महाप्रलयकारिणे* ।
 नमः प्रमथनाथाय दाचे च शुभांसम्पदाम् ॥
 कपालपाण्ये तुम्हं नमो जुष्टतमाय ते ।
 नमः कनकपिङ्गाय वारिलिङ्गाय ते नमः ॥
 नमो वङ्गर्कलिङ्गाय ज्ञानलिङ्गाय ते नमः ॥
 नमो भुजङ्गहाराय कर्णिकारप्रियाश च ।
 किरीटिने कुण्डलिने कालकालाय ते नमः ॥
 महादेव महादेवं देवदेव चिलोचन ।
 चम्यतां यत्कृतं मोहात्मसेव शरणं हि नः ॥
 चरितानि विचित्राणि गुच्छानि गहनानि च ।
 ब्रह्मादीनाच्च सर्वेषां दुर्विज्ञेयो हिंश शङ्करः ॥
 अज्ञानाद्यदि वाज्ञानालिच्छिद्यलुक्ते नरः ।
 तत्सर्वं भगवानेव कुरुते योगमायया ॥
 एवं खुत्वा महादेवं प्रविष्टैरन्तरामभिः ।
 उत्तुः प्रणम्य गिरिशं पश्चामस्त्वां यथा पुरा ॥
 तेषां संस्तवमाकर्ष्णः** सोमः सोमविभूषणः ।

* विश्वेश्वर महादेव योगिकोऽसि नमीऽसु ते इति B. विश्वेश्वर महादेव योगिसि चीडसि नमीऽसु ते इति F. + सुखेति B. सर्वेति F. † एतपादवर्यं B. पुस्तके नाति ।
 § वामदेव महेश्वर इति B. नमो देव महादेव महादेव चिलोचन इति F. ¶ दुर्विज्ञेयोऽसि इति B and E. || अतः परं B. पुस्तके श्वीकरणं न दृश्यते । ** संस्तव सम्बूद्धं सविभूत्यर्थः । अत्र संस्तवश्च न परिचयार्थकः ।

स्वयमेव परं रूपं दर्शयामास शङ्करः ॥
 तं ते दृष्टाव गिरिशं देव्या सह पिनाकिनम् ।
 यथापूर्वं स्थिता विप्राः प्रथेसुरृष्टमानसाः ॥
 ततस्ते मुनयः सर्वे संसूय च महेश्वरम् ।
 भृगुङ्गिराः वसिष्ठसु विज्ञामिच्छस्थैव च ।
 गौतमोऽचिः सुकेशश पुलस्त्वः पुरुषः क्रतुः ।
 मरीचिः कश्यपश्चापि संवर्त्तकमहातपाः ।
 प्रणम्य देवदेवेशमिदं वचनमभृष्टम् ॥
 कथं त्वान्देवदेवेश कर्मयोगीन वा प्रभो ।
 आनेन वाच योगीन पूजयामः सदैव हि ॥
 केन वा देव मार्गेण सम्पूज्यो भगवानिह ।
 किं तत्त्वेष्वमसेव्यं वा सर्वमेतद्वीहिणः नः ॥
 देवदेवः स्वाच ।

एतहः सम्बवश्चामि गाढः गहनमुक्तमम् ।
 ब्रह्मणाण कथितं पूर्वं महादेवे महर्षयः ॥
 सांख्ययोगाहिधा च्छेयं॥ पुरुषाणां हि साधनम् ।
 योगीन सहितं सांख्यं पुरुषाणां विमुक्तिदम् ॥
 न केवलं हि** योगीन दृश्यते पुरुषः परः ।
 आनन्दु केवलं सम्यगपवर्गफलप्रदम् ॥

* भृगुङ्गिराः—भृगुङ्गा सहितः चक्रिराः । + शूष्टि । आर्दः प्रयोगीऽवम् । † देव
 इति B. § शूष्टिः B and F. ¶ ब्रह्मणे इति B. || सांख्ययोगी हिष्ठा च्छेयः
 इति B and F. ** केवलेनेति B. न केवलं वियोगेनेति E and H.

भवतः केवलं योगं समाचित्त्वा विमुक्तये ।
 विहाय सांख्यं विमलमकुर्वत* परिश्रमम् ॥
 एतस्माल्कारणाद्विप्रा दृशां केवलकर्मणाम् ।
 आगतोऽहमिमं देशं ज्ञापयचोहसञ्चवम् ॥
 तस्माद्वद्विर्विमलं ज्ञानद्वैवस्यसाधनम् ।
 आत्मव्याप्तिं हि प्रबद्धेन ओतव्यं धर्मं एव चृढः ॥
 एकः सर्वव्यगो ज्ञात्मा केवलशितिमाचकः ।
 आनन्दो निर्वासी नित्यं एतद्वृद्धं सांख्यदर्शनम् ॥
 एतदेव परं ज्ञानमवश्यं मोक्षोऽनुगीयते ।
 एतत्त्वैवस्यममलं॥ ब्रह्मभावस्य वर्णितः** ॥
 आचित्त्वा चैतत्परमं तत्त्वितास्तप्त्यरायणाः ।
 पश्यन्ति मां महात्मानो यतयो विख्यमीक्षरम् ।
 एतत्परमाणांज्ञानं केवलं सत्त्विरक्षनम् ।
 अहं हि वेद्यो भगवान्मम मूर्त्तिरित्यं शिवा ॥
 बद्धनि साधनानीह सिद्धये क्षयितानि तु ।
 तेषाःक्षमभ्यधिकं ज्ञानं मामकं द्विजपुष्टवाः ॥
 ज्ञानयोगद्वृतताः शान्ता मामेव शरणं गताः ।
 ये हि मां भक्त्वा रता ध्यायन्ति सततं इदि ॥

* अकुर्वतः इति A, E and H. विकुर्वत इति F. + देवदधर्मिष्ठानिति B.

‡ द्वमनेव चेति B. शाश्वमेव च इति F. वर्षमनेव च इति E and H. § सादेतदिति B and F. ¶ ज्ञानमेव इति B and F. || अतुर्वनिति B. ** ब्रह्मभावसुवस्यक इति F. ‡† परमनिति B, E, F and H. §§ येषानिति B. §§ कीर्ते इति B.

मङ्गलितत्पराः नित्यं यतयः श्रीष्टकलाषाः ।
 नाशयाम्यचिरासेषां चोरं संसारगङ्गरम् ॥
 निर्वितं हि यथा पूर्वं व्रतं पाशुपतं शुभम् ॥
 गुद्धाहुद्धतमं सूक्ष्मं वेदसारं विमुक्तये ॥
 प्रशान्तः संयतमनाः भस्त्रोदूलितविषयः ।
 ब्रह्मचर्थरतो नम्नो व्रतं पाशुपतञ्चरेत् ॥
 यहा कौपीनवसनः स्थादेकवसनो मुनिः ॥
 वेदाभ्यासरतो विद्वान्यायेत्पशुपतिं श्रिवम् ॥
 एष पाशुपतो योगः सेवनीयो मुमुक्षुभिः ।
 तस्मिन् स्थितैसु पठितं निष्कामैरिति हि श्रुतम् ॥
 वीतरागभयक्रोधा मन्यथा मामुपाश्रिताः ।
 बहुवोदनेन योगेन पूता मङ्गावमागताः ॥
 अन्यानि चैव शास्त्राणि लोके त्रिसोऽनानि तु ।
 वेदवादविरचानि मयैव कथितानि तु ।
 वामं पाशुपतं सोमं लाकुरचैव ॥** भैरवम् ।
 असेव्यमेतत्कथितं वेदवाद्यं तथेतरम् ॥
 वेदमूर्त्तिरहं विप्रा नान्यशास्त्रार्थवेदिभिः ॥†॥
 ज्ञायते मत्स्वरूपन्तु मुक्ता इवं सनातनम् ॥

* मङ्गलिपरमा इति B and F. + संसारसागरमिति B, E, F, G and H.

‡ यथाप्याशुपते परमिति B. § स्थादा दिग्बाससी सुनिरिति B. ¶ भज्जल्लैर्हि
स्ततमिति B and F. || विश्रुतमिति B. ** लाकुरचैवेति B. वकुरमिति F.
†† शास्त्रानुसारिभिरिति B. शास्त्रार्थवादिभिरिति F.

खापयध्वमिदं मार्गं पूजयध्वं महेश्वरम् ।
 ततोऽचिराहरं ज्ञान*मुत्पत्त्यतिं न संशयः ॥
 मयि भक्तिश विपुला भवतामसु सत्तमाः ।
 ध्यानमाच्चः हि साक्षिं दास्यामि मुनिसत्तमाः ॥
 इत्युक्ता भगवान् सोमस्त्रैवान्तर्हितोऽभवत् ।
 तेऽपि दारुदने खिला इच्छयन्ति अ शङ्करम् ॥
 ब्रह्मचर्यरताः शान्ता ज्ञानयोग॥परायणाः ।
 समेत्य ते महामानो मुनयो ब्रह्मयादिनः ।
 विचक्रिरे ब्रह्मवादान् खामज्ञानसमाच्छयान् ॥**.
 किमस्य जगतो मूलमात्रा चास्माक्मेव हि ॥
 कोऽपि स्यात्सर्वभावानां+† हेतुरीश्वर एव च ।
 इत्येवं मन्यमानानां ध्यानमार्गाद्विलम्बिनाम् ।
 आविरासीमहादेवी ततोऽः‡ गिरिवरामजा ॥
 कोटिसूर्यप्रतीकाशा ऊवालामालासमावृता ।
 खभाभिर्निर्जलाभिः साऽऽपूरयन्ती नभस्ततम् ॥

* अचिरादैश्वरं ज्ञानमिति B and F. + उत्पत्त्यते इति साधु । ‡ ध्यानमाच्च-
 मिति I. § तत्रैवान्तर्हीयत इति B and F. ¶ तेऽपि दारुदने तत्त्विन् पूजयन्ति
 अ शङ्करमिति B and G. देवदारुदने तत्त्विन् पूजयन्ति अ शङ्करमिति F. || सांख्यो-
 गेति B and F. ** एतत्पादइयं B युक्ते न हस्तते । विती नरे इति E,
 F and H. † भूतानामिति B. §§ देवीति B, E and H. गौरिति F.
 §§ खभाभिर्विमलाभिन् इति B.

तामन्वपश्चहिरजाममेया
 ज्वालासहस्रान्तरसच्चिदाम् ।
 प्रणेमुरेताः मस्तुलेशपद्मी
 जानन्ति चैतत्परमस्यां वीजम् ॥
 अस्माकमेष्वा परमस्यः पद्मी
 गतिस्थायामा गगनाभिधाना ।
 पश्चस्थित्यामानमिदस्तु ज्ञात्वा
 तस्यामधैते सुनयः प्रदृष्टाः § ॥
 निरीक्षितास्ते परमेशपत्न्या
 तदन्तरे देवमशेषहेतुम् ।
 पश्चन्ति शश्चुं कविमीशितारं
 रुद्रं छृष्टन्तं पुरुषं पुराणम् ॥
 आलोक्य देवीमध्य देवमीशं
 प्रणेमुरानन्दमवापुरथम् ।
 ज्ञानं तदीशं भगवद्यसादा-
 दाविर्बभौ जन्मविनाशहेतु ॥
 इयं या सा जगतो योनिरेका
 सर्वाभिका सर्वनियाभिका च ।
 माहेश्वरी शतिरनादिसिद्धा
 व्योमाभिधाना दिवि राजतीव ॥

* प्रणेमुरेकमिति B. प्रणेमुरेनामिति F. + ते तप्तपरमस्तेति B. § परमेश्वरिदि B and F. § सुनयष्व विप्राः दृति B.

अस्त्रं महान्* परमेष्ठी परस्तात्
 महेश्वरः शिव एकः सत् रुद्रः ।
 चकार विश्वं परशक्तिनिष्ठं
 मायामथारुद्ध चक्षः देवदेवः ॥
 एको देवः सर्वभूतेषु गूढो
 मायी रुद्रः सकलो निष्कलश ।
 स एव देवी न च तद्विभिन्न-
 मेतज्जात्वा हास्यतत्त्वं^६ व्रजन्ति ॥
 अन्तर्हितोऽभूद्गवान्महेशोण
 देव्या तया ॥ सह देवाधिदेवः ।
 आराधयन्ति स तमादिदेवं**
 वनौकाससे पुनरेव रुद्रम् ॥
 एतद्वः कथितं सर्वं देवदेवस्य चेष्टितम्^७ ।
 देवदारुद्वने पूर्वं पुराणे यत्याया शुतम् ॥
 यः पठेष्ठृण्यान्तिलं मुच्यते सर्वपातकैः ।
 आवयेहा हिजान् शास्त्रान् स याति परमां गतिम्^८ ॥
 इति श्रीकृष्णपुराणे उपविभागे देवदारुद्वनप्रवेशो नाम
 अष्टाचिंशोऽध्यायः ।

* अस्त्रामहिति B. + एकोऽविति B and F. ‡ स इति B. उमारुद्ध च
 इति F. § आस्यतत्त्वमिति B and F. ¶ भगवानपैशः इति B and F. || देव्या:
 सर्वः इति B and H. देव्या अस्त्रा इति F. ** तमेव देवमिति B and F. †† देव-
 देवविचेष्टिमिति B and F. ‡‡ आवयित्वा हिजान् शास्त्रान् प्रयाति परमां गतिमिति B.

अनन्तत्वारिंशोऽध्यायः ।

कृत उवाच ।

एषा पुरुषतमा देवी देवगन्धर्वसे विता ।
नन्ददा लोकविश्वाता तीर्थानामुक्तमा नदी ॥
तस्याः शृणु इं माहात्म्यं मार्कण्डेयेन भाषितम् ।
युधिष्ठिराय तु शुभं सर्वप्रपाप्ताश्वनम् ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

श्रुतास्ते* विविधा धर्मास्त्वप्सादात्महामुने ।
माहात्म्यात्म प्रयागस्य तीर्थानि विविधानि च ॥
नन्ददा सर्वतीर्थानां मुख्या हि भवतेरिता ।
तस्यास्त्वदानीं माहात्म्यं वक्तुमर्हसि सत्तम् ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

नन्ददा सरितां श्रेष्ठा रुद्रदेहादिनिःश्रुता ।
तारयेत्सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि चां ॥
नन्ददायात्मा माहात्म्यं पुराणे यत्प्रया श्रुतम् ।
इदानीं तप्यवस्थामि शृणु विकमनाःक्षः शुभम् ॥
पुरुषा कनक्षले गङ्गा कुरुक्षेत्रे सरस्वती ।
यामे वा यदि वारस्ते पुरुषा सर्वत्र नन्ददा ॥
चिभिः सारस्तत्त्वोयं सप्ताहाद्यामुनं जलम् ॥

* श्रुतात्मु इति B and F. + स्थापनानि च नन्ददेति B. † श्व इति साधु ।

॥ श्रमाईन् तु यामुनमिति B and F.

सद्यः पुनाति गाङ्गेयं दर्शनादेव नार्मदम् ॥
 कलिङ्गदेशपश्चाहें पर्वतेऽमरकण्ठके* ।
 पुस्ता विषु चिलोकेषु रमणीया मनोरमा ॥
 सदेवासुरगम्भर्वा ऋषयस्तपोधनाः ।
 तपस्तमा तु राजेन्द्र सिंहिन्तु परमाङ्गताः ॥
 तच खाला नरो राजनिवमखो जितेन्द्रियः ।
 उपोष्ट रजनीमिकां कुलानां तारयेष्वतम् ॥
 योजनानां अतं सायं श्रूयते सरिदुत्तमा ।
 विस्तारेण तु राजेन्द्र योजनहयमायता ॥
 षष्ठितीर्थसहस्राणि षष्ठिकोव्यस्तथैव च ।
 पर्वतस्त समन्तात् तिष्ठत्यमरकण्ठके ॥
 ब्रह्मचारी शुचिर्भूत्वा जितक्रोधो जितेन्द्रियः ।
 सर्वहिंसानिवृत्तसु सर्वभूतहिते रतः ॥
 एवं शुद्धसमाचारोऽः यसु प्राणान्परित्यजेत् ।
 तस्य पुश्यफलं राजन् शृणुष्वावहितोऽनघुः ॥
 अतं वर्षसहस्राणि सर्वे भोदतिश पाषङ्कव ।
 अप्सरोनषसहीर्णे दिव्यस्त्रीपरिवारितः ॥
 दिव्यगम्भानुक्तिसञ्च दिव्यपुष्पोपग्नीभितः ।
 क्रीड़ते दिव्यलोके तु विवृधैः॥ सह भोदते ॥

* अमरकण्ठे इति G and H. + पुस्ता विषु लोकेष्विति B. पुस्ता च विषु लोकेषु इति F. ; सर्वसमाचारः इति B and F. § हयेति B. ¶ भोदते इति वापु । ॥ देवलोके तु देवतैरिति B and F.

ततः स्वर्गात्परिभ्रष्टो राजा भवति धार्मिकः ।
 एहन्तु सभतेऽसौ वै* नानारब्रसमन्वितम् ।
 स्वधैर्मणिमयैर्द्विवैर्वज्ञवैदूर्यभूषितम् ।
 आलेख्यवाहनैः शुभैर्दीर्सीशतसमन्वितम्† ॥
 राजराजेश्वरः श्रीमान् सर्वस्त्रीजनवज्रभः ।
 जीवेहर्षश्यं सायन्त्र भोगसमन्वितः ॥
 अनिप्रवेशेऽव जले वाष्ठवानश्यने छते ॥‡
 अनिवर्त्तिकाः गतिस्तस्य पवनस्याम्बरे यथा ।
 पश्चिमे पर्वततटे सर्वपापविनाशनः ।
 झटोण जलेश्वरो नाम चिषु लोकेषु विश्रुतः ॥
 तत्र पिण्डप्रदानेन सन्ध्योपासनकर्मणा ।
 हश्वर्षसहस्राणि तपिताः स्वर्णे संशयः ॥
 हच्छिष्ठे नर्वदाकूले कपिलास्या महानदी ।
 सरसार्जुन॥सहस्रा नातिदूरे व्यवस्थिता ॥
 सा तु पुराणा महाभागा चिषु लोकेषु विश्रुता ।
 तत्र कोटिश्यतं सायं तीर्थानान्तु युधिष्ठिर ॥
 तत्रिंस्तीर्थे तु ये हृष्टाः पतिताः कालपर्यथात् ।
 नर्वदातोयसंसृष्टास्ते यान्ति ॥# परमाङ्गतिम् ॥

* शैरीरिति B. + दासीदाससमन्वितमिति B and F. † अथ वङ्गप्रवेशे तु
 कृष्ण वाष्ठवज्ञे छते इति A, F and H. आशी भीजनसेव आश्वकः, न आश्वकः अना-
 श्वकसज्जित् प्रायोपवेशने इत्यर्थः । § अनिवर्त्तिका अपुरावर्त्तिनीत्यर्थः । ¶ नदः इति B.
 || सरखार्जुनेति B and F. ** यान्ति ते इति B.

हितीया तु महाभाग विश्वकरणी शुभा ।
 तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा विश्वस्त्री भवति चाणात् ॥
 कपिला च विश्वस्त्रा च शूद्रेते सरिदुत्समै* ।
 ईश्वरेण पुरा प्रोक्षे सोकानां हितकाम्यथा ॥
 अनाशकन्तु यः कुर्यात्तस्मिंस्तीर्थे नराधिप ।
 सर्वपापविशुद्धाका रुद्रलोके[†] स गच्छति ॥
 तत्र स्नात्वा नरो राजन्नस्मिन्दफलं लभेत् ।
 ये वसन्त्युत्तरे कूले रुद्रलोके वसन्ति ते ॥
 सरस्त्वाच्च गङ्गायां नर्मदायां शुष्ठिर ।
 समं स्नानच्च दानच्च यथा मे शहरोऽब्रवीत् ॥
 परित्यजति यः प्राणान् पर्वतेऽमरकण्ठके ।
 वर्षकोटिशतं सायं रुद्रलोके महीयते ॥ [‡]
 नर्मदायां जलं पुरां फेनोमिंसफलीकृतम्[§] ।
 पवित्रं शिरसा वन्धंग सर्वपापैः प्रमुच्छते ॥
 नर्मदा सर्वतः ॥ पुरां ब्रह्महत्यापहारिणी ।
 अहोरात्रोपवासेन मुच्छते ब्रह्महत्या ॥
 जालेश्वरं तीर्थवरं सर्वपापप्रणाशनम्^{**} ।
 तत्र गत्वा नियमवान् सर्वकामान्[†] लभेन्नरः ॥

* राजसत्तमेति B. † रुद्रलोकनिति B. ‡ एतदन्नं स्नीकाहयं A, E, H
 उभकेवु गाति । § समलं ज्ञतमिति B. सकलं ज्ञतमिति E. बहुलं ज्ञतमिति F.
 सुकलोऽग्निमिति H. ¶ इत्वा इति B. || सर्वदैति B. ** विनाशनमिति B.
 †† सर्वान् कामानिति B.

बन्दस्त्वयोपरागे तु गत्वा चामरकण्ठम्# ।
 अस्मिन्देशाइशगुरुं पुरुषमाणंश्चोति मानवः ॥
 एष पुरुषो गिरिवरो देवगम्यर्थसेवितः ।
 नानाद्वयमलताकीर्णे नानापुर्णीपश्चोभितः ॥
 तत्र सचिहितो राजदेवा सह महेश्वरः ।
 ब्रह्मा विष्णुस्थाय बद्री विद्याधरगणैः सह ॥
 प्रदक्षिणम् वः कृत्यात्पर्वतेऽमरकण्ठकेऽः ।
 पौरुषरीकस्य यज्ञस्य फलव्याप्तिं भास्तुतः ॥
 कावेरी नाम विश्वाताऽ नदी कल्पवनाशिनी ।
 तत्र आत्मा महादेवमर्त्येहृषभघ्वजम् ॥
 सहस्रे नर्मदायासु बद्रस्त्रोके महीयते ।

इति श्रीकूर्मपुराणे मार्कण्डेययुष्मितिरसंवादे नर्मदामास्तरम्बं नाम
 कल्पत्रार्दिश्चोऽभायः ।

* कण्ठमिति E and H. + इतः परं सर्वात्मपर्यंतः परसर्वस्त्रीगविंश्चश्वीक-
 पर्यन्तम् पाठः A पुस्तके नामि । § नगचामरकण्ठमिति E and H. § विपुष्मिति
 E and H.

चत्वारिंशोऽध्यायः ।

मार्कण्डेय उवाच ।

नर्मदा सरितां श्रेष्ठा सर्वपापविनाशिनी ।
 मुनिभिः# कथिता पूर्वमीम्बरेण स्वयम्भुगा ॥
 मुनिभिः संसुता छ्वेषा नर्मदा प्रवरा नदी ।
 रुद्रगाचाहिनिज्ञान्ता लोकानां हितकाम्यया ॥
 सर्वपापहरा नित्यं सर्वदेवनमस्तुता ।
 संसुता देवगन्धर्वैरप्सरीभिस्त्रैव च ॥
 उपरे चैव कूले च तीर्थे चैलोक्यविश्रुतेऽ ।
 नान्ना भद्रेश्वरं पुरुषं सर्वपापहरं शुभम् ।
 तत्र ज्ञात्वा नरो राजन्देवतैः सह मोहतेऽ ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र तीर्थमान्नातकेश्वरम् ॥
 तत्र ज्ञात्वा नरो राजन् गोसहस्रफलं लभेत् ॥
 ततोऽङ्गारकेश्वरं गच्छेन्नियतो नियताश्ननः ।
 सर्वपापविशुद्धात्मा रुद्रलोके महीयते ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र केदारं नाम पुरुषदम् ।
 तत्र ज्ञात्वोदकं पीत्वा सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥
 निष्पत्तेश्वरतो गच्छेत्सर्वपापविनाशनम् ।

* मुनिभरति E and H. + चैलोक्यविश्रुतमिति E and H. ; रुद्रलोके महीयते इति E and H. § विमलेश्वरमुत्तममिति E and H. ¶ चतः परं छोकार्बंष्टकं E H पुष्टकयोर्गं इष्टते ।

तत्र खाला महाराज इद्रसीके महीयते ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र वाष्टीर्थमनुज्ञम् ।
 तत्र प्राणान्परित्यज्य इद्रसीकमवाप्नुयात् ॥
 ततः पुष्करिणीं गच्छेत्प्रानं तत्र समाचरेत् ॥
 तत्र खाला नरो राजन् सिंहासनपतिर्भवेत् ॥
 शक्रतीर्थं ततो गच्छेत्कूले चैव तु इच्छिष्ठे ।
 खातमाचो नरस्त्र इन्द्रसार्दासनं लभेत् ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र मूलमेदः इति श्रुतिः ।
 तत्रां खाला च पीला च गोसहस्रफलं लभेत् ॥
 उपोष रजनीमेकां खानं खाला यथाविधि ।
 चाराधयेन्द्रायोगं देवदेवं[‡] नरोऽमलः ॥
 गोसहस्रफलम्माप्य विष्णुलीकं स गच्छति ॥
 अवितीर्थं ततो गत्वा सर्वपापहरं नृशाम् ।
 खातमाचो नरस्त्र शिवलीके महीयते ॥
 नारदस्य तु तच्चैव तीर्थं परमशोभनम् ।
 खातमाचो नरस्त्र गोसहस्रफलं लभेत् ॥
 यच्च तप्तन्तपः पूर्वं नारदेन सुरर्घिणा ।
 प्रीतस्त्रस्य दद्वी योगं देवदेवो महेश्वरः ॥
 ब्रह्मणा निर्वितं लिङ्गं ब्रह्मेश्वरमिति श्रुतम् ।

* शुभेद इति E, F and H. + तत्र खालार्चयेदेवं गोसहस्रफलं खमेदिति E and H. ‡ देवं नारायणं हरिमिति E and H.

यत्र स्त्रात्वा नरो राजन् ब्रह्मलीके महीयते ॥
 ऋणतीर्थं ततो गच्छेद्वामुच्चेदरो भ्रुवम् ।
 वटेश्वरं ततो गच्छेत्पर्यासं* जन्मनः फलम् ॥
 भीमेऽश्वरं ततो गच्छेत्पर्वत्याधिविनाशनम् ।
 आतमाचो नरस्तत्र सर्वदुःखैः प्रभुच्यते ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र पिङ्गलेश्वरमुत्तमम् ।
 अहोरात्रोपवासेन चिराचफलमाप्नुयात् ॥
 तस्मिंस्तीर्थं तु राजेन्द्र कपिलां यः प्रयच्छति ।
 यावन्ति तस्या रोमाणि तवसूतिकुलेषु च ।
 तावहर्षसहस्राणि रुद्रलीके महीयते ॥
 यसु प्राणपरित्यागं कुर्यात्तत्र नराधिप ।
 अक्षयं मोदते कालं यावच्छन्ददिवाकरो ॥
 नर्मदातटमाण्डित्य ये च तिष्ठन्ति‡ मानवाः ।
 ते वृताः खर्गमायान्ति सन्तः सुष्ठुतिनो यथा ॥
 ततो दीसेश्वरं गच्छेद्वासतीर्थं तपोवनम्\\$ ।
 निवर्त्तिता पुरा तत्र व्यासभीता महानदी ।
 हुङ्गारिता तु व्यासेन तत्त्वणेन ततो गता ॥
 प्रदचिणन्तु यः कुर्यात्तस्मिंस्तीर्थं युधिष्ठिर ।
 प्रीतस्तत्र॥ भवेद्वासो वाञ्छितं लभते फलम् ॥

* ततो गच्छेत राजेन्द्र संप्राप्तमिति E and H. † एतत्पर्यन्तं A पुस्तके नालि ।

‡ तिष्ठन्ति ये तु इति B. \\$ तपीषनमिति A, F and H. ¶ दचिष्ठेनेति B and F. || प्रीतस्तेति B.

ततो गच्छेत राजेन्द्र इषुनद्यासु[#] सङ्गमम् ।
 चैलोक्यविशुतं पुरुषं तच सविहितः शिवः ।
 तच खाला नरो राजन् गाषपत्यमवाप्नुयात् ॥
 स्कन्दतीर्थं[†] ततो गच्छेत्सर्वपापप्रणाशनम् ।
 आजन्मनः छतं पार्यं खातस्तच व्यपोहति ॥
 तच देवाः सगन्धर्वा भगवान्मनुसमम् ।
 उपासते महाबानं[‡] स्कन्दं शक्तिधरं प्रभुम् ॥
 ततो गच्छेदाङ्गिरसं खानं तच समाचरेत् ।
 गोसहस्रफलम्याप्य[§] रुद्रलोकं स गच्छतिणा ॥
 अङ्गिरा यत्र देवेशं ब्रह्मपुरो हृषभजम् ।
 तपसाराध्य विश्वेशं सव्यवान्योगमुक्तमम् ॥
 कुशतीर्थं^{||} ततो गच्छेत्सर्वपापप्रणाशनम् ।
 तच खानं^{**} प्रकुर्वीत अश्वमेधफलं लभेत् ॥
 कोटितीर्थं ततो गच्छेत्सर्वपापप्रणाशनम्^{††} ।
 आजन्मनः छतं पार्यं खातस्तच व्यपोहति^{‡‡} ॥
 चन्द्रभागां ततो गच्छेत्खानं तच समाचरेत् ।

* इषुनद्यासु इति B and F. † सर्वतीर्थमिति B. ‡ महाज्ञानमिति B. महा�-
 ज्ञान इति F. § फलं तस्तेति B and F. ¶ रुद्रलोके महीयते इति B and F.
 || कुशतीर्थमिति B. E and F. ** खानं तस्तेति B. †† सर्वपापहरं परमिति
 B. एतत्पाददर्शं G पुसके न दृश्यते । एतत्पाददर्शं E H पुसकयोर्युत्क्रमिष्य
 पश्यते । ‡‡ तच खाला नरो राज्यं लभते जात्र संशयः इति B. लभेत पुरुष-
 मुक्तमिति F.

स्नातमात्रो नरस्तच सोमलोके महीयते ॥
 नर्मदादक्षिणे कूले सङ्गमेश्वरमुत्तमम् ।
 तत्र स्नात्वा नरो राजन् सर्वयज्ञफलं लभेत् ॥
 नर्मदा चोक्तरे* कूले तीर्थं परमग्नेभनम् ।
 आदित्यायतनं रथसीष्टरेषु तु भाषितम् ॥
 तत्र स्नात्वा तु राजेन्द्र दत्त्वा दानन्तु शक्तिः ।
 तस्य तीर्थप्रभावेण लभते स्नात्यम्फलम् ॥
 दरिद्रा व्याधिता ये च ये च दुष्कृतकर्षिष्यः† ।
 मुच्यन्ते सर्वपापेभ्यः सूर्यलोकं प्रयान्ति च ॥
 मातृतीर्थः‡ ततो गच्छेत्सानं तत्र समाचरेत् ।
 स्नातमात्रो नरस्तच सर्वलोकमवाप्नुयात् ।
 ततः पश्चिमतो गच्छेत्सात्ताशयमुत्तमम्§ ।
 तत्र स्नात्वा तु राजेन्द्र शुचिर्भूत्वा समाहितः॥
 काच्चनच्च यते॥ईद्यायथाविभवविस्तरम् ।
 पुष्पकेण विमानेन वायुलोकं स गच्छति ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र अहस्यातीर्थमुत्तमम्** ।
 स्नानमाचादक्षरोभिर्मीदते कालमुत्तमम्†† ॥
 चैवमात्रे तु सम्मासे शुद्धपद्मे त्रयोदशी ।

* नर्मदायीकरे इति B. † ये तु ये तु दुष्कृतकारिष्यः इति B and F. ‡ मातृतीर्थमिति B and F. § मरदालयमुत्तममिति B. ¶ प्रयवतः इति B and F. || इति इति B. इत्याय काच्चनं दयादिति F. ** अहस्यातीर्थमुत्तममिति E, G and H. †† कालमचयमिति B and F.

कामदेवदिने शुभ्रेः प्रहस्यांन् यसु पूजयेत् ॥
 यत्र तत्र समुत्पदो नरोऽत्यर्थप्रियो भवेत् ॥
 स्त्रीवल्लभो भवेष्ट्रीमान् ॥ कामदेव इवापरः ॥
 सरिहरांश् समासाद्य तीर्थं शक्रस्य विश्रुतम् ।
 खातमाचो नरस्तत्र गोसहस्रफलं समेत् ॥
 सोमतीर्थं ततो गच्छेत्सानं तत्र समाचरेत् ।
 खातमाचो नरस्तत्र सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 सोमयहे॥ तु राजेन्द्र पापद्वयकरं भवेत् ।
 चैतोऽप्यः॥ विश्रुतं राजन् सोमतीर्थं महाफलम् ॥
 यसु चान्द्रायणकुर्यात्तत्र तीर्थं समाहितः ।
 सर्वपापविशुद्धाका सोमलोकं स गच्छति ॥
 अग्निप्रवेशं यः कुर्यासोमतीर्थं नराधिपतिः ।
 जले चानग्नं ॥ वापि नासौ भृत्यो हि जायते ॥
 स्त्रभतीर्थं ततो गच्छेत्सानं तत्र समाचरेत् ।
 खातमाचो नरस्तत्र सोमलोके महीयते ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र विश्रुतीर्थमनुज्ञतम् ।

* तदितिः B and F. + अहित्यामिति E, G and H. † वरस्तत्र चिदो
 भवेदिति B. वरस्तत्र प्रियो भवेदिति F. § भवेष्ट्रीमानिति B. ¶ अदीज्ञानृ इति B.
 अदीज्ञायामिति F. || सोमद्विमिति B. ** चैतोऽप्ये इति B. ‡‡ समाहितः इति B.
 §§ वामाशके इति A, E and H. वामकं वापीति F. §§§ मर्त्योऽमिकायते इति B,
 E and F. ¶¶ एषतीर्थमिति B.

योधनीपरमाख्यातं# विष्णोः स्वानमनुक्तमम् ।
 असुरा योधितास्तत्र वासुदेवेन क्रोठिगः ॥
 तत्र तीर्थं समुत्पन्नं विष्णुश्रीकोऽभवेदिह ।
 अहोरात्रोपवासेन ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥
 नन्ददाहक्षिणे कूले तीर्थं परमश्रीभन्नम् ।
 कामतोर्धमिति ख्यातं यत्र कामोऽर्जयहरिमः ॥
 तस्मिंस्तीर्थे नरः स्नाता उपवासपरायणः ।
 कुसुमायुधरूपेण बद्रलोके महीयते ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र ब्रह्मतीर्थमनुक्तमम् ॥
 जमाहकमितिः ख्यातं तत्र सन्तर्पयेत्यितृम् ।
 पौर्णमास्याममावास्तां श्रावक्यर्थाविधिः ।
 गजरूपा शिला तत्र तोयमध्ये व्यवस्थितां ।
 तस्मिंसु दापयेत्यिङ्गान्वेशाद्ये तु समाहितःगा ॥
 स्नाता समाहितमना दध्माक्षर्यवर्जितः ।
 दृष्ट्यन्ति पितरस्तस्य॥ यावत्तिष्ठति मेदिनी ॥
 सिद्धेष्वरं# ततो गच्छेत्खानं तत्र समाचरेत् ।
 स्नातमात्रो नरस्तत्र गाषपत्यपदं+ाऽस्तमेतः ॥

* योऽप्तपुरमाख्यातमिति B. योधनापरमाख्यातमिति G. योधनापुरमिति E.
 योधनापरमिति H. + विष्णुप्रीतः इति B. ‡ कामोऽर्जयहरमिति B and F.
 कामोऽर्जयहरमिति G and H. § अमीघमिति विष्ण्यातमिति B. अमीहकमिति
 ख्यातमिति F. ¶ दैशाख्यानु विशेषतः इति B. || पितरस्तावदिति B. ** विष्णु-
 चरमिति F. †† गाषपत्यं पदमिति B. §§ असः परं श्रीकार्त्तदधके हि पुक्तके नाति :

ततो गच्छेत राजेन्द्र लिङ्गोऽयत्र अनाईनः ।
 तत्र खात्वा नरो भक्ष्याणां विशुद्धोके महीयते ॥
 यत्र नारायणो देवो सुनीनां भावितामनाम् ।
 स्वामानं दर्शयामास लिङ्गं तत्परमं पदम् ॥
 अकोऽग्न्तुः ततो गच्छेत्सर्वपापविनाशनम् ।
 खानं दानस्तत्रैव ब्राह्मणानां भोजनम् ।
 पिण्डप्रदानस्तत्रैव प्रेत्यानन्तफलं प्रदम् ॥
 चियम्बकेन्द्रा तोयेन यस्तु चपयेहिजः ॥ ।
 अहुऽस्तमूले दद्यात् पिण्डांस्तैव यथाविधि ।
 तारिताः पितरस्तेन लघ्वन्याचन्द्रतारकम् ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र तापसेष्वरभुत्तमम् ।
 तत्र खात्वा तु राजेन्द्र प्राप्नुयात्तपसः फलम् ॥
 शुद्धतीर्थः ततो गच्छेत्सर्वपापविनाशनम् ।
 नास्ति तेन समन्तीर्थं नर्वदायां युधिष्ठिर ॥
 दर्शनात्सर्वनात्स्य खानाद्वानात्पोजपात् ।
 शोभाचौपदासात् शुद्धतीर्थेऽस्तु महत्फलम् ॥
 योजनन्तस्यूतं द्विंशं देवगन्धर्वसेवितम् ।

* लिङ्गमस्यासौति लिङ्गः लिङ्गाद्योत्तर्यः अग्न्यादिलादत् । लिङ्गे इति B. + तत्र खात्वा तु राजेन्द्रेति B. † अहोऽग्न्तु इति B, E, G and H. § प्रेत्यानन्देति B. ¶ चैपचकेन्द्रियः इति E and H. || शापयेत्ततः इति B. ** अहोऽस्तमूले इति B. ++ तपिता: इति B. §§ एकतीर्थमिति B and F. §§§ एकतीर्थे इति B and F.

शुक्लतीर्थः मिति स्यातं सर्वपापविनाशनम् ॥
पादपाणेण हृषेन ब्रह्महत्यां व्यपोहति ।
देव्याः सहृदया सदा भर्गस्तच तिष्ठति शङ्खरः ॥
क्षणपदे चतुर्दश्यां वैशाखे मासि सुव्रत ।
लोकात्स्वकाहिनिक्षम्य तच सत्रिष्ठितो हरः ॥
देवदानवगम्यवर्धाः सिद्धविद्याधरास्था ।
गणाश्वास्त्रसो नागस्तच तिष्ठन्ति पुण्ड्रवाः ॥
रक्षितं हि यथा वस्त्रं शुक्रं भवति वारिणा ।
आजच्छनितं पार्ष शुक्लतीर्थेण व्यपोहति ॥
कार्त्तिकस्य तु मासस्य क्षणपदे चतुर्दशी ।
ष्टृतेन ऋषयेहेवमुपोष्य परमेश्वरम् ॥
एकविंशत्कुलोपितो न अवेदीश्वरालयात् ॥
तपसा ब्रह्मचर्येण यज्ञेर्दीनेन वा पुनः ।
न ताङ्गतिमवाप्नोति शुक्लतीर्थेण । तु यां लभेत् ॥
शुक्लतीर्थः महातीर्थमृषिसिद्धनिषेवितम् ।
तच स्नात्वा नरो राजन् पुनर्जन्म न विन्दति ॥

* शक्तीर्थमिति B and F. † प्रसादमिति B. ‡ श्रीकौड्य F पुस्तके
न हस्तते। § देवा सहित्यारभ्य चतुर्ईश्च पादाः B पुस्तके न हस्तते। ¶ शक्तीर्थं
इति B. || शक्तीर्थं व्यपोहतीति F. ज्ञानं दानं तपः आहमगते ततु हस्तते। शक्तीर्थात्परं
तौर्थं न भविष्यति पावनम्॥ पूर्वे वयसि कर्माणि कला पापानि
मानवः। अहोरात्रोपवासिन शक्तीर्थं व्यपोहतीति अधिकं F पुस्तके हस्तते। ** न
अवैद्यत्रात्पदादिति B. †† शक्तीर्थं इति B and F. ‡‡ शक्तीर्थमिति B and F.
§§ विद्यते इति B and F.

अयने वा चतुर्दशां संक्रान्ती विषुवे तथाः ।
 खाला तु सोपवासः सविजितामाऽ समाहितः ॥
 दानं हथाद्यथाभ्रिं प्रीयेतां हरिश्चहरौ ।
 एतस्तीर्थप्रभावेष सर्वं भवति चाक्षयम् ॥
 अनाथं दुर्गतं विप्रं नाथवन्तमथापि वा ।
 उद्दाहयति यस्तीर्थे तस्य पुस्तफलं शृणु ॥
 यावत्तद्रोमसंख्या तु तत्प्रसूतिकुलेषु च ।
 तावहर्षसहवासि बद्रलीके महीयते ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र यमतीर्थमनुज्ञम् ।
 क्षाणहृत्वा चतुर्दशां माघमासे युधिष्ठिर ।
 खानहृत्वा नक्षभोजी न पश्येद्योनिसहृष्टम् ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र एरण्डीतीर्थमुक्तम् ।
 सहृमे तु नरः खाला उपवासपरायणः ।
 बाल्मणं भोजयेदेकं कोटिर्भवति भाजिताः ॥
 एरण्डीसहृमे खाला भक्तिभावात्तु रचितः ।
 चृत्तिकाँ शिरसि स्नाप्यः प्रवगाम्भ च तत्प्रसूतम् ।
 नर्यदोदकसंमिश्रं मुच्यते सर्वकिल्पिष्वैः ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र तीर्थहृद्रोलकेश्वरम् ।
 गङ्गावतरते तच दिनेऽपुष्ये न संशयः ॥
 तत्र खाला च पीत्वा च दत्त्वा चैव यथाविधि ।

० विषुवेऽप्यवा इति B. + निर्जितामा इति B. ‡ स्नापयिता इति साधु ।

४३ खाले इति B.

सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मलोके^० महीयते ॥
 नन्दितीर्थं ततो गच्छेत्तत्र ज्ञानं[†] समाचरेत् ।
 प्रीयते तत्र[‡] नन्दीशः सोमलोके महीयते ॥
 ततो गच्छेत् राजेन्द्र तीर्थं त्वनरकं शुभम् ।
 तत्र ज्ञात्वा नरो राजदरकं नैव[§] पश्यति ॥
 तस्मिंस्तीर्थे तु राजेन्द्र स्वान्वस्त्रीनि विनिक्षिपेत् ।
 रूपवाच्चायते लोके धनभोगसमन्वितः ॥
 ततो गच्छेत् राजेन्द्र कपिलातीर्थसुत्तमम् ।
 तत्र ज्ञात्वा नरो राजन् गोसहस्रफलं लभेत् ॥
 च्छैष्टमासे तु सम्मासे चतुर्ईश्यां विशेषतः ।
 तत्रोपीष नरो भक्ष्या दत्त्वा दीपं च छृतेन तु ।
 छृतेन ज्ञापयेद्दृढं ततो वै श्रीफलं लभेत् ॥
 घण्ठाभरणसंशुक्तां कपिलां वै प्रदापयेत्^{**} ।
 सर्वाभरणसंयुक्ताः^{††} सर्वदेवनमस्ततः ।
 शिवतुस्त्रबलो भूत्वा शिववत्क्रीडते सदा ॥
 अङ्गारकदिने प्राप्ते चतुर्थान्तु विशेषतः ।
 ज्ञापयित्वा शिवं दद्याह्नाशेभ्यसु भोजनमङ्गः^{‡‡} ॥
 सर्वदेवसमायुक्तो^{§§} विमाने सर्वकामिके ।

* दद्रक्षोके इति B. † ज्ञानं तत्त्वेति B. ‡ तत्त्वेति B, E, G and H.

§ नरकान्तु नेति B. ¶ दद्याहीपमिति B and F. || सष्टुतं श्रीफलं दद्देदिति B.

सष्टुतं गुग्गुलं दद्देदिति F. ** प्रदाय तु इति B. †† सर्वपापविनिर्मुक्तः इति B.

‡‡ दद्विष्वानिति B. §§ सर्वभीगसमायुक्तः इति B and F.

गत्वा शक्रस्य भवनं* शक्रेष सह मोहते ।
 ततः स्वर्गात्परिभृष्टो धृतिवान्† भोगवान् भवेत् ॥
 अङ्गारकः‡ नवम्यानु अमावास्यां तथैव च ।
 ज्ञापयेत्तद यद्देव रूपवान् सुभगो भवेत् ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र गणेश्वरमनुसमम् ।
 आवणे मासि सम्प्राप्ते क्षणपदे चतुर्दशी ।
 ज्ञातमाचो नरसद्व ब्रह्मलोकेऽ महीयते ।
 पितृशां तर्पणहृत्वा मुच्यते स चक्षुचयात् ॥
 गङ्गेश्वरसमीपे तु गङ्गावदनमुक्तमम् ।
 अकामो वा सकामो वा तत्र ज्ञात्वा तु मानवः ।
 आजम्बजनितैः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥
 तस्य वै पश्चिमे भागेण समीपे नातिदूरतः ।
 दशाश्वमेधिकां तीर्थं विषु लोकेषु विश्रुतम् ॥
 उपोष्ठ रजनीमिकां मासि भाद्रपदे शुभे ।
 अमावास्यां हरं ज्ञाप्य॥ पूजयेहोत्पवध्वजम्*** ॥
 काञ्चनेन विमानेन किञ्चिणीजालमालिना ।
 गत्वा रुद्रपुरं रम्यं रुद्रेष सह मोहते ॥

* भुवनमिति E, G and H. † चन्द्राग्निति B, E, G and H. ‡ अङ्गार-
 केत्यादिश्वीकः B पुक्षके नात्ति । § रुद्रलोके इति B and F. ¶ देवे इति B
 and F. || ज्ञापयित्वा इति साधु । *** अमावास्यां नरः ज्ञात्वा पूजयेहषमध्वजमिति B.
 ज्ञापयेहषमध्वजमिति F.

सर्वव सर्वदिवसे ज्ञानं तत्र समाचरेत् ।
पितृणां तर्पणात्मा चाज्ञमेधफलं लभेत् ।

इति श्रीकृष्णपुराणे उपविभागे नर्वदामाहात्म्ये
चत्वारिंशोऽध्यायः ।

एकचत्वारिंशोऽध्यायः ।

मार्कण्डेय उवाच ।

ततो गच्छेत राजेन्द्र भृगुतीर्थमनुज्ञम् ।
तत्र देवो भृगुः पूर्वे* रुद्रमाराधयत्पुरा ।
दर्शनात्तस्य देवस्य सद्यः पापात्प्रसुच्यते ॥
एतत्वेचं सुविषुलं† सर्वपापप्रणाशनम् ।
तत्र ज्ञात्वा दिवं यान्ति ये स्तुतास्तेऽपुनर्भवाः ॥
उपानहौ तथा युग्मं देयमन्तङ्गं काञ्चनमः‡ ।
भोजनञ्च यथाशक्ति तस्याप्यच्चयसुच्यते§ ॥
क्षरन्ति सर्वदानानि यज्ञदानं तपःक्रियाण ।
अच्युत्यं तत्पस्त्वां|| भृगुतीर्थे युधिष्ठिर ॥

* अश्वमेधफलमिति B. कुर्यादश्वमेधफलं लभेदिति F.

† यत्र देवभृगुभर्गमिति B. यत्र देवं भृगुः पूर्वमिति F. + सुविषीर्थमिति B.
‡ देयमन्तङ्गं सकाञ्चनमिति B. § तदस्याप्यच्चयसुच्यते इति B and F. ¶ यज्ञदान-
तपःक्रिया इति B and F. || न चरेवतपस्त्वाममिति B, E and F.

तस्यैव तपसीयेण द्वेष* विपुरारिषा ।
 साविध्यं तत्र कथितं भृगुतीर्थे युधिष्ठिर ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र गौतमेश्वरमुक्तमम् ।
 यथाराध्य चिशूलाहृष्टं गौतमः सिद्धिमाप्नुयात् ॥
 तत्र खाला नरो राजमुपवासपरायणः ।
 काच्चनेन विमानेन ब्रह्मलोके महीयते ॥
 हृषीकर्णं ततो गच्छेच्छाप्ततं पदमाप्नुयात्† ।
 न जानन्ति नरा मूढ़ा विश्वीर्मायाविमोहिताः ॥
 धौतपापं ततो गच्छेद्वैतं यत्र हृषेण तुष्टः ।
 अन्यदायां स्थितं राजन् सर्वपातकनाशनम् ।
 तत्र तीर्थे५ नरः खाला ब्रह्मलोके विमुच्छति ॥
 तत्र तीर्थे५ तु राजेन्द्र प्राणत्वागं करोति यः ।
 चतुर्भुजस्त्रिनेत्रश्च हरतुख्यवलो भवेत् ॥
 वसेलल्यायुतं सायं शिवतुख्यपराक्रमः ।
 कालेन महता जातः पृथिव्यामेकराङ्गभवेत् ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र हस्ततीर्थमनुक्तमम् ॥
 तत्र खाला नरो राजन् ब्रह्मलोके महीयते ॥
 ततो गच्छेत राजेन्द्र यत्र सिद्धो जनार्हनः ॥ ।
 वराहतीर्थमाख्यातं विशुलोकगतिप्रदम् ॥

* तुष्टेति B and F. † शाश्वतीं गतिमाप्नुयादिति B. ‡ चेति B. § ततस्तीर्थे५ इति B. ¶ इस्तीर्थमनुक्तमभिति B, E, F and H. || चिह्नी यत्र अनार्हम् इति B.

ततो गच्छेत् राजेन्द्र चन्द्रतीर्थमनुत्तमम् ।
 पौर्णमासां विशेषेण स्नानस्त्र उमाचरेत् ।
 आतमाचो नरस्त्र धृष्टिव्यामेकराट् भवेत् ॥
 देवतीर्थं ततो गच्छेत् वैतीर्थं नमस्त्रात् ।
 तत्र आला च राजेन्द्र दैवतैः सह भीदते ॥
 ततो गच्छेत् राजेन्द्र शङ्खितीर्थं नमनुत्तमम् ।
 यत्त्र दीयते हानं सर्वं कोटिगुणं भवेत् ॥
 ततो गच्छेत् राजेन्द्र तीर्थं पैतामहं शुभम् ।
 यत्त्र दीयतेण आहं सर्वं तस्याच्यं भवेत् ॥
 साविचोतीर्थमासाद्य यसु प्राणाग्परित्यजित् ।
 विधूय सर्वपापानि ब्रह्मलोके महीयते ॥
 मनोहरन्तु तचैव तीर्थं परमशोभनम् ॥
 तत्र आला नरो राजवुद्ग्रसोके महीयते ॥
 ततो गच्छेत् राजेन्द्र कन्यातीर्थमनुत्तमम् ।
 आला तत्र नरो राजन् सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 शङ्खपदे दृतीयायां स्नानमाचं समाचरेत् ।
 आतमाचो नरस्त्र धृष्टिव्यामेकराट् भवेत् ॥ १५
 सर्वविन्दुं ततो गच्छेत् वैतीर्थं देवनमस्त्रात् ।

* चन्द्रलोके महीयते इति B. + B पुस्तके देवतीर्थवर्णनात्पूर्वे कन्यातीर्थवर्णने
 इस्ते । ‡ दैवति B and F. § शङ्खितीर्थमिति B and F. ¶ क्रियते
 इति B. || ततदस्याच्यं भवेदिति B. ** पैतामहं शुभमिति B. ++ एवः शीक्षः
 A, E, F and H पुस्तकेन नाति । §§ कर्वविन्दुमिति F.

तत्र आत्मा नरो राजन्दुर्गतिं वै* न पश्यति ॥
 अप्सरेण ततो गच्छेत्सानं तत्र समाचरेत् ।
 क्रीडते नाकलोकस्यो अप्सरोभिः स मोहते ॥
 ततो गच्छेत् राजेन्द्र भारभूतिमनुक्तमम् ।
 उपाधितो यजितेशः उद्गलोके महीयते ।
 अस्मिंस्तीर्थे सृतो राजन् गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥
 कात्तिके मासि देवेशमर्चयेत्पार्वतीपतिम् ।
 अश्वमेधाहथगुणं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥
 उष्मां या प्रयच्छेत्तु तत्र कुन्देन्दुसप्रभमम् ।
 उष्मयुक्तेन यानेन उद्गलोकं स गच्छति ॥
 एतत्तीर्थं समासाद्य यस्तु प्राणान् परिव्यजेत् ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो॥ उद्गलोकं स गच्छति ॥
 जलप्रवेशं यः कुर्यात्सम्बिंस्तीर्थं नराधिप ।
 हंसयुक्तेन यानेन सर्वगलोकं स गच्छति ॥
 एरण्डगा नर्मदायासु सङ्गमं लोकविशुतम् ।
 तत्र तीर्थं महापुरुषं सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 उपवासकातो** भूत्वा नित्यं व्रतपरायणः ।

* हीति B + भावभूतिमनुक्तममिति B and G. भारभूतिमनुक्तममिति E. भास-
 भूतिजनुक्तममिति F. ; उपोधितोऽर्चयिलेशमिति B. उपोधितोऽर्चयेदेनमिति F.
 § प्रयच्छेत् इति B. ¶ सज्जिममिति B. सुप्रभममिति F. || सर्वपापविनिर्मुक्तात्मेति
 B. सर्वपापविशुद्धात्मा इति F. ** उपवासपरः इति B. उपवासरत इति F. उप-
 वासव्रत इति E and H.

तत्र खात्वा तु राजेन्द्र सुचते ब्रह्महत्यया ॥
 ततो गच्छेत् राजेन्द्रं नर्मदादधिसङ्गमम् ।
 जमदग्निमिति^{*} स्थातं सिद्धी यत्र जनाईनः ॥
 तत्र खात्वा नरो राजवर्षदोदधिसङ्गमे ।
 चिगुणस्वाखमेवस्य फलम्प्रोति मानवः ॥
 ततो गच्छेत् राजेन्द्रं पिङ्गलेश्वरसुत्तमम्[†] ।
 तत्र खात्वा नरो राजन् ब्रह्मलोकेः महीयते ॥
 तचोपवासं यः छत्वाऽपश्येत् विमलेश्वरम् ।
 सप्तजन्मकृतं पापं हित्वाणा याति यिवालयम् ॥
 ततो गच्छेत् राजेन्द्रं अलितीर्थ[‡]मनुत्तमम् ।
 उपोष्ठ रजनीमेकां नियतो नियताशनः ।
 अस्य तीर्थस्य माहात्म्यानुच्छते ब्रह्महत्यया ॥
 एतानि तत्र सह्योपायाधात्म्यालयितानि च[§] ।
 न शक्या विस्तराहतुं संख्या तीर्थेषु पार्णव ॥
 एषा पवित्रा विपुला नदी चैलोक्यविश्रुताऽपि ।
 नर्मदा सरितां अष्टां महादेवस्य वस्त्रभा ॥
 मनसा संस्मरेद्यसु नर्मदां वै युधिष्ठिर ।

* जमदग्निमिति B and F. † विमलेश्वरसुत्तममिति B. ‡ रुद्रलोके इति B and F. § कुर्यादिति B and F. ¶ भित्तिति B. || अलिकातीर्थसुत्तममिति E. अलिकातीर्थसुत्तममिति F. ** तु इति B, E and H. ब्रह्मवृक्षितानि तु इति F. †† एतत्पादक्षयं B पुस्तके न दृश्यते ।

चान्द्रायणश्चतंश्च साथं लभते नात्र संशयः ॥
 अत्रिधानाः पुरुषा नास्ति क्षमं घोरमात्रिताः ।
 पतन्ति नरके । घोरे इत्याह परमेश्वरः ॥
 नर्वदां सेवते गित्यं स्थयं देवो महेश्वरः ।
 तेन पुरुषा नदी ज्ञेया ब्रह्महत्यापहारित्वा ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभागे नर्वदामाहात्म्ये
 एवचलारिश्चात्मायः ।

द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ॥
 इहं चैलोक्यविस्थातं तीव्रं नैमित्यमुक्तम् ।
 महादेवप्रियतरं ॥ महापातकनाशनम् ॥
 महादेवंश्च दिव्यचूलामृषीणां परमेष्ठिना ।
 ब्रह्मणा निर्मितं खानं तपस्सुं दिव्योक्तमाः ॥
 मरीचयोऽचयो विप्रा वसिष्ठाः क्रतवस्तवान् ।

* जीवदर्शनतमिति B. + निर्यते इति B and F.

* एव पाठः A पुस्तके न इस्तते । + प्रियकरमिति B. ‡ पुरा देवमिति B.
 § मारीचयोऽयं ये विप्रा इति E and H. ॥ तु वासिष्ठा भ्रुवतस्या इति E and H.

भृगवोऽङ्गिरसः पूर्वं ब्रह्माणं कमलीद्वयम् ।
समेत्य सर्ववरदं चतुर्थ्यांतिं चतुर्थुखम् ।
पृच्छन्ति प्रणिपत्यैनं* विश्वकर्मा णमव्ययम्† ॥

षट्कुक्षीया जातुः ।

भगवन्देवमीशानं तमेवैकं कपर्दिनम् ।
केनोपायेन पश्यामि ब्रूहि देव नमस्तव ॥
ब्रह्मोवाच ।

सचं सहस्रमासध्यं‡ वास्त्रनोदीषवर्जिताः ।
देशञ्च वः प्रवस्थामि यस्मिन्देशे चरिष्यत ॥
सुक्ष्मा मनोमयं चक्रं संसृष्टाऽ तातुवाच ह ।
चिसमेतन्मथा चक्रमनुव्रजत मा चिरम् ।
यत्तास्य नेमिः शीर्घ्येत स देशस्तपसः शुभः॥
ततो मुमोच तचक्रं ते च तत्समनुव्रजन्॥ ॥
तस्य वै व्रजतः चिप्रं यच नेमिरशीर्घ्येत ।
नैमिषं तत् आतं नामा पुरुषं सर्वच पूजितम् ॥
सिहचारणसम्पूर्णः** यत्तग्न्यवर्ष्येवितम् ।
स्थानं भगवतः शम्भोरेतनैमिषमुत्तमम् ॥
अत्र देवाः सगन्धवर्णाः सयच्चीरगराच्चसाः ।

* प्रवयावैनमिति A, E and H. † विश्वकर्माद्यमञ्चुतमिति B. ‡ सचं
सहस्रमासधमिति B and F. § संसक्ष इति साधु । ॥ स देवः पुरुषवर्षभाः इति B.
॥ तेन तत्त्वगत्योऽभवन्निति F. समनुव्रजन्निवृत्तं समन्वयन्निति साधु । अकागमाभावः
आतः । ** सहीर्वमिति B and F.

तपस्त्रिया पुरा देवा लेभिरेप्रवराम्बरान्* ॥
 इमं देशं समाश्रित्यांषट्कुलीयाः समाहिताः ।
 सत्रेणाराध देवेशं हृष्टवन्तो महेश्वरम् ॥
 अच दानंकं तपस्त्रियादिकर्त्त्वं यत् ।
 एकैकं नाशयेत्यापं न सप्तजन्मकातं तथा ॥
 अच पूर्वं स भगवानृषीशां सत्रमासताम् ॥
 स वै प्रोवाच ब्रह्मारुणं पुराणं ब्रह्मभावितम् ।
 अच देवो महादेवो रुद्रास्था किल विश्वदृक्** ॥
 रमतेऽद्यापि भगवान् प्रमथैः परिवारितः ॥
 अच प्राणान् परिव्यज्य नियमेन हिजातयः ।
 ब्रह्मलोकं गमिष्यन्ति यच गत्वा न जायते ॥
 अन्यश्च तीर्थप्रवरं जाप्येश्वरमिति श्रुतम्†† ।
 जजाप रुद्रमनिशं यथाःः नन्दी महागथः ॥
 प्रीतस्त्रस्य महादेवो देव्या सह पिनाकार्घक् ।
 ददावाम्बृः समानत्वं स्त्रियुवज्ञनमेव चणा ॥
 अभूद्यिः स धर्माक्षा॥॥ शिलादी नाम धर्मवित् ।
 आराधयन्म् त्रियां प्रसादार्थं हृष्णधर्मजम्*** ॥

* प्रभवाग् वर्णता भवति B. † अन्नदातमिति B. § आर्जुना
अप्यादिकमिति B. || अप्येष्वरमगुणमिति B. || नित्यमासतामिति F.
०० विश्वधिति B. † अप्येष्वरमगुणमिति B. अप्येष्वर-
मिति च।

JUN 4 1890

हित्तारिंशोऽध्यायः ।

७६६

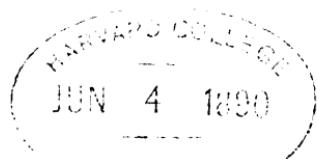
तस्य वर्षसहस्रान्ते तप्यमानस्य विश्वदृक्* ।
 अर्थः सोमी गणवृतो वरदोऽस्मीत्वभाषत ॥
 स वक्रे वरभीशानं वरेण्यं गिरिजापतिम् ।
 अयोनिजं मृत्युहीनं याचेण पुन्नं त्वया समम् ॥
 तथास्तिव्याह भगवान्देव्या सह महेश्वरः ।
 पश्यतस्य विपर्वेरत्तर्वानं गतो हरः ॥
 ततो युयोजङ्गं तां॑ भूमि शिलादो धर्मविक्षंमः ।
 चकर्ष लाङ्गलेनोर्बर्द्धे भित्वादृश्यत श्रीभनः ॥
 संवर्त्तकोऽनलप्रख्यः कुमारः प्रहसनिव ।
 रूपलावण्यसम्बन्धस्तेजसा भासयन्दिगः ॥
 कुमारतुल्योऽप्रतिमो मेघगभीरया गिरा ।
 शिलाद तात तातेति प्राह नन्दी पुनः पुनः ॥
 तं दृष्टा नन्दनं जातं शिलादः परिषस्तजे ।
 मुनीनां॑॥ दर्शयामास तचाश्चमनिवासिनाम्** ॥
 जातकर्मादिकाः सर्वाः क्रियास्तस्य चकार ह ।
 उपनीय यथाशास्त्रं वेदमध्यापयत् स्वयम् ।
 अधीतवेदो भगवान्दी मतिमनुस्तमाम् ।
 चक्रे महेश्वरं दृष्टा जेष्ठे मृत्युमिवङ्गः प्रभुम् ॥

* विश्वदृहिति B and F. + देहीति B. † वियहरिति B and F.

‡ स्तानिति B and F. ¶ दृष्टानन्दितमिति B. नन्दिनमिति F. || सुनिभः इति B and F. ** ये तदाश्चयवासिनः इति B and F. ‡ सुतमिति B. §§ चतु-मितीति B. जस्ते चतुमिति F.

तपस्त्रा पुरा देवा लेभिरे प्रवरान्वरान्* ॥
 इमं देशं समाश्रित्यांषट्कुलीयाः समाहिताः ।
 सचेषाराध देवेशं हृष्टवन्तो महेश्वरम् ॥
 अत्र दानंकं तपस्त्रां आद्यागादिकृच्छ यत् ।
 एकैकं नाशयेत्यापं ग सप्तश्चक्षतं तथा ॥
 अत्र पूर्वं स भगवानृषीषां सचमासताम् ॥
 स वै प्रोवाच ब्रह्माण्डं पुराणं ब्रह्मभावितम् ।
 अत्र देवो महादेवो रुद्रास्था किल विश्वदृक्** ॥
 रमतेऽद्यापि भगवान् प्रमथैः परिवारितः ॥
 अत्र प्राणान् परित्यज्य नियमेन हिजातयः ।
 ब्रह्मलोकं गमिष्यन्ति यत्र गत्वा न जायते ॥
 अन्यच्च तीर्थप्रवरं जायेश्वरमिति श्रुतम्†† ।
 जजाप रुद्रमनिशं यथाःःः नन्दी महागणः ॥
 ग्रीतस्तस्य महादेवो देव्या सह पिताकधृक् ।
 ददावाक्मृशस्मानलं सूख्युवच्चनमेव चणा ॥
 अभूद्विः स धर्माक्मा ॥॥ शिलादो नाम धर्मवित् ।
 आराधयमहादेवं प्रसादार्थं हृषभञ्जम्*** ॥

* प्रमवान् वरानिति F. + समाजस्य इति B. † अवदानमिति B. § शार्द अप्यादिकमिति E F and H. ¶ पावयेत्यापमिति B. || जिल्लमासतामिति F.
 ** विश्वदृग्मिति B. and E. विश्वदृदिति F. †† अयेश्वरमनुसमिति B. अयेश्वर-मिति श्रुतमिति F. ‡‡ यजेति B and F. §§ दस्ता चात्मेति B. ¶¶ तु इति B.
 *** सर्वभूताक्मा इति B. सुधर्माक्मा इति E and F. **** पुरावै उपभञ्जमिति B and F.

हित्तारिंशीध्यायः ।

७६४

तस्य वर्षसहस्रान्ते तप्यमानस्य विश्वषृक्* ।

शब्दः सोमी गणवृतो वरदोऽस्मीत्यभाषत ॥

स वत्रे वरमीशानं वरेण्यं गिरिजापतिम् ।

अयोनिजं मृत्युहीनं याचेऽपि पुन्नं त्वया समम् ॥

तथास्त्वयाह भगवान्देव्या सह महेश्वरः ।

पश्यतस्तस्य विपर्वेरन्तर्वानं गती हरः ॥

ततो युयोजः तां भूमिं शिलादो धर्मविसंमः ।

चक्र्ष लाङ्गलेनोच्चो भिलादश्यत शीभनः ॥

संवर्तकोऽनलप्रस्थः कुमारः प्रहसतिव ।

रूपलावस्यसम्बन्धस्तेजसा भासयन्दिशः ॥

कुमारतुम्योऽप्रतिमो मेषगश्चीरया गिरा ।

शिलाद तात तातेति प्राह नन्दी पुनः पुनः ॥

तं दृष्टा नन्दनं जातं शिलादः परिषस्तजे ।

मुनीनां|| दर्शयामास तचाश्मनिवासिनाम्** ॥

जातकर्मादिकाः सर्वाः क्रियास्तस्य चकार ह ।

उपनीय यथाशास्त्रं वेदमध्यापयत् स्वयम्†† ॥

अधीतवेदो भगवानन्दी भतिमनुस्तमाम् ।

चक्रे महेश्वरं दृष्टा जेष्ठे मृत्युमिष्ठः प्रभुम् ॥

* विश्वदिति B and F. † देहैति B. ‡ यियज्ञरिति B and F.

§ स्वामिति B and F. ¶ दृशनदितमिति B. नदिनमिति F. || सुगिभः इति B and F.

** ये तदाश्मवासिनः इति B and F. †† सुतमिति B. ‡‡ मृत्यु-

मितीति B. जन्मे मृत्युमिति F.

स गता सागरं पुर्षा#मेवायः चहयान्वितः ।
 अजाप रद्रमनिश्च महेशासक्तमानसः ॥
 तस्य कोवाच्च पूर्णायां शङ्करो भक्तवक्षसः+ ।
 आगतः सर्वसगचोः वरदोऽस्त्रीत्यभाषतुः ॥
 स वत्रे पुनरेवेशं ग जपेयं कोटिमीश्वरम् ।
 भवदाहं॥ महादेवं देहीति परमेश्वरम्** ॥
 एवमस्त्विति सम्बोच्च देवोऽप्यन्तरधीयत ।
 अजाप कोटिं भगवान् भूयस्तद्वत्मानसः ॥
 हितीयायाच्च कोवां वै पूर्णायाच्चान्तं हषभ्यः ।
 आगत्य वरदोऽस्त्रीति प्राह भूतगण्डृतः ॥
 द्वतीयाच्चसुमिच्छामि कोटिं भूयोऽपि शङ्कर ।
 तथास्त्वित्याह विश्वामा देव्या चात्मरधीयत ॥
 कोटित्येऽथ सम्पूर्णे देवः प्रीतमग्ना भृशम् ।
 आगत्य वरदोऽस्त्रीति प्राह भूतगण्डृतः ॥
 जपेयं कोटिमन्यां वै भूयोऽपि तव तेजसा ।
 इत्युल्लो भगवानाह न जपत्वं त्वया पुनः ॥
 अमरो जरया त्यक्तो मम पाञ्चेण गतः+ः सदा ।
 महागणपतिर्हेव्याः पुन्हो भव भहेश्वरः ॥

* सरितं पुर्जानिति B and F. + एतत्पादवर्णं B पुस्तके नालिं । † आगत्य
 खात्मरगण्डः इति B. आगत्य अनुः सगच्च इति F. ५ वरदोऽस्त्रीत्युपाच्च इति B.
 ७ पुनरेवाहनिति B. ॥ तावदायुरिति B and F. ** वरमीश्वरिति B वरसुत्तम-
 मिति F. ‡ सम्पूर्णायामिति B and F. §§ पाञ्चेण गतः इति B, F and H.

योगेश्वरो* महायोगी† गणानामीश्वरेश्वरः ।
 सर्वलोकाधिपः श्रीमान् सर्वयज्ञमयो हितः‡ इति ॥
 आनन्दामकं दिव्यं हस्तामलकसंग्रिकम्§ ।
 आभूतसंप्लवखायी ततो यास्यसि तत्पदम् ॥
 एतदुक्ताण महादेवो गणानाह्य शङ्खरः ।
 अभिषेकेण युक्तेन नन्दीश्वरमयोजयत् ॥
 उद्ब्रह्यामास च तं स्थयमेव पिनाकाष्टक् ।
 मरुताच्च शुभाह्न्यां स्थयमेति च विष्णुताम्॥ ॥
 एतज्जयेश्वरं स्थानं देवदेवस्य शूलिनः ।
 यत्र तत्र मृतो मर्त्यो रुद्रलोके महीयते ॥

इति श्रीकृष्णपुराणे उपविभागे अविवरमाहात्म्ये
 हितलारिंशीऽध्यायः ।

* योगीश्वरः इति B + योगनीचः इति B. योगत इति F. ‡ सर्वज्ञी महरा-
 षितः इति B. सर्वज्ञी महराष्ट्रान्वित इति F. § आनन्द मामकं दिव्यं हस्तामलकवत्तद
 इति B and F. ¶ एवमुक्ता इति B. || विष्णुतान्वित B, F and H.

चिचत्वारिंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ॥*

अन्यत्र तीर्थप्रवरं जग्येष्वरस्मीपतः ।
 नामा पञ्चनदं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 चिराच्छुषितस्ततः पूजयित्वा महेश्वरम् ।
 सर्वपापविद्धामा रुद्रलोके महीयते ॥६
 अन्यत्र तीर्थप्रवरं शक्रस्यामिततेजसः ।
 महाभैरवमित्युक्तं ॥ महापातकनाशनम् ॥
 तीर्थानाम् परं तीर्थं वितस्ता परमा नदी ।
 सर्वपापहरा पुण्या स्वयमेव गिरीन्द्रजा ॥
 तीर्थं पञ्चतयो नाम शभोरमिततेजसः ॥**
 यत्र देवाधिदेवेन शक्रार्थं । पूजितो भवः ॥
 पिण्डानादिकं तत्र प्रेत्यानन्दसुखप्रदमः ।
 सूतस्तत्राथ नियमाद्वद्वलोकेऽप्यु महीयते ॥
 कायावरोहणं नामणा महादेवालयं शुभम् ।
 यत्र माहेश्वरा धर्मा मुनिभिः सम्बवत्तिताः ॥॥ ॥

* एष पाठः A H पुस्कयीर्णसि । + जग्येष्वरमतुतमिति B. † चिराच्छुषितस्तते इति B. ६ श्वीकहयं F पुरुषके नासि । ॥ शहरस्यामितीजसः इति B. ॥ महाभैरवमित्युक्तमित्यादि श्वीकहयं A पुरुषके नासि । महाभारतमित्युक्तमिति F. ** श्वीकार्द्दचतुष्टयं E H पुस्कयीर्णसि । †† चक्रार्थमिति B. पूजितोहर इति F. ‡‡ प्रेत्यानन्दसुखप्रदमिति B, E and F. ॥६ सूतस्तत्रापि नियम्य ब्रह्मलोके इति B. ॥७ कामेति B. ॥॥ सम्बवत्तिताः इति B.

आत्रं दानं तपो हीम उपवासस्तथाक्षयः* ।
 परित्यजति यः प्राणागुद्रुतोकं स गच्छति ॥
 अन्यक्ष तीर्थप्रवरं कन्यातीर्थमनुत्तमम्† ।
 तत्र गत्वा खजेवाणाँसोकान् प्राप्नोतिः शाश्वतान् ॥
 जामदग्न्यस्य च शुभं रामस्याक्षिष्ठकर्मणः ।
 तत्र स्नात्वा तीर्थवरे गोसहस्रफलं समेत् ॥
 महाकालमिति स्थातं तीर्थं लोकेषु विश्रुतम्§ ।
 गत्वा प्राणान् परित्यज्य गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥
 गुद्धाहुद्धातमं तीर्थं नकुलीश्वरमुत्तमम् ।
 तत्र सन्निहितः श्रीमान् भगवान्नकुलीश्वरः ॥
 हिमवच्छिखरे रम्ये गङ्गाद्वारे सुशोभनेण ।
 देव्या सह महादेवी नित्यं शिष्यैष समृतः॥ ॥
 तत्र स्नात्वा महादेवं पूजयित्वा द्वषध्वजम् ।
 सर्वपापैर्विशुद्धेत** ऋतस्तज्ज्ञानान्तर्माप्नुयात् ॥
 अन्यक्ष देवदेवस्य स्थानं पुण्यतमं शुभम् ।
 भीमेश्वरमिति स्थातं गत्वा सुच्छति पातकम् ॥
 तथान्यक्षरुद्वेगायाः सम्भेदः पापनाशनः ।
 तत्र स्नात्वा च पीत्वा च सुच्छते ब्रह्महत्यया ॥

* तथाक्षयमिति A. + कन्यातीर्थमिति शुतमिति B. ‡ शीकानाप्रीति इति E.
 § चैखोक्षविश्रुतमिति B. ¶ गङ्गाद्वारं सुशोभनमिति A, E and H. || मानवः
 इति A, E and H. संडत इति F. ** विशुच्छेतेति B and F. †† ऋतम्
 शानमिति B and F.

सर्वेषामपि चैतेषां तीर्थानां परमा पुरी ।
 नान्ना वाराणसी दिव्या क्रोटिक्रोत्ययुताधिका ॥
 तस्याः पुरस्तामाहात्मं भाषितं वो मया लिङ् ।
 नान्यत्र लभते मुक्तिं योगेनाप्येकजन्मना ॥
 एते प्राधान्यतः प्रोक्ता देशाः पापहरा दृशाम् ।
 गता सङ्कालयेत्यापं जन्मान्तरश्चतैरपि# ॥
 यः स्वधर्मान् परित्वच्य तीर्थसेवां करोति हि ।
 न तस्य फलते । तीर्थमिह क्रोक्ते परच च ॥
 प्रायश्चित्ती च विष्वरःस्तथा यायावरोऽगृही ।
 प्रकृत्यात्तीर्थसंसेवां यस्ताम्बस्ताटशो जनःण ॥
 सहान्विर्वा सप्ततीको गच्छेत्तीर्थानि यद्रतः ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो यद्योक्तां गतिमाप्नुवात् ॥
 चतुर्णानि चीक्षपाकुर्यात्कुर्वन्वा तीर्थसेवनम् ॥ ।
 विधाय हृतिं पुन्नाणां भार्यां तेषु निधाय च ॥
 प्रायश्चित्प्रसङ्गेन तीर्थमाहात्मयमीरितम् ।
 यः पठेष्वयुयाहापि सर्वपापे: प्रमुच्यते** ॥
 इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभागे तीर्थमाहात्म्यं नाम विचलारिखोऽध्यायः ।

* जन्मान्तरश्चतैः ज्ञातमिति B. एतत्पादवर्य F. युक्तके नाहि । + फलदन्तिमि B and F. ; विषुव इति B. § पापचरः इति B. यायावर इति F. ¶ वै चाच्ये याहशा जनाः इति B, E, F and H. || चतुर्णानि चीक्षपाकात्कुर्वन्वा इति B. चतुर्णानि चीक्षपाकात्कुर्वन्वा इति F. ** मुच्यते सर्वपापकैरिति B and F.

चतुर्दल्वारिंशोऽध्यायः ।

सूत उवाच ।

एतदाकार्यं विज्ञानं नारायणमुखेरितम् ।

कूर्मरूपधरं देवं प्रपञ्चुमुनयः प्रभुम् ॥

मुनय कुमुः ।

कथितो भवता धर्मी* मोक्षज्ञानं सविस्तरम् ।

खोकानां सर्गविस्तारो वंशो मन्बन्तराषि च ॥

इदानीं देवदेवेशं प्रलयं वक्तुमईसि† ।

भूतानां भूतभव्येशं यथापूर्वं त्वयोदितम् ॥

सूत उवाच ।

शुल्वा तेषां तदा वाक्यं भगवान् कूर्मरूपधृक् ।

व्याजहारं महायोगी भूतानां प्रतिसच्चरम्‡ ॥

कूर्म उवाच ।

निल्यो नैमित्तिकस्यैव प्राक्तोऽव्यन्तिकस्तथाः ।

चतुर्दायं पुराणेऽस्मिन् प्रोक्षते प्रतिसच्चरः ॥

योऽयं सगृह्यते निल्यं खोके भूतव्ययस्त्विह ।

निल्यः सहीर्वते नाम्ना मुनिभिः प्रतिसच्चरः ॥

ब्रह्मनैमित्तिको नाम कल्पान्ते यो भविष्यति ।

* कथिता भवता धर्माः इति B and F. + प्रतिसर्गमिदानों नो वक्तुमईसि ग्रावत इति B. इदानीं प्रतिसर्गान्वा वक्तुमईसि माधवेति F. ‡ प्रतिसच्चरम्— शामनि पुगःसंयहम् प्रतिसंहारमित्यर्थः । § प्राक्तोऽव्यन्तिको मतः इति B.

चैत्रोक्तस्यास्य कथितः प्रतिसर्गो मनीषिभिः ॥
 महदायं विशेषान्तं यदा संयाति सङ्घयम् ।
 प्राकृतः प्रतिसर्गोऽयं प्रोचते कालचिन्तकैः ॥
 आनादात्यन्तिकः प्रोक्षो योगिनः परमामनि ।
 प्रलयः प्रतिसर्गोऽर्कं कालचिन्तापरैर्हिंजैः ॥
 आत्यन्तिकासु* कथितः प्रलयो आनसाधनः† ।
 नैमित्तिकमिदानीं वः कथयिष्येः समाप्ततः ॥
 चतुर्व्यूहसहस्रान्ते‡ सम्माप्ते प्रतिसच्चरे ।
 स्वाक्षरसंख्याः प्रजाः कर्तुम्यतिपेदे प्रजापतिः ॥
 ततोऽभवत्स्वनावृष्टिस्त्रीवा सा शतवार्षिकी ।
 भूतक्षयकरी धोरा सर्वभूतक्षयकरी ॥
 ततो यान्यत्यसाराणि सत्त्वानि षट्थिवीपते ।
 तानि चाये प्रलीयन्ते भूमित्वमुपयान्ति च ॥
 सप्तरश्मिरथो भूला समुत्तिष्ठन्दिवाकरः ।
 असञ्चारश्मिर्भवति पिबन्त्यभो गभस्तिभिः ॥
 तस्य ते रक्षयः सप्त पिबन्त्यम्बु महार्णवे ।
 तेनाहारेण ता दीप्ता सप्तसूर्या भवन्त्युतगा ॥
 ततस्ये रक्षयः सप्त श्रीषयित्वा चतुर्हिंश्चम् ॥
 चतुर्लोकमिमं** सर्वं दहन्ति शिखिनो यथा ॥

* आलन्तिकब्देति B. + रक्षयसाधनः इति B. ‡ कीर्तयिष्ये इति B. § चतुर्खंगसहस्रान्ते इति I; and F. ¶ भवन्ति हि इति B and F. || सूर्या भूला चतुर्हिंश्चेति B. ** चतुर्लोकमिमिमिति A and F.

व्याप्रवस्तुष्ट ते दीप्ताः अर्हच्छाधः स्वरस्मिभिः ॥
 दीप्तन्ते भास्तराः सप्त दुग्गान्तानिप्रदीपिताः ॥
 ते सूर्या वारिषा दीप्ता बहुसाहस्ररस्तयः ।
 स्तं समाहृत्य तिष्ठन्ति प्रदहन्तोऽवसुन्धराम् ॥
 ततस्तेषां प्रतापेन दद्धमाना वसुन्धरा ।
 साद्रिणानवर्णवदीपा निष्ठेहा सम्पद्यते ॥
 दीप्तभिः सन्तताभिष्ठ रस्मिभिर्वै ॥ समन्ततः ।
 अधस्त्रीर्हस्त लग्नाभिस्तिर्यक् चैव समाहृतम् ॥
 सूर्यानिना प्रसृष्टानां ॥ संसृष्टानां परस्तरम् ।
 एकत्वसुपयातानाऽमिकव्यालं भवत्युत ।
 सर्वलोकप्रणाश्य दीप्तिर्भूत्वा तु मण्डसी ।
 चतुर्लीकमिमं सर्वं निर्दृश्याश तेजसाणा ॥
 ततः प्रलीने सर्वस्मिन्नज्ञाने खावरे तथा ।
 निर्वृक्षा निसृणा भूमिः कूर्च्छृष्टा प्रकाशते ॥
 अम्बरीष इवाभाति ॥ सर्वमापूरितं जगत् ।
 सर्वमेव तदर्दिवै ॥॥ पूर्णं जाग्रत्यते पुनः ॥

* तीव्रा इति B and F. + च रस्मिभिरिति B and F. † प्रतापित्र इति B.
 प्रतापिता इति E, G and H. § निर्दृश्य इति B and F. मण्डसिता इति F.
 त यातीति A. || सम्पद्यतेति B and F. ** मरीचिभिः प्रदीप्ताभिः सन्तताभि-
 रिति B and F. †† एतत्यादवर्य B युक्तं न हस्तते । ‡‡ प्रतसानानिति B.
 सूर्यावीर्णां प्रवृत्तानानिति F. §§ एकत्वसुपयातानानिति B and F. ¶¶ निर्दृ-
 श्याक्षरितेजसेति B. निर्दृश्याश खतेजसा इति F. ||| अम्बरीषमिवाभ्यातीति B and F.
 *** सर्वमेतत्तदर्दिवै ॥॥ पूर्णं जाग्रत्यते पुनः ॥

पाताले यानि सत्त्वानिः महोदधिगतानि च ।
 ततस्तानिः प्रसीयन्ते भूमित्वसुपथान्ति चक्षः ॥
 दीपांशुं पर्वतांशैव वर्षांश्च अहोदधीन् ।
 तान् सर्वान् भस्मसाक्षक्रो सत्सामा पावकः प्रभुः ॥
 समुद्रेभ्यो नदीभ्यश्च आपः शुक्काशं सर्वशः ।
 पिवत्पपः समिष्टोऽन्निः पृथिवीमाश्रितो च्छलन् ॥
 ततः संवर्तकः शैक्षानतिक्रम्य महांस्थाया ।
 लोकान्दहतिः दीपाम्बा मारुतेयो विजृभितःपाः ॥
 स दम्भा पृथिवीं देवो रसातलमशोभयत ॥ १
 अधस्तातपृथिवीं दग्धा दिवमूर्हं दहिष्ठिः ॥
 योजनानां अतानीह सहस्रास्त्रयुतानि च ।
 उप्तिष्ठन्ति शिखास्त्रस्य वङ्गेः संवर्तकस्य तु ॥ २
 गन्धर्वांशुं पिशाचांशुं सयक्षोरगदाक्षसान् ।
 तदा दहत्वसौ दीपः कालरुद्रप्रचोदितः ॥ ३
 भूर्खोक्षं भुवर्खोक्षं महर्खोक्षं तथैव च ॥ ४
 दहेदशेषालालान्निः कालाविष्टतनुःपाणा स्त्रयम् ॥
 व्यासेष्वेतेषु ॥ लोकेषु तिर्यगृहमथान्निना ।

* तीक्ष्णीति B. + तत्र तानीति B. ; दै इति B. अतः परं श्वीकर्त्य B.
 उत्तरे नाति । § नाकान्दहतीति B. ¶ एष्टेजोविजृभित इति B and F.
 || अशीष्यदिति F and H. ** चत्वारिं चत्वारिं चत्वारिं चत्वारिं चत्वारिं । †† शीति B. तु इति B.
 F and H. §§ प्रशीदित इति B and F. §§ सखोक्षं तदा परमिति B.
 सखोक्षं तदा मह इति F. ¶ पाणो विषत्कुरिति B. |||| आसेषु देषु इति B
 and F.

तत्तेजः समनुप्राप्य छत्वं जगदिदं श्वेतः ।
 अतो गृह्णिदं# सर्वं तदेवैकम्बकाश्चते॥
 ततो गजकुलाकारास्तदिःः# समलकृताः ।
 उत्तिष्ठति तदा व्योमि घोराः संवर्तका घनाः ॥
 केचिद्गीलोत्पलश्वामाः केचिलुमुदसन्निभाः ।
 धूम्रवर्षाईस्तथा केचिलेचित्पीताः पयोधराः ॥
 केचिद्रासभवर्षासु लालारसनिभाः परेषां ।
 शङ्खकुण्डनिभासान्वे जात्यज्ञननिभास्तथा॥ ।
 मनःशिलाभाव परेषां# कपोतस्तद्वाः परे ।
 इन्द्रगोपनिभाः केचिहरितालनिभास्तथां॥
 इन्द्रचापनिभाः# केचिदुत्तिष्ठति घना दिवि ॥
 केचित्पर्वतसङ्खाश्वाः केचिहजकुलोपमाः ।
 कूटाङ्गारईनिभासान्वे केचिद्गीलकुलोहहाः ॥
 बहुरूपा घोररूपा घोरस्तरनिनादिनः ।
 तदा जलधराः सर्वे पूरयन्ति नभस्तत्तम् ॥
 ततस्ते जलदा घोरा राविषो भास्त्रराक्षजाः ।

* अयोग्यमिति B. चत्वरीकनिभमिति F. + तदा चैकम्बकाश्चयेदिति B.
 # गजकुलोदादाः सनितः इति B. गजकुलोन्मादास्तदिःिरिति F. § धूम्रवर्षा इति E, F and H. ¶ तथा इति B. || जात्यज्ञननिभाः परे इति B. ** मनःशिला-
 भास्त्रव्ये चेति B. मनःशिलाभास्त्रपरे इति F. ++ इदं पादवर्णं F उत्तरे नाति । इतः
 पूर्वमिदमचिकं F उत्तरे हस्ते—केचिद्ग्राषवर्षाभास्तथान्वे घोरसन्निभाः । तथा कर्म्म-
 वर्षासु निभास्त्रनिभास्तथा ॥ §§ काकाष्ठकनिभाः इति B. §§ कूटयगारेति B and F.

सप्तधा संहतामानं तमनिं शमयेत्पुनः# ॥
 ततस्ते जलहा वर्षं सुच्छन्तीह महोववत् ।
 सुघोरमश्चिं वर्षं नाशयन्ति चां पावकम् ॥
 अतिहृष्टःसदात्मर्यमन्तसा पूर्यते जगत् ।
 अङ्गिस्तोऽशोऽभिभूतत्वात्तदभिःश्रु प्रविशत्यपः ॥
 नष्टे चाम्लौ वर्षशतैः पयोदाः चयसम्भवाःपां ।
 प्रावयन्तो जगत्वर्षं॥ महाजलपरिस्त्रवैः ॥
 धाराभिः पूरयन्तीहं नोद्यमानाः#** खयश्चुवा ।
 अत्यन्तसलिलीघातु वेला इव महोदधेःपां ॥
 सादित्तिपाकः ततः पृथ्वी जलैः सञ्चादयते गनेः ।
 आदित्यरश्मिभिः पीतं जलमन्तेषु तिष्ठति ।
 पुनः पतति तद्गूमौ पूर्यन्ते तेन चार्णवाः ॥
 ततः समुद्राः खां वेलामतिक्रान्तालुर्द्दुः क्षत्तज्ज्ञः ।
 पर्वताश्च विलीयन्ते मही चापु निमज्जति ॥
 तस्मिन्देवार्थवे घोरे नष्टे स्नावरजाङ्गमि ।
 योगनिद्रां समाश्याय श्रेते देवः प्रजापतिःपाण ॥
 चतुर्युगसहस्रान्तं कल्पमाहुर्घनीषिणः||| ।

* ततः इति B. एकवर्षमार्षम् । शमयन्त्युत इति F. + नेति A and F.
 ; प्रहृष्टैसैरिति B. प्रहृष्टैसैरिति F. § तेजोऽभिभूतामा तदाशिरिति B. अश्चित्तो-
 ऽभिमूतत्वात्तदपिः प्रविशत्यपः इति F. ¶ पञ्चसम्भवा इति B. || प्रावयन्तीश्च भुवन-
 मिति B. ** नेत्रमाला इति B. †† अत्यन्तसलिलीघातु परिस्त्राव्य दिशो दद्व इति B.
 §§ साम्बिदीपा इति B. §§ क्रमाणु इति E and H. ¶¶ जगत्विरिति B.
 ¶¶¶ महर्षय इति B.

वाराहो वर्तते कल्पो यस्य विस्तर ईरितः ॥
 असंख्यातस्त्राणा* कल्पा ब्रह्मविष्णुशिवामकाः ।
 कथिताः हि पुराणेषु मुनिभिः कालचिन्तकैः ॥
 सात्त्विकेष्वय कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरेः ।
 तामेषु हरस्त्रीकाणां† राजसेषु प्रजापतेः ।
 योऽयं प्रवर्णते कल्पो वाराहः सात्त्विको मतःऽः ।
 अन्ये च सात्त्विकाः कल्पा मम तेषु परिप्रहः ॥
 ध्यानं तपस्तथा ज्ञानं लब्ध्वा ते योगिनः परम् ॥
 आदाध्य तच्च गिरिशं यान्ति तत्परमम्पदम् ॥
 सोऽहतस्त्वं॥ समाख्याय मायी मायामयां॥ ख्यम् ।
 एकार्णवे जगत्यस्मिन्द्योगनिद्रां व्रजामि तु ॥
 मां पश्यन्ति महामानः सप्तकाले** महर्षयः ।
 जनस्त्रीके वर्तमानास्तापसाणां योगचक्रुषा ॥
 अहं पुराणः पुरुषो भूर्भुवःप्रभवो विभुः ।
 सहस्रचरणः श्रीमान् सहस्राक्षःऽःः सहस्रपात् ।
 मन्त्रोऽहं ब्राह्मणाऽऽुः गावः कुशोऽयं समिधो इहम् ।

* तदेति B. + शिवसोक्तमिति B. † एतापाददद्यं B पुक्तके नासि । § तेष्वेषं वीक्षितः इति B. तेजु च योगिन इति F. ॥ सत्त्वमिति B, F and G. || मायामयीमिति H. मायामयमिति F. ** सप्तकालमिति G. मां पश्यन्ति महामानः सुप्तं कालविपर्यये इति F. ++ तपसेति B and F. §§ सहस्राशरिति B. सहस्रांशः सहस्रदग्निति F. §§ मन्त्रोऽप्तिर्माणाशः इति B. मैत्रापित्राप्राणा इति F.

प्रोक्षणीयं स्वयच्चैव सीमो व्रतः मध्याकारहम् ॥
 संवर्तको महानामाऽपवित्रं परमं यग्नः ।
 मेधाप्यहंकः प्रभुर्गीता योपतिर्बाह्यो मुखम् ॥
 अनन्तस्तारको योगी गतिर्गतिमतां वरः ।
 हंसः प्राणोऽव कपिलो विश्वमूर्तिः सनातनः ॥
 देवज्ञः प्रज्ञतिः कालो जगदीजमधासृतम् ।
 माता पिता महादेवोऽ मतो छन्यो न विद्यते ॥
 आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता
 नारायणः पुरुषो योगमूर्तिः ।
 तं पश्यन्ते य यतयो योगनिष्ठा
 आत्मामानं मम तत्सं ब्रजन्ति ॥ १ ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे उपविभागे व्यासगीताम्
 चतुर्थलारिष्ठोऽभ्यासः ।

* प्रोक्षणी च मुखयैव सीमो इतनिति B and F. + महात्माइनिति F and G.
 § वेदवेदनिति B and F. § महादेवः इति F. ¶ पश्यन्ते इति आर्षमात्रनेपदम् ।
 नां पश्यन्तीति B and F. || आत्मामानमसृतलं ब्रजनीति B. अस्तर्त त्वा ब्रजन्ति
 इति F.

पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ।

कूर्म उवाच ।

अतः परं प्रवश्यामि प्रतिसर्गमनुस्तम् ।
 प्राक्षतं तत्प्राप्नयेन* शृणुध्वज्ञादतो मम ॥
 गते पराईहितये काले स्त्रीकप्रकालनः ।
 कालानिर्भयसालक्षुं चरते चाखिलं जगत्† ॥
 स्वामन्यामानमावेश्यः भूत्वा देवो महेश्वरः ।
 दहैदशेषं ब्रह्माण्डं सदेवासुरमानुषम् ॥
 तमाविश्य महादेवो भगवान्नीलसोहितः ।
 करोति स्त्रीकसंहारं भीषणं रूपमाश्रितः ॥
 प्रविश्य मण्डलं सौरहृत्वाऽसौ बहुधा युनः ।
 निर्वहत्यस्त्रिलं स्त्रीकं सप्तसप्तस्त्रूपाधृक् ॥
 स दग्धा सकलं विश्वमस्तुं ब्रह्मशिरो महत् ।
 देवतानां शरीरेषु चिपत्यस्त्रिलदाहकम् ॥
 दग्धेष्वशेषदेवेषु देवी गिरिवरामजा ।
 एषा॥ सा सात्त्विकी शशोस्त्रिष्ठिते वैदिकी चृतिः ॥
 शिरःकपालैर्देवानाहृतस्त्रम्बरभूषणः ।
 आदित्यचन्द्रादिगणैः पूरयन्वीममण्डलम् ॥

* प्राक्षतं हि समाप्तिनिति B. प्राक्षतं च इति F. † करोति निर्खिर्वा नतिनिति B and F. ‡ स्वामन्यामानमावेशेति G and H. § सत्त्वमणिति B. सीढ़-मणिति F. ¶ अदित्यहाहकः इति B and F. || एका इति B and F.

सहस्रनयनो देवः सहस्राच्च इतीश्वरः* ।
 सहस्रहस्तचरणः सहस्रार्चिंश्चाभुजः ॥
 दंडाकरालवदनः प्रदीपानलतोचनः ।
 चिशूलक्षतिवसनो योगमैश्वरमास्थितः ॥
 पीत्वा तत्परमानन्दं† प्रभूतममृतं स्वयमळः ।
 करोति ताण्डवं देवीमालोक्तं परमेश्वरः ॥
 पीत्वा दृत्यामृतं देवी भर्तुः परममङ्गलम्§ ।
 योगमास्थाय देवस्य देहमायाति शूलिनः ॥
 स भुक्ताणा ताण्डवरसं स्वेच्छयैव पिनाकधृक् ।
 ज्योति ॥ स्वभावं भगवान्दर्धाव ब्रह्माण्डमण्डलम् ॥
 संस्थितेष्व देवेषु ब्रह्मा विष्णुः पिनाकधृक्** ॥
 गुणेरशेषैः पृथिवी विलयं याति वारिषु ॥
 स वारि तत्त्वं सगुणहसते इव्यवाहनः ।
 तेजः स्वगुणसंयुक्तं† वायौ संयाति सङ्घयम् ॥
 आकाशे सगुणो वायुः प्रलयं याति विश्वमृत् ।
 भूतादौ च तथाकाशेषः३ स्त्रीयते गुणसंयुतः§३ ॥
 इन्द्रियाश्च च सर्वाणि तैजसेणा यान्ति सङ्घयम् ॥

* सहस्राक्षतिरीवर इति B and F. † परमानन्दः इति B. ‡ स्वकसिति B.
 शिवमिति F. § परममङ्गलिति B and F. ¶ संबङ्गा इति B. आर्वः प्रयोगः ।
 || जातीति B. यातीति E, F and H. ** ब्रह्मविष्णुपिनाकितु इति B and F.
 †† तैजसं गुणसंयुक्तमिति B. , तैजसु गुणसंयुक्तमिति F. ‡‡ तथाकाशमिति B:
 §§ गुणसंयुतमिति B. ¶¶ तेजासीति B.

वैकारिको देवगणैः* प्रस्तयं याति† सत्तमाः ॥
 चिविधोऽयमहङ्कारो महति प्रस्तये व्रजेत् ॥
 महान्मेभिः सहितं ब्रह्माणममितौजसम्भुवः ।
 अव्यक्तम्भवतो योनिः संहरेदेकमव्यवम् ॥
 एवं संहृत्य भूतानिष तत्त्वानि च महेश्वरः ।
 विद्योजयति चान्योऽन्या॥अधानं पुरुषम्भरम् ॥
 प्रधानपुंसोरजयोरेष संहार ईरितः ।
 महेश्वरेच्छाजनितो न स्वयं विद्यते स्वयः ॥
 गुणसाम्यं तदव्यक्तं प्रक्षतिः परिगीयते ।
 प्रधानं जगतो योनिर्मायातत्त्वमचेतनम् ॥
 कूटस्थिरायो** द्वामा केवलं†† पञ्चविंशकः ।
 गीयते मुनिभिः साक्षी महानेषः‡‡ पितामहः ।
 एवं संहारशक्तिर्वृद्धु शक्तिर्महेश्वरी भ्रुवाणा ॥
 प्रधानाद्यं विशेषान्तं देहे रद्दृ॥॥ इति श्रुतिः ।
 योगिनामथ सर्वेषां आनन्दविवस्तचेतसाम् ।
 आत्मनिकस्त्रैव स्वयं विद्यधातीह शङ्करः ।
 इत्येष भगवानुद्रः संहारं कुरुते वशी ।

* वैकारिके देवगणा इति B. † चान्तीति B. ‡ चतः परं B पुस्तके—वैकारि-
 क्रात्मैजस्त्र भूतादिदेवि सत्तमाः—इत्यचिद्व इत्यते । § अतितेजसमिति B and F.
 ¶ भूतादिरिति B. ॥ विद्योजयव्यवीन्वयमिति B. ** कूटस्थ चिन्मय इति A,
 E and H. †† केवलः इति B. ‡‡ महानेकः इति B and F. §§ संसार-
 करवीति B and F. ¶¶ एवेति B. ||| दर्शदुद्र इति B and F.

स्वापिका# मोहिनी गत्तिर्नारायण इति श्रुतिः ॥
 हिरण्यगर्भो भगवाच्चमम्बदसदामकम् ।
 द्वौजेदशेषं प्रक्षतेस्तनयः पञ्चविंशकः ॥
 दुर्बलाः+ सर्वगाःः शान्ताः स्वामव्येव व्यवस्थिताः ।
 शत्रयो ब्रह्मविष्णुश्च भुत्तिसुत्तिफलप्रदाः ॥
 सर्वेषाराः सर्ववस्थाः॒ शान्तानन्तभोगिनः ।
 एकमेवाच्चरं तत्त्वं पुम्प्रधानेष्वरामकम् ।
 अन्याच शत्रयो दिव्यास्तच सन्तिः सहस्रशः ।
 इत्येति॥ विविधैर्यज्ञैः शत्र्यादित्याद्यो#मराः ।
 एकैकस्थाः+ सहस्राणि देहानां वै शतानि च ।
 कथन्ते चैवःः माहात्म्याच्चत्तिरैव निर्गुणा ॥
 तां शक्तिं स्वयमास्थाय॒ ख्यात्य्यन्ते गण चैव खीलया ॥
 करोति विविधान्देहान्दस्यतेषाण चैव खीलया ॥
 इत्यते सर्वयज्ञेषु ब्राह्मणैर्वेदवादिभिः ।
 सर्वकामप्रदो रद्ध इत्येषा वैदिकी श्रुतिः ॥
 सर्वासामेव शक्तीनां ब्रह्मविष्णुमहेष्वराः ।

* स्वापिकेति B. स्वापिता इति F. + सर्वतः सर्वगः शान्तः स्वामव्येव व्यवस्थित इति F. † सर्वेषाः सर्वेषाः इति G. § वन्या इति E, F and H. ¶ दिव्याः सन्ति तत्त्वे इति B. || उप्यन्ते इति B. इत्यन्ते इति E, G and H. इत्यते इति F.
 ** शक्तादित्याद्यः इति B, E and F. ‡ एकैकस्थ इति B and F. §§ इत्येति B. §§ तां तां शक्तिं समाक्षयेति B. तां स्वशक्तिं समाक्षयेति G. इत्यां शक्तिं समाक्षय इति F. ¶ यत्तु यस्ते इति B and F.

प्राधान्येन अृता देवाः शक्तयः परमाकानः ॥
 आभ्यः परस्ताङ्गवान् परमाकाला सनातनः ।
 गीयते सर्वमायाकां* शूलपाणिर्महेश्वरः ॥
 एकमेकेण वदस्यन्ति नारायणमवापरे ।
 इन्द्रमेके परे प्राणं‡ ब्रह्माद्यमपरे जगुः ॥
 ब्रह्मविष्णुनिवरणाः सर्वे देवास्तर्थर्षयः ।
 एकस्यैवाथ इदस्य मेहास्ते परिकीर्तिताः ॥
 यं यं मेदं§ समात्रित्वं यजन्ति परमेश्वरम् ।
 तत्तद्गूपं¶ समाख्याय प्रददाति फलं शिवः ॥
 तत्त्वादेकतरं भेदं समात्रित्वापि शाश्वतम् ।
 आराधयमहादेवं वाति तत्परमं पदम् ॥
 किन्तु देवं महादेवं सर्वशक्तिं सनातनम् ।
 आराधयेह॥ गिरिशं सगुणं वाय निर्गुणम् ॥
 मया प्रोक्तो हि भवतां वोगः प्राणेव किर्णुणः ।
 आरदद्वसु सगुणं पूजयेत्परमेश्वरम् ॥
 पिनाकिनं चिनयनं जटिलहृतिवाससम् ।
 इकामं वा सहस्राकारचिन्तयैदैदिकी** श्रुतिः ॥
 एष वोगः समुहिष्टः सकीजो मुनिपुङ्कवाः†† ।

* सर्वशक्ताकामा इति B and F. + एकमेकमिति E. एकमेकमिति F. एकमेकमिति H. ‡ विप्राः इति B. § इतिमिति B. ¶ तत्तद्गूपमित्वारथं चतुर्दश पादाः A, E, H उपलब्धेन इत्यन्ते ॥ || आराधयेह इति F. ** पश्चासनस्य इकामं चिन्तयैदैदिकीति B and F. †† सुनिष्ठमा इति B.

अचायशतोऽय हरं विश्वं# ब्रह्मासमर्चवेत् ॥
 अब चेदसमर्थः स्वात्मापि सुनिष्टुवाः ।
 ततो वायुनिशक्त्रादीन् पूजयेद्विसंख्यतः ॥
 तस्माक्षर्वान् परित्वज्य देवान् ब्रह्मपुरोगमान् ।
 आराधयेद्विरुपाचमादिमध्यात्मसंस्थितम् ॥
 भक्तियोगसमादुत्तः सकर्मनिरतः+ शुचिः ।
 तादृशं रूपमात्राय चासायात्यन्तिकं शिवम् ॥
 एव योगः समुहिष्टः सवीजोऽत्यन्तभावनः ।
 यद्याविधि प्रकुर्वाणः प्राप्नुयादैश्वरम्भदम् ॥
 देहः चान्ये भावने शुचे प्रागुत्ते भवतामिह ।
 अवापिः कवितो योगो निर्वौजिष्ठ सवीजकः ॥
 इति तदुल्लं निर्वौजं पूर्वे हि भवतां मया ।
 विश्वं इदं विरचच्छणा सवीजे ऋषयेदुधः ॥
 अब वायुदिकान्वेवाक्तत्परो नियतामवान् ॥ ।
 पूजयेत्पुरुषं विश्वं चतुर्मूर्तिधरं इरिम** ॥
 अनादिनिधनं देवं वासुदेवं सगातगम् ।
 नारायणं जगद्योनिमाकाशं परमम्भदम् ॥
 तत्त्विष्ठारी निवतं यद्युक्तसदुपाचयः+†+ ।

* विश्वनिति B and C. + सकर्मनिरत इति B and C. ‡ वे इति B.
 विशाले भावने शुचे इति C. § चत्पापीति B and C. ¶ विरिचि वा इति B.
 || संबतिक्षियः इति B. ** इरिमिति A, E and H. इतः पूर्वे पादपट्टे C पुरुषे
 नाति । †† तद्वासदपाचय इति B. निवतसदुपाचय इति C.

एव एव विधिर्वा स्त्रभावने चान्तिमे मतः* ॥
इत्येतत्कथितं ज्ञानं भावनासंशयम्भरम् ।
इत्युक्ताय मुनये कथितं यज्ञया पुराणं ॥
अव्यक्ताक्षमिवेदं चेतनाचेतनं जगत् ।
तदीश्वरं परं ब्रह्म तस्माइष्मयं जगत् ॥

सूत उवाच ।

एतावदुक्ता भगवान्विरराम जनार्हनः ।
तुषुपुर्मनयो विष्णुं शक्तेष्वः सह माधवम् ॥
मुनयः‡ ज्ञुः ।

नमस्ते कूर्मरूपाय विष्णवे परमाक्षने ।
नारायणाय विष्णाय वासुदेवाय ते नमः ॥
नमो नमस्ते ज्ञानाय गोविन्दाय च ते नमः¶ ।
माधवाय च ते नित्यं॥ नमो यज्ञेश्वराय च ॥
सहस्रगिरसे तुम्यं सहस्राक्षाय ते नमः ।
नमः सहस्रहस्याय सहस्रचरणाय च ॥
ओं नमो ज्ञानरूपाय विष्णवे परमाक्षने** ।
आनन्दाय नमस्तुभ्यं मायातीताय ते नमः ॥
नमो गूढशरीराय निर्गुणाय नमोऽसु ते ।

* विधिर्वा भावने चान्तिके मतः इति B and C. विधिर्वा स्त्रभावने इति G.

† मयुक्ताव कथितं सुनये यज्ञया पुरेति B. ‡ शक्तेष्वेति B, C, E and G.

§ अष्टव इति B. ¶ गोविन्दाय नमो नम इति B. || माधवाय नमस्तुष्मिति B.

** परमाक्षमुष्मिते इति B. परमार्थस्तुष्मिते इति C.

पुरवाय पुराणाय सत्तामाचलकृपिष्ठे ॥
 नमः सांस्थाय बोगाय केवलाय* नमोऽसु ते ।
 धर्मज्ञानाभिगम्याय निष्कलाय नमोऽसु ते† ॥
 नमस्ते बोगतत्त्वाय‡ महायोगेश्वराय च ।
 परावराणां प्रभवे वेदवेद्याय ते नमः ॥
 नमो दुष्टाय दुष्टाय नमो दुष्टाय इति॒वे ।
 नमो नमो नमसुभ्यं मायिने वेष्टसे नमः§ ॥
 नमोऽसु ते वराहाय नारसिंहाय ते नमः ।
 वामनाय नमसुभ्यं छृषीकेशाय ते नमः ॥
 खर्गापवर्गदानाय नमोऽप्रतिहताक्षनेण ।
 नमो योगाधिगम्याय योगिने योगदायिने ॥
 देवानां पतवे तुथ्यं देवात्मिश्मनाय ते॥ ।
 भगवंख्यप्रसादेन सर्वसंसारनाशनम् ॥
 अस्त्राभिर्विदितं ज्ञानं यज्ञात्वाद्यतमशुते ।
 त्रुताद्व विविधा धर्मा वंशा मन्वन्तराणि च ॥
 सर्गच्च प्रतिसर्गच्च ब्रह्मारुद्धस्त्रास्त्र विस्तरः ।
 त्वं हि सर्वजगत्साक्षी विश्वो नारायणः परः ।

* लैवस्त्राय इति B. एतत्पादचतुष्टयं B पुराणके श्वीकृद्यात्परं हृष्टते । C पुराणके तु एतत्पादचतुष्टयं नाप्ति । † धर्मज्ञानाधिगम्याय निष्कलाय नमो चम इति B. ‡ अमृष्टपाद इति B and C. § नमो मायाविने तुथ्यं वेष्टसे च नमो चमः इति B and C. ¶ खर्गापवर्गदाये च नमोऽप्रतिहताय चेति B. || चेति B.

आतुमईस्यनन्तामा* लाभेव शरण्णताः† ॥

चतु उवाच ।

एतहः कथितं विप्रा भोगमोक्षप्रदायकम् ।

कौर्म्म पुराणमस्तिर्लं यज्ञगाद गदाधरः ॥

अस्मिन् पुराणे लक्ष्मारातु सम्भवः कथितः पुरा ।

भोगायाशेषभूतानां‡ वासुदेवेन योजितः§ ॥

प्रजापतीनां सर्गाल्लुपा वर्णधर्मास्त्र द्वत्यः ।

धर्मार्थकाममोक्षाणां यथावक्ष्यत्वं शुभम् ॥

पितामहस्य विश्वोष्म महेशस्य च धीमतः ।

एकलक्ष्म पृथक्ष्म विशेषस्त्रोपवर्णितः ॥

भक्तानां लक्षणम्भ्रीक्तं समाचारत्वं भोजनम् ॥

वर्णाश्रमाणाइथितं यथावदिह लक्ष्म ॥

आदिसर्गस्तः** पशादण्ठावरणसप्तकम् ।

हिरण्यगर्भः सर्वत्र कीर्तिं सुनिपुण्डवाः ।

कालसंख्याप्रकथनं माहात्म्यचेष्टरस्य चांचां ।

ब्रह्मणः‡‡ शयनस्त्रासु नामनिर्बचनं तदा ।

वराहवपुष्टो भूयो भूमिरुद्धरणं पुनः ॥

* अनन्तामन्त्रिति B. आतुमईति नः सर्वानिति C. + लभेव शरणं गतिरिति B.
 ‡ भोगाय सर्वमूलानामिति B. माहात्म्य शेषभूतानामिति C. § योजनामिति B and C.
 ¶ सर्वत्र इति B. सर्वलु इति C. || श्रीभग्नः इति B and C. ** आदिल-
 सर्वतः इति B. ++ तु इति B. §§ ब्रह्मण इत्यारभ्य दद्य पादाः A, C, E, H
 पुस्कितु न सन्ति ।

मुख्यादिसर्गकथनं मुनिसर्गस्तथापरः ।
 व्याख्यातो दद्रसर्गश्च ऋषिसर्गश्च तापसः ॥
 धर्मस्य च प्रजासर्गस्तामसात्पूर्वमेव तु ।
 ब्रह्मविशीर्विवादः स्वादन्तर्हैहप्रवेशनम् ॥
 पश्चोद्भवत्वं देवस्य मोहस्तस्य च धीमतः ॥*
 हर्मनस्य महेश्वर्य माहात्म्यं विशुनेरितम् ॥
 दिव्यदण्डप्रदानस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।
 संस्कारो देवदेवस्य ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥
 प्रसादो गिरिथस्थाप वरदानं तथैव च ॥
 संवादोऽविशुना सार्वं शङ्करस्य महाक्षनः ॥
 वरदानं तथा पूर्वमन्तर्हानं पिनाकिनः ।
 वधश्च कथितो विप्रा मधुकैटभयोः पुराः ।
 अवतारोऽवगा देवस्य ब्रह्मणो नाभिपङ्गजात् ।
 एकीभावश्च देवेन ब्रह्मणा कथितः पुरा ॥ ॥
 विमोहोऽब्रह्मणा संज्ञानात्पुण्ठं हरेस्तः ।
 तपश्चरणमाख्यातं देवदेवस्य धीमतः ॥
 पादुभवितो महेश्वर्य लक्षाटाळवितस्ततःऽप्तः ।
 दद्राणाइविता द्विर्ब्रह्मणः प्रतिषेधनम् ।

* एतत्पादहर्यं B पुसके नालि । † वरदस्य ततः परमिति B. ‡ विवाद इति B.
 § परमिति B. तथा इति C. ¶ अवतारोऽवगा इति B. || देवस्य कथितस्य वेति B.
 देवस्य विशुना सह तस्य इति G. ** विमोह इत्यात्म्य पादषट्कं A, E, H
 पुसके पु नालि । †† विशुनाम इति C. §§ इतः पूर्वं पादषत्तुद्यं C पुसके नालि ।

भूतिष्वः देवदेवस्य वरदानोपदेशकौण् ॥
 अन्तर्दानस्त्र देवस्यक्षं तपश्चर्याञ्छस्य चृं ।
 दर्शनं देवदेवस्य नरनारीशरीरता ॥
 देव्या विभागकथनं देवदेवात्मिनाक्षिनः ।
 देव्याशण पशाल्कथितं दक्षपुत्रीलभेव च ॥
 हिमवहुहित्वच देव्या याद्यात्म्यमेव ॥ च ।
 दर्शनं दिव्यरूपस्य विश्वरूपाद्वदर्शनम् ॥
 नामां सहस्राहितं पित्रा हिमवता स्थम् ।
 उपदेशो महादेव्या वरदानं तथैव च ॥
 स्मादीनां प्रजासर्गे राज्ञां वंशस्य विस्तरः ।
 प्राचेतसत्वं दक्षस्य दक्षयज्ञविमर्हनम् ॥
 दधीचस्य च यज्ञस्य विवाहः कथितस्तदाक्षं ।
 ततस्य शापः कथितो मुनीनां मुनिपुरुषाः ॥
 रुद्रागतिः प्रसादस्य अन्तर्दानं पिनाकिनः ।
 पितामहोपदेशः स्यात् ॥ कीर्त्यते वै रक्षाशणा तु ।
 दक्षस्य च ॥ प्रजासर्गः कक्षपस्य महाबनः ।
 हिरण्यकशिपोर्नाशो हिरण्याशवधस्तथा ॥

- * तत्त्वेति B. त्रुतिष्व इति C. + वरदानोपदेशमिति B. ; दक्षस्य इति B and C. § तु इति B. १ देव्याशु इति B. ॥ माहात्म्यमेव च इति B and C.
- ** वैवरूपस्य दर्शनमिति B. विवरूपस्य दर्शनमिति C. ++ विमर्हकमिति B.
- ++ कथितस्तथैति B and C. §§ पितामहसीपदेश इति B and C. ११ रक्षाशय इति B. कीर्त्यते रक्षाशय इति C. ||| तु इति B.

ततश्च यापः कवितो देवदाहवनीकराम् ।
 नियहसान्धकसाध गात्रपत्वमनुत्तमम् ॥
 प्रद्वादनियहसाध वसेः संयमनन्धवः ।
 वाणस्स नियहसाध प्रसादस्स शूलिनः+ ॥
 अष्टवीकां वंशविस्तारो राजां वंशाः प्रकीर्तिताः ।
 वसुदेवात्ततो विष्वोहत्पतिः स्वेच्छया हरेः ॥
 दर्शनस्त्रीपमन्धोर्वै तपश्चरक्षमेव च ।
 वरलाभो महादेवं दृष्टा साम्बं विलोचनमङ्कः ।
 कैलासगमनस्त्राव निवासस्त्रास्त्रुं शार्द्धिष्वः ॥
 ततश्च कथते भीतिर्द्वारवत्वां निवासिनाम् ।
 रक्षस्त्रुष्टेनाव जिता शशूमहावलान् ॥
 नारदागमनस्त्रैव याचा चैव गरुदतः ।
 ततश्च ज्ञाणागमनं सुनीनामाश्रमस्ततः ॥ ॥
 नैत्यकां# वासुदेवस्य शिवलिङ्गार्चनं तदा ।
 मार्कण्डेयस्य च सुनेः प्रश्नः प्रोक्तस्ततः परम् ॥
 लिङ्गार्चननिमित्तस्य लिङ्गस्यापि सत्सिद्धिनः+ ॥
 याद्यात्म्यकथनस्त्राव लिङ्गादै भीतिरेव च#ङ्कः ॥

* संक्षमनस्त्रा इति B. + एतत्पादव्यं B पुस्तके नाति । † सार्वविश्वविभिन्निः C.
 # तत्त्वेति B, C, G and H. ॥ निवा शक्तिमंडात्मगा इति B. जिता शशूमहावल-
 ावेति C. || सुनीनामाश्रमतित्ततः इति B and C. सुनीनामानं इति E. ** नैत्यक-
 लिति B. नैत्यकमिति C and E. ++ च विजितः इति B and C. ‡ यद्यार्च-
 कथितस्त्राव लिङ्गादिर्लाङ्वएव चेति B. सर्वात्म्यकथनस्त्राव लिङ्गादिभावं एव च इति C.

ब्रह्मविष्णोस्तथा मध्ये कीर्तिता सुनिपुङ्गवाः ।
 योहस्योर्वै* कथितो गमनद्वोर्हतो द्वधः† ॥
 संस्कारो देवदेवस्य प्रसादः परमेष्ठिनः ।
 अन्तर्दीनस्य लिङ्गस्य साम्बोत्पत्तिस्ततः परम् ।
 कीर्तिता चानिहस्य समुत्पत्तिर्हिंजोत्तमाः ॥
 क्षणास्य गमने बुद्धिर्जटीषामागतिस्तथा ।
 अनुशासनस्त्वः‡ क्षणेन वरदानं महाकनः§ ॥
 गमनस्त्वैव क्षणास्य पर्याप्त्याप्यथग दर्शनम् ।
 क्षणदैपायनस्त्रोक्तं युमधर्माः सनातनाः ॥
 अनुपहोऽथ पार्यस्य वाराशस्याङ्गतिस्ततः ।
 पाराशर्यस्य च मुनेव्यासस्त्राहुतकर्मचः ।
 वाराशस्याच॥ माहात्म्यं तीर्थानास्त्रैव वर्षमम्** ॥
 व्यासस्य तीर्थयाचा चाणां देव्यास्त्रैवाच दर्शनम् ।
 उद्दासनस्त्व कथितं वरदानं तथैव च ॥
 प्रयागस्य च माहात्म्यहेत्वाणामथ कीर्तनम्††‡ ।
 फलस्त्व विपुलं§§ विप्रा मार्कण्डेयस्य निर्गमःपाण ॥
 भुवनानां स्वरूपस्त्व ज्योतिषास्त्व निवेशनम् ।

* योहस्योलु इति B and C. † इथः इति B and C. ‡ अनुशासितस्त्रैति B. § महाकनामिति B and C. ¶ पार्यस्यापि च इति B. || वाराशस्यातु इति B. ** एष पादः B उक्ते नाति । †† तीर्थयाचा तु व्यासस्य इति B-‡‡ चक्राचां सुनिपुङ्गवाः इति B. §§ फलं सुनिपुलमिति B. ¶¶ एक पादः B पुलके नाति ।

कीर्तितवापि वर्षाचां^{*} नदीनाच्चैव निर्वयः ॥
 पर्वतानाच्च कथनं स्वानानि च दिवोकसाम् ।
 हीपानां प्रविभागश्च शेतहीपोपवर्षनम्[†] ॥
 ग्रथनं केशवस्याथ माहात्म्यच्च महाक्षनः ।
 मन्त्रलराणाहृष्णनं विष्णोर्माहात्म्यमेव च ॥
 वेदग्राहाप्रस्थनं व्यासानाहृष्णनं ततः[‡] ।
 अवेदस्य च वेदस्य कथितं सुनिष्टुवाः ॥
 योगेष्टराणाच्च कथा शिष्माणाच्चात्र कीर्तनम्[§] ।
 गीताच्च विविधा गुह्या ईश्वरस्याथ कीर्तिताः[¶] ॥
 वर्षाच्चमाणामाचाराः॥ प्रायश्चित्तविधिस्ततः ।
 कपालितच्च दद्रस्य भिक्षाचरणमेव च ॥
 पतिव्रतानामास्यानं^{**} तीर्थानाच्च विनिर्वयः ।
 तथा महावकस्यात्र निग्रहः कीर्तितो हिताः ॥
 वधश्च कथितो विप्राः कालस्य च समाप्ततः ।
 देवदारुवने शभोः प्रवेशो माधवस्य च ।
 दर्शनं घट्कुलीयानां देवदेवस्य धीमतः ।
 वरदानस्य देवस्य नन्दने तु प्रकीर्तिम्^{**} ॥
 नैमित्तिकष्ठ कथितः प्रतिसर्गस्ततः परम् ।

* कौर्त्त्वने खेव वर्षाचीति B and C. + शेतहीपस्य वर्षनमिति B. ‡ तथा इति B. एतत्यादश्यं B युक्तके परवर्तिपाददृश्यस्य पश्चात्पश्यते । § तथा शिष्माणाणामु-
 कीर्तनमिति B. ¶ पुखा ईश्वरस्यात्रुकीर्तिताः इति B. || चाचार इति B and C.
 ** पतिव्रतायामास्यानमिति B and C.

प्राकृतः प्रस्तुयश्चोर्हं सवीजो योग एव च* ॥
 एवं ज्ञात्वा पुराणस्य सङ्केपद्धीर्त्येत्तु यः ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मलोकेन् महीयते ॥
 एवमुक्ता श्रियं देवीमादाय पुरुषोत्तमः ।
 सन्त्यज्य कूर्मसंखानं प्रजगाम हरस्तदाऽ ॥
 देवाश्च सर्वे मुनयः स्वानि स्वानानि भेजिरे ।
 प्रणम्य पुरुषं विष्णुं गृहीत्वा द्विष्टतं हिजाः ॥
 एतत्पुराणं सकलं भाषितहूर्मुखपिता ।
 साक्षादेवाधिदेवेन॥ विष्णुना विश्वयोनिना ॥
 यः पठेक्षततं विप्रा नियमेन समाप्तः** ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मलोके महीयते ॥
 लिङ्गिला चैव यो दद्यादेश्वरे कार्त्तिकेऽपि वाऽपि ।
 विप्राय वेदविदुषे तस्य पुरुषं निबोधत ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वैङ्गर्थस्तमन्वितः ।
 भुक्ता तु विपुलाभर्त्यो भोगान्दिव्यान् सुशीभनान् ॥
 ततः स्वर्गात्परिभ्रष्टो विप्राणां जायते कुले ।
 पूर्वसंखारमाहात्म्याद्विद्विद्यामवाप्नुयात् ॥

* मरीचादाश एव चेति B. † ब्रह्मलोके इति B. विष्णुलोके इति C. § सखानव जगाम इति B. स जगाम इति: प्रसुरिति C. ¶ एतत्पुराणमस्तमन्विति B. परम-निति C. || देवादिदेवेनेति B and C. ** मर्त्यो नियमेन समाप्तिः इति B and C. ‡‡ वैश्वादे मासि सुब्रतः इति B and C.

पठिलाभागमेवैकं^१ सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
 योऽर्थं विचारयेत्तम्यक् प्राप्नोति परमम्यदम्^२ ॥
 अधेतव्यमिदं पुस्तं विप्रैः पर्वचि पर्वचि ।
 श्रोतव्यस्त हिजन्मेष्ठा महापातकनाशनम् ॥
 एकतस्तु पुराणानि वेतिहासानि क्षत्यग्नः ।
 एकत्र परमं वेदः^३ मेतदेवातिरिच्छते ॥
 इदं पुराणं मुक्तौकं नाश्वसाधनकंडुः परम् ।
 यथावद्दृ भगवान्देवो नारायणो हरिः ।
 कीर्त्यते^४ हि यथा विच्छुर्न तथाऽन्येषु सुव्रताः ॥
 ब्राह्मी पौराणिकी चैवं संहिता पापनाशनी ।
 अत्र तत्परमं ब्रह्म कीर्त्यते हि यथार्थतः ॥
 तीर्थानां परमं तीर्थं तपसात्म यरं तपः ।
 ज्ञानानां परमं ज्ञानं व्रतानां परमं व्रतम् ॥
 नाशेतव्यमिदं शास्त्रं हृषलस्य च सन्निधौ ।
 योऽधीते चैव मोहाका स याति^५ ॥ नरकान् वह्नृ ॥
 आहे वा दैविकै^६ कार्ये आवशीयं हिजातिभिः ।
 यद्भान्ते तु विशेषेण सर्वदोषविशोधनम् ॥

• पठिलाभागमे चैवेति B. पठिलाभागमेकमिति C. + स प्राप्नोति परं
 पदमिति B and G. प्राप्नोति परमाङ्गलिमिति C. † वेदपरममिति B. ‡ नाश्वस्य-
 साधनमिति B. चर्यैपुस्तकामानां ज्ञानिनां पुस्तकामिनाम् । इदं पुराणं व्यक्तौर्थं
 नाश्वस्यसाधनं परमिति C. ¶ कथते इति B. || योऽधीते सत्तमो ज्ञाना प्रवा-
 यौवि B. योऽधीते चैव माहात्म्यं स याति इति C. ** दैविकै इति B.

मुमुक्षुणामिदं* शास्त्रमधेतव्यं विशेषतः ।
 श्रोतव्यचाष्ट्र भन्तव्यं वेदार्थपरिवृहणम् ॥
 ज्ञात्वा यथावहिप्रेक्षान् व्यावयेऽक्षिसंयुतान् ।
 सर्वपापविनिर्मलो ब्रह्मसायुज्यमाप्नुयात् ॥
 योऽन्वेष्ट्वा निरयान् लुनां योनिं व्रजत्वधः ॥
 नमस्त्वत्य हरिं विष्णुं जगद्योनिं सनातनम् ।
 अथेतव्यमिदं शास्त्रज्ञाणहेपायनं तथा ॥
 इत्याज्ञा देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः ।
 पाराशर्यस्य विप्रर्षेव्यासस्य च महामनः॒३ ॥
 शुल्कानारायणहेवाचारदो भगवान्तविः ।
 गौतमाय ददौ पूर्वं तस्माच्चैव पराशरः ।
 पराशरोऽपि भगवान् गङ्गादारे सुनीश्वराः॒५ ।
 मुनिभ्यः कथयामास धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥
 ब्रह्मणा कथितं पूर्वं सनकाय च धीमते ।
 सनकुमाराय तथा सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 सनकाङ्गवान् साक्षाहेवलो योगविज्ञमः ।
 अवासवाग्यच्छशिखो देवलादिदमुत्तमम् ॥
 सनकुमाराङ्गवान्मुनिः सत्यवतीमुतः ।

* एषुइमिरिदमिति B. + ऋषैपायनोऽब्रवीदिति B. † परमाक्षमः इति A,
 C, E and H. § गङ्गादारे सुनीश्वरा इत्यारभ इदम् पादाः B पुस्तके न सन्ति ।

एतत्पुराणं परमं* व्यासः सर्वार्थसच्चयम् ॥
 तत्त्वाह्यासादहं नुला भवतां पापनाशनम्† ।
 अचिवामै भवद्विष दातव्यं धार्मिके जनेः‡ ॥
 तस्मै व्यासाय मुनयेः§ सर्वज्ञाय महर्षये ।
 पारागर्थ्याय ग्रान्ताय नमो नारायणामने ॥
 यस्माक्षम्यायते कर्त्तव्यं यत्र चैव प्रखीयते ।
 नमस्त्वयै परिश्रायणं विच्छिवे कूर्मरूपिणे ॥

इति श्रीकूर्मपुराणे बट्टाह्यासां च हितायामुपविमाने
 व्यासनीतामु पञ्चतारिंश्तोऽध्यायः ।

समाप्तच्छेदं॥ कूर्मपुराणम् ।

* खिमे पुराणमनुभविति B and C. + भवत्पापप्रवाशनमिति B. † एतत्पादहर्व
 B उक्तके नाति । § गुरवे इति B and C. ¶ सुरेश्वर इति B, C, E, G and H.
 || समाप्तमिदमिति B.